

مُخْتَصَر

صَحِيحُ إِبْرَاهِيمَ دَانَرَوِي

المسمى بـ:

التجريد الكريم

دانراوی: ابی العباس زین الدین الزبیدی

به کوردی کردن و لیکۆینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویره ته خریجی (د. مصطفی دیب البغا) ته خریج کراوه

محمود احمد محمد

پیدا چۆته وهو سه ره پهرشتی ته چاپدانی کردوه

دارالمعرفة

بیروت - لبنان

مُخْتَصَرُ صَاحِبِ الْبُخَارِيِّ

الْمُسْتَسْقَى

بِالتَّجْرِيدِ الصَّرِيحِ

مختصر صحيح البخاري

المسمى

بالتجريد الصريح

دانراوى: أبى العباس زين الدين الزبيدى

به كوردی كردن و ليكۆلینه وهی

نوری فارس همه خان

به گویرهی ته خریجی (د. مصطفى ديب البغا) ته خریج کراوه

محمود احمد محمد

پييدا چۆته وهو سه رپه رشتی له چاپدانی کردووه

1431 هـ

2010 ز

به رگی پينجه م

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

*****

📖 ناوی کتیب: مختصر صحیح البخاری المسمى بـ (التجريد الصريح).

📖 دانراوی: ابی العباس زین الدین الزبیدی.

📖 ودرگیرانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ (۲۵۰۰) دوووه‌زارو پینج سهد دانسه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: (۲۴۶۴ سالی ۲۰۰۹).

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۰ ز ۱۴۳۱ ک

📖 کۆمپیوته‌رو هه‌له چنن: (رویار حسین/کۆمپیوته‌ری شانیای)

📖 له‌سه‌ر نه‌رکی کتیب‌خانه‌ی نارام له‌سلیمانی چاپ کراوه. مافی چاپ‌کردنه‌وه‌ی بۆ

کتیب‌خانه‌ی ناویراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۷۰- نامہی ژنہینان * کتاب النکاح

پیشہ کی:

۱. باسی ژنہینان (نیکاح) لہ فقیہی ناسان دا، والہ بہرگی دووہم دا، زنجیرہ:
۲۵۲ لاپہرہ: ۶۰۵ ہتا لاپہرہ: ۶۵۲ چاپی یہ کہم.

۲. باسی ژنہینان لہ تاجول ثوصول دا، و مرگہ پراوہ کوردی یہ کہی، وا
لہ بہرگی سیئہم دا، چاپی یہ کہم، زنجیرہ: ۲۲، لاپہرہ ۴۷ ہتا لاپہرہ ۱۵۰.

۳. بو نہم باسہ تہ ماشای نہم جینگہ یہش بی سوود نابی: ریاض صالحین،
بہرگی یہ کہم ل-۲۲۳ ز-۳۲ ہتا لاپہرہ: ۲۴۷ کوٹای زنجیرہ/۳۶- کوردی یہ کہی.

۱۷۴۳- عَنْ أَنَسَ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ ثَلَاثَةُ رَهْطٍ إِلَى يُبُوتِ
أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُونَ عَنْ عِبَادَةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَلَمَّا أُخْبِرُوا كَانَهُمْ يَقَالُوهَا فَقَالُوا: وَأَيْنَ نَحْنُ مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَدْ
غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، قَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَا أَنَا فَإِنِّي أَصَلِّي اللَّيْلَ أَبَدًا وَقَالَ
آخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ وَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ آخَرُ: أَنَا أَعْتَزِلُ النِّسَاءَ فَلَا أَتَزَوَّجُ أَبَدًا، فَجَاءَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: أَأَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَكَذَا؟ أَمَا وَاللَّهِ
إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأَصَلِّي وَأَرْقُدُ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ،
فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي. (الحديث ۵۰۶۳) (۱۷۴۳).

نہنہسی کوپی مالیک-رمزای خوی لی بی- ہرمووی:- سی کہس چوون بو
مالی ہاوسہر مکانی پیغہ مہر- دروودی خودای لہ سہر بی - کہنیمامی عہلی و
عہدوللای کوپی عہمری کوپی عاص و عوسمانی کوپی مہظموون بوون،

لهبارهی په‌رستیش و خوا په‌رستی ی پیغه‌مبه‌روه -دروودی خوای له‌سه‌ر-
پرسیاریان هه‌بوو، که‌پێیان گوترا عیباده‌تی پیغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه-
چه‌نده و چۆنه، وه‌ك بڵێی به‌گه‌می بزانی و ابوو، له‌به‌ر نه‌وه له‌ناو خۆیا‌نا
گوتیان: ئێمه له‌كوئ و پیغه‌مبه‌ر- دروودی له‌سه‌ر- له‌كوئ، ئه‌و خودا
به‌پاشكاوی به‌ده‌قی ئایه‌ت له‌گونا‌هی به‌رودوای خۆش بووه، نه‌وه‌تانی یه‌زدانی
گه‌وره‌ مژده‌ی ده‌دات و پێی ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا. لِيُغْفِرَ لَكَ
اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا. سورة
الفتح ٤٨/١-٢﴾ جایه‌کیکیان گووتی: من به‌شه‌و ناخه‌وم هه‌ر شه‌و نوێژ
ده‌که‌م هه‌تا هه‌تایه، یه‌کیکی تریشیان گوتی: منیش ساڵ دوا‌زده‌ مانگه‌ هه‌ر
به‌پۆ‌زوو ده‌به‌و یه‌ك پۆ‌ژی لی ناخۆم، ئه‌وی تریشیان گوتی: منیش که‌نار
ده‌گرم له‌ژن و هه‌تا هه‌تایه‌ ژن نا‌هینم و توخنی ژن نا‌که‌وم. کاتی پیغه‌مبه‌ر -
دروودی له‌سه‌ر- به‌مه‌ی زانی، هات بۆ لایان و فه‌رمووی: ئه‌وه ئێ‌وه وه‌ها وه‌ها
ده‌لێن و ئه‌م جو‌ره‌ فه‌سانه‌ ده‌که‌ن! ده‌سا به‌و خودایه‌ من له‌ئێ‌وه زیاتر له‌خودا
ده‌ترسم و، له‌ئێ‌وه زیاتر ته‌قوای ده‌که‌م، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌میش دا من به‌ش
به‌حالی خۆم پۆ‌زوویش ده‌گرم و پۆ‌زوویش نا‌گرم و شه‌و نوێژیش به‌شی خۆم
ده‌که‌م و به‌شی خۆیشم ده‌خه‌وم و سه‌رم‌پای ئه‌مانه‌یش ژنیش ده‌هینم، جا
ئهمه‌ پێگه‌و ره‌وشت و په‌فتاری منه، ئه‌وه‌ی لێی لا‌بداد په‌په‌ره‌وی نه‌کا له‌من
نیه‌و، به‌په‌په‌ره‌وی ته‌وا‌وی ئایینی من دانان‌ری، که‌رچی به‌موسو‌لمانیش
داب‌ن‌ری. (تاجول ئوصول به‌گوردی، به‌رگی سییه‌م لا‌په‌ره: ٤٨ زنجیره/٢٢).

ده‌به‌نی و خو‌خه‌ساندن زۆر نا‌باشه

١٧٤٤- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى عَثْمَانَ بْنِ مَطْعُونٍ التَّبَّثُلَ وَلَوْ أُذِنَ لَهُ لَأَخْتَصِمْنَا. (الحديث ٥٠٧٣
- طرفه في ٥٠٧٤) (١٧٤٤).

سہ عدی کوری ٹہبو ومقاص - رمزای خودای لی بی - فہرمووی عوسمانی
کوری مہزعوون ویستی لی بپری بؤ خوداو، واز لہ دنیا بھیئی و بہرہبہنی
بڑی و ژن نہ ہیئی، پیغہمبہریش - دروودی خودای لہ سہر بی - ریگہی
ٹہوہی نہدا، ٹہگہر پیغہمبہر - دروودی لہ سہر - بؤ ٹہوہ ریگہی ٹہوی بدایہ،
ٹیمہیش خویمان دہخہسان و تہرکی دنیاو ژنہینانمان دہکردو سہرمان دہکردہ
خوا پهرستی ہتا مردن! (تاجی کوردی ۳/ ز ۲۲ / ژ ۶ / ل ۵۰/۵).

۱۷۴۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَجُلٌ
شَابٌّ، وَأَنَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي الْعَنْتَ، وَلَا أَجِدُ مَا أَتَزَوَّجُ بِهِ النِّسَاءَ، فَسَكَتَ عَنِّي،
ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَسَكَتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ
ذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ جَفَّ الْقَلَمُ بِمَا أَلْتَ لَاقٍ
فَاخْتَصَصَ عَلَى ذَلِكَ أَوْ ذُرْ. (الحديث ۵۰۷۶) (۱۷۴۵).

ٹہبو ہورمہرہ - رمزای خودای لی بی - فہرمووی؛ گوتم؛ ٹہی پیغہمبہری
خودا! من پیاویکی گہنجم و جہہیلم و نیمہ ژن بھیئم، لہ خوشم دہترسم
کہتووشی نارہوایی و بی شہرعی ببم، کہواتہ؛ ریگہم پی بدہ باخویم بخہسیئم،
ہتا لہمہترسی بی ژنی و پمہنی رزگار ببم! پیغہمبہریش خاموش بوو،
وہیچی نہفہرموو، ہتا سی جار ٹہمہم لی دووبارہ کردہوہ، ہہردمنگی
نہکرد؛ تالہجاری جوارہما فہرمووی: (ٹہی ٹہبو ہورمہرہ! ٹہوہی کہدیٹہ
رپٹ تازمتی پہرپوہو پمت بوونہوہی بؤ نییہو، کار لہکار تہرازوہو لہچارمت
نووسراوہو کاغہزو قہلم پیچراونہتہوہو ہہلگیراون و ہیج لہگہل چارمنووس
ناکری! لہگہل ٹہمیشہ کہیخی خوٹہ حہزدہکہی خوٹ بخہسیئمہو، حہزدہکہی
واز بھیئمہو خوٹ مہخہسیئمہ، ہیج لہکارہکہ ناگوڑی و لہناستی چارمنووسی

(۱۷۲۵) لم یوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي هريرة: (شاب أخاف العنت..) (فتح الباری

ج/ ۱۰ ص ۴۳۲ - خاتمة کتاب النکاح. (فاختص علی ذلك ابوذر). (الحديث ۵۰۷۶). - المترجم.

له وحواله محفوظ هیچ سوودی نییه). (بپر: تاجول ئوصول به کوردی، لاپه‌ره: ٥٠ بهرگی/سییه‌م).

هینانی کج په‌سه‌نده

١٧٤٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ لَوْ نَزَلَتْ وَادِيًا وَفِيهِ شَجَرَةٌ قَدْ أَكَلَ مِنْهَا وَوَجَدَتْ شَجَرًا لَمْ يُؤْكَلْ مِنْهَا فِي أَيِّهَا كُنْتُ تُرْتَعُ؟ قَالَ: فِي الَّذِي لَمْ يُرْتَعْ مِنْهَا تَغْنِي أَنْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَتَزَوَّجْ بِكَرًا غَيْرَهَا. (الحديث ٥٠٧٧) (١٧٤٦).

عائشه -پرمزای خودای ئی بی- فه‌رمووی: ئەو پێغه‌مبەری خودا! پێم بفرموو ئەگەر لەشویئێ دابەزیت، دوو جۆره لەو‌م‌پ‌ری ئی بوو. یه‌کیکیان ئی ی خورابوو، ئازەل تیا لەو‌م‌پ‌رابوو، ئەو‌ی تریان ئی ی نه‌خورابوو، ئازەل ئی ی نه‌له و‌م‌پ‌رابوو، تو له‌کامیان‌ا و‌ش‌تره‌که‌ت ده‌له‌و‌م‌پ‌رتی؟ فه‌رمووی: له‌و له‌و‌م‌پ‌ریان‌ا که‌ده‌می بۆ نه‌پ‌راوه‌و ئی‌ی نه‌خوراوه‌! عائیشه مه‌به‌ستی ئەوه‌ بوو که‌پێغه‌مبەر -دروودی له‌سه‌ر- بێجگه له‌خۆی کچی تری نه‌هیناوه‌، و‌ژنه‌کانی تری به‌بی‌و‌ژنی هینا‌ونی. هەر له‌به‌ر ئەوه‌میش پێغه‌مبەر- دروودی له‌سه‌ر بی- زیاتر نازی عائیشه‌ی ده‌گرت. (تاج/ ٣ ز/ ٢٤ ل/ ٥٦ ژ/ ٥).

پاشه‌و شیکردنه‌وه:

ئهم فه‌رموودمیه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه که‌وا باشه: هەر قسه‌و گو‌فتو‌گو‌یه‌ک که‌په‌یوه‌ندی به‌کاری نه‌ی‌نی ی نیوانی ژن و پیاوه‌وه هه‌بی، له‌ژیر په‌رده‌وه بی‌و به‌پ‌راش‌کاوی و سه‌روالایی نه‌بی. هه‌روه‌ک جۆره به‌لگه‌یی یه‌کی واتیادا: که‌کچیش واپه‌سه‌نده شووبکا به‌کۆر.

(١٧٢٦) لم یوافقه مسلم علی تخريج حديث عائشة: (لو نزلت واديا...) (فتح الباري. ج/ ١٠)

ماره برینی بچووک له که ووره دروسته

۱۷۴۷- عَنْ عُرْوَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ عَائِشَةَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّمَا أَنَا أَخُوكَ، فَقَالَ: أَلَيْتَ أَخِي فِي دِينِ اللَّهِ وَكِتَابِهِ، وَهِيَ لِي حَلَالٌ. (الحديث ۵۰۸۱) (۱۷۴۷).

عوروه - رحمهتی خودای گه وورهی ئی بی- فهرمووی پیغه مبهه دروودی له سهه- خواز بیئی عائیشهی کچی نه بوبه کر، له نه بوبه کر، دهکا بو خوی، نه بوبه کریش پیی دهئی: (جائه وه چۆن دهبی، چونکه من برای تو، نه ویش کچی منه، بر از اش به مامه ی خوی ناشی؟). پیغه مه ریش حالی دهکا و پیی دهفه رموی: (راسته تو برای نایینی منی، به پیی نامه ی خودا، که ده رفه رموی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ﴾ (۱۰) سورة الحجرات واته: موسولمانان له ناو خویانا خوشک و برای نایینین. به لأم خوشک و برای نایینی، نابی به مایه ی له یه کتری حه رام بوون، به لکوو ته نها خوشک و برای خوینی و شیر ی (نه سه بی و ر یضاعی) ده بی به هو ی حه رام بوونی خوشک و برا له یه کتری، تویش نه برای خوینی منی و نه برای شیر ی، که واته: عائشه ی کچت بو من دروسته و پیم ده شی).

رافه و شیکردنه وه:

به لگه بیی ئەم فهرموودمیه له سهه سه رباسه که، له و رووه و ده یه: که پیغه مبهه گه ئی له عائیشه گه ورمتر بووه، به ته مه ن، عائیشه له و کاته دا، زۆر بچکۆله بووه. ئەم فهرموودمیه مورسه لی تابیی یه، به لأم له بهر نه وه ی شکۆمه ندیی عوروه ی کوری زوبه یر ناسراوه له ناو فهرموده زاناکان دا، وه ئەم باسو خوا سه یش په یومندی به عائیشه ی پوری و به نه بوبه کری با پیری وه هه یه، که باوکی نه سمای دایکی عورو مبووه، وه عوروه خوی فه قی و شاگردی عائیشه ی پوری بووه، له بهر ئەم چهنده هو یه چاوپووشی له ئرساله که ی کراوه و له حوکمی

مسندی متصل دایه (تهواو کاری) . ههروهك دروسته ژنی كهوره یاپیر له منال، یاله كوری كهنج ماره بكری. (بړ: بهرگی ۱/ ژ ۳/ ل ۱۲/ + ژ ۷۵/ = بهرگی ۱/ ل ۹۵).

باسی هاوتایی و هاولفی - كه فانه ت

۱۷۴۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَبَا حُدَيْفَةَ بْنَ عُتْبَةَ بْنَ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ شَمْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَكَانَ مِمَّنْ شَهِدَ بَذْرًا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَبْنَى سَالِمًا، وَأَلْكَحَهُ بِنْتُ أَخِيهِ هِنْدُ بِنْتُ الْوَلِيدِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ رَبِيعَةَ، وَهُوَ مَوْلَى لِمَرْأَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ كَمَا تَبْنَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَيْنًا، وَكَانَ مَنْ تَبْنَى رَجُلًا فِي الْجَاهِلِيَّةِ دَعَا النَّاسُ إِلَيْهِ وَوَرِثَ مِنْ مِيرَاثِهِ حَتَّى أُنْزَلَ اللَّهُ: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ) إِلَى قَوْلِهِ (وَمَوَالِكُمْ) فَرَدُّوا إِلَى آبَائِهِمْ فَمَنْ لَمْ يُغْلَمْ لَهُ أَبٌ كَانَ مَوْلَى وَأَخًا فِي الدِّينِ فَجَاءَتْ سَهْلَةُ بِنْتُ سَهْلٍ ابْنِ عَمْرِو الْقُرَشِيِّ ثُمَّ الْعَامِرِيُّ وَهِيَ امْرَأَةُ أَبِي حُدَيْفَةَ بْنِ عُتْبَةَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا نَرَى سَالِمًا وَلَدًا وَقَدْ أُنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ مَا قَدْ عَلِمْتَ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. (الحديث ۵۰۸۸ - طرفه في ۴۰۰) (۱۷۴۸).

عائشه - پرمزای خودای لی بی - هه رمووی: نه بو حوزمیفه ی کوری عوتبه ی کوری ره بیعه ی کوری عهبدو شه مس- پرمزای خودای لی بی - سالی کوری مه عقلی، له سه رده می نه زانیدا، کردبوو به کوری خو، که بهم کرداره له زاراوی شهرعی پیروژدا، ده گوتری: (تبني) نه م نه بو حوزمیفه یه یه کیک بوو له وزاتانه ی که له گه ل پیغه مبهردا، ناماده ی جهنگی بهدر بوو بوو، له م رووه وه پپی ده گوتری: بهدری. نه بو حوزمیفه برازایه کی خوشی - که ناوی هیندی

(۱۷۴۸) أشار العسقلاني في خاتمة كتاب النكاح بأن مسلماً وافقه في تخريجه. (انظر فتح الباري

کچی وهلیدی کورپی عوتبهی کورپی رهبیعه بوو لهه سالهی بهناو کورپی ماره کردبوو، سالم نازاد کراوی ژنیکی نه نصاری بوو، ناوی ثوبه ییه بوو، ژنی نه بو حوزمیفه بوو، نهه رووداوی کردنی کهسئ به کورپی خوت، له پئیش ئیسلا ما باو بوو، نهوه بوو، نهوه بوو؛ پیغه مبه ریش لهو سه رده مه دا، زهیدی کورپی حاریسهی کردبوو بهناو کورپی خوی، وهک له قورانا باسی نهه داستانه کراوه، له سه رده می نه فامیش دا دستور بوو، کهسئ پیایوکی بکردایه به کورپی خوی، مه رده که بهناوی نهوه ناویان دهینا، وهک به زهیدی کورپی حاریه یان دهگوت: زهیدی کورپی موحه مه دا، وه بهناو کورپه که له باو که دروینه کهی میراتو که له پوری دهگرت، نهه باوو دستوره هه روا ما، هه تا نهه نایه ته پیروزه هاته خواره وه: ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمْ اللّٰهِي نَظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ اُمَّهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاءَكُمْ اَبْنَاءَكُمْ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ وَاللّٰهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيْلَ﴾. اذغوهم لبائهم هو افسط عند الله فان لم تعلموا آباءهم فإخوانكم في الدين ومواليكم وليس عليكم جناح فيما أخطأتم به ولكن ما تعمدت قلوبكم وكان الله عفورا رحيمًا. - سورة الأحزاب (۳۳/۴-۵) - ﴿

واته: وهخودا زر کورپه کانیشتانی نه کردوو به کورپی ئیوه، نهوه قسه یه کی رووته، که به زار دمی کهن، برپاری یاسایی به شتی وا دانامه زری، خودا فه رمانیشتی راست و دروسته، وه هه رخوی ریگهی هه ق نیشانی بهنده گانی خوی دها. ئیتر نهه زر کورپانه تان بهناوی خوتانه وه بانگ مه کهن، به لگوو بهناوی باوکی راسته قینهی خویانه وه بانگیان بکهن. بۆ نمونه: مه ئین: زهیدی کورپی موحه مه دا، به لگو بلین: زهیدی کورپی حاریسه. چونکه واله بارتر و رمواتره له لای خودا، خوتنه گهر دنیا بوو، باوکی نهه و انتان نهه دمناسی و نهه تان دهمانی که کورپی کین، نهه و برا ی دینی و دوستی ئیوهن. نهه گهر بهه له، له سه ر عاده تی کۆن، شتی واتان له دهه دمرچوو، به وینه: له باتی نهوه ی که بلین: سالی

کوپری معقل، گوتتان: سالی کوپری ئەبو حوزەیفە، ئەووە قەیدی نییە و بەووە
 گوناھارنابن، بەلام لەپاش ئەم ڕوونکردنەوہیە، بەقەستی دڵ، ئەگەر شتی
 واتان گوت، ئەووە بەرپرس دەبن و پێی گوناھار دەبن ھەمیشە خودا لەگوناه
 دەبوورئ و رحم بەدروستکراوانی خۆی دەکا. جاکاتی ئەم نایەتە پیرۆزانە
 سەبارەت بەم بابەتە ھاتنە خوارەووە، ئیتر ئەو زپکوپر و بەناو کوپرانە بەناوی
 باوکی خۆیانەووە بانگ دەکران، و مھەر کەسێ لەوان ناوی باوکی نەزانرايە،
 ئەووە ئازاد کراویان بوو، و مبراى ئایینی یان بوو، و مەناوی زپابەکەییەووە
 ناویان نەدەھێنا، جا سەھەلە کچی سۆھەیلی کوپری عەمرى ناسراو: ھەم
 بەقورەیشی و ھەم بەعامیری، کەھەوئ ی ئوبەییەى ژنی ئەبو حوزەیفە بوو،
 ھاتە خزمەتی حەزەرت. دروودی خودای گەورەى لەسەر بێ- فەرمووی:
 (ئەى پێغەمبەرى خودا! خۆت دەزانی کەئیمە جارێ لەسەر دەستووری کۆن،
 سالمەن بەکوپری خۆمان دەزانی، وە وەک کوپری خۆمان پەھتارمان لەگەڵ
 دەکردو مەحرەم و خۆیی بوو لەناو مانا، بەلام ئیستا ئەومتا وەک دەزانیت
 خودای گەورە بەنایەتی قورئان ئەو دەستورو باوو نەریتە کۆنەى پووچ
 کردۆتەووە ھەلئ وەشاندۆتەووە. جا ئەى پێغەمبەرى خودا! تۆ ئیستا چی
 دەفەرمووی لەم بارەییەووە؟ فەرمووی: (مەمکی بەدەرئ ھەتا سالم ببێ بەخۆیی
 (بەمەحرەم) بۆت، سۆھیلەیش پێنج جار لەشیری خۆی تیر شیرى کرد، ئیتر
 سالم بوو بەکوپری شیریی سۆھەیلەو کیشەکەیان کرایەووە. (بەر: تاج/ ۷/ ل/ ۹۳
 ز/ ۱۶ + ۱۰/ ز/ ۱۱) + (ژ: ۱۷۵۳ تجرید).

رافەو روونکردنەووە:

- ۱- پەيوەندى فەرموودەكە بەسەر باسەكەووە لەوەدایە، گەرچی سالم و
 ھیند كەژن و مێرد بوون، پەكێكیان كۆنەبەندەو ئەوى تریان ئازادى ئەصلى
 بوو، بەلام چونكە لەناو دا ھاوكوف بوون و ھەردوكیان موسلمان بوون

مارمیان لهیه کتر هاتوو، به لām نه گهر نه سه ب مهرج بوايه، دهبوو مارمیان لهیه کتری نه یه ت.

۲- نه م فه رموو دهمیه به لگهی نه و میه، که شیر و مه مکخواردن به که ورمییش کاری گهری هه یه و ته حریمی ته نبیدی پی دادمه زری، چه زهرتی عانیسه فه توای وای دهمدا بۆ خه لک و خوشی کاری پی ده کرد، چونکه واده بوو فه رمانی ده کرد به خوشکه زاو برازا کانی که مه مک بدن به هه ندی پیاو، هه تا ببن به خوشکه زاو برازای چه زهرتی عانیسه، نیتر له وه دوا پگهی هاموشوی پی دهمدان وه ک خوپی و مه حرهم، ژنه کانی تری پیغه مبه ر شتی وایان نه ده کرد.

۱۷۴۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى ضُبَاعَةَ بِنْتِ الزُّبَيْرِ فَقَالَ لَهَا: لَعَلَّكَ أَرَدْتَ الْحَجَّ قَالَتْ: وَاللَّهِ لَا أَجِدُنِي إِلَّا وَجَعَةً فَقَالَ لَهَا: حُجِّي وَاشْتَرِطِي قَوْلِي: اللَّهُمَّ مَحِلِّي حَيْثُ حَبَسْتَنِي. وَكَأَنْتَ تَحْتَ الْمِقْدَادِ بْنِ الْأَسْوَدِ. (الحديث ۵۰۸۹) (۱۷۴۹).

عانیسه- رهزای خودای لی بی- فه رموی پیغه مبه ر- دروودی خوای له سه ر بی- چوو بۆ سه ردانی ضوباعه ی کچی زوبه یری کوری عه بدو لوگه لیب، که ناموزای پیغه مبه ر بوو، ضوباعه گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا؟ دهمه وئ بجم بۆ چه ج، به لām دهمترسم له پئ نه خووش بکه وم؟ فه رمووی پی- دروودی خودای له سه ر بی :- (برۆ بۆ چه ج و مهرج دابنئ، ناوا؛ بلئ : نه ی خودایه! له هه ر کوئ تو نه خووش خستم، له وئ ئی حرام ده شکینم). ضوباعه ژنی میقدادی کوری نه سه دهبوو. (تاج/ ۲ ل/ ۱۷۰ ز: ۸۷ ژماره/ ۵).

پافه و شیکردنه وه:

ده ی نه گهر بیجگه له هاوکوفی له ئایین دا، هاوکوفی له نه ژادو نه سه بدها مهرج بوايه، مارهی ضوباعه ی ناموزای پیغه مه ر- دروودی له سه ر- له میقداد

نهددهات، بپروانه: ژماره/۱۵۳۵ تجرید = ۴۰۱۹ فتح الباری = بهرگی چوارهم
ل/۲۶۹.

۱۷۵۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتُ
يَذَٰكَ. (الحديث ۵۰۹۰) (۱۷۵۰).

ئەبو ھورەیرە -پەزای خودای ئی بئ- ھەرمووی: پێغەمبەر -دروودی
لەسەر- دھەرمووی: (واباوە لەناو خەڵکا، کەژن لەبەر ئەم چوار شتە مارە
دەکری و دەخواری: لەبەر ئەوە کە مائی ھەیە، یالە بەر ئەوە کە خانەدانە،
یالەبەر ئەوە کە جوانە، یالەبەر ئەوە کە بەئایینەو بەدینەو دیندارە، جائی
ژنخواری ھۆشمنەند! تۆ ئافرەتی ناینداری بەدین بەینەو لەکیس خۆتی مەدە،
ھەتا دەستە شکی نەبیت!). (تاج/۳ ل/۵۴ ز/۲۴ ژ/۱).

روونکردنەو:

بۆ ژنیش ھەروا، وئەم چوار شتە، بەپێی ئەم ھەرمودەییە، سوننە تە
ھەم بۆ پیاو و ھەم بۆ ژن پەچاوبکری. بەنموونە: ژنی کۆپێکی دەولەمەندی
خانەدانی بەدین و کۆپێکی ھەژاری بەدین داوای بکەن، واباشە شوو بکا بە
کۆرە دەولەمەندە بەدینەکیان. مەبەست ھەر ئەم چوار شتە نییە، بەئکوو
ھەموو شتیکی باش، ھاندەریکە بۆ ژنەیان و شووکردن، بەلام سەر گولەکیان
دینە.

۱۷۵۱- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَرَّ رَجُلٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: مَا تَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالُوا: حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ
يُشَفَّعَ وَإِنْ قَالَ أَنْ يُسْتَمَعَ قَالَ: ثُمَّ سَكَتَ فَمَرَّ رَجُلٌ مِنْ فَقَرَاءِ الْمُسْلِمِينَ فَقَالَ: مَا
تَقُولُونَ فِي هَذَا؟ قَالُوا حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ لَا يُنْكَحَ وَإِنْ شَفَعَ أَنْ لَا يُشَفَّعَ وَإِنْ قَالَ:

أَنْ لَا يُسْتَمَعَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذَا خَيْرٌ مِنْ مِلْءِ الْأَرْضِ مِثْلَ هَذَا. (الحديث ۵۰۹۱ طرفه في: ۶۴۴۷) (۱۷۵۱).

سەھلی کوری سەعدی ساعیدی ئەنصاری فەرمووی: پیاویکی داراو دەوڵەمەند، لەلای پێغەمبەر و مەجلیسە کە یەوہ رابورد. فەرمووی: (ئەم پیاوہ چۆن پیاویکە بەلاتانەوہ؟) گوتیان: ئەمە پیاویکی خانەدانی دەوڵەمەندە، بەخودا ئەمە شایستەیی ئەوہیە ئەگەر داوای ژن بکا، ژنی پێ بدری، ئەگەر تکایی بکا تکای بگیری، ئەگەر ھەسەیی بکا گوێ بۆ ھەسەکەیی بگیری و گوێی بۆ شل بکری. پێغەمبەریش - دروودی لەسەر بی - خامۆش بوو، تاپیاویکی ھەزار لەموسلمانان لەوێوہ پەت بوو، جا فەرمووی: (ئەدی ئەی ئەم پیاوہ چۆن پیاویکە بەلاتانەوہ؟) گوتیان: ئەی پێغەمبەری خودا! ئەمە پیاویکە لەھەزارانی موسلمانان، ئەمە ھەقی وایە کە ژنی پێ نہدري، تکای نہگیری، گوێ لە ھەسەیی نہگیری! پێغەمبەریش - دروودی لەسەر بی - فەرمووی: (دەسا بزانی کە ئەمەیان، کە ئێوہ لەبەر ھەزاری واتان پێگوت، لەلای خودای گەورە، باشترو لەپێشتەرە لەپەر زەوی لەوێنەیی ئەوہی تریان. ھەدرو پێزو چاکی لەلای خودای گەورە، بەدلی پاکە، بەباومری جوانە، بەمال و سامان و خانەدانی نییە). (تاج/ ۳ ل/ ۵۸ ز/ ۲۵ ژ/ ۱) + (ریاض/ ۱ ل/ ۲۲۳ ژ/ ۲۵۳).

باسی شوومی و بەدقدوومی ژن

۱۷۵۲- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا تَرَكْتُ بَعْدِي فِتْنَةً أَضَرَّ عَلَى الرَّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ. (الحديث ۵۰۹۶) (۱۷۵۲).

(۱۷۵۱) لم يوافقة مسلم على تخریج حدیث سهل؛ مر رجل فقالوا؛ هذا حری إن خطب ان

- المترجم -

ینکح- فتح/ ۱۰ خاتمة کتاب النکاح ص ۴۳۲.

(۱۷۵۲) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة والرقاق، باب: أكثر أهل الجنة الفقراء...رقم:

ئوسامەى كۆرى زەيد - پەزى خۇداى لىئى بى - فەرمووى (لەپاش مەرگى خۆم، ھىچ ئازاۋو ھىتتە يەكەم لەناو ئومەتتا بەجى نەھىشتوو، كەۋەك ئازاۋو ھىتتەى ژنان زىانبەخشن بى بۇ پىاۋان). (تاج/ ۳ ل/ ۵۷ ز/ ۲۴ ز/ ۸) + (رياض/ ۱ ز/ ۳۵ ل/ ۲۴۴ ز/ ۲۸۸).

پوونكردنه وه:

بۇ ئەم باسە پروانە: (تاج/ ۴ ل/ ۲۳۱ ز/ ۷۷) + (رياض الصالحين، بەرگى چوارەم، لاپەرە/ ۱۲۳۰ ز/ ۳۰۴) = ژمارە: ۱۶۷۴ تا ۱۶۷۷.

باسى شىرو مەمكخواردن

۱۷۵۳ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلَا تَتَزَوَّجُ ابْنَةَ حَمْزَةَ؟ قَالَ: إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ. (الحديث ۵۱۰۰ طرفه في: ۲۶۴۵) (۱۷۵۳).

ئىبنو عەباس - پەزى خۇدايان لى بى - فەرمووى ئىمامى عەلى عەرزى پېغەمەر دەگا - دروودى لەسەر - ئەۋە بۇچى كچەكەى حەمزەى مامەت، كەنامۇزای خۆتە مارە ناكەى بۇ خۆت، بەراستى كچىكى شۆخ و شەنگە؟ فەرمووى: (پىم ناشى، چونكە برازای شىرىمەو كچى حەزمىيە، حەزمىش ھەم مامى ھەقمە، براى باۋكەمەو ھەم براى شىرىمە، چونكە ئوۋمىيە ھەم شىرى دابوو بەئىمامى حەمزە، ھەم شىرى دابوو بەپېغەمبەر - دروودى لەسەر - بەدووسال لەپاش حەمزە مەمكى دابوو بەپېغەمبەر. (تاجول ئوصول، بەرگى/ سىيەم لاپەرە/ ۶۷ ز/ ۲۹) + (ل- ۶۹ ز/ ۳۰) - باسى مەمكخواردن و شىرخواردن).

١٧٥٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ عِنْدَهَا وَأَنَّهَا سَمِعَتْ صَوْتَ رَجُلٍ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِ حَفْصَةَ قَالَتْ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ فِي بَيْتِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرَاهُ فَلَانًا لِعَمِّ حَفْصَةَ مِنَ الرِّضَاعَةِ قَالَتْ عَائِشَةُ لَوْ كَانَ فَلَانٌ حَيًّا لِعَمِّهَا مِنَ الرِّضَاعَةِ دَخَلَ عَلَيَّ؟ فَقَالَ: نَعَمْ الرِّضَاعَةُ تُحَرِّمُ مَا تُحَرِّمُ الْوِلَادَةُ. (الحديث ٥٠٩٩ طرفاه في: ٢٦٤٦، ٣١٠٥) (١٧٥٤).

عائشه -رہزای خودای لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر-دروودی لہسہر- لہلای من بوو، گویم لی بوو پیاوئی ریخوازی دہکرد کہبچی بو لای حہفصہی کچی عومہر، کہژنی پیغہمبہر بوو، عائیشہ فہرمووی: عہرزی پیغہمبہرم کرد: نہی پیغہمبہری خودا! نہوہ پیاویکہ ریخوازی دہکا، کہبچی بو مالی تو، واتہ: بو مالی حہفصہی ژنت؟ فہرمووی: (وادہزانم کہفیسارہ کہسہ، کہمامی شیریی حہفصہیہ) کہواتہ: خوئی یہو بیگانہ نییہ، بابچیئت) عائیشہ فہرمووی: منیش عہرزیم کرد: دہی کہوابی نہگہر نیستا فیسارہ کہس بمایی، کہمامی شیریی من بوو، دہیتوانی وہک مہحرہم هاموشوی من بکا؟ فہرمووی: (بہئی، چونکہ ہہرچی بہخرمایہتی و زاوزی حہرام بیی، بہہوی مہمکخوادنیشہوہ حہرام دہبی). (تاج/٣ ل/٦٧ ز/٢٩ ژ١- ش/د/ت/ن= شہیخان + نہبوداوود + تہرمہزی + نہسانی. رحمہتی خوا لہہہموویان بی).

١٧٥٥- عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا قَالَتْ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الْكَحْ أَخْتِي بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ فَقَالَ: أَوْثَجِبِينَ ذَلِكَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ لَسْتُ لَكَ بِمُخْلِيةٍ وَأَحَبُّ مَنْ شَارَكَنِي فِي خَيْرِ أَخْتِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ ذَلِكَ لَا يَحِلُّ لِي قُلْتُ: فَإِنَّا نَتَحَدَّثُ أَنَّكَ تُرِيدُ أَنْ تُنْكَحَ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ؟ قَالَ: بِنْتُ

أُم سَلَمَةَ قُلْتُ: نَعَمْ فَقَالَ: لَوْ أَنَّهَا لَمْ تَكُنْ رَبِّيتِي فِي حَجْرِي مَا حَلَّتْ لِي إِهْلًا لَابِتَةً
أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ أَرْضَعْتَنِي وَأَبَا سَلَمَةَ ثَوْبِيَةَ فَلَا تَعْرِضْنِ عَلَيَّ بَنَاتِكُنَّ وَلَا
أَخَوَاتِكُنَّ. (الحديث ۵۱۰۱ أطرافه في: ۵۱۰۶، ۵۱۰۷، ۵۱۲۳، ۵۳۷۲) (۱۷۵۵).

نوم حەبیبەیی کچی ئەبو سوفیان -پەزای خودایان لی بی- فەرمووی: گوتم:
ئەو پێغەمبەری خودا! حەمنەو خوشکەم کە کچی ئەبو سوفیانە، مەرە بکە بۆ
خۆت. فەرمووی: جاپێت خۆشە؟ گوتم: بەئێ، چونکە ئەووە نەبی کەتۆ تەنیا
هەر بۆ من بیت، خۆشەوێستەترین کە سیش کە هاوبەشەم بی لەم بەهرە
هاوسەرپیتی ی تۆدا، ئەو خوشکەمە، کە وایوو حەزەدەم مەرە بکە، هەتا
ئەو شانازی و سەر بەرزە ی بەویش بپێ. فەرمووی: (دەسا ئەووە بۆ من
دروست نییە و پێم ناشی، چونکە دروست نییە بۆ پیاوی دوو خوشک مەرە بکا
بۆ خۆی). منیش گوتم: ئەو پێغەمبەری خودا! سائیمە لەناو خۆمانا مقو
مقوئ ئەووە مانە کەتۆ دمتەوئ دورە کچی ئەبو سەلەمە مەرە بکە بۆ
خۆت، ئەو ئەووە چۆنە؟ فەرمووی: (هەنەزاکی خۆم کە کچی ئومموسەلەمە
ژنە؟). گوتم: بەئێ ئەو! فەرمووی: (دەسا بەخودا ئەووە راست نییە، چونکە
ئەووە گریمان ئەگەر زڕ کچیشم نەبی و لەکۆشی خۆشم دا بەخیوی نەکەم،
هەر پێم ناشی، چونکە ئەو برازای شیریمە؟ لەکاتی خۆیدا ئوووەیە مەمکی
داوە هەم بەمن و هەم بەئەبو سەلەمە ی باوکی، جا نەکچی خۆتان و نە خوشکی
خۆتانم بۆ هەل مەدەن و ئەوانەم پێشکەش مەکەن، ئێوە کەژن و هاوسەری
من). (تاج/ ۲ ل/ ۶۸ ز/ ۲۹ ز/ ۴).

پاشەو شیکردنەووە:

۱. شوومیبه دایکی شیر ی نیمامی چه مزه و پیغهمهرو نه بو سه له مه بوو، له سه رده می پیش هاتنی نیسلام دا شیریی دابوو به هه رسیکیان و نهو شیر پیدانه کاریگه ر بوو. که واته نیستایش نه گه ر دوو که س شیر و مه مکی ژنی بخون و پاشان نیسلام ببین، له یه کتر چه رام ده بن.

۲. نه م چوار ژنه مه مکیان به پیغهمبه ر داوه: نامینه ی دایکی و شوومیبه و چه لیمه ی سه عدییبه و نوم نه یه من.

۳. نیبنو مه نده دمفه رموی: شوومیبه نیسلام بووه. پیغهمبه ر زور بو ی باش بووه، خه دیجه ییش زور ریزی ده گرت، له سائی چه وتی کوچی دا له پاش نازاد کردنی خه یبه ر، کوچی دواپی کردووه. رهازی خودای لی بی. برپوانه: بهرگی پینجه م، تاج، لابه ره:

۱۷۵۶- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا رَجُلٌ فَكَانَهُ تَغَيَّرَ وَجْهُهُ كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ فَقَالَتْ إِنَّهُ أَخِي، فَقَالَ: انْظُرْنَ مَنْ إِخْوَانُكُنَّ فَإِنَّمَا الرُّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ. (الحدیث ۵۱۰۲) (۱۷۵۶).

عائیشه - رهازی خودای لی بی- فه رموی: جار ی له مالی خوم پیاوی له لام دانیشتبوو، پیغهمبه ر- دروودی له سه ر- له وکاته دا هات بو لام، که نه مه ی دی له بهری گران بوو، سه رهنجی ده مو چاویم کردتوو رهبوو، عه رزیم کرد: نه ی پیغهمبه ری خودا! نه وه برای شیریمه، بیگانه نییه، پیّت ناخوش نه بی. فه رموی: (باش سه رنج بدهن له براو خوشکی شیریی خوتان، هه تا بزنان هه موو مه رجه گانی شیر و مه مکخواردن هاتوته جی نهو جا بریار بدهن، چونکه نه مکخواردن کاتی داده مه زری، که له گاتی ساوایی دابی، که منال له بهر برسیتی ی شیر ده خوات). (تاج/ ۳/ ل ۷۰/ ز ۳۰/ ز ۳- ش/ د).

دروست نییه ژن به سهر پووری،

یابه سهر میمکی خوۍ شوو بکات

۱۷۵۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُنْكَحَ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا أَوْ خَالَتِهَا. (الحديث ۵۱۰۸) (۱۷۵۷).

جایبری کوړی عهبدوللا- پرمزای خودایان لی بئ- ههرمووی: پیغه مبهه- دروودی له سهر- ریگری دهکرد له وه: که ژن شووبکا به سهر خوشکی باوکی، که پئی دهگوتری میمک، یاشوو بکات به سهر خوشکی دایکی که پئی دهگوتری پوور، وهههروا پورو میمکیش نابئ شوو بکه نه به سهر برازاو خوشکه زای خوۍان. (تاج/ ۲ ل/ ۶۸ ز/ ۲۹ ز/ ۳ ش/ د/ ت/ ن).

پاهو شیکردنه وه:

چهند برپاریکی شهرعی عه مه لی:

یه که م: پوخته یی له برپارمکانی شیرو مه مخواردن:

۱- ههردوو که سی شیر خواردنی شهرعی چه سپا له نیوانیان دا، هه تا هه تایه له یه که تر حه رام ده بن، مارهیان له یه که تر نایی، نه ظهریان بو یه که تر حه رام نییه، خه لو هتیا ن دوو به دوو له گه ل یه که تر دا حه رام نییه، سه فهریان پی که وه دوو به دوو دروسته، دروسته له گه ل یه که تر بیچن بو حج، ده ستونویژیان له یه که تر ناشکی، به شیوه ی گشتی، له بابیه تی خواستن و ته ماشا کردن و دوو به دوو پی که وه بوون و سه رفهر کردن و ده ستونویژو ته و قه کردن و ماچ کردن و ته و ابیعی نیکاحه وه، داده نرین به دوو خزمی خوۍی و مه حره م، به بی زیادو که م، چی بو نه وان دروسته بو نه مانیش دروسته، وه چی بو نه وان دروست نییه بو نه مانیش که که سی شیریی یه که ترین دروست نییه.

(۱۷۵۷) لم یوافقه مسلم حديث جابر في الجمع بين المرأة وعمتها. (فتح/ ۱۰ ص ۴۲- خاتمة

کتاب النکاح) - المترجم-

ب- به لām به شیر و مه مکخوارن نهم بریارانه ناچه سپی: که له پوورو میرات لهیه کتری ناگرن، ژپوارو نهفه قهه یان له سهر یه کتری نییه، نه گهر کورپی شیري خوشکی شیري خوی، یادایکی شیري خوی، یاباوکی شیري، یاهر که سیکی تری شیري خوی بوو به به ندهو مولکی، به وه نازاد نابی، به پیچه وانه ی باوک و دایک و براو که سی نه سه بی، که له کاتی وادا یه کسهر نازاد دهن. یا شایه تی برای شیري بۆ دایکی شیري قهیدی نییه و و مرده گیرئ، یانه گهر باوکی شیري که سی، یاباپیری شیري که سی، یان دایکی شیري که سی، که سیکی تری کوشت، نهم منالّه شیریه ی به عاقله دانانری، واته: به شی له خوینی کوژراوه که ناکه ویتّه نه ستوی نهو. نه گهر باوکی شیري یادایکی شیري، منالی شیري خویی کوشت ده کوژریتّه وه له باتی، به پیچه وانه ی منالو باوک و دایکی خوینی، واته: نه سه بی. چونکه نهوان له باتی منالی خویان ناکوژریتّه وه وده روده ها براو باوک و مامی شیري و نه مانه، له کاتی مارده برین داو، له کاتی هددو تۆله سهندن و قصاص و قه زفو ته عزیزو نه مانه دا نابن به هه قدارو وه لی ژنه شیره خۆره که یان، یاباوکه شیریه که یان.

ج- به شیوه ی گشتی سیله ی ره حمیان سوننه ته، به سه رکردنه وه و سه ر لیدان و دیاری بردن بۆیان سوننه ته، باشبوون بۆیان سوننه ته.

د- شیر خواردن مه حره مییه ت له نیوان شیره خۆرو نهم که سانه دا له سه ر نهم شیوه یه داده مه زرینئ:

۱- ژنه شیر دهر که، چونکه دایکی شیري یه تی.

۲- میرد ده که ی چونکه خاومنی شیر ده که یه و نهو ژنه که ی متوربه کردوه.

۳- ناغای ژنه که، نه گهر ژنه که که نیزه ک و جاریه بوو، میردی نه بوو، ئوم وده له دبوو.

۴- دایکی ژنه شیر دهر که، چونکه نه کی شیریه تی، بابهره و ژووریش برّوا.

۵- خوشکی شیر دهر که، چونکه پووریه تی.

۶- کچی شیر دهره که چونکه خوشکی شیریه تی.

۷- کچی کچی شیر دهره که، چونکه خوشکه زایه تی، بابهره و خواریش بر و ا،

۸- کچی پیایوی خاوه ن شیره که باله ژنیکی تریشی بی چونکه خوشکی شیریه تی.

۹- کچی کچی خاوه ن شیره که، چونکه خوشکه زای شیریه تی، بابهره و خواریش بر و ا.

۱۰- دایکی خاوه ن شیره که، چونکه نه نکی شیریه تی، بابهره و ژووریش بر و ا،

۱۱- خوشکی خاوه ن شیره که، چونکه پووری شیریه تی.

۱۲- برای خاوه ن شیره که چونکه مامی شیریه تی.

۱۳- کوری خاوه ن شیره که، چونکه برای شیریه تی

۱۴- باوکی خاوه ن شیه که چونکه باپیره شیریه تی، بابهره و ژووریش بر و ا.

۱۵- کوری شیر دهره که، چونکه برای شیریه تی.

۱۶- برای شیر دهره که، چونکه خالی شیریه تی.

۱۷- کورو کچی کوری شیر دهره که، چونکه کوره زاو خوشکه زایه تی له

شیره وه. (بؤ زیاده بههره، بر وانه: فیهی ئاسان، بهرگی دو وه، لاپه ره/ ۶۲۷ زنجیره/ ۲۶۱).

ه- باوک و دایک و براو خوشک و که سی تری مه حره می مناله شیر خوره که

نابن به هیچی ژنه شیر دهره که و می رده که ی و منال و که س و کاری تریان، نه گهر له لایه کی تره وه مه حره میان نه بن.

و- شیرو برپاره گانی شیر له نیوانی موسولمان و ناموسلمانیش دا داده مه زری،

نه گهر شیر دهر مه سیحی بوو، مناله شیر خوره که موسلمان بوو، ده بن به دایک و کوری شیریه یه کتری وهه روا.

دوہم: پوختہ ہی لہنادورستبوونی کؤکردنہوہی دووژنی لہناوخویانا

خوی، لہژنیٹی ی پک پیاودا؛

۱- حہرامہ کؤکردنہوہی دایک و کچ.

۲- حہرامہ کؤکردنہوہی نہنک و نہوہی خوی.

۳- حہرامہ کؤکردنہوہی دوو ژن، کہ نہگہر گریمان یہکیکیان پیاو بیو یہکیکیان ژن بی، مارمیان لہیہکتری نہی، وک دوو خوشک پیکہوہ، یازن لہگہل ہرازای خوی دا، یالہگہل خوشکہزای خوی دا، یاکؤکردنہوہی دوو خوشکی شیریی بہیہکہوہ، یاکؤکردنہوہی کچ لہگہل دایکی شیریی خوی دا، یاکؤکردنہوہی کچ لہگہل نہنکی شیریی، یا کؤکردنہوہی ژن لہگہل دایکی شیریی، یانہنکی شیریی باوک و دایکدا... تادوایی.

باسی ژن بہژن

۱۷۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ الشُّغَارِ وَالشُّغَارُ أَنْ يُزَوَّجَ الرَّجُلُ ابْنَتَهُ عَلَى أَنْ يُزَوَّجَهُ الْآخَرُ ابْنَتَهُ لَيْسَ بَيْنَهُمَا صَدَاقٌ. (الحديث ۵۱۱۲ طرفہ فی: ۶۹۶۰) (۱۷۵۸).

ٹیبنو عومہر- پمزای خودایان لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر- دروودی لہسہر- پیگہی ژن بہژنی نہئہدا، ژن بہژنیش ئہوہتانی کەدوو پیاو بہکچی خویان ژن بہژن بکہن، بہبی مارمی (تاج/۳ ل/۱۴۷ ز/۵۹ ژ/۲- ش/د/ت/ن = شہیخان + ئہبوداوود + تہرمہزی + نہسانی-رحمہتی خودا لہہموویان).

روونکردنہوہ:

ژن بہژن لہسہر ئہم شیوہیہی کەوا لہم فہرموودمیہدا نادروستہ، ئیتر کچ بہکچ بی، یاخوشک بہخوشک بی، یاکچ بہ خوشک بی- یاپوور بی، یادایک

به خوشك بى، ياكج به كچه زاو كورمزا بى ههرومهه. به لām نه گهر ژن به ژنه كه له سهر نهم شيويهى تر بى كه ئىستا باوه، نهوه ژنبه ژنه كه داده مه زرى، چونكه به دوو عه قدى سه حيح ههردوو ژنه، ههريه كه يان له ميژده كهى خوى ماره ده كرى، وه ماره يى بو ههردوو ژنه كه داده نرى، وه تارادمي به رزموندو رزمه ندى ههردوو ژنه كه ره چاو ده كرى. به لām له گهال نه مه يشه ژن به ژن زور باش نييه، گهال جار كيشه و به ره دروست ده كا. (بروانه: فيقهى ناسان، بهرگى/دووهم ل/ ۶۴۱).

باسى سيغه كردن، واته: موتعه

۱۷۵۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ وَسَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ قَالَا: كُنَّا فِي جَيْشٍ فَأَتَانَا رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ أُذِنَ لَكُمْ أَنْ تَسْتَمْتَعُوا فَاسْتَمْتَعُوا. (الحدیثان: ۵۱۱۷-۵۱۱۸) (۱۷۵۹).

جابیری کوری عهبدو لالاو سه له مهى کوری نه کووه -رمزای خودایان لی بى- ههرموویان: له ناو سوپایه کا بووین، له غه زایه کا فروستاده ی پیغه مبهه - دروودی له سهر- هات بو ناومان، ههرمووی: له لایه نی پیغه مبهه وه -دروودی خودای له سهر بى- ریگه ی ژن سیغه کرنان دراوه، ده توانو و دروسته بو تان که ژن سیغه بکه ن). (تاج/ ۳ ز/ ۶۰ ل/ ۱۴۷، ۱/ ۲، ۳، ۴).

پوون کردنه وه:

نهم بابته ی سیغه کردنه، که پیشی ده گوتری: ماره برینی کاتی، قسه ی زوری له سهر کراوه، له لای شیعه کان دروسته، و به زوریش ده یکه ن. به لām له لای سونیه کان: ژنه یانی کاتی، ماوه یی رهوا بووه، به لām دوا یی پیغه مبهه - دروودی له سهر- حه رام و نادرستی کردووه ههتا رۆزی قیامهت، وه هیج

بایه خن به رای پیچه وانه ی نه م رایه نادری، لیږدها شتې هه یه حه ز ده کم روونی بکه مه وه: (له سهرمتاوه وک نیستا نه م هه رموودمو بریاره شهرعی یانه مه شهوورو زانراو نه بوون، به لکو پوخته و موجه لیکیان له بابته تی عیبادات و خواپه رستی و دروشم و شه عاتیره وه سه قامگیر بوون و بوون به پیناسه و دروشم و جیاوه کهری نایینی پیروزی نیسلام، له نایینه کانی تر. به لام هو ی زور هه بوو، بو دروستبوونی رای زور له هه ندی بابته تی شهریه تدا، که نه و راجیا جیا یانه، هه یان بوو له یه کتره وه نزیک بوون، هه یان بوو به پیچه وانه ی یه کتری بوون، هه یان بوو ته و او کهری یه کتری بوون، یه کی له م هو سهره کیانه نه وه بوو: که زوړینه ی کات و مفدو خه لکی زوړو زوړینه ی سه حابه کان، ناو به ناو به خرمه ت پیغه مبه ر ده گه یشتن، و مزوړینه ی کات دادمبران له پیغه مبه ر و مئاگیان له بریاری نو ی نه بوو، وه نه و هه رموودمو بریارانه ی که له و دانیشنانه دا، له پیغه مبه ر دمبیست، کاریان پی ده کړدو فه تویان پی دما و په خشیان ده کړدوه، هه تا فه رمانیکی نو ی پیغه مبه ریان له و بارمیه وه دمبیست، که ته عدیلی ده کړد، یانه سخی ده کړدوه، نه و ان به رده و ام بوون له سهر نه و بریارو هه رموودمو زانیاریانه ی که کاتی خو ی له پیغه مبه ریان و مرگرتبوو، جانه مه و زور هو ی تر بوون به هو ی نه م هه موو راجیایی یه).

ژن پيشکesh کردن به پياوې باش

۱۷۶۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً عَرَضَتْ نَفْسَهَا عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ زَوِّجِيهَا فَقَالَ مَا عِنْدَكَ؟ قَالَ: مَا عِنْدِي شَيْءٌ قَالَ: اذْهَبْ فَالْتَمِسْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فِذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي وَلَهَا نِصْفُهُ قَالَ سَهْلٌ: وَمَا لَهُ رِذَاءٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَمَا تَصْنَعُ إِذَا رَأَيْتَ إِنْ لَبِستُهُ لَمْ يَكُنْ

عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ لَيْسَتْ لَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ مِنْهُ شَيْءٌ فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى إِذَا طَالَ مَجْلِسُهُ قَامَ فَرَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَعَاهُ أَوْ دُعِيَ لَهُ فَقَالَ لَهُ: مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ؟ فَقَالَ: مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا لِسُورٍ يُعَذِّدُهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَلَكُنَا كَهَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. (الحديث ٥١٢١ أطرافه في: ٢٣١٠، ٥٠٢٩، ٥٠٣٠، ٥٠٨٧، ٥١٢٦، ٥١٣٢، ٥١٣٥، ٥١٤١، ٥١٤٩، ٥١٥٠، ٥٨٧١، ٧٤١٧) (١٧٦٠).

ئەم فەرموودمیە لەتاجی پیرۆزدا ناوەهایە: سەھلی کورێ سەعد-رمزای خودای ئی-ب- فەرمووی: ژنیک هاتەلای پیڤەمبەر- دروودی لەسەر- گوتی: ئەی پیڤەمبەری خودا! هاتووم هەتا خۆم ببەخشم بەتۆ، پیڤەمبەریش- دروودی خودای لەسەر ب- سەرتاپا تەماشای کردو، ئەنجا سەری دانەواندو، هیچ قەسەى نەکرد. ژنەکەیش کەپروانی پیڤەمبەر- دروودی لەسەر- هیچی نەگوت لەبارەىوە دانیش. جا پیاوی- کەلەهاورپیانی پیڤەمبەر بوو- هەلسا گوتی: ئەی پیڤەمبەری خودا! ئەگەر خۆت ناتەوئ لەمنی مارەبکە؟ فەرمووی: (نایا هیچت هەیه کەبیکەى بەمارەى؟ گوتی: نەبەخوا ئەى پیڤەمبەری خوا! هیچم نییە کەبیکەم بەمارەى. فەرمووی: (دەبرۆ بۆ مائەووە بۆ لای کەسوکارەت بزانە هیچت دەست دەکەوئ کەبیکەى بەمارەى) پیاووەکە رویشتو هاتەووە گوتی: بەخوا هیچم دەست نەکەوت، ئەى پیڤەمبەری خودا! فەرمووی: (دەشتیک پەیدا بکە بانهنگوستیلەیهکی ئاسنیش ب- بیکە بەمارەى). پیاووەکە دیسان رویشتەووە هاتەووە گوتی: بەخودا ئەى پیڤەمبەری خودا! ئەنگوستیلەى ئاسنیشم دەست نەکەوت، بەلام ئەم تاقە لۆ جیکەم هەیه، نیوہى بۆ من نیوہى بۆ ئەو لەباتى مارەى؟

(١٧٦٠) أخرجه مسلم في النكاح، باب: الصداق وجواز كونه تعليم القرآن وخاتم حديد....

پیغهمبەر- دروودی لهسەر- فهرمووی: (ئهوه بهوچی، خووی یهك پارچهیه،
ئهگهر لهبهر تۆدا بی، هیچی بهر نهو ناکهوی، ئهگهر لهبهر نهودا بی هیچی
بهر تۆ ناکهوی).

جا بیاویکه، تاویکی باش دانیش، لهپاشا ههلسا رۆیشت، پیغهمبەر-
دروودی لهسەر- چاوی لی بوو، ناردی بهشوپنیدا، بانگی کردوه، کههات پی ی
فهرموو: (چیت لهقورئان لهبهره؟) گوتی: نهو سوورتهو نهو سوورتهم
لهبهره، وهسوورتهکانی ژمارد، فهرمووی: (ئایا ئهم سوورتهانه ههموویان
بهباشی لهبهر دهخوینی؟) گوتی: بهئێ. فهرمووی: (دهبرۆ ئهوا لهسەر ئهو
قورئانهی که لهبهرته ئهم ژنهم کرد بههی تۆ). لهگیرانهوهیهکا: (ئهوا
لهسەر ئهوه کهفیری نهو قورئانهی بکهی کهخۆت نیستا لهبهرته ئهم ژنهم
ماره کرد لهتۆ!). (تاج/ ٣/ ز/ ٢٤/ ل/ ٨١/ ژ/ ١/ ش/ د/ ت/ ن- رحمهتی خودا
لهههموویان بیت-).

لهگیرانهوهی ئێردها ئهم رستهیهی پتره: (سههل فهرمووی: بیاوهکه بهس
ئهو بهرکووشهی ههبوو، پهشتهمالی سهردهوهی نهبوو کهبهعهرمیی پی ی
دهگوتری: ریداء) بهبهرکووشیش دهگوتری: ئیزار. ئهمهیش لهدواوه
گیرانهوهکهی تاجول نوصوول:

١٧٦٠- مکرر- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ جِئْتُ لَأَهَبَ لَكَ نَفْسِي فَتَنْظُرَ إِلَيَّهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَصَعَّدَ النَّظَرَ إِلَيْهَا وَصَوَّبَهُ ثُمَّ طَاطَأَ رَأْسَهُ فَلَمَّا رَأَتْ الْمَرْأَةُ أَنَّهُ لَمْ يَقْضِ فِيهَا شَيْئًا جَلَسَتْ فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ بِهَا حَاجَةٌ فَزَوِّجْنِيهَا فَقَالَ هَلْ عِنْدَكَ مِنْ شَيْءٍ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَذْهَبَ إِلَى أَهْلِكَ فَانْظُرْ هَلْ تَجِدُ شَيْئًا فَذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا وَجَدْتُ شَيْئًا قَالَ انْظُرْ وَلَوْ خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ فَذْهَبَ ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا خَاتَمًا مِنْ حَدِيدٍ وَلَكِنْ هَذَا إِزَارِي قَالَ سَهْلٌ مَا لَهُ رِذَاءٌ فَلَهَا نِصْفُهُ

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَصْنَعُ يَا زَارِكُ إِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا مِنْهُ شَيْءٌ وَإِنْ لَبِسْتَهُ لَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ شَيْءٌ فَجَلَسَ الرَّجُلُ حَتَّى طَالَ مَجْلِسُهُ ثُمَّ قَامَ فَرَأَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُوَلِّيًا فَأَمَرَ بِهِ فَدُعِيَ فَلَمَّا جَاءَ قَالَ مَاذَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ قَالَ مَعِيَ سُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا وَسُورَةٌ كَذَا عَدَّهَا قَالَ أَتَقْرَأُوهُنَّ عَنْ ظَهْرِ قَلْبِكَ قَالَ نَعَمْ قَالَ اذْهَبْ فَقَدْ مَلَكْتُكُمَا بِمَا مَعَكَ مِنَ الْقُرْآنِ. (الحديث (۵۳۰) طرفه في: ۱۷۶۰ تجريد = ۵۱۲۱ فتح) (۱۷۶۰). - فهرمووی دهی پیش نهم فهرموودمیه.

وهلی = ههقدار

۱۷۶۱- عَنْ مَعْقِلُ بْنُ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: زَوَّجْتُ أُخْتًا لِي مِنْ رَجُلٍ فَطَلَّقَهَا حَتَّى إِذَا انْقَضَتْ عِدَّتُهَا جَاءَ يَخْطُبُهَا فَقُلْتُ لَهُ زَوِّجْكَ وَفَرَشْتُكَ وَأَكْرَمْتُكَ فَطَلَّقْتُهَا ثُمَّ جِئْتُ تَخْطُبُهَا لَا وَاللَّهِ لَا تَعُودُ إِلَيْكَ أَبَدًا وَكَانَ رَجُلًا لَا بَأْسَ بِهِ وَكَانَتْ الْمَرْأَةُ تُرِيدُ أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ هَذِهِ آيَةً: فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ. فَقُلْتُ: أَلَا أَنْ أَفْعَلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَزَوَّجَهَا إِيَّاهُ. (الحديث ۵۱۳۰ - أطرافه: ۴۵۲۹، ۵۳۳۰، ۵۳۳۱) (۱۷۶۱).

مهعقیلی کوری یه سار-رمزای خودای لی بی- فهرمووی: خوشکیکم ههبوو، مارهمیم بری له پیاوی، چوو بهرهلای کرد، ته لافی دا، لی نه پرسیییه وه ههتا حهیهی هه لئات و عیددهی به سهر چوو، نهوسا هات داوایکردموه، منیش پییم گوت: من خوشکه کهی خۆمم پییت دا، کردم بهنوین و ژیره خهرتو له لای خوی قه درو ریژم لی گرتی، که چی تو چوویت به پیچه وانه وه، ته لاقت داو بهرهلایت کرد، نیستایش هاتوویته وه، دیسان خوازبینی ی دمکه یته وه لی!

نابه خوا ههتا ههتایه نابیتتهوه بهژنت لهراستیش دا پیاوهکه خراب نهبوو، خوشکهکهی منیش کهناوی جومهیل بوو، دمیویست که بگهړپتهوه بو لای، جالهم نیوانه داو لهم ههل و مهرجه دا نهم نایهته پیروزه هاته خوارهوه: ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ مَهْرٌ فَلاَ تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (سورة البقرة ۲۳۲). واته: کاتی ژنتان ته لاق دا و معیددمیان ته واو بوو، ودمیرده کونهکانیان ویستیان به پی ی شهرعی خوا مارهمیان بکه نهوه، ئیوه نهی خاومنان و ههقدارانی نهو جوړه ژنانه مهبن بهرپرگر لهوه. ئیتر منیش گوتم: ئیستا نهی پیغهمبهری خودا! خوی گهوره چون دمفه رموی واده کم. هه رموی: (ئیت دووباره براهی لهسر مارمی یه کی تازه، مارهی برپیتهوه لهمیرده پیشیننه کهی).

ههقدار- ودهی- چ باوک بی، چ کهسی تر بی،

کچ یابیته ژن نادات به شوو، مهگر به ناره زووی خو

۱۷۶۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تُنْكَحُ الْأَيِّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ وَلَا تُنْكَحُ الْبُكَرُ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ إِذْهَآ؟ قَالَ: أَنْ تَسْكُتَ. (الحديث ۵۱۳۷- طرفاه في: ۶۹۴۹، ۹۷۱) (۱۷۶۲).

له نهبو هوریرهوه- رمزی خودای ئی بی - پیغهمبهه- دروودی لهسر- دمفه رموی: (بیوه ژن نادری به شوو، تا بهراشکاوی پای ودرنهگیری، کچیش نادری به شوو، تا پرس و پای پی نهگری!) گوتیان: نهی پیغهمبهری خودا! لهم رپوژگاره ی ئیمه دا، کچان شهرمنن، لهروویان نایی که لهباسی وا بهروونی بدوین، جا چون بزانی که کهچه که قایيله یانا؟ هه رموی: (که له بهر شهرم و

شكۆ نهوهك له بهر هۆیه کی تر، قسه ی نه کرد، نه وه مانای وایه که پازی یه).
(تاج/ ۳/ ز ۳۱/ ل ۷۲/ ژ ۱/).

پاڤه و روونکردنه وه؛

ئه م فهرمووده یه و کۆمه ئی فهرمووده ی تری راست و دروست نیشانه و به لگه ی نه وه ن که ژن، چ کچ بی، چ بیوه ژن، کاتی دهری به شوو، دهبی رمزای له سه ر شوو کردنه که ی هه بی، ئیتر نه و په زابوون و پێگه پێدانه، به بی ی پۆژ ده گۆڕی، له شه رعی پیرۆزدا کۆمه ئیک بریار هه یه به بی ی کات و سات ده گۆڕی ئه م باب ته یش له و جۆره بریارانه یه. من به خودی خۆم، ئاماده ی چه ندين ماره برین بووم، به شیوه ی هه قدار، به شیوه ی شایهت، به شیوه ی مه لای ماره بر، به شیوه ی خزمی ریش سه ی، له کورد، له عه رب، له تورکمان، له سلیمانی، له کهرکوک، له به غا، له شوینانی تر، له کۆمه لگای جۆراو جۆر، له لادی و گوند، له شارو شارۆچکه، له خه لکی به دین، له خه لکی مه ده نی، که پله ی هۆشیاری و زرنگی و رۆشنیری خه لکه که ی به رز و نزمی پێوه دیار بی.

جا له پاش ئه م رپخۆشکردنه، نه وه ی که په چاوم کردووه و له لای هه موو که سه ی که ناگای له م بارودۆخه ناسکه بی، ئه م دیارده به لگه نه ویسته یه، که نه مه بوخته که یه تی: (زۆرینه ی کات، په یوه ن دیداران و عه لاقه مه ندان، چ هه قدار و وه لی بن، چ ژن و میرد بن، چ شایهت بن، شه رم و شکۆ دمیانگری، سامیان لی دهنیشی، گه لی جار واده په شوکین، شه رزمی یان پێوه دیاره، زۆر جار واده شه ژین قسه کان تی که ل و پێ که ل ده کهن، باوکی که چه که، یاکچه که، یامیترده که، زمانی ته ته له ده کا، ده می ده له رزی، شه رم و سام واده میگری تفی بۆ قووت نادرئ. جارئ من خۆم مه لای گریدمری گریبه ندی ماره کردنه که بووم، باوکی که چه که که پیاویکی کامل بوو، پزیشک بوو رۆژی له رۆژان ره نیسی صیحه ی شاری سلیمانی بوو میترده که یش پزیشک بوو، که چه که دمرچووی کۆلیژ بوو، دایکی که چه که خانمیکی شازنی هۆشه ندی ژیره و سه لار بوو،

خوینہ واریکی بہرز بوو، شایہ تہکان کۆمہ لئ له پیاو ماقوولانی شارہکە بوون، کەناسیاو و دۆستی ھەردوولا بوون. دە ی باوکە کە واشەرم گرتبووی، زمانی گۆی نەدەکرد، ھەسە یۆ نەدەکرا، ھەروا کوپو کچە کەش، تەنیا دایکی کچە کە نەشلەژا، وەك ناومندئ پابەری ئەوانی دەکردو ھەسەکانی یۆ راست دەکردنەو، لەبەر ئەو ھە من کە ھەستم بەم شلۆقی ھەلۆیستە کرد، ناچار بووم کە بە باوکی کچە کە بلییم: تۆ من بکە بەو دگیل یۆ ئەم کارەو ئیتەر ھەفت نەبێ، ئەویش وایکردا دە ی برا! کە ئەمە ھە حالی دوکتۆرو پۆشنبیرانی سەدە ی بیستەم بێ، لەکات و ساتی وادا، ئیتەر دەبێ حالی کچە دەوارنشینکی کورد، یاعەرمب، یاهەر نەتەو مە یەکی تر، لە گوندیکی لاپی، یالە کوپەر دی یەك، یا لە دوورگە یەکی دوورە دەست، یالە زۆنگاوی لە زۆنگاوەکانی خوارووی عیراق، لە مەو پێش و ئیتستایش و لە مەو دوایش چۆن بێ و چۆن بتوانی کە وەك بولبول، بە گوساخی پەر بە دەم ھاوار بکا و بلی: من وادە کەم. ئەو دی کە لەم لایە نەو پێویستە ئەو مە یە: کەرەزابوونی ژن و میرد بە یە کتری مسۆگەر بێ، ئیتەر دەرپرین و ئاشکرا کردنی ئەم مە بەستە بە ھەر شیو مە ی بێ دروستە و دەبێ. ئەو دی وانائی لە حالە کە حالی نییە یا نە یە وئ حالی بێ.

۱۷۶۳ - حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ الرَّبِيعِ بْنِ طَارِقٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَخْبَرَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ عَنْ أَبِي عَمْرِو مَوْلَى عَائِشَةَ عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْبِكْرَ تَسْتَحِي؟ قَالَ: رِضَاهَا صَمْتُهَا. (الحدیث ۵۱۳۷ طرفاه فی: ۶۹۴۹ - ۶۹۷۱) (۱۷۶۳).

عائیشە - رمزای خودای ئی بێ - عەرزی پێغەمبەر - دروودی لە سەر - دەکات: ئە ی پێغەمبەری خودا! لە کاتی کچ بە شوودانا، کاتی پەرس و پاو پاویژ بە کچ دەکری شەرم دەکا کە بە پاشکاوی رمزابوونی خۆی دەرپرئ و بلی: ئاشوو بەو پیاو دەکەم و پازیم مارەم بکەن ئی ی، دە ی لە بارودۆخی ئاوا دا چار

چییه؟ فہرمووی: (لہکاتی ئاوادا بی دہنگی ی کچہکە نیشانہی
رمزامہندییہتی).

پیاو کچی خوی کەرەزامەندیی لەسەر نەبیّ بەدا بە شوو، بەشوودانەکە ی پووچو بیّ بایەخە

۱۷۶۴ - عَنْ خَنْسَاءِ بِنْتِ خِدَامٍ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا
وَهِيَ ثَيِّبٌ فَكْرِهَتْ ذَلِكَ فَأَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَدَّ نِكَاحَهَا.
(الحديث ۵۱۳۸ أطرافه في: ۵۱۳۹، ۶۹۴۵، ۶۹۶۹) (۱۷۶۴).

خەنسای کچی خیدام - کەئافرمەتیکی ئەنصارى بوو - فەرمووی: بێژمژن
بووم، باوکم دامی بەشوو، منیش پێم ناخۆش بوو، چووم بۆ خزمەتی
پێغەمبەر - دروودی لەسەر - رووداوێکەم حالى کرد، ئەویش مارەبەرپنەکەم
هەلومشاندەو. (تاج/ ۳ ل/ ۷۳ ز/ ۳۱ ز: ۳).

روونکردنەو:

خەنسائ صەحابییە بوو، یەك فەرموودەى لەبوخارى پیرۆزدا هەیه،
کەئەم فەرموودەیهى ئێرەیه، بەلام لەسێ جێگەى تریش لەبوخاریدا دووبارە
بۆتەو، وەك لەئەطرافەكان دا ئاماژە بۆ ژمارەكانیان كراوە كەژمارە: (۵۱۳۹) و
(۶۹۴۵) و (۶۹۶۹) ن. كاتێ ئەم سكالایەى لەدەستى باوكی کرد، بێژمژن بوو، وە
عەرزی پێغەمبەرى کرد: ئەى پێغەمبەرى خودا! من پیاویكى تر داواى
كردووم، وەدئەم بەووەیه، پێغەمبەرىش كەمارەبەرپنەكەى هەلومشاندەو،
بەباوكەكەى ی فەرموو: (الحقها بهواها: دئى بە كێوێهە بیدە بەو). ئیتر
باوكیشى بەدئى ئەوى کرد.

(۱۷۶۴) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث خنساء بنت خدام في تزويجها (فتح الباری -

خوازیبئی له سه ر خوازیبئی نادرسته

۱۷۶۵ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَبِيعَ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ وَلَا يَخْطُبَ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ حَتَّى يَتْرَكَ الْخَاطِبُ قَبْلَهُ أَوْ يَأْذَنَ لَهُ الْخَاطِبُ. (الحديث ۵۱۴۲ أطرافه في: ۲۱۳۹ ، ۲۱۶۵ ، ۲۱۴۰ ، ۲۱۴۸ ، ۲۱۵۰ ، ۲۱۵۱ ، ۲۱۶۰ ، ۲۱۶۲ ، ۲۷۲۳ ، ۲۷۲۷ ، ۵۱۴۴ ، ۵۱۵۲ ، ۶۶۰۱) (۱۷۶۵).

ئيبنو عومەر - رهزای خودایان لئ بئ - فهرمووی: سهودا له سه ر سهودای برای ئایینی خۆتان مه کهن، ههروهها خوازیبئیش له سه ر خوازیبئی ی برای ئایینی خۆتان مه کهن، مه گهر خوازیبئی کاری پئیش ئه و وازی هئینابئ، یا ئه و پئنگهتان پئ بدا) . (تاج/ ۲: ۱۵۲ ز/ ۷ + تاج/ ۳ ز/ ۲۶ ز/ ۵ ل/ ۶۱) مامۆستای عهینی له عمده القاری و دا، له روونکردنه وهی ئه م فهرموودمیه دا ده فه رموئ: (وشه ی برا له م فهرموودمیه دا، ئه م سئ جوړه برایه ده گریته وه: برای خوئینی- واته: برای نه سه بی - و برای ئایینی و برای شیریی).

برای خوئینی موسلمان و ناموسولمانی ههیه، برای شیریش ههروهها، برای ئایینیش خوئینی و شیریی و بیانی ههیه، له م جوړه بابه تانه دا، که له م جوړه فهرموودانه دا باسکراون، کړپن و فروشتنو خوازیبئی و برا، نمونه ن. قهیدو مه رج نین، بۆ زیاده روونکردنه وهن، روونترین نمونه ن له بابیه ته که دا، که له زاروا دا پئی ده گوترئ : (اظهر مثال). که واته هه موو مامه ئه و سهودایه ک به سه ر مامه ئه و سهودای برای خۆت نادرسته یابه سه ر مامه ئه و سهودای خوشکی خۆت نادرسته، وهک: رههن به سه ر رههن، یاسه له م به سه ر سه له م، یاقیراض به سه ر قیراض، یاهاوبه شی به سه ر هاوبه شی، یا که سئ خوشکی خۆی

پیشکش بکا به پیاویکی باش، که سیکی تریش پیشبری لی بکاو، به سهر نهو خوشکی خوئی، یا کچی خوئی پیشکش بکابهو پیاوه باشه، ومزورشتی تری لهم چه سنه بابته تانه، ومهر ودها خوشک له گهل خوشکا.

نهو مهرجانه ی له هاوسهر کرتن دا نا دروستن

۱۷۶۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لِمَرْأَةٍ تَسْأَلُ طَلَّاقَ أُخْتِهَا لِتَسْتَفْرِغَ صَخْفَتَهَا فَإِنَّمَا لَهَا مَا قُدِّرَ لَهَا. (الحديث ۵۱۵۲- أطرافه في: ۹۶۹ تجريد = ۲۱۴۰، ۲۱۴۸، ۲۱۵۰، ۵۱۵۱، ۲۱۶۰، ۲۱۶۲، ۲۷۲۳، ۲۷۲۷، ۵۱۴۴، ۶۶۰۱ بهرگی/ ۳- ۴۲) (۱۷۶۶).

رافه و روونکردنه وه:

لیردها، له کوتاوه دمه رموی: (نهو ژنه نه گهر هه وئی وایش بدا، نه گهر چارهنووسی خواپی له سهر نه بی مه به سته که ی نایه ته جی، که واته: باهه وئی بی هووده نه داو، خوئی ته سلیمی چارهنووسی ی خواپی بکا). زاناکان دمه رموون: مه به ست له خوشک لهم فهرموودمه دا نه م چوار جورمه:

۱- خوشکی خوینی.

۲- خوشکی شیریی.

۳- خوشکی نایینی.

۴- خوشکی ناموسلمانن چونکه نه ویش خوشکی تی له ناده میزادیدا ئیبنو عهبدولبهر - ره حمه تی خودای لی بی- دمه رموی: به پی ی نه م فهرموودمه دروست نییه که هه وئی داوا له میرده که ی بکا، که هه ویکه ی ته لاق بدا، هه تا هه رخوئی به ته نها ژنی بیت.

ژنان ژن ده بن به بووکی بو میړده که یو

دووعای پیتو فهران بو ده که ن

۱۷۶۷ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَلْهَا زُفْتُ امْرَأَةً إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَائِشَةُ مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهْوٌ؟ فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهُوُ. (الحديث ۵۱۶۲) (۱۷۶۷).

عائیشه - رمزای خودای لی بی - فهرمووی: ژنیکم گواسته وه بو پیاوړکی نه نصاری، پیغه مبه - دروودی له سر - فهرمووی: (عائیشه! نایا هیچ به زم و شادی به کتان نه گپړا؟ چونکه یاریده دمران (نه نصار) حه زیان له به زم و شادی هه یه). (تاج/ ۳ ل/ ۸۶ ز/ ۳۷).

نزای کاتی دروست بوون له که ل جه لال و هاوسه ردا

۱۷۶۸ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَمَا لَوْ أَنَّ أَحَدَهُمْ يَقُولُ حِينَ يَأْتِي أَهْلَهُ: بِاسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِّبْنِي الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قُدِّرَ بَيْنَهُمَا فِي ذَلِكَ أَوْ قُضِيَ وَلَدٌ لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا. (الحديث ۵۱۶۵ أطرافه في: ۱۴۱، ۳۲۷۱، ۳۲۸۳، ۶۳۸۸، ۷۳۹۶) (۱۷۶۸).

ثیبنو عه بباس - رمزای خوايان لی بی - فهرمووی: پیغه مبه - دروودی له سر - د فهرمووی: (کاتی په کی له نړیوه دپه وړ پړواته لای خیزانی خو، نه گهر بللی: باسم الله... مار زه تننا:

(۱۷۶۷) لم یوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة: (فإن الأنصار يعجبهم اللهو...). (فتح/ ۱۰)

- المترجم

ص/ ۴۳ - خاتمة كتاب النكاح.

(۱۷۸) أخرجه مسلم في النكاح، باب: ما يستحب أن يقوله عند الجماع، رقم/ ۱۴۳۴.

بهناوی خودا، نهی خودا! شهیتانمان لهکۆل بکهرهوه وشهیتان دووربخه رهوه
 لهم رزق و روژی خۆته کهداوته بهئیمه. ههر کهسهتان لهو کاته دا ئاوابلی،
 نهگهر لهو جارهدا منداڵ له چارهیان نووسرابی، ههرگیز شهیتان زیانی بوی
 نابێ. (تاج/ ۳ ز/ ۴۳ ل/ ۹۷ ز/ ۱).

شایی و مهر سه ربیرین له شایی دا

۱۷۶۹ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَوْلَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 عَلَى شَيْءٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْلَمَ عَلَى زَيْنَبَ: أَوْ لَمْ يَشَأْ. (الحديث ۵۱۶۸ - أطرافه في
 ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳، ۴۷۹۴، ۵۱۵۴، ۵۱۶۳، ۵۱۶۶، ۵۱۷۰،
 ۵۱۷۱، ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۳۹، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱) (۱۷۶۹).

ئهههس- رهزای خودای ئی بێ - فهرمووی: نهه دیوه که پیغه مبهه-
 دروودی له سههه - بو کهسی تر له ژنهکانی، نانی شایی دروست بکا، وهک ئهه
 نانهی که بو شایی یه کهی زمینهی ژنی دروستی کردبوو: مه پکی کوشته وهه
 کردی به نانی شایی بو. (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۴ فهرموودهی ژماره ۴ - ش/ د).

۱۷۷۰ - عَضُنْ صَفِيَّةُ بِنْتُ شَيْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَوْ لَمْ يَشَأْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى بَعْضِ نِسَائِهِ بِمُدَّتَيْنِ مِنْ شَعِيرٍ. (الحديث ۵۱۷۲) (۱۷۷۰).

سهه فیهی کهجی شهیهه - رهحهتهی خودای ئی بێ - فهرمووی: پیغه مبهه-
 دروودی خودای ئی بێ - بو یهکی له ژنهکانی خۆی، دوو موودد جووی کرد
 به نانی شایی. دوو موودد دهکاته نیومهه، واته: نیو صاع) سهه فیهی سهه بابیهه
 نییه، ئهه فهرموودهیهی مورسه له.

(۱۷۸) أخرجه مسلم في النكاح، باب زواج زينب. ونزول الحجاب.. رقم/ ۱۴۲۸.

(۱۷۹) لم يوافقه مسلم على حديث صفية بنت شيبة في الوليمة (فتح الباری ج/ ۱۰ ص ۴۲۲ -

۱۷۷۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا. (الحديث ۵۱۷۳ - طرفه في ۵۱۷۹) (۱۷۷۱).

عہد و ثلاثی کوری عومہر - رھزای خودایان لی بی - فہرمووی: پیغہ مبہر - دروودی خودای لی بی - فہرمووی: (کاتی کہ سیکتان خوٹک کرا بو سہر نانی شای بابچیت).

ناموژگاری خیر دہربارہی ژنان

۱۷۷۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ. (الحديث ۵۱۸۵ - أطرافه في: ۶۰۱۸، ۶۳۳۶، ۶۱۳۸، ۶۴۷۵).

وَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلِقْنَ مِنْ ضَلْعٍ وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ ثِقْمُهُ كَسَرَتْهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا. (الحديث ۵۱۸۶ - طرفاه في: ۳۳۳۱، ۵۱۸۴) (۱۷۷۲).

ئەبو ھوریرە - رھزای خودای لی بی - لە ھەزەر مەتھو - دروودی خودای لی بی - دەفەر موی: ھەرکەسێ باوەری تەواوی بە خوداو بە پرۆژی دواپی ھەبی، نابێ نازاری دراوسێی خۆی بدات، ناموژگاری بی لێتان زۆر باش بن بو ژنان، چونکە ژنان، لە ھەنە پەتھو، لە پەراسووی باوە ئادەم دروست کراون، چونکە دایە ھەوا لە پەراسووی ھەپی باوە ھەوا (واتە: باوە ئادەم) دروست کراوە، لە لارترین شوینی پەراسوو کە نووکە کە یەتی دروست کراوە، واتە: بە سروشت بە ھەوتی و بە لاری و خواری دروست کراون، جائە گەر بتھوئی راستی بکەیت ھە

(۱۷۷۱) أخرجه مسلم في النكاح، باب: الأمر بإحابة الداعي الى دعوة، رقم: ۱۴۲۹.

(۱۷۷۲) أخرجه مسلم في الرضاع، باب الوصية بالنساء، رقم: ۱۴۶۸.

راست نابیتەو، بەلام دەشکێ، ئەگەر دەستیشی ئی نەدەو ئەوا بەلاری دەمینیتەو، هەرچۆنی بی بوونی لەنەبوونی باشتەر، کەوابوو، با راسپیری و دەست بی لیتان زۆر باش بن بۆ ژنان) لەگێرپانەو مەیکێ تاجول ئوصول دا دەفەر موی: (ژن لەپەرأسوو دروست کراوو چەوتییەکە بەشیکە لەسروشتی تیکلاوی خوین و بیرو هۆشی بوو، جا لەبەر ئەو تاسەر لەسەر یەک بار نامینی و زوو زوو دەگوێ و بەسروشت حول حول یەو لەمەدا تارادەیی بیانوی هەیه، جالەسەر ئەم بنیاتە ئەگەر دمتەوئ لەگەڵیا رابویری، ئەوا دەبی بەپی ی سروشتەکە بەلاری و خواری رابویری لەگەڵی دا، ئەگینا ئەگەر بتەوئ راستی بکەیتەو، ئەوسا لەگەڵی رابویری، ئەو بەتۆ راست نابیتەو، بەئکو لەدەستتا دەشکێ، شکاندنە کەشی بریتیه لەبەرەلا کردنی و تەلاق دانی، ئەو دەیش بەپیچەوانە ی مەبەستە). (تاج/ ۳/ ز/ ۴۷/ ل/ ۱۱۶/ ژ/ ۱-ش/ تیرمیزی) + (ریاض/ ۱/ ل/ ۲۳۶/ ز/ ۲۴/ ژ/ ۲۷۳).

رافەو روونکردنەو:

مەبەست لەم جۆرە فەرموودانە تانەو تەشەر نییه لەژن، وەك هەندئ مەرؤفی گیلۆکە والی ی تی دەگەن، بەئکو بەپیچەوانەو مەبەست روونکردنەو پیکهاتە ی جەستە یی و دەروونی ژنە، بەپی ی سروشتی خودایی، هەتا تەکلیفی مالایطاقی ئی نەکرئو، ئەرکیکی نەخریتە سەر شان، کە لەتوانای دا نەبی، کاری خودایش بی دانایی نییه، دیارە کە ئافەرتی لەسەر ئەو شیۆ کەچ و خوارە دروست کردوو، سوودی خۆی و سوودی پیاویشی واتیادا، نابینی خودی پەرأسوو چەماوەو لارە، ئەگەر راست و رهوان بوايه وەك دووخ، رۆلی خۆی نەدەبینی، قەفەزە ی سینگ دروست نەدەبوو، کە شوورایەکی قاییمە بۆ هەموو ئەندامە هەناوییهکانی مەرؤف، وەك دل و جەرگ و سیی و گورچیلەو ریحۆلەو سپل.

داستانی نوم زرع

۱۷۷۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ: جَلَسَ إِحْدَى عَشْرَةَ امْرَأَةً فَتَعَاهَدْنَ وَتَعَاذَنَ أَنْ لَا يَكْتُمْنَ مِنْ أَخْبَارِ أَزْوَاجِهِنَّ شَيْئًا. قَالَتِ الْأُولَى زَوْجِي لَحْمٌ جَمَلٌ غَتَّ عَلَى رَأْسِ جَبَلٍ لَا سَهْلٍ فَيُرْتَقَى وَلَا سَمِينٍ فَيَنْتَقَلُ، قَالَتِ الثَّانِيَةُ: زَوْجِي لَا أَبْتُ خَبْرَهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ لَا أَدْرَهُ إِنْ أَذْكَرُهُ أَوْ أَذْكَرُ عُجْرَهُ وَبُجْرَهُ قَالَتِ الثَّالِثَةُ: زَوْجِي الْعَشَقُّ إِنْ أُلْطِقَ أُلْطِقُ وَإِنْ أَسْكُتَ أَعْلِقُ قَالَتِ الرَّابِعَةُ: زَوْجِي كَلِيلُ بَهَامَةٍ لَا حَرٌّ وَلَا قَرٌّ وَلَا مَخَافَةٌ وَلَا سَامَةٌ قَالَتِ الْخَامِسَةُ: زَوْجِي إِنْ دَخَلَ فَهَدَّ وَإِنْ خَرَجَ أَسَدٌ وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهِدَ قَالَتِ السَّادِسَةُ: زَوْجِي إِنْ أَكَلَ لَفٌّ وَإِنْ شَرِبَ اشْتَفَّ وَإِنْ اضْطَجَعَ انْتَفَّ وَلَا يُولِجُ الْكَفَّ لِيَعْلَمَ الْبَيْتُ قَالَتِ السَّابِعَةُ: زَوْجِي غَيَابَاءُ أَوْ عَيَابَاءُ طَبَاقَاءُ كُلُّ دَاءٍ لَهُ دَاءٌ شَجَلُكَ أَوْ فُلُوكُ أَوْ جَمْعُ كُلِّ لَكَ قَالَتِ الثَّامِنَةُ زَوْجِي الْمَسُّ مَسُّ أَرْتَبٍ وَالرِّيحُ رِيحُ زَرْبٍ قَالَتِ التَّاسِعَةُ: زَوْجِي رَفِيعُ الْعِمَادِ طَوِيلُ النَّجَادِ عَظِيمُ الرَّمَادِ قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادِ قَالَتِ الْعَاشِرَةُ: زَوْجِي مَالِكٌ وَمَا مَالِكٌ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ لَهُ إِيْلٌ كَثِيرَاتُ الْمَبَارِكِ قَلِيلَاتُ الْمَسَارِحِ وَإِذَا سَمِعْنَ صَوْتَ الْمِزْهَرِ أَيقَنَ أَهْلُهُ هَوَالِكُ قَالَتِ الْحَادِيَةَ عَشْرَةَ: زَوْجِي أَبُو زَرْعٍ وَمَا أَبُو زَرْعٍ إِلَّا سَ مِنْ حُلِيِّ أَدْنَى وَمَلَأَ مِنْ شَحْمٍ عَضُدِي وَبَجَحَنِي فَبَجَحَتِ إِلَيَّ نَفْسِي وَجَدَنِي فِي أَهْلِ غُنَيْمَةٍ بِشَقٍّ فَجَعَلَنِي فِي أَهْلِ صَهِيلٍ وَأَطِيطٍ وَذَائِسٍ وَمُنَقٍّ فَعِنْدَهُ أَقُولُ فَلَا أَقْبَحُ وَأَرْقُدُ فَلَأَتَصَبَّحُ وَأَشْرَبُ فَلَأَقْنَحُ، أُمُّ أَبِي زَرْعٍ فَمَا أُمُّ أَبِي زَرْعٍ عَكُومُهَا رَدَاخٌ وَبَيْتُهَا فَسَاخٌ، ابْنُ أَبِي زَرْعٍ فَمَا ابْنُ أَبِي زَرْعٍ مُضْجَعُهُ كَمَسَلٌ شَطْبَةٌ وَيَشْبَعُهُ ذِرَاعُ الْجَفْرَةِ، بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ فَمَا بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ، طَوْعُ أَبِيهَا، وَطَوْعُ أُمِّهَا، وَمِلَّةُ كِسَائِهَا وَغَيْظُ جَارَتِهَا، جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ لَا بُتُّ حَدِيثَنَا تَبِيْثًا وَلَا تُنْقَتُ مِيرَتَنَا ثَنَقِيًّا وَلَا تَمْلَأُ بَيْتَنَا تَغْشِيْشًا قَالَتْ: خَرَجَ أَبُو زَرْعٍ وَالْأَوْطَابُ مُنْخَضٌ. فَلَقِيَ امْرَأَةً مَعَهَا وَلَدَانِ لَهَا كَالْفَهْدَيْنِ يَلْعَبَانِ مِنْ تَحْتِ خَصْرِهَا، بَرْمَاتَيْنِ، فَطَلَقْنِي، وَلَكَّحَهَا، فَتَكَحْتُ بَعْدَهُ رَجُلًا سَرِيًّا رَكِبَ شَرِيًّا وَأَخَذَ خَطِيًّا وَأَرَاخَ عَلَيَّ نَعْمًا ثَرِيًّا وَأَعْطَانِي مِنْ كُلِّ رَايِحَةٍ زَوْجًا وَقَالَ كُلِّي أُمُّ زَرْعٍ. وَمِيرِي أَهْلَكَ. قَالَتْ:

فَلَوْ جَمَعْتُ كُلَّ شَيْءٍ أَعْطَانِيهِ مَا بَلَغَ أَصْغَرَ آيَةِ أَبِي زَرْعٍ قَالَتْ عَائِشَةُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُنْتُ لَكَ كَأَبِي زَرْعٍ لَأُمِّ زَرْعٍ. (الحديث ۵۱۸۹) (۱۷۷۳).

عائیشہی ھاوسہری پیغہمبہر۔ دروودی خودا لہسہر پیغہمہرو رمزای خودا لہوبی - فہرمووی: یازدہ ژن کوپری قسہی لی دمبہستن، ودمبہلین بہیہکتری دہدمن و، بہیمان دمبہستن کہہیچ شتی لہدمنگوباسی میردہکانیان نہشارنہوہ، ژنی یہکہمیان دہلی: میردہکہی من گوشتہلہرکی وشرہ لہرہ، وابہسہر لووتکہی شاخیکی سہختہوہ،نہشاخہکہ سہرکہوتنی ئاسانہو، نہگوشتہکہش ئہوہندہ باش و قہلہوہ، تاکہسی بجی بوی و بیبات بو خوی. واتہ: ہمہ رژدو چرووکہو ہمہ چہمووش و بہدخوہ. دہمیان دہلی: ھہوالی میردہکہم بلاو ناکہمہوہ، چونکہ ناویرم ناوی بہرم، نہگینا شہن و کہوی دہکہم و ناوی دہزپینم! واتہ: نہنگی زورہ، کہم نہنگ ھہیہ کہتیا نہبی. سییہمیان دہلی: میردہکہی من قووچیکی ناقولای نہگریسہ، ئہگہر نقہ بکہم تہلاقم دہدا، ئہگہر نقہیش ناکہم ئہوا وک بئوہژن بہسراومہتہوہ، نہخوی بہمیرد دہچیو، نہبہرہلاشم دہکا. تابو خوم شوویہکی تر بکہم بو خوم. چوارہمیان دہلی: میردہکہی من وک شہوی تیھامہ فیئک و خوشتہ، نہساردہو نہ گہرمہ، بہبی ترسو بہبی بیزاری، دوو بہدوو بو خومان رادہبویرین. پینجہمیان دہلی: میردہکہی من لہمالہوہ ویزہ، ھہردہکاو دہخہوی و لہدہرہوہ شیرہو ئازایہو چاو تیرہو لہشتی ناوماال ناپرسیتہوہ!

شہشہمیان دہلی: میردہکہی من بو خواردن لرفہی لی دی و لہکاتی خواردنہوہدا بہشی کہس ناداو، کہدہخہوی خوی گرمؤلہ دہداو، دہس ناگیپری تالہپہزارہی دل تی بگا! واتہ: زور خورو بہدفعہرو رژدو دژکردنہ! ژنی حہوتہمیان دہلی: میردہکہی من دژیکی ئیسک قورسی دژ پہرینہ، لازگ و

گەۋج و گۈل، ھەممۇ دەردى بۇ ئەۋ دەردە دەردە دارە دەغەزارە دەردىيە
كەتۈشى نەبووبى! لەگەل ئەۋەشە ھەروا بەئاسانى لەدەستى رزگارت نابى،
ياسەرت دەشكىنى، ياشۈيىكت دەقەرنجىنى، ياتوۋشى چورتومىكى گەۋرەت
دەگا!

ژنى ھەشتەمىيان دەلى: مىردەكەى من نەرم و نۆلە ۋەك كەرويشك، بۆنى
خۇشە ۋەك زەغەران. ژنى نۆ ھەمىيان دەلى: مىردەكەى من خانەدان و
نانبەدە ۋەۋانمەرد و بالا بەرزو شۇخ و شەنگەۋ، ئالاي بەخشندەيى ئى
ھەلكرەۋەۋە خانەى نىكى يانەيەۋ، سەردار و ئازاۋ ميوانپەرۋەر و ھۆشمەندە!
ژنى دەھەمىيان دەلى: مالىكى مىردى من چۆن مالىكىكە! گەلى لەم
پياۋانەى كەئىۋە دەلىن باشترە، وشتر و پەچە وشترى زۆرە، بەلام پاۋان و
پاكزى كەمە، چونكە بۇ سەربېرىنى راگرتوون، نەۋەك بۇ بەخىۋ كەردن،
كەۋشترەكان دەنگى كەمانچە دەبىستەن دەزانن كەۋا سەريان دەبېر بۇ ميوانى
نۆ!

ژنى يازدەھەم دەلى: ئەۋ زەرى مىردى من چۆن ئەۋ زەرىكە! ھەردو
گۈيچكەى پېر كەرووم لەگوارەۋە خىل، ۋەبازۋى پېر كەرووم لە گۆشت و بەز،
ئەۋەندە نازى ئى گرتووم ئەۋەندە نازى كىشام تا نازدار و نازمىن بووم،
لەناۋخىزانىكى ھەزارى مەردار دابووم، لە پەنا يەكابووين، ئەۋ ھىنامىيەناۋ
خىزانىكى تېرو پېر دەۋلەمەندى داراۋە، كەبەچەندەن پەۋگ و پانە وشتر و
گاگەل و خەلەۋ خەلمان و مشتاخىان ھەبوۋ، كەقسەم دەكرد لەگەلئە
كەسەنەيدەدەيەۋە بەدەمما، بەشەۋ كەدەخەۋەتم لەباۋەشيا، تابەيانى لەخەۋ
ھەل نەدەسام، چونكە كارەكەرو نۆكەرى زۆرم ھەبوۋ، ئەۋان ئىشى ناۋمالئان
دەكرد، ۋەھەتا دەمتۋانى لەجۆرەھا شەرابى ناياب دەمخواردەۋە.

دايكە ئەۋزەرە، كەخەسووم بوو، چۆن ژنىكى شاھانەبوو، چۆن خان و
مانى بوو، خورجەكانى ھەمىشە پېرۋوون و ھەم قەبەۋ ھەم كەشخە بوون و

هه مووکاتی پېر بوون له گه وههرو زیږو زیوو جلی ئالو والا، وه ماله که ی پان و پوړ بوو، وه بۇ هیچ شتئ دانه دهما! کوږه که ی نه بو زمرع چوڼ کوږیک بوو! که له گه ت و ناو هه د باریک، پاکخوړو که مخوړ، به ژن و بالای نه وه منده ږیک و شوو شو هه لثمی بوو، له شوین تلیشی په لکه خورما په کا جیگه ی دمبووه، له بهر که مخوړی له دمستی کار ژه له پی له بهری دهمایه وه!

کچه که ی نه بو زمرع چوڼ کچیک بوو! گوږپرایه لا وه رمان بهرو کارم هند بوو، له فهرمانی باوک و دایکی دمر نه ده چوو، بۇ جوانی وینه ی نه بوو، خرپنه و خړو خه پان و خه په توله بوو، له بهر شوخ و شهنگی و ناسک و نازداری و داوین پاکي هه ویکه ی ږقه ی لی ده کی شو، بوو بوو به چقلی چاوی ناحه زی!

که نیزه که که ی نه بو زمرع چوڼ که نیزه کیک بوو! نه هسه مانی دم برده دمره وه، نه نازوو هه و دانه ویله ی دهمزان دین و، نه ناومالی پېر ده گردین له پووشکه و په لاش، زمان پاک و دلسوزو پاک و ته میزو نیش جوان بوو، نوم زمرع گوتی، مه شکه دمه ندرا، کات گهرمه ی به هار بوو، به هاریکی خوش، ږوژی نه بوو زمرع دمرچوو بۇ دمره وه، تووشی ئافرمتی دمی، دوو کوږی خو ی به بهر وه دمی، وهک دوو به چکه ویز، مه مکه کانی دایکیان دهمژن، که وهک دوو هه نار وادمین، خړو نهرمو نؤل و پېر به دست دمین، نیتر نه بو زمرع منی ته لاق داو، نه وی ماره کرد، به هیوای نه وه ی که منالی وه جاخزاده ی لی بیی، وهک نه و دوو مناله که له به چکه ویزیان ده کردا نه نجامنیش- له دوا نه و- شوو مکرد به پیاویکی خانه دانی داراو دهوله مهند، سواری نه سپیکی نایابی خوشږه و بوو، ورمپیکی چاکی هه لگرت، وه سر له نیواری ئاژه لیکي بی شوو ماری هینا یه وه بوم، وه له هه موو چه شنی سهر و جووتی داپیم، وه گوتی: نه ی نوم زمرع! له هیچ دست مه گره وه، نه له خوت و نه له کهسو و کارت.

ئوم زمرع گوتی: بهلام ئەم ھەموو نازو نیعمەتە ی ئەم میژدە تازە یەم،
نادات لەگوێچکە یی نانی ئەبو زمرع! چ جایی ئەو ھەموو خێرو بیژدی کە ھە ی
بوو.

عائیشە - پەزای خودای ئی بی- ھەرمووی: پیڤەمەر - دروودی خوای لەسەر
بی- بی- ھەرمووم: (ئە ی عائیشە! ئەبو زمرع چۆن بوو بۆ ئوم زمرع، منیش
بۆ تۆ وام، بەلام لەناز گرتن و ھەدر زانین دا ، نەوێک لەجیا بوونەوێو تەلاق
دان دا) . (تاج/ ٣ ز/ ٤٩ ل/ ١٢١ ژ/ ١ - ش/ ن).

رافەو شیکردنەوێو:

لەم ھەرموودەدا: پێژ گرتنی ژن دیاریکراوێو، وەگوزمرانی خوێش لەگەڵیدا
زۆر پەسەندە، ھەرمانکراوێو بەخوسنی موعاشەرە ی، وەزۆر لەپەفتاری بەرز ی
میژد لەگەڵ ھاوسەریدا دیاری کراوێو، وئەم جۆرە بپارێانەشی ئی وەردەگیر ی:

١- تەمثیل و نمایش و شانۆگەری دروستن، بەمەر جی لەپەردە ی شەرم و
شکۆدەرنەچن و سودو بەرژەوێندی کۆمەڵیان تیادا بی، تەنانەت دروستە
رۆمان و جیروێک و حیکایاتی دەستەڵبەست بۆ ئەم جۆرە شتانە دابنرێن و
داستان و سەر گوزمشتە ی نەتەوێو پێشینەکان بکرین بەسەر مەشق و نمونە و
چاویان ئی بکری و بکرین بەفەلیم و رۆمان و شتی واو پەخش بکرینەوێو،
دەرشتنی گەتوگۆ لەم بوارەدا دانانری بەدرۆ.

٢- گەتوگۆی خوێش و گالتەو سوعبەت و قەسە ی نەستەق کردن و قەسە ی
رەوا، بەھەر شیوێی بی، دروستەو ھیچی تیا بەستە نییە.

٣- واپەسەندە قەسو گەتوگۆ و گیرپانەوێو ناخاوتن بەوشە ی ناسک و
رستە ی دل و ھەست بزوین و بەقەسە ی نەستەق و بەپەندی بەرز ی رەوان و
بەدەرپینی جوانی پەر لەرەوانبێژی بپازنرێنەوێو، بەسەج و ھاوسەر وایی
جوان بنەخشینرێن.

٤- چند بر گهائی لهفه رمایشتهکانی ماموستای عهسقه لانی، به عهرمبی، سه بارمت به سوودو به هرهی ئەم فهرموودهیه، له پاشه وه، راگوێز دهکەین، بۆ پشتیوانی ئەم خالانەیی پیشه وه: دمه رموئ؛ (في هذا الحديث من الفوائد: حسن عشرة المرء أهله و الخادئة بالأمور المباحة، و فيه المزح احياناً و بسط النفس، و فيه الحديث عن الأمم الخالية و خربُ الامثال بهم اعتباراً، و جواز الانبساط بذكر طرف الاخبار و مستطابات النواذر و تنشيطاً للنفس، و جواز المبالغة، و فيه جواز التأسي بأهل الفضل من كل امة.. و فيه جواز الكلام بالألفاظ الغريبة و استعمال السجع.. و في كلامهن من فنون التشبيه و الاستعارة و الكناية و الموازنة و التصریح و الإشارة و ضرب المثل و الله يمن على من يشاء بما شاء..).

٥- ئەم کۆمه له ژنه له نه ته وه کانی پيش نيسلام بوون.

به بئى فهرمانى ميژد نابئى هاموشوى ژنى ميژددار بکرى

١٧٧٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَجِلُّ لِلْمَرْأَةِ أَنْ تَصُومَ وَزَوْجُهَا شَاهِدٌ إِلَّا يَأْذِنَهُ وَلَا تَأْذَنَ فِي بَيْتِهِ إِلَّا يَأْذِنَهُ وَمَا أَلْفَقْتَ مِنْ نَفَقَةٍ عَنْ غَيْرِ أَمْرِهِ فَإِنَّهُ يُؤْذَى إِلَيْهِ شَطْرُهُ. (الحديث ٥١٥٩- أطرافه في: ٢٠٦٦، ٥٣٦٠، ٥١٩٢) (١٧٧٤).

ئهبو هوریره -رمزای خوای ئی بئ- دمه رموئ: پیغه مه- دروودی خوای ئی بئ- دمه رموئ: (دروست نییه که ژن رۆزووی سوننهت بگری، نه گهر میژده که ی له گه ئیایی، مه گهر به رمزای میژده که ی، ههروها نابئ که ژن ریگه ی کهس بدا که هاموشوی بکاو، بچئ بۆ مائی مه گهر به رمزای میژده که ی هه رکاتیکیش ژن، به بئ وهرگرتنی فهرمانی روون و ناشکرا له میژده که ی، شتی

بہ خش، یا خہرج بکا بو کاری خیر، خیری ئہو بہ خشینہ نیوہیی یانہ).
(تاج/ ۳ ز: ۴۶ ل- ۱۱۲ ژ: ۱ - ش، د/ت) + (ریاض/ ۱ ل/ ۲۴۲ ز/ ۳۵ ژ/ ۲۸۲).

رافہو شیکردنہوہ:

مہبہست ئہم چہند شتہیہ:

۱. واباشہ ژن رۆژووی سوننت بہیٰ رمزامہندی میردہکھی نہگری،
بہمہرجی میردہکھی لہماوہی رۆژووکہدا لہگہئیایی. مہبہستیش
لہرہزابوون ئہوہیہ کھمنی نہکا. گریمان ژن بہیٰ فہرمانی میردیش
بہرۆژووی رۆژووکہی دروستہ بہلام کاریکی ناباشی کردوہ.

۲. پیاوی بیانی نابیٰ هاموشوی ژنی بیانی بکا، مہگہر بہرمزای میردو
کھسوکارو بہپی ی باوی جوانی ناو کۆمەل، بہوینہ: ئہگہر چہند پیاوی ہاتن
بہمیوانی، دروستہ ژن دمرگایان بو بکاتہوہوبیانبا لہدیوہخان دانیشن و
بہخیرہاتنیان بکاو، چاوہروانی بکھن ہتا خاوہن مال دیتہوہ، چونکہ بہپی
ی نہریت و باوی جوانی ناو کۆمەلگای موسولمانان شتی وا گومانی خراپیہی
نابری، مہبہست لہرمزامہندی و فہرمان و نیزن، رمزابوونی ئاسایی و باوہ، ئیتر
بہہر شیوہی ئہو رمزامہندی یہ سہر بگری دمی. مہبہستی سہرہکی لہم
جۆرہ فہرموودہیہ، رپیگری یہ لہہموو کۆبوونہوہیہکی دوو بہ دوویگومان
لیکراوی ژن و پیاو.

۳. ژنیش وھکوو پیاو ئہندامیکی ئہو مالہیہ کھتیایدا دھڑی لہبہر ئہوہ
پیویست ناکا بو ہہموو شتی، وھک منالی ساوا، پرس بہم و بہو بکا، وھک ئہوہ
بلی: ئہری پیاوہکہ ئہوہ سوالکھریکھ لہبہر دمرگا لہتی نانی بدہمی؟ ئہری
پیاوہکہ دھچم بو نویژی جومعہ لہمزگہوت رازیت دہ فلس بدہم بہہہژاری.
بہراستی لہکاتی وادا ژن بہقہد کارہکھریدہستی ناروا. بہیٰ گومان ژن
دادہنری بہئہندامیکی کارا لہمالہوہ، سہربہ خوئی خوئی ہہیہ، وھمالی

کورددهواری جارانی خوْمان، جوانترین نموونهی بالابوو بۆ مائی موسولمانی جوان!

سه‌ریچی ژن:

هووی نه‌وهیه که زۆرینهی خه‌لکی دۆزه‌خن

١٧٧٥- عَنْ أَسَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: قُمْتُ عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ فَكَانَ عَامَةً مِّنْ دَخَلَهَا الْمَسَاكِينُ وَأَصْحَابُ الْجَدِّ مَحْبُوسُونَ غَيْرَ أَنَّ أَصْحَابَ النَّارِ قَدْ أُمِرَ بِهِمْ إِلَى النَّارِ وَقُمْتُ عَلَى بَابِ النَّارِ فَإِذَا عَامَةً مِّنْ دَخَلَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ٥١٩٦ - طرفه في: ٦٥٤٧). (رياض/ ١ ز: ٣٢ ل/ ٢٢٥ ز: ٢٥٨) (١٧٧٥).

ئوسامه -رمزای خودای ئی بی- له‌خۆشه‌ویسته‌وه- دروودی خوای ئی بی- فهرمووی: (له‌دمرگای به‌هه‌شتا راو‌ه‌ستام، سه‌رنجم دا زۆربه‌ی به‌هه‌شتیه‌کان که‌چوو بوونه ناوی هه‌زاران و مسکینه‌کان بوون، به‌لام داراو دمو‌له‌مه‌نده‌کان هیشتا راگیرابوون بۆ حیساب و لیپرسینه‌وه له‌سه‌ر سامانه‌کانیان، که‌رچی ئه‌وه‌ی که‌دۆزه‌خی بوون به‌فه‌رمانی خودا برابوون بۆ ناو دۆزه‌خ، له‌به‌ردمرگای دۆزه‌خیشا راو‌ه‌ستام، سه‌رنجم دا زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی ناوی ژنان بوون!).

قورعه‌کردن له‌نیوانی چه‌ند ژنی‌کا له‌کاتی سه‌فه‌ردا

١٧٧٦- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، كَانَ إِذَا خَرَجَ أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَطَارَتْ الْقُرْعَةُ لِعَائِشَةَ وَحَفْصَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ بِاللَّيْلِ سَارَ مَعَ عَائِشَةَ يَتَحَدَّثُ، فَقَالَتْ حَفْصَةُ، أَلَا تَرَ كَيْنَ اللَّيْلَةِ

بِعِرِّي وَأَرْكَبُ بِعِيرِكَ تَنْظُرِينَ وَالْظُّرُ؟ فَقَالَتْ: بَلَى. فَرَكِبَتْ فَجَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى جَمَلٍ عَائِشَةَ وَعَلَيْهِ حَفْصَةُ فَسَلَّمَ عَلَيْهَا ثُمَّ سَارَ حَتَّى نَزَلُوا وَافْتَقَدَتْهُ عَائِشَةُ، فَلَمَّا نَزَلُوا جَعَلَتْ رِجْلَيْهَا بَيْنَ الْإِذْخِرِ وَتَقُولُ: يَا رَبِّ سَلِّطْ عَلَيَّ عَقْرَبًا أَوْ حَيَّةً تَلْدَغُنِي، وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ لَهُ شَيْئًا. (الحديث ٥٢١١) (١٧٧٦).

عائشه - پرزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر - دروودی خوای لہسہر بی- کہ دہمیویست بجی بؤ سہفہری، لہنیوانی ژنہکانیدا تیروپشکی دہکرد، پشکی ہہرکامیکیان دمر بجوایہ ٹہومیان لہگہلی دہچوو بؤ ٹہو دمرچوونہ، جاپشکی عائیشہ و حہفصہ دمر دہچی کہ لہگہلی بچن بؤ ٹہو سہفہرہ، پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی- لہشہودا کہ دہکہوتنہ ری، لہگہل عائیشہ دمر ویی و ہسہو گفتوگو یان پیکہوہ دہکرد، حہفصہ بہعائیشہ دہلی: بانہم شہو و شترہکانمان بگورپنہوہ، تو سواری و شترہکہی من بہ، منیش سواری و شترہکہی تو دہبم، دہور دہگورپنہوہ، ٹہوہی تو لہ شہوانی پیشوودا دیوتہ منیش دہیبینم لہنہحوالی پیغہمہر - دروودی خودای لہسہر بی- وٹہوہی منیش لہشہوانی پیشوودا دیومہ تویش دہیبینی ! عائیشہ یش دہلی باشہ، وہوا دہکہن. جاکہ دہکہونہ ری، دہق وہک شہوانی پیشوو، پیغہمہر - دروودی لہسہر- دہچی بؤ لای و شترہکہی عائیشہ و سلاوی لی دہکا، ٹیتر دہرؤن ہہتا کاتی لادان و دابہزین و وچان. جائہو شہوہ عائیشہ ہہست بہبی پیغہمبہری دہکا، لہداخی ٹہوہ کہ دادمبہزن، ہہردوو قاچی خوای دہخاتہ ناو بنچکی سوور ناتکہوہ، کہ زورپنہی کات حہشارگہی چرو جانہومرہو، نزای خراب لہخوای دہکاو دہلی: خواہی! لہتوٹہی ٹہم ہہٹہپہدا کہ کردم کہ ٹہوہیہ ٹہمشہو لہہاودہمی پیغہمہر دابرہم، دووپشکی، یا ماریکم بؤ پرہخسینہ کہ پیغہوہ بدات!

سہارمت بہ پیغہمبہریش لہم بارمیہوہ ناتوانم ہیچی دہربارہ بلیم، چونکہ سووچ سووچی خۆم بوو، سووچی کہسی تری تیادا نہبوو).

نۆره شہوی ژنان - القسم بین الزوجات

١٧٧٧- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَلَوْ شِئْتُ أَنْ أَقُولَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَلَكِنْ قَالَ السُّنَّةُ إِذَا تَزَوَّجَ الْبُكَرَ أَقَامَ عِنْدَهَا سَبْعًا وَإِذَا تَزَوَّجَ الثَّيِّبَ أَقَامَ عِنْدَهَا ثَلَاثًا. (الحديث ٥٢١٣ طرفه في ٥٢١٤) (١٧٧٧).

ئەنەس — رەزای خودای ئی بی — فەرمووی: سوننەت وایە ئەگەر پیاو کچی هینا بەسەر بیۆهژن، حەوت شەو لەلای بی، ئەوسا بەسەر شەویان وەک یەک بۆ دابنیت، بەلام ئەگەر بیۆهژنی هینا بەسەر کچ سێ شەو لەلای بی، ئینجا بەنۆره وەک یەک شەویان بۆ دابنیت. ئەبو قیلابە فەرمووی: ئەگەر بمەوی لەباتی ئەوێ بلیم ئەنەس فەرمووی: (سوننەت وایە..تاد) دەلیم: ئەنەس فەرمووی: پیغەمەر — دروودی لەسەر — فەرمووی: (ئەگەر پیاو کچی هینا بەسەر....تاد). (تاج/ ٢/ ل/ ١٢٩ ز/ ٥١ - ش/ د/ تیرمیزی).

لافو که زافو خۆ هەلکێشانى

ههوى به سهر ههوى خويدا

١٧٧٨- عَنْ أَسْمَاءَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي صَرَّةً فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ إِنْ تَشَبَعْتُ مِنْ زَوْجِي غَيْرَ الَّذِي يُعْطِينِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِسِ ثَوْبِي زُورٍ. (الحديث ٥٢١٩) (١٧٧٨).

مەردايەتى و بەتەنگەۋە بوونى نامووس زۆر پەسەندە

ئەبو ھورەيرە - پەزىلەتلىك خەلىپە ئىبنى ئەبى ھەشەم ۋەسەيەھ ۋە ھەشەمىيە (خودا بەتەنگەھ دى، ھەر ۋەھە موسولمانىش بەتەنگەھ دى، لەكەتلى پۈۋدانى كەرى نەشەرىندە خودا غەرىمەت دەمەگەرى، موسولمان غەرىمەت دەمەگەرى، بەتەنگە شەرىف ۋە ئابرو ۋە ناموس ۋە دىن، بەتەنگە خودا لەسەر ئەۋە غەرىمەت دەمەگەرى ۋە ھەل ئەدەتلى، كە موسولمان شەتلى نەپەھە بىكەۋ ئەۋە كە خودا پەۋە نەبەتلى ئەۋە پەۋە بىبەتلى). (تەجە ۳ / زە ۵۷ / ل ۱۴۲ / ژ ۱ / تە ب).

رقم/٢١٣٠.

(١٣٩) أخرجه مسلم في التوبة، باب: غير الله تعالى وتحريم الفواحش ، رقم: ٢٧٦١، ٢٧٦٢.

١٧٨٠- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ تَزَوَّجَنِي الزُّبَيْرُ وَمَا لِي فِي الْأَرْضِ مِنْ مَالٍ وَلَا مَمْلُوكٍ وَلَا شَيْءٍ غَيْرَ فَرَسِهِ فَكُنْتُ أَغْلِفُ فَرَسَهُ نَاضِحٍ وَغَيْرِ وَأَسْتَقِي الْمَاءَ وَأَخْرُزُ غَرَبَهُ وَأَعِجُنُ وَلَمْ أَكُنْ أَحْسِنُ أَخْبِرُ وَكَانَ يَخْبِرُ لِي جَارَاتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَكُنَّ يَسُوَّةَ صِدْقٍ قَالَتْ وَكُنْتُ أَثْقُلُ التَّوَى مِنْ أَرْضِ الزُّبَيْرِ الَّتِي أَقْطَعُهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَأْسِي وَهِيَ مَنَى عَلَى ثُلْثِي فَرَسِي فَجِئْتُ يَوْمًا وَالتَّوَى عَلَى رَأْسِي فَلَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَدَعَانِي ثُمَّ قَالَ إِيْخُ إِيْخُ لِيَحْمِلَنِي خَلْفَهُ فَاسْتَحْيَيْتُ أَنْ أَسِيرَ مَعَ الرِّجَالِ وَذَكَرْتُ الزُّبَيْرَ وَغَيْرَتَهُ وَكَانَ غَيْرَ النَّاسِ فَعَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي قَدْ اسْتَحْيَيْتُ فَجِئْتُ الزُّبَيْرَ فَقُلْتُ لِقِينِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَى رَأْسِي النَّوَسُ، وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ فَأَنَاحَ لَأَرْكَبَ فَاسْتَحْيَيْتُ مِنْهُ وَعَرَفْتُ غَيْرَكَ فَقَالَ وَاللَّهِ لِحَمْلِكَ التَّوَى كَانَ أَشَدُّ عَلَيَّ مِنْ رُكُوبِكَ مَعَهُ قَالَتْ حَتَّى أَرْسَلَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَ ذَلِكَ بِخَادِمٍ يَكْفِينِي سِيَاسَةَ الْفَرَسِ فَكَأَنَّمَا أَعْتَقَنِي. (الحديث ٥٢٢٤ طرفه في: ٣١٥١) (١٧٨٠).

ئەسمای کچی ئەبوبەکر، کە خوشکی عایشەیی هاوسەری پێغەمەر بوو، فەرمووی: کاتێ زوبەیر منی هینا، ئەوەی پێی بێی مالدو بەندەو شتی تریوا، ئەیبوو، تەنیا و شترێکی ئاوکیش و ئەسپەکەیی خۆی ئەبێ، وەمن خۆم ئالیکم دەدا بە ئەسپەکەیی و ئاوم دەکیشا بۆ خۆمانو، سەتڵو دولجەکەیم دە دووری یەو و پێنەو پەرۆیم دەکرد، وە خۆم نان و هەویرم دەکرد، بەلام نەم دەزانی بە جوانی نان بکەم، چەند ژنیکی دراوسیمان هەبوو، ئەنصاری بوون، ئەوان نانیان بۆ دەکردم، بەراستی ژنی راست و دروست خۆیان بوون. لەو پارچە زەویەو، کە پێغەمەر -دروودی خۆی لەسەربێ- بەخەلاتی دابووی بە زوبەیر، لەوێو بەسەر سەر ناوکی خورماد دەگواستەو بۆ مالهو، بۆ

(١٧٨٠) أخرجه مسلم في السلام، باب جواز إرداف المرأة الأجنبية إذا أعيت في الطريق.

ئاللىكى وشترەكان، زەمبەكە نىزىكەى دوومىل لەمالەوہ دوور بوو (مىلى چوار ھەزار ھەنگاۋە)، جا رۇژى لەسەر ئەم بارودۇخە، كۆلى ناۋكە خورما بەسەر سەرمەوہ بوو، لەرپىگە گەيشتم بە پىڭمەر و كۆمەلى لەيارانى، لە كۆمەلى يارىدەدەمران، جا پىڭمەر بانگى كردم، ئەوجا خورپى لەوشترەكەى كە پىخى بىداو فەرموۋى: (پىخ ... پىخ) ھەتا مەن لەپاشكۆى خۇيەوہ سوار بكا، چونكە مەن بىيانى نەبووم، چونكە خوشكى عائىشەى خىزانى بووم، بەلام مەن سوارنەبووم، چونكە شەرم دەكرد كەلەگەل پياوانا بېرۇم بەرپىگەدا، لەھەمان كاتىشا بىرى ئەوشمە كەردمە كەزوبەيرى مىردم، بۇشتى واو لەكاتى وادا تەنگە دەپگرى و پىي ناخۇشە، چونكە بەراستى لەھەموو كەسى زىاتر زوبەير بەتەنگى نامووسەوہ ھەبوو، جاكاتى پىڭمەر — دروودى خۋاى لەسەر — بەمەى زانى كەوا مەن شەرم دەمگرى، تەشرىفى رۇشت و منيان بەجى ھىلا، جا كاتى زوبەيرم دى حالەكەم لەنوۋكەوہ بۇيگىرپايەوہ، كەلەسەر ھالىكى وا بەخزمەت پىڭمەر و كۆمەلى لە يارىدەدەمران گەيشتم، پىڭمەر — دروودى خۋاى لەسەر — وشترەكەى پىخ دا كە مەن لەپشتى خۇيەوہ سواربكا، بەلام مەن شەرمە كردو بىرى غەيرەى تۆم كەوتەوہ، ئىتر ئەوان رۇشتن و مەمەوہ!.

زوبەير فەرموۋى: (سۆيىندەم بەخودا ئەوہم بەلاۋە گرانتەر بوو، كەلەسەر ئەوھالە كۆلە ناۋكە خورما ھەلبىرى، ھەتا ئەوہى كەلەپاشكۆى پىڭمەرەوہ سواربوۋىتايە!).

ئەسما فەرموۋى: ئىتر لەسەر ئەم شىۋەيە مامەوہ، خۇم خزمەتى زوبەيرو ولاخەكانىم دەكرد، ھەتا ماۋمىي لەوودوا پىڭمەر — دروودى خۋاى لەسەر — بەھۋى ئەبۇبەكرى باۋكەوہ خزمەتكارىكى بۇم نارد، خزمەتى ئەسپەكەى لەكۆل خستەم، ئەم كارە ئەوئەندە گرنگ بوو بەلامەوہ، وەك لەبەندەمىي و كۆيلەمىي نازادەم بكات و ابوو.

۱۷۸۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً وَإِذَا كُنْتُ عَلَيَّ غَضَبِي قَالَتْ فَقُلْتُ: مِنْ أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ فَقَالَ: أَمَّا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً فَإِنَّكَ تَقُولِينَ لَا وَرَبِّ مُحَمَّدٍ وَإِذَا كُنْتُ غَضَبِي قُلْتُ لَا وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ قَالَتْ: قُلْتُ: أَجَلٌ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ. (الحديث ۵۲۲۸، طرفه في: ۶۰۷۸) (۱۷۸۱).

عائشه -پرهزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمہر -دروودی خوای لہسہر- فہرمووی: (من دہزانم کہ تو ئہی عائشہ لہمن پازیت یانا گوتم: چوں جوئی و بہچیا دہزانیت؟ فہرمووی: (بہوددا دہزانم کاتی تو لہمن پازیت، لہکاتی گوفتوگوڈا، بہوینہ ناوا سویند دہخویت: نا، بہخودای موحمہد، بہلام کاتی لہمن نیگہران بیت، لہکاتی گوفتوگوڈا ناوا سویند دہخویت: نا، بہ پەرہردگاری نیبراہیم). عائشہ فہرمووی: منیش عہرزیم کرد: بہئی چوں دمفہرمووی وایہ، ئہی پیغہمہری خودا! بہس ناوہکەت تہرک ئہکەم، ئہویش بہدەم و بہس، بہلام لہ دلہوہ ہەر دلہم لای توئیہ، لہکاتی ناشتی و لہکاتی زویریدا، قەت بەدل لیت زویر نابم.

پیکہوہ بوونی دوو بہ دوویی ہەردوو پەگەزی ناخویی

۱۷۸۲- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالِدُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمُوَ قَالَ الْحَمُوَ الْمَوْتُ. (الحديث ۵۲۳۲) (۱۷۸۲).

(۱۷۸۱) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: في فضل عائشة رضي الله عنها، رقم: ۲۴۳۹.

(۱۷۸۲) رواه الشيخان، التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول، أخرجه مسلم في السلام، باب

تحريم الخلوة بالأجنبية، رقم/۲۷۲۲.

عوقبهی کورې عامیر - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی پیغه مهر - دروودی
 خوای له سهر- فهرمووی: (به ته نیا مه چن بؤلای ژنانی ناخوایی، واته:
 نامه حرم، پیاوړیکې نه نصاری گوتی: نهی پیغه مهری خودا: نهی نه گهر
 خزمی میړده که ی بی؟ فهرمووی: (خزمی میړ مردنه: نه و له هه موو خرابتر،
 نه گهر نامه حرم بی، چونکه دوور نییه که به ناوی خزمایه تییه وه کاری
 دوژمنی بکا). (تاج/ ۳ ل/ ۱۳۸ ز/ ۵۶ باسی به ته نیا کؤبوونه وه له گهل نافرته
 بیگانه دا ش/ت).

روونکر د نه وه:

مه به ست له م جوړه فهرموودم یه، کردنی احتیاط و وهرعو دووربینی یه،
 مه به ست چاندنی تۆوی دوو دلی و به دگومانی نییه له ناو که سوکاردا، جا
 هرکاتئ له ناو خیزانا، هه ست به م جوړه په یوه نندی یه گومانبارانه کرا،
 پیویسته پیښگری لی بکری، دنا نه گهر هیچ هؤیه کی پوهانه بوو، بؤ پیکه وه
 ژيانی خیزانی ناو که سوکار، نه وه پیویست به وروژانی وا ناکات که بیی
 به هؤی دلپسی و پچراندنی شیرازی ناو خیزان و که سوکار. له راستیدا
 له سهرده می پیغه مهر خو یه وه هه تا نیستا خوشک و براو مام و خال و برازا و
 خوشکه زای میړد یا زن به که سیکی نه میندار ناسراوه و پیکه ی هاموشوی
 ناسایی یان لی نه گیراوه، مه گهر به هؤی نه و هاموشوی وه گومان یا کی شه یی
 دروست بووی.

کیرانه وه و باسی جوانی و شیوه ی ژنی ناخوایی بؤ میړد

۱۷۸۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: لَا تُبَاشِرُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ فَتَنْتَعَهَا لِزَوْجِهَا كَأَنَّهُ يَنْظُرُ إِلَيْهَا. (الحديث ۵۲۴۰
 طرفه في: ۵۲۴۱) (۱۷۸۳).

عەبدوﻟﻼﻱ كۆرى مەسعود — پەزى خەي لى بى — فەرموۋى: خۆشەويست —
 دروودى خەي لەسەر — دىمفەرموۋى: (نابى ژن سەرنجى ژنىكى تر بىدا، لەپاشا
 ورد ورد باسى لەشولارى ئەو ژنەى تر بىكا بۇ مېردەكەى خۆى بەشپەويەكى وا
 وەك مېردەكەى بەچاۋى خۆى تەماشىا كىردىۋابى:). (تاج/ ۳ ز/ ۵۶ ل/ ۱۴۰
 ۷/ — باسى كۆبۈنەۋەى نادروست لەگەل ژنى ناخۆى — نامەحرەم — دا).

ئەمە بۇ پىاۋىش ھەرومەھايە، النساء شقائق الرجال فى معظم الأحكام. لە
 پەنجاكەنى سەدەى پىشۋودا، بەھوكى ومزىفە لە ھەبەنىيە بووم
 كەئەوسەردەمە كوردەكەنى خۆمان پىيان دىگوت: سىنە دىبان، كەوا دىزانە
 موكەررەدى (سِنُ الدُّبَانِ)ە. ئەوكاتە بەھۆى ئىنگىلىزەكانەۋە، تا رادەمەكى زۆر،
 بەر بەرەلەى رەۋشتى لەۋى وەك ئىستەى كوردستانى خۆمان، بەرە بەرە بىلاۋ
 دىبۈۋە و پىشتىگىرى لى دىكەر، بەتەپەتەى لەگەشتە سەپىرانى دىرەپەكەى
 ھەبەنىيە، ژن و پىاۋ بەبەرگى مەلەو، مەلەو شەپەگۆمكى و شەپە مەلەپان
 پىكەۋە دىكەرد، وە ەشامەتەىكى زۆر لەھەموۋلاۋە دىھاتەن و لەۋى لەۋجۆرە
 شتانەدا، بەبى پەروا، بەشدارىيان دىكەرد.

جا كەپرايى ناۋى خۆشەبە بوو، ھەموو رۆژى لەگەل بىرادەرىكى خۆىدا،
 كەناۋى ئىشۋ بوو، دىچەن بۇ مەلەۋ شتى وا، كە دىگەپتەۋە خۆشەبە، باسى
 لەشولارى ئىشۋ بۇ ژنەكەى دىكا، كە چۆن لاۋىكى شۆخ و لاۋچاك و جۋان
 خاسىكە، ھەتا باسى ئەۋەى بۇ دىكا، كە پارۆكەى دىللى بىرەدارە!

جا رۆژى كە خۆشەبە دىتەۋە دىپروانى ژنەكەى لەگەل ئىشۋ دا دىرەپى
 تىكەلن و خەرىكى داۋىنپىسىن. جا خۆشەبە زۆر بەخوۋىن ساردىيەۋە،
 لەدىپارىان دىۋەستى و دىست خۆشى يان لى دىكاۋ، بە ژنەكەى دىللى: (ژنەكە
 ومزە لە خۆتان تىك مەدەن، ئەمە خەتەى مەنە، نەۋەك تۆ، چۈنكە ئەم مەلە
 مەن بەدەستى خۆم ناۋمەتە ناۋ ئەم مىكەلەپەۋە).

دلیپسی نیوانی هاوسه ران هه وینی رووخانی خیزانه

١٧٨٤- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَطَالَ أَحَدُكُمْ الْغَيْبَةَ فَلَا يَطْرُقُ أَهْلَهُ لَيْلًا. (الحديث ٥٢٤٤ طرفه في: ٥٢٤٦) (١٧٨٤).

جابیری کوپی عهبدوئلا - پرزای خوای لی بی- دمفه رموی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه- دمفه رموی: (کاتی که سیکتان سهفه ره که ی دریزه ی کیشا یا بۆما و میه کی زور، له بهر هه هه یه ک بی، له خیزانی دابرا، با به شهو له نا کاوا نه کا به ما لاو، له بارود و خی نا وادا نه دابه سه ر خیزانی دا). (تاج/ ٣ ز/ ٤٧ ل/ ١٨ ز/ ٥ - مافی ژن له سه ر میرد - ش/ د/ ت/ ن).

١٧٨٥- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا دَخَلْتَ لَيْلًا فَلَا تَدْخُلْ عَلَى أَهْلِكَ، حَتَّى تَسْتَحِدَّ الْمُغِيْبَةَ، وَتَمْتَشِطَ الشَّعْبَةَ. (الحديث ٥٢٤٦، أطرافه في: ٤٤٣، ١٨٠١، ٢٠٩٧، ٢٣٠٩، ٢٣٨٥، ٢٣٩٤، ٢٤٠٦، ٢٤٧٠، ٢٦٠٣، ٢٦٠٤، ٢٧١٨، ٢٨٦١، ٢٩٦٧، ٣٠٨٧، ٣٠٨٩، ٣٠٩٠، ٤٠٥٢، ٥٠٧٩، ٥٠٨٠، ٥٢٤٣، ٥٢٤٤، ٥٢٤٥، ٥٢٤٦، ٥٢٤٧، ٥٢٦٧، ٦٣٨٧) (١٧٨٥).

جابر کوپی عهبدوئلا - پرزای خودایان لی بی- فه رموی: پیغه مه- دروودی خوای له سه- فه رموی: (کاتی له سه فه رو شتی وا ده که ری نه وه، نه که ره به شهو ده که یشتنه جی، وابکه نه که له پی شدا ناگاداریان بکه نه وه، هه تا ژن سه ری خوی شانه بکاو، دمرمانی هه مام به کار بی نی بۆ لا بردنی مووی زیاده ی له شی). نه مه ده فی گیرانه وه ی نه م فه رمو و ده یه له تا جول نوصولدا. (بر: تاج/ ٣ ل/ ١٨)

(١٧٨٤) و أخرجه مسلم في الجهاد عن بNDAR، (عيني/ ٢٠ ص/ ٢٢١). - المترجم

(١٧٨٥) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: كراهة الطروق وهو الدخول ليلا. رقم/ ٧١٥.

ز/٤٧ ٦ + ٨ + ٥ + ٧/ش/د/ت/ن = شه یخین: بوخاری و موسلیم و نه بوداود و تیرمیزی و نه سائی).

روونکردنه وه:

نهم فهرمووده یه جوړیکه له نه ده بی نهینی نیوانی ژن و میړد، نمونه یه که بوړینمایي ژن و میړد، سه بارمت به و کردار و رفتارانه ی که ده بن به هوکاری پته و بوونی نیوانیان.

ماموستای عه سقه لانی - په حمه تی خوی لی بی- دمه رموی: نامه ی ژنه نیان دووسه دو بیست و هشت فهرمووده ی به رزه وه بووی واتیادا، بیپرشته و موبابه عه گانی چل و پینج فهرموودن، نهوانی تریان په یوه ستن، واته: مه وصولن، دوباره گانیان سه دو شه ست و دوو فهرموودن، پوخته که یان شه ست و شه ش فهرموودن، پی شه و موسلیمیش وه ک پی شه و بوخاری هه موویانی گیراوه ته وه بیجکه له مانه یان، که بیست و دوو فهرموودن:

١. فهرمووده ی نیبنو عه باس (خَيْرُ هَذِهِ الْأَمَةِ أَكْثَرُهَا نِسَاءً) = ژماره ٥٠٦٩/فتح له ته جریده که دا نییه.

٢. فهرمووده ی ژماره ١٧٤٥/تجريد = ٥٠٧٦ فتح. نه بوهوره یره (إِنِّي شَابُّ أَخَافُ الْعَتِّ).

٣. ژ/١٧٤٦ تجريد = ٥٠٧٧ فتح = عایشه (لَوْ نَزَلَتْ وَادِيًا).

٤. ژ/١٧٤٧ تجريد = ٥٠٨١ فتح = (إِنَّمَا أَنَا أَخُوک).

٥. ژ/١٧٥٠ تجريد = ٥٠٩٠ فتح = (تَنكِحُ الْمَرَأَةَ لِأَرْبَعِ).

٦. هه دیسه که ی سه هل: (هَذَا حَرِيٌّ إِنْ خَطَبَ أَنْ يَنْكِحَ ...) ١٧٥١ تجريد = ٥٠٩١ فتح.

٧. هه دیسی ابن عباس (حَرْمٌ مِنَ النِّسَاءِ سَبْعٌ) = ٥١٠٥ فتح.

۸. حەدیسى (دَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَبِيبَتَهُ إِلَى مَنْ يَكْفُلُهَا) له نیوانى ژماره ۵۱۰۵ و ۵۱۰۶ فه تەح دایه.
۹. حەدیسى جابیر: (أَنَّ تَنكِحَ الْمَرْأَةَ عَلَى عَمَتِهَا أَوْ خَالَتِهَا) = ۱۷۵۷ تەجرید = ۵۱۰۸ فه تەح.
۱۰. حەدیسى ابن عەباس (فِي الْمُنْعَةِ...).
۱۱. حەدیسى سلمه: (أَيُّمَا رَجُلٍ وَامْرَأَةٍ تَوَافَقَا) = ۵۱۱۹ فه تەح.
۱۲. فەرمووده کەى ئیبنوعەباس سەبارت بە پروونکردنە وەى ئایەتى: ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ﴾ = ۵۱۲۴ فه تەح.
۱۳. فەرمووده کەى عائشە: (كَانَ النِّكَاحُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَلْحَاءَ) = ۵۱۲۷ فه تەح الباری.
۱۴. فەرمووده کەى خەنسائى كچى خدام: (أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ ثِيْبٌ فَكَرِهَتْ ذَلِكَ... فَرَدَّ رَسُولُ اللَّهِ نِكَاحَهَا) = ۵۱۳۸ فه تەح = ۱۷۶۴ تەجرید.
۱۵. فەرمووده کەى رەبىعى كورى معوذ، سەبارت بە لێدانى دەف له شایىدا = ۵۱۴۷ فه تەح.
۱۶. فەرمووده کەى عائشە: (فَإِنَّ الْأَنْصَارَ يَعْجَبُهُمُ اللَّهُوُ...) = ۱۷۶۷ تەجرید = ۵۱۶۲ فه تەح.
۱۷. فەرمووده کەى ئەنەس: (كَانَ إِذَا مَرَّ بِجَنَابَاتِ أُمِّ سَلِيمٍ دَخَلَ عَلَيْهَا...) = ۵۱۶۳ فه تەح. ئەم فەرموودهیه موعەللەقە، باقیە کەى مۆتەقوعە لەیهى یه.
۱۸. فەرمووده کەى صفیهى كچى شەیبە لەبارەى نانى شایى = ۵۱۷۲ فه تەح الباری.
۱۹. تەعلیقە کەى: (لَمْ يُوقَّتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْنِي فِي الْوَلِيمَةِ) له پێش ژماره: ۵۱۷۳ فه تەح.

٢٠. فەرموودهی ئەبوهورمیرە: (مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ)

= ٥٨٥ فەتەح.

٢١. تەعلیقەکەى معاویەى کورى حیدە: (لَا هَجْرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ) = بابى/٩٣

واله پیش ژمارە/٥٢٠٢ فەتەحوە.

٢٢. فەرموودهى ئیبنوعەبباس لەبارەى داستانى هەجرى ژنان = ٥٢٠٣ فەتەح

البارى.

هەروا شیخ دەرەرموئ: لەم نامەیهەدا سێ و شەش بیستراو — اثرى

صەحابەو تابعینیشى واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۱- نامہی تہ لاق (ژن بہرہ لاکردن)

کتاب الطلاق

۱۷۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرُهُ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهَرَ ثُمَّ إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ بَعْدُ وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمَسَّ فِتْلِكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا النِّسَاءُ. (الحديث ۵۲۵۱ أطرافه في: ۴۹۰۸، ۵۲۵۲، ۵۲۵۳، ۵۲۵۸، ۵۲۶۴، ۵۳۳۲، ۵۳۳۳، ۷۱۶۰).

ثیبونوعومہر - پرمزای خوای لی بی- فہرمووی: بہسہرینی پیغہمہر - دروودی خودای لہسہر- ژنیکم لہ بیئویژی دابوو تہ لاقم دا، عومہر - پرمزای خوای لی بی- بؤنہم مہسہلہیہ لہ خو شہو یست دہپرسی - دروودی خودای لہسہر- خو شہو یست - دروودی خودای لہسہر- دہفہرمووی: (پی بی بلی: با ژنہکھی بگپیتہوہ بؤ ژیر رکیزی خوئی، ئەوسا بیہیلایتہوہ لہ لای خوئی تا لہ بیئویژی پاک دمبیتہوہ و جاریکی تر دہکھو یستہوہ سہر بیئویژی و دیسان پاک دمبیتہوہ، ئیتر لہوہ دوا ئەگہر نارمزوودہکا با بہ جوانی پای بگری لای خوئی و ژنی خو یہتی، وەکی تریش ئەگہر نارمزووش دہکا بہرلہوہی کہ بجیتہ لای، با تہ لاقی بدل، ئەمہ کەژن لہ پاکییہکا تہ لاق بدری، کہ میردہکھی لہ و پاکییہدا نہ چووبیتہ لای ئەو حەییہ و عیددەییہ کہ خودا لہ فورئانا فہرمانی کردووہ کەژنی تیادا تہ لاق بدری، کہ دہفہرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَالْقُوا إِلَهُ رَبِّكُمْ﴾ (سورة الطلاق ۱/۶۵) واتہ: ئەہی پیغہمہری خو شہو یست: بہ موسولمانان بفہرموو: ہہرکاتی ویستتان ژن

تہ لاق بدن بالہ کاتی کدا تہ لاقیان بدن کہ ماوہی عیددہیہ، کہ کاتی پاکی
ژنانہ لہ بینویژری و زہیستانی، وہ ژمارہی روژو کاتی عیددہکہیان رابگرن، وہ
بہردموام لہ خودا بترسن). (بر: تاج/۲ ل/۱۵۷ ز/۶۴ ژ/۲+۱ س/د/ن).

۱۷۸۶م - وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حُسِبَتْ عَلَيَّ بِتَطْلِقَةٍ. (الحديث ۵۲۵۳
طرفہ فی: ۱۷۸۶ تجرید) (۱۷۸۶).

لہ گیرانہ و مہیہ کی تری ئەم فەر موودہیہ دا ئیبنو عومەر - پرمزای خودایان لی
بی- فەر مووی: (ئەو تہ لاقہی کہ لہ کاتی بینویژریدا دام، دانرا بہیہک تہ لاق و
ژنہکەم بہوہ یەک تہ لاقی کەوت)

بہ کارہیسانی ووشہی تہ لاق و لیڈا تاشر اوہکانی

مہرجہ بو کہوتنی تہ لاق یانا؟

۱۷۸۷ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ ابْنَةَ الْجَوْنِ لَمَّا أُدْخِلَتْ عَلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَدَنَا مِنْهَا قَالَتْ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ لَهَا: لَقَدْ غُذِّتِ
بِعَظِيمِ الْحَقِّي بِأَهْلِكَ. (الحديث ۵۲۵۴) (۱۷۸۷).

عائیشہ - پرمزای خوای لی بی- فەر مووی: پیغہ مہر - دروودی خودای لہ سہر -
ژنیکی ہیئا، ناسراو بوو بہ ئیبنہ تولجہون، کاتی گواستیانہوہ بو پیغہ مہرو
پیغہ مہر ویستی بہدہستی بگری، ژنہکە گوئی: پەنا دەگرم بہ خوا لہ تو.
پیغہ مہریش - دروودی خودای لہ سہر - فەر مووی پی: (بہراستی پەنات گرت
بہکەسیکی گہورہو مہزن، کہ خوای گہورہیہ، لہبەر ئەوہ من بہدلی خوئت

(۱۷۸۶) أخرجه مسلم في الطلاق، باب تحريم طلاق الحائض بغير رضاها، رقم/۱۴۷۱.

(۱۷۸۷) (۱۷۸۸+۱۷۸۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة و حديث أبي اسيد و حديث

سهل بن سعد في صته الجونية - خاتمة كتاب الطلاق، فتح/۱۰ ص/۶۲۲.

لەگەڵ دەكەم و دەستت بۆنابەم كەواتە برۆرەو بە سەر كەسوكارت، چونكە لەم ساتەووە تۆ ژنی من نیت).

۱۷۸۸- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى اُطْلَقْنَا إِلَى حَائِطٍ يُقَالُ لَهُ الشَّوْطُ حَتَّى اتَّهَيْنَا إِلَى حَائِطَيْنِ فَجَلَسْنَا بَيْنَهُمَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اجْلِسُوا هَا هُنَا وَدَخَلَ وَقَدْ أُتِيَ بِالْجَوْنِيَّةِ فَأُنْزِلَتْ فِي بَيْتٍ فِي تَخْلِ فِي بَيْتِ أُمَيْمَةَ بِنْتِ الثُّعْمَانِ بْنِ شَرَّاحِيلَ وَمَعَهَا ذَاتُهَا حَاصِنَةٌ لَهَا فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ هَبِي نَفْسُكِ لِي قَالَتْ وَهَلْ تَهَبُ الْمَلِكَةَ نَفْسَهَا لِلْسُّوقَةِ؟ قَالَ فَأَهْوَى بِيَدِهِ يَضَعُ يَدَهُ عَلَيْهَا لِتَسْكُنَ فَقَالَتْ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ فَقَالَ: قَدْ غَذَتْ بِمَعَاذٍ ثُمَّ خَرَجَ عَلَيْنَا فَقَالَ يَا أَبَا أُسَيْدٍ اكْسُهَا رَازِقَتَيْنِ وَأَلْحِقْهَا بِأَهْلِهَا. (الحديث ۵۲۵۵ طرفه في: ۵۲۵۷).

ئەبو ئوسەید -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- ژنیکی خواست، ناسرابوو بە بینتولجەون چونکە لەھۆزی بەنی جەون بوو، من چووم بۆ وولاتی خۆی و گواستەمەو بە پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- کە ھەوالم بە پێغەمەر دا، کەوا بینتول جەونمان ھێناو بەبووکی بۆت، پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- دەرچوو پوشت بۆلای، ئیمەیش لەخزمەتیدا چووین، روشتین لەخزمەتیدا ھەتا گەشتینە رەزە خورمایەکی شووردار، کەبێ دەگوترێ رەزی شەو، کەناوی باخیکی ناسراو لەمەدینە، روشتن ھەتا گەشتن لە دوو رەزە خورما، لەبەینیانا دانیشتن، پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- فەرمووی ئێوە لیڤەدا دابنیشن.

پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- روشتە ناو ھۆدەیی، لەناو رەزە خورمایەکا بوو، بینتول جەونیان بردناو ئەو ھۆدەییو، نوعمانی کوپی شەراحیل بوو، نازناوی بینتول جەون: ئومەیمە بوو، دایەنەکەشی کەلەلە بوو لەگەڵیا ھاتبوو، جا پێغەمەر -دروودی خودای لەسەر- کەچووو ژوورەو بۆلای پێی گزوت: (خۆتم پێ ببەخشە).

بىنتول جەون گوتى: مەن شازادەم و تۆ مسكىنى، چۆن شازادە خۇى دەبەخشى بەگابرايەكى بازارى مسكىنى وەك تۆ؟ فەرمووى: جا پېغەمەر – دروودى خوداى لەسەر- دەست دەبا، كە دەست بىخاتە سەرشانى ھەتا ھيەن بېيتەو، ژنەكەش دەلى: پەنا دەگرم بەخوا لەتۆ. پېغەمەرىش دەفەرموى: (پەنات گرت بەكەسى شايەنى پەنا بۆ بردنە).

ئەوجا تەشرىفى دېتە دەرەو و واز لەژنەكەى دېنى و ھات بۆلاى ئىمە و فەرمووى: (ئەى ئەبو ئوسەيد! دوو كراسى ئاودامەنى بلوورىنى سې، لەجۆرى رازقىيەى بۆ بکەو، بېبەرەو بۆ خاومنى، ئەمە بۆ ھاوسەرىتى مەن دەست نادات).

روونکردنەو:

ئەبو ئوسەيدى ساعىدى ناوى مالىكى كۆرى رەبىعەيە، خەزەرەجىيە، ئەنصارىيە، ئامادەى غەزاي بەدرو غەزاكانى پاش بەدر بوو، لە پۆزى ئازاد كەردنى مەككەدا ئالاي ئىلى بەنى ساعدە بەو بوو، واقيدى دەفەرموى: بىاويكى كورته بالاي سەرو پىش سې بوو، مووى پەرو زۆر بوو، لەئاخىر تەمەنىدا نابىنا بوو، سالى شەستى كۆچى لەتەمەنى ھەفتا و ھەشت سالىدا كۆچى دوايى كەردو، دواترىن كەس بوو لەبەدرىيەكان كە مردوو، لەمەدپەنە مردوو.

جىگەى داخە پەكارانى ئەم فەرموودمە و تەرمەفەكانى، زۆر بەگالى و كرجى باسى ئەم چىرۆكى شوو كەردنى بىنتول جەونە و جىابوونەو، لەپېغەمەر دەكەن، زۆرىنەى بۆ چوونەكانىان لاوازو بى تام و بى مەعنايە، بگرە ئەم چىرۆكە يەك چىرۆكە بەلام ئەوان وائالۆزىيان كەردوو، لەكەسى واپە كە پېغەمەر چەندىن ژنى ھىناو لەم بابەتەو، وە بەم جۆرە مەھانانە لىيان جىابۆتەو، وپنە ناوى ئەم ژنانە لەم چىرۆكە داھاتوو، ەمەرى كچى جەون و ئەسمای كچى كەندەى جونی و ئەسمای كچى نوعمان و ئەسمای كچى ئەسوود

و هیندی کچی یزید و فاتیمه‌ی کچی زحاک و عه‌مره‌ی کچی یزیدو که‌سانی
تریش!!

له‌هه‌مووی سه‌پرتر هسه‌و کوفتوگوؤ و گیڤانه‌وه‌ی رووداوه‌کانی نه‌م چیرۆکه،
له‌ حیواری فیلم و نمایش و شانۆده‌کا.

ئێوه ته‌ماشاکه‌ن کچی‌کی شازاده، باوکی پیشکه‌شی بکا به‌ پیغه‌مه‌ر وه
پیغه‌مه‌ر مارمه‌یه‌کی باشی پی‌ بدا، وه کۆمه‌لێ پیاو به‌سه‌روکایه‌تی نه‌بو
ئوسه‌ید بنێری، که‌به‌و به‌ری پێزو هه‌دره‌وه له‌ولاتی خۆیه‌وه بیگوازنه‌وه بۆ
پیغه‌مه‌ر، کاتی پیغه‌مه‌ر بجێته‌ په‌رده‌وه پی‌ی بلێ: (ومره بۆ ئێره) نه‌ویش
بلێ: تۆ ومره من نایه‌م، وه له‌سه‌ر نه‌مه لییان ببی به‌کێشه‌و به‌ره، نه‌و بلێ
من له‌تۆ گرنگترم دمبێ تۆ بی، نه‌و بلێ به‌ پیچه‌وانه‌وه، وه به‌هۆی بارو
دۆخیکی ئاوا په‌هله‌وانانه‌وه، به‌ره‌له‌وه‌ی به‌یه‌کتر بگه‌ن له‌یه‌کتر جیا‌بنه‌وه!!

ته‌لاقى سى به سى دروسته یا نا دروسته

١٧٨٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً رِفَاعَةَ الْقُرْظِيِّ جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنَّ رِفَاعَةَ طَلَّقَنِي فَبَتَّ طَلَّاقِي وَإِنِّي
نَكَحْتُ بَعْدَهُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ الزُّبَيْرِ الْقُرْظِيَّ وَإِنَّمَا مَعَهُ مِثْلُ الْهُدْبَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَلَّكَ تُرِيدِينَ أَنْ تُرْجِعِي إِلَى رِفَاعَةَ؟ لَا، حَتَّى يَذُوقَ عُسَيْلَتَكَ
وَتَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ. (الحدیث ٥٢٦٠ أطرافه فی: ٢٦٣٩، ٥٢٦١، ٥٢٦٥، ٥٣١٧، ٥٧٩٢، ٥٨٢٥، ٦٠٨٤) (١٧٨٩):

عائیشه -پەزای خۆای لی بی- دمه‌رموی: ژنه‌که‌ی ریفاعه‌ی قورپه‌مزی هاته
لای پیغه‌مه‌ر -دروودی خودای له‌سه‌ر- گوتی: نه‌ی پیغه‌مه‌ری خوا: ریفاعه‌ی
قورپه‌مزی به‌ ئیجگاری ته‌لاقى داوم و له‌پاش نه‌و شووم کردوو به‌نه‌وره‌حمانی

کوری زهیبیری قورمزی به لّام چووکی نه وره حمان وەك پهتک وایه و، جیماعی
 پی ناکری؟ پیغه مهر — دروودی خودای له سهر — ههر مووی پی: پهنگ بی
 بتهوئ بگه پیتته وه بولای ریفاعه ی میردی پیشووت، شتی وانابی، ههتا
 نه وره حمان چیژ له خووشی جووتبوون له گه لّ توّدا نه چیژی و توش چیژ
 له خووشی جووتبوون له گه لّ نه وره حماندا نه چیژی، دانانری به شووی دووم
 که دهبی به هوئی دروستبوونی شووگردنه وه به میردی یه که م، به مهر جی میردی
 دووم ژنه که ته لّاق بداو عیدده ی ژنه که له میردی دووم ته واو بی، نه وسا
 دروسته نه وژنه به گریډانیکی نوئ شووبکاته وه به میردی پیشووی. (تاج/ ۳
 ل/ ۱۵۹ ز/ ۶۵ ژ/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن).

شتی جه لّ له خوچه رامکردن به وه ههرام نابی

۱۷۹۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ الْعَسَلَ وَالْحُلُوءَ وَكَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنَ الْعَصْرِ دَخَلَ عَلَى نِسَائِهِ فَيَدْتَرُونَ مِنْ إِحْدَاهُنَّ فَدَخَلَ عَلَى حَفْصَةَ بِنْتِ عُمَرَ فَاتَّخَبَسَ أَكْثَرَ مَا كَانَ يَحْتَبِسُ فَعِزْتُ فَسَأَلْتُ عَنْ ذَلِكَ فَقِيلَ لِي: أَهْدَتْ لَهَا امْرَأَةٌ مِنْ قَوْمِهَا عُكَّةً مِنْ عَسَلٍ فَسَقَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُ شَرْبَةً فَقُلْتُ: أَمَا وَاللَّهِ لَتَحْتَانَنَّ لَهُ فَقُلْتُ لِسَوْدَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ إِنَّهُ سَيَدْتَرُونِيكَ فَإِذَا دَنَا مِنْكَ فَقُولِي: أَكَلْتُ مَغَافِيرَ فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: لَا، فَقُولِي لَهُ مَا هَذِهِ الرِّيحُ الَّتِي أَجِدُ مِنْكَ، فَإِنَّهُ سَيَقُولُ لَكَ: سَقَتْنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ، فَقُولِي لَهُ: جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعَرْفُطُ، وَسَأَقُولُ ذَلِكَ، وَقُولِي أَنْتِ يَا صَفِيَّةُ ذَاكَ قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: قَوْلَ اللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ قَامَ عَلَى الْبَابِ فَأَرَدْتُ أَنْ أُبَادِيَهُ بِمَا أَمَرْتَنِي بِهِ، فَرَقَا مِنْكَ، فَلَمَّا دَنَا مِنْهَا قَالَتْ لَهُ سَوْدَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَكَلْتُ مَغَافِيرَ؟ قَالَ: لَا. قَالَتْ: فَمَا هَذِهِ الرِّيحُ الَّتِي أَجِدُ مِنْكَ؟ قَالَ: سَقَتْنِي حَفْصَةُ شَرْبَةَ عَسَلٍ. فَقَالَتْ: جَرَسَتْ نَحْلُهُ الْعَرْفُطُ، فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ قُلْتُ لَهُ نَحْوُ ذَلِكَ، فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ صَفِيَّةُ قَالَتْ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ فَلَمَّا دَارَ إِلَيَّ حَفْصَةُ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا أَسْقِيكَ مِنْهُ؟ قَالَ: لَا حَاجَةَ لِي

فِيهِ. قَالَتْ: تَقُولُ سَوْدَةُ: وَاللَّهِ لَقَدْ حَرَمْنَا، قُلْتُ لَهَا: اسْكُتِي. (الحديث ٥٢٦٨ طرفه في: ١٧٠٩ تجريد = ٤٩١٢ = بهرگی چوارم ل/٥٠٨).

عائيشه -رمزای خوای ئی بئ- فەرمووی: پێغه مەر -دروودی خودای لەسەر-
 ھەزی لە ھەنگوین و ھەلوا بوو، گەل ئی جار لە پاش کردنی نوێژی ھەسر
 دەچوو بۆلای ھاوسەرھەکانی، یەكە یەكە ھەوائی دەپرسین و ساڵوی ئی
 دەکردن، ئەوجا دەچوو بۆلای یەكێکیان و چەتێکی دەگرت لەلای و خۆی ئی
 نزیک دەکردەو، ماچ و مۆچ و شتی وای لەگەل دا دەکرد، بەلام بەئ
 جووتبوون و دروستبوون لەگەلئ. جا جارئ چوو ھۆدەگە ی ھەفصە ی
 ھاوسەری، كە كچی عومەری كۆری خەتاب بوو، زیاتر لەو ی كە چاوەروان
 دەكرا لەلای گلی خواردەو، منیش دەماری ھەوێباری گرتمی، كە پرسیم ھۆ ی
 ئەم زیادەمانە ھۆ ی پێغه مەر لەلای ھەپسە چییە، پێیان گوتم: ژنیکی خزمی
 دوو بەرمی ھەنگوینی بە دیاری بۆ ھیناوە، ئەویش شەربەتی ئی دروست
 دەكاو دەیدا بە پێغه مەر -دروودی خودای لەسەر- بەو ھۆیەو كەم لەلای
 دەمینیتەو، منیش گوتم: بەخوا دەبێ فێلێکی وای ئی بكەین كەوازی ئی لەم
 مانە ھۆ ی لە ھەپسە ی، جا بە سەودە ی كچی زەمەم گوت: كە یەكەم ژنی
 پێغه مەر بوو لە پاش مردنی خەدیجە ی یەكەم ھاوسەری، پێم گوت: دیارە كە
 پێغه مەر -دروودی خودای لەسەر- تەشریف دێ ئی بۆلای تۆیش، لەنۆرە رۆژی
 خۆتا. كە تەشریفی ھات بۆلات، پێ ی بلئ: مەن بێنی مەغافیرم ئی دەكەم،
 دەلێی مەغافیرت خواردوو؟ ئەویش پێت دەفەرموئ: (نا، مەغافیرم
 نەخواردوو! تۆیش پێ ی بلئ: ئە ی ئەم بۆنە ناخۆشە چییە كە لێت دئ،
 ئەویش دەفەرموئ: (ئەو لە ھەفصە شەربەتی ھەنگوینم خاردۆتەو)
 تۆیش پێ ی بلئ: (ئای: ئەو ھەنگەكە ی جەویی داری عورفوطی ھەلمزیو،
 كە پێ ی دەگوترئ مەغافیر) كاتئ ھاتیش بۆلای مەن، منیش ھەمان شتی ی
 دەلێم، وە تۆیش ئە ی صەفیە، كاتی پێغه مەر لەسەرە ی خۆتا تەشریفی ھات

بۆلات ھەمان قسەو پەرسىارو گەتوگۆى لەگەل بکە، سەودە ھەرمووى: (بەخوا لەترسى تۆ ئەى عانىشە! ھەر کە پێغەمەر -دروودى خودای لەسەر- لەدەرگاگەو ھاتە ژوورەو، وێستەم یەگسەر قسەگەى تۆ پێت گوتەم پێى بلیم، جاگە ھاتە پێشەو و لێم نزیكبوو گوتەم پێى: ئەى پێغەمەرى خودا: مەغافىرت خواردوو؟ ھەرمووى: (نە) عەرزیم کرد: ئەى ئەم بۆنە ناخۆشە چىیە کە لێت دێ؟ ھەرمووى: (حەفسەى خێزانەم شەربەتى ھەنگوینى دەرخوارد داوم) گوتەم: ديارە کە ھەنگەگەى مەغافىرى ھەلەمژىو و کردوویەتى بەھەنگوین، کە جەوپی دارێكى دەرکاویە حوشتەر دەپخوات، بە عەرمبى پێى دەگوترێ: عورفوط، رەنگ بێ بە دارى عورفوط، بەگوردی، بلین: مارگرە. عانىشە ھەرمووى: کاتێ لەسەرەى خۆما ھات بۆلام منیش ھەروام پێ گوت، کاتى لەسەرەى سەفیش دا دەچێ بۆلای سەفیش ھەروای پێ دەلێ، کاتێ لەسەرەى حەفسەدا دەچێ بۆلای، حەفسە پێى دەلێ: ئەى پێغەمەرى خوا! با شەربەتێكى ھەنگوینت بۆ بکەم. دەھەرمووى: (کارەم پێى نییە) عانىشە ھەرمووى: جا سەودە بەمنى گوت: کارێكى باشمان نەکرد، ھەنگوینمان لە پێغەمەر -دروودى خودای لەسەر- ھەدەغە کرد، منیش پێم گوت: وسبە، فیلەگەمان با ئاشکرا نەبێ. (بروانە: ژ/ ۱۷۰۹ تجرید - ۴۹۱۲ ھەتھولبارى= بەرگى چوارەم ل/ ۵۰۸) + (تاج/ ۷ ل/ ۲۰۵ ز/ ۴۹ ژ/ ۱ سورەتى تەحریم).

روونکردنەو:

ئەم بەھرانە لەم ھەرموودەى وەردەگرن:

۱. لەسەر ھەرمایشى گەلێ لەزانایانى پایەبەرز، کەسێ بەژنى خۆى بلی:
- (ئەوا تۆم لەخۆم حەرام کرد) بەو تەلەقى ناکەوئ و لێشى حەرام نابێ، بروانە ھەرموودەى ژمارە/ ۵۲۶۶ لەھەتھولبارىدا.

۲. دهمارگری و ههویبازی بو ژنان کاریکی سروشتییه، ههتا رادهیی، چاوپۆشی ئی دهکری و بهگوناھ دانانری.

۳. واباشه ههندی کاروباری ژن و میرد که شه رماوی بی، له ژیر په رده وه قسهی ئی بکری، نه وه کوو به راشکاوی و به زهقی و کوتو مه تردهقی، ههتا له نیوان ژن و میرد پشا هه روا، که واته: ههندی نامیلکه و شتی وا پهیدا بوون، کهسانی بازرگانیان پیوه دهکن، ههتا هه یانه وینهی نه ندانه کانی نیرو میی تیا روونکرا و مه ته وه. نه و نامیلکانه زۆر خراپن، منال و لاو ده و روژینن پیش کات.

باسی (خولع): ریکه و تنی ژن و میرد

له سه ر جیا بوونه وه به رامبه ر به مال

۱۷۹۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ امْرَأَةً تَابَتْ بِنُ قَيْسٍ أَمَتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَابَتْ بِنُ قَيْسٍ مَا أَعْتَبَ عَلَيْهِ فِي خُلُقِي وَلَا دِينٍ وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَرُدِّينَ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: اقْبَلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً. (الحديث ۵۲۷۳ أطرافه في: ۵۲۷۴، ۵۲۷۵، ۵۲۷۶، ۵۲۷۷).

ئیبینوعه باس - پرزای خودایان ئی بی- هه رمووی: ژنه که ی سابیتی کوری قهیس هاته لای پیغه مه ر - دروودی خودای له سه ر- گوتی: نه ی پیغه مه ری خودا! گله ییم له ره ووت و به دینی سابیت نییه، له م رووه وه که مو کوری نییه، به لام زۆر ناشیرینه، له به ره وه مه ترسی نه وه م هه یه نه گه ر به شیوه یه کی ره و دهستم له دهستی نه بیته وه خۆم کافر بکه م، به و شیوه یه نیکاحی خۆم لکی هه ل بوه شینمه وه، پیغه مه ریش - دروودی خودای له سه ر- هه رمووی: (نه و باخه ی که له باتی مارمی داویتی پیت دمیدمه ته وه پیی؟) گوتی: به ئی،

فهرمووی بهسابیت: (باخهکەى ئى وەربگرەو و تاقەيەك تەلاقى بەدە). (تاج/ ۳
ل/ ۱۶۴ ز/ ۶۷ ژ/ ۱/ ب/ ن).

کەنیز خۆى سەرپشکە لەپاش نازادبوونى، کەبمىنیتەو لەلای مێردى کۆيلەى

۱۷۹۲- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ زَوْجَ بَرِيرَةَ كَانَ عَبْدًا يُقَالُ لَهُ مُغِيثٌ كَأَنِّي
أَنْظَرُ إِلَيْهِ يَطُوفُ خَلْفَهَا يَبْكِي وَدُمُوعُهُ تَسِيلُ عَلَى لِحْيَتِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لِعَبَّاسٍ: يَا عَبَّاسُ أَلَا تَعْجَبُ مِنْ حُبِّ مُغِيثِ بَرِيرَةَ وَمِنْ بُغْضِ بَرِيرَةَ مُغِيثًا فَقَالَ
النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَوْ رَأَيْتَهُ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: إِمَّا أَنَا
أَشْفَعُ. قَالَتْ: لَا حَاجَةَ لِي فِيهِ. (الحديث ۵۲۸۳، أطرافه في: ۵۲۸۰، ۵۲۸۲).

ئيبنو عەبابس -رمزای خواى ئى بى- فهرمووى: مێردەکەى بەریرە کۆيلە
بوو، ناوى موغيث بوو، کاتى بەریرە نازاد بوو خۆى هەلگرتەو و نیکاحى
خۆیى لە موغيثى مێردى هەلئەشاندەو، جابەم بۆنەیهو و موغيث شوین
بەریرە کەوتبوو، دەرگیاو لکى دەپاراپەو کە نیکاحەکەى هەلئەو مەشینیتەو،
فرمیسکى هۆن هۆن بەسەر ریشى دا دەهاتە خوارەو پێغمەر -دروودى
خودای لەسەر- بەمنى فهرموو: (ئەى عەباس: تەعەجوب ناکەى لە
خۆشەويستى موغيث بۆ بەریرەو لەرقى بەریرە لە موغيث؟). پێغمەر -
دروودى خودای لەسەر- بە بەریرەى فهرموو: (بۆچى ناچیتەو بۆلای؟).
بەریرە گوتى: ئەى پێغمەرى خودا ئەمە فەرمانەو پێم دەکەى، ديارە کە
فەرمانى تۆ دەبێ جێ بەجێ بکرى، یا فەرمان نيبه و شتى تره؟ پێغمەر -
دروودى خودای لەسەر- فهرمووى: نا، ئەمە فەرمان نيبه، بەلکو تکايه و بۆى
دەکەم لەلای تۆ، زۆرى تيادا نيبه). بەریرە گوتى: کەواتە کارم پێى نيبه و
تازە ژنیتى نەوم قەبوول نيبه). (بى: ژماره/ ۱۰۹۴ تجريد = ۲۵۶۰

فته تح = بهرگی/ ۳/ ل/ ۱۸۳) + (تاج/ ۳/ ل/ ۳۸/ ز/ ۱/ ف/ ۱ + تاج/ ۲/ ل/ ۳۱۰/ ف/ ۳/ ز/ ۱۴۹) + (ژماره: ۷۸/ تجرید = ۱۴۹۵ فتح الباری = بهرگی/ ۲/ ته جرید ل/ ۱۴۱).

ناماژه بریار و حوکمی پیداده مه زری

۱۷۹۳- عَنْ شَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا. وَأَشَارَ بِالسَّبَّابَةِ وَالْوُسْطَى، وَفَرَجَ بَيْنَهُمَا شَيْئًا. (الحديث ۵۳۰۴، طرفه فی: ۶۰۰۵).

سه هلی کوری سه عدی نهل ساعیدی - پرزای خوای نی بی - فه رمووی:
پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - فه رمووی: (من و دمسته بهرو به خپوکاری
هه تیو له به هه شتا ناوا وهك نههم دُوو په نجه یه له نزیك یه کتره وه دمبین).
پیغه مهر - دروودی خودای له سهر - به په نجه ی شایه تمنای و به په نجه ی
ناو پرستی ناماژه ی گردو توژیك له یه کتری بلاوی کردنه وه). (تاج/ ۹/ ل/ ۲۱/
ز/ ۵/ ژ/ ۲۱+ ش/ د/ ت+ م).

روونکردنه وه:

وهك له کومه لئ فه رمووده ی پیغه مهر وه، که نههم فه رمووده ی سه هله
یه کیکیانه دمردده کوئ، به ناماژه کردن بریار داده مه زری، به تایبه تی نه گهر
واتاکه ی روونو تیگه یه نه ربی، یا قسه شی له گهل دابی، که واته: نه گهر که سئ
ته لاقی خواردو له هه مان کاتدا به یهك په نجه ی ناماژه ی کرد که مه به ستم یهك
ته لاقه، نه وه ته لاقدانه که ی داده مه زری و یهك ته لاقی ده که وئ.

حوکمی ته عریض بو حاشا کردن له منالی خو ی چیه

۱۷۹۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلَدَ لِي غُلَامٌ أَسْوَدَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

هَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ: قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: مَا أَلْوَأَتْهَا؟ قَالَ: حُمْرٌ قَالَ هَلْ فِيهَا مِنْ أَوْزُقٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَأَكَى ذَلِكَ؟ قَالَ لَعَلَّهُ نَزَعَهُ عِرْقٌ. فَلَعَلَّ إِبْنَكَ نَزَعَهُ عِرْقٌ. (الحديث ٥٣٠٥ طرفاه في: ٦٨٤٧، ٧٣١٤).

نەبو هورەمیرە - پرمزای خوای ئی بی- فەرمووی: پیاویکی هۆزی بەنی فەزارەیی هاتە خزمەتی پیغەمەر - دروودی خودای لەسەر- عەرزی کرد: ئەی پیغەمەری خودا! من خۆم سبیم کەچی ژنەکەم کورپێکی پەشی بوو؟ فەرمووی: هیچ و شەرت هەیە؟ گوتی: بەئێ هەمە. فەرمووی: پەنگیان چۆنە؟ گوتی: سوورن. فەرمووی: و شەری تالەیان تیا دا هەیە؟ گوتی: بەئێ و شەری تالەیان واتیادا، فەرمووی: ئەو و شەری تالانەیان لەکوێو تێ کەوتوو؟ گوتی: پەنگ بی پەنگی لە پەنگە زیان پەنگی وابوو بی، ئەمانە ئیستا چووبنەتەو سەر پەنگی ئەو پەنگەزە کۆنە خۆیان! فەرمووی: دە کورپەکە تۆیش هەروەها. (تاج/٣ ل/١٧٢ ز/٧١ ژ/١ - ش/د/ت/ن).

روونکردنەو:

واتە: خانە گومانی و بەدگومانی باش نییە، شت بەگومانی بی بناغە سەرنەگرت، تەعریض لەکاتی وادا کاریگەری نییە ئەوەتا ئەم پیاو کە لەژەنەکە خۆی خانەگومان بوو، لەسەر ئەم تەعریزە هیچ حوکمی دانەمەزراو، نەتەڵاقی ژەنەکە کەوتوو، نەکورپەکە لەکورپتی ئەو دەرچوو.

مارەیی ژنی شەڕەنەفرین لەکەل کراو

١٧٩٥- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي حَدِيثِ الْمُتْلَاعَيْنِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْمُتْلَاعَيْنِ حِسَابُكُمَا عَلَى اللَّهِ أَحَدُكُمَا كَاذِبٌ لَا سَبِيلَ لَكَ عَلَيْهَا. قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَالِي؟ قَالَ: لَا مَالَ لَكَ إِنْ كُنْتَ صَدَقْتَ عَلَيْهَا فَهُوَ بِمَا اسْتَخْلَلْتَ مِنْ فَرْجِهَا وَإِنْ كُنْتَ كَذَبْتَ عَلَيْهَا فَذَاكَ أَبْعَدُ لَكَ. (الحديث ٥٣١٢)

اطرافه فی: ۵۳۱۱، ۵۳۴۹، ۵۳۵۰). پروانه: (ژماره/۱۶۷۵ تجرید + ۱۱۷۱ = ۴۷۴۵ فتح + ۴۷۴۷ فتح - بهرگی/ ۴ ل/ ۴۶۳ + ۴۶۶)

لهم گیرانه و هدا دمه رموی: نیبنو عومهر - پرمزای خودیان لی بی-
دمه رموی: پیغمه مهر - دروودی خودای له سهر- بهو ژن و میرده ی فهرموو،
که له ناو مزگه و ته که ی پیغمه مهردا شهره نه فرینیان کرد؛ حیسابو
پرسینه و متان له سهر خودایه، دیاره که نیوه یه کیکتان درو ده کهن، نیت نه
ژنه له ژنی تو دمرچوو، وه مافت نه ما به سهریه وه و هرت پی یه وه نه ماوه).
پیاوه که ی میردی ژنه که پیش گوتی: نه ی ماله کهم، نه ی نه و ماله ی که له جیاتی
مارمیی داومه پیی؟ فهرمووی - دروودی خودای له سهر- : مالت ناکه وی، نه و
مارمیه ی داوته پیی بووه به ی خوی، چونکه نه گهر فسه کهت راستبی نه وه
ماله که ی ده که وی و نه و مارمیه یه دمی به ی نه و له باتی نه وه که له مه و پیش
ژنت بووه و له باخه لیت گرتووه، خو نه گهر بوختانیش کرببی بوی نه مه یانت
خراپتر).

کل بو ژنی ره شپوش

۱۷۹۶- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ امْرَأَةً لَوْفِي زَوْجَهَا فَخَشُوا عَلَى عَيْنَيْهَا فَأَتَوْا رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَأْذَنُوهُ فِي الْكُحْلِ فَقَالَ لَا تَكْتَحِلْنَ قَدْ كَانَتْ إِحْدَاكُنَّ
تَمُكُّثُ فِي شَرِّ أَخْلَاسِهَا أَوْ شَرِّ بَيْتِهَا فَإِذَا كَانَ حَوْلَ فَمَرَّ كَلْبٌ رَمَتْ بِبَعْرَةٍ فَلَا حَتَّى
تَمْضِيَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا. (الحديث ۵۳۳۸، طرفاه فی: ۵۳۳۸، ۵۷۰۶) (۱۷۶۹).

زهینه بی نه بو سه له مه - پرحمه تی خوی لی بی- فهرمووی: بیستم له دایکم
له نوم سه له مه - پرمزای خوی لی بی- فهرمووی: ژنی هاته خزمه تی پیغمه مهر
- دروودی خودای له سهر- گوتی: قوربان: کچه کهم میرده که ی مردوو، هیشتا

عیددهی تهواو نه بووه، چاویشی دیشی ئایا چاوی برپړی؟ فهرمووی: (نه) نهوسا فهرمووی: (ؤی ته نیا چوار مانگ و دمه شه وه، نهویش له بارو دؤخیکی له بارو نهوپه پری پاك و خاوپنیدا، كه چی ئیوه هیشتا په له په لی ئی دهكهن و دمتانهوئ لیی بدزنه وه، به لام جاران له سهرده می نه زانیدا، له پاش تیپه ربوونی سائی نهوسا پشقله كه تان فری ددها).

حومه ید - ره حمه تی خودای لی بی - كه نه م فهرموودمیه له زمینه به وه دهگیرپته وه ده لی: به زمینه بم گوت: له پاش تیپه ربوونی سائی نهوسا پشقله كه تان فری ددها، واته ی چی؟ فهرمووی: جاران ژن كه میړده كه ی دهمرد دهچووه ناو كولبه یه كه وه و جلیکی زور خرابی له بهر دهكرد، وه بوئی خوښ و گولاوو شتی وای له خوی هدهغه دهكرد، جا تاسائی دمرپوی نه مه حالی نه م ژنه بوو، نه و جا ولاخیکیان بو دهینا، نیتر نه و ولاخه كه ربوايه، یا مهر بوايه، یا بالنده بوايه، نه و ژنه خوی پی پاك دهكړده وه، به لام به دهگمهن ری دهكهوت كه نه و ژنه خوی به شتی پاك بكاته وه و نه وشته له بهر نه و پیسی و پوخلی به نه مری!

نهوسا ژنه كه له كولبه كه ی دهاته دمره وه و پشقلیکیان ددهایه دهستی، نهویش پشقله كه ی توورده دا، نیشانه ی نه وه بوو كه نیتر عیددهی تهواو بووه. نیتر له وه دوا تازی دهكاند و نهوسا نه گهر نارم زووی بكردایه، وهك جاران ی، جلو بهرگی ناسایی له بهر دهكردو، بوون و گولاو و شتی وای به كارده هینايه وه!! (تاج/ ۳/ ل/ ۱۸۶/ ز/ ۷۹/ ژ/ ۴/ ش/ د/ ت/ ن).

روونكړدنه وه،

گیرانه وه كه ی حومه ید، كه وا له تاج دا، دهقی فهرمووده ی ژماره/ ۵۳۳۷، له فته تحولباریدا، بویه منیش كردم به ته فسیری فهرمووده ی ژماره/ ۵۳۳۸، ی نیتره كه فهرمووده ی ژماره/ ۱۷۹۶ ی ته جریده كه یه، له بهر پوښناپی نه م دانایي و حيكمه ته ی كه وا له م شيعره دا:

به‌زمانی رۆژ گوشتوگۆیه‌تی!

له‌بەر رۆشناپی ئەم حیکمه‌ته‌ ده‌لیم:

(له‌پیش هاتنی ئیسلاما، له‌سه‌راسه‌ری جیهانا، به‌گۆی را، ژن له‌وپه‌ری که‌ساسی و داماوێ و چه‌وساوهدیی و به‌شخوراوی دا بوو، کۆمه‌لێ نه‌ریت و ره‌فتاری نا‌هه‌موار، باڵی کیشابوو به‌سه‌ر جیهانی ژناندا، بگره‌ حالی کۆیله‌و به‌نده‌ی زه‌رخپه‌ده‌ له‌حالی ژن گه‌لێ باشت بوو، ته‌نانه‌ت ژنان خۆشیان دیل و به‌یهدستی ئەو هه‌موو کۆت و زنجیرو به‌ند و باوانه‌ بوون، که‌ کۆمه‌لگا و نه‌ریت و باوی رۆژگار سه‌پاندبووی به‌سه‌ریانا، وئهم ده‌ستوور و باوو نه‌ریت ته‌قالیدانه‌ گه‌رچی هه‌یان بوو پاشماوه‌ی حوکم و بریاره‌کانی ئایینه‌ بێشینه‌کان بوو، به‌لام ئەوه‌نده‌ پواو و سوابوون، له‌که‌لک که‌وتبوون وه‌ک کراسه‌ کۆنیکی دپاوی پینه‌ پینه‌ کراو، که‌ له‌ قوماشیکی چاک دروستکرا، ئاوا به‌رباد بوو بوون، که‌چی له‌گه‌ل ئەوه‌شدا وا له‌ قولاپی و ناخی دلو دهروونی جه‌ماوه‌ردا ده‌قیان به‌ستبوو، وه‌ ڕمگ و ڕیشه‌یان دا‌کوتا بوو، هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌لاپی بۆ گۆڕپن و باشکردن و نوێژمنکردنه‌وه‌یان، به‌شیتی و له‌ری دهرچوون له‌ قه‌لهم ده‌درا. له‌چین، له‌هیند، له‌ خۆره‌لات به‌گشتی ژن له‌پایه‌یه‌کی هه‌ره‌ نزمدا ریز به‌ندی ده‌کرا، ژن خۆی ده‌سووتاند له‌دوا مردنی می‌ردی، به‌پێی فه‌رمانی ئایین، له‌ تیبته‌ قه‌ومه‌که‌ی ده‌لا لایما، هه‌تا ئەمه‌رپۆش نه‌ک فره‌ می‌ردی باو بوو له‌ناویانا، به‌لکوو به‌رمبابی، دوو برابن، یا زیاتر، یه‌ک ژن دینن!! جاری واهه‌یه‌ ژنه‌که‌و برای یه‌که‌م ته‌مه‌نیان په‌نجا ساله‌، نا‌خر برا که‌ به‌ئۆتۆماتیکی ده‌بی به‌می‌ردی براژنه‌که‌ی ته‌مه‌نی ده‌ساله‌!!

له‌ دوورگه‌ی عه‌رمب ئەمه‌ حالی ژن بوو: (به‌مندالی زینده‌ به‌چال ده‌کرا، به‌ گه‌وره‌یی وه‌ک ئاژهل ده‌فرۆشرا، ژن بریتی بوو له‌به‌شی له‌سامان و مال و دارایی که‌سوکاری، یا می‌ردی، له‌پاش مردنی می‌رده‌که‌ی ژن ده‌بوو به‌

كەلەپووری میراتبەرانی میړدمکە، گەل جەر کوړی مردووہ که مارە
دمکردموه بۆ خۆی، فرە میړدی هەر زۆر باو بوو، ژن هەبوو دمیړدی هەبوو،
نەگەر منالی ببوایه رمگەزناس (هائف) دەملکان بەیەکی لەو دمیړدموہ!

لە نایینی دەسکاریکراوی زەردەشتیشدا، کە نایینی رسمی دەولەتی ئێران
بوو، کە یەکیک بوو لەگەورترین سەرچاوەی زیارو حەزارە کۆن و بگەر
نیستایش، کچ مەگەر زۆر ناشرین بوایه یا پەککەوتە بوایه، دنا باوکی بۆ
خۆی مارە دەکرد، هەتا لەبەر باوکی نەمایەتەو بەر بۆر نەدمکەوت، دە
دەبی چی لەو ناخۆشتر و دزیوتری، دایک کاتی کچی دەبی، سوور بزانی،
وەختی کە خۆی پیر دەبی و ئەم کچی گەورە دەبی و خال و میل دەپێژی،
ببی بەهەوئی، ئەمە یە دەلێن، بەچکە مار گەورەکردن! لە پۆنان و میسر
حالی ژن لەمە باشتر نەبوو، لە ئەوروپا گومانیان هەبوو لەویدا کە ژن مەوڵە
یا نازەلە!! بەکۆی دەنگ، ژن لەهەموو جیهانا هەتا کاتی هاتنی نایینی
نیسلام: (بەناو نازاد بوو، بەلام بەمەعنا بەندە وکۆیلە بوو. ئەمە کورتە یەکی
پوختە لە راستی حالی ژن. بەلام کاتی نیسلام هات، ئەم راستی یە جاپدا،
و بەرگەردووە پیاوێ کرد، دمووی رحەمەتی بۆ ژنان خستە سەرپشت
﴿التَّائِبَاتُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ﴾ : ژنان لەماف و پێزا، مانەندی پیاوان. هاوکەرتی
یەکتەین، وەك چۆن سێوی بیکەیت بەدوو لەتی یەكسانەوہ ناوا!!!.

ئێتر ئەم بانگەوازی نیسلام بەجیهاندا، وەك ئاگرو پووش بۆو،
و هەتا ئەمە پویش ژن هەر لەپیشکەوتن دایە. تاقە پێمەری بۆ ئەم
پیشکەوتنە، یا لەمە پەری لەبەردەم ئەم پیشکەوتنەدا، تەنیا دوو شتە، لەنایینی
پێرۆزی نیسلام دا:

یەكەم: کاروباری پەرسەش و خواپەرسەتی، چ بۆ ژن، چ بۆ پیاو، شیاوی
دەسکاری و دەست تێمەردان نییە.

دوووهه: گهشه کردنی مافی ژن و بهرهو پېش چوونی، نابې لهسهه
 حیسابی شهرهفو نامووسو چهیسیهت بې، چونکه ئافههرت بهبې خووی
 بهرزو بهبې ئاپروو مهندي، لهگولې ژاکاو دهچې، که نهبوی ههبې و نهپرنگ،
 نه مه حهقیقه ته که یه جا نهوهی که پېی رازی یه نهوه حهقی قه بوولنه،
 نهو میشی که شتی تر دهلې به دم نیسلامه وه لهم لاینه وه، نهوه یا دروژن و
 بوختانچې و نیاز پیسه، یا گیلوکوه و نهفامه و دوزمنه و لهبرگی دؤستا. وهله
 راستیشدا ئایینی پیروزی نیسلام کوشتهی دهستی نهه دوو کؤمه لهیه یه.

بسم الله الرحمن الرحيم

مامؤستای عهسقه لانی - په حمه تی خوی لی بې - دمه فرموی: نامه ی ته لاق و
 پاشکوکانی، له لیعان و ظهار و شتی تریش، سه دو ههژده فهرمووده ی بهرزوه
 کراوی له خو گرتووه، بیړشته (تعلیق) هکانی بیست و شهش فهرموودن،
 نهوانی تریان په یوه ست - موصول - ن، دووباره کانیان نهوودو دوو فهرموودن،
 بوخته که یان: (۱۱۸ - ۹۲ - ۲۶) بیست و شهش فهرموودن پېشه و موسلیمیش
 نهه بوخته یه ی وهك پېشه و بوخاری گپراو ته وه، بیجگه له مانه یان:

۱. فهرمووده که ی عانیسه، له باره ی داستانی بنت لجونه وه = ۱۷۸۷ تجرید
 = ۵۲۵۴ فهتج.

۲. فهرمووده که ی نهو نوسه پیدیش لهه بارمیه وه = ۱۷۸۸ تجرید = ۵۲۵۵
 فهتحو ل باری.

۳. فهرمووده که ی سه هلی کوری سه عد لهه بارمیه وه = ۵۲۵۶ فتح الباری.

۴. ته علیقه که ی نیمامی عه لی که دمه فرموی: (أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ الْقَلَمَ رُفِعَ عَنْ
 ثَلَاثَةٍ ...) که و له بابی (۱۱) دا، له باب هکانی کیتابی ته لاق، له پېش ژماره: ۵۲۶۹
 فهتج.

۵. فہرموودہ کے ٹیبو عہد، لہبارہی خولعی ژنہ کے سابییتی کوپی قہیس = ۱۷۹۱ تجرید = ۵۲۷۳ فتح الباری.
  ۶. حہدیسہ کے ٹیبو عہد، سہبارہت بہ میردہ کے بہریرہ = ۱۷۹۲ تجرید = ۵۲۸۳ فتح الباری.
  ۷. فہرموودہ کے ٹیبو عہد (كَانَ الْمُشْرِكُونَ عَلَىٰ مَنْزِلَتَيْنِ...) = ۵۲۸۶ فتح الباری.
  ۸. فہرموودہ کے ٹیبو عہد، لہبارہی مارہ کردنی ژنہ زمیہ وہ = ۵۲۸۵ فتح الباری. عہینی دمفہ رموی: (وهذا الحديث من أفرادہ...).
  ۹. فہرموودہ کے لہبارہی روونکردنہ وہی نایہ تی ٹیلانہ وہ = ۵۲۹۰ فتح.
  ۱۰. فہرموودہ کے میسومر لہبارہی سوبہ یعہوی نہ سلہ می یہ وہ = ۵۳۲۰ فتح الباری شہرحی صہحیحی بوخاری.
  ۱۱. فہرموودہ کے عائیشہ: (كانت فاطمة بنتُ قيسٍ في مكانٍ وحشٍ) = ۵۳۲۵، ۵۳۲۶ فتح الباری.
- ہہروا مامؤستای عہسقلانی دمفہ رموی نہم کتابہ سہد بیستراو — اثریشی واتیادا. کہ ریوایہت کراون لہ صہحابہ کان و لہ چینہ گانی دوا نہوانہ وہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٢- نامه‌ی زیوار و نه‌فقهه - کتاب النفقات

١٧٩٧- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أَنْفَقَ الْمُسْلِمُ نَفَقَةً عَلَى أَهْلِهِ وَهُوَ يَحْتَسِبُهَا كَأَنَّهُ لَهُ صَدَقَةٌ. (الحديث ٥٣٥١ طرفه في: ٥٥ فتهج/٥١ تجريد. لهوى ودرگه‌پاوه‌که‌ی رُویشت = به‌رگی یه‌که‌م ل/٣٧) (١٧٩٧).

١٧٩٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ. (الحديث ٥٣٥٣، طرفاه في: ٦٠٠٦، ٦٠٠٧) (١٧٨٩).

نه‌بو هورمیره - رمزای خوای بی - ددغه‌رموی: خو‌شه‌ویست - دروودی خوای له‌سهر - فهرمووی: (که‌سی تی‌بک‌وشی له‌پیناوی ژنی بی می‌ردو مرو‌فی هه‌ژارداو، ساغ بۆ رمزای خودای گه‌وره به‌خیویان بکاو خزمه‌تیاں بکا، زیوار و گوزمرانی ئاسوودمیان بۆ فهراهه‌م به‌ینی، نه‌وه به‌قه‌د نه‌وه که‌سه خیرو پاداشی بۆ هه‌یه: که‌ساغ له‌به‌ر رمزای خودا خه‌بات ده‌گی‌رئ و غه‌زاده‌کاو ناودم‌رده‌کات به‌غه‌زاکار له‌پ‌نگه‌ی خوادا، یا به‌قه‌د نه‌وه که‌سه خیرو پاداشی باشی بۆ هه‌یه که‌به‌شو هه‌رشه‌و نو‌پ‌زبکا و لئی سارد نه‌ب‌یت‌ه‌وه، به‌ رو‌ژیش هه‌میشه به‌رو‌ژو بیو سا‌ل دوان‌زه مان‌گه به‌رو‌ژوو بی یه‌ک رو‌ژی لئ‌نه‌شک‌ینی). (ریاض ١/ ل ٢٣٢ - ژماره ٦/ ١٢٦٥).

(١٧٩٧) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل النفقة، على الأقربين، رقم: ١٠٠٢.

(١٧٨٩) أخرجه مسلم في الزهد و الرفائق، باب الأحسان إلى الأرملة... رقم: ٢٩٨٢.

۱۷۹۹- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَبِيعُ تَخْلَ بَنِي النَّضِيرِ، وَيَخْسُ لِأَهْلِهِ قُوتَ سَنَتِهِمْ. (الحديث ۵۳۵۷) (۱۷۹۹):

عومەر - ۲/مزاى خواى لى بى- فہرمووى: پیغہ مہر - ۲/درودى خواى لہ سہر- کہ بہری باخہ خورماکانی بہنی نہزیری دہفروشت، کہ لہفہیئى غہزای خہبہر دہستی کہ وتبوو، ہہموو سائی بہشی نانی سائی خیزانہ کہی لکدانہ ناو، نہوہی لہوہ دہمایہوہ، دہیدا بہچہک و تفاقى غہزا). (تاج/۲ ل/۱۹۶ ۲/۷).

ماموستای گہورہو مہزن عہسقہ لانی دہفہرموئى: نامہى ژبوار و نہفہقات بیستو پینج فہرموودہى بہرزہوہکراوى لہخوگرتوودہ، سیانیان بى رشتن، ہہموویان دووبارہن سیانیان نہبى، نہو سیانہیش نہمانہن، فہرموودہکہى نہبوہورمیرہ (السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ) = ۱۷۹۸ تجرید = ۵۳۵۳ فتح الباری موسلیم گپراویہ تہیہوہ. تہعلیقہ کہى ثیبونوعہباس و تہعلیقہ کہى موعاویہ لہبارہى ژنانى قورہیشہوہ = ۵۳۶۵ فہتخ لہموسلیم دا تہخریج نہکراون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۷۳- نامہى خواردہ مہنیہکان * کِتَابُ الْأَطْعِمَةِ

۱۸۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَصَابَنِي جَهْدٌ شَدِيدٌ فَلَقِيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ فَاسْتَقْرَأْتُهُ آيَةً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَدَخَلَ دَارَهُ وَفَتَحَهَا عَلَيَّ فَمَشَيْتُ غَيْرَ بَعِيدٍ فَخَرَزْتُ لَوَجْهِهِ مِنَ الْجَهْدِ وَالْجُوعِ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي فَقَالَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَقُلْتُ لَبَّيْكَ رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ فَأَخَذَ يَدِي

فَأَقَامَنِي وَعَرَفَ الَّذِي بِي فَأَلْطَقَ بِي إِلَى رَحْلِهِ فَأَمَرَ لِي بِعُصٍّ مِنْ لَبَنٍ فَشَرِبْتُ مِنْهُ ثُمَّ قَالَ عَذِّ يَا أَبَا هِرٍّ فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ ثُمَّ قَالَ عَذِّ فَعُدْتُ فَشَرِبْتُ حَتَّى اسْتَوَى بَطْنِي فَصَارَ كَالْقَدَحِ قَالَ فَلَقِيتُ عُمَرَ وَذَكَرْتُ لَهُ الَّذِي كَانَ مِنْ أَمْرِي وَقُلْتُ لَهُ: فَوَلَّى اللَّهُ ذَلِكَ مَنْ كَانَ أَحَقُّ بِهِ مِنْكَ يَا عُمَرُ وَاللَّهِ لَقَدْ اسْتَقْرَأْتُكَ الْآيَةَ وَلَأَنَا أَقْرَأُ لَهَا مِنْكَ قَالَ عُمَرُ: وَاللَّهِ لَأَنْ أَكُونَ أَذْخَلْتُكَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ يَكُونَ لِي مِثْلُ خُمْرِ النَّعَمِ. (الحديث ٥٣٧٥ طرفاه في: ٦٢٤٦، ٦٤٥٢) (١٨٠٠).

ئەبوھورمیرە - پرمزای خوای لی بی- فەرمووی: جارێ لەتاوبرسییتی ووزەم تیا دا نە ما بوو، ویستم بە بیانوو یەک کەسێ لە گەڵ خۆی بمباتەو و تیرانەم و ئاوم بکا، دەرچووم بەم نیازە گەیشتم بە عومەری کورپی خەتتاب، داوام لێ کرد کە فلانە ئایەتەم لە قورئانی پیروزی بی بلی، لە دڵەو مەبەستم ئەو بوو کە بەم بۆنە یەو هەست بکا کە من برسیم و نانو ئاویکم پێ بدا، بەلام عومەر ئایەتە کە ی پێ گوتم و لە مەبەستە کەم حالی نە بوو، بە جێی هیشتەم و پوشتەو بو مالهووی.

جا تۆزی پوشتەم و لەبەر شەگەتی و برسییتی لە پەورووگەوتم و بوورامەو و لەسەر خۆ چووم، کاتیکم زانی پیغمەر - دروودی خوای لەسەر بی- لە دیارم راوەستاو، فەرمووی: (ئەبو هیڤ!). گوتم: بفرموو ئەی سەرور، فەرموودەت لەسەر سەر. جادەستی گرتەو هەلێ ساندەم سەر پێ و لە گەڵ خۆی بردمیەو بو مالهو، هەستی کرد کە لەبەرچی وام بە سەرھاتوو فەرمانی کرد پرجامی شیریان بۆم هینا، لێم خواردەو، بەلام فەرمووی: (دووبارە ی بکەرەو ئەی ئەبو هورمیرە!) منیش دووبارە شیرم خواردەو، دیسان فەرموویەو: (دیسانەو دووبارە ی بکەرەو). منیش بۆ جاری سیھەم تەواو تەواو تیرم لە شیرە کە خواردەو، هەتا سکەم وەک دووخ رێک بۆو.

(١٨٠٠) لم یوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة، في استقرائه عمر الآية (فتح) ١٠/ ص ٧٢٤ - خاتمة كتاب الأطعمة - المترجم.

ئەبو ھورەیرە ھەرمووی: لەوێ دوا کە گەیشتم بە عومەر، حائیم کرد، لەحالەکەو چیرۆکەکەم لە نووکەووە بۆ گێڕایەو، وەپێم گوت: ئەو عومەر! خوای گەورە ئەم ئەرکە سێارد بەپێغەمەری خودا، کە دیارە ئەو لەتۆ لەپێشتەرە بۆکاری خیری وای. عەرزیشم کرد: بەخوا کە ئەو ئایەتەم لەتۆ پرسییەو مەبەستم ئەو بوو کە لەو شەکەتی و برسیتییه پزگارم بکە، دەنا خۆم لەتۆ ئایەتەکەم باشتر دزانای!!

عومەر، کە لەحالەکەو حائی بوو ھەرمووی: تازە ئەوێم لەکیس چوو، بەوخوایە تۆم بێردایەتەو بەمۆمالەو لەگەڵ خۆما و ئاوو نانم بۆدانایتایە، ئەوێم بەلاو بەشتەرە لەرەنەوشتی سوور، کە باشترین سامانی عەرەب.

١٨٠١- عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّخْفَةِ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا غُلَامُ سَمَّ اللَّهُ وَكُلَّ يَمِينِكَ وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ. فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ. (الحديث ٥٣٧٦، طرفه في: ٥٣٧٧، ٥٣٧٨) (١٨٠١).

عومەری کۆری ئەبو سەلەمە -پەزای خوای ئی- ھەرمووی: منال بووم، پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر ئی- خۆی بەخووی دەکردم، چونکە زێکۆری بووم، کۆری ئومموسەلەمە بووم، کە ھاوسەری پێغەمەر بوو، -دروودی خوا لەسەر پێغەمەر و پەزای خوا لەھەموو ھاوسەرە بەپێزەکانی، کەنانە دەخوارد دەستم دەگێڕا بەناو لەگەنەکەدا، بەئارمژووی خۆم، جا حەزەرت -دروودی خوای لەسەر ئی- تەمینی کردم و ھەرمووی پێم: (پۆلە: کەنان دەخۆی لەسەر تاوێ ناوی خوا بێنەو بیسمیلا بکەو، بەدەستی راستت بخۆو لەبەر دەمی خۆتەو بخۆو دەست مەگێڕە بەم لاوлада، مەگەر لەبەر عوزر).

عومەر - ڀڙڙای خوی لی بی- فہرمووی: نیتر لہوساود ہہتا نیستا ہہربہم
شیوہیہ نان دہخوم کہ پیغہ مہر فیری کردووم. (تاج/ ۴/ ز/ ۱۶/ ل/ ۴۶/ ز/ ۲-
سہرباسی دمستووری نانخواردن - ش/ د/ ت + ریاض/ ۱/ ز/ ۳۸/ ل/ ۲۵۰/ ز/ ۲۹۹ +
ریاض/ ۲/ ل/ ۲۴۸/ ز/ ۱۰۰/ ز/ ۲۲۸).

روونگردنہود:

سوننہتہ شت بہدمستی راست شت بخوری، مہگر لہبہرناچاری و مہہانہی
ڀڙڙوا، وڙ نہخوشتی و برین و شتی وا، بہزہینم کہ سی چہپہوانہ نہبی و اباشہ،
کہہوڙ بدا بہ دہستی راست بخوا، بہلام نہگر بوی زہمہت بوو، دروستہ
دہستی چہپی بہکاربہینی.

عومہری کوری نہبو سہلہمہ - ڀڙڙای خوی لی بی- ہہنہزای پیغہمہر بووہ،
لہسالی دووی کۆچی دا، کاتی باوک و دایکی کۆچکار بوون، لہخاکی حہبہشہ
لہدایک بووہ، لہ رۆژہکہی خہندہقا لہگہل نیبنو زوبہیرا، لہناو
خہندہقہکہدا بوون، لہگہل سوپای نیمامی عہلدا نامادہی جہنگی نہل-
جہمہل بوو، کہلہدزی لہشکری عائیشہ بوو، ہہلی کردی بہ بہرپرسی سہر
ولاتی فارس و بہحرہین، کۆمہلئ فہرموودہ دہگیرپتہوہ، لہریجالی
صہحیہینہ، ہہروا لہکتیبہ شایستہکانی تری فہرموودہدا فہرموودہی تری
ہہیہ، نہم زاتانہ راوی فہرموودہکانی بوون: محمدی کوری، سہعیدی کوری
مسیب، عورود، نہبو ئومامہ، وہہبی کوری کیسان و کہسانی تریش،
لہسہردہمی جینشینہی عہبدولہلیکی کوری مہروانا، لہمہدینہ سالی ہہشتاو
سیی کۆچی، بہمہرگی خوا مردوودہ، نزیکہی ہہشتا سالی ژیاوہ، دوو
فہرموودہی لہبوخاریدا ہہیہ، یہکیکہ لہہاوپری بچوکہکانی پیغہمہر -
دروودی خوی لہسہر بی- تہمہن دریژ بووہ، ڀڙڙوانہ بہرگی یہکہم، لاڀہرہ/ ۱۸
فہرموودہی ژمارہ/ ۹۴ بۆ زانینی ژیاننامہی ئوم سہلہمہی دایکی.

١٨٠٢- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: ثَوَقِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ شَبَعْنَا مِنَ الْأَسْوَدَيْنِ: التَّمْرَ وَالْمَاءَ. (الحديث ٥٣٨٣ طرفه في: ٥٤٤٢) (١٨٠٢).

عائيشه - پرمزای خواى لى بى- فهرمووى: ههل لهگهل تيرسكى خويمان لهخورماو ناو خوارد، نيتړ نهومندهى پى نهچوو، پيغه مەر - دروودى خواى لهسەر بى- ومفاتى کرد. (تاج/ ٩ ل/ ٣١٦ ز/ ٥ + ٦) + (رياض صالحين/ ٢ ل/ ٦٤ ز/ ٦٥ ز/ ٤٩٢).

١٨٠٣- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا أَكَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُبْزًا مُرَقَّقًا، وَلَا شَاةَ مَسْمُوطَةً حَتَّى لَقِيَ اللَّهَ. (الحديث ٥٣٨٥ طرفاه في: ٥٤٢١، ٥٤٥٧) (١٨٠٣).

نهانس - پرمزای خواى لى بى- فهرمووى: پيغه مەر - دروودى خواى لهسەر بى- عهتا چووہ ديوانى خودا، نهناى تيرى و نه مہرى بريانى نه خوارد.

١٨٠٣م- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي رِوَايَةٍ، قَالَ: مَا عَلِمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكَلَ عَلَى سَكْرَجَةٍ قَطُّ، وَلَا خُبْزَ لَهُ مُرَقَّقٌ قَطُّ، وَلَا أَكَلَ عَلَى خِرَانٍ قَطُّ. (الحديث ٥٣٨٦ طرفاه في: ٥٤١٥، ٥٤٥٠) (١٨٠٣م).

ديسان نهانس - پرمزای خواى لى بى- دمفهرموى: من ناگام لى بى پيغه مەر - دروودى خواى لهسەر بى- لهسەر قهرهوانهى رازاوه ههرگيز نانى نه خواردووہ، يالهسەر خوان (ميّز) نانى نه خواردووہ، يانانى تيرى بو نه کراوه. بهقه تادهميان گوت: نهى لهسهرچى نانيان ده خوارد؟ فهرمووى: لهسەر سفره. (تاج/ ٤ ل/ ١٩ ل/ ٦٥ ز/ ٥).

(١٨٠٢) أخرجه مسلم في الزهد و ارقاق، رقم: ٢٩٧٥.

(١٨٠٣) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أنس (ما رأى شاة سميطة). فتح/ ١٠ ص/ ٧٣٤ -

الترجم

خاتمة كتاب الأطعمة.

(١٨٠٣م) الظاهر لم يوافقه مسلم على تخريجه - المترجم.

۱۸۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: طَعَامُ الْإِثْنَيْنِ كَافِي الثَّلَاثَةِ وَطَعَامُ الثَّلَاثَةِ كَافِي الْأَرْبَعَةِ. (الحديث ۵۳۹۲) (۱۸۰۴).

نهبو هورمهیره - ږمزی خوی لی بی- فهرمووی: خوښه ویست - دروودی خوی لهسهر بی- دمفهرموی: (نانی دووکهس بهشی سی کهس دهکا، ومانی سی کهس بهشی چوار کهس دهکا). (تاج/ ۴ ل/ ۶۷ ز/ ۲۰ ژ ۱/ ش/ ت) + (ریاض/ ۲ ل/ ۲۶۲ ز/ ۱۱۰ ز/ ۷۵۵ + ۷۵۶/ ۷۵۶).

۱۸۰۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ لَا يَأْكُلُ حَتَّى يُؤْتِيَ بِمَسْكِينٍ يَأْكُلُ مَعَهُ، قَالَ نَافِعُ الرَّايِ عَنْهُ: فَأَذْخَلْتُ رَجُلًا يَأْكُلُ مَعَهُ فَأَكَلَ كَثِيرًا فَقَالَ يَا نَافِعُ لَا تُدْخِلْ هَذَا عَلَيَّ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءٍ. (الحديث ۵۳۹۴ - طرفاه فی: ۵۳۹۳، ۵۳۹۵) (۱۸۰۵).

نافع - ږحمه تی خوی لی بی- فهرمووی: دهستوری ئیبنوعمهر - ږمزی خوی لی بی- وابوو نانی بهتہنیا نهدهخوارد، ههمیشه نانی لهگهل ههژاراند ددهخوارد، نهگهر کهس نهبوايه، ههژاریکیان بو پهیدا دهکرد، ههتا نانی لهگهلدا بخوات، جا جاری ههژاریکم برد بولای، نانی لهگهلیدا خوارد، بهلام زور زوری خوارد. فهرمووی: نهی نافع! جاری تر نه مه مههینه بوم کهنانم لهگهلدا بخوات، چونکه من لهپیغه مهرم ژنهوتووو - دروودی خوی لهسهر بی- دهیغهرموو: (موسولمان کهمخوره و بهفتنیاته و خواردنی بهپیت و فهره، دهلیی لهچاو کافردا پهک گدهدی ههیه، بهلام بیپروا چاو برسییه و سکه پوو سکدراوه و خواردنی بی پیت و فهره، بویه ههردهخواو تیرناخوا و تیر نابی،

(۱۸۰۴) اخرجہ مسلم فی الأشربة: باب فضيلة المواصلات في الطعام: رقم/ ۲۰۸۵.

(۱۸۰۵) اخرجہ مسلم فی الأشربة، باب: المؤمن يأكل في نعي واحد: رقم/ ۲۰۶۱-۲۰۶۰.

وهك له چاو پياوى موسولماندا كهوت ورگى هه بى وايه). (تاج/ل ۵۳/ز ۱۶/ز ۱۹ + ۲۰ ش/ت + م/ت).

۱۸۰۶- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِرَجُلٍ عِنْدَهُ: (لَا أَكُلُ وَ أَنَا مُتَّكِئٌ). (الحديث ۵۳۹۹ طرفه في: ۵۳۹۸) (۱۸۰۶).

ئه بو جوو حه يفه -رهمزای خوای لی بئ- فهرمووی: له خزمه تی پیغه مهردا بووم -دروودی خوای له سهر بئ- پیاویکی له لابوو، پیی فهرموو: من به پال كهوتنه وه شت ناخوم. (تاج/ل ۵۱/ز ۱۶/ز ۱۲/ب/د/ت/ن) + (رياض الصالحين/ ۲/ل ۲۵۸/ز ۱۰۸/ز ۷۴۶).

۱۸۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَا عَابَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَعَامًا قَطُّ إِلَّا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ. (الحديث ۵۴۰۹ طرفه في: ۳۵۶۳ = بهرگی/ل ۱۰۹/ل ۱۸۰۷).

ئه بو هورهیره -رهمزای خوای لی بئ- فهرمووی: پیغه مهردا -دروودی خوای له سهر بئ- هه رگیز خراپه ی له خواردن و نان و ئاو نه ده گرت، نه گهر هه زی لی بوايه ده یخوارد، ده نا نه گهر به دلی نه بوايه وازی لی دهینا). (تاج/ل ۵۱/ز ۱۶/ز ۱۱/ل ۲۵۳/ز ۱۰۱/ز ۷۳۶).

۱۸۰۸- عَنْ سَهْلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ: هَلْ رَأَيْتُمْ فِي زَمَانِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّقِيُّ؟ قَالَ: لَا، قِيلَ: كُنْتُمْ تَنْخَلُونَ الشَّعِيرَ؟ قَالَ: لَا وَلَكِنْ كُنَّا نَنْفُخُهُ. (حديث ۵۴۱۰، طرفه في: ۵۴۱۳) (۱۸۰۸).

(۸۰۶) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي جحيفة، (لا أكل متكئا) (فتح/ ۱۰/ص ۷۳۴ خاتمة كتاب الأطعمة) -الترجم-

(۸۰۷) أخرجه مسلم في الأشربة: باب: لا يعيب الطعام، رقم/ ۲۰۶۴. راجع رقم/ ۱۴۳۶ تجريد.

(۸۰۸) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ۱۰/ص ۷۳۴ - خاتمة كتاب الأطعمة) -الترجم-

گوترا به سه هل - پرمزای خوای لی بی- نایا پیغه مهر - دروودو سلّاو و
 صهلاوات و پرحممت و بهرکات و سوزو پیروزی خوای گهوره و سهروهری له سه ر
 بی- نایا پیغه مهر نانی تیری ناردہ سپی خواردوود؟ فہرمووی: نہ ئیمہ و نہ
 پیغه مهر، تا نہ و روژدی کہ پیغه مهر چوہ دیداری خودا چاومان بہ نانی سپی
 نہ کہوت. گوتیان پیی: نہی چوں چونی ناردی جوتان چار دہ کرد؟ نایا
 دمتانبیڑایہ و؟ فہرمووی: نہ، بہ لام فوومان لیی دہ کرد، ئیتر نہ و سوّس و
 شتہی کہ بادمیبرد نہ و دمیبرد و نہ و دیشی دہمایہ و دہمان گرتہ و دہمان
 شیلاو دہمان کرد بہ ہہویر. (تاج/ ۹/ ل ۲۲۴/ ز ۱۷/ ز ۹۹/ ت/ ب).

۱۸۰۹ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَسَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يَوْمًا، بَيْنَ أَصْحَابِهِ ثَمْرًا فَأَعْطَى كُلَّ إِنْسَانٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ، فَأَعْطَانِي سَبْعَ ثَمَرَاتٍ،
 إِحْدَاهُنَّ حَشَقَةٌ، فَلَمْ يَكُنْ فِيْهِنَّ ثَمْرَةٌ أَعْجَبَ مِنْهَا شَدَّتْ فِي مَضَاغِي. (الحدیث
 ۵۴۱۱، طرفاہ فی: ۵۴۴۱، ۵۴۱۱ م) (۱۸۰۹).

نہبو ہورمیرہ - پرمزای خوای لی بی- فہرمووی: جاری پیغه مهر - دروودی
 خوای له سه ر بی- لہ بہرکہ می خوراک، خورمای دابہش دہ کرد بہ سه ر
 ہاورپیانیدا، ہہرکہ سہی بہ ژمارہ حہوت دہنکی دہداییمان، حہوت دہنکی دا
 بہ منیش، دہنکیکیان پووجہل بوو، جیرپوہ بوو بوو، بہ لام لہ گہل نہ و دیشا
 لہ لام لہ ہہموویان خوشتربوو، چونکہ نووسا بہ مہ لاشوومہ و بہ گران
 دہجوورا، و ہک بنیش و ماجووم ہہتا تاوی جوویم، لہ بہر نہ و زور خوش
 بوو لہ لام. (تاج/ ۴/ ل ۶۸/ ز ۲۰/ ز ۴/ ب/ ت).

١٨١٠- و عنه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ فَرَّ بِقَوْمٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ شَاةَ مَصْلِيَّةٍ، فَدَعَوْهُ، فَأَبَى أَنْ يَأْكُلَ، وَقَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الدُّنْيَا وَلَمْ يَشْبَعْ مِنْ خُبْزِ الشَّعِيرِ. (الحديث ٥٤١٤) (١٨١٠).

نهبو هورمهیره - رهازی خوای لی بی- جاری له لای کۆمه لئ پیاووه پخت بوون مه پێکی بریانی یان بو دانرابوو، خه ریکی خواردنی بوون، خو لکی نه بو هورمهیره یان کرد که له که لیان دا له گوشتی نهو مه ره برژاوه بخوات، به لام نهبو هورمهیره قاییل نه بوو، لئی نه خوارد، وه هه رمووی: (پێغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بی- هه تا له دنیا در چوو، تیری له نانی جو نه خوارد، نیت من چۆن دلم به رای بی دا، که قاوومه و گوشتی بریانی بخۆم).

١٨١١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا شَبِعَ آلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ قَدِيمِ الْمَدِينَةِ مِنْ طَعَامٍ بَرَّ ثَلَاثَ لَيَالٍ تَبَاعًا حَتَّى قُبِضَ. (الحديث ٥٤١١/ طرفه في: ٦٤٥٤) (١٨١١).

عائیشه - رهازی خوای لی بی- هه رمووی: له و کاته وه که پێغه مه ر - دروودی خوای له سه ر بی- کۆچی کرد بو مه دینه، تا نهو رۆژهی که خودا به ره حمه ت بر دیه وه بو لای خو ی، خو ی و خیزانه که ی س ی شه و له سه ر یه ک تیر سکی خو یانیان له نانی که نه م نه خواردوو ده. (تاج/ ٩/ ل ٣١٥/ ز ٩٦/ ز ١/ ش/ ت).

١٨١٢- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا فَاجْتَمَعَ لِلذَّكَاءِ ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَّا أَهْلَهَا وَخَاصَّتَهَا أَمَرَتْ بِرُمَةٍ مِنْ ثَلْبِيَّةٍ فَطُبِخَتْ ثُمَّ صُنِعَ ثَرِيدٌ فَصَبَّتِ الثَّلْبِيَّةَ عَلَيْهَا ثُمَّ قَالَتْ: كُلْنَ مِنْهَا فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: الثَّلْبِيَّةُ مُجَمَّةٌ لِفُؤَادِ

الْمَرِيضُ يُذْهِبُ بَعْضَ الْحُزَنِ. (الحديث ۵۴۱۷ طرفاه في: ۵۶۸۹ - ۵۶۹۰) (۱۸۱۲).

عائیشہ - پرزای خوای لی بی- کہ ہاوسہری پیغہ مہرہ - دروودی خوای لہ سہر بی- کاتی کہ سیکی دمہرد، ژنان کہ لیی گو دمبوونہوہ، کاتی کہ بلاومیان لی دمکردو دہمانہوہ بہس کہسو کارو دمستو پیوہندہ مکی خوی، دمستووری دمدا پر دیزہیک پہلوولہیان دمکردو دہیان کرد بہسہر تریتدا، ئہوسا عائیشہ بہژنہکانی دمگوت: لہمہ بخون، چونکہ من خوم ژنہوتوومہ لہ پیغہ مہر - دروودی خوای لہ سہر بی- دہیفہرموو: (پہلوولہ بہری دلی نہخوش دہگری و ناوسکی دہمہوینیتہوہو خہمو خہفہتیش ہہئی دہرہوینیتہوہو).

(تاج/ ۴/ ل/ ۲۰۸/ ز/ ۶۷/ ژ/ ۳+۲+۱).

۱۸۱۳- عَنْ حَدِيقَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا، فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَنَا فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۴۲۶ طرفاه في: ۵۶۳۲، ۵۶۳۳، ۵۸۳۱، ۵۸۳۷) (۱۸۱۳).

حوزہ ہیفہ - پرزای خوای لی بی- فہرموو: ژنہوتم لہ پیغہ مہری خوشہ ہست و نازدار - دروودی خوای لہ سہر بی- دہیفہرموو: (ئاوریشم و دیباج لہ بہرمہ کهن، لہ حاجہت و قاب و قاچاگی زیرو زیویشا، نہشت بخون و نہشت بخونہوہ، چونکہ ئہمانہ لہ جیہانا بو ئہوانن و لہ دوارؤژدا بو خومانن).

(تاج/ ۴/ ل/ ۶۴/ ز/ ۱۹/ ژ/ ۱/ ش/ د/ ت/ ن).

(۱۸۱۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: التلبينة مجمة لفؤاد المريض رقم/ ۲۲۱۶.

(۱۸۱۳) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب و الفضة،

له گێرانه وهکی تاجول ئوصولدا: هه رکه سی له حاجه تی زیڤدا، یا له حاجه تی زیودا شت بخوا، یا شت بخواته وه ئه وه قَلْبَه قَلْب ناگری دۆزه خ دهرژینیته ناوسکی خۆیه وه).

روونکردنه وه:

مه به ست له خۆمان موسوڵمانانه، مه به ستیش له وان ناموسوڵمانانه، لیڤدا دوو خالی سهره کی هه یه:

یه کهم: برپاری ژن له م چوارشته دا له بیاو جیا یه، زیڤو زیوو ئاوریشم و دیباج بۆ ژن ڤه واو دروسته، ته نیا وه ک حاجه ت و قاپ و قاجاخ ئه م چوارشته بۆ ژنیش نادرسته. به لام به شیوه ی گشتی کڤین و فروشتن و بازرگانی کردن به م چوارشته وه بۆ هه موو موسوڵمانی، نیڤ بی، یا می بی، دروسته، له گه ل هه ندی مهرجی تایبته که ئیستا شوینی ئه و ورده کاریه نییه، له بهر ئه وه دروست کردنی پارچه و خشل و که لوپه ل و شتی و له م شتانه دروسته، وه داده نری به که سابه تی هه لال، هه مووشمان دهرانین که کاسب خۆشه ویستی خوا یه. (بڤ: فیه کی ناسان/ ۱ ل/ ۲۱ ز/ ۶).

دوو هه م: ئه و ڤسته یه ی له فهرمووده که که ده فهرموی: (ئه م چوار شته بۆ بی ڤروایانه له جیهانا) ئه وه بۆ به یانی واقع و رووداوه، نه وه ک بۆ به یانی ئه وه بی که ئه مانه له دنیا دا بۆ ئه وان هه لال و ڤه وان.

ته نیا ئه وه ند هه یه ده سه لاتی ولاتی ئیسلام ده توانی ئه م شتانه له موسوڵمان قه دهغه بکا، مه گه ر له سنووری ڤه وای خۆیا نا، به لام بۆی نییه ئه م چوارشته له ناو موسوڵمان قه دهغه بکات!!

۱۸۱۴ - عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ أَبُو شُعَيْبٍ وَكَانَ لَهُ غُلَامٌ لَحَامٌ فَقَالَ: اصْنَعْ لِي طَعَامًا أَذْغُو رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَمْسَةَ خَمْسَةٍ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَامِسَ خَمْسَةٍ، فَتَبِعَهُمْ رَجُلٌ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّكَ دَعَوْتَنَا خَامِسَ خَمْسَةٍ،

وَهَذَا رَجُلٌ قَدْ تَبِعَنَا، فَإِنْ شِئْتَ أَذْنْتُ لَهُ وَإِنْ شِئْتَ تَرَكْتُهُ. قَالَ: بَلْ أَذْنْتُ لَهُ. (الحديث ۵۴۳۴ أطرافه في: ۲۰۸۱، ۲۴۵۶، ۵۴۶۱) (۱۸۱۴).

ئەبو مەسعوودی ئەنصاری -پەزای خۆای ئی بی- فەرمووی: پیاویکی ئەنصاری ناوی ئەبو شوعەیب بوو، خولامیکی گۆشتفرۆشی هەبوو، پی گوت: نانێ دروست بکە، پیغەمەر و چوار کەسی تر خەلک دەکەم، جا پیغەمەر و چوارکەسی تری بانگ کرد، پیاویکیش شوینیان کەوت، کە گەیشتنە بەردەرگای مالهە، پیغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بی- بەخاوەن مالهەکی فەرمووی: (ئەم پیاووە شوینمان کەوتوو، کە تۆخولکت کردین ئەومان لەگەڵ نەبوو، جا ئەگەر پێی ئەدەدێ ئەوا دێه ژوورەو، ئەگەر حەزیش ئەکەیت ئەوا دەگەرپێتەو؟ خانە خویکەیش گوتی: قوربان! رێگەیی پی ئەدەم، با بفەرموئ لەگەڵ ئێو). (ریاض ۲/ ز ۱۰۳/ ل ۲۵۴/ ژ ۷۳۹ چاپی دووهم).

۱۸۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ الرُّطْبَ بِالْقِثَاءِ. (الحديث ۵۴۴۰، طرفاه في ۵۴۴۷، ۵۴۴۹) (۱۸۱۵).

عەبدوڵلای کورپی جەعەفەری کورپی ئەبو تالیب -پەزای خوا لە خۆیی و بابی بی- فەرمووی: پیغەمەرم دی -دروودی خۆای لەسەر بی- فەریکە خورما (روتاب)ی دەخوارد بە تروزییەو. وە فەرمووی: (فینکی ترۆزیەکە گەرمکی خورماکە دەشکێنێ). (تاج ۴/ ز ۲۱/ ل ۷۳/ ژ ۳+۲).

روونکردنەو:

پشتهی ئەم فەرموودەیە لە پشته چوارینەکانی بوخارییە، پیاوانی پشتهکە ئەمانەن (بەروانە: ژمارە/ ۶۹۴ = بەرگی دووهم لاپەرە/ ۱۱۶):

(۸۱۴) أخرجه مسلم في الأثرية، باب: ما يفعل الضيف إذا تبعه غير من دعاه... رقم/ ۲۰۳۶.

(۸۱۵) أخرجه مسلم في الأثرية، باب: أكل القثاء بالرطب، الرقم/ ۲۰۴۳.

۱. مامؤستای بوخاری، که بوخاری ئەم فەرموودەیی لەووه گیراومتهوه، کهناوی عەبدولعەزیزی کورپی عەبدووللایه.

۲. شیخی شیخەکەیی بوخاری، کهناوی: ئیبراھیمی کورپی سەعدی کورپی ئیبراھیمی کورپی عەبدولپەرەحمانی کورپی عەوفە (بروانه: ژماره: ۹۹۳ ته جرید = ۲۰۴۸ فتح الباری - بهرگی ۲/ ل ۵). مامؤستای مامؤستاکەیی بوخاری ئەم فەرموودەیی لەباوکی خۆیەوه دەگیرێتەوه که:

۳. سەعدی کورپی ئیبراھیم، کورپی عەبدولپەرەحمان کورپی عەوف، ئەویش ئەم فەرموودەیی دەگیرێتەوه له:

۴. عەبدووللای کورپی جەعفەری کورپی ئەبوتالیب، رەزاو پەرەمەتی خودا له هەموویان بێ- (بروانه: ژماره: ۷۶۱ ته جرید = ب/ ۱/ ل ۷۸۸). پیاوی سییەم لەم فەرموودەیدا، کەسەعدە له گچکەیی پەرپەرمانه، واتە: له صقاری تابعینه، کەناسراون بەچینی دووومی موسوولمانان، پیاوی چوارەمیش که عەبدووللای کورپی جەعفەرە له گچکەیی هاوپیانیان، واتە: صقاری صەحابەییە، که پیغمەر مردوووە ئەو مائکار بوو. دوو فەرموودەیی لەبوخاریدا هەیە، لەخاکی حەبەشە، کاتێ باوک و دایکی لەوێ کۆچکار بوون عەبدووللای له دایک بوو، دایکی ناوی ئەسمائی کچی عومەییە، یەکەم منائی موسوولمانە که له حەبەشەدا لەدایک بوو، کاتێ باوک و دایکی له حەبەشەوه هاتن بۆ مەدینە ئەویش لەگەڵیان هات، دوو برای باوک و دایکی تریشی هەبوو، کەناویان موحەمەد و عەون بوو، ئەوانیش لەپاڤۆرەکەدا لەگەڵ ئەوانا کۆچیان کرد بۆلای پیغمەر، لەمەدینە، پیغمەر - دروودی خوای لەسەر بێ- دەستی هینا بەسەریداو، فەرمووی: (خودایە: چیگەیی جەعفەر بەمنائەکانی پربکەرەوه). کاتێ پیغمەر - دروودی خوای لەسەر بێ- مرد، عەبدووللای تەمەنی دە سال بوو، لەجەنگی صفین دا عەبدووللای یەکێ بوو لەفەرماندەکانی ئیمامی عەلی، عەبدووللای زۆر سەخی بوو، تەنانەت ناسراو بوو بە: بەحری جوود، واتە:

دمریای سه خیتی، پایاوکی پیوانه‌ی ره‌وشت به‌رزی زمان پاک و ره‌وشت پاک
 بوو، رای وابوو که گوئ گرتن له گورانی و له‌دمنگی خوش هه‌یدی نییه،
 هه‌رمووده‌ی له‌پیغه‌مه‌روه له‌به‌رکردوو، ئه‌م زاتانه له‌وه‌وه، له‌پیغه‌مه‌روه،
 هه‌رمووده‌مکانی ئه‌ویانگی‌پارامته‌وه؛ دوو‌کوره‌که‌ی خو‌ی؛ ئیسماعیل و مو‌عاویه،
 هه‌روا ئه‌بوجه‌عه‌ر محمه‌دی کو‌ری عه‌لی و قاسمی کو‌ری مو‌حه‌مه‌د و
 عورو‌ی کو‌ری زوبه‌یر و سه‌عدی کو‌ری ئیبراهیمی ئه‌کبه‌ر و شه‌عی و مو‌رق
 العجلی و عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری ش‌دادو حه‌سه‌نی کو‌ری سه‌عدو عه‌باسی کو‌ری
 سه‌هلی کو‌ری سه‌عدو که‌سانی تریش. له‌مه‌دینه مرد، سالی هه‌شتای کۆچی،
 له‌ته‌مه‌نی نه‌وه‌د سالی‌دا، (به‌روانه؛ هه‌رمووده‌ی ژماره‌/ ۱۵۷۶ ته‌ج‌رید = ۴۲۳۰،
 ۴۲۳۱، فتح الباری + ۱۵۸۰ ته‌ج‌رید = ۴۲۶۱ فتح الباری = به‌رگی چواره‌م ل/ ۳۲۱)
 + (تاج/ ۴ ز/ ۱۰۲ ل/ ۳۲۷ ز/ ۱).

۱۸۱۶ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ بِالْمَدِينَةِ يَهُودِيٌّ
 وَكَانَ يُسَلِّفُنِي فِي تَمَرِي إِلَى الْجَدَادِ وَكَانَتْ لِحَابِرِ الْأَرْضِ الَّتِي بِطَرِيقِ رُومَةَ
 فَجَلَسْتُ فَخَلَا عَامًا فَجَاءَنِي الْيَهُودِيُّ عِنْدَ الْجَدَادِ وَلَمْ أَجِدْ مِنْهَا شَيْئًا فَجَعَلْتُ
 أَسْتَنْظِرُهُ إِلَى قَابِلٍ فَيَأْتِي فَأَخْبِرَ بِذَلِكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ
 امْشُوا نَسْتَنْظِرُ لِحَابِرَ مِنَ الْيَهُودِيِّ فَجَاءُونِي فِي نَخْلِي فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يُكَلِّمُ الْيَهُودِيَّ فَيَقُولُ أَبَا الْقَاسِمِ لَا أَنْظِرُهُ فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ قَامَ فَطَافَ فِي النَّخْلِ ثُمَّ جَاءَهُ فَكَلَّمَهُ فَأَبَى فَقُمْتُ فَجِئْتُ بِقَلِيلٍ رُطَبٍ فَوَضَعْتُهُ
 بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَكَلَ ثُمَّ قَالَ أَيْنَ عَرِيْشُكَ يَا جَابِرُ فَأَخْبَرْتُهُ
 فَقَالَ افْرُشْ لِي فِيهِ فَفَرَشْتُهُ فَدَخَلَ فَرَقْدَهُ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ فَجِئْتُهُ بِقُبْضَةٍ أُخْرَى فَأَكَلَ مِنْهَا
 ثُمَّ قَامَ فَكَلَّمُ الْيَهُودِيَّ فَأَبَى عَلَيْهِ فَقَامَ فِي الرُّطَابِ فِي النَّخْلِ الثَّانِيَةِ ثُمَّ قَالَ يَا جَابِرُ
 جِدْ وَأَقْضِ فَرَقَفَ فِي الْجَدَادِ فَجَدَدْتُ مِنْهَا مَا قَضَيْتُهُ وَفَضَّلْتُ مِثْلَهُ فَخَرَجْتُ حَتَّى

جِئْتُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَشَّرْتُهُ فَقَالَ أَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ. (الحديث ٥٤٤٣) (١٨١٦).

جابیری کو پی عہد وللا - پرمزای خوای لی بی۔ فہرمووی: جوولہ کھین
لہمہ دینہ ہہوو، پیٹھ کی پارہم لکی و مردہ گرت بہ سہلہم بہ سہر خورما ہہتا
کاتی پنینی، باخہ خورمایہ کم ہہوو، لہریگہ کھی بیری رومہ بوو، نہو سالہ
پرمزہ خورماکہ بہری نہگرت، مہگہر زور کہم، نہوہیش دمبوو بہہوی
دواکہوتنی دانہوہی سہلہمہ کھی سہرم، جا کاتی خورماپنین، کابرای
جوولہ کھہات بولامن داوای خورماکہی لیم کرد، منیش ہیچم لی نہپنی بوو،
لہبہر نہوہ داوام لی کرد کہ ہہتا سالی ناپیندہ مؤلہتم بدات، بہلام قاییل
نہبوو مؤلہتی نہدام. نہمہ نہگیپنہوہ بو پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر
بی۔ نہویش بہہاوپیکانی لای خوای دمفہرموی: (بابرپوین داوای مؤلہتی
دواخستن لہو جوولہ کھہیہ بکہین، کہ مؤلہتی جابیر بدا تاسالی). جا لہناو
پرمزہ خورماکہ مابووم ہاتن بولام، وہ پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی۔ لہم
بارہیہوہ زوری لہگہل کابرای جووہ فہرموو، سوودی نہبوو، ہہموو جاری
کابرای جوولہ کھہ بہپیغہمہری دہگوت: نہی نہبو قاسم! مؤلہتی جابیر نادہم،
جا کاتی پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی۔ پوانی حالہ کھہ وایہ، ہہلسا
خولیکی خوارد بہناو باخہ خورماکہدا، دیسان جووہ ملی نہدا و قاییل
جوولہ کھو لہم بارہیہوہ قسہی لہگہل کردہوہ، دیسان جووہ ملی نہدا و قاییل
نہبوو مؤلہتی جابیر بدات، جا منیش ہہلسام چووم ہہنی فہریکہ خورمای
تازہم ہیئا و لہبہردہم پیغہمہردا دامنا بو، نہویش لکی نوش کرد، نہوہا
فہرمووی: (نہی جابیر! ساباتہ کھت، کہلہناو نہم باخہدا، ستاری تیا دہگریٹ
لہکوئی یہ؟) منیش نیشانم دا و جیگہ کھیم پی گوت. فہرمووی شتیکم لہبنیا

(۱۸۱) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث جابر فی وفاء دینہ (فتح) ۱۰/ ص ۷۲۴ - خاتمۃ

بۇ راخە، ئەوجا تەشريفى چوۋە ناۋ ساباتەكەۋ سەرخەۋىكى تيا شكاند و ئەوسا خەبەرى بۆۋە، جا چەپكى فەرىكە خورماى ترم بۆيھىنا و لىنى خوارد، ئەوسا ھەئساۋ قەسى لەگەل جوۋلەكەكە لەم بارمىھوۋە كەردەۋە، بەلام جوۋە رازى نەبوۋ، ئەنجا بەناۋ بەرى تازەى باخەكەدا، كە ھىشتا بەدارمەۋە بوۋ. جارى تر سووراپىھوۋە و نزاى پىرۋزى و پىتو فەرى دىسان بەسەردا خويندەۋە، ئەوسا بەپشتى پىتو فەرى خودا فەرموۋى: (دەست بكە بەرنىنى خورماى باخەكەۋ بە تەۋاۋى قەرزى سەلەمەكەى جوۋلەكەكە بەدرەۋە ئەى جابىر!).

جا پىغەمەر دروۋدى خۋاى لەسەر بى. خۋى لەناۋ مشتاخى خورما رىزراۋەكەدا بۇ موفەركى ۋەستا، منىش دەستم كەرد بە رنىنى خورماى باخەكە، ھەتا بەتەۋاۋى سەلەمى جوۋلەكەكەم داپەۋە، ۋە ئەۋەندەى تىرىشى لى زىاد بوۋ، جا لەخۋشى ئەۋەى كە ئىمە بەتەماى ئەۋەش نەبوۋىن كەبەرى باخەكە بەشى قەرزى جوۋلەكەكە بكا، كەچى لەپىتو فەرى پىغەمەرەۋە دوۋ ئەۋەندەى تيا بوۋ رۋىشتەم بۇلاى پىغەمەر، ۋە موزدەى ئەم پىتو فەرو پىرۋزىيەم پىدا، ئەۋىش بۇ روونكردەۋەى ئەم موعجىزە گەۋرەيە، كە بەلگەيە لەسەر پىغەمەرايەتى ئەۋكەسەى كەلەسەر دەستىدا پروۋى داۋە فەرموۋى: (شايبەتى دەدەم كەمن پىغەمەرى رەۋانەكراۋى خودام، دەنا خودا موعجىزەى ۋا گەۋرەى لەسەر دەستى مندا پىشان نەئەدا). (برۋانە: تاج/۴ ز/۱۰۸ ل/۳۴۶ ز/۱).

۱۸۱۷ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ تَصَبَّحَ كُلَّ يَوْمٍ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ سُمْ وَلَا سِحْرٌ. (الحديث ۵۴۴۵ أطرافه في: ۵۷۶۸، ۵۷۶۹، ۵۷۷۹) (۱۸۱۷).

سه عدی کوپی نه بو وه قاص -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہمہر -
دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (ہہرکہسی بہیانیاں لہسہر خورینی،
حہوت دہنک خومای (عہجوه) بخوات، نیتر نهو رۆژہ نہ زہرو نہ جادوو
زیانیاں نابی بوی). (تاج/ ٤ ز/ ٦٥ ل/ ٢٠٣ ز/ ١).

١٨١٨- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمْسَحْ يَدَهُ حَتَّى يُلْعَقَهَا أَوْ يُلْعِقَهَا. (الحديث ٥٤٥٦) (١٨١٨).

ئیبنو عہباس -رہزای خوایان لی بی- دمفہرموی: پیغہمہر -دروودی خوای
لہسہر بی- دمفہرموی: (کہنان دہخون دہستی خوتان مہسرن، ہہتا خوتان
دہیلیسنہوہ، یا یہکی تر بوتانی دہلیسیتہوہ!). (تاج/ ٤ ز/ ١٦ ل/ ٥٦ ز/ ٢٤).

پوونکردنہوہ:

هوٰی ئەم لستەوہیہ ئەوہیہ کہ لەفەرمودەہیہ کی تر دا پیغہمہر -دروودی
خوای لہسہر بی- دمفہرموی: (ئیوہ نازانن کەپیتو فہری
خواردنہمەنزییہ کەتان لہگامہی دایہ). (پروانہ: ریاض الصالحین بہرگی/ ٢
ل/ ٢٦٠ ز/ ١٠٩ ز/ ٧٥٢).

وہکی تریش مہبہست لہوہی کہکەسی تر لہپاش نانخواردن دہستی بو
بلیسیتہوہ ئەگەر خوٰی نہیلیسیاہوہ، کہسیکہ کہ قیزو بیژ لہوہنہکاتہوہ،
وہک منالی خوٰی و فہقی کہ بو پیرۆزی دہستی بلیسیتہوہ، بہہر حال،
بہہیج شیوہیہک مہبہست ئەوہ نییہ کہ موسولمان کاری ناشایستہ و باری
نالہبار برہو پی بدا، ئەم جوڑہ کارہ سوننہتہ، کردنی سوننہتیش ہہرکاتی
کیشہیہکی بو موسولمانان دروست دہکرد، ئەوہ نہکردنی لہکردنی باشترہ،
وہک زور لہ سوننہتہکانی حہج، ئەگەر ہہموو حاجی یہک لہکاتی حہج کردنا
حہجہرو لئہسوہد ماچ بکا، یا نیسلامی روکنی یہمانی بکا، یا دوورکات

نۆپۇزى سوننەت لەمەقامى ئىبراھىما بكا، ئەو ھەموو ھەجكەيان دەفەوتى،
يا ھەزاران كەس دەبن بەزىر پىۋە، ھەتا زۆر لەزانايانى خاۋەن تەقۋاى ئەمپۇ
قسە لەو دەكەن، كە دروستە بۇ بەرژمەندى ئىسلام و موسولمانان تەركى
ھەندى واجبىش بكرى، ۋەك كچى موسولمان بەبەرگى مۇدەۋە لەزانكۆ دەوام
بكا، ئەگەر دەۋلەت رىگەى نەدەدا بەبەرگى موسولمانانەۋە دەوام بكا،
ھەموومان دەزانىن رۆژ گۆپراۋە، خەلك خراب بوون، سەلىبىيەت و
سەھىۋىيەتەش قەت ۋەك ئەمپۇ، بەنەر مە برە، لەدزى ئىسلام سەنگەريان
نەگرتوۋە، لەھەموۋى بقتەر لەۋلاتى ئىمەدا بەداخەۋە، مزگەۋتەكان چۆلن،
مەيدان خالىيە، زانای دانای كارا كەم بوۋە، ئەۋمىشى ھەيە كەنارخاۋە!
بەتايبەتى لەۋلاتى ئىمەدا، كەسانى پەيدا بوون، پەرۋەردى ناۋ زىراپن،
كەخۇيان پىي دەلن: خەباتى ژىرزمىنى، ئىستا ھەلىان بۇ پەخساۋە،
دەغەزو كىنەى پەنگەۋە خواردوۋى چەند سالىھى ناۋ دەروۋنى پىسيان بەو
پەرى سەربەستىيەۋە، ۋەبى پەروا لەدزى ئىسلام، ۋەك ئاۋدەستخانە دەردەى
ھەل دەپزىن، ۋە بۇ نەگبەتى ھەل و مەرجىكى واش پەخساۋە كەخەلك
گوپيان لى دەگرىۋ بگرە باۋەپشيان پىدەكا، بەتايبەتى لە كوردستانى
ئازاددا، بەناۋى نازادىيەۋە، كۆمەل نىمچە مىرزا و بەناۋ رۆشنىر، بە
كرىگىراۋن، بۇ پەفكردن و تانەۋتەشەردان لەئىسلام، ھەتا شىۋەى جوانى گەلى
كورد ناشىرىن بكەن و ھەل بۇ دوزمن بسازىننەۋە كەگۋايە كورد كافىر
بونەتەۋە تا ئەنزالمان بكەنەۋە.

۱۸۱۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَدْ كُنَّا زَمَانَ النَّبِيِّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ لَنَا مَنَادِيلٌ إِلَّا أَكْفُنَا وَسَوَاعِدُنَا وَأَقْدَامُنَا ثُمَّ لُصِّلِي وَكَا
تَتَوَضَّأُ. (الحديث ۵۴۵۷) (۱۸۱۹).

جابیری کوپی عہد وللا - ہرمزای خویان لی بی۔ فہرمووی: (جاران نیمہ
لہسہ ردمی حہزہ تدا - دروودی خوی لہسہر بی۔ بیجگہ لہلہ پو قول و
ژیرپی خومان دہستہ سپی ترمان نہ بوو، واتہ: کاتی شتیکیان دہخوارد
کہ دہستیان چہور دہ بوو، یا تہر دہ بوو، لہبہرئہ وہی خاوی و دہسمال و
دہستہ سریان نہ بوو دہستیان بہ دہستہ کہی تریان، یان بہ قولی خویان یا بہ بن
پی و پستی پی خویان دہسری). مہبہست روونکردنہ وہی پلہی ہہزاری و کہم
دہستیانہ، لہوسہ ردمہدا، چونکہ نہ مہ بابہ تی (رہنائیقہ = ناسککاریہ
دلہہ ژینہ کان) دہنا مہبہست نہ وہ نییہ کہشتی وا سوننہت بی.

۱۸۲۰- عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا
رَفَعَ مَائِدَتَهُ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُدَّعٍ وَلَا مُسْتَعْتَى
عَنْ رَبَّنَا. (الحديث ۵۴۵۸ طرفه في: ۵۴۵۹) (۱۸۲۰).

نہ بو نومامہ - ہرمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: لہپاش نانخواردن کہ
سفرہ کہی پیغہ مہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ ہلہدہگیر، دہیفہرموو (الحمد
للہ کثیرا طیباً مبارکاً فیہ غیر مکفی ولا مددع ولا مستعتی عنہ ربنا: سوپاس و
ستایش و حہمدیکی زوری پاک و پیروز بو خودای پەروردگارمان، نہ کہس
جیگہی نہو دہگریتہ وہ و نہوازی لی نہہینری و نہئہوزاتہ پشت گوئی
دہخری، وہ کہس نییہ کہلہ خوا بی نیازبی، نہو خودای نیمہیہ). (ریاض
الصالحین ۲/ ز ۱۰۰/ ل ۲۵۱/ ژ ۷۳۳) + (تاج/ ۴/ ل ۶۲/ ز ۱۸۰).

۱۸۲۰- م- و عنه في رواية: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا فَرَعَ مِنْ
طَعَامِهِ، قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ. (۱۸۲۰-۳)

(۸۲۰) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي أمامة في الدعاء بعد الأكل - المصدر السابق -
الترجم.

(۸۲۰-۴) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث أبي أمامة في الدعاء بعد الأكل - المصدر السابق -
الترجم.

دیسان لہنہ بوئو مامہ وہ - پر مزای خوی لی بی۔ لہ گپرانہ و میہ کی تردا؛
 حہ زرمٹ - دروودی خوی لہ سہر بی۔ لہ دوای نانخواردن دمیفہ رموو؛ (الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي كَفَانَا وَأَرْوَانَا غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مَكْفُورٍ: سوپاس و ستایش بو خودا کہ ہر
 خوی بہس و بہشمان دہکاو، ہر خوی تیراومان دہکا، نہ کہس دمتوانی جیگہ کی
 نہ و بگریتہ وہ، نہ کہس رادہی دہکہ وی کہناسوپاسی نہ و زاتہ بکا). (تاج/ ۴ ز/ ۸
 ل/ ۶۲ ز/ ۲).

۱۸۲۱ - عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا أَعْلَمُ النَّاسَ بِالْحِجَابِ كَانَ أَبِي بْنُ
 كَعْبٍ يَسْأَلُنِي عَنْهُ أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرُوسًا بِزَيْنَبَ بِنْتِ
 جَحْشٍ وَكَانَ تَزَوُّجُهَا بِالْمَدِينَةِ فَدَعَا النَّاسَ لِلطَّعَامِ بَعْدَ ارْتِفَاعِ النَّهَارِ فَجَلَسَ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَلَسَ مَعَهُ رَجُلَانِ بَعْدَ مَا قَامَ الْقَوْمُ حَتَّى قَامَ رَسُولُ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَشَى وَمَشَيْتُ مَعَهُ حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ، ثُمَّ ظَنُّ
 أَنَّهُمْ خَرَجُوا فَرَجَعَ فَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ جُلُوسٌ مَكَالَهُمْ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ الثَّانِيَةَ
 حَتَّى بَلَغَ بَابَ حُجْرَةِ عَائِشَةَ فَرَجَعَ وَرَجَعْتُ مَعَهُ فَإِذَا هُمْ قَدْ قَامُوا فَصَرَبَ بَيْنِي
 وَبَيْنَهُ سِتْرًا وَأَنْزَلَ الْحِجَابَ. (الحديث ۵۴۶۶ أطرافه في: ۴۷۹۱، ۴۷۹۲، ۴۷۹۳،
 ۵۴۶۶، ۶۲۳۸، ۶۲۲۶، ۶۲۷۱، ۷۴۲۱) (۱۸۲۱).

نہنس - پر مزای خوی لی بی۔ فہرمووی: من لہہموو کہسی باشر لہبارہی
 حیجابہ وہ شارمزام و ناگام لیہتی، ثوبہی کی کوری کہعبیش لہبارہی ثاہتی
 حیجابہ وہ پرسیری لیم کرد، ہوی ہاتنی ثاہتی حیجاب ناوا بوو: پیغہمہر -
 دروودی خوی لہ سہر بی۔ لہمہدینہ زہینہبی کچی جہحشی ہیئا، جا شہوی
 زاوایی بو بہیانی کہخوڑ بہرزہوہ بوو، پیغہمہر - دروودی خوی لہ سہر بی۔
 نانی شایی دروست کردو بانگہیشتی لہخہک کرد بو نانخواردن بہم

بۆنە يەوہ. جا کاتى خەلکەكە لەپاش نانخواردن بلأوميان لىكرد، چەند پياوئ
 لەخزمەتى پيغەمەردا -دروودى خواى لەسەر بى- دانىشتن و نەپويشتن و ھەر
 دەوريان چۆل نەکرد، ھەتا پيغەمەر خوى ھەلسا و پويشت، منيش
 لەخزمەتيدا رويشتە ھەتا گەيشتە بەردمەرگاي ھۆدەكەى عائيشە، ئەوسا
 لەويوہ گەپايەوہ منيش لەگەلئا گەپامەوہ، وە لەپيغەمەر وابوو كە ئيستا
 پياوہكان رويشتوون، كەچى تەماشامان كرد ھيشتا ھەر لەشويئى خويان
 دانىشتوون، ديسان پيغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- گەپايەوہ و رويشت
 ھەتا گەيشتەوہ بەردمەرگاي ھۆدەكەى عائيشە، منيش ديسان لەگەلئا چووم كە
 پيغەمەر گەپايەوہ، منيش لەگەلئا گەپامەوہ، ئەمجارميان كەتەماشامان كرد
 پياوہكان ھەلسابوون رويشتبوون. ئيتىر پيغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى-
 بەردەى لەنيوانى من و خويىدا دادايەوہ وەخوداى گەورە نايەتى حىجابى
 ناردە خوارەوہ كەدەفەرەموى: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرٍ نَاظِرِينَ إِيَّاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا إِذَا طَعِمْتُمْ فَانْصَرُّوا وَلَا مُسْتَأْنَسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا (۵۳/۳۳) سورة الأحزاب** واتە: ئەى كەسانى
 كە باومەرتان ھيئناوہ بەخوداو بەپيغەمەرى خودا، خود سەر خوتان مەكەن
 بەناو مائەكانى پيغەمەردا، مەگەر كاتى كەپيگەتان پيبدەرى بۆ نانخواردن و
 شتى وا، لەم حالەشدا كاتى بچن كەنانەكە پيگەيشتبى، نەوہك لەپيشا بچن
 لەوى چاوہنواربەكەن تا نان پى دەگا، جاكاتى خولك كران بپوئ، كاتى نانتان
 خوارد بلأوہى لى بكەن، وە لەوى كۆپى قەسەى لى دامەبەستن و زۆر
 مەمىننەوہ، چونكە شتى وا ئازارى پيغەمەردەدا، پيغەمەر شەرمەتان لىدەكا،
 بۆيە قەسەناكا، بەلام خودا لەشتى حەق شەرم ناكا، وەھەر كاتى داواى شتى

دهكهن له هاوسه ره گانی پښه مه ر له پشتي په رده وه داوايان ئې بکه ن، چونکه به م شپوه به باستره بؤ دلپاکي ئپوميش و بؤ نه وانيش. (تاج/ ٣ ز/ ٤٠ ل/ ٩٤ ژ/ ٥ ش/ ت).

روونکردنه وه:

زمينه بې کچې جه حش دايکي ناوی نومه يه ی کچې عه بدول موته ليبي کورې هاشم بوون که واته پوورزای پښه مه ره، له پيشدا ژنی زهیدی کورې حاريسه بوو، که زهید له پيشدا زړکورې پښه مه ر بوو، که زهید ته لافيدا شوويکرد به پښه مه ر، زمينه ب جوان بوو، له پيش نه وده دا شووبکا به پښه مه ر ناوی (برّة) بوو، پښه مه ر ناوی نا زمينه ب، له سالی پينجی کؤچيدا شووی کرد به پښه مه ر، ته مهنی زمينه ب نه وکاته سی و پينج سال بوو، ژنيکی خواناسی خواپه رستی زؤر باش بوو، شه ونويزی زؤری ده کرد، رؤزووی سوننه تی زؤری ده گرت، خيرکه رپکی گه وره بوو، ژنيکی دست رنگين بوو، که ولی خوش ده کرد، مه شکه و کونده ی ددووری و دميفرؤشت و پاره که ی ده کرد به خير وه دميدا به هه ژاران، جاري زمينه ب به سه فيه ی هاوسه ر پښه مه ر ده لی: کچه جوو، له سه رنه وه دهوری سئ مانگ، پښه مه ر دنگی ئې دابری زمينه ب که مئ کورته بالابوو، په که م ژنی پښه مه ر بوو که له دواي مردنی پښه مه ر مرد. کؤمه لي فهرمووده له پښه مه روه ده گيرپته وه، نه م زاتانه فهرمووده گانی نه ويان گيرپاوه ته وه: موحه مه دی کورې عه بدوللاي کورې جه حش که برازی بووه، هه روه ها نوم حه بيبه ی کچې نه بوسوفيان و زمينه بې کچې نه بوسه له مه، له بوخاريدا دوو فهرمووده ی هه يه، زمينه ب کفنيکی بؤ خوی ناماده کردبوو، کاتي که وته گیانه لا گوتي: خوّم کفنيکم بؤ خوّم ناماده کردووه، عومه ريش کفنيکم بؤ دنيرئ، له په کيکيانا بمنيزن و نه وی تريان بکه ن به خير! نه گهر دمتوان کراسه که ی به ريشم بکه ن به خير!!.

داستانی شووگردنه که ی به پیغمه مهر، وا له سوورمتی نه حزابا به دوورو
 دریژی له تهمه نی په نجا سالتیدا، له سالی بیستنی کوچیدا، له سه رده می
 جینیشینی عومهردا کوچی دوایی کرد، که له وسالهدا میسر نازادکرا. بو
 زید زانیاری تر، سه بارمت به ژیانی خاتوو زمینهب پروانه هم شوینانه،
 فهرمووده ی ژماره/۱۱۲۱ مختصر صحیح البخاری به کوردی بهرگی سییه م ل/۲۰۹
 = ۲۶۶۱ فه تحو لباری + فهرمووده ی/۳ بهرگی ل/۱۲ + ز/۹۴ بهرگی ل/۱۸ +
 ز/۱۵۴ بهرگی ل/۱۷۰ + ز/۳۵۹ ب/۱ ل/۳۵۶ + ز/۶۱۴ بهرگی دووهم لاپه ره/۳۹
 + ز/۹۳۱ بهرگی/۲ ل/۳۰۸ + ز/۹۳۵ بهرگی/۳ ل/۱۰ + ز/۱۴۹۸ بهرگی/۴ ل/۱۸۴ +
 ژماره/۱۴۹۹ بهرگی/۴ ل/۱۸۵ + تاج/۵ ز/۴۰ ل/۱۵۹ + تاج/۵ ز/۳۵ ل/۱۴۸ +
 ز/۳۶ ل/۱۴۹ + ز/۳۷ ل/۱۵۲ + ز/۲۸ ل/۱۵۸ + ز/۴۱ ل/۱۶۱).

بسم الله الرحمن الرحيم

ماموستای عهسقه لانی - په زای خوای لی بی- له مییدا دمفه رموی، نامه ی
 خوارده مه نییه کان (کتاب الأطعمة) سه دو دوازه فهرمووده ی بهرزه ووه کراوی
 واتیدا، چوارده طهریقیان بیپرشته ن، واته ته علیقن، نه وانی تریان په یوه ستن،
 واته: موصولن، نه وهدیان دووبارمن، پوخته که یان (۱۱۲ - ۹۰ = ۲۲) بیستو دوو
 فهرمووده ن، هه موویان له ته جریده که دا هاتوون، له ژماره: ۸۰۰ هه تا
 ژماره/۱۸۲۱، موسلیمیش هم پوخته یه ی گیرا و ته ووه بیجگه له مانه یان:

۱. فهرمووده ی ژماره/۸۰۰ ته جرید = ۵۳۷۵ فه تح = فهرمووده ی
 نه بوهورمیره (فی استقراؤه عمر الآیه).

۲. فهرمووده ی ژماره/۸۰۳ ته جرید = ۵۳۸۵ فه تح = فهرمووده ی نه نه س:
 (مارآی شاة سَمِطاً).

۳. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۰۶ تہجرید = ۵۳۹۹ فہتج. فہرموودہی نہبو جوحہیفہ: (لا آکلُ متکناً).
۴. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۰۸ تہجرید = ۵۴۱۰ فہتج = فہرموودہی سہل: (ما رأى النقي).
۵. فہرموودہی ژمارہ/ ۱۸۱۶ تہجرید = ۵۴۴۳ فہتج. فہرموودہی جابر: (وَفَاءٌ دَيْنِهِ).
۶. فہرموودہی ژمارہ/ ۵۴۶۳ فہتج. لہتہجریدہگہدا نییہ = (إذا حضر الطعام و الصلاة) فہرموودہگہی نہنہس.
۷. ژمارہ/ ۱۸۱۹ تہجرید = ۵۴۵۷ فہتج = فہرموودہی جابیر باسی دمسہسرو خاوی.
۸. ژمارہ/ ۱۸۲۰ تہجرید = ۵۴۵۸ فہتج. فہرموودہگہی نہبونومامہ پارانہوہ لہپاش نانخواردن.
۹. ژمارہی نییہ وا لہنیوان ژمارہ/ ۵۴۶۰ فہتج و ژمارہ/ ۵۴۶۱ فہتج فہرموودہی نہبو ہورمیرہ الطاعمُ الشاکر.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٤- نامه‌ی جهوتم: کتاب العقیقة

١٨٢٢- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: وَلَدَ لِي غُلَامٌ فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمَاهُ إِبْرَاهِيمَ فَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ وَدَعَا لَهُ بِالْبَرَكَةِ وَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَكَانَ أَكْبَرَ وَلَدِ أَبِي مُوسَى. (الحديث ٥٤٦٧ أطرافه في: ٢٢٢، ٦٠٠٢، ٦٣٥٥) (١٨٢٢).

نه بوموسا - پرماي خواي لي بي- فهرمووي: كوريكم لهدايك بوو، بردم بو خرمه تي پيغهمهر - دروودي خواي لهسهر بي- ناوي نا ثيراهيم، بهدمنكي خورما مه لاشوي شيرين كرد، لهسهر نهم شيومي: پيغهمهر - دروودي خواي لهسهر بي- دهنكه خورماكه ي تهواو جوي، نهوجا ماجوومي خورماكه ي تفانده ناودهمي منالهكه، له پيشا ناوي نا نهوسا مه لاشوي شيرين كرد، وه پيغهمهر - دروودي خواي لهسهر بي- نزاي پيروزي و بيتو فهري بو منالهكه كردو نهوسا دايه وه دهستم فهرمووي: نهوكوره نوبهري منالهكانم بوو). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٢ ز/ ٥+٣+٤+١ + تاج/ ١٠ ز- ٦٤ ل- ١٦٠ ز- ٤+ فيقه ي ناسان بهرگي ستيهم لاپهره: ٩٣٨ ز/ ٣٧٣)، بو زيده سوودو بههره بروانه نهم شويئانه.

١٨٢٣- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا حَمَلَتْ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ بِمَكَّةَ قَالَتْ فَخَرَجْتُ وَأَنَا مُتِمٌّ فَأَتَيْتُ الْمَدِينَةَ فَنَزَلْتُ بِقَبَاءٍ فَوَلَدَتْهُ بِقَبَاءٍ ثُمَّ أَتَيْتُ بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَضَعْتُهُ فِي حَجْرِهِ ثُمَّ دَعَا بِتَمْرَةٍ فَمَضَغَهَا ثُمَّ تَفَلَ فِي فِيهِ فَكَانَ أَوَّلَ شَيْءٍ دَخَلَ جَوْفَهُ رِيقُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ حَنَكُهُ بِالتَّمْرَةِ ثُمَّ دَعَا لَهُ وَبَرَكَ عَلَيْهِ وَكَانَ أَوَّلَ مَوْلُودٍ وَلَدَ فِي الْإِسْلَامِ فَفَرَحُوا بِهِ

فَرَحًا شَدِيدًا لِأَنَّهُمْ قِيلَ لَهُمْ: إِنَّ الْيَهُودَ قَدْ سَحَرْتُكُمْ فَلَا يُؤَلِّدُ لَكُمْ. (سبق بتمامه في: رقم ١٨١٨ - المجلد الرابع في الترجمة الكردية). (١٨٢٣)

١٨٢٤- عَنْ سَلْمَانَ بْنِ عَامِرٍ الضَّبِّيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَةً فَأَهْرَبُوا عَنْهُ دَمًا وَأَمِيطُوا عَنْهُ النَّأَذَى. (الحديث ٥٤٧٢ طرفه في: ٥٤٧١) (١٨٢٤)

سهلانی کوری عامیری زمببی -رمزای خوای لی بی- ههرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سهر بی- ههرمووی: هه زردمت -دروودی خوای له سهر بی- ههرمووی: (حهوتم بۆ کوپ دهکری، کهواته خوینی بۆبکهه و ئازده لیکه دهست بدا بۆ هوربانی بۆ بکهه به ههوتم، وه ئازارو لیمان و شتی وای لی دووربخه رهوه). (تاج/ ٤ ز- ١١ ل- ٣٦ ژ-).

روونکردنهوه:

له دوا ههرموودهی ژماره: ١٨٢٥ وه رونکردنهوهی شیاو له سهر بابته ته کهو له سهر سهلانی کوری عامیر ده نویسن.

١٨٢٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا فَرْعَ وَلَا عَصِيْرَةَ) وَالْفَرْعُ أَوَّلُ النَّتَاجِ كَأَنَّهُ يَذْبَحُونَهُ لِطَوَاغِيْتِهِمْ وَالْعَصِيْرَةُ فِي رَجَبٍ. (الحديث ٥٤٧٣ طرفه في: ٥٤٧٤) (١٨٢٥)

ئه بو هورمیره -رمزای خوای لی بی- ههرمووی: (نه هه رهع هه یه وه نه عه تیره) زوهری له ته فسیری هه رهع و عه تیر ده دا ده هه رمووی: (هه رهع یه کهم نۆ به ره ی ئازده له، جارن له سه ره ده می نه زانی دا سه ری ان ده بری بۆ بته سه رکه شه کانیان

(١٨٢٣) أخرجه مسلم في الآداب، باب: استحباب تحنيك المولود عند الولادة ... رقم: ٢١٤٦.

(١٨٢٤) لم يوافقه مسلم على تخريجه (فتح/ ١١ ص- ١٧ خاتمة كتاب العقيدة) - المترجم -

(١٨٢٥) قال في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول رواه الخمسة وأشار العسقلاني في

خاتمة كتاب العقيدة الى أنه وافقه مسلم - المترجم -

که هوی گومرا بوونیان بوون، عه تیرش جوړه کوشتی یه که بوو، له دهی یه که می مانگی رهجه با ناژه لیکیان به ناوی عه تیره وه سهر دمبری به ناوی بهرسته وه). (تاج/ ۴ ز- ۱۲ ل- ۲۳ ژ ۱+۲+۳) + (مغنی المحتاج/ ۴ ص- ۲۹۶).

روونکر د نه وه:

له موغنی موحتاجا، له م بابی حه وتمه دا، له حه وتمدا، به نه قل له ئیبنو سورا ه وه دمه رموی: (خیرترین سهر برپاوی سوننه ت ناژه لی دیاری خانیه خودایه، که پئی ده گوتری هدی بهیت، نه و جا قوربانی سوننه ت، نه و جا حه وتم، نه و جا عه تیره، نه و جا هره ع، ...) هه رمایشی موغنی ته و او.

که واته: هره ع، که نو بهر دی ناژه له، کاتی گه وره بوو، نه گه راو منه که ی بیکا به خیر و سهری برپئ دمی، هه روه ها که سی له دهی یه که می مانگی رهجه با، یا له مانگی رهجه با ناژه لی بکا به خیر و سهری برپئ به ناوی عه تیره وه، یا به ناوی رهجه بییه وه دمی. له سهر هه رمایشی ئیبنو سورا ه له خیرترین سهر برپاوی سوننه ته. گه رچی خه تی ب دمه رموی: (نه م دوو شته ناباشن و مه کروهن) له بهر هه واله که ی بوخاری پی شه وه: (لا فرع ولا عترة). وادیاره مه بهستی ئیبنو سورا ه - په زای خوی لی بی- نه و میه: که کردنی نه م دوو شته کاتی ناباشه که له بهر لاسکایی بته رسته کان بی، به لام نه گه ر به نیاز یکی پاکی موسولمانانه بی، وه که مه ولوودی و خیری مو تله ق و سو پاسی خودا له سهر نازو بهر هکانی، کاریکی په سه ندو جوانه و ناباشی نییه. وه زور شتی تری له م بابه ته که له سهر دمی نه زانیدا کرا وه و شهرع نه هی لی کردو وه، که له سهر شیوه ی بته رستان بکری و مه بهست لاسکایی نه وان بی، به لام له گه ل نه وه یشا ریگه ی پی درا وه و له نیسلا ما گه لی جار نه و کاره واجبه وه که حج، یا سوننه ته وه: ریش هی شته وه و چا ور شتن و مار می و خوازی پی و ژنه یان و خیر کردن و ری زگرتنی که سوکارو سیله ی په حم و زور شتی تر.

پایانی - الخاتمة

یہ کہہ م: پوختہ ہی برپارہ کانی حہوتم: احکام العقیقة:

۱. حہوتم سوننہ تیکی گہورمہ، لہ شہرعا نہو نازہ لہ یہ لہرؤژی حہوتمہ ما دہکری بہ حہوتم بؤ منالی تازہ لہدایک بوو، یالہ ژیانیدا، یا لہ پاش مردن بؤیدہ کری بہ حہوتم.

۲. نہو نازہ لہی دہکری بہ حہوتم دہبی ہہموو مہرجہ کانی نازہ لی قوربانی تیابی و دمست بدا بؤ قوربانی. دہبی لہ تہ مہن و جوړو بی نہنگی و ساغیدا، دہق و ہک نازہ لی قوربانی وابی، کہ واتہ: تہ نیا مہرو بزنی و پشہ و لاخ و گامیش و حوشت، ہی مالیان نہک ہی کیویان، بہ ہہموو جوړہ کانیانہ وہ دہکری بہ حہوتم. و ہک مہری دووگدارو مہری بی دووگو بزنی شاخدارو بزنی کوّل و بزنی مہرمزو مہری عہرہبی و مہری کوردی و حوشتی ناسیای و حوشتی نہ فریقی و حوشتی یہک کوپارہ و حوشتی دوو کوپارہ و مانگای عیراقی و مانگای ہؤلہندی و... تاد. جوړی کیوی نہم نازہ لانہ دمست نادمن بؤ قوربانی و حہوتم. ہہریہ کی لہم چوار جوړہ نازہ لہ مالیانہ، مہرجی تایبہ تی خویان ہہیہ، لہباسی قوربانیدا بہ دوورو دریژی باسکراون. گامیش لہ ہہموو روویہ کہوہ، وہ لہ ہہموو بابہ تیکی شہر عیدا، برپار و حوکمی پشہ و لاخی ہہیہ بہ بی زیادو کہم.

۳. کاتی قوربانی، لہ مہزہہبی خو مانا، کہ مہزہہبی ئیمامی شافیعیہ - پرحمہ تی خودای لی بی- چوار رؤزی جہڑنی قوربانہ، بہ لام حہوتم کاتی دیاریکراوی بؤ نییہ، گہرجی وا سوننہ ترہ، لہرؤژی حہوتمہی لہدایک بوونی منالا حہوتمی بؤ بکری (بؤ زانینی برپارہ کانی قوربانی، کہ حہوتم و ہک نہو وایہ، لہزور رووہوہ برپانہ: تاجی کوردی، بہرگی چوارہم، زنجیرہ: ۱۳، لاپہرہ: ۳۶ ہتا کوٹایی زنجیرہ ۱۵ ل- ۴۳).

۴. کاتی حەوتەم لەو دەمەووە دەست پێ دەکا، کە منالەکە لە دایک دەبێ، لەوکاتەووە حەوتەم بۆ هەقداری منالەکە سوننەتە، هەتا کاتی بالقبوونی منالەکە، وە دەبێ لەمال و پارەى خۆى بیکا، نەوێک لەمالی منالەکە، وە لەکاتی بالقبوونەووە حەوتەم بۆ منالەکە خۆى سوننەتە هەتا کاتی مردن، وە دەبێ لەمالی خۆى بیکات. ئەمەى کە بڵێین: حەوتەم لەسەر هەقدارە، واتە: وەلى، مەزھەبى ئىمامى شافىعییە، هەقدار وەک: باوکی، باوکی باوکی، براى، مامى، ئامۆزای.

۵. ئایا بێجگە لەهەقدار (وەلى) کەسى تر، لەخزم و بیانی، بۆیان هەیه حەوتەم بۆ کەسێ بکەن؟ بەئێ بۆیان هەیه، تەقلیدی ئەو زانایانە بکەن کە هەقداریان بەمەرج نەگرتووە، کەواتە: دایک و خوشک و باپیرەو خال و نەنکی دایکیش دەتوانن حەوتەم بۆ منالی کەسوکاریان بکەن. چونکە پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بێ- حەوتەمى بۆ حەسەن و حوسەینی کچەزای کرد، باوک و دایکی حەسەن و حوسەین ئەوکاتە لە ژيانا بوون. ئەو مەیش کە دایک و نەنک و پوو و خال و خزمی کەژن بێ بۆیان هەیه کە حەوتەم بکەن بۆ منالی کەسوکاریان، فەرموووە کەى عائیشەى کەبەدەق دەفەرموێ: (أَمَرَكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَعْقُ عَنْ الْغُلَامِ بِشَائِنٍ وَعَنِ الْجَارِيَةِ بِشَاةٍ). ئەو مەتا لەم فەرموووە صەحیحەدا عائیشە دەفەرموێ: (پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بێ- فەرمانی پێمان کردووە کە بۆکۆر... تاد). چونکە ئەم جۆرە دەرپەین و تەعبیرە ژن و پیاو، وەک یەک دەگرێتەووە (بروانە: فىقھى ئاسان/ ۲ ل- ۹۳۹ ز- ۳۷۳ = تەجریدى صەحیح = مختصر صحیح البخاری/ ۳ ل- ۳۴ ژ- ۱۳). گوتمان: حەوتەم بۆ هەقدار (وەلى) و کەسوکار سوننەتە هەتا منالەکە رەسیدە دەبێ، بەلام لەپاش رەسیدە بوون بۆ منالەکە خۆى سوننەتە، هەتا زووتر بیکا باشترە، وە لەهەر تەمەنیکا بیکا دەبێ، وە لەهەر کوێ بیکا دەبێ، وە دەتوانی وەکیل بگرێ کە بۆى بکا. لای شافىعیەکان تەنیا بۆ هەقدار حەوتەم سوننەتەو

بۇ خۇدى مائالەكە لەپاش رەسىدەبوونى. غەسقىلانى لەفەتھولبارىدا دەفەرمۇئ: (گەرچى شافىئىيەكان وا دەفەمون، بەلام وشەى (يُذْبَحُ) لەفەرموودەكەدا، بەفەلى بىنا مەجھوول، بەلگەى ئەومىيە كە حەوتەمكەر دىيارىكرائىيە و نادىارە، كەواتە: دروستە ھەموو كەسى، خزمبى، يا بىگانە، حەوتەى بۇبكا (بېر: شەرحى فەرموودەى ژمارە: ۵۴۷۱. وە ژمارەكانى دواى ئەو).

۶. سۈننەتە بۇ كۆر دووسەر ئازەلى وردە (بزن و مەپ) بىكرى بەحەوتەم، وە بۇ كىچ يەك سەر ئازەلى وردە. ئەصلى سۈننەتەكە بەيەك سەر بۇ كۆر، يا بۇ كىچ جى بەجى دىمى، واتە: مەرج نىيە بۇ كۆر دووسەر بىكرى، يەك سەرىش دىمى، يا بۇ كىچ ھەرىپەك سەر بىكرى، دوو سەرىش بۇ كىچ دىمى.

۷. دروستە گايەك، يا وشترىك بىكرى بەحەوتەم، يا حەوت يەكى رەشەولاخىك، يا حەوت يەكى حوشترى بىكرى بەحەوتەم، وە دروستە زىاتىرىش بىكرى، وەك كەسى دەسەر ئازەل بكا بە حەوتەم، بۇ كۆر، يا بۇ كىچ. ئازەلەكان نىربىن، يا مى بن دىمىن. چۈنكە لە عىباداتى سامانىدا، ئەندازەى دىيارىكراو. زۆرىنەى كات، مەرج نىيە، بەلگەو بۇ دىيارىكرەنى لاي كەمى ئەندازەى دىيارىكراو، بۇ ئەمۈنە زەكاتى پىنج وشتر مەرىكە، يا بىزنىكە، بەلام دروستە وشترى بىكرى بەزەكاتيانا، فەيدەى تەمەتتە لەحەجا مەرىكە يا بىزنىكە بەلام دەتوانرى حوشترى بىكرى، وە زۆر شتى ترى لەم بابەتە، وەك دانى ئەندازەى زىاتر لەو ئەندازەى كەدىيارىكراو بۇ سەرفەرە، لە ئەنواردا دەفەرمۇئ: (ئەگەر زىاتر لەئەندازەى پىيوستى، لەسەرفەرە، يا لەزەكات دا، بەپىشباوى، پىيوستە لەسەر وەرگەر، پىى بلى كەئەندازەى پىيوست ئەومندەمى). واتە: ئەگەر زەكاتەم بەئارمىزوى خۇى زىاترىدا دەبىت. (بېر: موغنى موحتاج ۱/ ص-۳۷۰ تەنبىيە).

۸. سىكى دوانەبى دوو حەوتەى بۇ دەكرى، زىاتر بى زىاترى بۇ دەكرى.

۱۴. نیەت و تەمەنی ئازەلی ھەوتەم و جوۆری و چۆنییەتی و ساغی و بێ
نەنگی و لیخواردن و لیبەخشین لەگۆشتەگەیی، رێک وەك قوربانی سوننەت

وايه، له قوربانى سوننه تدا مهر جبي له چه و تميشدا مهرجه، وه گوشتى قوربانى سوننه ت بؤ كى دروسته لئى بخوات بؤ چه و تميش هه روا.

۱۵. سوننه ته چه وتم بؤ مردویش بکری، چى پيش رۆزى چه و ته مى ته مهنى مردبى، چى پاش نهو رۆژه مردبى، ته مهنى مردوو هه رچه نى بى چه و تمى بؤ ده کرى، وه هه روها ته مهنى زيندوو، كه واته: چه وتم بؤ نير، بؤ مى، بؤ زيندوو، بؤ مردوو، بؤ بچوك، بؤ گه و ره ده کرى، وه هه ركه سى بيكا ده بى. ته نانه ت نه گه ر كه سى به گه و ره بى بمرى، وه خۆى چه وتم بؤ خۆى نه كا، چه و تمى بؤ ده کرى.

۱۶. چه وتم چه ند جار ده کرى؟ وه لام يه كجار ده کرى.

۱۷. سوننه ته له كاتى سه ربړينى چه وتم دا، چه و تمكار بلئ: (بسم الله هذا منك و اليك) واته: به ناوى خودا، خوايه! نه مه هى خۆته و بؤ خۆته. چه وتم بؤ كراوه كه ديارى بكا، وهك بلئ: نه مه چه وتم بى بؤ باوكم يا بؤ دايكم يا بؤ فيسارى كورم يا كچم ... تاد.

۱۸. سوننه ته له كاتى گزنگدانى خۆردا چه وتم سه ربړى.

۱۹. نه وهى كه له رۆزى چه و ته مى له دايكبوونى منالا سوننه ته بؤى بکرى:

(۱) سوننه ته چه وتم له رۆزى چه و ته مى مناله كه دا بؤى بکرى ته نانه ت نه گه ر له وه و پيشيش بؤى كرابوو، سوننه ته له رۆزى چه و ته مى دا، دووباره بکړي ته وه.

(ب) له هه مان رۆژدا، له پاش سه ربړينى چه و ته مه كهى، نه گه ر چه و تمى بؤ كرا ناويكى جوانى ليبنرى، نه گه ر چه و تميشى بؤ نه كرى هه روا. وه سوننه ته منالى له بارچویش ناوبنرى، وه نه گه ر نه دهمانرا كه كوره يان كچه، ناويكى هاوبه شى لى بنرى، وهك: ناوات و نه و رۆز له كورديدا، كه هه م دمست دهمدن بؤ كور هه م بؤ كچ.

ج) نهوجا سهري منالتهكه، كورپي يا كچ، بهتهواوي بتاشري، وه سهنگي نهوه زيړ يا زيو بكرئ بهخير و بدرئ بهههژاري، يا بهكهسي كه زهكاتي پي بشي، وه سوننهته بانگ بدرئ بهگوي راستيدا، وهقامهت بكرئ بهگوي چهپيدا، وه بو پيرؤزي و موفهركي، كورپي يا كچ، نهام نايهتهش بخويني به گويچكه راستيدا: (إِنِّي أُعِيْذُهَا بِكَ وَ ذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) له موغني موحتاجا نامازه بو نهوه دهكا، كه سورمتي (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) يش بخويني بهگويچكه راستيدا. وه مهلاشوي منالتهكه بهشيريني شيرين بكرئ. (بر: فيقهى ناسان، بهرگي سيپهه، لاپهړه: ٩٤٠: ز-٣٧٤).

د) نهگهر كهسي بهمنالي سهري نهتاشرابوو، وه نهوخيره ي بو نهكرابوو، بوي ههيه كاتي خوي گهورمبوو، بهقهه پارهي سهنگي نهو مووه، نهگهر لهپروزي هوهتهدا بتاشرايه بكا بهخيرو بيدات بهههژاري. (بر: مغني محتاج - عقيقه).

ه) سوننهته بو هوهتمكار، زن بي يا پياو، يا نيرو مي، نهگهر خوځي نازهلئ هوهتمهكه سهرنهبرئ، لهكاتي سهربريندا، نامادهبي بهديار سهر برينهكهوهبي، لهوكاتهدا كهوهكيهكه ي سهري دهبريت.

٢٠ سوننهته لهگوځستي هوهتم بهشي مامانهكه ي لي بدرئ، تهنانهت نهگهر منالتهكه خوي رهسيده بوو، وه خوي هوهتمي كرد بو خوي، نهگهر مامانهكه مابوو، بهشي بدات، واباشه سهروپيكيه ي بي بدريت.

٢١. ههروا سوننهته نهام نازهلئ هوهتمه بهكولاوي پيشكهش بكرئ به مهردوم و لهكاتي كولانهكهيدا شيريني تيكل بكرئ، بهنيازي نوفلانه ي باش، كه رهفتار و كردارو گوتاري شيرين و جوان بيت. سوننهته نهوهنده ي بكرئ نيسقانهكاني نهشكيئرئ، بهلام نهگهر نيسكهكانيشي بشكيئرئ، يا بهگوځستي و بهنهكولاوي دابهشكري بهسهر خهلكا ناباش نيه.

۲۲. سوننەتە بە خورما، یا بە شیرینی تر مەلەشوو شیرین بکری، لە کاتی ناوانیدا، یا لە کاتی لەدایکبوونیدا، بە لām بە خورما باشترە.

۲۳. سوننەتە منائی لەبارچوو، ئەگەر هاواری، قیزمیی، گریان، خۆگرژ کردن، یا هەر نیشانیەکی تری ژیانی ئی بینرا، حیسابی گەورە بۆ بکری، کەواتە: دەرژ، کفن دەرژ، نوێژی لەسەر دەرژ، دەرژ، و حەوتمی بۆ دەرژ وە ناویکی شیاوی ئی دەرژ، کچ بوو ناوی کچانە ئی دەرژ، کور بوو ناوی کورانە ئی دەرژ. (مغنی المحتاج/ ۱ ص- ۲۴۹).

۲۴. لەبارچوو بە منائی دەرژ، کە مانگەکانی تەواو بوونی منائی، لەسکی دایکیدا تەواو نەکردبێ، کەواتە: ئەگەر منائی نۆ مانگ یا زیاتر لەسکی دایکیدا ما، دواپی لەبارچوو، وە بەمردویی لەدایک بوو، بەگەرە دادەنرێ و مامەلە گەورە بۆ دەرژ، با هیچ نیشانیەکی ژیانی ئی نەبینرێ.

۲۵. ئایا دروستە بەهای حەوتم بە پارەیی لەباتی حەتم و گۆشتەکی بدرێ بەهەزاران، یا ئازەلە کە بەساغی بدرێ بەهەزار، یا بەچەند کەس، وەك ئازەل و مائی زمکات؟ بۆ پرسیری یەكەم: بەئێ، کەسێ تەقلیدی ئیمامی ئەحمەد بکا لەم بابەتەدا بۆی هەیه پارە حەوتە کە بدا بەهەزاران، هەر وەك بۆ سەر فترە تەقلیدی ئیمامی حەنەفی دەرژ، لەباتی خۆراک پارە دەمدەین. چونکە ئیمامی ئەحمەد — پەرەمەتی خۆی ئی بێ — دەرژمۆی: (کردنی حەوتم پێ باشترە هەتا ئەوێ کە بەهاگی بە پارەیی بکری بە خێرو دابەش بکری بەسەر هەزاراندا). بۆ پرسیری دووەمیش: دەئێن: وا سوننەتە کە ئازەلە کە سەر بپێ لەمائی حەوتکارە کەدا، بە لām ئەگەر بەزیندوویی بدرێ بەهەزار، یا بەچەند هەزار، دەبێ بەقیاس لەسەر بەهاگی. خاڵیکی گرنگ هەیه پوونی دەرژ، مەرجی عیباداتی سامانی، وەك مەرجی خواپەرستی جەستەیی و گوتاری نییە، کە نەبوونی مەرجەکی خواپەرستی بە پووج دەرژ، بگرە لە عیبادەتەو دەبێ بەگونا و تاوان،

بەۋىنە: پۈۈكۈرۈنە پۈۈگەۈ دەسنىۈڭ مەرجىن بۇ نۆڭزى فەرز، جا ئەگەر كەسنى بەبى مەھانەى پەۈ بە ئارمىزۈ نۆڭز پىشتەۈ پۈۈگە بكا تاۋانە، يا بەبى دەستنىۈڭ بىكا تاۋانە، بەلام ئەگەر كارى بدا بەزەكاتا، يا قەلەمونى، يا كەلشېرى بكا بەقوربانى، بە نىيازىكى پاك، يا مەپكى شەل بكا بەقوربانى، يا لەپاش كۈرۈنى قوربانى، يا كۈرۈنى حەۋتم دەر كەۋت ئازەلەكە مەرجىن لەمەرجەكانى قوربانى تېدانىيە، لەم كاتانەدا بەكۈرۈنى ئەم كارانە تاۋانبار نابى، بەلگۈۈ خېرى دەگا، ۋەك ئەۋپارمىيە، يا ئەۋ ئازەلە، يا ئەۋ گىانلەبەردى كۈرۈنى بەخېرو سەدەقەى ئاساى واىە، ئەۋەندە ھەيە خېرى قوربانىيەكە، يا حەۋتمەكە، يا نەزەكە، يا زەكاتەكەى ناگات، ۋە لەسەرىمەتى فەرزى ئەم شتانە لەكاتىكى تردا بكا، بەكۈرۈنى ئەمانە فەرزەكەى لەكۆل ناكەۋى ۋەگەل كەمتر لەخېرى سۈننەتەكەى بۇدەنۈوسرى.

۲۶. لە ئەنۋارى ئەردەبىلى دا - پەحمەتى خوداى لىبى - دەفەرمۈى: (كەراھەتى ھەيەۈ ناباشە كە بەخۈڭنى حەۋتمەكە، سەرى حەۋتم بۇ كراۋ خۈڭناۋى بكرى) لە موغنى موحتاجىش دا ھەروا دەفەرمۈى، بەلام دەش فەرمۈى: (ھەندى لەزانايان دەلېن شتى ۋا ناباش نىيەۈ درۈستە چونكە فەرمۈۈدى لەسەرە).

۲۷. نىيەتھىنان مەرج نىيە كەھەر لەكاتى سەربېرىندا بى، ئەۋە سۈننەتە، ۋەك لەخالى ژمارە (۱۷) دا پابۈۈرد، بەلام درۈستە لەپىشيشا نىيەت بەيىنى ۋ بلى: ئەم مەپە يا ئەم مانگايە حەتم بى بۇ فەيسارەكەس، ۋە لەپاشا ھەر لەكاتى ۋىستى سەرى بېرى، ۋە ئىكتىفا بەۈ نىيەت پىشەنەبكات. بەلام ۋاباشە لەكاتى سەربېرىندا نىيەت بەيىرىت لەھەموۈ حالەتكا، بەلام درۈست نىيە نىيەكە دۈابخرى، چونكە لەنىتى قوربانىدا، نىيەت پىشخستن درۈستە، بەلام نىيەت پاشخستن درۈست نىيە.

۲۸. سوننه ته وهك قوربانی، چه وتمكار خوئی حه تمه كهی سهر برپړئ، به لام بؤ ژن و نیرو می كه سی نه توانئ شت سهر برپړئ وهكیل بگرن سوننه ته كه پیاو سهری برپړئ به دهستی خوئی، به لام نه گهر كه سیكی وه هایش بكا به وهكیل، كه سه برپړای دهستی هه لال بی، نه وه دروسته و ده بی و كه راهه تی نییه، له گهل په چا و كړنی ته واوی خالی (۲۹).

۲۹. له كاتی وهكیل گرتن دا كامیان نیه ت بهینن؟ وه لامی نه م پرسیاره شیوه كار و نمونه ی زوره:

(ا) چه وتمكار وهكیل بگرئ و بیکا به وهكیلی نیه تهینانیش، وهك نه وهی موسولمانئ كه بؤ خوئی سوننه ت بی حه وتمی خوئی سهر برپړئ، بكا به وهكیل و بلئ: تۆ وهكیلی من به حه وتمیكم بؤ سهر برپړه و، خوشت وهكیلی نیه تهینان به. (ب) چه وتمكار خوئی نیه ت بهینن و بلئ نیه تمه نه م گایه م كرد به حه وتم، یا نیه تمه نه م مپړه ده كم به حه وتم، نیتر كه سی بكا به وهكیلی سهر برپړنی نازه له كه. وهكیله كه سهری برپړئ نه وه منده به سه، با وهكیله كه له كاتی سهر برپړنه كه دا نیه تیش نه هیئنی، به لام مه رجه كاتی نازه له كه ده داته دهستی وهكیله كه نیئی نه وه بی كه بیکا به حه وتم.

(ج) حه وتمكاریش نیه ت بهینن و وهكیله كه ش نیه ت بهینن ده بی.

(د) دروسته چه وتمكار كا برایه کی خاومن نامه وهك جوله كه و مه سیجی بكا به وهكیل، كه گوشتی سهر برپړایان هه لال بی، كه حه وتمه كهی یا قوربانیه كهی بؤ سهر برپړئ، به لام ده بی حه وتمكاره كه، یا قوربانی كه ره كه خویان نیه ت بهینن، دروست نییه كه بؤ نه م دوو شته، واته: بؤ قوربانی و حه وتم كا فر بكرئ به وهكیلی نییه تهینان. بؤ ژن و نیرو می و پیاوئ نه توان بی، و مكیل گرتن سوننه ته، و اباشه بیكه ن به وهكیلی نیه تهینان نه گهر وهكیله كه موسولمان بوو، و اباشه كه خوشیان نیه ت بهینن.

۵) دروستە كە كەسنى بىرئى بەۋەكىل، كە لەشۋىنى تايىبەت ھەۋتمى بۇيكا،
 ۋەك ئەۋە بەكەسنى بلى: ۋەكىلى من بە لەدىكەى خۇمان، يا لە گەپمكى
 خەبات، يالە ھەرشۋىنى بەباشى دىزانىت، ئازەللىك بۇ بىكە بە ھەۋتم بۇ
 خۇم، يا بۇ كچە مردوۋمكەم، يا بۇ فىسارەكەس، يابە حاجىيەكا پارمىنىرى بۇ
 مەككەۋ مەدىنە لەۋى بۇ بىكا بەھەۋتم يا بەقوربانى، يا بەخىر ...
 ۋەھەرۋەھا.

۳۰. ئەگەر كەسنى شاين بوو بۇ ھەۋتم كىردن، ۋە بەزىمىنى بەھىزى خۇى
 باۋمىرى ۋابوۋ كە: بەمنالى ھەۋتمى بۇ نەكراۋە، ۋەك ئەۋە بزانى لەكاتى
 لەدايك بوۋنى ئەۋدا، دايك ۋاۋكى ھەزاربوۋن، يا خۇيان پىيى بلىن ھەۋتممان
 بۇت نەكردوۋە، ئەۋە سۈننەتە ھەۋتم بۇ خۇى بىكا. واتە: مەۋكە كاتى گەۋرە
 دىبى، ئەگەر بەشايەت ۋە بەلگە چەسپا كەھەۋتمى بۇ كراۋە ئەۋا باشە، دىنا
 بۇى ھەيە ھەۋتم بۇ خۇى بىكات.

۳۱. دروستە مەۋكە قوربانى، يا ھەۋتم، يا خىرى تر بىكا بۇ خۇى، ۋە
 كەسانى تر بىكا بەھاۋبەش ۋە شەرىكى خۇى لەخىرو پاداشەكەيدا، بەپىيى
 فەرمۇدەكەى موسلىم: (پىغەمەر -دروۋدى خۇاى لەسەر بى- دوۋ بەرانى كىرد
 بە قوربانى ۋە فەرموۋى: خۇدايە قەبۇلى بىفەرموۋ لە مۇھەمەد ۋە كەسۋاكارى
 مۇھەمەد لە ئومەتى مۇھەمەد). لەمۇغنى مۇحتاجا، ۋا دىفەرموۋ.

۳۲. قوربانى ۋە ھەۋتم بۇ سىك ناكىرى ھەتا لەدايك نەبى، بەلام دروستە
 كەسنى بلى: ئەگەر ئەم سىكە لەدايكبوۋ ئەۋ ۋىترەى بۇ دىكەم بە ھەۋتم، ئەۋە
 دادەنرى بەھەۋتمى نەزر كراۋ، پىۋىستە لەسەرى كەبۇى بىكا لەپاش
 لەدايكبوۋن.

۳۳. فەرمائىشتى ھەرە دروست ئەۋمىيە كەئازەلى ئاۋس دەست نادا بۇ
 قوربانى ۋە بۇ ھەۋتم، جا ۋاباشە ئازەلى ئاۋس نەكرى بەقوربانى ۋە ھەۋتم،
 بەلام لەلاى ھەندى زانا ئاۋسىش دەست دەدا بۇ قوربانى ۋە بۇ ھەۋتمىش.

له بهر نه وه دروسته تهقلیدی نه م زانایه بکړئ له کاتی روودانی شتی وادا،
ته نانه تهقلیدی پاش عه مه لیش دروسته، نه گهر که سئ قوربانی کرد، کاتئ
گوشته که بیان دابه شکرد، دمر که وت نازده له که ناسه، دروسته تهقلیدی پاش
عه مه ل بکاو قوربانیه که ی یا حه وتمه که ی داده مه زری، نه و میش که ده لئین:
قوربانی ناس دروست نییه، نه وه مه عنای وانیه که گوشته که ی حه رame،
نه به لکو گوشته که ی حه لاله، به لکو و ده کړئ به خیریش.

۳۴. ناماز و نیشارمتی که پروال، که تی که یه نه ربی، وه کو قسه ی قسه کار وایه،
همو و ناماز پی له بابته تی خو ی دا برپاری له و بابته دا پی داده مه زری: (إشارة
الأخرس المفهمة كنطق الناطق).

۳۵. سه ربړین و قوربانی و حه وتم کردن له شه ودا، به شیوه ی گشتی ناباشه،
واته: مه کرو ووه.

۳۶. دوو ره گي نه م چوار نازده له ناو خو یانا دمبی، به لام دمبی بو ته مه ن،
باوک و دایکه که ی کامیان مه رجه ته مه نی زور تربی، نه و ته مه نه بو به چکه
دوورده که بیان ره چاو بکړئ، که واته دوورده گي له به ران و بزن بی، دمبی دوو
سالی ته و او کرد بی و پی نابیته سی سال، وه بویه که سیس ده بی،
له رده و لاخ و و شرب بی، دمبی پی نابیته شهش سال، به لام بو حه وت که س
دمبی. به لام دوو ره گي له مه ری کیوی بی، یا له گای ماله و گای کیوی بی نابی.

دووهم: سه لمانی کوړی عامیری نه لذه بیبی، سه حابه ی پیغه مه ره، له
بوخاریدا بهس نه م فه رمو وده ی هیه، له شاری به صره داده نیشت، شیخی
بوخاری نه م فه رمو وده ی له سه لمانه وه به م چهند شیوه یه دمر هی ناوه، واته:
اخراج کردو وده، یه که م: به و مه و قو و فی له سه ر سه لمان، دوو دم: به موعه لله قی
مه و قو و ف له سه ر سه لمان، سییه م: به موعه لله قی مه و صولی مه رفو و ع. شیخی

بوخاری ئەم فەرموودهیهی لەسەلانی کۆری عامیرهوه، بە پێنج شیواز (طریق) دەرھێناوه ئاوا:

۱. بە مەوقوفی لەسەر سەلمان، لە شیخی بوخارییەوه هەتا سەلمان پەییوەستە، واتە: موصولە، واتە: مەوصولی مەوقوف.

۲. بە موعەللەقی مەرفوع، لە رشتەگەیدا حەمادی واتیا بەپێی مەرجی شیخی بوخاری نییە. واتە: حەمادی کۆری سەلەمە لە رجالی صەحیحی بوخاری نیە.

۳. موبهەمی موعەللەقی مەرفوع.

۴. موعەللەقی مەوقوف لەسەر سەلمان.

۵. هەژمە گری مەرفوعی مۆتەصیل بێ، وە شیخی عەسقەلانی دەرەرموی: ئەم شیوازی پێنجەمی ئەم فەرموودهیه: زۆربەیی فەرمووده زانەکان بە موصولی دادەنێن. وەك مامۆستا ئیبنو صەلاح لە (علوم الحدیث) دا ئەوەی بریارداوە. وەهەڵبەش دەگری موعەللەقی مەرفوع بێ.

ئەم پێنج شیوازه هیچیان بەپێی مەرجی بوخاری نین، بەلام لەبەرئەوەی فەرموودهکە، لەئەصلاً، لە بنەڕەتدا صەحیحە و دروستە زیانی نیە، چونکە مەرفوعەو لەرێگەی زۆری تەرەوه بەصەحیحی پێواپەت کراوە، بەلام ئەو رێگە ساغ و دروستانە دەست بوخاری نەکەوتوون.

سێیەم: عەسقەلانی -رەزای خۆی لی بێ- دەرەرموی: نامەی حەوتەم و فەرەعو عەتیرە دوازدە فەرموودهی لەخۆی گرتووه، سیانیان بێرشتەن، تەعلیقن، ئەوانی تریان پەییوەستن، هەشتیان دووبارەن، پوختەگەیان چوار فەرموودهیه، کەئەمانەن:

۱. ژماره: ۵۷۴۰ فہرمودہ گہی ٹہنہس، داستانی مردنی براکھی و لہدایکبوونی براییہ کی تری، لہ تہ جریده گہدا لیرہدا نییہ، موسلیمیش گپراویہ تہ وہ.

۲. ژماره: ۸۲۵ تہ جریده = ۵۴۷۲ فہتج = فہرموودہ گہی ٹہبوهورمیرہ (لَا فَرَعْ وَلَا عَتِرَة) موسلیمیش گپراویہ تہ وہ.

۳. ژماره: ۸۲۴ تہ جریده = ۵۴۷۲ فہتج = فہرموودہ گہی سہلان (مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَةً) لہ موسلیمدا نییہ، واتہ: لہ ٹہفرادی بوخاریہ.

۴. فہرموودہ گہی سہموورہی کورپی چوندوب، کہ لہ تہ جریده گہدا نییہ، وہ ژمارہی نییہ، وہ وا لہدوا ژماره: ۵۴۷۲ وودہ، ٹہمیش لہ ٹہفرادی بوخاریہ لہ موسلیم دا نییہ.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۵- نامه‌ی سهربراهه‌کان و نه‌چیر کتاب الذبائح والصيد

ناوی خودا هیتنان له‌نه‌چیر

۱۸۲۶- عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ صَيْدِ الْمِعْرَاضِ قَالَ مَا أَصَابَ بِحَدِّهِ فَكُلَّهُ وَمَا أَصَابَ بِعَرْضِهِ فَهُوَ وَقَيْدٌ وَسَأَلْتُهُ عَنْ صَيْدِ الْكَلْبِ فَقَالَ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ فَكُلْ فَإِنْ أَخَذَ الْكَلْبُ ذَكَاةً وَإِنْ وَجَدَتْ مَعَ كَلْبِكَ أَوْ كِلَابِكَ كَلْبًا غَيْرَهُ فَخَشِيتَ أَنْ يَكُونَ أَخَذَهُ مَعَهُ وَقَدْ قَتَلَهُ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّمَا ذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تَذْكُرْهُ عَلَى غَيْرِهِ. (الحديث ۵۴۷۵، أطرافه في: ۱۷۵، ۲۰۵۴، ۵۴۷۵، ۵۴۷۶، ۵۴۷۷، ۵۴۸۳، ۵۴۸۴، ۵۴۸۵، ۵۴۸۶، ۵۴۸۷، ۷۳۹۷). (۱۸۲۶)

عه‌دی کو‌ری حاته‌م -ره‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: پرسیم له پیغه‌مه‌ر -
دروودی خوای له‌سه‌ر بی- نه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا! من راوده‌که‌م، جاری واهه‌یه
تیره‌ کو‌له، که‌به‌عه‌رمبی پی‌ی ده‌لین (میعراض) ده‌گرمه‌ نه‌چیرو ده‌پی‌یکم،
نهم جو‌ره‌ راوه‌ چه‌لآله‌ یانا؟ فه‌رمووی: (نه‌گه‌ر تیره‌ کو‌له‌ت گرت‌ه‌ نه‌چیرو
به‌باری تی‌زییه‌که‌یدا پی‌کای وتی‌ی هه‌لچه‌قی و زاماری کرد، نه‌وه‌ بیخو،
چونکه‌ چه‌لآله‌، ته‌نانه‌ت کات‌ی ده‌گه‌یته‌ سه‌ری مردبوو هه‌ر چه‌لآله‌، به‌مه‌رجی
نه‌گه‌نی بی، به‌لام نه‌گه‌ر له‌سه‌رباری پانی نه‌نگاوتی، وه‌ فیریاری سه‌ربرینی
نه‌که‌وتی و به‌وتیره‌ مردار بوویه‌وه، نه‌وه‌ مه‌یخو، چونکه‌ نه‌وه‌ به‌زم‌بر

مردارەومبوو و بەرئەو مەوقوو زمیە دەکەوئ، کەخودا لەقورئانا حەرامی کردوو، کەناسراو بە (مَوقوذة). وە ئیشم پرسی لەبارەى نەچیری ڤاوگراو بەسەگی فێرە ڤاو، عەرزەم کرد: ئەى پێغەمەرى خودا! من سەگی فێرە ڤاوم ھەبە کەدەیانکەمە نەچیر دەیگرن بۆمن، وە لەکاتی بەرەللا کردنیانا کە دەیانکەمە نەچیرەکە ناوی خودا دەھینم، ئەى ئەمە چۆنە؟ ھەرمووی: (کاتی سەگی فێرە ڤاوی خۆتت بەرەللا کردە گیانی نەچیر و ناوی خودات ئی ھینا، ئیتەر لەگۆشتی نەچیرەکە بخۆ، ئەگەر بیشی کوژئ ھەر لێی بخۆ، بەمەر جی سەگی تری لەگەل نەبێ، کە کەسێ ڤەوانەى نەکردبێ و لەکاتی ڤاوەکەدا بسم الله نەکرا بێ، چونکە گرتنی سەگەکە، کە نەچیرەکە دەگرئ ئەو دەدەنرئ بەسەر بڕین، جانەگەر لەگەل سەگەکەى خۆتا، یا لەگەل سەگەکانی خۆتا روانیت سەگی تریش ھەبوو، وە مەترسی ئەوەت ھەبوو کە ئەویش بەشداری کردوو لە کوشتنی نەچیرەکەدا، وە کەسێ لەکاتی بەرەللا کردنیادا بۆ گیانی نەچیرەکە کەسێ ناوی خودای نەھیناوە، ئەو مەبێخۆن چونکە تۆ بەس ناوی خودات لەسەر ڤەوانەکردنی سەگەکانی خۆت ھیناوە). (تاج/ ٤ ز- ٦ ل- ٢٢ ز- ٤+٣+٥+٦+٧+٨+١٠ ز- ٧ ل- ٢٥ ھەتا ز- ١١ ل- ٣١) + (فیقھی ئاسان/ ٣ ل- ٩٠٢ ز- ٣٥٩ + ز- ٣٥٧ + ز- ٣٥٨).

روونکردنەوہ:

عەدی کوڤی حاتەمی طائی، ناسراو بەسەخی، لەپیشا فەلە بوو، مەسیحی بوو، لەسائی نوێ کۆچیدا موسوڵمان بوو، حەوت ھەرموودەى لەبوخاریدا ھەبە، لە کووفە دادەنیشت، دەیفەرموو: ئەوەتەى ئیسلام بووم، ھەرکاتی بانگی دابی، دەستنویژم بوو، ئامادەى ئازادکردنی عێراق بوو، لەشەری سەفیندا لەگەل ئیمامی عەلى بوو، مامۆستا عەبدولەڤ لە ئیستیعا بایا دەفەرمووی: (ئاغایەکی بەگزادەى ناودار و رێزدار بوو لەناو ھۆزەکەى خۆیدا،

وتار بیژیکی جوان بوو، ناماده وه لّام بوو، واته حازر جهواب بوو. دمیغه رموو: هه موجاری که ده چووم بو خزمه تی پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- جموجوئیکی ده کردو جیگهی له ناو کوړه که دا بوم ده کرده وه، جاری چووم بو خزمه تی له ماله وهی بوو، هؤده که پرېوو له هاورپکانی، پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- ته که ته که ی به مهر دومه که کرد هه تا جی بو من بکاته وه، سهره نجام له په نا خو یا دانیستم. له هه رای نه لجه مه لا چاو یکی قه لپووت کرا، به شدار ی صه فین و نه هره وانیشی کردو وه، له کوفه مردو وه، له سهر دمی موختاردا، هه ندی ده لّین: عه دی - پر مزی خوی لی بی- له سالی شه ست و نو ی کوچی دا مردو وه، ته مه نی سه دو بیست سال بو وه. پروانه: ژماره ۸۵ ته جرید = ۱۹۱۶ فه تج = بهرگی ۲/ ل ۲۷۶.

۱۸۲۷- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَيْنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قُلْتُ يَا نَبِيَّ اللَّهِ إِنْ أَرَضَ قَوْمٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَفْئَاكُلُ فِي آيَتِهِمْ؟ وَأَرَضَ صَيْدٌ أَصِيدُ بِقَوْسِي وَبِكَلْبِي الَّذِي لَيْسَ بِمُعَلِّمٍ وَبِكَلْبِي الْمُعَلِّمَ فَمَا يَصْلُحُ لِي؟ قَالَ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ: فَإِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَهَا فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاغْسِلُوهَا وَكُلُوا فِيهَا وَمَا صِدْتَ بِقَوْسِكَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدْتَ بِكَلْبِكَ الْمُعَلِّمَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ وَمَا صِدْتَ بِكَلْبِكَ غَيْرِ مُعَلِّمٍ فَأَذَرْتِ ذَكَائَهُ فَكُلْ. (الحديث ۵۴۷۸ طرفاه في: ۵۴۷۸، ۵۴۹۶) (۱۸۲۷).

نه بو سه عله به ی خوشه نی - پر مزی خوی لی بی- فه رمووی گوتم: نه ی پیغه مه ری خودا! نی مه له ولاتی شامین، دراوسی خاوه ن نامه کانین و له ولاتی نه وانداین، واین له گه ل مه سیحی و جوله که دا، وه ل حال نه وان له مه نه ج له کانیا نا گوشتی به راز ده کو لّین له قاپ و حاجه ته کانیا نا مه ی و باده و نار هق ده خو نه وه، له م حاله دا نی مه چار مان چی یه، ئایا له و حاجه ته یانا شت بخوین، یا

بخۆینهوه؟ فهرمووی: (ئەگەر دهمفری تەرتان دەست کەوت لەو هەدا بخۆن و بخۆنەوه، بەلام ئەگەر حاجەتی تەرتان دەست نەکەوت، بەناو پاک بیان شوێن و نێتر تیا یاندا شت بخۆن و بخۆنەوه). عەرزیشم کرد: هەربان ئیمە واین لەولاتی نەچیری زۆرە، هەم بەتیر و کەوان راودەکەم، هەم بەوسەگەم کە مەشقی راوی نەکردووه، هەم بەو سەگەیشم راودەکەم کە فێرە راو و لەشەرعا ناودارە بە (کەلبی موعەللەم: سەگی فێرکراو) جا لەم جوۆرە راو کەمەیان حەلەلە بۆم؟ فهرمووی: (ئەوهی کە بەتیر راوی دەکەوی وە ناوی خودات ئی هیناوہ بیخۆ، وە ئەوهی کە بەسەگی مەشقیدە فێرە راو، راوی دەکەوی و ناوی خوات ئی هیناوہ بیخۆ، وە ئەوهی کە بەسەگی فێر نەکراو راوی دەکەوی و فریای دەکەویت کە پێش ئەوهی مردار ببیتەوه سەری بپری بیخۆ). (تاج/ ۴ ل- ۶۶ ز- ۱۹ ژ- ۶).

روونکردنەوه:

ئەبو سەعلەبەی خوشەنی، لەهاوێ پێشینەکانی پێغەمەرە -دروودی خوای لەسەر بێ- لەوکەسانەن کە لەپەیمانی بەیعتە تو شەجەرەدا لەخەزەت پێغەمەرەدا پەیمانی وەرگرت (بروانە: ژ- ۱۲۱۲ تەجرید- ژ- ۲۹۵۸ فەتەح = بەرگی/ ۳ ل- ۳۳۵). پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بێ- ناردی بۆناو هۆزەکەیی خۆی، لەسەر دەستی ئەودا هۆزەکەیی قەبوئی ئیسلامیان کرد، لەجەنگی صفین دا لەگەڵ کەسیان نەبوو، بەشداری ئەم جەنگە نەکرد، دهمفرموون: هەموو شەوی دەچوو دەرەوه، تەماشایەکی وردی ئاسمانگی دەکرد، ئەوسا دەگەراییهوه و سەجدەیهکی ئایەتی دەبرد (ب: تاج/ ۱ ص- ۳۱۲ لمطلق الآيات = بەرگی - ۱ ل- ۴۷۱) ئەبو سەعلەبە دهمفرموو: (لەخودا دەخوازم کە من لەسەرەمەرگا وەك ئیوه لەکاتی گیانەلادا دەکەونە لرخە لرخ، من ناوا نەکەومە لرخە لرخ) ئەبو زاھیریە دهمفرموو: (جا شەوی ئەبو سەعلەبە

شه و نوپژ دهکا، له ناو جهرگه ی شهوا، له ناو سه جدهدا فه رمانی هه ق به جی دههین و دهری، له وکاته دا کچه که ی دهخه وئ، له خه ویدا ده بین که وا باوکی مردوو، له خه و راده چهن و هاوارد دهکا؛ کوا باوکم؟ دهلین؛ وا له نوپژگا که ی خو ی سه رگه رمی شه و نوپژ، جالای خو یه وه بانگی دهکا؛ بابه، بابه! وه لام ناب، جا راده کا بولای، دهر وائی به مردووی واله کور نووشدا، که راپیده وه شین ده که وئ به لادا. له بوخاریدا سی فه رمووده ی هه یه. کومه ئی له میژوو نوسانی هاوړپییانی پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- دمه رموون؛ له سائی حه فتاو پینجی کوچی دا له شام مردوو.

۱۸۲۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُقْلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ رَأَى رَجُلًا يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: لَا تَخْذِفْ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَانَ يَكْرَهُ الْخَذْفَ وَقَالَ: إِنَّهُ لَا يُصَادُ بِهِ صَيْدٌ وَلَا يُنْكَى بِهِ عَدُوٌّ وَلَكِنَّهَا قَدْ تُكْسِرُ السِّنَّ وَتَفْقَأُ الْعَيْنَ ثُمَّ رَأَاهُ بَعْدَ ذَلِكَ يَخْذِفُ فَقَالَ لَهُ: أَحَدَّثَكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ نَهَى عَنِ الْخَذْفِ أَوْ كَرِهَ الْخَذْفَ وَأَنْتَ تَخْذِفُ لَا أَكَلْمُكَ كَذَا وَكَذَا. (الحديث ٥٤٧٩) (١٨٢٨).

عهبدوئلا ی کوړی موغه فهل - رمازی خوی لی بی- پیاوکی بینی په له پیتکه ی دمه تان، پی فه رمو؛ په له پیتکه مه هاوړژ، چونکه پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- ریگه ی نه وه ی نه داوه، یا حه زی له وه نه بوو، وه دهیفه رمو؛ (نه وه نه نیچیری پی وړاوده کری و نه دوشمنی پی کول هوار ده کری، به لام به پیچه وانه وه دوورنیه که ددانی که سی بشکینی، یا چاوی دؤستی کوپربکا!) جا ماوه یی له وه دوا دیسان عهبدوئلا پیاوه که ی دیبه وه، په له پیتکه ی ده هاویشته وه، جا عهبدوئلا به کا برای گوت؛ من فه رمووده ی پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی- بؤ تۆ ده گپ مه وه، که پیغه مهر - دروودی

(۱۸۲۸) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح باب: إباحة ما يستعان به على الاصطياد و العدو،

خوای له سەر بئ- رینگه ی په له پیتکه ی هاویشتن نادات، که چی تو هه رواز ناهینی، جا که وای لئ هات، هه تا نه و منده و نه و منده قسه ت له گه ل ناکه م). (تاج/ ۴/ ل ۲۵/ ز ۶/ ژ ۱۰/ ش/ د).

روونکردنه وه:

نهم فهرموودیه گه ورمترین پرافه و روونکردنه وه یه بو نه و فهرموودانه ی تر، که رینگه ی قسه دابری نادن و به نارپه و و نادرستی داده نین، به پی ریسای (الحديث يفسر بعضه بعضا: فهرمووده کان له ناو خو یانا دهن به شهر و پرافه و روونکردنه وه بو یه کتری).

جا له سەر نهم بنیاته دروسته که موسو لمان، پتر له سی رۆژ، قسه له که سی دابری، به مهرجی قسه دابری و قسه نه کردنه که له بهر پمزی خوابی، نه وه ک بو هه و او هه وه س بئ. (بر: رياض الصالحين/ ۴/ ل ۱۱۷۵/ ز ۲۸۰/ هه تا زنجیره که ته و او دمی) + (تاجی کوردی/ ۹/ ل ۶۴/ ز ۲۲/ تاکوتایی).

۱۸۲۹ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ اقْتَنَى كَلْبًا لَيْسَ بِكَلْبِ مَاشِيَةٍ أَوْ ضَارِيَةٍ نَقَصَ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ عَمَلِهِ قِيرَاطَانِ. (الحديث ۵۴۸۰ طرفاه في: ۵۴۸۱، ۵۴۸۲) (۱۸۲۹).

عه بدوللای کوری عومهر - پمزی خویان ئی بئ- له پیغه مه ره وه - دروودی خوای له سەر بئ- دمفه رموی: (هه رکه سی سه گی رابگری، که سه گی پاسی ران و کیلگه و ران نه بی، هه موو رۆژی پارچه پی، هه تا نه وه سه گه رابگری، له پاداشتی باشی کرده و ی باشی که م دمبیته وه، یا دوو پارچه له پاداشی کرده و ی باشی که م دهکا). (تاجی کوردی/ ۲/ ل ۳۵۸/ ز ۱۷۱/ ژ ۱/ باسی سه گ بو پاس و رمشه و لاخ بو زه و ی کیلان).

روونکردنه وه:

به پتی یاسانامه ی نیسلام سهگ پیسه، و مزیا نی زوره له زور رووه وه، به لام له گهل نه وه یشا شهرعی پیروز ریگهی سوود و مرگرتنی له سهگ داوه، به هه موو چه شنه کانیه وه، به لام نه و که سه ی که سهگ راده گری، ده بی چه ند خالی ر ده جاوبکا، وهك پاك و ته میزی و پاگز کردنی، له سه ر نه م شیومه:

یه که م: دروسته سهگ بۆ نه م مه به ستانه رابگری:

۱. بۆ پاس و ناگاداری، وهك پاسی پان و مه زاروا مال، له دزو جانه و مری زیانه خرۆ، وهك گورگو چه قهل و به راز، یا بۆ پاسی منالی ساوا وهك له له، یا بۆ پاس و ناگاداری پیاووژنی که فته کار له ماله وه.

۲. بۆ راوشکار، وهك تووله و تانجی و سهگی راوی تر.

۳. سهگی پۆلیسی، بۆ دۆزینه وهی تاوان و بۆ زور مه به ستی ره وای تر وهك له کاتی بوومه له رزه و کارساتی سروشتیدا، ته رمی ژێردار و به رد نه دۆزیته وه، یا مرۆفی گیر خواردووی ژێر رووخاوی و شتی وا دمدۆزیته وه، یا ماده سپر که ره کان و بارووت و ته قه مه نی شاروا به نیازی خراپ که شف دهکا، یا له زور رووی تری شهرعیه وه سوود به کۆمه لگا ده که یه نی.

۴. سهگی چاوساخ له نه وروپا و له زور ولاتانی تر، ده بن به چاوساخ بۆ کوپرو نه مانه و له پێشیانه وه دمړۆن و نه وانیش به هوی په تیکه وه شوپنیان ده که ون.

۵. بۆ کارکردن، وهك ده بینین، له ولاتی ئالاسکا، له ناو نه سکیمۆکاندا، له بهر زور ساردی سهگ به کار ده یێن بۆ گالیسکه و عه ره بانهی سه ره بهر، وه به سهگ راپیده کیشن، وهك له زور شوپن سهگ فێر ده که ن و مه شقی پی ده که ن و زه میله ده که نه ملی و ده چی له بازار له لای مامیل گوشت و سه وزه و شتی وا ده کړئ و ده که رپته وه بۆ مائی خاومنی، جا نه م سه ودا و مامه له یه له رووی شهرعه وه دروسته یانا، دواپی ده که رپینه وه سه ری.

دووهەم: سەگ لەم سەردەمەى ئىمەدا و لەكۆنىشدا بۆ زۆر شتى تر بەكار

دەهینىرئ، وەك:

۱. سەگى گەمەو یارى وەك مەيمونى لۆتى، وەك لە سىرك و ئەمانەدا دەیبینىن، وەك سەگ بۆ جوانى، وەك خولیاو هیوايه.

۲. بۆ شپە سەگ و شتى ترى واو بۆ قومارو بۆر بۆرپن.

۳. بۆ هەندى كارى نارەوا، كە پىیویست ناكا ناوى بەرىن.

۴. دەواجینى سەگ هەیه لەكۆریا و ئەو وڵاتانەى كەسەگ دەخۆن، بۆ خواردنى گۆشتەكەى، وەك دەواجینى پەلەومر و ئازەلى وڵاتى خۆمان.

سێیەم: جا ئەوەى ئەركى موسولمانە ئەمەیه:

۱. بەپى تەوانا خۆى لەسەگ دوور بگرئ، وە بۆناچارى نەبئ، بەپى برگەكانى (یەكەم)، بەكارى نەهینئ.

۲. لەكاتى بەكارهێنانیدا بىكوئ، بە لقاحى دژى هارى.

۳. هەموكاتى شوپىنىكى بەتەرى بەرسەگەكە كەوت گلاوى دەرېكات، وە ئەوەندەى دەتوانئ، جیگەو كولانەى سەگ و شوپىنى، پاك و پوخت رابگیرئ، وە برسى و توونى نەكات. چونكە لەفەرموودەدا هەیه: (ژنئ بەهۆى تیاروكردنى سەگىكەو دەچیتە بەهەشت وە بەهۆى ئازاردانى پشیلەپەكەو دەچیتە دۆزەخ).

۴. جا بەنیازى سوود وەرگرتنى رەوا لەسەگ دروستە پەرومردەش بكرئو بە توتكەپى گەورەبكرئ. وە لەرووى شەرعهو ئەم جۆرە كردارانه دروستەو قەیدى نییه و بەر ئەو نەهیه ناكەوئ كە لەراگرتنى سەگ كراو. بەلام ئەوەندە هەیه كار كردن بەوسەودا و مامەلەى كەسەگ ئەنجامى دەدا، یاكردنى هەندى تصەروفاتى سەگ بەبەلگەو نیشانە لەسەر هەندى برپار ئەوە باسێكى دوورو درێژە، ئێرە جیگەى ئەوە نییه.

۱۸۳۰- عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا أُرْسِلْتَ كُلْبَكَ وَسَمَّيْتَ فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ فَكُلْ وَإِنْ أَكَلَ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ وَإِذَا خَالَطَ كِلَابًا لَمْ يُذَكِّرِ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا فَأَمْسَكَ وَقَتَلَ فَلَا تَأْكُلْ فَإِنَّكَ لَا تَذَرِي أَثَرَهَا قَتَلَ وَإِنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ فَكُلْ وَإِنْ وَقَعَ فِي الْمَاءِ فَلَا تَأْكُلْ. (الحديث - ۵۴۸۴ طرفه في: ۵۴۷۵ فتح = رقم/ ۱۸۲۶ تجريد) (۱۸۳۰).

له پیشه وه له ژماره/ ۱۸۲۶ دا له بهرگی پیښجه مډا راپوورد، به لām لیږدها نه م زیاده ی هه یه:

نه گهر تیریکت نا به نه چیریکه وه، وه پیځای وه له پاش یهك دوو روژیش دوزیته وه به مردویي نه وه بیخو، به مهرجی چيگه ی پیځانی تیره که ی تو ی پیوه بی و به س، به لām نه گهر گه نی بوو، یا که وتبو وه ناوچه م و بیرو گو می ناوه وه نه وه مه یخو، چونکه هه ل ده گری که له ناوه که دا خنکابی و مردار بووبیته وه). (تاجی کوردی/ ۴/ ل/ ۲۳/ ژ/ ۵).

۱۸۳۱- عَنْ ابْنِ أَبِي أَوْفَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ غَزَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ أَوْ سِتًّا كُنَّا نَأْكُلُ مَعَهُ الْجَرَادَ. (الحديث ۵۴۹۵) (۱۸۳۱).

عه بدو لای کوری نه بو نه وفا - پرهای خودا له خو ی و باوکی - فه رمووی: چه وت غهزا - یا شهش غهزا - مان له گهل پیغه مهر خویدا - دروودی خوی له سهر بی - کرد، که له و غهزایانه دا، له گهل پیغه مهر دا کولله مان ده خوارد. (تاجی کوردی/ ۴/ ل/ ۲/ ژ/ ۲ + ل/ ۱۰/ ژ/ ۳).

(۱۸۳۰) لاحظ ماجاء في هامش رقم: ۱۸۲۶.

(۱۸۳۱) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: إباحة الجراد، رقم/ ۱۹۵۲.

۱۸۳۲- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَتْ: تَحَرَّنا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسًا وَنَحْنُ بِالْمَدِينَةِ فَأَكَلْنَاهُ. (الحديث - ۵۵۱۱ ، أطرافه فی: ۵۵۱۰، ۵۵۱۲، ۵۵۱۹) (۱۸۳۲).

نہسمای کچی نہبوبہ کری صدیق - رھزای خواہان لی بی۔ فہرمووی؛
لہسہردہمی پیغہمہر خویدا - دروودی خوی لہسہر بی۔ لہمہدینہ، نہسپیکمان
سہربری و خواردمان). (تاجی کوردی/ ۴ ز/ ۱/ ۶).

روونکردنہوہ:

نہم جوڑہ دہرپین و تہعبیرہ، بہلگہی نہومیہ کہ پیغہمہر ناگای لہکارہکہ
بووہو رھزای لہسہر بووہ. لہبہرئہوہ برپاری حہلالی بو گوشتی مایین و
نہسپ دہچہسپی، کاتئ شہرع یہکئ لہدوو رہگہزی نازہلیکی دانا بہحہلالہ،
وہک رہگہزی نیئر، یا رہگہزی می، نیئر نہوہ ہہردوو رہگہزہکہ حہلال و
گوشتی دہخوری، نہم نمونہی نیئرہ بو بہیانی واقعیہو بو روونکردنہوہی
روووداوہکہیہ. زاناکان دمفہرموون: پای سہنگین نہوہیہ، کاتئ صہحابی، زن
بی یا پیاو، بظہرموی؛ لہسہردہمی پیغہمہردا نہوہمان دہکرد، نہوہ برپاری
رہفعی ہہیہ، نہو فہرموودہیہ دادہنری بہبہرزہوہکراو بو پیغہمہر - دروودی
خوی لہسہر بی۔ (بر: فیقہی ناسان/ ۳ ل/ ۹۱۳).

۱۸۳۳- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ ابْنِ عُمَرَ فَمَرُّوا بِفَتِيَةٍ أَوْ
بَنَفَرٍ نَصَبُوا دَجَاجَةً يَرْمُونَهَا فَلَمَّا رَأَوْا ابْنَ عُمَرَ تَفَرَّقُوا عَنْهَا وَقَالَ ابْنُ عُمَرَ مَنْ فَعَلَ
هَذَا؟ إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ مَنْ فَعَلَ هَذَا. (الحديث ۵۵۱۵) (۱۸۳۳).

(۸۳۲) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: في اكل لحوم الخيل، رقم: ۱۹۴۲.

(۸۳۳) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: النهي عن صيد البهائم، رقم: ۱۹۵۷، ۱۹۵۸.

سہ عیدی کوپری جوبہ پیر - رحمتی خوی لی بی۔ فہرمووی: لەخزمەتی
 عەبدوللای کوپری عومەردا بووم، لەلای تاقمی لاوی قورەیشەوہ پەت بوو،
 مەریشکییان نابۆوہ بەنیشانە و تیریان تی دەگرت، ئەو تیرانە ی کەلکی نەئەدا،
 دەیاندا بەخاوەن مەریشکەگە، کە چاویان کەوت بە ئیبنو عومەر، لەشەرمانا
 ھەلھاتن و بلالامیان لێکرد، ئیبنو عومەر فہرمووی: کێ ئەمە ی کردووہ، ئەمە
 ئیشی چ بی ویزدانیکە، دەک نەفرینی خۆدای لی بی، چونکە پیغەمەر -
 دروودی خوی لەسەر بی۔ لەعنەتی کردووہ لەوکەسە ی کە گیانلەبەر
 دەنیئەوہ بەنیشانە). (ریاض/ ۴/ ز/ ۲۸۲ ل/ ۱۸۰ ز/ ۲ + تاجی کوردی/ ۴/ ز/ ۹/
 ل/ ۲۸ ز/ ۳).

روونکردنەوہ:

سہ عیدی کوپری جوبہ پیر - پەزاو پەرحمتی خوی لی بی۔ پێشەوایەکی
 گەورەو شکۆمەندە لەفہرموودەزمانەکان، لەچینی شوینکەوتوانە، کەناسراون
 بە تابعین، چینی دووہمی موسوئلمانان، سہ عیدو عەکرەمە و عەتای کوپری
 رەباح، لەفەقی گەورەو ناودارەکانی ئیبنو عەباس بوون، سہ عید وەک
 زانایەکی گەورەبوو، زاھیدیک و خواناسیکی گەورەیش بوو، ھەمیشە
 سەرگەرمی خواپەرستی بوو، بەخزمەت زۆر لەگەورە پیاوانی سەحابە
 گەشتووہ، وەک عەبدوللای کوپری عومەر وە عەبدوللای کوپری عەباس،
 خەلکیکی زۆر لەتابعین شاگردو فەقی بوون، وەک ئیمامی زوھری. حەجج
 بەناھەق کوشتی، دوعای لەحەجج کرد، کەلەپاش ئەو زال نەبی بەسەرکەسی
 تردا، وە نزاکە ی گیرابوو، وە لەپاش شەھیدبوونی سہ عید، حەجج وەک شیتی
 لێھات، چەند رۆژی ژیاو مرد، لە کۆلە مانگی سالی نەوہدو پینجی کۆچیدا
 حەجج سہ عیدی کوپری جوبہ پیری شەھید کرد. دەئین: لەکاتی دادگایی کردنی
 لەبەر دەمی حەجج دا، حەجج پی دەئ: داوای لیبوردنم لی بکە دما دەدم

لەگەردنت، سەعیدیش دەفەرموئ: خۆم بەتاوانبار نازانم ھەتا داواى لیبوردنت ئى بکەم، لەئەنجاما ھەجەج بە درمەدەکانى بەردەستى دەئى: بىبەن بۆ بەرقەنارەکە لەگردنى بدن، بەلام لەرئ ئەگەر قەسەى کرد، بىگێرپنەوہ بۆلاى خۆم، کە دەمىبەن سەعید لەرئ پێدەکەنئ، دەمىگێرپنەوہ بۆلاى ھەجەج، لئى دەپرسئ: بۆ پێدەکەنیت؟ دەئى: لەزۆردارىی تۆو لەبئومى من و لەببباکى خودا!! ھەروا دەئى: پاش ئەوہى ھەجەج سەعید شەھید دەکا، وەك شىئى ئى دئ، بەشەو وەك گا دەبۆرپنئ و دەئى: کوا سەعید بىھینن بۆم، مەیکوژن، بەلام تازە ج سوود، کار لەکار تەرازابوو.

مێزوونوسى گەورە ئىبنو خەلەکان دەفەرموئ: (ناو ھەناوى ھەجەج تووشى خۆرە بوو بوو، پزىشك دەچێتە سەرى، پارچەئى گۆشت بەپەتئ بەقورگیا شۆردەکاتەوہ، پاش تاوئ دەرى دەھینئ، کرمىكى زۆرى پێوہ دەنووسئ، خوا تووشى لەرزوتاپەکی وای کردبوو، لەسەرمانا گەرمى نەدەبۆوہ، مەقالئ پەر لەناگرى مەشقەلانیان بەدەوریدا ریزکردبوو. پێستەکەى دەسوتاندا، بەخۆى نەدەزانئ و گەرمى نەدەبۆوہ).

لەلاى شىخ ھەسەنى بەصرى —پەزاو پەحمەتى خواى ئى بئ— ھەجەج سکالائى حالئ خۆى دەکا، شىخ ھەسەن پێى دەفەرموئ: (چەندەم پئ گوتیت کەنازارى پیاوچاکان مەدە، تۆ ھەر بەگویت نەکردم لاسارىت کرد...).

ھەجەج دەئى: ئەى ھەسەن: داواى ئەومت لئناگەم کەداوا لەخوا بکەى کەچاکم بکاتەوہ، بەلام داوات لئئەکەم کەداوا لەخوابکەى کە بەزوویى گیانم بکێشئ و لەمەزیاتەر سزاو ئیش و نازارم نەدا...).

کەسانىکى زۆر لەوانەى کە لەنزیکەوہ بوون دەیانگوت: (ھەجەج لەپەر لەخەو رادەپەرى بەشەلەزاوى، وەك گا دەمىبۆراند: خزمینە! سەعیدى کورى جوبەیر لەمەزیاتەر چى تری لەمن دەوئ، ھەرچەند دەمەوئ چاوم بەچێتە خەو، سەعید دەست دەخاتە بەربینم و دەمتاسیئ و دەمەوئ بمخنکێئ).

ھەججە ۋاي ھەست دەکرد كە بانككەرى دىمىزىكىنى بەناۋ گۆچكەيدا و پىنى
 دەلى: (ئەي دۆڭمىنى خۇدا! لەسەرچى سەئىدى كۆرى جوبەيرت كۆشت؟).
 خۇدايە لەگەل سەئىدى كۆرى جوبەيردا ھەشرمان بىكەي. (سبحان الله!).
 كاتى كاۋەي كۆرۈم لەگەل كۆرىكى كەركوكى تردا لەپىي پىنجوڭ، لەلايەنى
 كۆمەل چەتەۋە، بۆ پارەو پوول و سەيارە كۆڭران، لەبىرو باۋمى بەندەدا،
 كەنەۋە گەۋرەترىن تاۋان بوو، كۆر كۆڭرا، مال پراۋ دىزا، ئوتومبىل فېئىرا،
 كەۋتىنە بارودۇخىكى ۋاۋە دىنگمان بەخۋا نەبى بەكەس نەدەگەشت، سى و
 دوۋسالى لەغەرىبى، بەدلىشكاۋى و بەنازاردراۋى، بەسەر و رىشى سىيەۋە،
 خۇشى خۇشى گەپاينەۋە ناۋ ۋلاتى خۇمان، كەچى كۆمەل كوردى نامەردى
 سەربەم لاينە كوردىيە بەناۋ پىشمەرگانە، كەلەرپاستىدا جاش مەرگەن،
 نەۋەك پىشمەرگە، ۋەك دوۋپىشكى ەربەت و كۆلەۋەپاپ دايان پىمانەۋە. جا
 لەمالەۋە من و دايكى كاۋە دەستمان كىرد بەپارەنەۋە قورئان خۇندىن و
 قورئان ھەلپىن و قوۋروسكاندان، گاور بەزمى پىمانا دەھاتەۋە، ناكامان
 لەھىچ نەبوو، مىش دۆڭمىنمان نەبوو، ھىچ خەبەر نەبوو، رۆڭى دوۋپىاۋ
 لەخەلگى ئەۋ ناۋچەيە ھاتن بە پىرسمانەۋە، ئىمەش رىزىكى شاپانمان گرتن،
 دىلەم خەبەرى دا كەنەمانە شتى لەدلىاندایە، لەبەر ئەۋە يەكى كىتەپكى تاجى
 كوردىم بە دىارى پىيان داۋ گۆتم پىيان: ئەمە نۆپنەرى ئىمەيە لەلاى ئىۋە.
 ئەۋانىش بەخەيالى خۇيان ئىمە مالە مەلايەكى ھەزارى خۇداى بى كەسىن و
 تەۋاۋ، لەبەرئەۋە جىگەي مەترسى نىن بۇيان.

جا رۆڭى جەڭنى مەۋلۇد (يا جەڭنى مەجرىج) بوو، پاش ەصر دەۋەت
 كرابووم، بۆ مەزگەۋتى گەۋرە، لەۋ ناھەنگەدا لەناۋ مەلاەكانا دانىشتىبووم،
 خىزمىكەم ھات، گۆتى: كابرايەك ۋالەدەردەۋە داۋات دەكات، كەچووم دىۋانم
 ۋاپىاۋى رانكو چۆغەيەكى پەشى ۋا لەبەردا، لەناۋ ھافىزەكانا لەبەردەم
 مەرقەدەكەي كاك ئەھمەدى شىخ دا دانىشتوۋە، كەمنى دى گۆتى: تۆ نوورى

فارسی باوکی کاوهیت؟ گوتەم؛ بەئێ بۆچی؟ گوتی: دەبرۆ دەمانچەیی بێنەو
بمکوژەو رزگارم بکە، من یەکیکم لەو کۆمەڵەی کە کورپەکی تۆمان کوشتوو،
گوتەم: بابچینە ژووری لە ژووری حافظەکان، لەوێ گوتی: ناپۆم هەتا
نەمکوژی، ژيانم ئێ تال بوو، شەوتا بەیانێ نەقیبێکی عەسکەری دێتە گیانەم،
نازارم دەدا دەست دەخاتە بەربینەم، هەتا بەیانێ دەمتاسیئە، هەموو شەوێ
پێم دەئێ: رۆژ لە رۆژ خراپترت ئێ دەکەم، ئەگەر نەچی بۆلای باوکی کاوه
ئەم تاوانە ناشکرا نەکەیت!! گوتی: ئێوە نازانن هەرشەویکم مردنیکە، منیش
لەگەڵ خەمەکەما هەرجی گوت لەبارەي تاوانەکەوه لەکورتە کاغەزێ بەپەلە
نوسیمان، ئەوجا پێم گوت: من لێردە، لەپەنا قەبری کاک ئەحمەدی شیخا —
غەرقی رەحمەتی خودایی- پیاو ناکوژم، بەلام تۆ بپۆ با ئەو پۆلیس و
ئینزیبانتانە پێت نەزانن، ریزی مزگەوتەکە نەشکێ، بەیانێ سەعات نۆ وەرەوه
بۆ فلان دوکان، گوتی باشە. بەلام ئیستا بێ یان بەیانێ نەمکوژی ناپۆم،
کەچوومەوه بۆ مالهوه هەموو گوتیان: چۆن هەلە وات کردوو تازە
نایەتەوه، بەلام من دلتیابووم کە قورئان کەمەندکیشی کردوو بەدەست
خۆی نییە دێتەوه، چونکە کابرا زۆر پەڕیشان و لەحالیکی سەیرایوو.

کەبەیانێ چووین بۆ دوکانەکە، لەوێ گوتی: من لەسەعات هەشتەوه لێردەم،
ئەمشەوم لەهەموو شەوێ ناخۆشتربوو، نەقیبەکە هاتەوه سەرم، پێی گوتەم:
ئەو پیاوه لەخۆت رازی نەکەیت خراپترت لێدەکەم.

جا گوتەم بابچین بۆلای مدیری شورتە، کەئەوکاتە: کاک سەلاح چاوشین
بوو، وەکاک سەلاح عەقیدێکی شورتەي پەسپۆری بانگ کرد، بە حزووری
ئیمەو کاک سەلاح و چەند پەسپۆریکی تری پۆلیس لەنووکەوه تاوانەکەي
روون کردەوه، وەپەکە یەکە تاوانبارەکانی ناوئوس کرد، وەهۆی ئەم
خۆتەسلیم کردن و اعتراف کردنەي وەک پێشوو روونکردەوه، کەزبانێ ئێ تال
بووو خەوو خواردنی ئێ هەراسان بووو. کە ئیفا دەکەي تەواو بوو، ئەوجا

بەننى گوت: دە درەنگە كەي دەمكۆزىتو رزگارم دەكەيت؟ منىش پىم گوت:
من لەم لە حەزمىيەو دە تۆم بەخشى، و دە داواشم لەكاك سەلاح و شورتهكانى تر
كرد، كە رىزى ئەو كابرايە بگرن و ئازارى نەدەن، و دە ئەوانىش واپان كرد،
هەتا ئەنجامى دادگايى، لەپاش ھەمووشتى، لەگەڵ باوكەكەيدا زۆر ھەولمان دا
ھەتا بەردرا، لەماوەى حەپسەكەيدا مائالەكان خەمەتتىكى زۆريان كرد. ئەو
كەلىردا دەمەوى ئاماژەى پى بكەم ئەم خالانەيە:

۱. لەپاش خۆ تەسليم كردن و زەبىتى ئىفادەكەى و كەشفى تاوانەكەى
لەئازارەكەى رزگارى بوو.

۲. لەتاوانبارە ناو تۆماركراوكان لەدادگا، ھەشتيان لەشەپسەگى شەپ
خۆريدا كۆژران و بەر شەقى قورئان كەوتن و دەستى ئىمەيان پىو خۆيناوى
نەبوو.

۳. مەلای ئەو گوندەى كە دووپياو كەى ھاتن بۆ بوارتاقى كردنەو بۆ مالى
ئىمە، بۆيگىرپامەو، گوتى: رۆژى باوكى يەكئ لەوتاوانبارانەى كە كۆرەكەى
تۆيان كۆشتوو، ھات بۆ مزگەوت، كەتیبكى بەدەستەو بوو، گوتى: مەلا ئەم
كتیبە چى لىبكەم ئەمە مالى منى ويران كرد، كەتەماشام كرد: كەتیبەكە
بەرگىكى تاج بوو بەكوردى، تۆ بەديارى دابووت بەباوكى ئەو تاوانبارەكە
كۆرەكەى لەجەردەيدىدا، لەرپگەى پىنجوین كۆژرابوو.

۴. لەرپگەى خەمىكمەنەو، رۆژى كابرايى ھات، گوتى: بە ئوتومبىلىكى
بەرازیلى (ع)ت بۆ دەكۆژم، كە (ع) يەكئ بوو لە بكۆژەكان، منىش دەرم كردو
بەخەمەكەمانم گوت: من بەگوللە كەس ناكۆژم، قورئانەكەم نیشانداو گوتم:
من ئەمە چەكى دەستەو بەس. دەورى مانگىكى پى چوو، عومەر چاوشين
ئەوكابرايەى كۆشتو لەكوردوستانا دەنگى دایەو و بوو بەيەكئ لەپىنج
پالەوانەكان!.

سہ عیدی کو پری جو بہر پر - پرماو پر حمہ تی خوی لی بی۔ چل سال لہ پری
یہ گہ می جہ ماعتا بووہ، جہ ماعتی نہ فہ و تاوہ، لہ و ماوہ پدا پشت ملی
مہ نمووی نہ دیوہ، لہ تہ دریبی راوی دا دمفہ رموی؛ فہ رموودہ زانی گہ ورہ
یہ حیای کو پری سہ عید - پرماو پر حمہ تی خوی لی بی۔ دمفہ رموی؛
(مورسہ لاتی کو پری جو بہر لہ لام باشترہ لہ مورسہ لاتی عہطاء). وہ ہر وہا
لہ تہ دریبی راوی نیمامی سیوو طیدا - پرماو پر حمہ تی خوی لی بی۔
دمفہ رموی؛ (کو مہ لی لہ زانا گہ ورہ کان، کہ یہ کئی لہ وان سہ عیدی کو پری
جو بہرہ - پرماو پر حمہ تی خوی لی بی۔ ریگہ ی نویسنہ وہی فہ رموودہ یان
دما، وہ خوشیان دمایان کرد، ہر وہ ک ریگہ ی زہ بتی فہ رموودہ یان نہ دا، وہ
خوشیان دمایان کرد). (ظبط) بریتہ لہ نوختہ و سہر و بؤرو ژیر و زہ نہ کردن
بؤ وشہ، لہ گہ ل نویسنی اعراب بؤی، ہتا وشہ و رستہ بہ پی ری نووس و
پریمان کو نترؤل بکریں و دواپی بہ جوانی و بہرہ وانی، بہ بی ہلہ لہ بہر بکری،
یا بنوسری.

۱۸۳۳م - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي رِوَايَةٍ: أَلَّهُ قَالَ: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ مَثَلَ بِالْحَيَوَانِ.

لہ گپرانہ وہ پدا کا نیبنو عومہر - پرماو خویان لی بی۔ فہ رمووی؛ پیغہ مہر -
دروودی خوی لہ سہر بی۔ نہ فرین و لہ عنہ تی کردوہ لہ وکہ سہی کہ لاشہ ی
گیانلہ بہر، بہ زیندوی، یا بہ مردوی بشیوین، وک نہ وہ لچو لیو و لووت و
گوپچکہ ی بپری، یا کلک و پلہ کانی بقرتین.

۱۸۳۴م - عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْكُلُ دَجَاجًا. (الحديث ۵۵۱۷ أطرافه في: ۳۱۳۳، ۴۳۸۵،
۴۴۱۵، ۵۵۱۲، ۵۵۱۸، ۶۶۲۳، ۶۶۴۹، ۶۶۷۸، ۶۶۸۰، ۶۷۱۸،
۶۷۱۹، ۷۵۵۵) (۱۸۳۴).

نهبوموسای نهشعهری -رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه مهرم دی -
دروودی خوای لهسهر بی- گوشتی مریشکی دهخوارد. (تاج/ ۴ ز/ ۱ ل/ ۳ ز/ ۱/ ب/ت/ن).

۱۸۳۵- عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى
عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ. (الحديث ۵۵۳۰ طرفاه في: ۵۷۸۰، ۵۷۸۱) (۱۸۳۵).

نهبو سهعله بهی خوشه نی -رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: ههر درندمی که
که لبه ی هه بی، پیغه مهر خواردنی گوشته که ی قه دهغه کردوه. (تاجی
کوردی/ ۴ ل/ ۱۴ ز/ ۳ ز/ ۹) + (فیقهی ناسان/ ۳ ل/ ۹۱۴).

۱۸۳۶- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالسَّوِّءِ كَمَثَلِ الْمَسْكِ وَالْفَاحِ الْكَبِيرِ فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ
يُخَذِّبَكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً وَالْفَاحِ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُخْرِقَ
ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً. (الحديث ۵۵۳۴ طرفه في: ۳۱۰۱) (۱۸۳۶).

نهبوموسا -رهمزای خوای لی بی- له پیغه مهره وه -دروودی خوای لهسهر بی-
دهفهرمووی: نمونه ی هاوړی و هاوونشینی باش، وهك میسك فروش وایه، وپنه ی
هاوده مو هاوړی خراپیش وهك مووشه دهمه چی وایه، میسك فروش یا خوت
لیی دهکړی، یا خو ی بهشت ددها، یا ههرهیج نه بی بو نه خوشه که ی ده چی
بهسهرتا، به لام مووشه دهمه چی واته: ناسنگه ر یا جله کانت دمسوتینی، یا ههر
هیج نه بی بو چروکیکی پیس دیت بهسهرتا. (تاجی کوردی/ ۹ ز/ ۵۵ ل/ ۱۲۴ ز/ ۶ ش/ د -رهمزاو رهمه تی خویان لی بی-).

(۸۳۵) أخرجه مسلم في الصيد و الذبائح، باب: تحريم اكل كل ذي ناب..رقم: ۱۹۳۲.

(۸۳۶) أخرجه مسلم في الأدب - (العيني/ ۱۱ ص/ ۲۲۰) قال النووي في رياض الصالحين: متفق

عليه، رقم تخريجه في مسلم (۲۶۲۸) هامش الحديث الرقم ۳۶۲/۴ ص/ ۱۹۰.

۱۸۳۷ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تُضْرَبَ الصُّرُورَةُ. (الحديث ۵۵۴۱) (۱۸۳۷).

ئىبنو عومەر -پرمزای خوای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- نەیی کردوووە لەووە کە لەدەموچاوی ئازەل و گیانلەبەر بدرئ.

روونکردنەووە:

مامۆستای عەسقەلانی دmfەر موئ: پێشەوا بوخاری بەم فەرموودمییە ئاماژە دەکا بۆ ئەو فەرموودەى تر کە پێشەوا موسلیم دمری هیناوە کە بە دەق دmfەر موئ: (جابر -پرمزای خوای ئی بئ- دmfەر موئ: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- فەدەغەى کردوووە کە بدرئ لەپروخساری گیاندار، یا روخساری گیاندار داخ بکری بۆ نیشان کردن). (تاجی کوردی/ ۴/ ل ۱۵۲/ ز ۴۸/ ز ۱/).

پایانی - الخاتمة

مامۆستا شیخی عەسقەلانی -پرمزای خوای ئی بئ- دmfەر موئ: نامەى نەچىرو سەر بپراوەکان نەوودو سئ فەرموودەى بەرزەو مکرأوى واتیادا، بیستو یەك فەرموودمیان بپړشتەن، واتە: تەعلیقن، هەئسپیراون، ئەوانی تریان پەيوستو مەوصولن، حەفتاؤ نۆیان دووبارەن، پوختەکەیان: (۷۹-۹۳ = ۱۴). چوارده فەرموودمییە، کە بۆیەکەم جار لەم باسەدا دمرهینراون. ئەم چوارده فەرموودمییە موسلیمیش وەك بوخاری هەموویانی گپراوەتەووە، بپجگە لەمانەیان:

۱. فەرموودەکەى ئىبنو عومەر: (...أن تُضْرَبَ الْبَهِيمَةُ = ۵۵۱۴ فەتھ) لەتەجریدەکەدا لیژەدا نییە.

٢. فەرمووده که ی ئیبنو عەباس سەبارەت بە (أَنْ تَصْبِرَ الْبَهِيمَةُ لِلْقَتْلِ) بڕوانە: کۆتایی فەرموودهی ژمارە: ٥٥١٥ فتح الباري.
٣. فەرمووده که ی عەبدوڵلای کوری یەزید: (في النهي عن المثلة = ٥٥١٦ فتح).
٤. فەرموودهی ژمارە: ٥٥٢٩ فتح = حديث ابن عباس و الحكم بن عمر و في الحمر الانسية. لیرەدا نییه.
٥. ژمارە ١٨٢٧ تجريد = ٥٥٤١ فەتح = حديث ابن عمر في النهي عن الصورة. هەروەها عەسقەلانی دەفەر مۆی: ئەم نامە یە چل و چوار بيسراو (اثر) یشی واتیادا، که ی سەحابە و کەسانی دواترە.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۶- نامه ی قوربانی - کتاب الأضاحی

(باسی قوربانی له فیهی ناسانا وا له بهرگی سییه مد، ز: ۳۶۶ لاپه‌ره/۹۲۰).
 ۱۸۳۸- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ ضَحَّى مِنْكُمْ فَلَا يُصْبِحَنَّ بَعْدَ ثَلَاثَةٍ فِي بَيْتِهِ مِنْهُ شَيْءٌ فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلُ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَفْعُ كَمَا فَعَلْنَا عَامَ الْمَاضِي؟ قَالَ: كُلُّوا وَأَطْعِمُوا وَادَّخِرُوا فَإِنَّ ذَلِكَ الْعَامَ كَانَ بِالنَّاسِ جَهْدٌ فَأَرَدْتُ أَنْ تُعِينُوا فِيهَا. (الحديث ۵۵۶۹) (۱۸۳۸).

سه له مهی کوری نه کوه - پژای خوی لی بی- فه مووی: پیغه مهر - دروودی
 خوی له سهر بی- فهرمووی: (هه رکه سی له نیوه قوربانی دهکا، بابیکا، به لام
 نابئ له پاش سی شهو له گوشتی نهو قوربانیه له مالیا بمینئ، جاله سائی
 نایندهدا عمرزیان کرد: نهی پیغه مهری خودا! نه مسالیش وهک پار بکهینه وه؟
 فهرمووی: نه، هه خوشتان لی بخون و هه بهشی خه لکی تریشی لی بدهن
 و هه قایمه (ادخار)یشی لی بکهن، پار بویه کا وام گوت، چونکه پار ساله که ی
 نه هاتی و گرانی بوو، خه لکه که په رۆش بوون و حالیان په ریشان بوو، ویستم
 نیومیش یاریدمیان بدهن و دستگیرویی خه لک بکهن). (تاج/ ۴ ل- ۵؛
 ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه وه:

نه ههرمووده یه به لگه یه له سهر نه وه که بپار به هوئی کات و هوکار
 دهگوری، هوئی هه رامبوونی قایمه کاری و ادخار، زیاتر له سی شهو، له سائی

(۱۸۳۸) أخرجه مسلم في باب الأضاحي، باب: بيان ما كان من النهي عن أكل لحوم الأضاحي

پیشوودا بههوی گرانیه وه بوو، کاتی سالی ناپینده دی هۆکارمکه که گرانیه نامینی برپاری حهرامبوونیش دهگۆرئ به برپاری که بگونجی لهگهڵ کاتو سهردمی نویدا، که قایمه کاری دروسته.

۱۸۳۹ - عَنْ الزُّهْرِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبُو عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ أَنَّهُ شَهِدَ الْيَوْمَ الْأَضْحَى مَعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَصَلَّى قَبْلَ الْخُطْبَةِ ثُمَّ خَطَبَ النَّاسَ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ نَهَاكُمْ عَنْ صِيَامِ هَذَيْنِ الْيَوْمَيْنِ أَمَا أَحَدُهُمَا فَيَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيَوْمُ تَأْكُلُونَ نُسُكَكُمْ. (الحديث - ۵۵۷۱ طرفه في: ۱۹۹۰) (۱۸۳۹).

زوهری - پرمزای خوای لی بی - فهرمووی: ئەبو عوبهیدی نازادکراوی ئەزهەر، بۆیگێراومه تهوه، فهرمووی: لهکاتی جێنشینی ئیمامی عومهردا، لهخزمهتیدا نامادهی نوێژی جهژنی هوربان بووم، نوێژی جهژنی هوربانی لهپیش وتارخویندنه و مەدا کرد ئەوجا وتاری داو فهرمووی: ئەو خەڵکینه! پێغه مەری خودا - دروودی خوای لهسه ر بی - نهی کردوو لهگرتنی رۆژووی رۆژی جهژنی رهمهزان و رۆژی جهژنی هوربان، چونکه یه که میان رۆژی جهژنی رۆژوو شکاندنه، ئەوی تریشیان رۆژی خوادرنی هوربانیه کانتانه.

پایانی - الخاتمة

یہ کہہ: پروانہ ہم شوینانہ، کہ پیومندیان ہئیہ بہ بابہ تی قوربانیہ وہ:

۱. فہرموودہی ژمارہ: ۵۰۱ تجرید/۹۵۵ فتح الباری = مختصر صحیح البخاری، بہرگی یہ کہہم لاپہرہ/۴۷۸. پروانہ ژمارہ کانی دوایش کہ بۆرہ پیومندیہ کیان بہ قوربانی و رؤزی جہ ژنی قوربانہ وہ ہئیہ.

۲. پروانہ ژ/۷۷۹ تجرید/۱۶۲۲ فتح/بہرگی ۲ ل/۱۹۹ + ژمارہ/۷۹۷ ل/۲۱۴. ژمارہ کانی پاشی ہتا ژمارہ/۸۱۰ بہ تایبہ تی ژمارہ: ۸۰۱ = ۱۷۰۷ فتح ل/۲۱۷ وہ ژمارہ/۸۰۲ تہجرید/۱۷۰۹ فہتج. وہ ژمارہ/۸۰۴ تہجرید/۱۷۱۳ فہتج. وہ ژمارہ/۸۰۶ تہجرید/۱۷۱۹ فہتج.

۳. بر: ژمارہ/۱۰۱۲ تہجرید/۲۳۰۰ فہتج بہرگی/۳ ل/۹۳.

دوودہم: عہ سقہ لانی - پرزاو رہحمہ تی خوائ لی بی- فہرمووی: (نامہ ی قوربانی چلو چوار فہرموودہی لہ خوی گرتووه، پازدہیان بیپرشتن، ئەوانہ ی تریان پیوہستن و مہوسوولن، سیو نویمان دووبارہن، پوختہ کہیان: (۴۴-۳۹=۵) پینج فہرموودہیہ، موسلیمیش وەك شیخی بوخاری - پرزاو رہحمہ تی خوائان لی بی- ئەم پینج فہرموودہیان گیراومتہ وہ بیجگہ لہ فہرموودہکی فہتادہی کوری نوعمان = ۵۵۶۴ فہتج لہ گہل زیادہیی لہ تہجریدہ کہدا نییہ وہ ہرودہا دمفہرموی حہوت بیستراویشی واتیادا.

سیئہم: پوختہ یہ کی کورتی بریارہ کانی قوربانی:

۱. قوربانی سونہ تیکی گہورمہیہ، سونہ تہ ہہموو موسولمانیک، ہہموو جہ ژنی قوربانی، ئەگەر ہہیبوو قوربانی بکا، ژمارہ بۆکردنی قوربانی دانہ نراوہ.

۲. قوربانی دوو جوڑی ہئیہ: قوربانی سونہت، قوربانی واجب. قوربانی سونہت بۆ ہہموو کەسئ ہئیہ کەلئی بخوات، یابہشی بدرئ لئی. بہ لام قوربانی پیویست، کەتہنیا بہنہزر پیویست ئەبی، کەپیشی ئەگوترئ قوربانی

نەزەرگە دەپ گەشت گۆشتەكەي بكا بەخېرو بېبەخشىتەو، بەسەر ھەزارانا،
نابى نەخۇي و نەكەسى ژىواری لەسەرى بى لىى بخوات، نابى بەشى
دەولە مەندىشى لىبدا، مەبەست لەھەزار كەسىكە، زەكاتى پى بشى.

۳. لەبەرئەوئە گۆتەي نەزەرگەن جۆرى زۆرە و بۆھەموو كەسى بەباشى
كۆنترۆل ناكرى، واباشە لەكاتى قوربانى كردن و مەولوودىدا، قوربانىكەر، يا
مەولوودىكار ئاوا بلى: (ئەم ئازەلەم كرد بەقوربانى سوننەت، كە بۆھەموو
كەسى ھەبى لىى بخوات، يا ئەم ئازەلەم كرد بە مەولوودى سوننەت، كەھەم
خۆم و ھەم ھەموو كەسى بۆى ھەبى كەلىى بخوات وە ئەگەر لەكاتى
سەرپرېندا ئەم نىيەتە دووبارە بكاتەو زۆرباشە).

۴. كاتى قوربانى سەرپرېن دەست پى دەكا بە تىپەپوونى ماوئى دوو پركات
نۆپۆر دوو وتار لەپاش ھەتاوگەوتنى رۆزى يەكەمى جەزنى قوربان، وە
دەمىنى ھەتا رۆز ئاوا بوونى رۆزى سىيەمى پاش رۆزى يەكەمى جەز، كە
تىكرا دەكاتە چوار رۆز، رۆزى جەز و سى رۆزەي پاش جەز.

۵. ئەو ئازەلەنەي كە بۆقوربانى دەست دەمدەن ئەمانەن: وشتر و پەشەولاخ و
مەرو بزن. بەھەموو جۆرەكانىانەو، گامىشيش لەزاراوى شەرا بەپەشەولاخ
دادەنرى.

۶. تەمەنى ئازەلى قوربانى: بزن دووسالى تەواوگرېبى و پىى نابىتە سالى
سىيەمەو، مەپ سالىكى تەواوگرېبى و پىى نابىتە سالى دوو. پەشەولاخ
دەبى دووسالى تەواو گرېبى و پىى نابىتە سالى سىيەمەو. وشتر دەبى پىنج
سالى تەواوگرېبى و پىى نابىتە شەھەو.

۷. قوربانى بۆ مردوو دەكرى، ئەگەر خۆى راپسپاردېبى كە قوربانى بۆ
بكەن، ھەندى زانايان دەفەرموون: مردوو كە راسپىرىشى نەكرېبى بۆى
دەكرى، دروستە تەقلیدى ئەو زانايانە بكرى.

۸. زۆر لەبەپارەكانى قوربانى لەباسى ھەوتەدا راپوورد لەم بەرگەدا،
لەكۆتايى ژمارە/۱۸۲۵ = رونكردەوئە.

بسم الله الرحمن الرحيم

۷۷- نامہی خوار دنہ وہ کان: کتاب الأشربة

باسی نادروستی مہی

۱۸۴۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ لَمْ يَتُبْ مِنْهَا حُرِمَ فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۵۷۵) (۱۸۴۰).

عہدو لای کوری عومہر - پر مزی خویان لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- دہفہمووی: (ہہموو سہرخوشکہری ئارہقہ، وہ ہہموو سہرخوشکہری حہرامہ، وہہر کہسی لہجیہانا ئارہق بخواتہوہو فیری بیو تادہمری تہرکی نہکاو وازی لی نہہینی و تہوبہی لیئہکا، ئہوہ لہبہہشتا چہشکہی ناکات). (تاج/ ۴/ ل ۹۰/ ز ۲۶/ ژ ۱/ ش/ د/ ت/ ن). (بر: ریاض/ ۲/ ز ۱۱۱/ ل ۲۶۲ - ۲۷۲ ز/ ۱۱۶).

۱۸۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرَبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ السَّارِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: (وَلَا يَنْتَهَبُ لُحْبَةً ذَاتَ شَرَفٍ يَرْفَعُ النَّاسُ إِلَيْهِ أَبْصَارَهُمْ فِيهَا حِينَ يَنْتَهَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ). (الحديث: ۵۵۷۸ أطرافه في: ۲۴۷۵، ۶۷۷۲، ۶۸۱۰) (۱۸۴۱).

ئہبوہورمیرہ - پر مزی خوی لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی- دہفہرمووی: (داوینپیس لہکاتی ئہنجامدانی داوینپیسیدا بہ

(۱۸۴۰) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: بيان أن كل مسكر خمر: رقم: ۲۰۰۳.

(۱۸۴۱) أخرجه مسلم في الإيمان باب: نقص الإيمان بالمعاصي.. رقم: ۵۷.

موسولمان دانانری، ومههرومها ناروق خور لهکاتی خواردنهوهی نارمقد، وه ههروهه دزیش لهکاتی دزیکردندا). له گیرانهومیهکا نه بهوهورمیره -رمزای خوای لی بی- دمهه رموی؛ ههروهه پیغه مهه -دروودی خوای له سهه بی- فه رموی؛ (وههروهه تالانیکه لهوکاته ده که به بهه رچاوی خه لکه وه تالانی به هادارو به نرخ تالان دهکا دانانری به موسولمان). (تاج/ ۳ ز/ ۸۱ ل/ ۲۰۵ ژ/ ۱۰ ش/ د/ ت/ ن).

۱۸۴۲- عَنْ أَبِي عَامِرٍ الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ سَمِعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لِيَكُونََنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَارِفَ وَلَيَنْزِلَنَّ أَقْوَامٌ إِلَى جَنْبِ عِلْمٍ يَرُوحُ عَلَيْهِمْ بِسَارِحَةٍ لَهُمْ يَأْتِيهِمْ يَغْنِي الْفَقِيرَ لِحَاجَةٍ فَيَقُولُونَ ارْجِعْ إِلَيْنَا غَدًا فَيُبَيِّتُهُمُ اللَّهُ وَيَضَعُ الْعِلْمَ وَيَمَسُخُ آخِرِينَ قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۵۵۹۰) (۱۸۴۲).

نه بهو عامیری نه شعهری -رمزای خوای لی بی- فه رموی؛ ژنه وتم له پیغه مهه -دروودی خوای له سهه بی- دمهه رموو؛ (کۆمه لانی له گهل موسولمانی من پهیدا دهبن، داوینپیسی بهه لال دمرانن، ههروا ناویشم بو پیاو بهه لال دمرانن، وه ناروق وهی و بادهو نهی و سازو سهه متوورو تفاقی بهه زم و رمزم بهه لال دمرانن، هۆز گه لیکیش له پال کیویکا هه ل دمدن و دادمهه زن و باروبنه لی دهخن، شوانه کهیان نیواران رانه کهیان دهباته وه بویان، له پاش لهو مرانی رۆژ، بو دوشین و ههوانه وه و شتی و، که هه ژاری دیت داوی یارمه تییه کیان لی دهکا بو پیویستی خوی بهشی نادهن و بهه پرو بیانوی ناوا دهستی پیوه ده نی و ده لی؛ سبهه نی و مره وه بۆلامان، نیستا هیچمان بهه دهسته وه نییه. جاله بهر نهه جۆره تاوانه ناشیرینانه یان، شهوی خودا تۆله و سزای سهختیان بو دهنیری و کیوه که ته بگ دهکا به سهه ریاناو هه موو خویان

(۸۴۲) لم یوافقه مسلم علی حدیث ابی عامر فی المعازف (خاتمة کتاب الأشربة ج/ ۱۱)

و مال و منالان دىن بەئىز ھەرسى كىۋەكەۋە، ۋە ئەوانەشيان كەنەبوۋىن
بەئىز ھەرسى كىۋەكەۋە، خودا بېچمىيان دەگۈرۈۋ دەيانكات بەمەيموون و
بەراز، ھەتا رۇزى قىامەت ئەم جۈرە سزايە لەناو ئەم گەلى ئىسلامەدا
ھەردەمىنى، ناو بەناو بۇ پەندو ئامۇزگارى، لىيان رۇدەچى بەناو ناخى
زمويداۋ، لىيان دەبى بەئىز ھەرسەۋە لىيان دەبى بەمەيموون و بەراز).
(تاج/ ۴ ل/ ۹۲ ز/ ۲۶).

روونكرندنەۋە:

۱. ئەۋەدى كەلەم ھەرموودمىيە ۋەردەگىرى: (بىرپارى شەرى پەيۋەندى
بەمەعناۋ واتاى شتەكەۋە ھەيە، نەۋەك بەناۋو بە لفظ و لەقەبەۋە، بادە
لەبەرئەۋە نادروستە، كەسەر خۇشكەرە، ئىتر پىۋى دەئىت: مەرى، يا ئارەق، يا
خەمر، يا بىرە، يا ۋىسكى، ھىچ لەكارەكە ناگۈرۈ). بەمە لەزاراۋى ئوۋولا
دەگۈترى: (بىرپارى شەرى لەگەل ھۆكەيا دەسوۋرۈ، ھۆكە ما بىرپارەكە
دەمىنى، ھۆكە نەما بىرپارەكە نامىنى) بۆنموونە: (مەى پىسە، نادروستە،
چۈنكە سەرخۇشكەرە، بەلام كاتى كەلەخۇيەۋە، بەبى دەسكارى كەسى بوو
بەسركە، پاك و ھەلالە، چۈنكە لەم كاتەدا سەرخۇشكەر نىيە).

۲. لەم سەردەمەى ئىمەدا ئەۋ پىشېبىنىيەى لەم ھەرموودەدا ھەيە،
ھەموۋى ھاتۋەدى. تەنانەت زۇرىنەى دەۋلەمەندو داراكانى ئەمپۇ، گەرجى
ھىشتا لە سوۋرەت و شەكلى مۇۋفا بەدىمەن ماۋن، بەلام لەراستىدا بەسیرەت و
پەفتار گەلى لەئازەل ۋە مەيموون و بەراز خراپەرن.

۳. ئەبوعامىر ئەشعەرىيە، ھاپۇرى پىغەمەرە، دەئىن: ناۋى عوبەيدى كورى
ۋەھبە، لەشام نىشتەجى بوو، لەبەنەرەتا، لەھۆزەكانى يەمەن بوو لەسەردەمى
عەبدولەلىكى كورى مەروانا ھەرمانى ھەقى بەجى ھىنا، ديارە كەئەبوعامىرى
مامى ئەبو موساى ئەشعەرى نىيە، چۈنكە ئەم لەسەردەمى پىغەمەر خۇيدا،

لهغه زای حونه پیندا شه هید بووه. درودی خودای گه وره له سهر پیغه مهربی و
 ره زاو په حمه تی خواش له سهری هه موو یارو هاوړپیانی بیت. له موغه دیمه ی
 فه تحو لباریدا، باسی نه وه ناکات که نه بو عامیر چهند فه رمووده ی له بوخاریدا
 هه یه.

خوشاو دروسته نا دروست نییه

۱۸۴۳- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى أَبُو أُسَيْدٍ السَّاعِدِيُّ فَدَعَا
 رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غُرْسِهِ فَكَانَتْ امْرَأَتُهُ خَادِمَهُمْ وَهِيَ الْعُرُوسُ
 قَالَ: أَتَذَرُونَ مَا سَقَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلْقَعْتُ لَهُ تَمَرَاتٍ مِنَ اللَّيْلِ
 فِي ثَوْرٍ. (الحديث ۵۵۹۱ طرفه في: ۵۱۷۶) (۱۸۴۳).

سه هلی کوری سه عد- په زای خوی لی بی- فه رمووی: نه بو نوسه یدی
 سه عیدی پیغه مهر بانگ دهکا بو سه رزه ماونه که ی، ژنه که ی واته بووکه که ی
 ژنی نه و خزمه تی ده گردن، سه هل فه رمووی: نایا ده زانن که بووکی چی
 خوار دنه وه یه که پیشکه ش دهکا به پیغه مهر؟ هر له وه شه وه چهند دهنکی
 خورما له ته شپیه کی به ردینه دا ده خوسینی، وه له پاش نان خوار دن، نه و
 خوشاوی خورمایه ددها به پیغه مهر- درودی خوی له سهر بی- نو شی گیانی
 دهکات). (تاج/ ۳ ز/ ۴۰ ل/ ۹۲ ژ/ ۲ + تاج/ ۴ ل/ ۹۵ ز/ ۲۷ ژ/ ۱ ش) +
 (ریاض/ ۲ ل/) .

ریدان به به کارهیتانی هه ندی ده فرو قاپ و حاجهت

۱۸۴۴ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: لَمَّا نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْأَسْقِيَةِ قِيلَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَيْسَ كُلُّ النَّاسِ يَجِدُ سِقَاءً فَرَخَّصَ لَهُمْ فِي الْجَرِّ غَيْرَ الْمُرْقَتِ. (الحديث ۵۵۹۳) (۱۸۴۴).

عەبدوللای کۆری عومەر - پەزای خویان لی بی- دەفەر موی: لەوسەر دەمەدا کە پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- نهیی کرد، لەدروست کردنی خۆشاو (نەبیز) لەهه ندی حاجهتی تاییهتا، وهک: کووپه ی دارین و کوو له که و شتی وا، چونکه خۆشاوی ئەم جۆره دەفەر، زوو دەبی به مەمی.

عەرزیا ن کرد: قوربان! خۆ هه موو که سی جه و مندو کونده ی دەست ناکه وئ، هه تا بهس له وانا خۆشاو (نەبیز) بکا، وهک تۆ دەفەر موی ئە ی چار چییه؟ جا به هۆی ئەم پرسیاره جوانه وه، پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- ریگه ی خۆشاو کردنی له کووپه ئەدا دا، به مەرچی به زفت پوو کهش نه کرابی).

روونکردنه وه:

مه بهستی سه رهکی له نه هیه که ی پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بی- ئە وه بوو، که هه تا ده توانن له مەمی و هەر چی سه ره ده کیشی بۆ مەمی دوور بن، ئیتر ده فرو قاپ له زاتی خویانا هه لالان و نه می روونا کاته ئەوان.

خۇشاو دەبى لىيەك جۆرە ميوە بىت

١٨٤٥- عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَجْمَعَ بَيْنَ التَّمْرِ وَالزَّهْوِ وَالتَّمْرِ وَالزَّيْبِ وَلْيَبْذَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى حِدَةٍ. (الحديث ٥٦٠٢) (١٨٤٥)

ئەبو قەتادە - پرمزى خىۋى ئى بى- فەرمۇۋى: پېغەمەر - دروودى خىۋى لەسەر بى- نەبى كىردوۋە لەوۋە كەدوۋىشت پېكەۋە لەيەك دەفرا بىكرىن بەخۇشاۋ، ۋەك خورماۋ بەرسىلەى ئالو بۆلى خورما، يا ۋەك خورماۋ مېۋ، با ھەرىكەى لەم دوۋە سەربەخۇ خۇى بەتەنھا بخووسىنرى و بىكرى بەخۇشاۋ).

خواردنەۋەى شىرو سەرداپۆشىنى خۇراك

١٨٤٦- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ أَبُو حُمَيْدٍ بِقَدَحٍ مِنْ لَبَنٍ مِنَ التَّقِيعِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَا خَمْرَتُهُ: وَلَوْ أَنْ تَغْرُضَ عَلَيْهِ غُودًا. (الحديث ٥٦٠٥ طرفه في: ٥٦٠٦) (١٨٤٦)

جەبىرى كورى عەبدوللا - پرمزى خىۋى ئى بى- فەرمۇۋى: ئەبو حۇمەيد لەنەقىع، كە شوپىنكە ۋا لەشىۋى عەقىق، كەبىست فەرسەخ لەشارى مەدىنەۋە دوۋرە، جامى شىرى ھىنا بۇ پېغەمەر - دروودى خىۋى لەسەر بى- سەرى دانەپۇشراۋو، پېغەمەر - دروودى خىۋى لەسەر بى- پىى فەرموۋ: (ئەۋە بۇچى سەرىت دانەپۇشىۋە، دەبوۋ ئەگەر ھەر ھىچت دەست نەكەۋتايە كەبىكەى بەقەباغ بۇى، تەلەدارىكت بەسەردا رايەل بىكرادىە).

(١٨٤٥) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: كراهة انتباز التمر و الزبيب مخلوطين، رقم/١٩٨٨.

(١٨٤٦) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: شرب النبيذ و تخمير الإناء، رقم: ٢٠١١.

١٨٤٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نِعْمَ الصَّدَقَةُ اللَّفْحَةُ الصَّفِيُّ مِئْخَةً وَالشَّاةُ الصَّفِيُّ مِئْخَةً تُعْذُو بِإِنَاءٍ وَتَرْوَحُ بِآخَرٍ. (الحديث ٥٦٠٨ طرفه في: ٢٦٢٩) (١٨٤٧).

ئەبوهورمیره -رمزای خوای لی بی- له خووشه ویسته وه دهفه رموی: (وشتی شیرداری به شیرو مهرو بزنی شیرداری به شیر، خیریکی گه لی چاکن، بو که سی به دۆخه بیاندا به خیزانی، که بوخویان شیره که ی بخون، به یانی قاپی شیرو نیواره قاپی شیر، دمه نه یه کی گه لی چاکه).

دۆخه ئازده لیکه مه ر بی، یا بزنی بی، یا مانگابی، یا وشتی، که خاومنه که ی به پیاوه تی، به خو رایی، بو ماوه یه کی دیاریکراو، دهیدا به مائیکی رهشایی که ئازده لی دۆشه نی یان نه بی، که هه تا وشک دهکا بو خویان شیرو ماست و دۆکه ی بخون و داویی بیگپر نه وه بو خاومنه که ی. فه رمووده که بو نی نه وه ی لی دی، که واپه سه نده نه و ئازده لیه ی دهری به دۆخه له سه رگوان بی و به رله زایین بدری به ماله رهشاییه که و له هه مان کاتدا شیر دهریکی باش بی، نه وه ک خاومنه که ی ئازده لیکه ی نه خ هه لبریری.

١٨٤٨- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَمَعَهُ صَاحِبٌ لَهُ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ كَانَ عِنْدَكَ مَاءٌ بَاتَ هَذِهِ اللَّيْلَةَ فِي شَنَةِ وَإِلَّا كَرَعْنَا قَالَ وَالرَّجُلُ يُحَوِّلُ الْمَاءَ فِي حَائِطِهِ قَالَ: فَقَالَ الرَّجُلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ عِنْدِي مَاءٌ بَاتَ فَانْطَلِقْ إِلَى الْعَرِيشِ قَالَ: فَانْطَلِقْ بِهِمَا فَسَكَبَ فِي قَدَحٍ ثُمَّ حَلَبَ عَلَيْهِ مِنْ دَاجِنٍ لَهُ قَالَ فَشَرِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ شَرِبَ الرَّجُلُ الَّذِي جَاءَ مَعَهُ. (الحديث ٥٦١٣ طرفه في: ٥٦٢١) + (رياض ٢/ ل ٢٧١) (١٨٤٨).

(٨٤٧) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: فضل المنيحة، رقم: ١٠١٩، ١٠٢٠.

(٨٤٨) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث جابر في الكرع (خاتمة كتاب الأشربة ج/ ١١)

جابیری کوپی عہدوللا - رہزای خویان لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ لہگہل پیایو لہہاوپڑیانی، کہ حہزرمتی ٹہبوبہکری صہدیق بوو - رہزای خوی لی بی۔ چوون بۆلای پیایو لہیاردهدران، کہ لہزارای خہلکی فہرموودہدا ناودارن بہ (ٹہنصار)، کہ ٹہوپیاوہ ناوی ٹہبو ہہیسہمی کوپی تہیہانی ٹہنصاری بوو، پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ بہپیایوہکہی فہرموو: (ٹہگہر ناوی شہویی کوندمت ہہیہ، بیہینہ بۆمان، تا بیخۆینہوہ، ٹہگینا خۆمان دہمی تی دہنیین و بہدہم لہجوگہکہ دہخۆینہوہ).

پیایوہکہ بہبیلّ ناوہکہی لہدیراوہکہوہ دہگواستہوہ بۆ دیراویکی تر. ہہتا ہہموو درہخہتہکان ناو بخۆنہوہ، فہرمووی: پیایوہکہ عہرزی کرد: قوربان: ناوی شہویم ہہیہ، کہٹہم شہو لہکوندہدا بووہ، کہناوی وا ہہم ساردہ و ہہم سافہ، ٹہی پیغہمہری خودا! بظہرموون بابرۆین بۆلای ساباتہکہ. فہرمووی: جا ہہردووکیان دہبا بۆلای کہپرہکہ، لہوئی لہکوندہکہ ناوی کردہ جامیک و ناژہلّیکی دہستہ مؤیان ہہبوو دۆشی و شیرہکہی کرد بہسہر ناوہکہداو کردی بہشیراو، ٹہوجا پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ لئی خواردہوہ، ٹہوجا ٹہبوبہکریش لئی خواردہوہ، کہلہگہلّیا بوو). (تاج/ ٤ ز/ ١٧ ل/ ٦٠ ز/ ١٣).

ناوخواردنہوہ بہپیوہ دروستہ

١٨٤٩ - عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أَتَى عَلَى بَابِ الرَّحْبَةِ فَشَرِبَ قَائِمًا فَقَالَ إِنَّ نَاسًا يَكْرَهُ أَحَدَهُمْ أَنْ يَشْرَبَ وَهُوَ قَائِمٌ وَإِنِّي رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَلَ كَمَا رَأَيْتُمُونِي فَعَلْتُ. (الحديث ٥٦١٥ طرفه في: ٥٦١٦) (١٨٤٩).

(۸۴۹) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث علي في الشرب قائما (خاتمة كتاب الأشربة ج/ ١١)

نه ززال - پر حمهت و پر زای خوای ئی بی- فهرمووی: له بهردهرگای چهوشه ی
مرگهوتی کووفه دا، ئاویان هینا بو ئیمامی عه لی - پر زای خوای ئی بی- عه لی
به پراوه ستانه وه ئاوه که ی خوارده وه و فهرمووی: (هه ندئ که س چه ز نا که ن
به پراوه ستانه وه شت بخۆنه وه، به لām من به چاوی خۆم پیغه مه رم دیوه - دروودی
خوای له سه ر بی- ئاوا وه ک ئیستای من به پراوه ستانه وه شتی خوارده وه!).
(تاج/ ٤/ ل ٥٧/ ز ٧/ ژ ٢) + (ریاض/ ٢/ ل ٢٦٧/ ژ ٧٦٨/ ٢/ ز ١١٤).

١٨٥٠- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: شَرَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَائِمًا مِنْ زَمْرَمَ. (الحديث ٥٦١٧ طرفه في: ١٦٣٧ فتح = ٧٨٣ تجريد = بهرگی
دووهم، لاپه ره: ٢٠١) له پی شه وه به ته واوی رابوورد (ریاض/ ٢/ ل ٢٦٧
ژ/ ٧٦٧) (١٨٥٠).

دهم و ههنگلی کونده و مهشکه هه لپیچ کردن

١٨٥١- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ اخْتِنَانِ الْأَسْقِيَةِ يَعْنِي الشُّرْبَ مِنْ أَفْوَاهِهَا. (الحديث ٥٦٢٥ طرفه
في: ٥٦٢٦) (١٨٥١).

ئه بوسه عیدی خودری - پر زای خوای ئی بی- فهرمووی: پیغه مه ر - دروودی
خوای له سه ر بی- نه هی ده کرد له وه که دهم و ههنگلی کونده و جه وهنده و
مهشکه هه لپیچ بکری و ئه نجا دهمی پیوه بنری و ئاوی ئی بخوریته وه). (تاج/ ٤/
ز/ ١٧/ ل ٦٠/ ژ ١١/ ش/ د/ ت) + (ریاض/ ٢/ ل ٢٦٢/ ژ ٧٦٢/ ٢/ ز ١١١).

خواردنه وه له ده می کونده و مه شکه

١٨٥٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الشُّرْبِ مِنْ فَمِ الْقِرْبَةِ أَوْ السَّقَاءِ وَأَنْ يَمْنَعَ جَارَهُ أَنْ يَغْرِزَ خَشْبَهُ فِي دَارِهِ. (الحديث ٥٦٢٧ سبق طرفه في: ١٠٦٩ تجريد = بهرگی/ ٣ ل/ ١٦١) (١٨٥٢).

نه بو هورهیره - پرمزای خوای لی بی- هه رمووی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- ریگری دهکرد له وه، که دهه بنری به دهه و ههنگلی دمفری چه رمینی ناو و شتی واوه، وه که کونده و مه شکه و شتی تری وا. مهنده ی هه رمووده که له ژماره: ١٠٦٩ ته جرید = ٢٤٦٣ فهتج = بهرگی/ ٣ ل/ ١٦١ له وی رابورد (ریاض/ ١ ل/ ٢٥٣).

هه ناسه دان له کاتی شت خواردنه وه دا

١٨٥٣- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَنَفَسُ فِي الْإِنَاءِ ثَلَاثًا. (الحديث ٥٦٣١). (بپ: ریاض/ ٢ ل/ ١١١ ز/ ٢٦٢ ل/ ٧٥٧) (٧٥٣).

نه نهس - پرمزای خوای لی بی- دهیغه رموو: دهستووری پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- وابوو: به سی بین شتی ده خواردنه وه، له دهره وهی جامه که سی هه ناسه ی ده دا). (بپ: ژماره: ١٢١ = بهرگی/ ١ ل/ ١٤٥).

روونکردنه وه:

واته: زۆرینه ی کات پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- کاتی که ناو و شتی وای ده خواردنه وه، په له په لی نه ده کرد، به لکوو له سهه ره خو، به شی نه یی، به سی جار شته که ی نوښ ده کرد، هه موو جارێ جامه که ی له ده می دوور ده خسته وه

ههناسه يه کی پشوو دانی دمد)، نهوجا ههندیکی تری دهخواردموه ههتا تیراو دمبوو، زۆرینهی کات بهسێ ههناسه شتهکهی دهخواردموه. (بروانه: ژ/ ١٢١ ت/ ١٥٣ ههتج).

١٨٥٤ - عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الَّذِي يَشْرَبُ فِي إِسَاءِ الْفِضَّةِ إِمَّا يُجْرَجِرُ فِي بَطْنِهِ نَارَ جَهَنَّمَ. (الحديث ٥٦٣٤) (١٨٥٤).

ئوم سهلهمه -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: خوشهویست دروودی خوای لهسر بی- فهرمووی: (ههرکهسێ له حاجهتی زیودا شت بخواتهوه، نهوه قهله قهلب ناگری سووری دۆزهخ دهرژینیتته ناو سکی خوێهوه). (ریاض/ ٢ ز/ ١١٦ ل/ ٢٧٢ ژ/ ٧٧٨ ش).

١٨٥٥ - عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَقِيفَةَ بَنِي سَاعِدَةَ فَقَالَ: اسْقِنَا يَسْهَلُ. قَالَ: فَخَرَجْتُ لَهُمْ هَذَا الْقَدَحَ فَأَسْقَيْتُهُمْ فِيهِ. قَالَ الرَّاوي: فَأَخْرَجَ لَنَا سَهْلٌ ذَلِكَ الْقَدَحَ فَشَرَبْنَا مِنْهُ قَالَ: ثُمَّ اسْتَوْبَهْهُ بَعْدَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَوَهَبَهُ لَهُ. (الحديث ٥٦٣٧) (١٨٥٥).

سههلی کوپی سهعد -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: جارێ چه زهرتی پیغهمه -دروودی خوای لهسر بی- لهبۆنهیهکا، تهشریفی هات لهساباتهکهی بهنی سهعیده، لهوێ دانیشتهو بوو بهمیوانمان، نهوجا فهرمووی (ئهه سههل! خواردنهوهیهکی پاکمان بۆ بێنه). منیش ئالهه جامههه، که جامی پیغهمه -خوای بوو، خواردنهوهیهکی پاکو چه لائهم دهخوارد دان، پیغهمه -خوای و هاوێکانی دهمی پیرۆزیان نا بهلیوی ئهم جامهوه لهخواردنهوهکهیان

(١٨٥٤) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال اواني الذهب و الفضة في

الشراب، رقم: ٢٠٦٥.

(١٨٥٥) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: عقوبة من شرب الخمر.. رقم: ٢٠٠٧.

خوارددهوه. نهبو حازم كه نههم فهرموودهيه له زاری سههلهوه دهگيرپهتهوه
فهرمووی: (جاله سهرداوی خو مان، سههل نهو جامه ی بو مان هینا، وه ناومان
لكی خوارددهوه بو موفه پرکی).

فهرمووی: له دواتر عومهری كور ی عه بدولعه زیز، كات ی فهرمانروای
سه رشاری مه دینه بوو، داوی له سههل كرد كه نهو جامه ی پ ی ببه خشی،
نهویش به خشی پ ی).

١٨٥٦- عَنْ عَاصِمِ الْأَحْوَلِ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: رَأَيْتُ قَدَحَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ أَنَسٌ: لَقَدْ سَقَيْتُ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْقَدَحِ أَكْثَرَ مِنْ كَذَا وَكَذَا قَالَ: كَانَ فِيهِ حَلَقَةٌ
مِنْ حَدِيدٍ فَأَرَادَ أَنَسٌ أَنْ يَجْعَلَ مَكَانَهَا حَلَقَةً مِنْ ذَهَبٍ أَوْ فِضَّةٍ فَقَالَ لَهُ أَبُو طَلْحَةَ:
لَا تُغَيِّرَنَّ شَيْئًا صَنَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَرَكَهُ. (الحديث ٥٦٣٨ طرفه
في: ٣١٠٩) (١٨٥٦).

عاصمی نهحوهل - پرزاو پهحهتهی خوی لی بی- فهرمووی: جامی ناو
خواردنهوه که ی پیغه مهرم له لای نههس دی. نههس - پرزای خوی لی بی-
فهرمووی: (چهندههاو بارهها جار بهدهستی خو م نالهه جامه دا ناو و شتی تری
خواردنهوه داوه به پیغه مه - دروودی خوی له سهر بی- خواردوویه تیهوه
عاصم فهرمووی: ئیبنو سیرین فهرمووی: نه لقه یه کی ئاسنی پ ی بوو، نههس
ویستی بیگوړی به نه لقه یه کی زیږ، یا کوتی: بیگوړی به نه لقه یه کی زیو، نهبو
ته لحه ی زربابی نههس به نههسی فهرموو: (شتی که پیغه مه خوی -
دروودی خوی له سهر بی- کرد بیستی تو دهستکاری مه کهو مه یگوړه) ئیتر
نههسیش دهستکاری نه لقه که ی نه کرد.

(١٨٥٦) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي طلحة في قدح النبي صلى الله عليه وسلم

خاتمة كتاب الأشربة ج/ ١١ ص/ ٢٣٨ - الفتح).

روونكردنه وه:

۱. ئەم جامە لەدارى ناياب، وهك دارى ئابە نووس دروست كرابوو، پانكۆلە بوو، پانيەكەى زياتر بوو لەقوولەيكەى، ئەلقەيەكى ئاسنىنى پپۆه بوو، بەو ئەلقەيە هەل دەواسرا، لەنيو مودد زياترى دەگرت، بەلام كەمتر لەموددەيكى دەگرت.

۲. ئەنەس دمیفەرموو: بەدەستى خۆم لەم جامۆلكەيەدا جۆرەها خواردنەوهم پيشكەش كردوو بەپيغەمەر و نۆشى كردوو، وهك شەرابى هەنگوين و خوشاو و ئاو و شىرو شتى تر.

۳. بوخارى - پەزاو پەحمەتى خاى لى بى - دمیفەرموى: (لە بەصرە بەخزمەت ئەم جامەى پيغەمەر - دروودى خاى لەسەر بى - گەيشتووم، وه بەجاوى خۆم ديومە ئاوم پى خواردۆتەوه، بەر نەضرى كورپى ئەنەس كەوتبوو، لەكە لەپوورەكەى نەضر كرىبوويان بەهەشت سەدەهزار درەمى (زىو).

۴. چەند جاميكي پيغەمەر - دروودى خاى لەسەر بى - لەپاش مەرگى، لەلاى ئەم زاتانە بوو، وه هەموويان لەداربوون، جامى يادوان لەلاى ئەنەس بوو، جامى لەلاى سەهل بوو، جامى لەلاى عەبدووللاى كورپى سەلام بوو. جاميكيان ناوى رەبيان بوو، جاميكيان ناوى موغيث بوو، جامى ترى هەبوو، سى پينەى زىوى پپۆه بوو.

۵. كۆمەلئ شتى تر، لەناكارى پيغەمەر، لەپاش مەرگى خۆى، بەجىماوو، وهك: جبەو ميژمرو شانەيەكى عاج و مەقەست و سيواك و ئاوينەو ئەموسىلەو قەرەوانەيەكى شووشە و چەندىن شتى ترى لەم بابەتە، لەپاش خۆى، موسولمانان بۆ تەبەرەك بەكارىان دەهيئا.

پایانی - الخاتمة

شیخی عهسقه لانی - پرمزاو پر حمه تی خوای لی بی - دمفه رموی: نامه ی خوارندنه وه کان نه وه دو یه ک فه رمووده ی له خو گرتووه، نوژده ریگه (طریق) یان بی پشتن، واته: ته علیقن، نهوانی تریان په یوهستن، واته: موصولن، حهفتا ریگه یان دووبارن، پوخته که یان بریتیه له (۹۱ - ۷۰ - ۲۱) بیستو یه ک فه رمووده، نیمامی موسلیمیش وه کوو نیمامی بوخاری نه م پوخته یه ی گیراومه وه، بیجگه له مانه یان:

۱. فه رمووده ی ژماره: ۱۸۴۲ ته جرید - ۵۵۹۰ فه تج - حدیث ابی مالک و ابی عامر فی المعارف.

۲. فه رمووده ی ژماره: ۵۵۹۶ فه تج = حدیث ابن ابی اوفی فی الجبر الأخضر.

۳. ژماره: ۵۶۱۰ فه تج = حدیث انس فی الاقداح لیلۃ الإسراء وهو معلق.

۴. ژماره: ۱۸۴۸ ته جرید = ۵۶۱۳ فه تج = حدیث جابر فی الکرع.

۵. ژماره: ۱۸۴۹ ته جرید = حدیث علی فی الشرب قائما = ۵۶۱۵ فه تج.

۶. ژماره: ۵۶۲۸ فه تج = حدیث ابی هریره فی النهی عن الشرب من فم

السقاء. به لام نه م فه رموودمیه که ته رمفی ژماره: ۲۴۶۳ فه تج. لهوی

دمفه رموی: موسلیم ته خریجی کردووه. (بر: ز/ ۱۰۶۹ تجرید = بهرگی/ ۲

ل/ ۱۶۱).

۷. ژماره: ۱۸۵۶ ته جرید = ۵۶۳۸ فه تج - حدیث ابی طلحه فی قدح النبی

صلی الله علیه وسلم.

دهیش فه رموی: چوارده بیسراوی صه حابه و چینانی دواسه حابه یشی

واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٧٨- نامه‌ی نه خوشه‌کان - کتاب المرضى

١٨٥٧- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصَبٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُّهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ. (الحديث ٥٦٤١ و الحديث ٥٦٤٢) (١٨٥٧).

نه‌بو سه‌عیدی خودری و نه‌بو هورهره - په‌زای خویان لی بی- دمه‌رموون: پیغمه‌ر - دروودی خوی له‌سهر بی- دمه‌رموی: (هه‌رشه‌که‌تی و کفتی و نه‌خو‌شی و په‌زاره‌و خه‌م و خه‌فمت و ئیش و نازاری که‌تووشی موسولمان ده‌بی، خودا ده‌یانکات به‌سه‌ری‌و‌ش و په‌رده (که‌فارمت) و بریت‌ی گونا‌هه‌کانی، و‌میه‌که‌یه‌که گونا‌هه‌کانی نه‌و موسولمانه ده‌سپ‌نه‌وه، ته‌نانه‌ت در‌کی‌کیش که‌له شوین‌یکی هه‌ل‌چه‌قی هه‌روا -ش). (تاج/ ٤ ز/ ٥٢ ز/ ١ ل/ ١٧١).

١٨٥٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْخَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ مِنْ حَيْثُ أَتَتْهَا الرِّيحُ كَفَأَتْهَا فَإِذَا اعْتَدَلَتْ تَكْفَأُ بِالْبَلَاءِ وَالْفَاجِرُ كَالْأَرْزَةِ صَمَاءً مُعْتَدِلَةً حَتَّى يَقْصِمَهَا اللَّهُ مَتَى شَاءَ. (الحديث ٥٦٤٤ طرفه في: ٧٤٦٦) (١٨٥٨).

نه‌بو هورهره - په‌زای خوی لی بی- هه‌رمووی: خو‌شه‌ویست - دروودی خوی له‌سهر بی- دمه‌رموی: (موسولمان وه‌ک قه‌رسیلی سه‌وزی نه‌رم و نو‌ل وایه،

(٨٥٧) أخرجه مسلم في البر و الصلاة و الآداب .. رقم: ٢٥٧٢.

(٨٥٨) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و أحكامهم .. باب: مثل المؤمن كالزراع و مثل

الكافر .. رقم: ٢٨٠٩.

ھەروەك چۇن قەرسىل بەدەم باوۋ ھەزارەدەكا، بەلەم بايەكە قەرسىلەكەى بۇ
 ھەلئەكەنرئى، ھەركە باكەى خەست قەرسىلەكە قىتو قىچو رەمپ و راست
 رادەوھەستىت، موسولمانىش ئاوا دەردوبەلە، لەھەموو جۇرئى، لەھەر چوارلاو،
 دەيھىنىو دەيىبات، بەلەم موسولمانەكە خۇگەر، ھەركە رەزگارى بوو دەست دەكا
 بەژيانىكى ئاسايى و سوپاسگوزارى خوا دەكا و ھەمىشە سەركەوتوو دەبى.
 بەلەم مەروى بەدكار (فاجىر) وەك شىخەلئى دار كاژ واپە، قەوى و پتەوۋە رەمپ و
 رەك رادەوھەستىت، كەمەت توۋشى دەردو بەلە دەبى، ھەتە لەناكاوېكا، باى ئاكەم
 لەرەك و رەشە ھەلئى دەكەنئى و خوا لەكات و ساتى خۇىدا پەشتى دەشكەنئى).

١٨٥٩- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِيبْ مِنْهُ. (الحديث ٥٦٤٥) (١٨٥٩).

دیسان نه‌بوهوره‌یره -رہزای خوای لی بی- دمفہرموی: خوشه‌ویست -دروودی
خوای له‌سہر بی- دمفہرموی: (ہہرگہسہی گہ‌خودا خواستی خییری پی ہہ‌بی،
تووشی ئیشو ئازارو دہردو بہ‌لای دہکا). (ریاض/ ۱ ل ۵۸ / ۳۹ ز / ۳) + (تاج/ ۴
ز / ۵۲ ل / ۱۷۱ ز / ۳).

١٨٦٠- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا أَشَدَّ عَلَيْهِ الْوَجَعُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٥٦٤٦) (١٨٦٠).

عائيشه هاوسهري پيغمهر - دروودی خوا لهسهر پيغمهرو پهزای خوا
لهسهر ههموو هاوسهرهکانی بی- فهرمووی: کهسم نه دیوه کهوهک پيغمهر -
دروودی خوای لهسهر بی- ناوا ئازاری سهخت بی). (تاج/ ۴ ز/ ۵۲ ل/ ۱۷۲
(۴/).

(١٥٩) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (من يرد الله به خيراً...) (فتح/١١)

المترجم

(٢٦٠) أخرجه مسلم في البر و الصلاة و الآداب، باب: ثواب المؤمن فيما يصيبه... رقم: ٢٥٧٠.

۱۸۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ وَهُوَ يُوعَكُ وَغَكَا شَدِيدًا وَقُلْتُ: إِنَّكَ لَتُوعَكُ وَغَكَا شَدِيدًا قُلْتُ إِنَّ ذَاكَ بِأَنَّ لَكَ أَجْرَيْنِ قَالَ: أَجَلٌ مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تَحَاتُّ وَرَقُ الشَّجَرِ. (الحديث ۵۶۴۷ أطرافه في: ۵۶۴۸، ۵۶۶۰، ۵۶۶۱، ۵۶۶۷) (۱۸۶۱).

ثیبنو مهسعود که ناوی عهبدو للایه -رمزای خوای لی بی- دمهفرموی: (له نه خویشینه که ی پیغه مهردا، دروودی خوای له سهر بی- چووم بو سهردان و هه والپرسینی، تایه کی گران لی هاتبوو، عهرزیم کرد: نه ی پیغه مهری خودا! تایه کی گران و سهخت دایگرتوویت. فهرمووی: (نه دی وایه، من که تا دامده گری به قهد دووپیاو له نیوه تا دامده گری، گوتم: دیاره نه وه له بهر نه وه یه که تو دووقات پاداشت بو هه یه، فهرمووی: (به لی نه وه وایه، وه ههر موسولمانی هه رئیش و نازاریکی بیته ری، له درپکیکه وه بیگره هه تا زیاتر، به هو ی نه وه وه خودا گونا هه کانی هه ل دمو ری نی، هه روه ک چون که لای دره ختی سهر پاک هه لومری ناوا، هه تا له نه نجاما به هو ی نه خو شی و نی شو نازاره وه موسولمان له گونا هه پاک دمبیته وه). (تاج/ ۴/ ل ۱۷۲/ ز ۵۲/ ز ۵/ ش).

۱۸۶۲- عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَا أُرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ إِنِّي أَصْرَعُ وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْخُلِ اللَّهُ لِي قَالَ إِنَّ شَيْتَ صَبَرَتْ وَلَكَ الْجَنَّةُ وَإِنْ شَيْتَ دَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُعَاقِبَكَ فَقَالَتْ: أَصْبِرُ فَقَالَتْ: إِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْخُلِ اللَّهُ لِي أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ فَدَعَا لَهَا. (الحديث ۵۶۵۲) (۱۸۶۲).

(۸۶۱) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: ثواب المؤمن فيما يصيبه.. رقم: ۲۵۷۱.

(۸۶۲) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب ثواب المؤمن... رقم: ۲۵۷۱.

عهتای کوپی ئه بو ره باح - رهزاو ره حمه تی خوی لی بی - فهرمووی:
 ئیبنوعه باس - رهزای خویان لی بی - پیی فهرمووم: بازنیکی بههشتیت پی
 نیشانبدم، گوتم: ئادهی بفهرموو: فهرمووی: ئهم ژنه ره شه هاته لای
 پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بی - عهرزی کرد: قوربان! من فیم لی دی، و
 کاتی بهرکه مه که ده مگرئ گیانم دمرده که وی، له خودا بپاریره وه بۆم، که چاکم
 بکاته وه. فهرمووی: (ئه گهر چه زده که ی ددان بگره به خوتا و ئوقره بگرمو
 ئارام بگره له سهر ئهم نه خوشین و ئیشو ئازاره، له تۆله ی ئه وه دا خودا
 بههشتت پی خه لات دهکا. ئه گهر چه زیش ده که ی ئه وا له خوا ده پاریره وه
 بۆت که خودا چاکت بکاته وه!) ژنه ره شه که فهرمووی: (باشه ئارام ده گرمو
 له ژیر باری خودادا سه بر ده گرم، به لام له کاتی خوولیهاتنه که دا له شم
 دمرده که وی، له خودا بپاریره وه که ئیتر له شم دمرنه که وی، پیغه مهریش -
 دروودی خوی له سهر بی - نزای ئه وه ی بۆیکرد...). (تاج/ ۴/ ل ۱۷۴/ ز ۵۲/ ژ ۹/
 -ش).

۱۸۶۳ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ قَالَ: إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِهِ فَصَبْرَ عَوِضَتُهُ مِنْهُمَا الْجَنَّةَ
 يُرِيدُ عَيْنِيهِ. (الحديث ۵۶۵۳) (۱۸۶۳).

ئهنهس - رهزای خوی لی بی - فهرمووی: له پیغه مهرم بیست دهیغهرموو:
 (خودای گه وره، له فهرمووده یه کی قودسیدا، ده فهرموی: کاتی دووچاو بهو
 شیرین و نازداریه، له بهنده ی خۆمم سهنده وه و گیرۆده ی داوی کویریم کردو،
 ئه ویش مهردانه له ژیر باری تاه ی کردنه وه ی مندا، ئارامی گرت و ددانی گرت
 به خۆیدا، به بهشی من رازی بوو، ئه وه منیش ههقی بۆ ده که مه وه له باتی

(۱۸۶۳) لم يوافقته مسلم على إخراج حديث أنس في الحبيبيتين (فتح/ ۱۱/ ص ۲۷۶) خاتمة

نہو دووچاوه له قیامه تا، بههه شتی ددهموی! (تاج/ ۴ ل/ ۱۷۵ ژ/ ۱۰ ز/ ۵۲ ش/ت).

۱۸۶۴- عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّدُنِي لَيْسَ بِرَأْسِ بَغْلٍ وَلَا بِرِذْوَنٍ. (الحديث ۵۶۶۴ سبق طرفه في: رقم: ۱۴۳ تجريد = ۱۹۴ فتح = بهرگی ۱/ ل/ ۱۶۴) (۸۶۴).

لیرمدا دمفه رموی: نه خووش بووم پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- له گهل نه بوبه کری صدیقا، به پی ته شریفیان هات بو هه والپرسینم، نه به سواری هیستر بوون و نه به سواری بارگیر بوون).

۱۸۶۵- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: وَرَأَسَاهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاكَ لَوْ كَانَ وَأَنَا حَيٌّ فَاسْتَغْفِرَ لَكَ وَأَدْعُو لَكَ فَقَالَتْ عَائِشَةُ وَآ تَكْلِيَاهُ وَاللَّهِ إِنِّي لَأُطْنُكُ ثَجِبُ مَوْتِي وَلَوْ كَانَ ذَاكَ لَطَلَبْتُ آخِرَ يَوْمِكَ مُعَرَّسًا بِبَعْضِ أَزْوَاجِكَ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَلْ أَنَا وَرَأَسَاهُ لَقَدْ هَمَمْتُ أَوْ أَرَدْتُ أَنْ أُرْسِلَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ وَابْنِهِ وَأَعْهَدَ أَنْ يَقُولَ الْقَائِلُونَ أَوْ يَتَمَنَّى الْمُتَمَنِّونَ ثُمَّ قُلْتُ يَا أَبَى اللَّهِ وَيَذْفَعُ الْمُؤْمِنُونَ أَوْ يَذْفَعُ اللَّهُ وَيَأْبَى الْمُؤْمِنُونَ. (الحديث ۵۶۶۶ طرفه في: ۷۲۱۷) (۱۸۶۵).

جاری چه زرمتی عائیشه سهری دیشی، له تاو ژانی سهری دمفه رموی، وای سهرم! چه زرمتی عائیشه - رمزای خوای ئی بی- فهرمووی: که من وام گوت پیغه مهر - دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: (نه خووشی نیشانه ی مردنه نه گهر تو له پیش منا بمریت نهی عائیشه! بیگومان له خوای گه وره بوژت دهپاریمه وه که گونا هه کانت بیووشی و نرای باشت بو ده که م) منیش گوتم:

ئاي كۆستىم كەيىن! بەخۇا وادىزەنم ھەز دەكەيت كەيىن بىر، خۇ ئەگەر شتى
وا پرووبدات، مەن بىر مەن تۆ زىندوو بىت، ئەمەندە خەم بۇ مەن ناخۇي ھەر ئەو
رۆزە مەن بىر دەچىتەو، دوورنىيە لەكۆتايى ئەو رۆزەدا كەلەگەل يەككە
لەئزەكانتا زەماو مەن بىكەيت، واتە: بىچىتە لاي و دروست بىت لەگەل!!

دىارە كەنەم جۆرە قىسەو گىتوگۆيە، لە پرووى نازو رازو گىلەيى بەيىنى زىن و
مىدەو بوو و بۇ خۇشى و سوعبەت بوو بۇيە خۇشەويست - دروودى خۇاي
لەسەر بى- بەقىسەكەي عانىشە زەردەخەنە دەيگىرى. ئەو جا پىغەمەر - دروودى
خۇاي لەسەر بى- بەعانىشە دەفەرموى: (واز لەم قىسانە بىنە تۆ زۆرت ماو
لەزىندا، ئەگەر راستىت دەيى، مەن واي سەرم! مەرگ گىرى مەن دەدا نەو ك تۆ،
كەواتە ھەتا زوو مشورىكى مەن بىخۇ! پىغەمەر بەسرووش - وحى - ئەمە
دەزانى. عانىشە - رەزاي خۇاي لى بى- دەفەرموى: (ئىتر بەرە بەرە نەخۇشىنى
سەرمەرىگى دەستى پىگەرد).

پىغەمەر - دروودى خۇاي لەسەر بى- ويستى كە دووپاتى بىكەتەو بۇ
عانىشە كە مەرگى نىزىكە، ئەو ھەتا بىر لەدىارىكىردىنى جىنشىن بۇ خۇي
دەكەتەو لەھەمان كاتا دەيەيى دلى بداتەو، بەو كە باوكى مورەشەخە بۇ
ئەو، وەك عانىشە خۇي ئەمە پروون دەكەتەو و دەفەرموى: (پىغەمەر -
دروودى خۇاي لەسەر بى- لە نەخۇشىنى سەرمەرىگا كەتيا مەرد، فەرموى:
ئەي عانىشە ئەبۇبەكرى باوكت و براكەتم بۇ بانگ بىكە، ھەتا وەسپىتنامەيى
بنووسم بۇ ئەبۇبەكر، كەلەپاش مەرگى خۇم ئەو جىنشىن بى، نەبادا
ھەركەسە بۇخۇي ھەول بدا بۇ شوپنەكەم و بلى: ھەقى مەن بۇ مەن رەواترە
و بىروپيانو بۇ ئەمە بدوزنەو! لەپاشا فەرموى: وەل نا، پىويست بەنامە و
راسپىرى ناك، چۈنكە خۇدا ئەو ناكات و موسولمانىش شتى و قەبول
ناكەن و جگە لە ئەبۇبەكر بەكەسى تر رازى نابىن كەلەپاش خۇم بىي

به جينشينم، نهوه بوو و ابوو له پاش چه زړه ت نه بوبه کړا به جينشين.

(تاج/ ٥/ ز ٣/ ل ١٧/ ژ ٥) + (رياض/ ٢/ ل ٣٥٠/ ژ ٩١٦).

١٨٦٦- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَتَمَتَّنُ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ مِنْ ضَرْأٍ أَصَابَهُ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَلْيَقُلِ اللَّهُمَّ أَخْنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي. (الحديث ٥٦٧١).
(رياض/ ١/ ز ٣/ ل ٥٨/ ژ ٤٠/ ش) (٨٦٦)

نه نه سى كورې مالك -رمزای خواى لى بى- فهرمووى: پيغه مهر -دروودى خواى له سهر بى- فهرمووى: (نه گهر تووشى ناخوشى بوون خوژگه بؤ مردن مه خوازن، نه گهر هه رناچار بوون شتى وابكهن بلين خوايه هه تا ژيانم بؤم باشه بم ژينه، وه كاتى مردنم باستر بوو بؤم بم مړينه). (تاج/ ١/ ل ٥١٦/ ز ١٩١/ ش/ د/ ت/ ن).

١٨٦٧- عَنْ خُبَابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ أَكْتَرَى سَبْعَ كَيَّاتٍ فَقَالَ: إِنَّ أَصْحَابَنَا الَّذِينَ سَلَفُوا مَضَوْا وَلَمْ تَنْقُصْهُمْ الدُّنْيَا وَإِنَّا أَصَبْنَا مَا لَا نَجِدُ لَهُ مَوْضِعًا إِلَّا التُّرَابَ وَلَوْ لَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهَانَا أَنْ نَدْعُوَ بِالْمَوْتِ لَدَعَوْتُ بِهِ. (الحديث ٥٦٧٢ اطرافه في: ٦٣٤٩، ٦٣٥٠، ٦٤٣٠، ٦٤٣١، ٧٢٣٤) (١٨٦٧).

خه بباب -رمزای خواى لى بى- له چه هوت شوين سكى خووى داخ كړدبوو فهرمووى: هاوړئ پيشينه گانمان، بهروو سوورى مردن و سهریان نايه وه، به هووى خووشى جيهانه وه له پاداشى دوا روژيان به هيچ جوړئ كه م نه بووه چونكه تيكه لاوى دنيا نه بوو بوون. به لام نيمه به پيچه وانه وهى نه وانه وه، نه وونده سامان و دارايمان كه له كه كړدووه، جى نه ماوه تى كهن، مه گهر خانووى بى بكهين، وه له بهر نه وه نه بى كه پيغه مهر -دروودى خواى له سهر

(٨٦٦) و الحديث اخرجه مسلم في الدعوات (العيني/ ٢١/ ص/ ٢٢٥). -المترجم-

(٨٦٧) و الحديث اخرجه مسلم في الدعوات (العيني/ ٢١/ ص/ ٢٢٦). -المترجم-

بی۔ ریگری کردووه لیمان که مهرگ بهناوات بخوازین، دمنه مهرگی خومم بهناوات دهخواست). (تاج/ ۱/ ز ۱۹۱/ ل ۵۱۶/ ز ۱/).

۱۸۶۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَنْ يُدْخِلَ أَحَدًا عَمَلُهُ الْجَنَّةَ قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لَا وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِفَضْلٍ وَرَحْمَةٍ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَلَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ إِمَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَزْدَادَ خَيْرًا وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَسْتَعْتَبَ. (الحديث ۵۶۷۳ سبق في: ۳۷ ب/ ۱/ ل ۵۶/ (۱۸۶۸)

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای ئی بی- ھەرمووی: ژنەوتم لە خوشەوێست - دروودی خوای لەسەر بی- دەیفەرموو: (قەت کردەوێ کەسێ نایباتە بەھەشت)، ھاورپیان ھەرموویان: ھەتا تۆیش ئەو پیغەمەری خودا! بەکرەوێ باشی خۆت ناچیتە بەھەشت؟ ھەرمووی: (بەئێ، ھەتا منیش بەھوێ کردەوێ خۆمەوێ ناچمە بەھەشت، مەگەر خودا بەمیھرو سۆزو پەرحمەتی خۆی بێ پۆشی و نووقمی میھربانی خۆیم بکات، جا کەواتە ھەر لەئێستاوە ملی رێگەی راست بگرن و ئەوەندە بۆتان دەلوێ درێغی لەکردنی کاری باش مەکەن و مزگینی وەرگیرن).

ھەرگیز کەستان مەرگ بەناوات مەخوازن، چونکە ئەوێ خۆی باشەو چاکەکارە، سا بەئکوو باشتەر دەبی و پتر چاکە دەکا، ئەوەیشی کە خۆی خرابەکارە و پیاو خرابە، سا بەشکوو خودای گەورە مۆلەتی بدا، تا تەوێبە دەکاو دەگەرێتەوێ بۆلای خودا). (ریاض/ ۱/ ز ۱۴۰/ ل ۱۳۵/ ز ۱۴۵/ + (تاج/ ۱/ ز ۹/ ل ۵۱۷/ ز ۲/).

۱۸۶۹- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَتَى مَرِيضًا أَوْ أَتَى بِهِ قَالَ أَذْهَبَ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ

إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا. (الحديث ٥٦٧٥ اطرافه في: ٥٧٤٣، ٥٧٤٤، ٥٧٥٠) (١٨٦٩).

عائشه -رمزى خواى لى بى- فەرمووى: دەستوورى پېغەمەر -دروودى خواى لەسەر بى- وابوو، كاتى دەچوو بۆلای نەخۆشى، يا فەرمووى كاتى نەخۆشىكىان دەھيئا بۆلای ئاوا نزاى چاكبوونەوہى بۆى دەگرد دەيفەرموو: (أَذْهَبِ الْبَاسَ رَبَّ النَّاسِ اشْفِ وَأَلِّتِ الشَّافِيَ لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا: ئەى خوداى من! ئەى پەرورەدگارى ھەرچى ئادەمىزادە، ئەى لاپەرى ئىشو ئازارا شىفاى بىدەو خۆش و چاكى بکەرەوہ، شىفادەرى بەراستى ھەرخۆتیت و خۆشبوونەوہ ھەربەدەستى تۆيە، بىجگە لەتۆ شىفادەرى تر نىيە، ئەگەر خواستى تۆى لەسەر نەبى دەرمان و نووشتە پارناکا، شىفايەكى تەواوى وا کەھىچ دەردى نەھيلى!). (تاج/ ٤/ ز ٧٤/ ل ٢١٦).

پایانی - الخاتمة

پیشہ‌وای عہد سقہ لانی - پرہزاو پرہمہ تی خوای لی بی - دمفہ رموی: نامہ ی نہ‌خوشہ‌کان چلو ہشت فہرموودہ ی بہرزی واتیادا، حہوتیان ہہ‌لسپیراو (معلق)ن، نہ‌وانی تریان پہیومستن، واتہ: موصولن. سیو چوار ریگہیان دووبارہن، پوختہ‌کہیان: (۴۸ - ۳۴ = ۱۴) چوارہ فہرموودہ یہ، موسلیمیش وەك بوخاری ئەم پوختہ یہ ی گیراوتہ وە جگہ لەمانہ یان.

۱. ژمارہ: ۱۸۵۹ تجرید / ۵۶۴۵ فہتج = من یرد اللہ بہ خیرا یصب منہ.

۲. حدیث عطاء: إنه رای أم زفر. انظر: الطريق الأخری من رقم: ۵۶۵۲ فتح.

۳. رقم: ۱۸۶۳ تجرید - ۵۶۵۳ = حدیث أنس فی الحبیبین، ژمارہ: ۱۸۶۵

ت=۵۶۶۶ ف-حدیث عائشہ: وارسا ہہروا دمفہ رموی: چہند بیستراو - اثر یکی صہ حابیشی واتیادا.

روونکردنه وه:

له م فهرمووده پیرۆزهدا حه قیقه تیکی پزیشکی واتیادا، که نه ویش نه ویه، خوای گه وره ههنگوین و نهشته رگه ری و داخکردنی کردووه به هوئی چاکبوونه وهی نه خوشی و دردی زۆر. ئیستا ههنگوین به ریزهیه کی دیاری کراوی جیا جیا، له زۆرینهی دهرمانه نوێ سهرده می به کانداهیه، وه نهشته رگه ری و کردووه نهشته رگه ییه کان، که ناسراون به عه مه لیاتی جیراحی، نه و منده زۆربوون له پادمه دهرن، بگره شیومه کاره کۆنه کان واله بیرده چنه وه، وه که له شاخ گرتن و خوین به دان و زالوگرتن، ومداخ کردنیش ئیستا گه شهی کردووه، وه بووه به هونه ریکی گه لی پيشكه وتووی سهرده می نوێ، به راستی ئیستا که زۆرینهی راستیه کان به نه زموون و به موشاهه ده چه سپاون، مرؤف به دلتیاییه وه ده توانی بلی: (نه وهی له م فهرموودمیه دا ئامازهی بۆکراوه راستیه کی پزیشکی و زانستیه چونکه: نهشته رگه ری و ههنگوین و داخ کردن، به هه موو جوړو شیوه کانیه وه رۆح و گیانی پزیشکی نه مپۆن).

١٨٧٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: أَخِي يَشْتَكِي بَطْنَهُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَى الْغَائِيَةَ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ الْغَائِلَةُ فَقَالَ: اسْقِهِ عَسَلًا ثُمَّ أَتَاهُ فَقَالَ: قَدْ فَعَلْتُ؟ فَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ اسْقِهِ عَسَلًا فَسَقَاهُ فَبَرَأَ. (الحديث ٥٦٨٤ طرفه في: ٥٧١٦) (١٨٧٢).

ئه بو سه عیدی خودری پرمازی خوای لی بی- فهرمووی: پیاوئ هاته لای پیغه مه ر دروودی خوای له سه ر بی- گوئی: براهه کم هیه سکی دیشی؟ فهرمووی: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری دووهه م هاته وه خزمه تکی دیسان فهرموویه وه: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری سیهه م هاته وه خزمه تی: دیسان فهرموویه وه: ههنگوینی بدمری، بۆ جاری چواره م هاته وه گوئی: هوربان!

ههنگوینی ددهمئی، که چی زیاتر رهوانی دهکا؟ فهرمووی: دروودی خوای لهسر بی: خودا لهفورثانی پیروژدا دمفهرمووی: (فیه شِفَاءٌ لِلنَّاسِ - لهههنگوینا شیفاو ددرمان ههیه. کهواته: ئهم فهرمایشتهی خودا راسته بهلام نهوهی که تو ههنگوین ددهدی بهبراکمت و سکی چاک نابی، سکی براكمت درودهکا، دیسان ههنگوینی پی بده، جا ههنگوینی جاری تر دمداتی، وهسکی چاک دمی). (تاج/ ٤ ل/ ١٩٥ ز/ ٣).

١٨٧٣- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَلَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِنَّ هَذِهِ الْحَبَّةَ السَّوْدَاءَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا مِنَ السَّامِ. قُلْتُ: وَمَا السَّامُ؟ قَالَ: الْمَوْتُ. (الحديث ٥٦٨٧) (١٨٧٣).

عائیشه رهمزای خوای لی بی- فهرمووی: ژنهوتم لهپیغهمه- دروودی خوای لهسر بی- دمیفهرموو: (رهشکه ددرمانی ههموو ددریکه، مه رگی لی دمرجی). عهرزم کرد: مه بهست لهمه رگ چی به؟ فهرمووی: مه بهست لهمه رگ مردنه. (تاج/ ٤ ز/ ٦٢ ل/ ٢٠٠ ز/ ١ ش/ ت).

١٨٧٤- عَنْ أُمِّ قَيْسٍ بِنْتِ مَخْصَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ يُسْتَعْطَى بِهِ مِنَ الْعُدَّةِ وَيُلْدُّ بِهِ مِنَ ذَاتِ الْجَنْبِ. وَدَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِابْنِ لِي لَمْ يَأْكُلِ الطَّعَامَ قَبَالَ عَلَيْهِ فَدَعَا بِمَاءٍ فَرَشَّ عَلَيْهِ. (الحديث ٥٦٩٢ أطرافه في: ٥٧١٣، ٥٧١٥، ٥٧١٨، والحديث ٥٦٩٣ طرفه في: ٢٢٣) (١٨٧٤).

ئوم فهیسی کچی میحصنه رهمزای خوای لی بی- دمفهرمووی: لهپیغهمه- بیست، دمیفهرموو: عوودی هیندی بهکاربهینن، چونکه ههوت ددرمانی پیوههیه، بهم شیومیه بهکاردمهینری: دمی کوتن و بهرؤن زمیتوونهوه، یان

رؤنه کهی دهگرن بۆ دوومه لی مه لاشووی منال دمیته کینه کونه لووتی، وه
رؤنه کهشی بۆ نه خووشی پالوو دهخوریته وه، له گه یارانه ومیه کا: کورپکی خۆم
په بوو، دوومه ل له ناو قورگی هاتبوو، به زمبری په نجه دوومه له که ته قاند،
که چوومه خزمه تی چه زمرت - دروودی خوی له سه ر بی- فه رمووی: (بۆچی
به زمبری په نجه دوومه لی گه رووی منالان دمه قینن و نازاریکی زۆریان
ئه ده ن، به لکوو له باتی نه وه به عودی هیندی دمرمانی بکه ن، نه م عوودی
هیندییه، که به کوردی پی ده گوتری: داره هیندی، دمرمانی هه وت دمردی
واپیوه، بۆ دوومه لی گه رووی منال، دمیته کینه ناو کونه لووتی، وه ناوه کهشی
بۆ نه خووشی پالوو دهخوریته وه). (تاج/ ٤/ ل ٢٠٢ ز/ ٦٣).

له گه یارانه ومیه کی ئیره دا ده فه رموی: چووم بۆ خزمه تی پیغه مه ر درودی
کورپکی ساوی خۆم پی بوو، نانه خۆره نه بوو بوو، میزی کرد به جله کانیدا
پیغه مه ر - دروودی خوی له سه ر بی- داوی ناوی کردو لکی پرژاندو ئیتر
نه یشۆرد).

عودی هیندی واته: قوسط، بۆ واتای نه م وشه یه بروانه: ژماره: ٢٠٥
ته جرید = ٣١٣ فه تح = به رگی/ ١/ ل ٢١٤ + ١٦٢/ ژ/ تجرید = ٢٢٣ = به رگی/ ١/
ل ٨٣.

١٨٧٥- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ أَجْرِ الْحَجَّامِ فَقَالَ اخْتَجَمَ رَسُولُ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَجَمَهُ أَبُو طَيْبَةَ وَأَعْطَاهُ صَاعَيْنِ مِنْ طَعَامٍ وَكَلَّمَ مَوْلِيَهُ
فَخَفَّفُوا عَنْهُ وَقَالَ: إِنَّ أَمْثَلَ مَا تَدَاوَيْتُمْ بِهِ الْحَجَّامَةُ وَالْقُسْطُ الْبَحْرِيُّ وَقَالَ: لَا
تَعْدَبُوا صِبْيَانَكُمْ بِالْعَمْرِ مِنَ الْعُذْرَةِ وَعَلَيْكُمْ بِالْقُسْطِ. (الحديث ٥٦٩٦ طرفه في:
رقم: ٩٥٣ تجريد = ٢١٠٢ فتح الباري = به رگی/ ٣/ ل ٢٧) (١٨٧٥).

پرسیارکرا له نیمامی نه نه س - پړزای خواى لى بى: نایا کړیى که له شاخگر
 چه لاله یا چیه؟ فه رمووی: (کړیى که له شاخ گر دروسته، چونکه نه بو
 طه بیه که له شاخی گرت له پیغه مهر - دروودی خواى له سهر بى - جا چه زمرت -
 دروودی خواى له سهر بى - له باتی نه وه دوومه ن خوراکی پییدا، وه هسهى
 له گهل ناغا نازاد که ره گانی گرد، له باره ی یارمه تی دانیه وه، چونکه نه م
 خزمه ته باشه ی پیشکesh به پیغه مهری خودا کردووه، نه وانیش نه وسهرانه ی
 که دایان نابوو له سهری به رامبه ر به نازاد کړنى بویان که م کرده وه).

وه خوشه ویست - دروودی خواى له سهر بى - فه رمووی: (به راستی باشرین
 نمونه بۇ دهرمانی باش، بۇ نیوه ی دانیش تووانی گهر میان که له شاخ گرتنه، وه
 ههروه ها عوودی دهریایی، که به عهره بی پى ده گوتړی: قوسطی به حری). وه
 ههروه ها چه زمرت - دروودی خواى له سهر بى - فه رمووی: (منالان نه گهر
 تووشی دوومه لى گهروو بوو، یا نالووی کهوت، به گوشینی په نجه نازاریان
 مه دهن، به لکوو له باتی نه وه به عوودی هیندی واته: به قوسط دهرمانی بکه ن.
 (بې: تاج/ ۲ / ۲۹۹ + ژ/ ۷۷۴ + تاج/ ۴ / ل ۲۰۱ / ژ ۱/).

روونکړدنه وه:

نه و به هره انه ی له م فه رمووده یه و مرده گیرین:

۱. که له شاخ گرتن و خوین به ردان و خو داخکړدن و زالوو به کاره ییان،
 له شهرعا ریگه یان پى دراوه، وده هتا نیستاش نیازمه ندان به کاریان دهینن، وه
 سودیان لى و مرده گرن، وه پزشکی و دوکتوریش ریگه ی شتی وا دمد.

۲. هه رکاتی باشر هه بوو، کار به و بکړی نه وه کار به باش بکړی. وه
 له م فه رمووده ا د مرده که وى: که عهرمه گان به نه زموون له کوئا، دوومه لى
 گهروو، وه یانالوو کهوتیان، به گوشینی سهری په نجه و به ته قانندن دهرمان و
 چاره سهر کردووه، به لام نه وه تا پیغه مهر - درودی خواى له سهر بى - ده فه رمووی:

لهوه باشتَر هه‌یه، ئه‌وه دهبی به‌هوی نازار، تیمارکردنی ئه‌وه‌جۆره نه‌خۆشی‌یانه به‌داره هیندی بکری بی نیشترو باشتَره. بپروانه: ژماره: ٩٤٧-به‌رگی/٣/ل/٢٠.

٣. له‌فه‌رمووده‌که‌وه دهم‌که‌هوی که‌که‌له‌شاخ گرتن، له‌ولاتی گهرمیان به‌سوودتره، هه‌تا کویتان، ههرها بۆلاو به‌سوودتره هه‌تا بۆ پیر.

٤. وه‌کی تریش نیستا هه‌موو شتی گۆراوه، وه‌نهم رینماییه پزیشکیانه، په‌یوه‌ندی به‌عیباداته‌وه نییه، له‌به‌رئه‌وه ده‌توانی خۆ دهرمان کردن و خۆ چارسه‌رکردن به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رده‌مانه بی‌ت نه‌ک به‌م شیوانه.

١٨٧٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: غُرِضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمُ فَجَعَلَ النَّبِيُّ وَالنَّبِيَّانِ يَمْرُونَ مَعَهُمُ الرُّهْطُ وَالنَّبِيُّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ حَتَّى رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ قُلْتُ: مَا هَذَا؟ أُمَّتِي هَذِهِ. قِيلَ: بَلْ هَذَا مُوسَى وَقَوْمُهُ قِيلَ: انْظُرْ إِلَى الْأُفُقِ فَإِذَا سَوَادٌ يَمْلَأُ الْأُفُقَ ثُمَّ قِيلَ لِي انْظُرْ مَا هُنَا وَمَا هُنَا فِي آفَاقِ السَّمَاءِ فَإِذَا سَوَادٌ قَدْ مَلَأَ الْأُفُقَ قِيلَ هَذِهِ أُمَّتُكَ وَيَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ هَؤُلَاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا بِغَيْرِ حِسَابٍ ثُمَّ دَخَلَ وَلَمْ يَبَيِّنْ لَهُمْ فَاقَاضَ الْقَوْمُ وَقَالُوا: نَحْنُ الَّذِينَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاتَّبَعْنَا رَسُولَهُ فَتَحْنُ هُمْ أَوْ أَوْلَادُنَا الَّذِينَ وَلِدُوا فِي الْإِسْلَامِ فَإِنَّا وَلَدْنَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَرَجَ فَقَالَ هُمُ الَّذِينَ لَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَتَطَيَّرُونَ وَلَا يَكْتَوُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ فَقَالَ عُكَّاشَةُ بْنُ مَخَصَنٍ أَمِنْهُمْ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَقَامَ آخَرُ فَقَالَ: أَمِنْهُمْ أَنَا؟ قَالَ: سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ. (الحديث ٥٧٠٥ أطرافه في: ٣٤١٠، ٥٧٥٢، ٦٤٧٢، ٦٥٤١) (١٨٧٦).

نیبنوعه‌باس —رمزای خودایان لکبی— فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر —دروودی خوای له‌سه‌ر— رۆژی له‌مال دهرچوو هات بۆ ناو مان زفه‌رمووی: (له‌خه‌وما نه‌ته‌وه‌کانم یه‌که یه‌که پی نیشان دران و رانوینران له‌به‌رچاوم. دیاره

كه خهوى پيښه مه رانيش هه وهه و راسته و دروسته، ته ماشام كرد: پيښه مه رى وا هه بوو، نزيكه ي ده پياوى له گه ل بوو، وه هه بوو دوو پياوى له گه ل دا بوو، وه پيښه مه رى وا هه بوو كه يه ك پياوى له گه ل دا بوو، وه هه موو گه له كه يان بريتي بوون له و چهند كه سه، ياله و دوو پياوه، ياله و تاقه زه لاهه! هه تا پيښه مه رى وا هه بوو كه ته شريفى به بهر دمه ما ږت ده بوو، كه سى له گه ل نه بوو، چونكه له دنيا دا له گه له كه ي كه س باومړى پي نه هي ټا بوو!

هه تا له دواى نه وان تارمايى و عه شاماتيكي زورم بينى، تا چاو پر كا ئاسويان داگرتبوو، گوتم ده بى نه م گه له زوره كى بى، تو بلتي گه ل ئيسلامى من بى؟ ده ي خوا دا نه وان بن. به لام پيم گوترا نه مه مووساو گه ل مووسان. نه نجا پيم گوترا: ئاده ي ته ماشاى ئيرموه بكه و چاو بگيرپه به ئاسوى ئاسمانا كاتى ته ماشام كرد تارمايى عه شاماتيكي زورم دى، هه تا چاو پر كا ئاسوى داپوشى بوو، ديسان گوتيان هه پيم: ئاده ي ته ماشاى نه م لا ولاى خوشت بكه، جا ديسان كه ته ماشام كرد تا چاو پر كا به راست و به چه پا، به هه ر چوار لا دا، تارمايى عه شاماتيى بيشمار ئاسوى داگرتبوون پيم گوترا.. نه مه هه مووى نه ته وه (نوممه ت)ى تو ن، له مانه حه فته هه زار كه سيان به بى ليپرسينه وه ده چنه به هه شت).

جا له پيش نه وه دا كه پيښه مه ر - درودى له سه ر- باسى نه و حه فته هه زار كه سه يان بو بكا، كه كين و كى نين و چ كارمن، خو ي رويشته وه بو ماله وه، يارانيش بلا و ميان لك كرد، وه له ناو خو يانا كرديان به مقومقو و گوتيان:

ببى واته: نه بى نه وانه ئيمه ين، چونكه ئيمه به ردى بناغه ي ئيسلامان دامه زراند: پر ومان هي نا به خودا و په پر هوى پيښه مه ر كه يمان كرد، هه نديكي تريان گوتيان: ئيمه هه ر چهند باومرمان هي ناوه به خوداو، به پيښه مه رى خودا، له م پروموه شايانى نه ومين كه ئيوه ده لي ټن، به لام له بهر نه وه ي كه ئيمه له سه ر دمه فره خودايى (شرك) دا له دا يك بووين، ږنگ بى له بهر نه وه

ئەوانە ئیمە نەبین، بەلکوو ئەوانە نەتەووی ئیمە بن، کەیه کسەر
لەئیسلا مەتیدا لەدایک بوون. جاکاتی ئەم وتووێژە گەشتەووە بەپێغەمەر –
درووی لەسەر- تەشریفی هات، فەرمووی: (ئەوانە کەسانیکن لەنەتەووی
ئیسلا، کە نووشتەناکەن و نووقلانە ی خراب لێنادەن و لەبەر هەندئ
نەخۆشی کەوا باوە خەلکی تر هەندئ شوینی تایبەتی خۆیان بەنیازی چارە
سەر و دەرمان خۆیان داخ دەکەن، ئەوان ئەو ناکەن و خۆیان لەبەرشتی واداخ
ناکەن، بەلکوو هەمیشە بۆ جێبەجێ بوونی کار و فرمانیان پشت بەلوتف و
کەرەم و بەخششی خودا دەبەستن و بەس!).

جا عەککاشە ی کورپی میحصەن –رمزای خۆی لێبێ- هەلسا فەرمووی: ئەو
پێغەمەری خودا! ئایا من لەم دەستەبەم یان؟ فەرمووی: (بەلێ تۆ لەوانی)
پیاویکی تریش هەلسا گووتی: ئەو پێغەمەری خودا! ئایا من لەوانم یان؟
فەرمووی: (وەکاشە دەست پێشکەش کەری لێکردی و ئەو بەهرە گەورەیی
بۆخۆی برد) (بەر: تاج/ ٤ ز/ ٨٠ ل/ ٢٤٠ ز/ ١) + (ریاض صالحین/ کوردی/ ١
ز/ ١٠ ز/ ٧٤ ل- ٨٧- چاپی دووهم).

روونکردنەوه:

یەكەم: وەك لەفەرموودە ی تری زۆری صەحیحەووە دەرەكەوئ:
کەنوشتەکردن بەنایەتەکانی قورئان و بەناوە جوانەکانی خودا و بە پارانەووی
ریکی شەرع دروستە، یاخۆ داخکردن لەبەر هەندئ نەخۆشی دروستە، وەك
داخکردنی لاجانگی منال، بەموورووی ئافاقیق، یاداخردنی دوگمە ی
مەیاسیری و زۆر شتی تری لەم بابەتە، برپوانە: ژمارە: ١٠٠٦ تجرید= ٢٢٧٦
فەتحوالباری= بەرگی/ ٣ ل- ٨١ + تاج/ ٤ ز- ٧٣ ل- ٢١٣).

دووهم: عوککاشە ی کورپی میحصەن –رمزای خۆی لێ بێ- لەموسولمانە
پێشینەکانە، پیاویکی زۆر جوان بوو، سوارچاکی وەك خۆی نەبوو،

له کۆچکارانه، نامادهی جهنگی به درو جهنگهکانی تری پاشی بووه، پالنهوانانه له جهنگی به دردا ده جهنگی، شمشیرهکهی له دهستیدا دهسکی، چونکه زۆرینهی جهنگاوهرهکانی نهو رۆژگاره زریهی ناسنین و مهتالیان له بهردابوو، کاتی شمشیر بهتونیدی بهری دهکهورت وهک بیکیشی بهناسن و بهرددا وابوو، جاپیغه مهر - دروودی خوای له سهر - بپرهداریکی قهوی ده داتیون پیی دمفه رموی: (به مه جهنگ بکه) نیتر له خواوه نهو بپرهداره ده بی به شمشیریکی دریژی پشت نه ستووری سپی نیتر وهکاشه شهری پی دهکا ههتا خودا سهریان دهخات، له وه دوایش ئهم شمشیره له لای وهکاشه ده مینی، ههتا له شهری هه لگهراوهکانا، که ناوداره به حوروبی ریدده، له بوزاخه، له سهردهمی جینشینی نه بو به کری سه دیقا به دهستی توله یحهی کوری خووه یلید کوزرا، ئهم توله یحهیه نه وکاته لافی پیغه مه ریتی لئ ددهدا، به لام له نه نجاما موسولمان بووه، وه موسولمانیکی دروستی لئ دهرچوو، وهکاشه له م شهردهدا، له گهل سابیتی کوری نه قهرمه دا، پیش قهره ولئ نیمامی خالیدی کوری وه لید بوون، توله یحه و سه له مهی برای ههر دووکیان کوشتن، له شوپنی که ناوی بوزاخه بوو، له ولاتی یه مامه، که وا له یه مه ن. له نیستی عابا ده لی: (کاتی پیغه مهر - دروودی له سهر - مهرگ بوو به میوانی عوکاشه، ته مه نی چل و چوار سال بوو، سالی له وه دوا شه هیدکرا). له سالی دوازدهی کۆچیدا شه هید بووه، دیاره که گۆره کهی له وه دمفه رمیه، له گهل گۆری شه هیدهکانی تری حوروبی ریددهدا،

لیرمه دشتی ههیه شایانی روونکردنه وهیه، نه ویش نه وهیه: که له زۆر شوین خزن و گۆری پیرۆزو شه خس ههیه به ناوی (وهکاشه) وه، وه خه لکی نهو دمفه ره، به تایبه تی ره شه خه لک و خه لکی عه وام، خاوه نی نهو گۆرو هه سنانه به م هه زه رتهی عه کاشه یه دزمانن له به ره نهو زۆر به چاوی ری زو خۆشه ویستی یه وه ته ماشای شه خسی ناو نهو گۆرانه ده که ن و به گهرمی

سەردانىيان دەكەن، ھەتا مەلاو زانا يانېش بەشدارى لەم ھەست و سەردانىيانەدا دەكەن.

و دەن بەچاۋى خۇم دوو مەرقەدم دىۋە بەم ناۋە، كەپەكچىيان وا لەقەراخ، وا لەنىۋانى برايماو ھەپگىنەدا، لەبەھارانا خەلگىكى زۇر لەھەموو چىنى، لەژن و پىاو، لەگەورە و منال، لەشىخ و مەلاو ئۆمى، لەرۇژى چوارشەمەدا، لەم گوندانەۋە، ھەتا ئىستاش دىن بۇسەردانى ئەم وەكاشەپە، وەچەندىن گۆرى تىرى وەكاشە ناۋى تىرىش لەشۋىنىيانى تىرىش ھەپە. گۆرىكى تىرىش بەم ناۋە لەناۋچەى شۋان، لەپارىزگاي كەكوك دىۋە، لەبەھارانا بەتايىبەتى لەم گوندانەۋە دىن بۇنەم وەكاشەى كەوا لەپال ھەپگىنەدا؛ لەتىمارو گەپەزىل و گەزمەردە ھەلا سۋورە سەرزەل و دارىكەلى و تەنگى سەرو فىكە دەرە برايماو و ھەپگىنەۋە كانى رۇشنايى و ھالەدەرە و چەندىن گوندى تىرى ئەم دەقەرەۋە، سەرجەم خەلگى ئەم گوندانە، بەخاۋ خىزانەۋە، دەھاتن بۇسەردانى گۆرى وەكاشەشە.

لەپاش مەراسىمى زيارەت، دەبوو بەسەيران، ھەبوو ھەل دەپەپىن، ھەبوو نىشانىيان دەناپەۋە، ئىتر ھەركەسە بەجۇرئ تالەدوا نوپۇزى عەسر، دووبارە زيارەتيان دەگەردەۋە و ئەۋجا بىلاۋميان لىدەگەرد. و دەن بەچاۋى خۇم دىۋەمە كەشىخ محمودى مەلىك و عائىشە خىزانى، لەگەل كۆمەلئ چەكدارى خۇيانا لەبەھارا، لەدارىكەلىيەۋە ھاتىبون بۇ زيارەت و سەيران بۇ سەرنەم وەكاشەپە! نامىنە خانى سەرزە لىشيان لەگەلدا بوو، كەزنىكى شازنى خاۋەن دىۋەخان و ھەلۋىستى مەردانەبوو لەزۇر كەسى خەلگى برايماو و خەلگى سەرزەلو مەلاكانى ئەۋناۋچەپەم بىستۋە: كە كۆمەلئ پەيدا بوو بوون، دزايەتى گۆرى پىاۋچاكانىيان دەگەرد، ئەم جۇرە مەرقەدەپىرۇزەميان دەرۋوخان، وەنەپاندەھىشت خەلگ سەردانىيان بكا، گوتيان: يەكى لەۋكۆمەلە ناۋى بەكر بوو كۆرى مەلا رەنۋفى ھەپگىنەبوو، كەۋالەپال مەرقەدەكەدا، ئەو گۆرى ئەم

وہکاشہ یہی تیک داو، بی ریزی ہی کرد، گوتیان؛ سال و مر نہ گہرا، کہ بہر
موشہ کی کہوت، یہک پہنچہ یان بہنہنگوستیلہ کہیہ وہ دؤزیہ وہ، کہ بہہوئی
نہو پہنچہ یہ وہ خوشکیکی ناسیہ وہ!!

وہکاشہ کہی تریش لہناوچہی شوان، حیزبی بہعس رووخاندی، لہگہل
نہوگونہ کوردانہی کہلہوچہ بوون، گواہ موخہریبین نہو مہرقہدہ بؤ
خویان دمکەن بہبنکہو بارہگا، نہگہر نہروو خیئرئ، وہ حیزبی بہعس
بہہزاران مزگہوتو مہرقہدی پیاوچاک و شوینی پیرۆزیان لہکورستان
رووخاند، تہنانت زؤر لہمەلاو زمیوان و خزمەتگوزارانئ نہوشوینہ
پیرۆزانہشیان کوشت، لہہمووی سہیرتر نیستا کہسانئ ہن، بؤ نہو رژیہ
خوینپڑو خوینمژہ دمگرین و خۆزگہی بؤدہخوازن، بیگومان کہچارمنووسی
نہمانیش وەک چارمنووسی حیزبی بہعس دمبی، نہگہر خراپتریش نہبی کہ
نہویش ہہموومان دمزانین کہچی بہسہرہات! وہ وەکوو بیستوومہ لہکەسی
متمانہ پیکراو، خزنی وەکاشہ ناوی تریش ہہیہ بہہمان ناو و نیشان، وہ
نہمانہ ہہموویان گۆری پیاو باشانن وہ ہیچیان گۆری نہم وەکاشہیہ نین
کہلہم فہرموودمیہدا ناوی ہہیہ.

۱۸۷۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ لَا عَذْوَى وَلَا طَيْرَةَ وَلَا هَامَةَ وَلَا صَفَرَ وَفَرٌّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفَرُّ مِنَ
الْأَسَدِ. (الحديث ۵۷۰۷، اطرافہ فی: ۵۷۱۷، ۵۷۵۷، ۵۷۷۰، ۵۷۷۳،
۵۷۷۵) (۱۸۷۷).

نہبوہورمیرہ —رمزای خواى لى بى۔ لہخۆشہویستہوہ —دروودی خواى
لہسہر بى۔ دمفہرموى؛ (نہ نہخۆشى تہنینہوہ لہخۆیہوہ ہہیہو، نہنوقلانہی
خراب ہہیہو، نہبی رہشى و بہدقوومى ہہیہو، نہ (ہامہ) ہہیہو،

نەپاشخستنى مانگى موحرەم ھەيە بۆكاتى مانگى سەفەرۈ نەبەپچەوانەۋە
مانگى سەفەر پېش بخرى بۆكاتى مانگى موحرەم. لەگەل ئەومىشە ئەمە
واتاى وانىيەكە پارىز لەنەخۆشى نىيە، بەلگۈۋ پارىزکردن لەپەتاۋ نەخۆشى
كارى باش و دروستە، دەى كەۋاتە ھەتا بۆت دەكرى پارىز لەگۈل بكەو،
لەبەرى ھەلبى ھەروەك چۆن لەترسا لەبەر شېر ھەل دېيت ئاۋا!). (تاج/ ٤- ل.
٢٣٠ ز- ٧٦ ژ- ٥+١+٢+٣+٤+٦).

پوختەى قەسەى ساخ ئەمەيە: ئەفسانەى كۆنى سەردەمى نەزانى و شتى
ترى لەم بابەتە بى بايەخە، ھەموو شت لەبنەرەتدا بەدەست خودا خۆيەتى،
بەلام بەپىى ياساى ئاسايى و، بەپىى حال و عادەت و باۋو بەراورد دەبى بۆ
ئىحتىيات واتە: دووربىنى خۆت لەدمردو نەخۆشى بپارىزى نەبادا تۆش تووش
ببى، بەتايبەتى لەنەخۆشى خراپ وەكوو گۈل و گەپى. ئەمە پوختەى
فەرموودەى ئىمامى نەۋەىيە، لەم شوئەدا، پىرگۆپى پىرۋزى لەنوورى
خودابى. ھامەش بەزۆر واتا ھاتوۋە، ھەموو واتاكانى قەسە لەبەد قوومى و
ئەفسانە گەرى دەكا، كەشتى وا لەشەرعا بى بايەخە (بى: تاج/ ٤- ل- ٢٢٧ ز-
٧٦).

١٨٧٧- مكرر- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ قَالَ: فَقَالَ أَعْرَابِيٌّ يَا رَسُولَ
اللَّهِ فَمَا بَالُ إِبْلِي تَكُونُ فِي الرَّمْلِ كَالْهَاءِ الظَّبَاءِ فَيَأْتِي الْبَعِيرُ الْأَجْرَبُ فَيَدْخُلُ بَيْنَهَا
فَيُجْرِبُهَا؟ فَقَالَ: فَمَنْ أَعْدَى الْأَوَّلِ. (الحديث ٥٧١٧، طرفه في: ٥٧٠٧) (١٨٧٧-م).

دىسان ئەبوھورمىرە -رمزى خۋاى ئى بى- لەگىرپانەۋمىيەكا، فەرموۋى:
پېغەمەر -دروودى خوداى لەسەربى- فەرموۋى: نەنەخۆشى تەننەۋە ھەيەو،
نەمانگى سەفەردەمى بەمانگى موحرەم و نەكوندە بوو بەدبوومە،
عارمىكى دەشتەكى گۈوتى: ئەى پېغەمەرى خودا: وادەمى كە وشرەكان لەناو

لم دان، له بهر گورج و گۆلی و پاکی و پوختی ده لئی پوهه ناسکن، چ درودو به لایان نییه، که چی که و شتریکی لاوه کی گه پریان تیگلاو دهبی هه موویان گه پ دهکا نهی نه گهر نه خوشی ناته نیته وه نه وه بو وایه؟ هه رمووی: (نهی باشه نه خوشییه که له کیوه تهنیییه وه گه یشت به یه کهم و شتر ۱). (تاج/ ۴ ل- ۲۲۹ ز- ۷۶ ژ- ۳).

۱۸۷۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَذِنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَهْلِ بَيْتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ أَنْ يَرْقُوا مِنَ الْحُمَةِ وَالْأَذْنِ قَالَ أَنَسٌ كُوتِ مِنْ ذَاتِ الْجَنْبِ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيٌّ وَشَهِدَنِي أَبُو طَلْحَةَ وَأَنَسُ بْنُ النَّضْرِ وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ وَأَبُو طَلْحَةَ كَوَانِي. (الحديث ۵۷۲۰، ۵۷۲۱) (۱۸۷۸).

نه نهس - رهزای خودای لی بی- هه رمووی: پیغه مهه - دروودی له سهه - ریگهی مالیکی نه نصاریدا، که ناسراون به نالی عه مری کوپی چه زم، که نزاو نوشته و دهمبهستی مارو دوو پشک و جرو جانه و مری تری زه هردار و نوشتهی گوئی ئیشه بو خویان و بو خه لکی تریش بکهن، نه نهس دهیغه رموو: (نه خوشی پالووم بوو که به عه ره بی پیی ده گووتری - ذات الجنب - نه بو طلحهی زربابم به داخیکی تایبه تی، بو چاره ی نه نه خوشی پالوو به دهستی خوئی داخی کردم، نهو سهه رده مه پیغه مهه - دروودی له سهه - له ژیا نا بوو، نه نهسی کوپی نه زپی مامه م و زهیدی کوپی سابیتیش له لام ناماده بوون له کاتی داخکرنه که دا). (تاج/ ۴ ز- ۷۳ ل- ۲۱۴ ژ- ۲+۱+۶+۳ ز- ۷۴ ل- ۲۱۶).

۱۸۷۹- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهَا كَانَتْ إِذَا أُتِيَتْ بِالْمَرْأَةِ قَدْ حُمِتْ تَذْعُرُ لَهَا أَخَذَتْ الْمَاءَ فَصَبَّتُهُ بَيْنَهَا وَبَيْنَ جَنْبَيْهَا وَقَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا أَنْ نَبْرُدَّهَا بِالْمَاءِ. (الحديث ۵۷۲۴) (۱۸۷۹).

فاتیمه کی کچی مونزیر - رمزای خوی لی بی- فہرمووی: دمستووری ٹہسمای کچی ٹہبوبہکر - رمزای خوی لی بی- وابوو کاتی ژنیکی تاداریان دہینا بولای، لہکاتی تالی ہاتنہکہدا، ہمتا دوعای بو بکا، دہچوو ناوی دہینا، لہیاخہیہوہ دہیکرد بہباخہلیا بو سہرلہشی، وہدہیگوت: پیغہمہر - دروودی لہسہر- فہرمانی کردوہ پیمان کہتادار بہٹاو فینک بکہینہوہ). (تاج/۴ ل/۲۰۵ ز/۶۶ ز/۲).

۱۸۸۰- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الطَّاعُونَ شَهَادَةٌ لِكُلِّ مُسْلِمٍ. (الحديث ۵۷۳۲ طرفہ فی: رقم/۱۱۶۵ تجرید = ۲۸۳۰ فتح = بہرگی/۳ ل/۲۹۶) (۳۸۰).

لہ ژمارہ: ۱۱۶۵ دا بہتہواوی رابوورد.

۱۸۸۱- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ أَمَرَ أَنْ يُسْتَرْقَى مِنَ الْعَيْنِ. (الحديث ۵۷۳۸) (۱۸۸۱).

حہزرہتی عائیشہ - رمزای خوی لی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر- فہرمانی پیہم کردوہ، یا فہرمووی فہرمانی بہموسولمانان کردوہ، کہ چاووزار بکری بو رزگاربوون لہچاوی پیس).

(۳۷۹) أخرجه مسلم في السلام، باب: لكل داء دواء و استحباب التداوي. رقم: ۲۳۱۱.

(۳۸۰) أخرجه مسلم في الإمارة، باب: بيان الشهداء، رقم: ۱۹۱۶.

(۳۸۱) أخرجه مسلم في السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة.. رقم: ۲۱۹۵.

۱۸۸۲- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى فِي بَيْتِهَا جَارِيَةً فِي وَجْهِهَا سَفْعَةٌ فَقَالَ اسْتَرْقُوا لَهَا فَإِنَّ بِهَا النَّظْرَةَ. (الحديث ۵۷۳۹) (۱۸۸۲).

نوم سہلہ مہی ہاوسہری پیغہ مہر - دروودی خودا لہسہر پیغہ مہرو رمزای خودا لہسہر ہہ موو ہاوسہرہ کانی۔ فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہسہر۔ لہمائی من بوو، کچوئہیہ کی دی خہرکانہ لہدہموچاوی ہاتبوو، فہرمووی: (چاومزاری بؤبکہن، ئہمہ بووہ بہ چاوموہ). ۰ تاج/ ۴ ز/ ۶۶ ل/ ۲۰۷ ز/ ۶).

۱۸۸۳- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: رَخَّصَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرُّقِيَّةَ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَةٍ. (الحديث ۵۷۴۱) (۱۸۸۳).

عائیشہ - رمزای خودای لی بی۔ فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہسہر۔ ریگہی داوہ بہ موسوئمانان کہ نوشتہو چاومزار و دہمبہست بکہن بؤ ہہموو جانہومریکی زمہردار، وہک مارو دووپشک و زمردہوالہو ہہموو جزوودار و زمہر داریکی تر).

۱۸۸۴- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ لِلْمَرِيضِ بِسْمِ اللَّهِ ثَرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا يُشْفَى سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا. (الحديث ۵۷۴۵ طرفہ فی: ۵۷۴۶) (۱۸۸۴).

عائیشہ - رمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: ئہگہر کہسی ئیشی، نازاریکی ببوایہ، پیغہ مہر - دروودی خوی لہسہر۔ ئہنگوشتی شایہتمانی بہتفی خوی تہر دہکردو دہینایہ سہر خاک و پہنجہی تۆزی خوئی پیوہ دہلکا، ئہوجا پہنجہی بہ خوئی و تہراییہ کہی دہمیہوہ دہینا بہسہر شوینی نازارہکہدا و

(۸۸۲) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة ... رقم: ۲۱۹۷.

(۸۸۳) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة.. رقم: ۲۱۹۳.

(۸۸۴) اخرجہ مسلم فی السلام، باب: استحباب الرقية من العين و النملة... رقم: ۲۱۹۴.

لهوكتاهدا ئەم نزایە دەخویندو دەیفەرموو: (بسم الله، تربة أرضنا، بريقة بعضنا، يشقى سقيما بإذن ربنا: بە پیرۆزی ناوی خۆی گەورە، دۆعات بۆدەگەم، ئەمە خاکی زەوی خۆمانە، لەگەڵ تەپرایکی دەمی موسوڵمانی لەخۆمان بەفەرمانی پەروردگارمان، دەبی بەچارەو دەرمان بۆ ئەخۆشمان). (تاج/٤/ ز/٧٤ ل/٢١٧ ز/٤ ش/د/ت).

١٨٨٥- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا طَيْرَ وَخَيْرُهَا أَنْفَالُ قَالُوا وَمَا أَنْفَالُ قَالَ الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ. (الحديث ٥٧٥٤ طرفه في: ٥٧٥٥) (١٨٨٥).

ئەبو ھورەیرە- پەزای خۆی ئی بی- فەرمووی: لەپێغەمەرم بیست دەیفەرموو: (نوقلانی خراپ بایەخی نییە، باشتەین نوقلانی نەیش نوخسە لێدانە). گوترا: ئەو پێغەمەری خودا! نوخسە لێدان وەکوو چی؟ فەرمووی: (وہك ئەو دەتانەوی کاری بکەن، لەکاتی نیازی کردنەگەیا، وشەیکە باش بەرگویتان بکەوێ). (تاج/٤/ ز/٧٨ ل/٢٣٢ ز/١).

بۆ نموونە یەکی بجێ بۆ حەج، لەکاتی باسکردنی ئەم سەفەرەدا، بەرگوێ دەکەوێ، کەسێ ئەم نایەتە دەخوینێ: ﴿لَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ ئەوە جوێ نوقلانی یەکی باشە لەخوداوە، نیشانی ئەو یە کە حەجەیکە بەنسیب دەبی، زۆرجار پێغەمەر- دروودی خۆی لەسەر بی- کاتی ئەرکیکی دەسپارد بەکەسی، ئەگەر ناوەکە بەدلی بواوە پێی خۆش بوو، ئەوە بەنوخسە باش لێدەدا، وە ئەگەر ناوەکە بەدلی نەبواوە پێی ناخۆش بوو، بەوینە: ئەگەر سەرکاریکی دابنایە ناوی سەرکەوت بواوە پێی خۆش بوو، بەلام ئەگەر ناوی ژێرکەوت بواوە پێی ناخۆش بوو.

١٨٨٦- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي امْرَأَتَيْنِ مِنْ هُدَيْلٍ اقْتَتَلَتَا فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَأَصَابَ بَطْنُهَا وَهِيَ حَامِلٌ فَقَتَلَتْ وَلَدَهَا الَّذِي فِي بَطْنِهَا فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَضَى أَنَّ دِيَّةَ مَا فِي بَطْنِهَا غُرَّةٌ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ فَقَالَ وَلِيُّ الْمَرْأَةِ الَّتِي غَرِمَتْ كَيْفَ أَغْرَمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا شَرْبَ وَلَا أَكْلَ وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهْلَ فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطْلَقُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُفَّانِ. (الحديث ٥٧٥٨ أطرافه في: ٥٧٥٩، ٥٧٦٠، ٦٧٤٠، ٦٩٠٤، ٦٩٠٩، ٦٩١٠) (١٨٨٦).

ئەبو ھورەیرە - ھەرمووی - ھەرمووی: دوو ژنی ھوزەیلی بوو شەریان، یەکیکیان بەردیکی گرتە ئەوی تریان و خۆی و سەھەوی کۆشت، جاکە بو داخوایی و دادگایی، دادیان بەردە لای پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ - بپاری دا: کە خۆینی سەھەوی دەکاتە سەری، ئیتر ئەو سەھە بەندەبی، یا کەنیزە کە بێ دەبی، وە بپاریشی دا خۆینی ژنە کۆژاوەکە و خۆینی سەھەوی لەسەر خۆینەسانی ژنە تاوانبارەکە، نە کە لەسەر ژنە کە خۆی. وە کە لەپووری ژنە کۆژاوەکەیشی دا بە منالەکانی و بە خزمەکانی تری، جا ھەمەلی کۆرەزای نابێغە ھوزەیلیش گوتی: ئەو پێغەمەری خوا؟ من چی بپێرم ئەمە کە لەسەکی دایکیدا کۆژاوە، نە چەشکەکانی نان و ناوی کردووە و نە ورتە لە دەم دەرھاتووە و نە نقە لەیو ھاتووە، شتی وا خۆیی نییە!

پێغەمەریش - دروودی خوای لەسەر بێ - ھەرمووی: ئەمە بەم قسە قوتانەدا، وادەردەکەوی کە لە دەستە کۆلەنانی و کاهینانە! (تاج/ ٣ ز/ ٨٤ ل/ ٢٢٠ ز/ ٢).

پەپوھندی ئەم ھەرموودە بەسەر بەسە کەو، کە باسی پزیشکییە، لەو روووە، کە کۆلەنانیتی و کەھانەش وە ک سیحرو جادوو بازی لەکاری

جنۆكه و شهياتينين، دمتوانرئ له ريگه ي نزاو نووشته كردن به نايهت و سوورمه كانى قورنانه وه چاره سهر بكرين، و نه مانه نه خووشى د مروونى يان ئى دهكه ويته وه، وه به پزىشكى گيانى (طبي روهي) چاره سهر دهكرين.

١٨٨٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَخَطَبَا فَعَجِبَ النَّاسُ لِبَيَانِهِمَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ الْبَيَانِ لَسِحْرًا أَوْ إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ. (الحديث ٥٧٦٧ طرفه في: ٥١٤٦).

عه بدو ئلاى كورپى عومهر - په زاي خواى ئى بى- دمفه رموى: له لای خوره لاتى مه دينه وه دووپياوى هوشمه ند هاتن بو خزمه تى پيغه مهر - دروودى خواى له سهر بى- په كيكيان ناوى زيبريقان و نه وى تريان ناوى عه مرى كورپى نه هتاهم بوو، سهر و وتاريان دا، خه لكه كه له قسه نه سته قى و په وان بيژى نه وان واقى و پرمان و سهر سام بوون. پيغه مهر يش دروودى خواى له سهر بى- بهم بو نه يه وه فه رموى: (ههفتانه كهوا سهر سام بوون، چونكه هه ندئ قسه ي جوان و وتارى په وان دهق وهك سيحرو جادوو وان، گويگر دهحه په سينن و سهرنجى كيش دهكه ن بو لاي خويان). (تاج/ ١٠ ز/ ٧٠ ل/ ١٧٤ ز/ ٢+١).

١٨٨٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُورِدَنَّ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ. (الحديث ٥٧٧١ طرفه في: ٥٧٧٤) (١٨٨٨).

نه بو هورمه يره - په زاي خواى ئى بى- له خووشه ويسته وه دمفه رموى: (نه خووش نه كرپته ناو ساخه وه، نه بادا ساخه كانيش نه خووش بكه ون و دمده كه له نه خووشه كانه وه بته نيته وه بو ساخه كانيش). (تاجى كوردى/ ٤ ز/ ٧٦ ل/ ٢٢٩ ز/ ٤).

١٨٨٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَحَسَّى سُمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسُمُّهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَأُ بِهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا. (الحديث ٥٧٧٨، طرفه في: ٦٤٩ تجريد = ١٣٦٥ فتح الباري = بهرگی/٢ + (الحديث ٦٤٧ تجريد = ١٣٦٣ فتح = بهرگی/٢) (٧١/ل) ^(٣٨٩).

ئەبوھورەیرە -ڕەزای خۆی ئی بۆ- لەخۆشەویستەو دەفەر موی: (کەسێ لەکیوێکەو، یالە بەرزاییەکەو، بەنیازی خۆکوشتن، خۆی بەربداتەو و خۆی بکوژی، ئەو کاتی دەرئ هەمیشە لەو کیووەو خۆی هەل دەداتە خوارەو بۆ ناو ناگری دۆزەخ، هەتا هەتایە ئەمە کارو پیشەبەتی و بە ئیجگاری لەناگری دۆزەخا دەمیئیتەو لەسەر ئەم حالە، وە کەسێ زەر بخوا، یا بخواوەو بەزەر خۆی بکوژی ئەو لەناگری دۆزەخیشا، زەرەکە ی کە لەدویدا خۆی پیکوشتوو، هەروا لەناو دەستیو پەیتا پەیتا دەبخوا، یا دەبخواوەو و هەتا هەتایە بەئیجگاری لەناگری دۆزەخ دا، دەبۆ و هەمیشەیش ئەمە حال و کارو پیشە ی دەبۆ).

(وەکەسێ بە پارچە ئاسنێ خۆی بکوژی، وە ک ئەو بەخەنجەرێ یا بەکیردی، یا بە دەمانچەیی، بەقەستی خۆی بکوژی، ئەو لەناگری دۆزەخیشا ئەو پارچە ئاسنە دەرئ بە دەستیو و خۆش خۆش، بەردەوام دەیکا بەورگی خۆیا، ئیتر هەتا هەتایە لەناگری دۆزەخدا دەمیئیتەو، ئەوە حالێبەتی).

(تاج/٣ ز/٨١ ل/٢٠٣ ز/٧).

روونکردنه وه:

مه به ست هه پشه کردنه له خو کوشتن دنا هه که سی له سهه با و مرو
 ئیمان بمری، به هیچ تاوانی له پرحمه تی خوداو له به ههشت ناو می د نابی.
 عه سقه لانی - پرحمه تی خوی لی بی - ناوا ته نویلی ئەم فه رموو دمی ه ده کا:
 (ئەمە سزای ئەو که سانه یه که ئەم تاوانه که ورمیه نه نجام ددهن، مه کهر خودا
 به میهرمانی خوی چاو پۆشی لی بکاو، له دۆزه خی هه می شه یی پزگاری بکاو
 بیباته به هه شتی به رینی نه براوه).

١٨٩٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لِيَطْرَحْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدِ جَنَاحَيْهِ
 شِفَاءٌ وَفِي الْآخَرِ دَاءٌ. (الحديث سبق طرفه في: ١٣٣٤ تجريد = ٣٣٢٠ فتح =
 بهرگی ٣/ ل ٤٥٩) (٨٩٠). واته کهیشی له وئ به ته وای پابورد، لی ره ووشه ی (إناء
 = دمفرو قاپ و حاجه ت) ه و بهس. ئەویش ئەوه ده که یه نی له باتی خواردنه وه
 هه موو شله یی، له م پوو وه، با خواردنه وهش نه بی، وهک شله و شۆربا، برپاری
 ناوو خواردنه وهی هه یه. واته: ئیره عام ترو گشتی تره.

پایانی - الخاتمة

ماموستای عهسقه لانی - رماز - رحمة خوی گهوری لی بی- لیردا له م پایانه‌دا دمفهرموی: (نامه‌ی پزشکی) سه‌دو هه‌ژده فهرمووده‌ی به‌رز کراوه‌ی تیادایه، هه‌ژده ری‌باز (طریق) یان بی‌پرشته‌ن (معلق)ن، نه‌وانی تریان په‌یوه‌ست (موصول)ن.

هه‌شتاو پی‌نج ری‌بازیان دووبارهن، هه‌یانه له‌م نامه خوی‌دا دووباره بوونه‌ته‌وه، هه‌یانه له‌پی‌شتر دووباره بوونه‌ته‌وه، پوخته‌که‌یان: (۱۸ - ۸۵ = ۳۳) سی و سی فهرمووده‌ن، پی‌شه‌وا موسلیم وه‌ک پی‌شه‌وا بوخاری، -رماز رحمة خوی خودا له‌هه‌ردووکیان بی- نه‌م پوخته‌یه‌ی گپ‌راوته‌وه، بی‌جگه له‌م هه‌شته‌یان:

۱. فهرمووده‌ی نه‌بوهورمیره، ژماره: ۱۸۷۰ ته‌جرید = ۵۶۷۸ فه‌تح = فی نزول الداء و الشفاء.

۲. ژماره: ۱۸۷۱ ته‌جرید = ۵۶۸۰ فه‌تح = الشفاء فی ثلاث.

۳. ژماره: ۱۸۷۳ ته‌جرید = ۵۶۸۷ فه‌تح = حدیث عائشة فی الحبة السوداء.

۴. ژماره: ۱۸۷۷ ته‌جرید = ۵۷۰۷ فه‌تح الباری = حدیث ابي هريرة (فر من المجزوم). لاحظ ما جاء في هامش هذا الرقم من إخراج مسلم له في باب السلام برقم/۲۲۲۰.

۵. ژماره: ۱۸۷۸ ته‌جرید = ۵۷۲۰ فه‌تح = حدیث انس (رخص لأهل بیت فی الرقية).

۶. ژماره: ۱۸۷۸ کو‌تاییه‌که‌ی = حدیث انس (ان أبا طلحة كواه) = فه‌تح/۵۷۲۱.

۷. حدیث عائشة فی الصبر علی الطاعون = ۵۷۳۴ فتح الباری.

۸. حدیث انس: (اشف و انت الشافي) = ۵۷۴۲ فه‌تح.

هه‌رومه‌دا دمفهرموی: سازده بی‌ستراو - اثر - یشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٨٠- نامه‌ی جلو بهرگ * کتاب اللباس

نامه‌ی جلو بهرگ له تاجول نوصولدا وا له بهرگی جواردا، ل/ ٩٧ ز/ ٢٩ ههتا
ل/ ١٥٤ ز/ ٤٩ + رياض/ ٢ ل/ ٢٧٣ ز/ ١١٧ ههتا ل/ ٢٩٦ ز/ ١٢٦.

١٨٩١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا
أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَفِي النَّارِ. (الحديث ٥٧٨٧) (١٨٩١).

ئه‌بو هوره‌يره -پرمزای خوای ئی بئ- فهرمووی: خو‌شه‌ویست -دروودی خوای
له‌سه‌ر بئ- دم‌فه‌رمووی: (هه‌ر جلو بهرگی درێژییه‌که‌ی بکه‌ویته‌ خوار دوو
قاپه‌ ره‌قله‌ی پیاوه‌وه، ئه‌وه شوینه‌که‌ی له‌قیامه‌تا واله‌ناو ناگری دۆزه‌خا).
(رياض/ ٢ ل/ ٢٨٠ ژ/ ٧٩٣) + (تاج/ ٤ ز/ ٣٨ ل/ ١٣٧ ژ/ /) + (تجريد/ ٤ ل/ ٧٤
ژ/ ١٣٨٨ = ٥٧٩ فه‌تحو‌لباری + ب/ ٤ ل/ ١٤١ ژ/ ١٤٥٣).

١٨٩٢- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ أَحَبُّ الثِّيَابِ إِلَيَّ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَلْبَسَهَا الْجَبْرَةُ. (الحديث ٥٨١٣ طرفه‌ی:
٥٨١٢) (١٨٩٢).

ئه‌نه‌سی کو‌ری مالک -پرمزای خوای ئی بئ- فهرمووی: (پێغه‌مه‌ر -دروودی
خوای له‌سه‌ر بئ- له‌گشت جلو بهرگی زیاتر جه‌زی له‌ له‌به‌رکردنی
حیبه‌ره‌بوو). (تاج/ ٤ ل/ ١٠٥ ز/ ٣١ ش/ ن).

(١٨٩١) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (ما أسفل من الكعبين...) (فتح/ ١١)

-المترجم-

ص/ ٦٠٢ ط.ج خاتمة كتاب اللباس

(١٨٩٢) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: فضل لباس ثياب الحريرة، رقم/ ٢٠٧٩.

حبیه ره جوړه قوماشیکې نایابی یه مهنی یه، ږنگبې جوړی بی لهو قوماشه ی جاران پیان دهگوت شیرداخ.

۱۸۹۳ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ تُوفِّيَ سَجَّيَ بِرُزْدِ حَبْرَةٍ. (الحديث ۵۸۱۴) (۱۸۹۳).

عائیشه - ږمزی خوی لی بی- فهرمووی: پیغه مه- دروودی خوی له سره بی- کاتی مهرگ بوو به میوانی دایان پوښی به شالی یه مانی. (تاج/ ۴/ ز/ ۲۰۲ ل/ ۵۴۳ ز/ ۱/ ش/ د).

روونکر د نه وه:

نیمای نه وه وی - رحمه ته خوی لی بی- دمفه رموی: کاتی مردووی گانی دمرد چی وایشه جله کانی له بهری دایکه نری، هه تا به هو ی نهو جلانه وه نه دنامه کانی دهق نه گری، وه پاش نه وه به چه رخ ی هه موو له شی دابپوشری، هه تا شهرمگای دمر نه که وی، وهک لهم فهرموودیه دا ناماز ه بؤ نه وه کراوه.

۱۸۹۴ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ ثَوْبٌ أَبْيَضٌ وَهُوَ نَائِمٌ ثُمَّ أَتَيْتُهُ وَقَدْ اسْتَيْقَظَ فَقَالَ مَا مِنْ عَبْدٍ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ مَاتَ عَلَى ذَلِكَ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ قُلْتُ وَإِنْ زُنِيَ .... (الحديث ۵۸۲۷ طرفه في:

رقم: ۵۹۸ تجرید = ۱۲۳۷ فتح = بهرگی/ ۲ ل/ ۲۱ + رقم/ ۱۰۴۷ تجرید = ۲۳۸۸ فتح = بهرگی/ ۳ ل/ ۱۴۰) (۷۹۴).

لهم دوو شوینه نه م فهرموودیه به ته وای رؤیشت، لی ردها نه وه ی هیه لهسه تا نه بو زمره - ږمزی خوی لی بی- دمفه رموی: (چووم بؤلای پیغه مه-

(۷۹۳) أخرجه مسلم في الجنائز، باب: تسجية الميت... رقم: ۹۴۲.

(۷۹۴) سبق في رقم: ۱۲۳۷، أخرجه مسلم في الإيمان، باب: من لا يشرك بالله شيئا دخل الجنة،

دروودی خوی له سهر بئ- نوستبوو، بهرگیکی سپی له بهر دابوو، له پاشا جوومه وه بؤ خزمه تی له خه وه لسا بوو....).

۱۸۹۵- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْحَرِيرِ إِلَّا هَكَذَا وَأَشَارَ بِإصْبَعَيْهِ اللَّتَيْنِ تَلَيَّانِ الْإِبْهَامَ قَالَ فِيمَا عَلِمْنَا أَنَّهُ يَعْنِي الْأَعْلَامَ. (الحديث ۵۸۲۸ أطرافه في: ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۴، ۵۸۳۵) (۱۸۹۵).

عومهر - پرمزای خوی لی بئ- فهرمووی: پیغه مههر - دروودی خوی له سهر بئ- نهیی ده کرد، له ناوړېشم و له بهر کردنی، مه گهر بؤ نه مه. پیغه مههر - دروودی خوی له سهر بئ- بهو دوو په نجه یه ی که دین به دوا په نجه که له ی دا ناماژه ی کرد. واته: به په نجه ی شایه تمان و به په نجه ی ناوړېست، ناماژه ی کرد، واته: نه گهر ناوړېشم بؤ په راوړزو ته طریز و شتی تری و ابوو دروسته). (تاج/ ۴ ل/ ۹۹/ ۵).

۱۸۹۶- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ لَبَسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا فَلَنْ يَلْبَسَهُ فِي الْآخِرَةِ. (الحديث ۵۸۳۴ أطرافه في: ۵۸۲۸، ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۵) (۱۸۹۶).

عومهر - پرمزای خوی لی بئ- فهرمووی: خوښه وېست - دروودی خوی له سهر بئ- فهرمووی: (ههر پیاوړی له موسو لمانان له م جیهانه دا، ناوړېشم له بهر بکا، له وجیهانه دا له بهر هشتا له بهر ی ناکا، واته: ناچیت ته به هشت چونکه بهرگی به هشتی یه کان ناوړېشمه). (تاج/ ۴ ل/ ۲۹/ ۹۷/ ۱/ ۱).

(۱۸۹۵) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: تحريم استعمال إناء الذهب... رقم/ ۲۰۹۶.

(۱۸۹۶) رواه الخمسة إلا أبا داود: (تاج/ ۴ ل/ ۹۷).

روونکردنه وه؛

له تاج دا دمفه رموئ؛ بوخاری و موسلیم و نه سائی ئهم فهرمووده یه یان
گیڕاومه وه، له وه جهێکی ئهم فهرمووده یه دا، که له ئیمامی ئه نه سه وه یه، عه ینی
دمفه رموئ؛ (و الحدیث من افرادم واته: ئهم فهرمووده یه بوخاری به ته نیا
گیڕاویه ته وه، موسلیم نه یگیڕاومه ته وه). ئهم دوو فهرمایشته به دیمه ن جیا یه،
ده که پڕته وه بۆ خاڵێکی گرنگ له زانستی فهرمووده دا، که ئه ویش ئهم یاسا
ناسراویه، له ناو فهرمووده شوناسه کاندایه:-

(فهرمووده به دوو شیوه ی سه ره کی دابه ش ده کری و هه ره شه ی ناویکی ئی
دمه نری؛

یه که م: به ناوی مخرجی یه که می، که زۆرینه ی کات یه که یکه له سه حابه کانی
پێغه مه ر، وه ک ده گوئری؛ حه دیسی عومه ر، حه دیسی عانی شه، حه دیسی زمید،
حه دیسی نه بو سه عید، به ناوی سه حابه که وه فهرمووده که ناوده بری، جا
ئه وه ی که لیژمه دا، واته: له په راویزی فهرمووده کاندایه، له م کتیبه دا،
له ته خرجه که دا دمفه رموئ؛ (آخرجه مسلم) مه به ست ئهم جوړمه یه، واته:
ئیمامی موسلیم هه مان فهرمووده ی له هه مان سه حابه وه به سه نه دی خو ی
دمه رهی ناوه، به لام مه رج نییه سه نه دو مه تن ئه مه یش به هه مان له فظ و
به هه مان ده ق و مه تن و به هه مان سه نه دی بوخاری بی، به لکو واده ی پشته و
ده قی فهرمووده که له لای هه ردو ئیمام یه ک شته به بی زیاده که م، جاری
وا ییش ده بی هه م له پشته که دا، هه م له ده فقه که دا جیاوازی هه یه، بگه ره زۆر جار
جیاوازی زۆریش هه یه، به لام چونکه مخرجی حه دیسه که و ته وه ره ی
حه دیسه که یه ک شتن داده نری به متفق علیه، ته نانه ت پڕ ده که وئ ئیمامی
موسلیم، له یه کئ له گیڕانه وه کانی خویدا بۆ فهرمووده که، پار چه یئ له ده قی
فهرمووده که، نه قئ ده کا، وه هه موو فهرمووده که له شوینی تر نه قئ ده کا، وه
ئیمامی بوخاریش هه روا؛ له هه ندئ ریوا یه تی خویدا پارچه یئ له فهرمووده که

نه قلّ دهگا، كه نه و پارچه يه له و فهرمووده يه دا تايبه ته به خوځه وه،
له فهرمووده كه ی نيمامی موسليمدا نه و پارچه يه يا نه و زياده يه نييه، له بهر
نه وه خوځينه ر سهري ئی تيّك ده چئ، ده ئی: كه ی نه م دوو حه ديسه يه
له موته فقو عه له يهن. جا بؤ روونكر د نه وه ی ته واوی نه م باسه عه رزتان ده كه م،
نيمامی موسليم فهرمووده ی ژماره: ١٨٩٤ ته جريد، به م سه نه ده ئيخراج ده كا:

١. زوهه ريري كوري حه رب و نه حمه دي كوري خيراش، هه ردوو شيخي
موسليمن.

٢. عه بدولصه مه دي كوري عه بدولوا ريث.

٣. له عه بدولوا ريثي باوكي عه بدول صه مه ده وه.

٤. حوسه يني موعه لليم.

٥. ئيبنو بوره يده.

٦. يه حياي كوري يه عمه ر.

٧. نه بولنه سوه دي ديلي.

٨. نه بو زهر.

به لام نيمامی بوخاری به سه نه دو مه تنی خو ی ناوا ده يگير پته وه:

١. نه بو مه عمه ر (شيخ = مامؤستا) ی بوخاری.

٢. عه بدولوا ريث.

٣. حوسه يني موعه لليم.

٤. عه بدوللاي بوره يد.

٥. يه حياي كوري يه عمه ر.

٦. نه بولنه سوه دي ديلي — دونه لي.

٧. نه بو زهر

له گپړانه وه میه کی تری ئهم فهرموودمیه دا، سه نه د -رشته ی- موسلیم
ناوایه:

١. محمدی کوری موته ننا.

٢. محمدی کوری جه عفر

٣. شوعبه.

٤. و اصیلی نه حدیب

٥. مه عروور

٦. نه بوزم.

یه که م: دیاره که ئهم رشتانه جیاوازی زوریان هه یه، به لام هه موویان سه ر
رشته که یان ده چیت هه سه ر نه بوزم، نه لغه فاری، مه تنی ریواته کانیش
جیاوازی زوریان هه یه.

دوو م: فهرمووده که ته و مره و باب ته که و و تاکه ی یه که، یا زور له یه که وه
نزیکه، به لام له چهنده سه حابه یه که وه نیخراج کراوه، وه که فهرمووده ی
ژماره: ١٨٩٦ ته جرید، که له بوخاریدا له چهنده که سیکه وه ریوایه ت کراوه،
ژماره: ٥٨٣٠ فه تچ له عومه ره وه، له گهل ته ره فه که ی: ٥٨٢٨، ٥٨٢٩، ٥٨٣٤، ٥٨٣٥.

ژماره: ٥٨٣٢ فه تچ له ئه نه سی کوری مالیکه وه.

ژماره: ٥٨٣٣ فه تچ مورسه لی نیبنووزوبه یر.

جابه م جوړه فهرموودمیه ده گوتری: ریوایه ت و موسلیم. جا ئه وه ی که
له تاجولنصولا زور جار ده فهرمووی: بوخاری و موسلیم، ریوایه تیان کردوو،
مه به ست هه ردو شیوه که یه، جاری واهیه به شیوه ی یه که مه، که پی ی
ده گوتری متفق علیه جاری واهیه به شیوه ی دووه مه، که پی ی ده گوتری:
ریوایه ت به مه هنا، چونکه ئالی هه ردو فهرمووده که له و اتاو مه عنادا یه که
ده گریته وه.

سیئہ ۴: ماموستای عهسقه لانی - رحمتی خودای ئی بی- دمه رموی: له بارترین
فهرمایشت له م لایه نه وه: (که سزای نه و که سه له قیامه تا نه و میه که له و نازو به هر میه
بی بهش ده بی، به لام واده بی نه م هر پشه یه نایه ته جی، به هوئی توبه وه، یا به هوئی
چاکه وه، یا به هوئی شفاعه ته وه یا به هوئی پاران وهی مناله وه بوی). فهرمایشتی شیخی
عهسقه لانی ته واو. له راستیدا نه م جوړه هر پشه انه هه موویان هه روان، مهرج نییه
له قیامه تا ده قو ده ق جی به جی بکریڼ، به لام هه شیانه وه ک خوئی جی به جی ده کری،
نه گهر کابرای گونا هبار هه تا مردن له گومرا هیدایی و ناوړی له نایین و خوا به رستی و
چاکه خوازی نه داته وه.

چوارم ۵: (بروانه: تیبینی) کو تایی پایانی پاش ژماره: ۱۹۶۳ ته جرید - بهرگی/ ۵
(۲۲۵/ل).

۱۸۹۷ - عَنْ حَدِیْقَةَ رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ قَالَ: لَهَا اَللّٰهُیُّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم اَنْ
نَشْرَبَ فِیْ اَیَّۃِ الذَّهَبِ وَالْفِیْضَةِ، وَاَنْ نَّأْكُلَ فِیْهَا وَ عَنْ نُبَسِ الْحَرِیرِ وَ الدِّیَاجِ وَ اَنْ
نَجْلِسَ عَلَیْهِ. (الحدیث ۵۸۳۷ سبق طرفه فی: رقم: ۱۸۱۳ تجرید = ۵۴۲۶ فتح
= بهرگی/ ۵ ل/ ۸۵). (۱۸۹۷):

(بـ: تاج/ ۴ ل/ ۵۷ ز/ ۲۹ ز/ ۲۲) + (ریاض/ ۲ ل/ ۲۹۳ ز/ ۸۰۸)،
فهرمووده که لهوئی به ته واوی رویش، لیږه له ناخره که یه وه نه مه ی پتره:
(له سر ناوړی شم دامه نیشن).

جلو بهرگی زه عفه راناوی

۱۸۹۸ - عَنْ اَنَسٍ رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ نَهَى النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّم اَنْ یَتَزَعَفَرَ
الرَّجُلُ. (الحدیث ۵۸۴۶) (۱۸۹۸).

(۸۹۷) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب تحريم استعمال إناء الذهب، رقم: ۲۰۶۷.

(۸۹۸) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: نهى الرجل عن التزعفر، رقم: ۲۱۰۱.

نهنهس - پرمازى خواى ئى بى- فەرمووى: پېغەمەر - دروودى خواى لەسەر
بى- رېگەى پياوى نهنه دا، كەبەزە عفەران خۆى بۆنخۆش بكا، يا جل و لەشى
خۆى پى پەنگ بكا). (بى: تاج/ ۴ ل/ ۱۴۳ ز/ ۴۴ ز/ ۴).

روونکردنەوه:

مەبەست لەم ئاماژانە كە دەمىكەين بۆ ئەطراف و گىرپانە وەكانى تىرى
فەرموودەكان و بۆ شوئىنى ئەم فەرموودانە، لەرياض الصالحين و لەتاج الأصول
داو، لەسەر چاوەكانى تردا، كار ئاسانىيە بۆ پىسپۆران و كەسانى كە بيانەوى،
لەفەرموودەكان بەتەواوى حالى ببنو، بىپارە شەرعىيەكانيان ئى وەربگرنو،
بەتايبەتى بۆ وەرگىرپان و وتار خوئنان و بەحس نووسان و لىكۆلەرەوان، هەتا
بتوانن بەئاسانى تەوفىق، يا جەمەع، لەنىوانى گىرپانەوه جياجياكانا بكەن و
بەهرەى تەواويان ئى وەربگرن. زۆر لەپىسپۆران جەخت لەسەر ئەم لايەنە
دەكەن و داواى لەبەندە دەكەن، دەلێن: چونكە كار ئاسانىيەكى زۆر باشى
واتيادا، بەتايبەتى بۆ خوتبە و تارو ئامۆژگارى و... تاد.

بۆنمونه: ئەو مەتا بەپىي ئەم فەرموودەيەى ئىرە، بۆ پياو، خۆرپەنگ
كردن و خۆ بۆنخۆش كردن بە زەعفەران، كە گىايەكى بۆنخۆشە، گۆلێكى زەردى
بۆنخۆشى هەيە، ناباشە و نەيى ئى كراو، كەچى بەپىي فەرموودەكەى تاجول
ئوصول پېغەمەر خۆى شتى واى كردوو، وە ئىبنو عومەر شتى واى كردوو.
كەبەباشى لەبابەتەكە دەكۆلێنەوه دەبينن: هۆى ئەم هەمكە راجىايىيە، لەم
مەسەلەيەدا، دەگەرپتەوه بۆ ئەم گىرپانەوه جياجيايانە، وەهەرودەها
لەشوپنەكانى تىرىشدا، وە لەپراستيشدا ئەم پراو بۆچوون و بىپارە جياجيايانە
بۆ مەردوم بوونە سەرچاوەى كار ئاسانى و بارسووكى، وە بەپىي پىويست و
بارودۆخ و شوئىن و كەس، سوود و بەهرميان ئى وەردەگىرى. وەك دەگوترى:
(اختلاف پەحمەتە).

باسی سؤل (نه عل)

۱۸۹۹- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اللَّهُ سُبُلَ: أَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَلِّي فِي ثَعْلَيْهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. (الحديث ۵۸۵۰ سبق طرفه في: رقم: ۲۴۶ تجريد = ۳۸۷ فتح الباري = بهرگی ۱/ ۲۵۹/۱) (۸۹۹).

۱۹۰۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِذَا اتَّعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيُنْدَأْ بِالْيَمِينِ وَإِذَا نَزَعَ فَلْيُنْدَأْ بِالشَّمَالِ لِتَكُنَ الْيَمْنَى أَوَّلَهُمَا تُنْعَلُ وَآخِرُهُمَا تُنْزَعُ. (الحديث ۵۸۵۵) (۹۰۰).

نه بو هورمیره -رمزای خوای لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر -دروودی خوای لهسهر بی- دمفه رموی: کاتی که پیلاو له پیده کهن، له پيشا بیکه نه پیی راستان، له کاتی داکه نندیشا، له پيشدا پیی چه پتان دابکهن، واته: به پیچه وانه ی له پیگردنه وه، باپی راست له کاتی له پیگردندا یه کهم بیو له کاتی داکه نندا دووهم بی. (تاج/ ۴ ل/ ۱۲۰).

۱۹۰۱- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ لِيُخَفِّهَهَا جَمِيعًا أَوْ لِيُنْعِلَهُمَا جَمِيعًا. (الحديث ۵۸۵۶) (۹۰۱).

ديسان نه بوهورمیره دمفه رموی: خوشه ویست -دروودی خوای لهسهر بی- دمفه رموی: به شیوه ی گشتی به یه ک تاک پیلاووه مهرؤن، یاهه ردوو تاکه کان پیکه وه داکه نن و نهوسا نه گهر ناچار بوون به پیی په تی برؤن، یاهه ردوو تاکه کان له پی بکه نن و به ناسای برؤن. (تاج/ ۴ ل/ ۱۲۰ ز/ ۲/ ۳۱) + (ریاض/ ۴ ل/ ۸۷ ز/ ۲۹۹ ز/ ۱۶۴۹، ۱۶۵۰).

(۸۹۹) أخرجه مسلم في المساجد ومواضع الصلاة.. رقم: ۵۵۵.

(۹۰۰) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: استحباب لبس النعل في اليمنى أولا .. رقم/

۲۰۹۷.

(۹۰۱) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: استحباب لبس النعل في اليمنى أولا .. رقم:

۲۰۹۷.

روونکردنه وه:

مه بهستی سهرکی له م باسی سۆله باسی پیلأوه به گشتی، وه مه بهستی
له م ورده کاری یانه له م بابه تانه دا نه وه مه بهستی، که مرؤف به شیوهی گشتی، به پیی
کات و سات و سهرده می خوی، موهه نده م بیو، له جل و بهرگ و شتی وادا ریک و
پیک بیو، شروشیواو نه بی. دنا به هیج شیوهیی مه بهستی نه وه منیه که مرؤف
له کاروباری ئاسایی و عاده تی دا، واز له باوو یاساو ریسی سهرده م و وولاتی خوی
بهیئنیو، خوی به سستیته وه به عادات و نه ریت و دهستووری جل و بهرگ و شتی
تری وای سهرده می پیغه مه ره وه. چونکه (عادات) جیا به له (عبادات). جل و
بهرگیش به شیکه له عادات.

ئه نگوستیله سوننه ته

۱۹۰۲ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِضَّةٍ وَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَقَالَ: إِنِّي أَخَذْتُ خَاتَمًا
مِنْ وَرَقٍ وَنَقَشْتُ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَلَا يَنْقُشَنَّ أَحَدٌ عَلَى نَقْشِهِ. (الحدیث
۵۸۷۷ سبق طرفه فی رقم: ۵۸ = ۶۵ فتح = بهرگی ۱/ ل ۸۳) (۱۹۰۲).

ئه نه سی کوری مالیک - پرمزای خوای ئی بی - ده فهرموئ: پیغه مه ره - دروودی
خوای له سه ره بی - ئه نگوستیله به کی زیوینی دروست کرد، نه خشه که ی مؤری
(محمد رسول الله) بوو. ئه و جا فهرمووی: (من نه مووستیله به کی زیوینم له لای
وهستا بۆخۆم دروست کردووه، مؤری محمد رسول الله: موحه مه ده پیغه مه ره
خودایه م ئی هه لکه نه دووه، به لام نابئ که سی تر چاوله من بکاو ئه م مؤره
له نه مووستیله ی خوی هه ئبکه نی). (تاج ۴/ ل ۱۸ ز ۵).

(۱۹۰۲) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: لبس الثيابي صلى الله عليه وسلم ... رقم:

ژن و پیاو له جل و بهرگ و شتیوا دا

چه رانه لاسکایی یه کتر بکه نه وه

۱۹۰۳- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخَنَّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَقَالَ: أَخْرِجُوهُمْ مِنْ يُورَتِكُمْ. قَالَ: فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فُلَانًا وَأَخْرَجَ عُمَرُ فُلَانًا. (الحديث ۵۸۸۶ طرفه فی: ۵۸۸۵، ۶۸۳۴) (۱۹۰۳).

ئیبنو عباس -پرمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مهر -دروودی خوی له سهر بی- نه فره تی کردوو له پیاوی سهرژنانی و، له ژنی کورانی، وه فهرمووی: (نهم جوړه که سانه مه هیلن بیته مالتان، نه گهر هاتیشنه مالتان دهریانکه نه). گوتی: پیغه مهر خوی فیساره که سی وهدمرنا، وه عومه ریش فیساره ژنی وهدمرنا). (ریاض/ ۴/ ل/ ۷۷ ژ/ ۱۶۳۱ ز/ ۲۹۲) + (تاج/ ۴/ ل/ ۱۵۰ ز/ ۴۷ ژ/ ۱).

۱۹۰۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ وَقَرُّوا اللَّحَى وَأَخْفُوا الشُّوَارِبَ. (الحديث ۵۸۹۲) (۱۹۰۴).

ئیبنو عومه -پرمزای خویان لی بی- فهرمووی: پیغه مهر -دروودی خوی له سهر بی- فهرمووی: به پیچه وانه ی بته رستان و فره خواپه رستان بکه نه، بهم رمنگه: ئیوه ریش ته واه بهیلنه وه، سمیل ته واه کورت بکه نه وه). (تاج/ ۴/ ل/ ۱۳۷ ز/ ۴۲ ژ/ ۲ ش/ د/ ت/ ن).

(۱۹۰۳) قال الإمام النووي -رحمه الله- في رياض الصالحين: (رواه البخاري) يعني: (من أفراد).

قرؤ موو بوویه و نهنگردن و

هه نندی بابیه تی تری له م بابیه ته

۱۹۰۵ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ فَاخْلِفُوهُمْ. (الحديث ۵۸۹۹ سبق طرفه في: ۱۳۸۰ = ۳۴۶۲ فتحولباری = بهرگی ۴/ل ۶۵) + (رياض ۴/ل ۷۹ ز ۲۹۳ ز ۱۶۳۶/۳) (۱۹۰۵).

۱۹۰۶ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ رَجُلًا، لَيْسَ بِالسَّيْطِ، وَلَا الْجَعْدِ، بَيْنَ أَذُنَيْهِ وَغَاتِهِ. (الحديث ۵۹۰۵ طرفه في: ۵۹۰۶) (۱۹۰۶).

قه تاده - په حمه تی خودای لی بی - دهفه رموی: عهرزی نه نه سی کوپی مالیکم کرد: مووی پیغه مهر چۆن بوو؟ فه رمووی: هه ره سه ری که می لوول بوو، نه زۆر کرزو نه زۆر خاو بوو، هه تا لای گوچکه و ناو شانی دههات). (تاج ۴/ل ۲۵۸ ز ۸۴ + ۱/ز پر: بهرگی ۴/ل ۲۴۱ ته جریدی صهریخ به کوردی، برگی: سییه م).

۱۹۰۷ - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَخَمَ الْيَدَيْنِ وَالْقَدَمَيْنِ حَسَنَ الْوَجْهِ لَمْ أَرْ بَعْدَهُ وَلَا قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَكَانَ بَسِطَ الْكَفَيْنِ. (الحديث ۵۹۰۷ أطرافه في: ۵۹۰۸، ۵۹۱۰، ۵۹۱۱) (۱۹۰۷).

نه نه س - په زای خوای لی بی - دهفه رموی: پیغه مهر - دروودی خوای له سه ر بی - دهست و پی قهوی بوون، رووی زۆر جوان بوو، له جوانی و نازداری دا، نه له ووهو پاش و نه له ووهو پیش مانه نندی نهوم نه بینووه، هه ردوو له په کانی به سروشت کراوه بوون).

(۱۹۰۵) أخرجه مسلم في اللباس و الزينة، باب: في مخالفة اليهود في الصبغ، رقم: ۲۱۰۳.

(۱۹۰۶) أخرجه مسلم في الفضائل، باب في صفة النبي و مبعثه، .... رقم: ۲۳۴۷.

(۱۹۰۷) عنده العيني طريقا آخر لحديث أنس السابق (العيني/ ۲۲ ص/ ۵۳). - المترجم -

۱۹۰۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنِ الْقَزَعِ قَالَ: الراوي: الْقَزَعُ، إِذَا خُلِقَ الصَّبِيُّ، وَتُرِكَ هَاهُنَا شَعْرَةً، وَهَاهُنَا، وَهَاهُنَا، فَأَشَارَ إِلَى نَاصِيَّتِهِ وَجَانِبِي رَأْسِهِ. (الحديث ۵۹۲۰ طرفه في: ۵۹۲۱) (۱۹۰۸).

ثیبینو عومەر - ۲۰۱۵ خوادایان لی بی- فەرمووی: لەپێغەمەرم ژنەوت، نەهی دەکرد لەقوچکە تاش، گێڕمەدووە دەرەرموی: کاتی سەری منال دەتاشی، لەپێشە سەری و لەهەردوو لایەکی، هەنێکی دەتاشی، و هەنێکی ناتاشی. (تاج/ ۴ ل/ ۱۴۱ ز/ ۶) + (ریاض/ ۴ ل/ ۸۱ ز/ ۲۹۵ ز/ ۱۶۳۸، ۱۶۳۹).

روونکردنەوه:

مەبەست لەم فەرموودە پێرۆزەیه ئەو یە کە موسوڵمان لەهەموو شتی کە ناسایی بی، شتی کە لەگەڵ زەوقی سەلیم و سەروشتی پاک مەبەست ئەو یە کە دەبێت بەرێز بێ و یاسا بەزێن، لای دوو بێ، پێشەنگ نەبێ لەداهێنانی خووی ناشیرین و رەفتاری ناهەموار، دەرمان بەهیچ شیوەی مەبەست ئەو یە کە چەشنە داب و نەریتی تایبەتی بەناوی ئایینەوه بەهێنری بەسەر خەڵکە کەدا، عورفی سەحیح و خووی شیرینی ناو کۆمەڵ ئایین پەسەندی دەکا، نێر لەهەر وڵاتی جی بابو، لەبارە جی و بەرگ و قز پەرور دەکردن و شتی واو، شەرع رێگە پێدەدا، بەمەرجی دزی شەرعی خودا و سەروشتی پاک مەبەست ئەو یە (مَارَأَةُ الْمُسْلِمُونَ حَسَنًا فَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ حَسَنٌ: هەرچی موسوڵمانان بە جوانی بزانن لای خواش جوانە).

١٩٠٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ كُنْتُ أَطِيبُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَطِيبٍ مَا يَجِدُ، حَتَّى أَجِدُ وَيَصِصَ الطَّيِّبُ فِي رَأْسِهِ وَ لِحْيَتِهِ. (الحديث ٥٩٢٣ سبق طرفه في: رقم: ١٨٩ تجريد = ٢٧١ فتح الباري = بهرگی/ ١ ل/ ٢٠٣) (١٩٠٩).

عائیشہ ہاوسہری پیغہمہر - دروودی خوا لہسہر پیغہمہرو رمزای خودای گہورہ لہعائیشہی ہاوسہری بی- دمفہرموی؛ بہدہستی خوّم بوئی خوشم دہدا لہپیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی- تہنانت لہباشترین بوئی خوشم نہدا لہسہرو لہریشی، ہہروا لہبہرگو جہستہی، گہلی جار نہوہندہ بہتوخی لیم نہدا، بریقہی بونہکہم نہدی بہسہرو ریشیہوہ (تاج/ ٤ ل/ ١٦٩ ز/ ٥١/ ٧/ ش/ د/ ت/ ن باسی بوئی خوش زور پہسہندہ).

١٩١٠- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَرُدُّ الطَّيِّبَ. (الحديث ٥٩٢٩ سبق طرفه في رقم: ١١٠٣ تجريد = ٥٨٢ فتح الباري = بهرگی/ ٣ ل/ ١٩٣).

١٩١١- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ طَيِّبْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيَّ بِدَرِيرَةٍ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ لِلْحِلِّ وَالْإِحْرَامِ. (الحديث ٥٩٣٠ سبق طرفه في رقم: ٧٣٩ تجريد = ١٥٣٩ فتح الباري = بهرگی/ ٢ ل/ ١٦٤).

عائیشہ - رمزای خوای لی بی- دمفہرموی؛ لہحہجی مالآواییدا بہدہستی خوّم، توڑی بوئی زمیرہم نہدا، لہجہستہی پیغہمہر - دروودی خوای لہسہر بی- کہجوہرہ توڑیکی بونخوشی گیراوه بوو، لہ ہیندہوہ دمہات، ہہم بوکاتی ئیحرام شکاندن و ہہم بوکاتی ئیحرام دابہستنی). (تاج/ ٤ ل/ ١٦٨ ز/ ٥/ ش).

١٩١٢- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الَّذِينَ يَصْنَعُونَ هَذِهِ الصُّورَ يُعَذِّبُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُقَالُ لَهُمْ أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ. (الحديث ٥٩٥١ طرفه في: ٧٥٥٨).

ثيبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: پیغهمهر - دروودی خوای لهسر بی- دهمهرموئی: نهوانه کی کهنهم وینانه دروست دهکن، لهروزی قیامه تا لهسر نهو تاوانه سزاو نازار نهدرین، ومبهتهوسهوه، بؤتهعجیزو دهمسو سانکردن پییان دهگوتری: ناده کی کهنهر راست نهکنو دروئناکن گیان بکن بهبهر نه گیانلهبهرا نهدا کهوینهکاناتن دروست کردون. (بر: تاج/ ٤ ل/ ١٥٩ ز/ ٥٠ باسی وینه نادروستهو مهنی فرشته نهکا) + (ریاض/ ٤ ل/ ٣٠٥ ز/ ١٠٩ ژ/ ١٦٧٨/١).

١٩١٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا حَبَّةً وَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً﴾ وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ: فَلْيَخْلُقُوا شَعِيرَةً. (الحديث ٥٩٥٣ طرفه في: ٧٥٥٩).

نهبوهورهیره - پرمزای خوای لی بی- دهمهرموئی: ژنهوتم لهپیغهمهر - دروودی خوای لهسر بی- دهیغهموو: (خوای گهوره دهمهرموئی: دمی کی لهوکهسه ستهمکارتربی کهدهچی دروستکراوی دروست دهکا، وهک دروستکراوانی من، نهگهر نهوان راست دهکنو دروئناکن فهرموون با میرووجهیی دروست بکن، یاگهردیلهیی دروست بکن، یا توهمیی دروست بکن، یادهنکه جوئی دروست بکن). (تاج/ ٤ ل/ ١٦٠ ژ/ ٢ - ش. باسی وینه نادروستو نارهوايه) + (ریاض/ ٤ ل/ ١٠٩ ز/ ٣٠٥ ژ/ ١٦٧٨ ههتا ژ/ ١٦٨٧).

پایانی - الخاتمة

ماموستای گهوره و مه زن، ثیبو و جهری عه سقه لانی لهم پایانه دا دمفه رموی: نامه ی جلو بهرگ، دوو سه دو بیست و دوو فه رمووده ی بهرزه وه کراوی واتیادا، چلو شهشیان بیپرشتن، یامانه ندی بیپرشتن، نهوانی تریان هه موو په یومستن، واته: موصولن. سه دو ههشتاو دوویان دوو باره ن، پوخته که یان (۲۲۲-۸۲ = ۴۰) چل فه رمووده یه، پی شه واه موسلیمیش وهک پی شه واه بوخاری - پرماو رحمه تی خوادایان لی بی- نه م پوخته یه ی هه موو ته خریش کردووه، بیجگه له مانه یان:

۱- ژماره: ۱۸۹۱ تجرید = ۵۷۸۷ فتح الباری = فه رمووده ی نه بوهورمیره: ما أسفل من الکعبین من الإزار.

۲- ژماره: ۵۸۳۹ فتح الباری = حدیث الزبیر فی لبس الحریر. (راجع: رقم/۱۱۹۹ تجرید = ۲۹۱۹ فتح الباری = بهرگی/۲ ل/۳۲۳ و هامشه الرقم/۲۵۴).

۳- ژماره/۵۸۹۶ و طرفاه: ۵۸۹۷، ۵۸۹۸ = حدیث أم سلمة فی شعر النبی صلی الله علیه وسلم.

۴- ژماره/ ۱۹۱۰ تجرید = ۵۹۲۹ فتح الباری = حدیث أنس كان لا یرد الطیب.

۵- ژماره/ ۵۹۳۳ فتح الباری = حدیث أبي هريرة فی لعن الواصلة.

۶- ژماره/ ۵۹۴۶ فتح و طرفه فی: ۵۹۳۷ = حدیث أبي هريرة: لا تُشْمَن.

۷- ژماره: ۵۹۵۲ فتح = حدیث عائشة فی نقض الصور.

۸- ژماره: ۵۹۶۰ فتح = حدیث ابن عمر فی وغد جبریل، و طرفه فی: ۳۲۲۷.

بپروانه: بهرگی/ ۴ ل/ ۳ ل/ ۵: انا لا ندخل بیتا فیهِ سورة ولا کلب. وقد

اخرجه مسلم من حدیث عائشة.

۹- حدیث: صاحب الدابة احق بصدور الدابة إلا أن يأذن له. یقع قبل رقم/ ۵۹۶۶ فتح مباشرة.

هه روا عه سقه لانی دمفه رموی: نوژده بیستراوی صه حابه و کهسانی

دوانه وانی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۸۱- نامہ ویلہ جوانہ کان * کتاب الأدب

رہ حمہ تو چاکی و دلسوزی بو

باوک و دایک و کہ سوکار و سیلہی رہ حم

۱۹۱۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أُمُّكَ. (الحديث ۵۹۷۱) (۱۹۱۴).

نہ بوہورہیرہ - ہمزای خوائی لی بی۔ فہرمووی: پیائو ہات بو خزمہتی
 حہ زرمہ - دروودی خوائی لہ سہر بی۔ عہرزی کرد: نہی پیغہ مہری خودا: کی
 شایانترین کہ سہ کہ بہ جوانی ہاوریٹی بکہم؟ فہرمووی: (دایکت)، گوتی:
 نہ و جاکی؟ فہرمووی: (دیسان ہہر دایکت)، گوتیہ وہ: نہ و جا کی؟ فہرموویہ وہ:
 (دیسان ہہر دایکت)، گوتی: نہ و جاکی؟ فہرمووی: (نہ و جا باوکت). (ریاض ۱/
 ل/ ۲۵۸ ژ ۳۱۶ ز/ ۴۰ ش).

۱۹۱۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكِبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ قَالَ: يَسُبُّ الرَّجُلُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَسُبُّ أَبَاهُ وَيَسُبُّ أُمَّهُ فَيَسُبُّ. (الحديث ۵۹۷۳) (۱۹۱۵).

(۱۹۱۴) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: بر الوالدين وأنهما أحق به، رقم/ ۲۵۴۸.

(۱۹۱۵) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان الكبائر و أكبرها رقم/ ۹۰.

عبداللہ کوری عہر - ہرمزای خویان لی بی۔ دمفہرموی: پیغہمہر -
 دروودی خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: تاوانیکی گہلی گہورہیہو لہ گوناہہ
 ہمرہ گہورہکانہ، کہپیو جنیو بہ باوک و دایکی خوی بدات۔ یاران فہرموویان:
 ئەہی پیغہمہری خودا: جا چۆن چۆنی پیو جنیو بہباوک و دایکی خوی ئەہا،
 بوہیہ کہشتی وا بکا؟ فہرمووی: ناہیہ، بہم رننگہ دہچی جنیو بہ
 باوک و دایکی کابرایہکی تر دہداو، کا براکہیش جمین بہباوک و دایکی ئەو
 دہداتہوہ، ناوا دہبی بہہوی ئەوہ کہخەلک جنیو بہ باوک و دایکی بدہن۔
 (ریاض ۱/ ل ۲۷۲ ز ۴۱/ ژ ۳۳۸)۔

۱۹۱۶ - عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَلَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ. (الحديث ۵۹۸۴) (۱۹۱۶):

جوبہری کوری موطعمیم - ہرمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر -
 دروودی خوی لہسہر بی۔ فہرمووی: ئەوہی رشتہی خزمایہتی بپسینی و
 سیلہی رحم بپری دووپنی ناچیتہ ناو بہہہشت۔ (ریاض ۱/ ل ۲۷۲ ز ۳۳۹
 ز ۴۱/ ش۔ باسی نارہوایی دلرہنجاندنی دایک و باوک ...).

۱۹۱۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الرَّحِمَ شَجَنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَقَالَ اللَّهُ: ﴿مَنْ وَصَلَكَ وَصَلْتُهُ وَمَنْ قَطَعَكَ قَطَعْتُهُ﴾. (الحديث ۵۹۸۹) (۱۹۱۷):

ئەبو ہوریرہ - ہرمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: خۆشہویست - دروودی
 خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: رحم و بہزہمی، رگ و ریشہی دہجیتہوہ سہر
 رحمانی ناوی خودای میہرمبان، کہ خاومنی سۆزو بہزہمی یہ، جا لہم دیدو

(۱۹۱۶) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: صلة الرحم و تحریم قطيعتها، رقم:

روانگه‌پیه‌وه خودای میهره‌بان به‌رحم دمفه‌رموئ، که پارچه‌پیه‌که، له‌ناوی ره‌حمانه‌ خۆی؛ هه‌رکه‌سێ تۆ به‌سه‌ر بکاته‌وه، منیش ئه‌و به‌سه‌ر ده‌که‌مه‌وه، هه‌رکه‌سیکیش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ تۆ ئه‌ی ره‌حم! بپړئ منیش په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ ئه‌و دمبړم.

پاڤه‌و شیکردنه‌وه:

ئهم جوړه‌ فهرموودانه، له‌سه‌رشپوهی مه‌جاز و نمایش و ته‌مسیلن، له‌ جوړی ئه‌و ئه‌مسالانه‌ن، که خودای گه‌وره‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌یان بۆ ده‌کا، که دمفه‌رموئ: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌م جوړه‌ دمربړین و ئاخواتنه‌ دوو پاتکردنه‌وه‌ی باب‌ه‌ته‌که‌پیه، که په‌یوه‌ندی‌دارانی گرنگی بپ‌بدنه‌ن و پشت گوئی نه‌خه‌ن، هه‌تا پاداشتی گه‌وره‌ی لای خوا دمردسته‌ بکه‌ن، دما به‌پپه‌چه‌وانه‌وه‌ ئاو قه‌دی سزای سه‌ختی لای خودا دمب‌ن.

وه‌کی تریش په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و جپ‌به‌جپ کردنی سیله‌ی ره‌حم به‌زۆر شیوه‌ دمب‌، وه‌ک به‌هاموشۆکردن و به‌یارمه‌تی سامانی و به‌ ئامۆزگاری خپرو به‌هاوبه‌شی کردن له‌شین و شادی یانا. (بپ: پاڤه‌ی ژماره‌/ ۱۶۹۸ تجرید = ۴۸۵۰ فه‌تج = به‌رگی/ ۴/ ل/ ۴۹۳).

۱۹۱۸- عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَهَارًا غَيْرَ سِرٍّ، يَقُولُ: إِنَّ آلَ أَبِي لَيْسَا بِأَوْلِيَّائِي. إِنَّمَا وَلِيُّيَ اللَّهُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ، وَلَكِنْ لَهُمْ رَحِمٌ أَبْلَاهَا بِلَالِهَا. (الحديث ۵۹۹۰) (۱۹۱۸):

عه‌مری کوپی عاص -په‌زای خوای ئی بپ- دمفه‌رموئ: به‌گوئی خۆم به‌ناشکرا به‌ده‌نگی به‌رز، نه‌ک به‌نه‌ئینی و له‌ژپ‌ر لیوه‌وه، له‌زاری پیرۆزی

(۳۸) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: مولاة المؤمنين و مقاطعة غيرهم و البراءة منهم،

پیغمبرم بیست دمیغه رموو؛ خانه وادهی نه ودهی فیسارمه کس سهر و مرو پشت و په نای من نین، سهر و مرو خاومنی من ته نیا خودایه و بهس، له دوا خودا کس و پشت و په نای من هه موو موسولمانیکی خواناسی باشه، که له کاتی پیو یست دا دمبن به پاریزمرانی نایینی پیروزی نیسلام، نه و منده هه یه خزم و که سوکاره نه وان مافی خزمایه تیان له سهرم هه یه، هه تا خوم ماوم له دنیا دا، به پیی شهرعی خودا، سیله ی رحمیان به جی ده یینم. (ریاض ۱/ ل ۲۶۵ ژ ۳۳۰/ ز ۴۰/ ش).

مه به ست له م فهرمو وده یه جه خت کردنه له سهر نه م سی شته:

۱. پیغمبر - دروودی خوی له سهر بی- که سایه تی یه کی خیله کی نییه، که به که سوکار و هوزی خوی هه و بنازی.

۲. هه میسه خودای گه وره پشتیوانی نایینی پیروزی نیسلامه، وه به پیی به لئینی خوی؛ وَاللّٰهُ مُتِمُّ تُرُوْهِ له کاتی پیو یستدا پشتیوانی نه م نایینه پیروزه دهکا، هه ودها موسولمانان به شیوه ی گشتی.

۳. به جی هی نانی سیله ی رحم رهفتاریکی به رزی نیسلامی یه، وه پیغمبر خوی له و بواره دا سهرمه شق و پیشه وایه.

۱۹۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِئِ وَلَكِنَّ الْوَاصِلُ الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمَةُ رَحْمَتِهَا. (الحديث ۵۹۹۱) (۱۹۱۹):

عبدوللای کوری عهر - رمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: پیغمبر - دروودی خوی له سهر بی- فهرمووی: نه و که سه خزم دوست نییه، که به ده ستیاو خزم به سهر ده کاته وه، به لام خزم دوست نه و که سه یه، که

(۸۸) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث ابن عمر و (لیس الواصل بالمکافی)، خاتمة کتاب

خرمه که ی په یومندی له گه لیا دمېړی، به لām نه و خزمایه تیه که تازه ده کاته وه.
(ریاض ۱/ ل ۲۶۱/ ز ۴۰/ ژ ۳۲۲).

۱۹۲۰- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: جَاءَ أَغْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: تُقْبَلُونَ الصَّبِيَّانَ؟ فَمَا تُقْبَلُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْ أَمْلِكُ لَكَ أَنْ تَزَعَ اللَّهُ مِنْ قَلْبِكَ الرَّحْمَةَ. (الحديث ۵۹۹۸) (۱۹۲۰):

عائیشه -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: عاره بیکی ده شته کی هات بو لای پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- عهرزی کرد: ئایا ئیوه منالانی خو تان ماچ ده که نه؟ ئیمه شتی وانا که ی و منالی خو مان ماچ ناکه ی!! پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- پیی فه رموو: جامن دمه لاتی چیم هیه بو ت؟ تو یه که خودا خو ی رحمه تی له دلت سرپو مته وه، من دمه لاتی چیم هیه بو ت.

۱۹۲۱- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَدِمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبِيٌّ فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّبِيِّ قَدْ تَحَلَّبُ ثَدْيَيْهَا تَسْعَى إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبِيِّ أَخَذَتْهُ فَأَلْصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا وَأَرْضَعَتْهُ فَقَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتُرَوْنَ هَذِهِ طَارِحَةً وَلَدَهَا فِي النَّارِ قُلْنَا لَا وَهِيَ تَفْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ، فَقَالَ: لِلَّهِ أَرْحَمُ بِعَبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلَدِهَا. (الحديث ۵۹۹۹) (۱۹۲۱):

عومه ری کوړی خه تاب -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- له غه زایه ک هاته وه، هی ندی ئافرمتی به تالانی گیراوی هی نایه وه، ئافرمتی له دیله کان منال به بهر بوو، به لām مناله که ی له ولاتی خو ی لی به جیمابوو، زور هر ویی مناله که یی ده کرد، له بهر نه وه هه رده سووپا یه وه

(۱۹۲۰) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: رحمته صلى الله عليه وسلم الصبيان و العيال

...رقم/۲۳۱۷.

(۱۹۲۱) أخرجه مسلم في التوبة، باب: في سعة رحمة الله تعالى و أنها سبقت غضبه، رقم/۲۷۵۴.

بہناو ژنہ دیلہکاندا کہ منالیکی کۆرپہی شیرہ خۆری دمست دمکەوت لەجیاتى منالەکەى خۆى و لەحەبەتەى ئەو، ئەوساواپەى هەل دەرگرتو دمیوووساند بەسینگو بەرۆکی خۆپەووە مەمکی دەداپە. جا پێغەمە دروودی خوای لەسەر بێ- فەرمووی: ئایا بەپرای ئیوہ ئەم نافرمەتەى کہ ئیستا ئاوا بەپەرۆشە بۆ منالەکەى، ئەگەر منالەکەى لەم کاتەدا دمست بکەوێتەو، توووری دەداتە ناوناگری سوورەو؟. گوتمان نەبەخوا شتی واناکا، جا فەرمووی: دەسا بزانی کہ خودای گەورە، بەبەندەکانی خۆى گەلێ بەرپەمترە، هەتا ئەم ژنە بەمنالەکەى خۆى. (ریاض/ ٢ ل/ ٨ ز/ ٥١ ژ/ ٤٨ ش-باسی ئومید بەرەحمەتى خودا).

١٩٢٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ جَعَلَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِائَةَ جُزْءٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ جُزْءًا وَأَنْزَلَ فِي الْأَرْضِ جُزْءًا وَاحِدًا فَمِنْ ذَلِكَ الْجُزْءِ يَتَرَا حِمُّ الْخَلْقِ حَتَّى تَرْفَعَ الْفَرَسُ حَالِهَا عَنْ وَلَدِهَا خَشْيَةً أَنْ تُصِيبَهُ. (الحديث ٦٠٠٠ طرفه في: ٦٤٦٩) (١٩٢٢):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خوای ئی بێ- فەرمووی: ژنەوتم لە زاری پیرۆزی خۆشەویست -دروودی خوای لەسەر بێ- دەیفەرموو: خودای گەورە رەحمەت و سۆزو میهرمبانی خۆى دابەش کردوو بەسەد بەشەو، نەوودو نو شیانی لای خۆى هێشتووتەو، وە تاقەیهک بەشیانی ناردووتە خوارەو بۆ ناو زەوی، ئیتر ئەمەى کہ دەیبینین مەخلووقات و دروستکراوانی خودا، لەناو خۆیانا رەحم بەپەکترى دەکەن و، بەزەبیان بەیکتریدا دێتەو، ئەمە هەمووی لەوتاقە بەشەپە، تەنانەت ئەوەپشە کەولاخ سمى خۆى دەپاریژی، نەبادا بەر بەچکەکەى بکەوێ، ئەویمیش ھەر لەو بەشەپە.

له گپړانه وده په کی ریاض الصالحین دا دمه رموی: خودا سهد رحمه ته هیه، په ك رحمه ته له وسه ده داناو، له ناو پهری و جنو که و ئاده میزاد و گیانله بهران و جانه و مرو مارو میروودا، ئیتر به هوی ئهم تاقه رحمه ته وده، که ئهم شتانه له ناو خویندا میهر و به زمی له گه ل په کتر دهنوین و به زمی یان به یه کتریدا دیته وه، ته نانت ئه و میش که درنده به زمی به به چکه ی خویدا دیته وه، هر به هوی ئهم تاقه رحمه ته وه یه، به لام نه وودو نو رحمه ته تری هیه، هه لی گرتوون بو روژی قیامت، له و روژدها به وورده مانه رحم ده کا به بنده کانی خوی. (ریاض/ ۲ ل/ ۹ ز/ ۵۱ ز/ ۴۲۰ - ش).

۱۹۲۳ - عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْخُذُنِي فَيَقْعِدُنِي عَلَى فَخِذِهِ وَيُقْعِدُ الْحَسَنَ عَلَى فَخِذِهِ الْآخَرَى ثُمَّ يَضُمُّهُمَا ثُمَّ يَقُولُ: اللَّهُمَّ ارْحَمْهُمَا فَإِنِّي أَرْحُمُهُمَا. (الحديث ۶۰۰۳ سبق طرفه في: رقم/ ۱۴۷۱ تجريد = ۳۷۳۵ فتح الباري، و سبقت ترجمته هناك كاملة) (۱۹۲۳):

۱۹۲۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي صَلَاةٍ وَقُمْنَا مَعَهُ فَقَالَ: أَعْرَابِيٌّ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمُحَمَّدًا وَلَا تُرَحِّمْ مَعَنَا أَحَدًا فَلَمَّا سَلَّمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لِلْأَعْرَابِيِّ لَقَدْ حَجَّرَتْ وَاسِعًا يُرِيدُ رَحْمَةَ اللَّهِ. (الحديث ۶۰۱۰) (۱۹۲۴):

ئهبو هورهیره - پرمزای خوای لی بی- هه رموی: پیغه مهه - دروودی خوای له سهه بی- له مزگه وت پیشنوپیژی بو مان ده کرد، عاره بیکی دهشته کی له پشته وه نوپیژی ده کرد، له ناو نوپیژه که دا گوتی: خودایه: بهس رحم به من و مهحه مهه د بکه و رحم به که سی تر مه که له گه ئمانا. پیغه مهه - دروودی

(۱۹۲۳) سبقت ترجمته بالكامل في بهرگی/ ۴ ل/ ۱۶۱ ز/ ۱۴۷۱.

(۱۹۲۴) لم يوافق مسلم على تخريج حديث أبي هريرة (قام أعرابي فقال: اللهم ارحمنا..)

خوای له سهر بئ- که سلاوی نو یژده گه ی دایه وه، به عه ره به ده شته کیه گه ی
فه رموو: نه ی براله: رحمة تی خودا گه ئی گه وره یه، هه موو شتیکی گرتوته وه،
تۆ بۆ وا ته سک و بچووکی ده که یته وه. (تاج/ ۹ ل/ ۴۷ ز/ ۱۴ ز/ ۴ ش/ د/ ت/ ن
- باسی غه یبه تی به دکار دروسته).

۱۹۲۵- عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادُّهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا
اشْتَكَى غَضُوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى. (الحديث ۶۰۱۱). (۱۹۲۵):

نوعمانی کوری به شیر- پرهای خوای ئی بئ- دمه رموی: خوشه ویست -
دروودی خوای له سهر بئ- دمه رموی: دهبئ موسولمانان له ناو خو یاندا، وهک
برا، ته باو دوستو دلسوزی یه کتری بن و، له گه ل یه کتری به رحه م و به به زمی
و میهره بان بن، نمونه ی بالاو سهرمه شتیکی جوان بن، بۆ به ته نگه وه بوونی
یه کتری، وهک چۆن جهسته یهک نه گهر نه ندایکی بیته ژان، به ویته چاوژان
بکا، نیتر هه موو گیانی وهک یهک دینه ژان و، هه موو نه ندایه کانی تری شه و
نخوونی له گه ل ده کیشن و، له تاوی نازاری نه و، نه وانیش تایان ئی دی، دهبئ
موسولمانانیش له گه ل یه کتریدا ناواین! (ریاض/ ۱ ل/ ۲۰۷ ز/ ۲۷ ز/ ۲۲۴/ ۳).

۱۹۲۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: مَا مِنْ مُسْلِمٍ غَرَسَ غَرْسًا فَأَكَلَ مِنْهُ إِنْسَانٌ أَوْ دَابَّةٌ إِلَّا كَانَ لَهُ صَدَقَةٌ. (الحديث
۶۰۱۲ سبق طرفه و ترجمته في رقم: ۱۰۱۹ تجريد = ۲۳۲۰ فتح الباري =
به رگی/ ۳ ل/ ۱۰۶) (۱۹۲۶):

(۱۹۲۵) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: تراحم المؤمنين و تعاطفهم و تعاضدهم،

رقم: ۲۵۸۶.

المترجم-

(۱۹۲۶) سبق في رقم: ۱۰۱۹ تجريد = به رگی/ ۳ ل/ ۱۰۶.

۱۹۲۷- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يَرْحَمُ. (الحديث ۶۰۱۳ طرفه في: ۷۳۷۶) (۱۹۲۷):

جهریری کوری عہدوللا - ہمزای خوی لی بی۔ دمفہرموی: پیغہمہر۔
دروودی خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: نہوہی رحم بہکس نہکا، نہوہ
کسیش رحم بہوناکا۔

مافی دراوسی و راسپیتری باش دہربارہی

۱۹۲۸- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يوصيني بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيَرَّثُهُ. (الحديث ۶۰۱۴) (۱۹۲۸):

عائیشہ - ہمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر
بی۔ فہرمووی: ہمیشہ جوبرائیل ناموژگاری خیری دمکردم دمبارہی
دراوسی، تہنانت وامزانی کہہاوسی میراتو کہلہپوور لہاوسی دہگری۔
(تاج/ ۹/ ل ۲۴/ ز ۷/ ز ۵/ + ریاض/ ۱/ ل ۲۵۲/ ز ۳۹/ ز ۳۰۳/۱)۔

۱۹۲۹- عَنْ أَبِي شَرِيحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ، قِيلَ: وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقِهِ. (الحديث ۶۰۱۷ طرفه في: رقم/ ۱۰۵۹ تجريد = ۲۵۶۶ فتح = ب/ ۳/ ل ۱۸۶) (۱۹۲۹):

(۱۹۲۷) أخرجه مسلم في الفجائل: رحمته صلى الله عليه وسلم، الصبيان والعيال، رقم/ ۱۹/ ۲۳۔

(۱۹۲۸) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: الوصية بالجار... رقم: ۲۶۲۴۔

(۱۹۲۹) لم يوافقہ مسلم علی تخريج حديث أبي شريح: (من لا يأمن جاره) فتح الباري/ ۱۲

ئەبو شۆرەیح - ڕەزای خۆی ئی بئ - فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆی
 لەسەر بئ - سئ جار لەسەر یەک فەرمووی: بەخودا باوەڕو ئیمانی نییە!
 عەزیزان کرد: کئ؟ ئەو پێغەمەری خودا! فەرمووی: کەسئ کەهاوسئ
 لەزبان و وەزەنی بترسئ. (تاج/ل ٩/ ٢٤ ز ٧/ ٣ - ش + ریاض/ل ١/ ٢٥٣
 ز/ ٣٩ ٣٠٥/٢/ متفق علیه)

١٩٣٠ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ
 لِيَصْمُتْ. (الحدیث ٦٠١٨ طرفه في: رقم: ١٧٧٢ تجريد = ٥١٨٥ فتح الباري).

ئەبو ھورەیرە - ڕەزای خۆی ئی بئ - فەرمووی: خۆشەویست - دروودی
 خۆی لەسەر بئ - فەرمووی: ھەرکەسئ باوەڕی ساغی بەخودا و بەڕۆژی دواپی
 ھەیە، با بۆ دراوسێی خۆی باش بئ و ئازاری نەدا، ھەرکەسیکیش باوەڕی
 ساغی بەخودا و بەڕۆژی دواپی ھەیە، باریزی میوانی خۆی بگری،
 ھەرکەسیکیش باوەڕی تەواوی بەخودا و بەڕۆژی دواپی ھەیە، با یاقسە ی باش
 بکا، یا بۆ خۆی بئ دمنگ بئ! (ریاض/ل ١/ ٢٥٤ ز ٣٠٨/٦/ ٣٩ ز + ژمارە/١٧٧٢
 تەجرید).

کورد گوتنی: کەقسە ی چاک نازانی، قسە ی خراپیش مەکە، کە گول نیت
 دێک مەبە.

زۆری پێگە ی خێر و فرەیی جۆری چاکە

۱۹۳۱ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ. (الحديث ۶۰۲۱) (۱۹۳۱):

جابر بن کوری عہدو للاً - ہمزای خویان لی بی۔ فہرمووی: خوشہ ویست۔ دروودی خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: کردن و گوتن و پەخشی ئەوہی کہ یاسانامہی خودا، پەسەندی بکا، بەچاکەو بەخیر دادەنری! (ریاض ۱/ ل ۱۲۹ ز ۱۳ ز ۱۳۴/۸) + (ژ ۶۶۶ ھەتا ۶۹۲ تجرید).

روونکردنەوہ:

مامۆستای عەسقەلانی - پەحمەتی خودای لی بی۔ ئەم نمونانە دەھینیتەوہ، بۆ ئەو خێرو چاکەپەکی کەلەم فەرموودمێدا نامازی بۆکراوہ، وە زۆرینەیان بەفەرموودە تر دەچەسپینی:

۱. ئەو خەرجی و مەسەرفە میروۆ دەیکا بۆ خەزم و کەسوکاری خۆی.
۲. ھەرجی ببێ بەھۆی پاراستنی نامووس و ریزی خۆی.
۳. رووی خۆش لەگەڵ دۆست و برادەر و موسوڵماناندا.
۴. چۆر ئاو لەسەتلەکەت بکەیتە سەتل و دۆلچە می ھاوێکەت.
۵. ھەموو قەسەپەکی باش و، ھەموو کاریکی چاک و ھەموو خو و عادت و رەوشت و نەریتی جوانی باش.
۶. نەکردنی خراپە و خۆدوور خستەوہ لەشەر، بەتایبەتی لەو کاتانەدا کەھۆکاری ئەوہ سازابیت.
۷. مەعرووف ھەموو کاریکە کەشەر و ھۆشی ساغ بەباشی دابین.
۸. دەست پێوہگرتن، کەدزی دەستبلاوی.

۹. هه مووکاری که به لگهی شهرعی بچه سپی و ساغ بیته وه که هه ق و په وایه و کردنی به پئی شهرع په وایه و باشه.

۱۰. نیت کورت و پوخت: هه موو شتی، شهرع به حه لال و جوانی بزانی، کردنی، گوتنی، بلا و کردنه وهی، له لایهن هه رکه سیکه وه بی، به مهرجی نیازی خیر و باش، دادمنری به خیر و سه دهقه.

۱۱. مه عرووف هه موو شتی که که شهرع ریگی پی ده دا، یا پیشگیری له کردنی ده کا، کردنی بهشی یه که م و نه کردنی بهشی دوو ده، به نیازی به پیره وی شهرعی خوا داده منری به خیر و چاکه و سه دهقه.

۱۹۳۲- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي الْأَمْرِ كُلِّهِ. (الحديث ۶۰۲۴ سبق في رقم: ۱۲۰۵ تجريد = ۲۹۳۵ فتح = بهرگی ۳/ ل/ ۳۲۸) (۱۸۳۳)؛

۱۹۳۳- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا ثُمَّ شَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا إِذْ جَاءَ رَجُلٌ يَسْأَلُ أَوْ طَالِبٌ حَاجَةً أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ فَقَالَ: اشْفَعُوا فَلْتَوْجَرُوا وَلْيَقْضِ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ. (الحديث ۶۰۲۷ سبق في رقم: ۶۸۷ تجريد ۱۴۳۲ فتح = بهرگی ۲/ ل/ ۱۱۱) (۱۸۳۳)؛

ئه بو موسا په زای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مهر- دروودی خوای له سهر بی- ده فه رمووی: موسوئمان فه لایه بو موسوئمان، دمبی وهک چینی دیوار چنگ بده نه یه ک. ئه و جا پیغه مهر- دروودی خوای له سهر بی- په نجاکانی هه ردوو دمستی خوئی تیک په پړاندو، ناماژه ی کرد، که ده بی ناوا پشته یه ک بگرن. (پر: ژماره/ ۲۹۲ تجريد = ۴۸۱ فه فتح = بهرگی ۱/ ل/ ۲۹۹).

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في السلام، باب: النهي عن ابتداء أهل الكتاب بالسلام.. رقم: ۲۱۶۵.

(۱۸۳۳) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب تراحم المؤمنين. رقم: ۲۵۸۵.

مہندہ فی فہرموودہ کہ لہ پیٹشہ وہ رابورد (بر: بہرگی/ ۲ ل/ ۱۱۱).

خووشیرنی و رہفتاری جوان و زمانپاکی

۱۹۳۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَابًا وَلَا فَحَاشًا وَلَا لَعْنًا كَانَ يَقُولُ لِأَحَدِنَا عِنْدَ الْمَعْتَبَةِ مَا لَهُ تُرِبَ جَبِينُهُ. (الحديث ۶۰۳۱ طرفه في: ۶۰۴۶) (۱۹۳۴):

نہنہ سی کوپی مالیک -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: پیٹغمہر -دروودی خوای لہ سہر بی- جمین فروش و ہرزہگو و نہفرینکہر نہبوو، کاتی گلہی لہ کہ سیکمان بکردایہ، پی دی دمفہرموو: نہوہ جیبہ تی بوچی وادہکا لووتی بہقورا جیت! (بر: تاج/ ۹ ل/ ۶۱ ز/ ۲۱ ز/ ۲).

۱۹۳۵- عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: مَاسُئِلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ شَيْءٍ قَطُّ، فَقَالَ: لَا. (الحديث ۶۰۳۴) (۱۹۳۵):

جابر -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: ہرگیز نہبووہ کہشتی لہ پیٹغمہر -دروودی خوای لہ سہر بی- داوا بکری و بلی: نا! (تاج/ ۴ ل/ ۲۶۹ ز/ ۹۰ ز/ ۴- باسی رہفتارہ شیرینہ کانی پیٹغمہر -دروودی خوای لہ سہر بی-).

۱۹۳۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ، فَمَا قَالَ لِي: أَفٍّ، وَلَا لِمَ صَنَعْتُ؟ وَلَا: أَلَا صَنَعْتُ؟. (الحديث ۶۰۳۸ طرفه في: ۲۷۶۸) (۱۹۳۶):

(۱۹۳۴) و الحديث من افرادہ (العيني ۲۲ ص ۱۱۷).

(۱۹۳۵) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: ما سئل رسول الله شيئا قط... رقم: ۲۳۱۱.

(۱۹۳۶) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم أحسن الناس

نیمای نه نهس - چمزی خوی لی بی - فهرمووی: دمسالی رپک بهردهستی و خزمهتی پیغمهرم کرد، نهبووه که پیغم بلی: ثوف لهدهست تو، یا بوئهومت واکرد؟ یانهدمبوو که ناوا بیکهیت.

۱۹۳۷ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَزِمِي رَجُلٌ رَجُلًا بِالْفُسُوقِ وَلَا يَزِمِيهِ بِالْكُفْرِ إِلَّا ارْتَدَّتْ عَلَيْهِ إِنْ لَمْ يَكُنْ صَاحِبُهُ كَذَلِكَ. (الحديث ۶۰۴۵ طرفه في رقم: ۱۳۹۵ تجريد = ۳۵۰۸ ههتج = ب/۴ ل/۸۳) (۱۹۳۷):

لیرهدا دمهفرمووی: ژنهوتم لهخوشهویست - دروودی خوی لهسهر بی - دمیفرموو: نهو موسولمانه ی به برای نایینی خوی، یا به خوشکی نایینی خوی بلی: نهی ناموسولمان و تۆمهتی بیپروایی بداته پالی، یا تۆمهتی بهدکاری لئبدات، نهو نهگهر تۆمهت بۆکراوه کهوا بوو، نهو بهرئه ودهکهوی، دما تۆمهتبارکردنه ناههفه که ی دمهگه پتهوه بۆ خوی. (ریاض/۴ ل/۱۴۰ ز/۳۲۶ + ۱۷۳۲/۱/۱ + ۱۷۳۳/۲/۱ + ۲۶۴/ز/۴/۱۵۵۴).

روونکردنهوه:

پوخته ی مه بهست له فهرموودهکانی نه م بابته جهند مه بهستیکه:

۱. موسولمان زمانپاک بی، جمین فروش و زمان شرپنه بی.
۲. تۆمهتی نارپهوا له کهس نه دا، دما نۆبالی نهو به ملی خویهتی.
۳. نه م جۆره فهرموودانه بۆ هه ره شهیه، وه به پی نیازی گوتهری نه م تۆمهت و جنیوو شایه تییه ناهه فانه، بهرپرسی ده که و پته سه ری.

۱۹۳۸ - عَنْ ثَابِتِ بْنِ الضَّحَّاكِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَكَانَ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ خَلَفَ عَلَى مِلَّةٍ غَيْرِ الْإِسْلَامِ فَهُوَ كَمَا

قَالَ، وَلَيْسَ عَلَى ابْنِ آدَمَ نَذْرٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ، وَمَنْ قَتَلَ نَفْسَهُ بِشَيْءٍ فِي الدُّنْيَا عَذَبَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَعَنَ مُؤْمِنًا فَهُوَ كَقَتْلِهِ، وَمَنْ قَذَفَ مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ فَهُوَ كَقَتْلِهِ. (الحديث ٦٠٤٧ سبق طرفه في رقم: ٦٤٧ تجريد = ١٣٦٣ فتح الباري = بهرگی/ ٢/ ل/ ٧١) ^(١٩٣٨)؛

لیرهدا نهم دووزیادهی ههیه:

١. شت ههتا نهبی به مالی مرووف نه زرو به خشین دانا مه زری، وهک تۆ بلیتیت: نهو مه له به حه واوه بۆ تۆ، که مه له که هی تۆ نه بی، یا نه گهر نهم سکه ی ژنه که م کچ بوو مارهم کرد له کورده که ی تۆ، یا نه گهر له یلام مارهم کرد بۆ خۆم له پاش شهوئ ته لاقی که وتبی.

٢. له عننهت کردن له موسولمان به قههه کوشتنه که ی تاوانیکی گه ورده یه و گوناھی به قههه نهو هه یه، به لام واتای وانیه: نه گهر که سی له عننهت له که سی تر بکا له سه ر نهو ده کوژی، هه روهک چۆن که سی به ناهه ق که سی بکوژی ده کوژی ته وه.

غه یبهت و دووزمانی

١٩٣٩- عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ. (الحديث ٦٠٥٦) ^(١٩٣٩)؛

حوزه یفه - پرهای خوای لی بی- ده فه رموی: ژنه وتم له زاری پیروزی خو شه ویست- دروودی خوای له سه ر بی- ده یفه رموو: مروی دوو زمان دوو پیی ناچیته ناوبه هه شت. (ریاض/ ٤/ ل/ ١١٣١ ژ/ ١٥٣٦).

^(١٩٣٨) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: غلظ تحريم قتل الإنسان نفسه، رقم: ١١٠.

^(١٩٣٩) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان غلظ تحريم النميعة، رقم: ١٠٥.

۱۹۴۰ - حدیث ابی ہریرۃ (وَيَحْكُ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ وَلَا يُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا). (الحديث ۶۰۶۱ سبق بالكامل في رقم: ۱۱۲۲ تجريد = ۲۶۶۲ فہتج) (۱۹۴۰):

بہ خیلی و کینہ کی شان

۱۹۴۱ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَذَابِرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. (الحديث ۶۰۶۵ طرفه في: ۶۰۷۶) (۱۹۴۱):

نہنہس - ہمزای خوی لی بی۔ فہرموی: پیغہمہر - دروودی خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: رقو کینہو دہغہز لہیہکتری مہکیشن و پشت مہکہنہ یہکتری و لہیہکتری لووتہ لا مہبن، وہک برای باش و تہبا بہندہی باشی خودابن، دروست نییہ بو موسولمان کہ زیاتر لہسی روژ قسہ لہبرای نایینی خوی دابری۔ (ہروانہ: ریاض/ ۴ ز/ ۲۶۹)۔

۱۹۴۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحَسَّسُوا وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا تَنَاجَشُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَبَاغُضُوا وَلَا تَذَابِرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. (الحديث ۶۰۶۴ طرفه في ۵۱۴۳، ۶۰۶۶، ۶۷۲۴) (۱۹۴۲):

نہبو ہورہیرہ - ہمزای خوی لی بی۔ دمفہرموی: خوہہویست - دروودی خوی لہسہر بی۔ دمفہرموی: دووربن لہگومانی خراب، چونکہ گومانی خراب دہق وہک قسہی درو وایہو وہکوو درو تاوانیکی گہورمیہ، ہہستیش

(۱۹۴۰) أخرجه مسلم في الزهد و الرفاق، باب: النهي عن المدح... رقم/ ۳۰۰۰.

(۱۹۴۱) أخرجه مسلم في البر والصلة، باب: تحريم التحاسد و التبغاض، رقم: ۲۵۵۹.

(۱۹۴۲) قال في التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول، رواه الأربعة (تاج/ ۵ ص/ ۲۹) وهم

هەل مەگرن بەنیازی خراپو، بەشوین عەیب و نەنگی خەلك دا مەگەرینو، سیخوپی و جاسووسی مەكەن و، بەربەرەكانی و قینەبەری مەكەن و بەخیلی بەیەكتری مەبەن و كۆستە كۆستە لەیەكرتی مەكەن و پشت مەكەنە یەكتری، وە وەك برا تەبابین و بەندەدی باشی خودابن. (تاج/ ٩ ل/ ٤٩ ز/ ١٦).

غەیبەتی رەوا و پۆشینى نەنگى موسولمان

١٩٤٣- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَغْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا. (الحديث ٦٠٦٧ طرفه في: ٦٠٦٨) (١٩٤٣).

عائیشە -ڕەزای خوای ئی- ڤەرمووی: پێغه مەر -دروودی خوای لەسەر بئ- ڤەرمووی: ئەه عائیشە گومان نابەم کە فیسارەکەس و ئەو فیسارەکەس هیچ لەم نایینی ئیسلامەه ئیمە بزائن. (تاج/ ٩ ل/ ٤٦).

١٩٤٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَغْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا فُلَانُ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ. (الحديث ٦٠٦٩) (١٩٤٤).

ئەبو ھورەیرە -ڕەزای خوای ئی- ڤەرمووی: ژنەوتم لە پێغه مەر -دروودی خوای لەسەر بئ- دەڤەر موو: ئۆمەتی من ھەموویان بەرەفوو لیبوردنی خوا دەکەون، مەگەر ئەوانەیان کە سەری خۆیان ھەل دەمالن، وەك ئەو کابرایەك لەشەودا کاریکی ناشیرین دەکا، وە خودا بۆی دەپۆشی، کەچی کابرا بۆ بەیانی دەچی تاوانی خۆی ناشکرا دەکاو، دەگێرێتەو بۆ ئەم و ئەو

(١٩٤٣) لم يوافقهم مسلم على تخريج حديث (ما أظن فلانا و فلانا) (خاتمة كتاب الأدب -

ج/ ١٢ ص/ ٢٦٠ فتح الباري: ط. ج - طبعة جديدة. - المترجم

(١٩٤٤) أخرجه مسلم في الرهد و الرقائق، باب: النهي عن هتك الإنسان.. رقم/ ١٩٩٠.

و دهلی: نهی فیسار! من دوی شهو، ئیشیکی وا وام کرد! له گه‌ل فلان و نهو
فلانا، ئاره‌قمان خواردوه، یا قومارمان کرد مه‌سه‌لا!!

ته‌ماشاکهن نهو کابرایه خودا به‌شه‌و په‌رده‌ی بۆده‌کاو به‌په‌رده‌ی
ره‌حمه‌تی خۆی گوناوه‌و نه‌نگی ده‌پۆشی، که‌چی نهو نه‌ومنده‌ بی‌ باک و بی
ناگایه، ده‌چی به‌روژ په‌رده‌ی خودا له‌سه‌ر نه‌نگ و شوورمیی خۆی هه‌ل
ده‌داته‌وه! (ریاض/ ۱/ ل/ ۲۱۵ ز/ ۲۸ ز/ ۲۴۱/ ۲-ش=متفق علیه).

روونکردنه‌وه:

کردنی گوناوه‌و تاوان به‌ناشکرا، خۆی تاوانیکی دووه‌مه‌، وه‌ تۆله‌ی
گوناوه‌که‌ هورستر ده‌کا. هه‌ندئ شت هه‌یه‌ له‌زاتی خۆیدا دروسته، کردنی
حه‌لّاله، به‌لام گێرپانه‌وه‌ و گوتنی نه‌وکاره‌ حه‌لّاله‌ نه‌ینی‌یه‌ له‌لای نه‌م و نه‌و،
به‌بی‌ مه‌هانه‌ی په‌وا، حه‌رامه‌و تاوانه‌و، ده‌بی‌ به‌هۆی سزای سه‌ختی لای خودا.
(بېر: تاج/ ۳/ ز/ ۴۳ ل/ ۱۰۲ ز/ ۱۳) نه‌ومیش وه‌ک که‌سێ له‌گه‌ل حه‌لّاله‌ی
خۆی دا دروست ببێ و قسه‌ی ژن و می‌ردی خۆیان بکه‌ن، که‌چی بچی نه‌م
باس و خواسه‌ بۆته‌م و نه‌و بگێرپته‌وه‌.

باسی قسه‌دا بێرین و قسه‌نه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کتری

۱۹۴۵- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَجِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا
وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ. (الحديث ۶۰۷۷ طرفه في:
۶۲۳۷) (۱۹۴۵):

(۱۹۴۵) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: تحريم الهجر فوق ثلاث بلاغذر شرعي.

ئەبو ئەییوبی ئەنصاری -رمزای خوای ئی بی- فەرمووی: خوشەوپیست - دروودی خوای لەسەر بی- دمه‌رموی: دروست نییه بۆ پیاوی موسوڵمان، هەروا بۆ ژنی موسوڵمان، کە زیاتر لەسێ شەو، قسە دابڕێ لەبرای موسوڵمانی، یا لەخوشکی موسوڵمانی و قسە لەگەڵ نەکا، گریمان نەگەر لەشوینی تووشی یەکتری بوون، ئەمیان بەم لادا ئەویان بەولادا روو وەرگیرێ! پیاو باشی ئەم دووبرا موسوڵمانە لەیەک تۆراوەیش ئەوەیانە کە لەپیش دا ناست دەبێتەووە روژ باشی و سلاو لەوی تریان دەکا. (ریاض/٤ ل/١١٧٥ ز/٢٨٠ ژ/٢).

زەمی درۆو پەسنی راستی

١٩٤٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الصَّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتَّى يَكُونَ صِدِّيقًا وَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا. (الحديث ٦٠٩٤) (١٩٤٦).

عەبدوڵلای کوری موسعوود -رمزای خوای ئی بی- دمه‌رموی: حەزەرەمت - دروودی خوای لەسەر بی- دمه‌رموی: لەراستی رەحمەت دەباری، هەمیشە راستی بکەن بەپیشە، چونکە راستی ئادەمیزاد دەخاتە سەر رێگەی چاکە، کردەوهی چاکەیش ئادەمیزاد دەخاتە سەر رێگەی بەهەشت! پیاوی واهەیه ئەوەندە راستگۆیه و ئەوەندە سۆراخی راستی دەکاو ئەونە عەودالی راستیە، هەتا لەلای خودا بەپیاوی راست و راستال لەقەڵەم دەدری، لەدیوانی خودا ناوی بەراستال و راستی پەرۆمەر دهنووسری، وە هەر وەها ژنیش، وەنەکەن درۆبکەن، چونکە درۆ هەوینی بەدکاریه، پیاو دەخاتە سەر رێگەی خراپە، کردەوهی خراپەیش پیاو دەخاتە سەر رێگەی ناگری دۆزەخ، هەروا ژنیش،

موسولمانی واهہیہ سہر دہکاتہ دروکردن و ہەر درودمکا، ھەتا بەر مہرہ دمبئ بەردرو زن و لەلای خودا بەدرؤزن لەقەئەم دەدرئ. (ریاض/ ۱/ ز/ ۴/ ل/ ۶۹/ ژ/ ۵۴/ ۱/ ش. باسی راستی + تاج/ ۹/ ز/ ۳۴/ ل/ ۸۸/ ف/ ۱/ باسی راستگویی).

خۆکرتن لەبەرباری نازاری مەردوم دا

۱۹۴۷- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ أَحَدٌ أَوْ لَيْسَ شَيْءٌ أَصْبَرَ عَلَى أَذَى سَمِعَهُ مِنَ اللَّهِ إِنَّهُمْ لَيَدْعُونَ لَهُ وَلَدًا وَإِنَّهُ لَيَعَافِيهِمْ وَيَرْزُقُهُمْ. (الحديث ۶۰۹۹ طرفه في: ۷۳۷۸) (۱۹۴۷):

ئەبو موسا -پەرزای خوای ئی بی- ھەرمووی: خۆشەویست -دروودی خوای لەسەر بی- دەفەرموئ: کەس نییە کە وەک خودای گەورە بەئارم و بەحەوسەئە بی، لەسەر ئەو ھەموو نازارو قەسە ناپەوانیەتی کەبەو دەرئ و بەگویی خۆی دەیانبیسیت، ئەوتمانئ بئەپرستان و ھاوبەش پەیداکاران بوئ، بپراری ھاوتاو مندالی بۆ دەدەن و دەلێن: خودا مندالی ھەییە، خودا شەریک و ھاوبەشی ھەییە، کەچی لەگەڵ ئەم تانەو توانجەش دا، ئەوتمانئ خودا رزق و رۆژی یان دەدا، ساخڵەمیان دەکا، خۆشی و نازو بەھەری خۆی دەرژێنئ بەسەریان، واتە: ئارام و حەوسەئە و ھێمنی سیفەتی خودا و پێغەمەران و پیاو چاگانە. (تاج/ ۹/ ز/ ۳۰/ ل/ ۸۱/ ش. باسی سەبر و ئارام و لێبوردن و بەحەوسەئەیی و نازارکێشی).

تووڕەبوون

۱۹۴۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِلَّا مَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ. (الحديث ۶۱۱۴) (۱۹۴۸):

ئەبۇھورەیرە -پەزای خوای لی بی- فەرمووی: خۆشەویست-دروودی خوای لەسەر بی- دەفەرمووی: ئەو کەسە ئازانییە کە پالەوانی چاکەو، کەس لە زۆرانبازیدا دەرەقەتی نای، بەلام ئەو کەسە ئازایە، کە لە کاتی توورەیی دا، خۆی پی دەگیرئ و، رقی خۆی دەخواتەو. (ریاض ۱/ ل ۶۴/ ز ۳/ ژ ۴۵/۲۱).

۱۹۴۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي. قَالَ: لَا تَغْضَبْ. فَرَدَّدَ مِرَارًا، قَالَ: لَا تَغْضَبْ. (الحديث ۶۱۱۶) (۱۹۴۹):

ئەبۇھورەیرە -پەزای خوای لی بی- فەرمووی: پیاوئ هاتە خزمەتی پیغەمەر-دروودی خوای لەسەر بی- عەززی کرد: شتیکی وام فیربکە، کە تی بگەم، کە کەم و پوخت بی، بە شکم لئی حائی بېم، ئەویش فەرمووی پی: توورەمەبە. پیاو کە چەند جارئ ئەم قەسەیی دووبارە کردەو و پی دەگوت: شتیکم فیربکە، بەلام زۆرنا، بە شکم لئی حائی بېم و ببی بەهۆی چوونە بەهەشتە؟ پیغەمەریش-دروودی خوای لەسەر بی- هەربەم وەلامە وەلامی دەدایەو و دەیفەرموو: توورەمەبە. (ریاض ۱/ ل ۶۶/ ز ۳/ ژ ۴۹/۲۵).

(۱۹۴۸) أخرجه مسلم في البر والصلة و الآداب، باب: فضل من يملك نفسه رقم/۲۶۰۹.

(۱۹۴۹) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: لا تغضب.. - خاتمة كتاب الأدب ج/۱۲

شهرم و شکو

۱۹۵۰- عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ مِمَّا أَذْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأَوَّلَى إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ. (الحديث ۶۱۲۰) (۱۹۵۰):

نهبو مهسعودی نه نصاری -رمزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه -دروودی خوای له سهر بی- دمفه رموی: نهو فهرمایشته جوان و قسه نهسته قه ی که دمفه رموی: نه گهر شهرم ناکه ی چی ده که ی بیکه: نه م فهرمایشته له فهرمووده ی پیغمهره پینینه کانه. (تاج/ ۹ ز/ ۳۸ ل/ ۹۵ ز/ ۳ باسی شهرم و شکو) + (ریاض/ ۴ ز/ ۳۷۰ ل/ ۱۳۳۳ ژماره/ ۳۷/ ۱۸۴۴).

۱۹۵۱- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ. (الحديث ۶۱۱۷) (۱۹۵۱):

عیمرانی کوری حوصه یین -رمزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه -دروودی خوای له سهر بی- دمفه رموی: شهرم و شکو ههرخیئر دینئو بهس. (تاج/ ۹ ز/ ۳۸ ل/ ۱ ز/ ۹۴ ش/ دباسی شهرم و شکو).

سوعبهت و کالته که مه که مه دروسته

۱۹۵۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَخْلِطُنَا حَتَّى يَقُولَ لِأَخٍ لِي صَغِيرٍ يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ الثَّغِيرُ. (الحديث ۶۱۲۹ طرفه فی: ۶۲۰۳) (۱۹۵۲):

(۱۹۵۰) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث رقم/ ۲۴۸۴ ففتح راجع (بهرگی/ ۴ ل/ ۷۸)

-الترجم-

تسلسل/ ۸).

(۱۹۵۱) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان و أفضلها و أدناها.. رقم/ ۳۷.

(۱۹۵۲) و الحديث أخرجه مسلم في الصلاة (العيني ج/ ۲۲ ص/ ۱۷۰) - المترجم -.

ئەنەس - پەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لەسەر بئ- خۆی لەنێمە جیانە دەکردووە، تەواو تیکە لاوی دەکردین، ئەوەندە بئ دەمارو بئ فیزو بئ دەعیە بوو، گالتەو سوعبەتی لەگەڵمان دەکرد، تەنانهت بڕایەکی بچکۆلەم هەبوو، نازاناوی ئەبو عومەیر بوو، بۆ خۆشی پیمان دەگوت: باوکی عومەیر، دایک بڕام بوو، بەمندانێ لەسەر دەمی پێغەمەر دا مرد، ئەبو عومەیر کێشکەپەکی هەبوو، گەمە ی بئ دەکرد، رۆژی کێشکەکه مرد، حەزرت - دروودی خۆای لەسەر بئ- هات بۆ مالم، تەمشای کرد ئەبو عومەیر خەمبارە، فەرمووی: ئەو چییەتی؟ عەرزیان کرد: مەلیچکەکی مردوو! فەرمووی: ئەو باوکی عومەیر! مەلیچکەکەتی چی بەسەر هات. (تاج/ ۹/ ل ۹۱/ ز ۳۵/ ژ ۲/ - ش/ د/ ت/ باسی سوعبەت دروستە).

موسولمان دەبێ زرنک و وریابی

۱۹۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ. (الحدیث ۶۱۳۳) (۱۹۵۳):

ئەبو ھورەیرە - پەزای خۆای ئی بئ- دەفەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لەسەر بئ- دەفەرمووی: موسولمان دەبێ زرنک و ھۆشیار و وریا و دووربینی، ئەگەر دنیا بوو، کەسێ خەڵەتانی، نابێ جارێ تر باوەری پێ بکا و دووبارە بیخەڵەتینی ئەو! چونکە مەروفی ژیر دوو جار لەسەر یەک لە یەک کونەو شت پێوەی نادات! (ریاض/ ۴/ ل ۱۳۲۸/ ژ ۲۷/ ۸۳۴/ ز ۳۷).

روونکردنەو:

جیگهی داخه گهلی کورد لهه لایه نه وه خووش باومره، رۆژ نییه دمر و دروسیگانی وهك مارهكهی شیخ هومهر پیوهی نه دهن، كهچی نه وهك نه بای دیبی و نه بۆران، جار له گهلی جارا باشر دهستی دهكاته وه به کونی هه ز دیهاکه دا.

چه نه بابیه تیگی نه ده ب

۱۹۵۴- عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً. (الحديث ۶۱۴۵) (۱۹۵۴):

نوبهیی کورپی کهعب -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه مهه -دروودی خوای له سهه بی- فهرمووی: بهراستی بازلی له شیر حیکمه ته، هه ندی له هه لبهست دانایی یهکی شیرینی واتیا دا. (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۷۴ ز/ ۷۰ ب/ د/ ت - باسی- هه ندی هه لبهست پره له حیکمه مهت و دانایی).

۱۹۵۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَأَنْ يَمْتَلِي جَرَفٌ أَحَدَكُمْ فَيَحْ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِي شِفْرًا. (الحديث ۶۱۵۴) (۱۹۵۵):

نیبنو عومهه -رمزای خوادایان لی بی- فهرمووی: خو شه ویست -دروودی خوای له سهه بی- فهرمووی له راستیدا ناودلی مروف پرپی له کیم و زووخوا، هیشتا نه وهی باشره له وهی که ناو دلی پرپی له هه لبهست و هونراوه. (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۷۲ ز/ ۶۸).

(۱۹۵۴) لم يوافقهم مسلم. على ما قاله مؤلف التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول صلى الله عليه وسلم (بهرگی) ۱/ ل/ ۱۷۴ ز/ ۷۰ - ب/ د/ ت - یعنی رواه البخاری وابو داود و الترمزي ولم يروه مسلم.

(۱۹۵۵) لم يوافقهم مسلم على تخريج الحديث ابن عمر: لأن يمتلي... خاتمة كتاب الأدب: فتح/ ۱۲ ص/ ۲۶۰.

خوشه ویستان پیکه وه چه شر ده کرین

۱۹۵۶- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ الْبَادِيَةِ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ قَائِمَةٌ؟ قَالَ: وَلَيْكَ وَمَا أَعَدَدْتُ لَهَا؟ قَالَ: مَا أَعَدَدْتُ لَهَا إِلَّا أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. قَالَ: إِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ. فَقُلْنَا وَنَحْنُ كَذَلِكَ؟ قَالَ: نَعَمْ. (الحديث ۶۱۶۷ سبق في ۱۴۵۹ تجريد = ۳۶۸۸ فهتج) (۱۹۵۶):

نالای به ده نه مه کی و بی په یمانی

۱۹۵۷- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ الْغَادِرَ يَنْصِبُ اللَّهُ لَهُ لُؤَاءَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَيَقَالُ هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ بْنِ فُلَانٍ. (الحديث ۶۱۷۸ أطرافه في: ۶۱۷۷، ۳۱۸۸، ۶۱۷۸، ۶۹۶۶، ۷۱۱۱) (۱۹۵۷):

ثیبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- دمفه رموی: پیغه مهر - دروودی
خوای له سهر بی- دمفه رموی: له روژی قیامه تدا هه موو سته مگهر و بی
په یمانی، نالایه کی تایبه تی خوای هه یه، هه لدمکرئ له دیاری، پی
دهناسریته وه، ده لئین: نه مه نیشانه ی ناپاک و په یمانشکینی فیساره که سه، هه تا
ناوا ناوی به دیی بزړئ و ریسوا ببیټ.

هه ندی گوته ی ناپه سه ند

۱۹۵۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُسَمُّوا الْعَنْبَ الْكَرْمَ إِلَّا مَا الْكَرْمُ قَلْبُ الْمُؤْمِنِ. (الحديث ۶۱۸۲ طرفه في: ۶۱۸۳) (۱۹۵۸):

(۱۹۵۶) سبق في رقم: ۱۴۵۹ = بهرگی/ ۴ ل/ ۱۴۸. المترجم

(۱۹۵۷) أخرجه مسلم في الجهاد و السير، باب: تحريم الغدر رقم/ ۱۷۳۵.

(۱۹۵۸) أخرجه مسلم في الألفاظ من الأدب، باب: كراهة تسمية العنب كرماً، رقم: ۲۲۴۷.

پی فہرموو: ئہی نہ نجه شه! هیواش له سهره خو به، و لاخه کان به هیواشی ئی بخوره، چونکه باریان ئا فره ته که وهک شووشه و مینا ناسکن و بهرگهی نهه هه ئبهز هه ئبهزه ناگرن! (تاج/ ۱۰ ل/ ۸۸ ز/ ۷۸ ز/ ۲).

۱۹۶۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَخْتَى الْأَسْمَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكَ الْأَمْلاكِ. (الحديث ۶۲۰۵ طرفه في ۶۲۰۶) (۱۹۶۱):

ئه بو هورمیره -پهزای خوای ئی بی- فہرموو: خوشه ویست دروودی خوای له سهر بی- فہرموو: له رۆزی ژینه وهدا له هه موو که سی خو پری ترو، له هه موو ناوی دزیو و نا شیرینتر، له لای خودا، نهو پیاومیه که به خوی بلی: ملك الاملاك. واته شاهه نشاه: شای شایان. (تاج/ ۱۰ ل/ ۱۵۸ ز/ ۶۳ ز/ ۲) + (ریاض/ ۴ ز/ ۳۲ ل/ ۱۲۵۴ ذ/ ۱).

۱۹۶۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتْ أَحَدَهُمَا وَلَمْ يُشَمِّتِ الْآخَرَ فَقِيلَ لَهُ، فَقَالَ: هَذَا حَمْدُ اللَّهِ وَهَذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ. (الحديث ۶۲۲۱ طرفه في: ۶۲۲۵) (۱۹۶۲):

ئه نهس -پهزای خوای ئی بی- فہرموو: جارێ له خزمهت پیغه مهردا - دروودی خوای له سهر بی- دوو پیاو پزمین، پیغه مهردا دروودی خوای له سهر بی- نزای خیری بو یه کیکیان کردو، نزای بو ئهوی تریان نه کرد، و اباوه که یه کێ ده پزمی پی ده گوتری: یرحمک الله: رحمهتی خودات ئی بی. نهو میان که پیغه مهردا نزای بو نه کردن گوتی به پیغه مهردا: بوچی که نهو پزمی نزات بو یکرد، که چی بو من، که پزمیم نزات بو نه کردم؟ فہرموو: چونکه نهو له پاش پزمینه که ی سوپاسی خودای کردو هه مدوسه نای خوای

(۱۹۶۱) أخرجه مسلم في الآداب، باب: تحريم السُّنَى بملك الأملاك و ملك الملوك. رقم/ ۲۱۴۳.

(۱۹۶۲) أخرجه مسلم في الزهد و الرفاق، باب: تشميت العاطس و كراهة التثاؤب، رقم: ۲۹۹۱.

کرد، به لام تو سوپاس و حمد و سہنات نہ کرد. (ریاض/۲ ل/۳۳۱ ز/۱۴۲)
 ز/۴/۸۸۱).

پژمینو باویشک

۱۹۶۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّائِبَ فَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ وَأَمَّا التَّائِبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدُّهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ. (الحديث ۶۲۲۶ سبق في: ۱۳۲۶ تجريد = ۳۲۸۹ فتح = بهرگی/۳ ل/۴۵۴) (۱۹۶۳)؛

ئەبو ھورەیرە -پەزای خوای لی بئی- ھەرمووی: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئی- ھەرمووی: خودا پێمە پێ خۆشەو ھەزی لە پێمینی بەندەم، بەلام باویشکی پێ خۆش نییە، چونکە نیشانە ی خاومبوونی لەش و داھەزانی لەشە، جاکاتی یەکیکتان پێمی و سوپاسی خودای کرد، ئەو دەبێ بەماف لەسەر ھەموو موسوڵمانێ کە گوێی لێیەتی پێی بئی: (پێرحمک الله) خودا رەحمت پێ بھەرموێ. بەلام باویشک لەشەیتانە وەمە، جا ئەگەر کەسیکتان باویشکی ھات، با ھەتا دەتوانی بەری بگری و بیداتەو دوواد، چونکە کاتی ئێو باویشک دەدەن، شەیتان لەخۆشی یاندا پێتان پێ دەکەن. (ریاض/۲ ل/۳۲۹ ز/۱۴۲ ز/۱/۸۷۸).

پایانی - الخاتمة

مامؤستا عہسقلانی لیڑدا، لہفہتحولباری شہرحی صہحیحی بوخاریدا دمفہرموی: نامہی ئہدمب و ویلہ جوانہکان، دوو سہدو پہنجاو شہش فہرموودہی بہرزوہ بوو (مہرفووع)ی واتیادا، حہفتاو پینجیان بیڑشتہن، واتہ: معلقن، ئہوانی تریان پہیووستن واتہ: موصولن، دووبارہ کانیان دوو سہد و یہک فہرموودہن، پوختہکہیان: (۲۵۶ - ۲۰۱ = ۵۵) دہکاتہ پہنجاو پینج فہرموودہ. پیڑشہوا موسلیمیش وہک پیڑشہوا بوخاری-رہزاو رحمہتی خوا لہ ہہردووکیان بی- ئہم پوختہیہی ہہموو گیڑاوتہوہ، جگہ لہمانہیان کہ نؤزدہ فہرموودہن: واتہ: (۵۵ - ۱۹ = ۳۶) مو سلیمیش (۳۶) فہرموودہی لہو پوختہیہ وہک بوخاری گیڑاوتہوہ.

۱. فہرموودہی عہمری کورپی عاص: (عُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ مِنَ الْكِبَائِرِ) بابی ژمارہ (۶) لہکتابی ئہدمب، وا لہنیوانی ژمارہ: ۵۹۷۴ و ۵۹۷۵ دا.

۲. فہرموودہی ئہبوہورہیرہ: (مَنْ سَرَّهٗ اَنْ يَّتَسَطَّ فِي رِزْقِهٖ) = ۵۹۸۵ فتح الباری، لہ تہجریدہکہدا نییہ.

۳. فہرموودہی ژمارہ: ۱۹۱۷ تہجرید = ۵۹۸۹ فتح (الرَّحِمُ شَجَنَةٌ).

۴. فہرموودہی عہبدوللای کورپی عہمر: (لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْكَافِي) = ژمارہ/۱۹۱۹ تہجرید = ۵۹۹۱ فہتج.

۵. فہرموودہی ئہبوہورہیرہ: (قَامَ اَعْرَابِي فَقَالَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا) = ژمارہ/۱۹۲۴ تہجرید = ۶۰۱۰ فہتحولباری.

۶. فہرموودہی ئہبو شورہیح: (مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ...) = ژمارہ/۱۹۲۹ تہجرید = ۶۰۱۷ فہتج.

۷. فہرموودہی جابیر: (كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ) = ۱۹۳۱ تہجرید = ۶۰۲۱ فہتحولباری.

۸. فہرموودہی ئہنہس: (لَمْ يَكُنْ فَاحِشًا...) = ژمارہ/۱۹۳۴ تہجرید = ۶۰۳۱ فہتج.

۹. فەرمووده‌ی عائیشه: (مَا أَظُنْ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا...) = ۱۹۴۳ ته‌جرید = ۶۰۶۷ فه‌تج. له‌ته‌جریده‌که‌دا نییه.
  ۱۰. فەرمووده‌ی نه‌نس: (كَانَتْ الْأُمَةُ مِنْ إِمَاءِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ...) = ۶۰۷۲ فه‌تج. له‌ته‌جریده‌که‌دا نییه.
  ۱۱. فەرمووده‌ی حوزمیفه: (إِنَّ أَشْبَهَ النَّاسِ ذَلًّا وَسَمْتًا...) = ۶۰۹۷ فه‌تج.
  ۱۲. فەرمووده‌ی ئیبنو مه‌سعود: (إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ) = ۶۰۹۸ فه‌تج.
  ۱۳. فەرمووده‌ی نه‌بو هورمیره: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ: يَا كَافِرٌ...) = ۶۱۰۳ فه‌تج.
  ۱۴. فەرمووده‌ی ئیبنو عومهر له‌هه‌مان بابته، ژماره/۶۱۰۴ فه‌تج.
  ۱۵. فەرمووده‌ی نه‌بوهورمیره: (لَا تَغْضَبْ) = ۱۹۴۹ ته‌جرید = ۶۱۱۶ فه‌تج.
  ۱۶. فەرمووده‌ی ئیبنو عومهر: (لَأَنْ يَمْتَلِيَاءَ...) = ۱۹۵۵ ته‌جرید = ۶۱۵۴ فه‌تج.
  ۱۷. فەرمووده‌ی سه‌عیدی کوری مسَب له‌باوکیه‌وه: (له‌بابته ناوی حزنه‌وه) = ۶۱۹۰ فه‌تج.
  ۱۸. فەرمووده‌ی عه‌بدو للای کوری نه‌بی نه‌وفا: (رَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ ابْنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) = ۶۱۹۴ فه‌تج.
- هه‌روا کۆمه‌لێ بیستراو — اثر — ی سه‌حابه‌و چینه‌کانی تری‌وا تیادا، سه‌رجه‌میان یازده بیستراوه، بازیکیان په‌یوه‌ستن و بازیکیان بی رشتنه‌ن.
- تیبینی/ که ده‌لێین موسلیمیش وه‌ک بوخاری فیساره فەرمووده‌ی
 گیراوه‌ته‌وه، مه‌به‌ست نه‌وه نییه، که رسته (سه‌نه‌د) و (ده‌ق)ی هه‌ردووکیان
 وه‌ک یه‌ک بی، به‌بی که‌م و زیاد، نه‌خه‌یر مه‌به‌ست نه‌وه‌نییه، که‌رجی نه‌م
 بابه‌ته‌ باسیکی دوورودریژو که‌می پێچیده و ئالۆزه، به‌لام له‌به‌ر گرنگی و بۆ
 سوودو به‌هره و مرگرتنی ته‌واو له‌م ئاماژه‌و هی‌مایا نه‌نه‌م جه‌ند خاله‌ روون
 ده‌که‌ینه‌وه، به‌پشتی خودا، ده‌لێین:

۱. ریوایهت بهمه‌عنا، ئه‌وه‌یه که‌چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌ک، چه‌ند که‌سی، هه‌ر که‌سی به‌رشته‌ی تایبه‌تی خو‌ی و به‌ده‌قی تایبه‌تی خو‌ی ده‌یگیر پته‌وه، وه‌هه‌ر فه‌رمووده‌یی له‌و فه‌رموودانه له‌مه‌سنه‌دی که‌سی‌که، به‌لام له‌نه‌نجاما هه‌موو گیراوه‌کان سه‌بارمت به‌باتی‌کن، ئه‌م جو‌ره هه‌ر زو‌ر زو‌ره، وه‌ک ئه‌و کو‌مه‌له فه‌رمووده زو‌ره‌ی که‌له‌باره‌ی (محم‌دی مه‌دی) یه‌وه‌ن، به‌هه‌موویان ده‌گه‌نه تواتری مع‌نوی، که‌رچی له‌ناو خو‌یا‌نا چه‌یف و قو‌ی‌یان واتیا‌دا.

۲. فه‌رمووده‌ی واهه‌یه چه‌ند فه‌رمووده شو‌ناسی، ده‌ری ده‌هینی، به‌وینه؛ بو‌خاری له‌ئه‌بو‌هوره‌یره‌وه ده‌ری ده‌هینی، موس‌لیم له‌ئینو‌عه‌باسه‌وه ده‌ری ده‌هینی، بۆ نمو‌ونه؛ فه‌رمووده‌ی ژماره: ۱۹۵۵ ته‌ج‌رید - ۶۱۵۴ فه‌ت‌ح، بو‌خاری به‌م شی‌وه‌ی ئیره له‌دوو سه‌حابه‌وه ده‌ری هینا‌وه، له‌ئینو‌عه‌مه‌ره‌وه، ئه‌وجا له‌ئه‌بو هور‌ه‌یره‌وه، به‌ژماره: ۶۱۵۵ فه‌ت‌ح. رسته‌و مه‌تنی فه‌رمووده‌که‌ی ئینو‌عه‌مه‌ر، لای بو‌خاری ئاوا‌یه:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى، أَخْبَرَنَا حَنْظَلَةُ، عَنْ سَالِمٍ، عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا.

رسته‌و مه‌تنی فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌بو‌هوره‌یره لای بو‌خاری ئاوا‌یه:
حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، حَدَّثَنَا أَبِي، حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا صَالِحٍ عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا، خَيْرٌ يَرِيَهُ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَّ شِعْرًا.

موس‌لیم‌یش هه‌مان فه‌رمووده‌ی له‌م سی هاور‌ی پی‌غه‌مه‌ره‌وه ده‌ره‌ینا‌وه:

۱. ئه‌بو هور‌ه‌یره

۲. سه‌عدی کو‌ری ئه‌بو وه‌قاص

۳. ئه‌بو سه‌عیدی خو‌دی

به‌سی مه‌تن، که‌یه‌که‌م و دو‌وه‌میان وه‌ک و گیرانه‌وه‌که‌ی ئه‌بو هور‌ه‌یره وایه لای بو‌خاری، له‌گه‌ل ئه‌م دوو جیا‌وازییه زو‌ر که‌مه‌دا، جیا‌وازی ده‌قی یه‌که‌م: (جَوْفُ رَجُلٍ قَيْحًا) له (یَرِيَهُ). جیا‌وازی ده‌قی دو‌وه‌می موس‌لیم: (جَوْفُ

أَحَدِكُمْ قِيحًا يَرِيَّه). به لَام دهقى سَيِّه مِى موسليم، سه رهاكهى ته واو جيايه، به لَام كُوتاكهى رِيَك وهك يه كه م و دووهم وايه، له گهل كه مِى جياوازى (بروانه: صحيح مسلم بشرح النووى، ج/ ١٥ ص/ ١٤-١٥).

جا نه وهى كه شَيْخِ عه سقه لانى - پر همه تى خوداى لئى- له خاتيمه گانى نامه و سه رباسه كاندا، ناماز دهكا، بۇ نه وه كه نه م حه ديسه و نه وه حه ديسه موسليم ده رى نه هي ناوه، بوخارى ده رى هي ناوه، ته نيا نه م لايه نه يه، كه له وه سه حابه وه ده رى نه هي ناوه، چونكه هه موو سه حابه يى مسندى خوئ هه يه. له وانه يه موسليميش هه مان فه رمووده ي ده رهي نايه به لَام له سه حابه يه كى تره وه. جا له م روانگه و بۇچوونه وميه، كه عه سقه لانى له خاتيمه ي كتابى نه ده بدا ده فه رموى: (لم يوافق البخاري مُسْلِمَ في تخرج حديث ابن عمر: لَأَنْ يَمْتَلِيَّ جَوْفُ أَحَدِكُمْ....) به لَام مامؤستاي عه ينى له كاتى شه رحي نه م فه رمووده يه دا، به دهق ده فه رموى: (وَأَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ). فه مووده ي وايش هه يه هه ر لايه كيان ده رى هي ناوه، نه وپتريان نه به رسته، نه به دهق، به به مه عا ده رى نه هي ناوه، وه هوكانى ده رهي نان و ده رنه هي نانيش زور زورن.

وهكى تريش (طرفه) و (أطرافه)ى حه ديس، نه وميه كه بوخارى، يا موسليم، يا فه رمووده زانيكى تر، له كتيب هكهى خويدا، حه ديسى له چه ند شوينى، به چه ند بۇنه يه كه وه ده گيرپته وه، به يهك رسته، يا به چه ند رسته يه كى جياجيا، به لَام هه موو رسته كان مه تنه كه يان هى يهك كه سن و له موسنه دى يهك كه سن، به لَام ده چه نه وه سه ريهك كه س له كُوتايى دا، مه تنى طه رهف و نه طرافه كانيش، مه رج نييه له هه موو جيگه كاندا يهك بن، به لكو و جارى واهه يه فه رمووده كه به ش به ش ده كرى، له هه ر شوينى به شيكى ريوايه ت ده كرى، له ته نيا يهك شوين دهقى مه تنه كه به ته واوى ده نووسرى: (بروانه: ژماره/ ٤٩ ته جريد - ٥٣ فه تح- به رگى/ ل/ ٧٥) كه له زياده شوينا، به يازده بۇنه وه، هه رجاره ي بوخارى طه رهفى واته: به شى له وه فه رمووده يه ده گيرپته وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۸۲- نامه‌ی ریخوازی

(بر: تاج/ ۱۰ ز/ ۲۶ هه تا زنجیره/ ۳۹).

باسی سلاو کردن * کتابُ الاستئذان

۱۹۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: قَالَ: يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. (الحديث ۶۲۳۱ طرفاه في: ۶۲۳۲، ۶۲۳۴) (۱۹۶۴).

نه‌بو هورمه‌یره - ږم‌زای خ‌وای لې بې- له‌خ‌و‌ش‌ه‌و‌ی‌س‌ت‌ه‌و‌ه - دروودی خ‌وای له‌س‌ه‌ر بې- دم‌ف‌ه‌ر‌م‌وئ: باب‌چ‌وک س‌لا‌و له‌گ‌ه‌وره ب‌ک‌ا، له‌ک‌ات‌ی به‌یه‌ک گ‌ه‌ی‌ش‌ت‌ن‌د‌ا، ر‌ا‌ب‌ر‌د‌و‌و له‌د‌ان‌ی‌ش‌ت‌و‌و س‌لا‌و ب‌ک‌ا، ک‌ه‌م‌ی‌ش س‌لا‌و له‌ز‌و‌ر ب‌ک‌ا. له‌گ‌ی‌ر‌ا‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی ت‌ا‌ج و ر‌ی‌اض د‌ا: ب‌ا‌س‌وار س‌لا‌و له‌پ‌ی‌اد‌ه ب‌ک‌ا. (ریاض/ ۲ ل/ ۳۸ ز/ ۱۳۳ - د‌ه‌س‌ت‌و‌و‌ری س‌لا‌و‌ک‌ردن ز/ ۸۵۷) + (ت‌ا‌ج/ ۱۰ ل/ ۱۸ ز/ ۳۲ ز/ ۳- له‌پ‌ی‌ش‌ا س‌لا‌و‌ک‌ردن ث‌ن‌ج‌ا ق‌س‌ه‌ک‌ردن).

وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي رِوَايَةٍ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَلِّمُ الرَّاَكِبُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَاعِدُ عَلَى الْكَثِيرِ. (الحديث ۶۲۳۲ طرفه في: ۱۹۶۴ تجريد = ۶۲۳۱ فتح). و‌ا‌ت‌ا‌ک‌ه‌ی به‌ت‌ه‌و‌ا‌و‌ی له‌ز‌م‌ار‌ه: ۱۹۶۴ د‌ا ر‌ا‌ب‌و‌ر‌د.

۱۹۶۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ: تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ

(۹۶۴) اخرجہ مسلم في السلام، باب: يسلم الراكب على الماشي و القليل على الكثير، رقم:

وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ. (الحديث ۶۲۳۶ سبق طرفه في رقم/ ۱۲ تجريد = ۱۲ فتح = بهرگی/ ۱ ل/ ۳۳) ^(۱۶۵)؛

لهوئ به تهواوی رؤیشت، هیئانه وهی لی ره به سه رجوونه، به پیچه وانهی
 نهم مهرجهی دانهری ته جریده، که له پی شه کییه کهی خویدا دمفه رموی: (و
 إذا اتى الحديث المتكرر أثبتته في اول مرة و ان كان في الموضع الثاني زيادة فيها
 فائدة ذكرتها و الا فلا...).

ریخوازی سوننه ته

۱۹۶۶- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: إِطْلَعَ رَجُلٌ مِنْ جُحَرٍ فِي
 جُحَرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِذْرَى يَحْكُ بِهَ
 رَأْسَهُ، فَقَالَ: لَوْ أَعْلَمْتُ أَنَّكَ تَنْظُرُ، لَطَعْتُ بِهَ فِي عَيْنِكَ إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ
 الْبَصَرِ. (الحديث ۶۲۴۱ طرفاه في: ۵۹۲۴، ۶۹۰۱) ^(۱۶۶)؛

سه هلی کوړی سه عد - پر مای خوی لی بی- فه رموی: جاری پیاوی له درزی
 دمرگا کهی مالی پیغه مهروه - دروودی خوی له سر بی- سه ره تاتکیی ده کردو،
 ته ماشای ناووهی ده کرد، پیغه مه - دروودی خوی له سر بی- شانه یه کی
 ناسنینی به دهسته وه بوو سه ری خویی پی داده یینا، فه رموی: نه گهر
 دهمزانی که تو ته ماشای ناووه ده کهی له درزی دمرگا که وه، نهم شانه یه م ده کرد
 به ناوچاوتا، چونکه خودای گه وره له بهرچاو، ریخوازی (رپییدن = استئذان) ی
 دناوه. (ریاض/ ۲ ل/ ۳۲۶ ز/ ۱۴۰ ز/ ۸۷۱ - ش + تاج/ ۳ ل/ ۲۲۷ ز/ ۷ +
 تاج/ ۱۰ ل/ ۱۱۰ ز/ ۲۸).

^(۱۶۵) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: بيان عدد شعب الإيمان و أفضلها و أدناها.. رقم: ۳۷.

داوینپسی نه دنامه کان بیجگه له دامنه

۱۹۶۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا أَشْبَهَ بِاللَّمَمِ مِمَّا قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّنا أَدْرَكَ ذَلِكَ لَا مَحَالَةَ فَرَزْنَا أَلْعَيْنِ النَّظَرُ وَزَنَا اللِّسَانِ الْمُنْطِقُ وَالنَّفْسُ تَمْتَنِي وَتَشْتَهِي وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ. (الحديث ۶۲۴۳ طرفه بي: ۶۶۱۲) (۱۹۶۷):

له نيبنو عهباس -پرماي خوايان لي بي- پرسيار كرا؛ مهبهست له (لمم) له م نايه ته دا چييه، كه دمفه رموي: ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ...﴾ (سورة النجم - ۳۱/۵۳) واته؛ خودا له گوناوه ورده كاني نه و كه سانه خوښ دهبي، كه له گوناوه گه ورده كان و له گوناوه ناشيرينه حه يابه رده كان خويان ده پاريزن. لبيان پرسى مهبهست له (له م م) له م نايه ته دا چييه؟ فهرمووي: شتيكي وام نه ديوه كه له (له م م) بكا، وهك نه مهي، كه نه بوهوره رده، له پيغه مه رده ده گيگيرپته وه كه دمفه رموي: (هه موو نادميزادى خودا به شى خوئى داوینپسی له چاره ی نووسیوه، خواه ناخواه دمشئ نه وهى تووش ببی، جا داوینپسی چاو بریتیه له ته مشا كردنى نادرست، داوینپسی زمان بریتیه له هسه كردنى نادرست وه دلش نارمزووی نه وه دهكاو، دموونیش ناوات بو نه و بی شهرعییه دمخوای، له نه نجاما دامنه (فه رج = عه ورت = شهرمگا) پش نه مه به كرده وه به دی دهینى، یا رمفزی دهكا. (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۱۹۸ ز/ ۲۹۰ ز/ ۱/).

سلاو له منالان

۱۹۶۸ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ مَرَّ عَلَى صَبِيَّانِ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمَا وَقَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْضُلُهُ. (الحديث ۶۲۴۷) (۱۹۶۸):

ئەنەسى كۆرى مالیک - پەزای خۆای ئى بى - جارى لەلای کۆمەلئ منالەوه رەت بوو، سلاوى ئى کردن و، فەرمووى: جارى لەگەل پێغەمەردا دەرۆیشتە، لەلای کۆمەلئ منالەوه رەت بوو، سلاوى ئى کردن. (رياض/۲ ل/۱۵۶ ز/۷۱ + ۶۰۴/۳ ل/۲ ب/۲ ز/۱۳۶ ل/۳۲۱ ز/۱/۸۶۲ - باسى سلاوکردن لە منالان).

دەستورو چۆنیى رێخوازى و دانىشتنى ناو كۆرى دانىشتن

۱۹۶۹ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِينٍ كَانَ عَلَى أَبِي، فَدَقَقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: مَنْ ذَا، فَقُلْتُ: أَنَا. فَقَالَ: أَنَا، أَنَا، كَأَنَّهُ كَرِهَهَا. (الحديث ۶۲۵۰ سبق طرفه في رقم/۹۶۳ تهجريد = ۲۱۲۷ فتح = بهرگی/۳ ل/۳۶) (۱۹۶۹):

لێرەدا جابیر - پەزای خۆای ئى بى - دەفەرمووى: چووم بۆ خەزمەتى پێغەمەر - دروودى خۆای لەسەر بى - لەپاش مردنى عەبدوللای باوکەم، هەتا راویزی پێکەم، لەبارەى دانەوهى ئەو قەرزەى کەوا لەسەر باوکەم، جا لەدەرگام دا، پێغەمەر - دروودى خۆای لەسەر بى - لە ژوورەوه فەرمووى: (ئەو کێیە؟) منیش گوتە: منم. پێغەمەر - دروودى خۆای لەسەر بى - هاتە دەرەوه وەک کەسێ وەلامەکەى منى پێ ناخۆش بى، لەبەر خۆیەوه فەرمووى: (منم منم!!). (رياض/۲ ل/۳۲۹ ز/۱۴۱ ژماره/۴/۸۷۷).

(۹۶۸) أخرجه مسلم في السلام، باب: استحباب السلام على الصبيان، رقم: ۲۱۶۸.

(۹۶۹) أخرجه مسلم في الآداب، باب: كراهة قول المستأذن أنا.. رقم: ۲۱۵۵.

۱۹۷۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ وَلَكِنْ تَفْسَحُوا وَتَوَسَّعُوا. (الحديث ۶۲۶۹ سبق طرفه في: رقم/ ۴۸۰ تهجريد/ ۹۱۱ فتح- بهرگی/ ۱ ل/ ۴۵۴) (۱۹۷۰):

لیردها ئەم پتری یه یههیه: بهلام له کاتی پیویست دا ته که ته که بکه ن و، جیگهی یه کتری بکه نه و، که می بره وینه و، هه تا شوینی هاتوانی تر له کۆره که دا ببیته و.

۱۹۷۱- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَفْنَاءِ الْكَعْبَةِ مُحْتَبِياً بِيَدِهِ هَكَذَا. (الحديث ۶۲۷۲) (۱۹۷۱):

ئیبنو عومەر -پەزای خوادایان لی بی- فەرمووی: له چه وشه ی کابه دا، پیغه مه رم دی، دروودی خوای له سه ر بی- به چیچکانه وه دانیشتبوو، کوروشکه ی کردبوو، هه ردوو دهستی ناوا گرتبوو به بهر نه ژنۆی خو په وه. واته: به دهستی راستی مه چه کی دهستی چه پی له بهر نه ژنۆیا گرتبوو، له سه ر نه و شیوه یه به چیچکانه وه دانیشتبوو.

۱۹۷۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى رَجُلَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ مِنْ أَجْلِ أَنْ يُحْزَنَهُ. (الحديث ۶۲۹۰) (۱۹۷۲):

عهبدووللای کورپی مه سه ود -پەزای خوای لی بی- فەرمووی: خو شه ویست - دروودی خوای له سه ر بی- فەرمووی: کاتی سی که س بوون، نابی دوو کهستان به بی نه وی تر تان سه رته بکه ن و دوو به دوو به بی نه وی تر تان سه سی په نهانی

(۱۹۷۰) أخرجه مسلم في السلام، باب: تحريم إقامة الإنسان من موضعه المباح رقم/ ۲۱۷۷.

(۱۹۷۱) قال العيني: هو من أفراد (العمدة/ ۲۲ ص/ ۲۵۹) - المترجم.

(۱۹۷۲) أخرجه مسلم في السلام، باب: تحريم مناجاة الإثنين دون الثالث بغير رضا،

بکهن، چاومروانکهن نه گهر قسه یه کی نهی نی خو تان هه بوو مه یکه ن هه تا
تی که لی خه لکی تر دمبن، نهوسا دوو به دوو قسه نهی نی یه که ی خو تان بکهن،
چونکه نه گهر سی که س بن و دوانتان چیه چپ بکهن و لهوی تر تانی
بشار نه وه نه وه شتی وا ده بی به هو ی دلته نگ ی نهوی تر تان. (ریاض/ ٤/ ل/ ١١٧٩
ز/ ٢٨١ ژ/ ٣-ش).

کوژانه وه ی ناگر له کاتی خه وتنا

١٩٧٣- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: اخْتَرَقَ بَيْتٌ عَلَى أَهْلِهِ بِالْمَدِينَةِ
مِنَ اللَّيْلِ فَحُدِثَ بِشَأْنِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ هَذِهِ النَّارَ إِنَّمَا هِيَ
عَدُوٌّ لَكُمْ فَإِذَا نِمْتُمْ فَأَطْفِئُوهَا عَنْكُمْ. (الحديث ٦٢٩٤) (١٩٧٣).

نه بو موسا -رمزای خوای لی بی- فهرمووی: له مه دینه شه وی مالی سووتا
به سه رخاومنه کهیدا، که نه م رووداوه یان عهرزی پیغه مه ر درودی خوای
له سه ربی- کرد فهرمووی: ناگر دوژمنی نیو هیه، که ده خه ون له خو تانی
بکوژینه وه. (ریاض/ ١/ ز/ ١٦ ژ/ ١٦١/ ٦- ل/ ١٥٠- ش) + (ژماره/ ١٣٢٤ تجرید -
٣٢٨٠ فهتج - بهرگی/ ٣/ ل/ ٤٥٢).

١٩٧٤- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ رَأَيْتُنِي مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ بَنَيْتُ بَيْتًا يُكْنِي مِنَ الْمَطَرِ وَيُظِلُّنِي مِنَ الشَّمْسِ مَا أَعَانِي عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ
خَلْقِ اللَّهِ. (الحديث ٦٣٠٢) (١٩٧٤).

نیبنو عومه ر -رمزای خوادایان لی بی- ده فهرمووی: له سه رده می پیغه مه ردا
درودی خوای له سه ربی- به دهستی خو م خانو چکه یه کم دروست کرد بو

(١٩٧٣) أخرجه مسلم في الأشربة، باب: الأمر بتغطية الإناء وإيكاء السقاء... رقم/ ٢٠١٦.

(١٩٧٤) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث ابن عمر في البناء (خاتمة كتاب الاستئذان ج/ ١٢)

خۆم، له زستاندا په نای له باران دهمامو، له هاوینا سیبه‌ری ئی ده‌کردمو، هه‌تا ولئی نه‌ده‌دام، خۆم نه‌بئی که‌سیکی تر له‌دروستکراوانی خودای که‌وره یاریده‌ی نه‌دام له دروستکردنی. (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۹۶).

پایانی - الخاتمه

شیخی عه‌سقه‌لانی - په‌حمه‌تی خودای لی‌بی - له‌م پایانه‌دا ده‌فه‌رموی: نامه‌ی ری‌خوازی (استئذان) هه‌شتاو پینج فه‌رمووده‌ی به‌رزوه‌ کرای له‌خۆگرتوو، دوازده‌یان یابی رشتن، یا له‌برپاری بی‌رشته‌دان، نه‌وانی تریان په‌یه‌وستن واته: موصولن، شه‌ست و پینج فه‌رمووده‌یان دووبارن، پوخته‌که‌یان بیست فه‌رمووده‌یه، پیشه‌وا موسلیمیش وه‌ک پیشه‌وا بوخاری - په‌حمه‌تی خودا له‌ هه‌ردوولایان بی - ئه‌م پوخته‌یه‌ی گیراوه‌ته‌وه، بی‌جگه له‌مانه‌یان، که‌ نیستا له‌دواوه ده‌یانز می‌رین، که‌ ئه‌م پینج فه‌رمووده‌یه‌ن:

۱. فه‌رمووده‌ی ئه‌بوهورمیره: (رَسُولُ الرَّجُلِ إِذْنُهُ) وا له‌پیش ژماره: ۶۲۴۶ فه‌تج.

۲. فه‌رمووده‌ی ئه‌نه‌س، له‌باره‌ی موصافه‌حه‌و ته‌وه‌که‌رنه‌وه = ۶۲۶۳ فه‌تج.

۳. ژماره/ ۱۹۷۱ ته‌جرید = ۶۲۷۲ فه‌تج - فه‌رمووده‌ی ئیبنو عومه‌ر، له‌باره‌ی (اِحْتِبَاء) ه‌وه.

۴. ژماره/ ۱۹۷۴ ته‌جرید = ۶۳۰۲ فه‌تج. فه‌رمووده‌که‌ی ئیبنو عومه‌ر - په‌رمزای خوادایان ئی بی - له‌باره‌ی دروستکردنی خانووه‌که‌ی.

۵. فه‌رمووده‌ی ژماره/ ۶۳۰۰ فه‌تج = قُبُضَ النَّبِيِّ وَأَنَا خَيْرٌ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نامہ ی نزاو دووعا

پیشہ کی پروانہ: بہرگی/۹ ل/۸۰ ز/۶۶ جاسی دووعا نزا- تاجول ٹووصول
 بہ کوردی. ہمتا لاپہرہ: ۲۵۲ کوٹایی زنجیرہ: ۸۸ + ریاض/۳- کوردی ل/۱۰۵۰
 ز/۲۵۰ ہمتا لاپہرہ/۱۰۷۲ کوٹایی زنجیرہ/۲۵۲ = کِتَاب الدَّعَوَاتِ جَابِی یہ کہم
 = چاپی دووہم ل/۳۸ ز/۱۴۶۷ ہمتا ل/۲۴۱ ز/۱۵۰۲.

۱۹۷۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ يَدْعُو بِهَا وَ أُرِيدُ أَنْ أَخْتَبِيَ دَعْوَتِي لِأُمَّتِي فِي الْآخِرَةِ.
 (الحديث ۶۳۰۴ طرفہ فی: ۷۴۷۴) (۱۹۷۵):

لہ نہبو ہورہیرہوہ - پرمزای خوای لی بی- لہ پیغہمہرہوہ - دروودی خوای
 لہسر بی- دمفہرموی: ہموو پیغہمہری نزاو پارانہومیہ کی تایبہتی خوی
 ہمیہ، کہ خودا گیرای دہکا لی، ہموو پیغہمہرہکانی تر نزاکہی خوئیانیان
 بہزووی لہدنیاا کردوہو نزاکہیان قہبوولکراوہ، بہلام من نزاکہی خوئم
 ہلگرتوہ بؤ پڑوی قیامت، لہوی تکای پی دہکم بؤ ئومہتم، نیر نہودی لہ
 ئومہتم لہسر نیمان و باوہری راست ہمری و ہیج ہاوبہش بؤ خودا پہیدا
 نہکا - خودا حمزکا- نہوہ نہوکہسہ بہر نہم تکاو شفاعتہی منہ دہکہوی!
 (تاج/۴ ل/۲۷۷ ز/۹۱ ز/۱- جاسی دلسوزی پیغہمہر بؤ گہلی خوی).

۱۹۷۶- عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا
 عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ
 وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ) قَالَ وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ

المترجم

روونکردنه وه:

شه ددادی کوری نهوسی کوری سابیت ی خه زره جی، پیاوئکی زانای دانای
 تیکۆ شهر بوو، به تایبهتی له خواپهرستی دا، برازای ههسانی کوری سابیته، که
 شاعیری پیغمهر بوو، نهوسی باوکیشی هاوړی پیغمهر بوو، وه له غهزای
 ئو خوددا شهید کرا، شه دداد په کیک بوو له زانا هه لیم و هیمنه کان، شه دداد
 دمیغه رموو: جارئ زۆر نه خوش بووم، له گیانه لادا بووم، پیغمهر دروودی
 خوای له سهر بئ- ته شریفی هات، فه رموو: نهی شه دداد نه وه چیته؟ گوتم:
 دنیا م ته واو لئ ته نگ بووه. پیغمهر دروودی خوای له سهر بئ- فه رموو:
 تۆقه ی ناکه ی، بهم نه خوشینه نامریت، به لک وو چاک دمیغه وه، شام ئازاد
 ده کړئ، بیتوله قدیس ئازاد ده کړئ، تۆو مناله کانی تۆ له ناویانا دهن
 به پیشه نگ و پیشه وایان. وه پیغمهر چۆنی فه رموو و ابوو، به غهوی -
 به رحمت بئ- دمفه رموو: شه دداد له حمص نیشته جئ بوو، نه بو نه عیم
 دمفه رموو: له فه له ستین مردوو، له سهرده می جینیشینی مو عاویده دا.
 ئیبنو حه بان دمفه رموو: سالی په نجاو هه شتی کۆچی له بهیتول مه قدیس
 به خاک سپێردرا ته مه نی هه فتا و پینج سال بوو. رهزاو ره حه متی خودای
 لئ بئ- (بر: إصابة فی تمییز الصحابة).

١٩٧٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ يَقُولُ وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً.
 (الحديث ٦٣٠٧) (١٩٧٧):

نه بو هورمیره -رهزای خوای لئ بئ- له پیغمهر وه دروودی خوای له سهر
 بئ- دمفه رموو: به خودا بهیه زدانای پاک من بهش به حالئ خووم، زۆر
 دهپاریمه وه، رۆزی واهیه پتر له هه فتا جار له خودا دهپاریمه وه و داوای

(١٩٧٧) لم يوافق مسلم على تخريج حديث أبي هريرة في عدد الاستغفار كل يوم (خاتمة

لِيَخُوشِبُونِي لِيْ دَهْكَهْمُو تَهْوِبِيْ لَهُ خَزْمَه تَدَا نُوْى دَهْكَهْمَهْوَه، نَهْ بَادَا بَهْهْهْهْهْ
هَهْh

باسى: تهوبه و په شيمانى

١٩٧٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ حَدَّثَ حَدِيثَيْنِ أَحَدُهُمَا
عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالْآخَرُ عَنْ نَفْسِهِ قَالَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُلُوبَهُ كَأَنَّهُ
قَاعِدَةٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُلُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أُنْفِهِ
فَقَالَ بِهِ هَكَذَا ثُمَّ قَالَ لِلَّهِ أَفْرَحُ بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ رَجُلٍ نَزَلَ مِنْزِلًا وَبِهِ مَهْلِكَةٌ وَمَعَهُ
رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَوَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ نَوْمَةً فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ رَاحِلَتُهُ
حَتَّى إِذَا اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْحَرُّ وَالْعَطَشُ أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي فَرَجَعَ فَنَامَ
نَوْمَةً ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَإِذَا رَاحِلَتُهُ عِنْدَهُ. (الحديث ٦٣٠٨) (١٩٧٨):

حاریسی کوړی سوومید - په حمه تی خوادای لئبې - هه رمووی: عه بدوللای
کوړی مه سعوود - په زای خوادای لئبې - دوو هه رمووده ی گپړایه وه بؤمان:
یه کیکیان هه رمایشتی پیغه مهه بوو، نهوی تریان هسه ی خو ی بوو، نیب نو
مه سعوود هه رمووی: مرؤی موسلمان، گونا هی خو ی وه ک یو ی دهبینی،
که له بنیا دانیشتی، مه ترسی نه وه ی هه بی که بپروخی به سه ریا. واته:
موسولمان دلی روونا که هیچ گونا هی به بچووک نازانی، له بهر نه وه هه می شه
پاریز ده کا له گونا ه. به لام به دکار، گونا هی خو ی بی نه همیه ت دهبینی،
د بهر به ستی نییه به لایه وه وه ک می شی به لای لووتیا بپرواو به ده ستی ناوایه کی
لئبکا ناوایه!!

ئەوجا ئیبنو مەسعوود فەرموویە وە: خودا پتر شادمان دەبێ بەتەوبەیی
بەندەیی خۆی، کاتێ پەشیمان دەبێتەو و دەگەرێتەو بۆ لای خودا، هەتا ئەو
پیاو، کە لەهەواری دادەبەزی، شوینیکی تالووکەیی لێدەبێ، نان و ئاوەکەیی
بەسەر و لاخەکەییەو دەبێ، سەری دەبێتەو، تاوێ دەخەوێ، سەر خەوێ
دەشکێنێ، کاتێ خەبەری دەبێتەو، لەخەو هەل دەستی، دەرانی و لاخەکەیی
بەنان و ئاوەکەییەو روشتوو و نەماوە! جاکاتێ بەدوای دا دەگەرێ و لێی
نانومێد دەبێ و گەرماو توونیتی زۆری بۆ دینێ، یا ئەوێ کە حەزی خودای
لەسەر بوو بەسەری دێ، وە دەگاتە حالی مردن. لەبەرماندوویی و شەکەتی و
توونیتی و برسیتی، دەلێ: بابگەرێمەو بۆ جێگەکەیی پێشوی خۆم،
دەگەرێتەو بۆ ئەوێ، لەوێ دەنوێ، لەپاشا کە خەبەری دەبێتەو و سەری هەل
دەبێ، دەبێنێ و لاخەکەیی بەنان و ئاوەکەییەو لەدیاری لەلایا راوەستاو، خودا
بەتۆبەیی بەندەیی خۆی شادمانتر دەبێ، هەتا ئەم پیاو لێقەوماوە
بەدۆزینەو و لاخەیی بەنان و ئاوەکەییەو، لەو بیابانە چۆل و هۆلەدا.
(تاج/ ٩/ ز/ ٩٠ ل/ ٢٥٨ ز/ ١-باسی گەورمیی تەوبە و پەشیمانی) + (ریاض/ ١/ ز/ ٢
ل/ ٢٢ ز/ ١٥/٣).

دەست دانان لە ژێر کۆلمی راستا

١٩٧٩- عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَضَعَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُمَّ يَا سَمِكَ
أَمُوتْ وَأَحْيَا وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ.
(الحديث ٦٣١٤ أطرفه في: ٦٣١٢، ٦٣٢٤، ٧٣٩٤) (١٩٧٩):

(١٩٧٩) لم يوافق مسلم على تخريج حديث حذيفة في القول عند النوم خاتمة كتاب

حوزه‌یفه‌ی کورپی یه‌مان - پرمزای خوای لی بی- فه‌رمووی: گه‌لی جار
 حه‌زرم‌ت - دروودی خوای له‌سهر بی- که‌به‌شهو ده‌چووه سه‌رپی‌خه‌فه‌که‌ی،
 ده‌ستی راستی دهنایه ژیر کولمی راستی و نه‌وجا ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ يَا سَمِيكَ
 أَمُوتُ وَأَحْيَا: خودایه! به‌ پیروزی ناوی تو ده‌مرمو ده‌ژیم) کاتلی که‌له‌خه‌ویش
 خه‌به‌ری ده‌بووه ده‌یفه‌رموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَا مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ الشُّرُورُ:
 سوپاس بو نه‌و خودایه‌ی که‌له‌م خه‌وه خه‌به‌ری کردینه‌وه، له‌پاش نه‌وه
 که‌خه‌وی لی خستین، هه‌موومان له‌نه‌نجاما ده‌چینه‌وه دیوانی خودا خو‌ی!
 (ریاض/ ۲ ل/ ۲۹۷) = ز/ ۱۲۷ ژ/ ۸۱۷/۴.

نوستن له‌سهر لای راست

۱۹۸۰- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ نَامَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ أَسَلَمْتُ
 نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَغْبَةً
 وَرَهْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ وَبِنَبِيِّكَ
 الَّذِي أُرْسِلْتَ). (الحديث ۶۳۱۵ تقدم طرفه في رقم: ۱۷۸ تجريد = ۲۴۷ فتح
 الباري = به‌رگی ۱/ ل/ ۱۹۵ بالكامل) (۱۹۸۰):

نزاکردن کاتلی له‌خه‌و خه‌به‌ری بووه

۱۹۸۱- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ بَتُّ عِنْدَ مَيْمُونَةَ فَقَامَ النَّبِيُّ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى حَاجَتَهُ فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ثُمَّ نَامَ ثُمَّ قَامَ فَأَتَى الْقِرْبَةَ فَأَطْلَقَ
 شِنَاقَهَا ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءًا بَيْنَ وَضُوءَيْنِ لَمْ يَكْثُرْ وَقَدْ أُنْبِغَ فَصَلَّى فَقَمْتُ فَمَطَّيْتُ

(۱۹۸۰) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب: ما يقول عند النوم واخذ المضجع،

كَرَاهِيَةً أَنْ يَرَى آلِي كُنْتُ أَتَّقِيهِ فَتَرَضْتُ فَقَامَ يُصَلِّي فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ فَأَخَذَ بِأُذُنِي
فَأَذَارَنِي عَنْ يَمِينِهِ فَتَنَامْتُ صَلَاتُهُ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رَكْعَةً ثُمَّ اضْطَجَعَ فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ
وَكَانَ إِذَا نَامَ نَفَخَ فَأَذَنَهُ بِلَالٍ بِالصَّلَاةِ فَصَلَّيْتُ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ وَكَانَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ:
اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي بَصَرِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَعَنْ يَمِينِي نُورًا وَعَنْ
يَسَارِي نُورًا وَفَوْقِي نُورًا وَتَحْتِي نُورًا وَأَمَامِي نُورًا وَخَلْفِي نُورًا وَاجْعَلْ لِي نُورًا .
(الحديث ٦٣١٦ سبق طرفه في: ٩٨ تجريد = ١١٧ فتح الباري = بهرگی ١/
ل/ ١١٩ + رقم/ ١١٢ ت = ١٣٨ ف = بهرگی ١/ ل/ ١٣٧ + ز/ ٨٣ تجريد =
١٣٨ فهتج = بهرگی ١/ ل/ ١٥٩) (١٨١)؛

ئيبنو عهباس -رمزای خوايان لی بی- فهرمووی؛ شهوئ له مائی مهيموونهی
پوورم بووم، که هاوسه ری پیغه مهر بوو، لهوئ نووستم، خو شه و یست -دروودی
خوای له سهر بی- ههستا، دهستی بهئاو گه یاند، نهوجا ههر دوو دهست و
دهموچاوی خوئ شوؤرد و نهوجا خهوت، له پاشا ههئسا بو شه و نوئژ، چوو
بوئای کونده که، ده مبینه که ی کردهو، نهوجا خوئ لهئاوی کونده که به بی
نهوه که سی یاریده ی بدا دهسنوئژیک ی مامناو مندی، نه زؤر تهواو، نه زؤر که م
و کورتی گرت، نهوجا دهستی کرد به نوئژ کردن، جا منیش بوئه وهی که نه بادا
پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- وابزانئ که من لهوماو هدا سهر منجی نهوم
داوهو ته ماشایم کردووه، که ههئسام دهستم کرد به خو کشان و خو بادان بهم
دیو و نهو دیودا، وهک که سی تازه لهخه و ههئسابئ ئاوا، جا دهسنوئژیکم گرت،
پیغه مهر -دروودی خوای له سهر بی- ههئسا نوئژ تری دابهست، منیش چووم
لهلای چه پیه وه نوئژم له پشته وه به جه ماعهت دابهست، جا حه زرهت -
دروودی خوای له سهر بی- به دهستی راستی گوئچکه ی گرت و بردمی بوئای
راستی خوئ، ههتا لهلای راستیه وه له جه ماعه ته که دا رابوهستم، جا تهواوی

(١٨١) أخرجه مسلم في صلاة المسافرين و قصرها، باب: الدعاء في صلاة الليل و قيامه،

شه و نوپژمه‌کی که بوو به‌سیازده رکات ئیتر راکشایه‌وه و خه‌وته‌وه، له‌ناو خه‌وه‌که‌یدا ده‌ستی کرد به پرخه پرخ، چونکه زۆرجار که پیغه‌مه‌ر ده‌خه‌وت پرخه پرخی ده‌کردو، له‌ناو خه‌وه‌که‌یدا پفی ده‌کرد، ئیتر راکشا هه‌تا بیلال هات ئاگاداری کرده‌وه که کاتی نوپژی به‌یانی یه، بفه‌رموو و مره بۆ نوپژ، ئیتر هه‌ر به‌ده‌سنوپژی شه و نوپژمه‌کی نوپژی به‌یانی‌شی کرد، وه ده‌سنوپژی تری نه‌گرت‌وه. له‌نزاو پارانه‌وه‌که‌ی شه‌وانه‌یشیا ده‌یفه‌رموو: (اللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبِي نُورًا، وَ فِي بَصَرِي نُورًا، وَ فِي سَمْعِي نُورًا، وَ عَنِ يَمِينِي نُورًا، وَ عَنِ يَسَارِي نُورًا وَ قُلُوبِي نُورًا، وَ كُنْجِي نُورًا، وَ أَمَامِي نُورًا، وَ خَلْفِي نُورًا، وَ اجْعَلْ لِي نُورًا: نه‌ی به‌روه‌ردگارم! پرڤڤ و زمان و گوپچکه‌و چاو‌م له‌نوورو رووناکی بکه، هه‌روه‌ها سه‌رو ژپرو راست و چه‌پ و به‌رده‌م و پشت‌م، هه‌روه‌ها ډل و دموون و هه‌ناوم له‌ نوور که‌یلکه‌و نوهم و غه‌رقی ناو نوورم بفه‌رموو). (تاج/ ١ ل/ ٥٠٣ ز/ ٨٤ ز/ ٢-م/ د/ ت - خویندنی هورئان و نزاو پارانه‌وه له‌شه‌ودا).

١٩٨٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ: بِاسْمِكَ رَبِّ وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي فَارْحَمْهَا وَإِنْ أَرْسَلَتْهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ. (الحديث ٦٣٢٠ طرفه في: ٧٣٩٣) (١٩٨٢).

ئه‌بو هوره‌یره -پرمزای خوای ئی بی- هه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- هه‌رمووی: کاتی یه‌کی له‌ئیه‌وه ده‌یه‌وی بجیته ناو نوپنه‌که‌یه‌وه، باب‌ه‌چمکی ناوه‌وه‌ی جله‌که‌ی، یا به‌هه‌رشتیگی تر، نوپنه‌که‌ی بته‌کینی، چونکه ئیه‌وه نازانن که له‌پاش ئیه‌وه نوپنه‌که‌ی چی تری تی ده‌چی، له‌وانه‌یه‌ی ماری، یا دوو‌پشکی، یا که‌زن‌ده‌یی، یا نازاریکی تری تی چوو‌بی، جا که

(١٩٨٢) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: ما يقول عند النوم و أخذ المضجع،

نوڤينه كهى ههڵ تهكانه نهوجا بابلئ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِّي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنَّ
أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَأَخْفِظَهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ:
ئهى پهرومردگارم! به پیرۆزی ناوی پیرۆزی تۆ، تهنیشتی خۆم لهسهر ئهم
نوڤينه دادمنییم و دهخهوم، وه بهپشتی تۆ بهرزى دهكهمهوهو ههڵ دهسم
لهخهو، خودايه: ئهگهر گيانم گل ددهديتهوهو لهم خهوهدا گيانم دهكيشی،
ئهوا بهرهمهتی خۆت رحمى پێ بکه، وه ئهگهر بهرهلاى دهكهيتهوه و لهم
خهوه خهبهرم دهكهيتهوه ئهوا بپياريزه و بهوهى كه ئاگادارى بهنده
باشهكانى خۆتى پێ دهكهى ئاگادارى ئهويش بکه. (تاج/ ٨/ ل/ ٢٦/ ز/ ٨/ ز/ ٣ -
دهستوورى نزاى نووستن).

جهخت کردن لهزادا

١٩٨٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنْ شِئْتَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي إِنْ شِئْتَ لِيَعْزِمَ
الْمَسْأَلَةَ فَإِنَّهُ لَا مَكْرَةَ لَهُ. (الحديث ٦٣٣٩ طرفه في: ٧٤٧٧) (١٩٨٣):

ئهبو هورميره -پرمزای خوای ئی بێ- لهحهزهرتهوه -دروودی خوای لهسهر
بێ- دهقهرموی: كهستان مهئین، لهكاتی نزاو پارانهوهدا، خودايه! ئهگهر خۆت
ئارمزوو دهكهى لێم خۆشبه: خودايه: ئهگهر خۆت ئارمزوودهكهى رحمم
پێ بکه، داواكهتان يهك لایى بکهنهوهو سوور بن لهسهرى و بهجهخت داوا
لهخودا بکهو ئهگهر و مهگهر لهدووعا و پارانهوهدا مهکهن، بهئکوو بهبێ
بهندو مهرج و تهعليق بهشتيکهوه، داواى شت لهخودا بکهن، وهك ئهوه بلێن:
خودايه: لهگوناهمان خۆشبه، زيندوومان سهلامهتکه، لهمردوومان خۆشبه،

شیفای نه خوْشمان بده، دل و مال و ولّاتمان ناوهدان بفرموو، چونکه کەس زۆری له سەر خودانییه، تۆ بَلّیت و نه لّیت، خودا نه گەر مه یلی له سەر شتی نه بێ نایکا. (تاج/ ۹/ ل ۸۶/ ز ۶۷/ ژ ۱۰ - دمستوو رو یاسای نزاو پارانه وه).

۱۹۸۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ فَيَقُولُ قَدْ دَعَرْتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي. (الحديث ۶۳۴۰) (۱۹۸۴):

ئەبو هورەیرە -پەزای خۆای ئی بێ- له خوْشه و یسته وه -دروودی خۆای له سەر بێ- دمه فرموی: نزاو پارانه وه و دوعاتان گیراو قبول دهبی، به مه رجی په له په ل نه کهن، وهك نه وه بَلّین: من هەر دووعا ده کهم و هەر گیرانه بوو. واته: به رده وام بوون له سەر دووعاو کۆل نه دان له پارانه وه نیشانه ی گیرابوونیه تی. (تاج/ ۹/ ز ۶۷/ ل ۸۶/ ژ ۱۱) + (ریاض/ ۳/ ل ۱۰۷۰/ ز ۲۵۲/ ژ ۴).

نزای کاتی خه مو خه فته

۱۹۸۵ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ عِنْدَ الْكَرْبِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ. (الحديث ۶۳۴۵ أطرافه في: ۶۳۴۶، ۷۴۲۶، ۷۴۳۱) (۱۹۸۵):

ئیبنو عبەس -پەزای خۆدا له خوْی و باوکی- دمه فرموی: دمستوری پیغه مه ر -دروودی خۆای له سەر بێ- وابوو: له کاتی سه خله تی و دلته نگو مه ینه تدا ده یه فرموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ: خۆدای

(۱۹۸۴) اخرجه مسلم في الذكر و الدعاء.. باب: بيان انه يستجاب لكم ما لم.. رقم/ ۲۷۲۵.

(۱۹۸۵) اخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: دعاء الكرب، رقم/ ۲۷۲۰.

بهههق بهس یهزدانی پاکه، که خودایهکی گهوره و خاومن حیلوم
 جهوسه لیه، خودای بهههق همر یهزدانی پاکه، که خاومنی عهرشی مهزنه،
 که تهخت و بارهگای حوکمرانی خویتی، خودای بهههق بهس یهزدانی پاکه،
 که خاومنی یهک بهیهکی گشت ناسمانهکان و زهمینه، که خاومنی عهرشو
 بارهگای نازداری خودایه). (ریاض/۳ ل/۱۰۷۱ ز/۲۵۲ ز/۷ = چاپی دووهم
 ل/۳۴۱ ز/۱۵۰۲ + = تاج/۹ ل/۲۱۴ ز/۷۲ ز/۱ - نزاکانی مهینه تبار).

چونیتی په ناگرتن به خوا

۱۹۸۶ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَتَعَوَّذُ مِنْ
 جَهْدِ الْبَلَاءِ. وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ. (الحديث ۶۳۴۷ طرفه
 فی: ۶۶۱۶) (۱۹۸۶):

نهبو هورمهیر - رمزای خوای لی بی- همرمووی: یاساو دمستووری پیغه مهر -
 دروودی خوای لهسهر بی- وابوو: ناوا زورترین کات په نای دهگرت به خودا:
 دهیفه رموو: اللَّهُمَّ إِلَيَّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ
 وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ: خودایه: په نادهگرم بهتو له به لای برسرپو، له توشبوونی
 نه گبه تی و، له یه خه گرتنی چاره رمشی و، له چارهنووسی خراب و،
 له پیخو شبوون و شاده کامیی دوزمنان. (تاج/۹ ل/۲۰۷ ز/۷۱ ز/۱-ش/ن) +
 (ریاض/۳ ل/۱۰۵۴).

۱۹۸۷ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُمَّ فَايَّمَا
 عَبْدٍ مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهَ فَاَجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. (الحديث ۶۳۶۱) (۱۹۸۷):

(۸۸۱) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: التعوذ من سوء القضاء. رقم/ ۲۷۰۷.

(۸۸۲) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب: من لعنه النبي صلى الله عليه وسلم أو

ئەبو ھورەیرە - ڕەزای خوای ئی بێ- ھەرمووی: بەگوێی خۆم ژنەوتەم لەزاری پیرۆزی پیغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ- دمیغەرموو: ئەو خودایە! ھەرموسوئمانی، لەبەر ھەر ھۆی، جەینیکم پێدا، یا نەفرمت و لەعنەتیکم لیکرد، یاھەر ئازاریکی ترم دا، ئەووی بۆ بکە بەکەفارمتی گوناھ و بەھۆی نزیکبوونەوہ لەخۆت لەروژی قیامەتدا.

١٩٨٨- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا يَغْنِي فِتْنَةَ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). (الحديث ٦٣٧٠ أطرافه في: ٢٨٢٢، ٦٣٦٥، ٦٣٧٤، ٦٣٩٠) (١٩٨٨):

سەعدی کوری ئەبو وەقاص - ڕەزای خوای ئی بێ- ھەرمووی: پیغەمەر - دروودی خوای لەسەر بێ- ھەرمانی پێمان دەکرد کەئەم رستەو وشانە لەنزاو پارانەوہماندا بئێین و پەناگیرین بە خوالییان: اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْزَلِ الْعُمُرِ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ: خودایە: پەنا دەگرم بەتۆ لە ڕەزایی و چرووکی و، لەترسنۆکی و لەوہی کە بگەمە تەمەنی کەسیفی، ھەروا پەنا دەگرم بە تۆ لە ئازاوہ گەورمکە جیھان، واتە: لەجەجال، و پەنادەگرم بەتۆ لە سزای گۆر.

١٩٨٩- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمُعْرَمِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغَنَى وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ

الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ السَّلْجِ
وَالْبَرَدِ وَتَقَّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقُتُّ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ وَبَاعِذْ بَيْنِي وَبَيْنَ
خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ). (الحديث ٦٣٧٧ سبق طرفه في
رقم/٤٤٧ تجريد = ٨٣٢ فتح الباري = بهرگی/ ١ ل/٤٢٦) (١٩٨٩):

عائشہ - ہرمزای خوائ لی بی- ہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوائ لہسہر
بی- دستووری وابوو دمیغہرموو: خودایہ: پنادہگرم بہتو لہتمہئی و
تہودہزلی و، لہتمہنی کہسیفی و ٹیفتادہیی و، لہگوناہباری واتاوانباری و
لہقہرزازی و قہرزکویری و، لہنازاوہ و قہرتہنہی ناوگوپرو، لہسزای گوپرو،
لہگرفتار بوون بہناگری دوزہخو، لہسزای ناگری دوزہخو، لہشہری نازاوہو
ناشووبی دہولہمہندی مائی غہزہب، ہرودہا پنادہگرم بہتو لہگرفتاری
ہہزاری، کہمرؤ تووشی نازاوہ دہکا، پنادہگرم بہتو لہقہرتہنہی ججالہ
کویر، خودایہ: لہباتی من، بہرحمہت و سوز و میہرمبانی خوت گوناہہکانم
بہناوی بہفرو تہرزہ بشورہوہ، وہک چؤن شتی بہناو بہناوی بہفرو تہرزہ
بشوردری، تہواو پاک دہبیتہوہ ناوا، دلہ لہتاوان پاک بکہرہوہ، وہک بلووری
بی گہرد و بلووری پاکی سبی، ہرودہا لہگونہ دوورم بخہرہوہ وہک دووری
خورہہلات و خورناوا لہیہکتری. (تاج/ ٩ ز/ ٧١ ل/ ٢٠٨ ز/ ٣ - ش/ د/ ت/ ن -
نہو گوتہ حہدیی یانہی کہ بہکار دہیئرین بؤ پہناگرتن بہخودای گہورہ).

۱۹۹۱- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَدْعُو (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي وَمَا أُنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي وَجَدِّي وَخَطَايَايَ وَعَمْدِي وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي).

(الحديث ۶۳۸۹ - سبق طرفه في: ۱۶۴۱ تجريد = ۴۵۲۲ فتح = بهرگی/۴ ل/۴۸ لهوی رابورد) (۱۹۹۱):

١٩٩٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ كَانَتْ لَهُ عِدَلَةُ عَشْرِ رِقَابٍ وَكُتِبَ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمِيسِيَ وَلَمْ

(١٩١) أخرجه مسلم في الذكر والدعاء والتوبة، باب/ التعوذ من شر ما عمل، رقم/ ٢٧١٩.

يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلٍ مِمَّا جَاءَ إِلَّا رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ. (الحديث ۶۴۰۳ طرفه في: ۳۲۹۳) (۱۹۹۲):

ئەبو ھورەیرە -رمزای خوای لی بی- ھەرمووی: پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی: ھەرکەسێ ھەر پۆژی سەد جار بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ھەرخودا خودایەو بەس، ھاوبەشی نییە، مۆلک و پاشایی و سوپاس ھەر بۆخۆیەتی، وەخودا تەوانای ھەموو شتیکی ھەیە، ھەرکەسێ ھەر پۆژی سەدجار ئەم یادە پیرۆزە بلی، خیری ئازادکردنی دە بەندە (کۆیلە) ی ھەیە، وەسەد چاکە ی تریشی بۆ دەنوسری، وە سەد خرابەیشی لی دەکوژی تەو، وە ئەو پۆزەیش ھەتا ئیوارێ ئەو زیکرە دەبی بەپەرژین و پەنا بۆی و دەپاریژی لەشەیتان وە کەسیش ئەو رۆژە کردەوێ باشتی نەھیناوە بۆ دیوانی خودا، مەگەر کەسێ کەلەو یادو زیکرە ی زیاتر کردبی!.

۱۹۹۳- عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ، وَابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَا فِي هَذَا الْحَدِيثِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ عَشْرًا كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ رَقَبَةً مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ. (الحديث ۶۴۰۴) (۱۹۹۳):

ئەبو ئەیووبی ئەنصارێ و ئیبنو مەسعوود -رمزای خودایان لی بی- ھەرموویان لەم فورموودەیدەدا، پێغەمەر -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی (کەسێ دەجار لەم زیکرە بلی وە کەسێ وایە کە گەردنی کۆیلە یەکی لەکوژی دیلی و بەندەیی ئازادکردبی، کەئەو کۆیلە یە لەبەنەرتدا لەنەوێ حەزەرتی ئیسماعیل باپەرەگەورە ی پێغەمەر بی، دیارە کە ئازادکردنی کۆیلە ی وا

(۱۹۹۲) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: فضل التهليل و التسبيح و الدعاء، رقم: ۲۶۹۱.

(۱۹۹۳) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: فضل التهليل و التسبيح و الدعاء، رقم: ۲۶۹۳.

که له نه وهی ئیسماعیل پیغه مهر بێ - دروودی خوای له سهر بێ - خیری زیاتره، له نازاد کردنی کۆیلهی ناسایی.

١٩٩٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ قَالَ (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) فِي يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ. (الحديث ٦٤٠٥) (١٩٩٤):

ئه بو هورمهیره - پرمزای خوای ئی بێ - فهرمووی: خۆشه ویست - دروودی خوای له سهر بێ - دمفه رمووی: هه رکه سی، هه ر رۆژی، سه د جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) پاک و پیرۆزی و بێ گهردی له هه موو نه نگ و که م و کوپییه ک و سوپاس و ستایش، هه ر بۆیه زدانی پاکه، هه رکه سی، هه ر رۆژی سه د جار ئه م یاده بلی، گونا ه و تاوانه کانی ئی هه ل دهره م، با به وینه ی که فی دهریاش گونا ه ی زۆربین. (ریاض ٣/ ل ١٠٤١/ ز ٢٤٨/ ژ ١ - باسی ویرد خویندنی به یانیان و ئیواران = چاپی دووه م ل ٣٠٨/ ژ ١/ ١٤٥١).

روونکردنه وه:

زاناکان دمفه رموون: مه به ست له و تاوان و گونا هانه ی که خودای گه و ره به هۆی گوتن و کردنی ئه م جوړه زیکرو و پیردانه وه، له به نده دمیانسپێته وه، ئه م جوړه گونا ه و تاوانه یه که په یوه مندیان به مافی خودا وه هه بێ، نه ک گونا ه ی که په یوه مندی به مافی به نده وه هه بێ. وه کی تریش به ئه زموون دهرکه و تووه که سانی که خوو بگرن به خواپه رستی و زیکرو یادکردنی خودا وه، به تایبه تی ئه م جوړه یاده پیرۆزانه، دوورترین که سن له گونا ه و نافه رمانی خودا، هه روا و به به رچا وه به ته جره به و ئه زموون دهرکه و تووه که درۆزن و بیا و خراپ و دزو حیزو خوینپێژ و خراپه کاریش دوورترین که سن له یادو

زیکری خوا بہ تائبہ تی لہ کردنی ئەم جوړہ زیکرہ تائبہ تیانیہ، کابرای
زورداری ملهور، نہک ہمر ئەم زیکرانہ ناکا بہ لکوو گالتهیشی پی دی، مہگہر
کەسئ کہ خودا ہیدایہ تی بداو تہوبہی راستیی بکا، ئەوانہش بہ خوا زور
کەمن، چونکہ بہ راستی گونہ و تاوانی زور بہرہبەرہ وادل و دہروونی مروق
رہق و رہش دہکەن، ہەتا لووتیان نہ تہق بہ بہرہدی ئەلحہد و گورپچہدا
سەرہوش خویان نایہ نہوہ!

زورمان دی، کەلہگەل ئیمەدا فہق بوون، نویتکارو باشکار بوون، بہلام
بہبەرہ تیکہ لاوی دنیا بوون، گونہ و تاوان دل رہش و رہق کردن، وەک گہرہ
لوول فنگلاشکەپی لوول بدا، ناوا لافاوی گونہ و تاوان راپیچی کردن، ہەتا
فریای شایہ تمنانی سەرہمەرگ نہکەوتن، بہدەم سەرخوشتی و بہدەمەستی یەوہ
گیانیان دەرچوو!

گەورہیی یادی خوا

۱۹۹۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ. (الحديث
: ۶۴۰۷) (۱۹۹۵):

ئەبو موسا -رہزای خوا ی بی- فہرمووی: پیغہمەر -دروودی خوا ی
لہسەر بی- دہفہرموی: وینہی کەسئ کەزیکرو یادی خودا بکا، وەک مروق
زیندوو وایہ، وینہی کەسئ کەزیکرو یادی خودا نہکا، وەک مروق مردوو
وایہ. (تاج/ ۹ ل/ ۱۴۱ ز/ ۵۸ ز/ ۳ - باسی گەورہیی یادو زیکری خودا).

۱۹۹۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً يَطُوفُونَ فِي الطُّرُقِ يَلْتَمِسُونَ أَهْلَ الذِّكْرِ فَإِذَا وَجَدُوا قَوْمًا

يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَنَادُوا هَلُمُّوا إِلَى حَاجَتِكُمْ قَالَ فَيَحْفُلُهُمْ بِأَجْحَتِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا
 قَالَ فَيَسْأَلُهُمْ رَبُّهُمْ وَهُوَ أَغْلَمُ مِنْهُمْ مَا يَقُولُ عِبَادِي؟ قَالُوا يَقُولُونَ يُسَبِّحُونَكَ
 وَيُكَبِّرُونَكَ وَيُحَمِّدُونَكَ وَيُمَجِّدُونَكَ قَالَ فَيَقُولُ هَلْ رَأَوْنِي؟ قَالَ فَيَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ مَا
 رَأَوْكَ قَالَ فَيَقُولُ وَكَيْفَ لَوْ رَأَوْنِي؟ قَالَ يَقُولُونَ: لَوْ رَأَوْكَ كَانُوا أَشَدَّ لَكَ عِبَادَةً
 وَأَشَدَّ لَكَ تَمَجُّدًا وَتَحْمِيدًا وَأَكْثَرَ لَكَ تَسْبِيحًا قَالَ يَقُولُ فَمَا يَسْأَلُونِي؟ قَالَ
 يَسْأَلُونَكَ الْجَنَّةَ قَالَ يَقُولُ وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ
 يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ أَلْهَمُ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَوْ أَلْهَمُ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ عَلَيْهَا حِرْصًا
 وَأَشَدَّ لَهَا طَلَبًا وَأَعْظَمَ فِيهَا رَغْبَةً قَالَ فَمِمَّ يَتَعَوَّدُونَ؟ قَالَ يَقُولُونَ مِنَ النَّارِ قَالَ يَقُولُ
 وَهَلْ رَأَوْهَا؟ قَالَ يَقُولُونَ لَا وَاللَّهِ يَا رَبِّ مَا رَأَوْهَا قَالَ يَقُولُ فَكَيْفَ لَوْ رَأَوْهَا؟ قَالَ
 يَقُولُونَ لَوْ رَأَوْهَا كَانُوا أَشَدَّ مِنْهَا فِرَارًا وَأَشَدَّ لَهَا مَخَافَةً قَالَ فَيَقُولُ فَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي
 قَدْ غَفَرْتُ لَهُمْ قَالَ يَقُولُ مُلْكٌ مِنَ الْمَلَائِكَةِ فِيهِمْ فُلَانٌ لَيْسَ مِنْهُمْ إِمَّا جَاءَ لِحَاجَةٍ
 قَالَ هُمْ الْجُلَسَاءُ لَا يَشْتَقِي بِهِمْ جَلِيسُهُمْ. (الحديث ٦٤٠٨) (١٩٩٦):

نه بو هورديره - رهازي خواي لي بي- فهرمووي: خوشه ويست - دروودي
 خواي له سهر بي- فهرمووي: خوداي گه وره چه شنه فريشته يه كي تايبه تي
 هه يه، نيشيان نهويه به ري و بانا ده سوورپينه وه به شوين نه هلي زيكردا
 ده گه رپن، جا هه ركاتي دييان كه وا كومه لي يادي خودا ده كهن و كوړي
 زيكر يانت دابه ستووه، هاو له يه كزي ده كهن و به يه كتر ده لين: و مرن به لاي
 كاري خوتانه وه، نه مه نهويه كه نيوه بوي ده گه رپن. فهرمووي: نيتر كه له كه
 ده كهن له ده ور يان و هه تا ناسماني خوارو به بال دخولي نه وه، به ده ور ياندا، جا
 په روه رد گاريان لي يان ده پرسئ (هه رچهن خوي باشر حاله كه ده زاني)،
 ده فهرمووي: نه مه به ندانه ي من ده لين جي؟ فهرمووي - دروودي خواي له سهر
 بي- فريشته كان ده فهرموون: (سبحان الله) ده كهن و توبه پاك و پيرو ز و
 بي خه وش ده زانو (الله اكبر) ده كهن و خوداي خويان به گه وره ده گرن و (الحمد

لله) دهكهن و سوپاسی تۆدهكهن و بههه موو جۆرى بهشان و شكۆى تۆدا هه
دهدن، جا دمفهرموى: ئايا ئه مانه منيان بينيوه؟ دمفهرموون: نه به خوا نه تيان
ديوه، جا دمفهرموى: ئهى ئه گهر بىم بينن چۆنه؟ فهرمووى -دروودى خواى
له سهر بى- دمفهرموون: ئه گهر بتبينن باشتر بهندهيت دهكهن و باشتر
سوپاس و ستايش و باسى گهورميت دهكهن و، پتر ته سبيحات دهكهن و، زياتر
باسى بى خه وشيت دهكهن، جا خودا دمفهرموى: ئهى باشه داواى چيم
لئدهكهن؟ فهرمووى -دروودى خواى له سهر بى- دمفهرموون: داواى بههه شت
لئدهكهن. فهرمووى -دروودى خواى له سهر بى- دمفهرموى: ئايا ديويانه؟
فهرمووى -دروودى خواى له سهر بى- دمفهرموون: نه به خودا ئهى خودايه!
نهيان ديوه. فهرمووى -دروودى خواى له سهر بى- دمفهرموى: ئهى ئه گهر
بيبينن چۆنه؟ فهرمووى -دروودى خواى له سهر بى- دمفهرموون: ئه گهر
بيبينن باشتر سوور دهبن، له سهرى و باشتر هه لپهى بۆدهكهن و زياتر هه زى
لئدهكهن، دمفهرموى: ئهى له چى دمترسن و خۆيانى لى دپاريزن؟ فهرمووى:
دمفهرموون: له ناگر دمترسن و په نا دهگرن به خودا لى. فهرمووى: دمفهرموى:
ئايا ناگريان ديوه؟ فهرمووى -دروودى خواى له سهر بى- دمفهرموون:
نه به خودا نهيان ديوه، دمفهرموى: ئهى ئه گهر ببينن چۆنه؟ فهرمووى:
دمفهرموون: ئه گهر ببينن زياتر له دهستى هه ل دپن و باشتر كۆى لئدهكهنه وه.
فهرمووى: ئه و جا دمفهرموى: دهئيوه به شايهت بن ئه و من لىيان خۆش بووم،
جا فريشته يى له فريشته كان دهئى: كابرايه كيان له ناو دايه له وان نيه،
بياويكى خراپه، بۆ زيكرى خودا نه هاتبوو؟ دمفهرموى: كۆمه لى كۆرى و،
هاونيشينيان له بهر خاترى ئه وان له به دبه ختى رزگارى ده بى و به هۆى
ئه وانه وه ئه و يش خۆش به خت ده بى! (رياض/ ٣ / ل/ ١٠٣٣ ز/ ٢٤٧ / ژ ١ / - چاپى
دووهم ل/ ٣٠٠ / ژ ١٤٤٧ / ١ - ش- باسى بههره و خيى كۆرى زيكرد.. + تاج/ ٩ - ل-
١٣٨ ز/ ٥٨ / ژ ٢ - ش/ ت- باسى گهورمى يادو زيكرى خودا).

پایانی - الخاتمة

ماموستای عهسقه لانی - په حمه تی خودای لی بځ- دمفه رموی: نامه ی نزاو دووعا، سهدو چل و پینچ فهرمووده ی بهرزه وه گراوی واتیادا، چل و په کیان بی رښته ن، واته: معلقن، و نه وانی تریان په یوه ستن - موصولن، دووباره گانیان سهدو بیستو په ک فهرموودن، پوخته که یان (۱۴۵ - ۱۲۱ = ۲۴) دهکاته بیست و چوار فهرمووده. موسلیمیش نه م پوخته په ی ته خریج کردووه وهک بوخاری، بیجگه له مانه یان که ههشت فهرموودن:

۱. فهرمووده ی شداد (سید الاستغفار = ژماره/۱۹۷۶ ته جرید = ۶۳۰۶ فتح الباری).

۲. فهرمووده ی نه بوهورمیره: (فی عدد الاستغفار کل یوم = ژماره = ۱۹۷۷ ته جرید=۶۳۰۷ فتح الباری).

۳. فهرمووده ی حوزه یفه: فی القول عند النوم= ژماره/۱۹۷۹ ته جرید=۶۳۱۴.

۴. فهرمووده ی نه بو زمر: اللهم باسمک أموت و أحیا. =۶۳۲۵ فتح الباری.

۵. فهرمووده ی: صلوا کما صلینا وجاهدوا کما جاهدنا...= ژماره/۶۳۲۹ فتح الباری/ریوایه ته که ی نه بودمرداء و بهس.

۶. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: فی اجتناب السجع=رقم/۶۳۳۷ فتح الباری.

۷. فهرمووده ی جابر له باره ی استخارم وه = رقم/۶۳۸۲ فتح الباری.

۸. فهرمووده ی نه بو نه ییوبی نه نصاری: من قال عشرا کان کمن اعتق... رقم/۱۹۹۳ تجرید/۶۴۰۴ فتح الباری.

ههروه ها عهسقه لانی دمفه رموی: نو بیستراو - اثری صه حابه و تابعینیشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

٨٤- نامه‌ی دلنه رمکاره کان

کتاب الرقاق

١٩٩٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: نِعْمَتَانِ مَغْبُورٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصَّحَّةُ وَالْفَرَاغُ. (الحديث ٦٤١٢) (١٩٩٧):

ئيبينو عه‌باس -رمزای خ‌وای لی بی- له‌خ‌وشه‌و‌یسته‌وه -دروودی خ‌وای له‌سهر بی- دمه‌رم‌و‌ی: دوو به‌هر‌ی گه‌وره‌و گرانبه‌ها هه‌ن، ز‌ورک‌ه‌س له‌و دوو به‌هر‌یه‌دا به‌ه‌له‌دا چ‌وون و هه‌رزان فر‌وش‌یان ک‌ردوون، وه‌ک که‌س‌ی له‌سه‌ودایه‌کا تی بش‌کی ئاوا، یه‌که‌میان له‌ش‌ساخ‌و ته‌ندروس‌تییه، دووه‌میان ده‌ست به‌تالی‌یه، که‌س‌ی له‌شی ساخ بی‌و ده‌ستی به‌تال بی‌و، تی‌نه‌ک‌وش‌ی ب‌و رمزای خودا، ب‌و سوودی هه‌ردوو جیهان، نه‌وه نه‌و دوو نیعه‌ته‌ی تالان‌فر‌وش ک‌ردووه! (تاج/ل ٢٨٦/ز ٩٤/ژ ٢ + ریاچ/ل ١٠٦/ز ١١/ژ ٩٧).

١٩٩٨- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَنْكِبِي فَقَالَ كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ أَوْ عَابِرُ سَبِيلٍ وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ إِذَا أَمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصَّبَاحَ وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ وَخُذْ مِنْ صِحَّتِكَ لِمَرَضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ. (الحديث ٦٤١٦) (١٩٩٨):

ئيبينو عومهر -رمزای خ‌وادایان لی بی- فه‌رم‌و‌ی: پی‌غه‌مه‌ر -دروودی خ‌وای له‌سهر بی- سه‌شانی گ‌رته‌و فه‌رم‌و‌ی: له‌م جیهانه‌دا خ‌وت به‌ئاواره داب‌نی،

(١٩٩٧) قال الإمام النووي في رياض الصالحين: (رواه البخاري). -الترجم-

(١٩٩٨) لم يوافقته مسلم على تخريج حديث ابن عمر: (كن في الدنيا كأنك غريب.. فتج

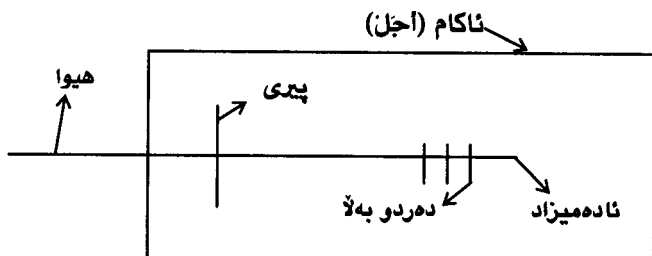
یاخوت بهر پیوار و رفته‌نی بزانه! به لک‌وو له‌وه پتریش، وای دانی که مردووی ناو گورستانی، که‌واته: له‌م کاروانسه‌رایه‌دا پستی لی مه‌که‌روه‌وه به‌مالی خوئی مه‌زانه! ئیبنو عومەر -ر‌مزای خوادایان لی بی- خوئی دمیضه‌رموو: ئیواری به‌ته‌مای به‌یانی مه‌به، به‌یانی به‌ته‌مای ئیواری مه‌به، کاتی له‌شت ساخه هه‌ول بده بۆکاتی نه‌ساغیت، ژیانته به‌هه‌ل بزانه‌وه، هه‌ول و کوشی تیابده بۆ پاش مردنت. (تاج/ ۹/ ل ۲۸۶ ز ۹۴/ ۱/ ریاض/ ۲/ ل ۵۲ ز ۵۵/ ذ/ ۴۷۱/۵).

۱۹۹۹ - ۵۹۳۸ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطًّا مُرَبَّعًا وَخَطَّ خَطًّا فِي الْوَسَطِ خَارِجًا مِنْهُ وَخَطَّ خَطًّا صِغَارًا إِلَى هَذَا الَّذِي فِي الْوَسَطِ مِنْ جَانِبِهِ الَّذِي فِي الْوَسَطِ وَقَالَ هَذَا الْإِنْسَانُ وَهَذَا أَجَلُهُ مُحِيطٌ بِهِ أَوْ قَدْ أَحَاطَ بِهِ وَهَذَا الَّذِي هُوَ خَارِجٌ أَمَلُهُ وَهَذِهِ الْخُطُطُ الصِّغَارُ الْأَعْرَاضُ فَإِنْ أَخْطَأَهُ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا وَإِنْ أَخْطَأَهُ هَذَا نَهَشَهُ هَذَا. (الحديث ۶۴۱۷) (۱۹۹۹):

عەبدوللای کورێ مەسعوود -ر‌مزای خوای لی بی- هه‌رمووی: پێغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- خه‌تیکی چوار گۆشه‌ی کیشاو، له‌ ناوئه‌وخه‌ته‌ چوارگۆشه‌یه‌وه، خه‌تیکی تری درێژی ر‌کیشا هه‌تا دمه‌روه، نه‌نجا له‌دیوی ناوه‌وه، چه‌ند خه‌تیکی تری وردی له‌سه‌ر خه‌ته‌که‌ی ناوه‌وه کیشا، نه‌وجا فه‌رمووی -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ئه‌مه‌ وێنه‌ی مرۆڤو هیوایه‌تی، ئه‌م خه‌ته‌یان که‌وا له‌ناو خه‌ته‌ چوارگۆشه‌که‌دا و خه‌ته‌ ورده‌کانی واله‌سه‌ر، ئه‌مه‌یان وێنه‌ی ئاده‌میزاده‌وه، ئه‌م خه‌ته‌ چوار گۆشه‌شیان وێنه‌ی ئاکامه‌که‌یه‌تی، ئه‌وه‌تانی به‌ری لی پ‌یوه‌ته‌وه‌وه له‌هه‌ر چوارلاوه‌ ئاب‌ل‌و‌قه‌ی داوه، یا فه‌رمووی: که‌مارۆی داوه‌وه ده‌وری گرت‌وه‌وه، ئه‌م خه‌ته‌یشیان که‌ در‌چ‌ووه‌ته‌ دمه‌روه هیواکه‌یه‌تی، ئه‌م خه‌ت و کێر‌کێره‌ وردیلانه‌یش دمه‌ردو به‌لاو مه‌ینه‌تن، گریمان ئه‌گه‌ر له‌هه‌ندی له‌م دمه‌ردو ئازارانه‌یش قوتاری بوو له‌هه‌ندی تریان

(۱۹۹۹) لم یوافقہ مسلم علی تخریج حدیث ابن مسعود فی الخط المربع طبعۃ جدیدۃ: فتح

نہم شکلہ ئہو وینہیہ:

بەم بۆنەيەوه بەنده گووتومه:

بەقەد نووچیش بژی روژێ ته‌مه‌ن هه‌ردیته کو‌تایی

دہیّ شینس لہو بکری نہ وہی کہہؤ کرا شایس

ههتا ده کړن بکړن چا که و مه کړن کارن خړاپ ده رچن

تکام لیٲان به هیج جوړښٲ به ٲینی وامه بن بایی

٢٠٠٠- عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ خَطَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خُطُوطًا فَقَالَ هَذَا الْأَمَلُ وَهَذَا أَجَلُهُ فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ جَاءَهُ الْخَطُّ الْأَقْرَبُ.
(الحديث ٦٤١٨) (٢٠٠٠):

ئەنەسى كۆرى مالىك - پەزەلى خەلىق ئى - فەرموۋى: خۇشەۋىست -
دروۋدى خەلىق لەسەر ئى - چەند خەتلىكى كىشا، فەرموۋى: ئەم يەكەيان
ئادەمىز ادەم، ئەمەشيان ھىۋاۋ ئاۋاتەكەپەتەتە، ئەمەشيان ئاكامەكەپەتەتە،

له وکاته دا که تاوا خه ریکه و هه رساته ی له سه ر باریکه و، به دوا ی هیوا ی دووردو در یژدا ویله، له پر خه ته نزیکه که یان ده گاته سه ری و مردن پری پیاده کاو یه خه ی پی ده گری و ده مری. (ریاض/ ۲ ل ۱۳۴ ز ۶۵ ز ۵۷۶/۳).

۲۰۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَعَذَّرَ اللَّهُ إِلَيَّ أَمْرِي أَخْرَأَ أَجَلَهُ حَتَّى بَلَغَهُ سِتِّينَ سَنَةً. (الحديث ۶۴۱۹) (۲۰۰۱):

ئه بو هورهیره -په زای خوا ی لی بی- له خو شه ویسته وه -دروودی خوا ی له سه ر بی- ده فه رموی: ئه وکه سه ی که خودا ئاکامی دوا بخا، هه تا ته مه نی ده گاته شه ست سا ل، ئیتر ئه وه خودا بیانووی بر یوه و به هانه ی ئه وه ی نه ما وه، که بل ی: ئه گه ر ته مه ن به به ریه وه هه بی، فه رمانه کانی خودا به حی ده هی نم و ته وه به ده کم. (تاج/ ۹ ل ۳۰۶).

۲۰۰۲- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَزَالُ قَلْبُ الْكَبِيرِ شَابًا فِي اثْنَتَيْنِ فِي حُبِّ الدُّنْيَا وَطُولِ الْأَمَلِ. (الحديث ۶۴۲۰) (۲۰۰۲):

دیسان فه رمووی: خو شه ویست -دروودی خوا ی له سه ر بی- فه رمووی: ئاده می زاد هه تا پیر تر ببی ئه م دوو په وشته ی تیادا گه نه جتر ده بیت ه وه: خو شه ویستی جیهان و هیوا ی دوورد ریژ. (تاج/ ۹ ل ۹۷ ز ۳۰۳ ل ۲/).

۲۰۰۳- عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُرَافِيَ عَبْدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَنْتَفِي بِهِ وَجْهَ

(۲۰۰۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (اعذر الله إكلى أمرى) (فتح/ ۱۳)

ص/ ۳۱۰ - خاتمة كتاب الرقاق). المترجم.

(۲۰۰۲) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: كراهة الحرص على الدنيا رقم: ۱۰۴۶.

اللَّهُ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ. (الحديث ٦٤٢٣ طرفه في رقم: ٣٩ تجريد= ٤٢
فتح= بهرگی/ ١ ل/ ٥٩) (٢٠٠٣):

عبتبانى كورى مالىكى نه نصارى - رهاى خواى لى بى- فهرموى:
خوشه ويست - دروودى خواى له سهر بى- فهرموى: هه ربه نده يى له روى
قيامه تدا، كه دى بؤ ديوانى خودا، له گهل خوى وشه پيروى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
بهينى، وه له گوتنى نهو وشه يه، مهبه ستى رهاى خوداى گه وره بووبى،
مسوگهر كه خودا ناگرى دوزخى لى حهرام دهكا).

٢٠٠٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى مَا لِعِبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا
ثُمَّ احْتَسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةَ. (الحديث ٦٤٢٤) (٢٠٠٤):

نه بو هوريره- رهاى خوداى لى بى- له خوشه ويسته وه، دمه رموى - دروودى
خواى له سهر بى- (خوداى گه وره دمه رموى: كاتى له به ندهى موسولمانى خوم،
خوشه ويسته كه يى لى دمه نمه وهو گيانى ده كيشم، وهك منال و براو
خوشه ويستى ترى مروف، كه نه م جوړه كه سانه به سروشت له جيهانا له لاي
مروف زور خوشه ويستن، نه ویش نارامو سهر له سهر نه م كوستانه وتنه بگرئو
ناسوپاسى و ناشوكرى له سهر نه كاو، بيكا به تويشووى قيامه تى، نه وه
له پاداشتى نه وه دا به هه شتى دده مئ). (رياض/ ١ ز: ٢ ل- ٥٤ زماره
فهرمووده: ٣٢/٨).

٢٠٠٥- عَنْ مِرْدَاسٍ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْهَبُ الصَّالِحُونَ الْأَوَّلُ فَالْأَوَّلُ وَيَبْقَى خُفَالَةٌ كَخُفَالَةِ الشَّعِيرِ أَوْ التَّمْرِ لَا يُبَالِيَهُمُ اللَّهُ بِالَّة. (الحديث ٦٤٣٤ طرفه في: ٤١٥٦) (٢٠٠٥):

ميرداس نه سلهمی - رمزای خوای لی بی- له خو شه ویسته وه - دروودی خوای له سهر بی- دمفه رموی: (پیاو چاکان یهک له شوینی یهک بهرودوا له دنیا دمرده چن، تاده مینیتته وه خویری و سهر سه رییه کان، که وهک سهر کوزمری خهرمانی جو وان، یافه رموی: که وهک بنبیزنگو و بنبؤل و بووچه لی خورما وان، یهک تو سقال چیه خودای که و ره دمربه ستیان نایهت و گوئیان پی نادات!). (تاج/ ٩ ل- ٣١ ز: ٩٨ ژماره: ٦- باسی بههری هه ژاری و هه ژاران) + (ریاض/ ٤ ز: ٣٧٠ ژ: ١٨٢٨/٢١).

روونکردنه وه:

١- میرداسی کوری مالیکی نهل- نه سلهمی، له کومه لهی پهیمانی بهیعه تول شه جهریه، له نه نجاما له کوفه نیسته جی بوو، و مبه خه لکی نهوی دادهنرا، یهک فهرمودهی ههیه که نه فهرموده دهی ئیرهیه، قه یسی کوری نهبو حازم له وه وه گپراویه ته وه).

٢- به پیی فهرمایشتی شهرحه کان، نه فهرموده دهیه به لگهیه له سهر نه وه، که یهک له مهرجه کانی هاتنی قیامهت و نیشانه کانی نه وهیه: پیاو چاک نامینن، دهمیننه وه خراپ و گهندو بیسه کان، بهره بهره وهک که رو گاو ناژه لیان لی دی، به بهرچاوی یه که وه له یه کتر هه لدین!

(٢٠٠٥) لم یوافقه مسلم علی تخريج حديث مرداس: یذهب الصالحون الأول ... راجع

٢٠٠٦- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِابْنِ آدَمَ وَادِيَانِ مِنْ مَالٍ لَابْتَغَى ثَالِثًا وَلَا يَمْلَأُ جَوْفَ ابْنِ آدَمَ إِلَّا التُّرَابُ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ تَابَ. (الحديث ٦٤٣٨) (٢٠٠٦):

ئيبنو عبباس- رمزای خودا له خوئی و بابی- فهرمووی به گوئی خوُم له زاری پیرۆزی خوُشه ویستم ژنهوت دیفه رموو؛ ئەم ئادەمیزادە ئەوەندە چاوچنۆک و بەتەماعە، بەهیچ شتێ تێرناخواو چاوی تێرنابی، گریمان پڕبەشیوی زێری هەبی، حەز دەکا بیکا بە دووشیو، پڕ بە دووشیو سامان و زێری هەبی حەز دەکا کە بیکا بەسێ شیو، وەههروهها هەتا پتری هەبی هەول و هەلپە بۆ پتر دەکا!! ئیتەر مەگەر گل چاوی ئادەمیزاد پڕبکا. ئادەمیزاد مەگەر بەگلی گۆر تێربخوا، مەگەر بەمردن تەماعی نەمیئێ، هەرکەسییکیش لەهەر گوناھێ تەوبە بکا -وێ ئەوە تەوبە لەچاوچنۆکە بکا- خودا تەوبە ی گێرا دەکاو، پەشیمانی لەهەموو کەسێ قەبوولە. (ریاض ١/ ٤٤/ ٣/ ز/ ٢٣/ ١١/ + تاج ٩/ ٢٩١/ ز/ ٩٤/ ز/ ١٤).

٢٠٠٧- عَنْ ابْنِ مسعود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّكُمْ مَالٌ وَارِثُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ مَالِهِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا مَالُهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ قَالَ فَإِنَّ مَالَهُ مَا قَدَّمَ وَمَالٌ وَارِثُهُ مَا أَخَّرَ. (الحديث ٦٤٤٢) (٢٠٠٧):

عەبدوللای گۆری مەسعوود -رمزای خوای ئی بی- فهرمووی: پێغه مەر - دروودی خوای لەسەر بی- فهرمووی: کامتان مائی میراتبەرەکی لەمائی خوئی خوُشتر دەوی؟ عەرزبان کرد: قوربان! هەموومان مائی خوُمانمان خوُشتر دەوی لەمائی میراتبەرەکانمان، فهرمووی -دروودی خوای لەسەر بی- : دەبزانی مائی ئادەمیزاد ئەوە مائەیهتی کە لەپێشخوێهوە رەتی دەکاو، رەوانە ی دەکا بۆ ئەو

(٢٠٠٦) أخرجه مسلم في الزكاة، باب: لو أن لابن آدم واديين لابتغى ثالثا ... رقم/١٠٤٩.

(٢٠٠٧) قال النووي في رياض الصالحين، في نهاية هذا الحديث: (رواه البخاري). ويعني ذلك

جیہانی، مالی میراثبہرہ مکانیشی نہ وہیہ کہ بہ چنگہ کړئ ھەرکوی دہکاتہ وہ،
 ھەتا لە پەر خوی دھمرئ و مالہ کە ی لە پاشی بہ جی دھمیئ و دھبی بہ ھی
 کە لە ھوورگرمکانی! (تاج/ ۹/ ل ۲۹۴/ ز ۹۴/ ژ ۲۰) + (ریاض/ ۲/ ز ۶/ ل ۱۰۸
 ۵۴۵/ ۲/ ۵ - باسی سەخاومت و بەخشینە وە...).

۲۰۰۸ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 إِن كُنْتُ لَأَعْتَمِدَ بِكَفِّي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْجُوعِ وَإِن كُنْتُ لَأَشُدُّ الْحَجَرَ عَلَى بَطْنِي
 مِنَ الْجُوعِ وَلَقَدْ قَعَدْتُ يَوْمًا عَلَى طَرِيقِهِمُ الَّذِي يَخْرُجُونَ مِنْهُ فَمَرَّ أَبُو بَكْرٍ فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيُشْبِعَنِي فَمَرَّ وَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي عُمَرُ فَسَأَلْتُهُ
 عَنْ آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ مَا سَأَلْتُهُ إِلَّا لِيُشْبِعَنِي فَمَرَّ فَلَمْ يَفْعَلْ ثُمَّ مَرَّ بِي أَبُو الْقَاسِمِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَبَسَّمَ حِينَ رَأَانِي وَعَرَفَ مَا فِي نَفْسِي وَمَا فِي وَجْهِ ثُمَّ قَالَ
 يَا أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ وَمَضَى فَتَبِعْتُهُ فَدَخَلَ فَاسْتَأْذَنَ فَأَذِنَ لِي
 فَدَخَلَ فَوَجَدَ لَبَنًا فِي قَدَحٍ فَقَالَ مِنْ أَيْنَ هَذَا اللَّبَنُ قَالُوا أَهْدَاهُ لَكَ فُلَانٌ أَوْ فُلَانَةٌ قَالَ
 أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الْحَقُّ إِلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ فَادْعُهُمْ لِي قَالَ وَأَهْلُ
 الصُّفَّةِ أَصْنِافُ الْإِسْلَامِ لَا يَأْوُونَ إِلَى أَهْلِ وَلَا مَالٍ وَلَا عَلَى أَحَدٍ إِذَا أَتَتْهُ صَدَقَةٌ بَعَثَ
 بِهَا إِلَيْهِمْ وَلَمْ يَتَنَاوَلْ مِنْهَا شَيْئًا وَإِذَا أَتَتْهُ هَدِيَّةٌ أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ وَأَصَابَ مِنْهَا وَأَشْرَكَهُمْ
 فِيهَا فَسَأَعَنِي ذَلِكَ فَقُلْتُ وَمَا هَذَا اللَّبَنُ فِي أَهْلِ الصُّفَّةِ كُنْتُ أَحَقُّ أَنَا أَنْ أُصِيبَ مِنْ
 هَذَا اللَّبَنِ شَرْبَةً أَتَقَوَّى بِهَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرِي فَكُنْتُ أَنَا أُعْطِيهِمْ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَنِي
 مِنْ هَذَا اللَّبَنِ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ طَاعَةِ اللَّهِ وَطَاعَةِ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُدٌّ
 فَأَتَيْتُهُمْ فَدَعَوْتُهُمْ فَأَقْبَلُوا فَاسْتَأْذَنُوا فَأَذِنَ لَهُمْ وَأَخَذُوا مَجَالِسَهُمْ مِنَ النَّبِيِّ قَالَ يَا أَبَا
 هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ خُذْ فَأَعْطِهِمْ قَالَ فَأَخَذْتُ الْقَدَحَ فَجَعَلْتُ أُعْطِيهِ
 الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَأُعْطِيهِ الرَّجُلَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى
 ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ فَيَشْرَبُ حَتَّى يَرَوْى ثُمَّ يَرُدُّ عَلَيَّ الْقَدَحَ حَتَّى التَّهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ رَوَى الْقَوْمُ كُلُّهُمْ فَأَخَذَ الْقَدَحَ فَرَضَعَهُ عَلَى يَدِهِ فَتَنَظَّرَ إِلَيَّ
 فَتَبَسَّمَ فَقَالَ أَبَا هُرَيْرٍ قُلْتُ لَبَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ بَقِيتُ أَنَا وَأَنْتَ قُلْتُ صَدَقْتَ يَا

رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَفَعُدَّ فَأَشْرَبَ فَقَعَنْتُ فَشَرِبْتُ فَقَالَ اشْرَبْ فَشَرِبْتُ فَمَا زَالَ يَقُولُ اشْرَبْ حَتَّى قُلْتُ لَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَجِدُ لَهُ مَسْلَكًا قَالَ فَأَرِنِي فَأَعْطَيْتُهُ الْقَدَحَ فَحَمِدَ اللَّهُ وَاسْمَى وَشَرِبَ الْفَضْلَةَ. (الحديث ٦٤٥٢ سبق طرفه في رقم: ١٨٠٠ تجريد = ٥٣٧٥ فتح الباري = بهرگی/ ٥/ ٦٧/ (٢٠٠٨):

ئەبو ھورەیرە -رەزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: بەخودایە ی کە کەسی لەرەنگ نییە، گەلێ جار وام بەسەرھاتووہ لەبەرسانا، لاکە ی سەرم ھاتووہ و خۆم کوتاوہ بەزەویدا و لەپێ کەوتووم، یا لەتاو برسیتی بەردم شەتەک داوہ بەسەر سکەموہ، وە روژی لەسەر سەرە پئی موسوئماناندا دانیشتم، لەسەر ئەورپنگە یە کە لییەوہ دەچوون بۆ مزگەوت، سابەشکوو بەبیانووی شتیکیەوہ، یەکیکیان لەگەل خۆی بمباتەوہو تیرنان و ئاوم بکا، جا ئەبو بەکر ھات ئایەتیکی قورئانم لێپرسییەوہ، مەبەستم ئەوہ بوو کە ئەو پرسیارە بکەم بەبیانوو ھەتا لەگەل خۆیدا بمباتەوہ تیرم بکا، بەلام رویشت و تیری نەکردم، ئەنجا عومەر پەت بوو لەلامەوہ، ئایەتیکی لەویش پرسییەوہ ئەویش ھەروەھا، ئەنجا پیغەمەر -دروودی خوای لەسەر بئ- لەلامەوہ پەتبوو، کە منی بینی زەردەخەنە یی گرتی و تی گەیشت کەچی لەدئامیە و پەنگم بۆچی وایە: ھەرمووی: ئەو ئەبو ھیرر! گوتم: بھەرموو ئەو پیغەمەر خودا! سەرم لەپیتایە، ھەرمووی: شوینم کەوہ. ئیتر ئەو پێش کەوت و منیش شوینی کەوتم، تا گەیشتە مائەوہ چووہ ژوو رہوہو روخسەتی بۆ منیش خواست و منیش چومە مائەوہ خۆشەویست -دروودی خوای لەسەر بئ- پوانی واھەندی شیر لەجامیکا دانراوہ، ھەرمووی: ئەم شیرەتان لەکوئ بوو؟ گوتیان: ھی مائی فیسارە پیاوہ، یا فیسارە ژنە بەدیاری بۆتۆ ھاتووہ. ھەرمووی: ئەبو ھیر! گوتم: بھەرموو ئەو پیغەمەری خودا: سەرم لەپیتایە، ھەرمووی: بگەرە دانیشتوہ کانی صوففە بانگیانکە بۆم. ئەبو ھورەیرە ھەرمووی: دانیشتوہ کانی

صوفه ئه وانه بوون كه ميواني ئيسلام بوون، كه سوكارو مال و منال و خانه خوئ و ئه مانه يان نه بوو، پيغه مهر - دروودي خوي له سهر بي- نه گهر خير (سه دهقه) ي بؤ بهاتبايه دمينارد بؤ ئه وان و خوي دهستي بوي نه دمبرد، به لام نه گهر ديارى بؤ بهاتبايه دمينارد به شوپنيانو خوشي ليى دهخواردو بهشى ئه وانيشى ئى دمد، منيش ئه مجاره كه ناردى به شوپنياندا ئه مه مه له شان گران بوو، چونكى له دلى خومدا گوتم: ئه م توزه شيره چييه بؤنه م همكه دانىشتوانى صوفه يه، ئه م كه م و ئه وان زور به جى دمردىكيان دهخوات. ئه مه به م رمواتربوو كه زميكي لئى بخوممه ووه، هه ناويكم تى بيتوه پيى، خو كه ئه وانيش هاتن، خوشه ويست - دروودي خوي له سهر بي- فه رمانم پى دهكاو، ده بى من شيره كه به سه رياندا بگيرم، جاكه وابى ده بى چى له م شيره به من بپري، به لام فه رمانى خوداو فه رمانى پيغه مه رى خودا چارى نيه و ده شى جى به جى بكري، بويه چووم بانگم كردن، ئه وانيش هاتن و له دم رگاوه روخصه تى چوونه ژوورمه ميان خواست و ريگه خوازي يان كردو، خوشه ويست - دروودي خوي له سهر بي- ريگه دانىشتنى دان و، له ماله وه دانىشتن و كۆريان به ست له هؤده كه دا، فه رمووى: ئه ي نه بو هيپر: گوتم: به رموو ئه ي پيغه مه رى خودا! فه رمووى: جامه شيره كه هه لگرو بگه رى به سه ريانه وه شريان پى بده بابخونه وه، منيش جامه كه م هه لگرت و گه رانم به سه ريانه وه، دهمدا به ره ره ر پياوى ليى دهخواردوه تاتير شيرى دهخواردوه، ئه و جا جامه كه ي دهمامه وه، هه تا پياوگه له كه، يه كه له دوا يه كه تير شريان خواردوه، هه تا گه يشتمه وه سه ر پيغه مه ر - دروودي خوي له سهر بي- جا جامه كه ي ئى و مرگرتم و له سه ر به رى دهستي خوي دايناو سه يريكي منى كردو زمرده يه كه گرتى، له وه ي كه هات به خه يالى مندا، كه گوايه شيره كه به شمان ناكات، فه رمووى: ئه ي نه بو هيپر: گوتم: به ئى قوربان! فه رمووى: ماينه وه خوم و خوت، گوتم: به ئى راست دمفه رموويت ئه ي پيغه مه رى خودا! فه رمووى: ده ي

دانیشه بخورهوه. منیش دانیشتیم و له شیره کهم خواردهوه، فهرمووی: دیسان بخورهوه، دیسان خواردمهوه، ئیتر هر دمیفهرموو: (پتریش بخورهوه) تاخۆم گوتم: ئیتر ناخۆمهوه، بهوکهسهی کهتۆی کردوو بهم پیغه مه ره راست و دروسته و نهم نایینه راسته ی له گه لدا رهوانه کردوو، کهیهزدانی پاکه، ئیتر جیگه ی نا کریته وه بۆم).

فهرمووی - دروودی خوای له سه ر بئ- ده بیده به منیش، منیش جامه کهم داپیی، جا سوپاسی خودای کرد له سه ر نه وه که نه و جامه شیره بیت و فه رپکی وای تی کهوت که بهشی دهو ری حه فتا که سی کرد، نه و جا ناوی خودای هی نا و ماوه که ی که له جامه که دا ما بوو خوارده وه. (تاج/ ۱۰ ز ۱/ ل ۳/ ژ ۱- باسی کۆمه له ی صوففه = نه هلی صوففه).

۲۰۰۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ ارْزُقْ آلَ مُحَمَّدٍ قُوتًا. (الحديث ۶۴۶۰) (۲۰۰۹):

ئه بو هوریره- رهزای خودای ئی بئ- فهرمووی: پیغه مبه ر- دروودی له سه ر- دیفهرموو: خودایه! رزق و روژی خیزان و که سوکاری موحه مه د نه وهنده بده که سه رو به رپیی بژین و به س. (ریاض/ ۲ ل- ۷۳ ز: ۵۶: ژماره ی فهرمووده: ۵۰۱/۱۱- ش)

۲۰۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَنْ يُتَجَّى أَحَدًا مِنْكُمْ عَمَلُهُ قَالُوا وَلَا أَنتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَّعِدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ سَدَّدُوا وَقَارِبُوا وَاغْدُوا وَرَوْحُوا وَشَيْءٌ مِنَ الدَّلْجَةِ وَالْقَصْدِ

الْقَصْدُ تَبْلُغُوا. (الحديث ٦٤٦٣ طرفه في رقم/٣٧ تجريد = رقم/٣٩ فتح الباري = بهرگی/ ١ ل/ ٥٦). (قَالَ الْعَيْنِي: الحديث من أفرادہ - المترجم -) (٢٠١٠):

ئەبو ھورەیرە - ڕەزای خوای ئی - ھەرمووی: خۆشەویست - دروودی خوای لەسەر ئی - ھەرمووی: کەستان کردەوہی خۆی رزگاری ناکات. یاران عەرزبان کرد: ھەتا تۆیش؟ ئەو پێغەمەری خودا! ھەرمووی: ھەتا منیش بە کردەوہی خۆم ناچمە بە ھەشت، مەگەر خودا بە بەرگی رەحمەتی خۆی دامپۆش و نوقمی رەحمەتی خۆیم بکا، ھەول و تەللایەکی پێک و پێکی مامناوہندی ب دەن و لەکاری خێرا درێغی مەکەن و ئەو مەندە بۆتان دەلوێ بە پراساڵی کۆتایی لە کردنی کاری چاک مەکەن، ئیوہش وەک پێبوارێ چالاک لەم سێ کاتەدا تیکۆشن و خواپەرستی بە نەندەگی خۆتان بکەن و بیکەن بە دەسمایە و سەرمايە خۆتان: سەرلەبەیانیان و سەرلەئێواران و دەمەو پارشیو! میانە کاربن میانە کار دەگەنە ھەوار، کاروانی ئەگەر میانە پەونەبی، ھەم خۆی ھەم و لاخەکانی دەپرووکی و لە پێ دەکەون. (ریاض/ ١ ل/ ٩٧ ژ/ ٨٦/٢ زنجیرە ژمارە: ٨ - باسی پراساڵی، واتە: ئیستیقامەت).

٢٠١١ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا أَنَّهَا قَالَتْ: سئل النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْأَعْمَالِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ قَالَ: أَذْوَمُهَا وَإِنْ قُلَّ. (الحديث ٦٤٦٥ سبق طرفه في رقم: ٩٠٩ تجريد = ١٩٦٩ فتح = بهرگی/ ٢ ل/ ٢٩٠) + (بەروانە/ ژمارە/ ٩١٠ تەجرید = بهرگی/ ٢ ل/ ٢٩١) (٢٠١١):

عائیشە - ڕەزای خوای ئی - ھەرمووی: لە پێغەمەر - دروودی خوای لەسەر ئی - پرسیارکرا: کام کردەوہ زۆر خۆشەویستە لەلای خودای گەورە؟ ھەرمووی: ھەرکاریکی چاکە خاوەنەکە بەردەوام ئی لەسەری، ئەو لەلای خودا

(٢٠١٠) أخرجه مسلم في صفات المنافقين و احكامهم، باب: لن يدخل أحد الجنة

- المترجم -

بعمله.. رقم/ ٢٨١٦ (راجع رقم/ ٣٧ تجريد).

- المترجم -

(٢٠١١) راجع رقم: ٩٠٩ تجريد.

خوشه‌ویست‌ترین کرده‌وی چاکه‌ی نه‌وچاکه کاریه، با نه‌وکرده‌ویه کاریکی که‌میش بی. (تاج/ ۱/ ل ۶۴/ ز ۱۰/ ژ ۷-ش/ت).

۲۰۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الرَّحْمَةَ يَوْمَ خَلَقَهَا مِائَةَ رَحْمَةٍ فَأَمْسَكَ عِنْدَهُ تِسْعًا وَتِسْعِينَ رَحْمَةً وَأَرْسَلَ فِي خَلْقِهِ كُلِّهِمْ رَحْمَةً وَاحِدَةً فَلَوْ يَعْلَمُ الْكَافِرُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمْ يَيْئَسْ مِنَ الْجَنَّةِ وَلَوْ يَعْلَمُ الْمُؤْمِنُ بِكُلِّ الَّذِي عِنْدَ اللَّهِ مِنَ الْعَذَابِ لَمْ يَأْمَنْ مِنَ النَّارِ. (الحديث ۶۴۶۹ طرفه في: ۶۰۰۰) (۲۰۱۲):

نه‌بو هورهیره -په‌زای خوای لی بی- فه‌رمووی: ژنه‌وتم له‌پیغه‌مه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌یفه‌رموو: نه‌ورؤژدی که‌خودا ره‌حمه‌ت و سؤزو به‌زه‌یی دروست کرد، کردی به‌سه‌د به‌شه‌وه، نه‌وه‌دو نو به‌شیانی لای خو‌ی هیشتوته‌وه، هه‌لی گرتوون بو رؤزی قیامه‌ت، له‌و رؤژه سه‌خته‌دا ره‌حمیان پی‌ده‌کا به‌به‌نده‌کانی خو‌ی، وه‌تاقه‌یه‌ک به‌شیانی ناردوته‌ خواره‌وه بؤناو زه‌وی، ئیتر نه‌مه‌ی که‌ده‌یبینن دروستکرا وان له‌ناو خو‌یانا هه‌موو ره‌حم به‌یه‌کتری ده‌که‌ن و، به‌زه‌یی یان به‌یه‌کتری‌دا دیته‌وه، نه‌مه هه‌مووی به‌شیکه له‌وتاقه به‌شه. جانه‌گه‌ر بی‌پروا واته: کافر - ده‌یزانی که‌خودا چه‌نی ره‌حمه‌تی زوره له‌به‌هه‌شت نا‌ئومید نه‌ده‌بوو، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر بر‌واداریش ده‌یزانی که‌خودا چه‌نی بی‌باکه‌و چه‌نی سزای زور و توله‌ی سه‌ختی له‌لا هه‌یه، که‌س له‌چوونه نا‌وناگری دؤزه‌خ دل‌نیانه‌ده‌بوو. (ریاض/ ۲/ ل ۹/ ز ۵۳/ ژ ۱/ ۴۴۳-باسی کو‌کردنه‌وی ترس و هیوا) + (تاج/ ۹/ ز ۹/ ل ۲۶/ ژ ۱/ + تاج/ ۹/ ل ۲۷۴/ ز ۹۳/ ژ ۴+۳+۲).

٢٠١٣- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ. (الحديث ٦٤٧٤ - طرفه في: ٦٨٠٧) (٢٠١٣):

سهلی کوپی سہ عد - رمزای خوی لی بی۔ فہرمووی: خوۃوہیست - دروودی
خوی لہسہر بی۔ فہرمووی: ہہرکہسی زامنسی زمانی و زامنسی داوینسی
خویم بوکا، لہشہرو خراپہ نہم دوو نہندامہی خوی بیاریزی، منیش خوۃ
دمبم بہ زامنسی بہہشت بوۃ! واتہ: موسولمانی داوینپاک و زمانپاک
بہہشتیہ. (تاج/ ١٠ ز/ ٢ ل/ ٨ ز/ ٤ + تاج/ ٣ ز/ ٩٢ ل/ ٢٣٧ ز/ ٢) + (ریاض/ ٣ ز/ ٢٥٤ ل/ ١١٠٣ زمارہ/ ١٥١٣- باسی غہیبہت و پاشہملہ - ش).

٢٠١٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ. (الحديث ٦٤٧٨ طرفه في: ٦٤٧٧) (٢٠١٤):

نہبو ہورہیرہ - رمزای خوی لی بی۔ لہخوۃوہیستہوہ دمفہرموۃ - دروودی
خوی لہسہر بی۔ واری دہکہوۃ کہبہندہۃۃ قہسہۃۃ دہکا، لہو جوۃرہ قسانہی
کہدہبن بہمایہی رمزای خودا، نہوہندہۃۃ دلی ناداتی، بہہوۃ گوۃنی
نہوقسہۃۃوہ، خودا نہوبہندہۃۃ چہندیۃ پایہ بہرز دہکاتہوہ، وہہرودہا ری
دہکہوۃ کہبہندہۃۃ قہسہۃۃ دہکا، لہوجوۃرہ قسانہی کہدہبن بہہوۃ توورہۃۃ و
رہنجانندی خودا، ناجیتہ بنج و بناوانی و بہباشی لیۃ ورد نابیتہوہ، تابزانی

(٢٠١٣) ١- متفق عليه: البخاري (٦٤٧٤)، ولم أجده في مسلم هاشم رياض الصالحين. تخريج حديث رقم/١٥١٣/٣.

ب- ولم يوافقه مسلم على تخريج حديث سهل بن سعد: من لم يضمن لي. فتح/٣ ص/٣١٠.

(٢٠١٤) قال النووي في رياض الصالحين: (رواه البخاري) يعني من أفرادہ. المترجم

فسه که ی کوی ده گریته وه، که چی به هو ی نه و فسه یه وه ده خزیته ناواگری
دوزه خه وه! (تاج/ ۱۰ ز/ ۲/ ل/ ۷ ز/ ۱- پاراستنی زمان + ریاض/ ۳ ز/ ۲۵۴ ل/ ۱۱۰۵
ژماره/ ۶/ ۱۵۱۵).

۲۰۱۵- عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: مَثَلِي وَمَثَلُ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمًا فَقَالَ رَأَيْتُ الْجَيْشَ بَعَيْنِي
وَأَنَا التَّذِيرُ الْعَرِيَانُ فَالْتَجَاءَ النَّجَاءَ فَطَاعَتُهُ طَائِفَةٌ فَأَذْلَجُوا عَلَى مَهْلِهِمْ فَتَجَرُوا
وَكَذَبْتُهُ طَائِفَةٌ فَصَبَّحَهُمُ الْجَيْشُ فَاجْتَا حَهُمْ. (الحديث ۶۴۸۲ طرفه في:
۷۲۸۳) (۲۰۱۵):

ئه بو موسا -رمزای خوای لی بی- فه رمووی: پیغه مه- دروودی خوای
له سه- بی- فه رمووی: نموونه ی من و ئه م ئایینه پیروزی که خوا به منا
ناردوو یه تی، وه ک نموونه ی پیاویکی راستگو وایه، که به دلسوزی هوزده کی
خوی له مه ترسییه کی گه وری نزدیک هوشیار بکاته وه، بجیته ناویان و بلی:
به چاوی خۆم ئه و سوپایه م دی، که هاتوو به سهر ئیوه، وه من ترسینه ریکی
راست و دروست و په تیم بو ئیوه، ده ی هه تازوووه خۆتان رزگار کهن، درهنگه
درهنگ!! جا کۆمه ئی له هوزده کی بر وای پی بکه ن و به گوئی بکه ن و رزگاریان
ببی، به م شیویه: له سه رم تای شه وه وه له سه ره خوشه و په و ی بکه ن و خۆ
قوتار کهن، کۆمه ئیکی تریشیان هوشیار کردنه وه که ی به رد رۆبزانن و باوه ر به
نامۆزگاریه کانی نه که ن و بی ناگا پشته لی بکه نه وه، هه تا له گه ل به یانا
سوپا که بدا به سه ریانا و ته فرو تونایان بکه ن و به فه تارمه تیان به رن.

۲۰۱۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
الْجَنَّةُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِنْ شِرَاكِ نَعْلِهِ وَالتَّارُ مِثْلُ ذَلِكَ. (الحديث ۶۴۸۸) (۲۰۱۶):

عبداللہ - پرمزای خوای لی بی- فہرمووی: خوشہ ویست - دروودی خوای
لہسہر بی- دہفہرمووی: ہرکھسی لہئیوہ بگری بہہشتی لیوہ نزیکترہ لہ
بہنپیلاوی کہوشہکانی، دوزہخیش ہروہا. (ریاض/ ۲/ ۵۳/ ل/ ۳۱/ ۴۵/ ۳-
کؤکردنہوہی ترسو ہیوا لہدلا).

روونکردنہوہ:

واتہ: کہس نازانی بہہوی چییہوہ خوالیی دمرہنجی، یابہہوی چییہوہ
خوا لیی خوش دہبی، کہواتہ: مروف تادمہنونی کاری خیر زور بکا، سا بہشکو
بہہوی یہکیکیانہوہ خوالیی خوش بی، وہہروہا تادمہنونی لہخراپہ،
لہگہورہو بجووی، لہکہم و لہزوری، دووربی، نہبادا خوانہخواستہ، بہہوی
یہکیکیانہوہ ببی بہدوزہخی؟ (تاج/ ۱۰/ ۱۴/ ل/ ۴۸/ ۳-ترسی خودای
گہورہ).

۲۰۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَ حُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ. (الحديث ۶۴۸۷) (۲۰۱۷):

ئہبوہورمیرہ - پرمزای خوای لی بی- دہفہرمووی: خوشہ ویست - دروودی
خوای لہسہر بی- دہفہرمووی: ناگری دوزہخ بہنارہزووبازی پەرژین کراوہ،
بہہشتیش بہبی دلی کردنی دموون پەرژین کراوہ. (تاج/ ۱۰/ ۴۷/ ل/ ۱۴/
ز/ ۲-ش/ت).

۲۰۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا نَظَرَ
أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ.
(الحديث ۶۴۹۰) (۲۰۱۸):

(۲۰۱۷) أخرجه مسلم في أول كتاب الجنة وصفة يضعها و أهلها رقم/ ۲۸۲۲، ۲۸۲۳.

(۲۰۱۸) أخرجه مسلم في الزهد و الرقاق، رقم: ۲۹۶۳.

ئەبو ھورمیرە -رەزای خۆای لی بئی- لەخۆشەویستەووە -دروودی خۆای لەسەر بئی- دmfه رموی: ئەگەر تەماشای کەسیکتان کرد، کە لەمال و سامان و شیوہ جوانیدا، باوی ھەبوو بەسەر ئیوہو، باتەماشای خوار خۆشتانەووە بکەن، نەبادا بەھۆی ئەوہو خۆتان بەمەغدوور بزانن و، ئەونازو بەھەر و نێعمەتە ی کە خۆاپیی بەخشیون بەکەم بزانن و سەبارت بەو تووشی ھەلەو ناسو پاسی ببن! (تاج/ ۹/ ز/ ۹۶/ ل/ ۲۹۹ + ۲/ ز/ ۳۰۰- ۲/ ز/ ۳۰۰).

۲۰۱۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرَوِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَعِ مِائَةِ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً. (الحدیث ۶۴۹۱) (۲۰۱۹):

ئەبنو عەباس -رەزای خوا لەخۆی و بابی بئی- فەرمووی: لەفەرموودە یەکی قودسیدا، کە پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بئی- دەگێرێتەووە لەخودای گەورەو پیرۆزەو، فەرمووی: خودای گەورە دmfه رموی: خودا ھەموو چاکە یەکی و ھەموو خراپە یەکی لە (لوح المحفوظ) نوسیووە بەم شیوہ یە روونی کردۆتەو، بۆ ھەموو کەسی: ئەگەر کەسی ویستی چاکە یی بکاو بۆی نەکرا، ئەو خودا لەلای خۆی چاکە یەکی تەواوی بۆ دمنوسی، و ئەگەر کەسی ویستی چاکە یی بکاو لە ھەمان کاتدا کردی ئەو خودای سەردار و سەرور لەلای خۆی لە دە چاکەو تە ھەوت سەد چاکە، تە ئەو ھەندێ خودا خۆی ھەژدەکا چاکە ی بۆ دمنوسی، و ئەگەر کەسی ویستی خراپە یی بکات بەلام نەیکرد ئەو خودا لەلای خۆی چاکە یەکی تەواوی بۆ دمنووسی، و ئەگەر

کەسێ ویستی خراپەیی بکا، وەگردی، ئەووە خودا بەهێک خراپە دەینووێ
لەسەری. (ریاض/ ۱/ ز/ ۱/ ۱۱/ ل/ ۱۶-ش. باسی: نیازو نیاز پاکى...).

۲۰۲۰- عَنْ حَدِیْقَةِ رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَسَلَّمَ حَدِیْقَتَيْنِ قَدْ رَأَيْتُ أَحَدَهُمَا وَأَنَا أُنْتَظِرُ الْآخَرَ حَدَّثَنَا أَنَّ الْأَمَانَةَ نَزَلَتْ فِي جَذْرِ
قُلُوبِ الرِّجَالِ ثُمَّ نَزَلَ الْقُرْآنُ فَعَلِمُوا مِنَ الْقُرْآنِ وَعَلِمُوا مِنَ السُّنَّةِ ثُمَّ حَدَّثَنَا عَنْ
رَفْعِ الْأَمَانَةِ قَالَ يَنَامُ الرَّجُلُ النَّوْمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيُظَلُّ أَكْثَرَهَا مِثْلَ الْوَكْتِ ثُمَّ
يَنَامُ النَّوْمَةَ فَتَقْبِضُ الْأَمَانَةُ مِنْ قَلْبِهِ فَيُظَلُّ أَكْثَرَهَا مِثْلَ الْمَجْلِ كَجَمْرِ دَخَرَجْتُهُ عَلَى
رِجْلِكَ فَتَنْفُطَ فَتَرَاهُ مُنْتَبِرًا وَلَيْسَ فِيهِ شَيْءٌ ثُمَّ أَخَذَ حَصَى فَدَخَرَجَهُ عَلَى رِجْلِهِ
فَيُصْبِحُ النَّاسُ يَتَبَايَعُونَ لَا يَكَاذُ أَحَدٌ يُؤَدِّي الْأَمَانَةَ حَتَّى يُقَالَ إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا
أَمِينًا حَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ مَا أَجَلَدَهُ مَا أَظْرَفَهُ مَا أَغْفَلَهُ وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ
خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ وَلَقَدْ أَتَى عَلَيَّ زَمَانٌ وَمَا أَبَالِي أَيْكُمْ بَايَعْتُ لِمَنْ كَانَ مُسْلِمًا لِيَرُدَّهُ
عَلَيَّ دِينَهُ وَلَكِنْ كَانَ نَصْرَانِيًّا أَوْ يَهُودِيًّا لِيَرُدَّهُ عَلَيَّ سَاعِيهِ وَأَمَّا الْيَوْمَ فَمَا كُنْتُ لِلْبَايَعِ
مِنْكُمْ إِلَّا فُلَانًا وَفُلَانًا. (الحديث ۶۴۹۷ طرفاه في: ۷۰۸۹، ۷۲۷۶) (۲۰۲۰):

حوزەهێفە -رمزای خوای لی بی- فەرمووی: پێغەمبەری خودا - دروودی
خودای لەسەر بی- دوو فەرمایشتی لەبارەى سپاردەوه پێمان فەرموو،
یەکیکیانم بەچاوی خۆم دی کەهاتە دی، کەبریتی بوو لە هاتنی سپاردە
(ئەمانەت) وە چاوەنواپی ئەوی تریشیانم کە بێتە دی، بریتی یە لەنەمانی
ئەمانەت، واتە: سپاردە. یەکەم: ئەووە بوو فەرمووی پێمان: (ئەمانەت -واتە:
سپاردە- کەهاتە خوارەوه، لەناخی دلی پیاو چاکان وەک چینی سەحابەو
تابیعین بەسروشست سپاردە پەرورم بوون، بەرە بەرە قورئانیش دەهاتە
خوارەوه، سوننەتی پێغەمبەریش لەدوا ئەو دەهات، ئیتر ئەوانیش

به‌فیربوونی قورئان و به‌زانی نی شه‌ریعت، سپارده‌یان به‌باشی و به‌جوانی به‌رو ده‌کرد.

فه‌رمایشتی دووهم نه‌وه بوو باسی نه‌ممانی نه‌مانه‌تی بۆ کردین، فه‌رمووی دروودی خوای له‌سه‌ر بی- (کاتی نه‌مانه‌ت هه‌ل ده‌گیری به‌ره‌به‌ره نامینی، پیاو ده‌بی خه‌وی ئی ده‌که‌وئ، له‌و خه‌وه‌دا سپارده له‌دلی و مرده‌گیری ته‌وه، به‌ره‌به‌ره شوینه‌که‌یشی له‌ناو دلا کویر ده‌بی ته‌وه، له‌سه‌ر نه‌م شیوه‌یه:

یه‌که‌مه‌جار شوینه‌که‌ی وه‌ک نیتکه‌یه‌کی ره‌ش ده‌مینێ ته‌وه، دوو مه‌جار که‌خه‌وی ئی ده‌که‌وئ نه‌وه‌یشی که‌ ماوه له‌دلیا نه‌وه‌یش دم‌راو هیچی نامینی، ئیتر شوینه‌که‌ی وه‌ک تلۆقی ئی دئ، نووری نه‌مانه‌ت، پرووناکی ی سپارده، که له‌دل بار ده‌کا، وه‌ک نه‌و پشکوێه وایه که‌بیینیت به‌هاچی خۆتاو، شوینه‌که‌ی هه‌لتۆقی، سه‌یر ده‌که‌یت قاچت بلۆق ده‌کاو، بلۆقه‌که‌و شوین بلۆکه‌و، تاماوه‌یی ده‌مین، به‌لام پشکوکه نه‌ماوه سکله‌که دیار نییه، نه‌مانه‌تیش که له‌دل باری کرد ئاوایه!

نه‌وجا بۆ روونکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته که‌ پتر، چه‌وێکی هه‌لگرت و تلاینه‌وه به‌سه‌ر هاچی خۆیاو، نیشانی دا که‌پشکوکه ئاوابنی به‌هاچی خۆیا. فه‌رمووی: ئیتر به‌ره به‌ره که‌س متمانه به‌که‌س نا‌کا، تاوای ئی دئ، خه‌ک مامه‌له‌و سه‌ودا له‌گه‌ل یه‌کتری ده‌که‌ن، به‌لام خه‌ریک ده‌بی که‌که‌س نه‌مانه‌ت به‌جی نه‌هین، تاوای ئی دئ پیاوی نه‌مین و ده‌ستپاک واکه‌م ده‌بی، ده‌لین: له‌ناو فیساره خێلدا پیاوێکی ده‌ستپاکی نه‌مین ماوه! وای ئی دئ ده‌بی به‌پاشا گه‌ردانییه‌کی وا، قسه‌و گوتاریان بایه‌خی نامینی، پیاوی واپه‌یدا ده‌بی سه‌نگی ده‌نکه خه‌رته له‌یی جییه، باوه‌رونیمان له‌دلیا نییه، که‌چی پپی ده‌لین: ئای له‌م شا پیاوه، چه‌نده ژيرو هۆشیاره، یاچه‌نده سه‌لارو ناسک و نازداره، یاچه‌نده به‌جه‌رگو ره‌شیدو نازایه! (به‌راستی ئیستا ریک وایه).

حوزهیفه - پرمزای خوای لی بی- دهیفه رموو: نهو سه ردهمه نه ماوه که من
دهربهست نه بووم، که له گهل هه کامیکتانا مامه له و سه ودام بگردایه، ترسم
نه بوايه، چونکه مامه له کاره که نه گهر خوئی موسلمان بوايه، ناپین و دینه که ی
نهیده هیشت که گزی و ناپاکیم لی بکا، خوئه گهر گاورو جووله که ش بوايه،
سه رکاره که ی سه ری، نهیده هیشت که گزی و ناپاکیم لی بکا! به لام نه مپرو
مه گهر له گهل فیساره که س و فیساره که س بتوانم مامه له و سه ودا بکه م و لیان
دلیابم!) . (تاج/ ۱۰ ل ۶۹ / ز ۱۸ / ش ۱ / ت باسی سپارده هه ل ده گری) +
(ریاض/ ۱ ل ۱۸۳ / ز ۲۵ / ز ۲۰۰ / ۲ / باسی هه رمانکردن به دانه وهی نه مانهت -
سپارده-)

۲۰۲۱- عَنْ ابْنِ عَمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ تَجِدُونَ النَّاسَ كِبَابِلٍ مَائَةٍ لَا يَجِدُ الرَّجُلُ فِيهَا رَاحِلَةً. (الحديث
٦٤٩٨) (٢٠٢١):

ئیبنو عومهر - پرمزای خوادایان لی بی- هه رموو: ژنه وتم له خو شه ویست -
دروودی خوای له سه ری بی- دهیفه رموو: (نهو خه لکه بی متمانه، متمانه یان
بی ناکری، مه گهر چونه ها، ههروهک چۆن له سه رد و شتردا، و شتریکی ره سه نت
دهست ناکه وئی که دهست بدا بو سواری ناوا!).

۲۰۲۲- عَنْ جُنْدَبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: مَنْ يُرَاءِ يُرَاءِ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ سَمِعَ سَمِعَ اللَّهُ بِهِ. (الحديث) (٢٠٢٢):

جوندوب - پرمزای خوای لی بی- دهفه رموی: خو شه ویست -دروودی خوای
له سه ری بی- دهفه رموی: (هه رکه سی بو ناوبانگ و شوهرت چاکه و خودا په رستی
بکا، خودا له جیهانا دهیکا به په ندو، له هقیامه تیشا بی پاداشتی دهکا،

(٢٠٢١) أخرجه مسلم في فضائل الصحابة، باب: قوله صلى الله عليه وسلم (الناس كابل
مائة...)، رقم/ ٢٥٤٧.

(٢٠٢٢) أخرجه مسلم في الزهد و الرفاق، باب: من اشرك في عمله غير الله: رقم/ ٢٩٨٦.

و دهه ركه سى بۆ روالهت و ريبازى ههركارى بكا، خودا له رۆژى قىامهتدا
پهردى لهروو ههڵ دهمالى و ريبازى بهكهى ئاشكرا دهكا. (تاج/ ١ ل/ ٧٣ ز/ ١٣
١/ ش/ ت هه رشه كردن له رىا كارى و ريبازى).

٢٠٢٣ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ وَمَا تَقَرَّبَ
إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ
حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أُحِبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَيَدَهُ الَّتِي
يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْظِيئَةٍ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأَعِيدَنَّهُ وَمَا
تَرَدَّدْتُ عَنْ شَيْءٍ أَنَا فَاعِلُهُ تَرَدَّدِي عَنْ نَفْسِ الْمُؤْمِنِ يَكْرَهُ الْمَوْتَ وَأَنَا أَكْرَهُ
مَسَاءَتَهُ. (الحديث ٦٥٠٢) (٢٠٢٣):

ئهبو هوريره -رمزای خوای ئی بی- فهرمووی: خو شه ویست -دروودی خوای
له سه ر بی- فهرمووی: (خودای گه و ره و سه روهر دم فه رموئ: که سئ گه ر بکا
به خو شه ویستیکی من و دوژمنایه تی بکا له گه ل دوستیکی من دا، یاشه ر پئ
بفرۆشی، ئه وه دوژمنایه تی له گه ل مندا ده کاو شه ر به من دمفرۆشی، که واته
باخوئى ئاماده بکا بۆ شه پرکردن له گه ل خو مدا، من خو م شه ری تی دهبه ستم و
له حیاتی ئه و دوسته نازدارم بۆی ده چمه مهیدانی جهنگو شه ری له گه ل
ده کم، وه عه بدو بهنده ی من به هیج شتیکی باش و خو شه ویست وهك ئه وه
خوئى له من نزیک ناکاته وه، که وهك به کردن ئه و شتانه ی فه رزو پئویستم
کردو وه له سه ری خوئى له من نزیک بکاته وه، باشترین هوکار بۆ نزیک بوونه وه
له خوای په رو مردگار، جئ به جئ کردنی فه رزه کانه وه به ره به ره بهنده ی من
به کردنی سوننه ته کان خوئى له من نزیک ده کاته وه و خوئى دینیته پێشه وه،
هه تا خو شه ویست ده بی له لام، جاکاتی بهنده، به کردنی عیباداتی جوان،

(٢٠٢٣) لم یوافقہ مسلم علی حدیث ابی ہریرۃ، (من عادى الى وليا..). (فتح/ ١٣ ص/ ٣١٠)

گه‌یشته نه‌و پایه‌ی که‌ببی به‌خوشه‌ویست و دۆستی من، ئیتر خۆم دهبم به‌گوئ و چاو و ده‌ست بی بۆی! هه‌رجی به‌دلی من نه‌بی و بۆ رمزای من نه‌بی، نه‌گوئ ی ده‌داتی و نه‌ته‌ماشای ده‌کاو نه‌ده‌ستی بۆ دهباو نه‌بۆی ده‌چی! ئیتر منیش بی دلی نه‌و ناکه‌م و دلی ناشکینم، هه‌رجیم ئی داوابکا، به‌بان چاو ده‌یده‌می و به‌ده‌ستی خۆم ده‌یده‌می و به‌بی ی خۆم بۆی دهبه‌م، نه‌گه‌ر په‌نام بۆ بیئێ په‌نای ده‌ده‌م، له‌ کردنی هیج شتێ وه‌ک نه‌وه‌ سی و دوو ناکه‌م، وه‌ک نه‌وه‌ که‌ له‌ کێشانی گیانی موسوئمانا، سی و دوو ده‌که‌م، چونکه‌ نه‌و هه‌زی له‌مردن نییه‌، وه‌منیش هه‌رچه‌ند هه‌زم له‌بی دلی نه‌و نییه‌ به‌لام مردنیش کارێکی ناچاریه‌، هه‌رده‌بی ببی). (ریاض ۱/ ز ۴۷ ژ ۳۸۶/۱ = ل ۳۰۱/ چابی دووهم + ز ۱۱/ ژ ۹۵ ل ۱۰۵ - باسی تیکۆشان و لیبران بۆ خوا، باسی نیشانه‌ی خوشه‌ویستی خوا).

۲۰۲۴ - عَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ كَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ. (الحديث) (۲۰۲۴):

ئه‌م فه‌رموو ده‌یه‌ له‌ ریاض الصالحین دا، له‌عائیشه‌ وه‌ ئاوایه‌: عائیشه‌ی هاوسه‌ری پێغه‌مبه‌ر - دروودی خودا له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رو رمزای خودا له‌هه‌موو هاوسه‌ره‌ پاکیزه‌کانی - فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر - دروودی خوای له‌سه‌ر بی - فه‌رمووی: هه‌ر که‌سێ هه‌ز به‌دیداری خودا بکات، خودایش هه‌ز به‌دیداری نه‌و ده‌کا، وه‌هه‌ر که‌سێ هه‌ز له‌دیداری خودا نه‌کات، خودایش هه‌ز له‌دیداری نه‌و ناکات و هه‌زی له‌چاره‌ی نییه‌، عائیشه‌ فه‌رمووی: منیش عه‌زیم کرد: جا خۆنه‌ی پێغه‌مه‌ری خودا! که‌سمان هه‌ز له‌مردن ناکه‌ین، گوایه‌ ده‌بی خوداش هه‌ز له‌ئێمه‌ نه‌کا؟

(۲۰۲۴) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب/ من أحب لقاء الله أحب الله لقاءه...

خوشه‌ویست - دروودی خوی له‌سهر بی- فه‌رمووی: (مه‌به‌ست نه‌مه نییه که تو تی ی گه‌یشتویت، به‌لام مه‌به‌ست نه‌ومیه کاتی موسولمان له‌سهره مهرگا فریشته‌ی - په‌حمه‌تی خوی لئ‌بی- موژده‌ی رحمه‌ت و په‌زامه‌ندی و ریزلیگرتنی خوی دده‌نی له‌گه‌ل نازو نیعمه‌ت و به‌هره‌ی به‌ه‌شتا، نیت نه‌ویش هیچی وه‌ک نه‌و دنیا بی خوش نابئ، وه‌حه‌ز له‌دیداری خوی ده‌کا، خوداش حوز به‌دیداری نه‌و ده‌کا، ناموسولمانیش کاتی که‌مردن قورتمی ده‌گری، وه‌موژده‌ی سزای سه‌ختی خوی بی دهری، نیت هیچی تری وه‌ک نه‌و جیهان بی ناخوش نابئ، وه‌حه‌ز له‌دیداری خوی نا‌کا، خوداش حوز له‌چاره‌ی نه‌و نا‌کا). (ریاض/ ۴/ ل/ ۱۳۳۶ ز/ ۳۷۰ ژ/ ۱۴۸۱/ ۱ - موسلیم).

۲۰۲۵ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَعْرَابِ جُفَاءً يَأْتُونَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَسْأَلُونَهُ: مَتَى السَّاعَةُ، فَكَانَ يَنْظُرُ إِلَى أَصْغَرِهِمْ فَيَقُولُ: إِنْ يَعِشَ هَذَا لَمْ يُدْرِكْهُ الْهَرَمُ حَتَّى تَقُومَ سَاعَتُكُمْ (يعني موتهم). (الحديث ۶۵۱۱) (۲۰۲۵):

عائیشه - ره‌زای خوی لئ‌بی - فه‌رمووی: گه‌ل جابر پیاو گه‌لیکی سارا نشینی عه‌رب، که‌به‌سوست و شک و ره‌قن، ده‌هاتنه‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر - دروودی له‌سهر - پرسایریان لئ‌ ده‌کرد: کاتی قیامه‌ت که‌ی دئ؟ نه‌ویش ته‌ماشای هه‌ره‌ به‌کۆله‌که‌یانی به‌ته‌مه‌ن ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: (نه‌گه‌ر نه‌م کوره‌ بزی، به‌ر له‌وه‌ی پیر ببئ کاتی قیامه‌تی ئیوه‌ دئ). هیشامی کوری عوروه‌ ده‌یفه‌رموو: واته: کاتی مردنی ئیوه‌ دئ. (تاج/ ۱۰/ ل/ ۲۷۵ ز/ ۱۰۵ - باسی نیشانه‌ی داهاتنی قیامه‌ت).

۲۰۲۶ - ع عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: تَكُونُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُبْزَةً وَاحِدَةً يَتَكَفَّوْهَا الْجَبَّارُ بِيَدِهِ كَمَا يَكْفَأُ

أَحَدُكُمْ خُبْرَتُهُ فِي السَّفَرِ نَزُلًا لِأَهْلِ الْجَنَّةِ فَأَتَى رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ فَقَالَ بَارَكَ الرَّحْمَنُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ أَلَا أَخْبِرُكَ بِنَزْلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ بَلَى قَالَ تَكُونُ الْأَرْضُ خُبْرَةً وَاحِدَةً كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَنْظَرُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْنَا ثُمَّ ضَحِكَ حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِدُهُ ثُمَّ قَالَ أَلَا أَخْبِرُكَ بِإِدَامِهِمْ قَالَ إِدَامُهُمْ بِالْأَمِّ وَتُونَ قَالُوا وَمَا هَذَا قَالَ تَوَزَّ وَتُونَ يَأْكُلُ مِنْ زَائِدَةٍ كَسَدِهِمَا سَبْعُونَ أَلْفًا. (الحديث ٦٥٢٠) (٢٠٢٦):

نهبو سه عیدی خودری - پرهای خوای لی بی- فهرمووی پیغه مبهه - دروودی خوای له سهر بی- فهرمووی: (رؤزی دهستا خیز (قیامت) گوی زهوی دهبی بهیه کولیره، خودا وهندی به زهبرو زمنگ، به دهستی خوی نهم دهستاو نهو دهستی بی دهکا، وهکوو چون یه کی له نیوه له سه فهرا، کولیره بنناگره له بن ناگردا دهرژینیو، که دروستی دهکا، نهم دهستهو نهو دهستی بی دهکا، ههتا توژی پان ببیته وه ناوا، خودا نهم کولیره گوی زهوی یه دهکا به نانی میوانداری بو به هه شتی هکان، له نیستگای مه حشهردا بهر له چوونه به هه شت، وهک بهرکول دخیون! لهو کاتهدا، پایویکی جووله که هات گوتی: نهی باوکی قاسم! خودا پیّت فهر به سهرتا برپژی، باعهرزت بکه م که له رؤزی قیامتا یه که م زیافتهی به هه شتی هکان چییه؟ فهرمووی: (نادهی بلی) گوتی: گوی زهوی دهبی به تاقه کولیره یهک. جووله که کesh فهرمایشته که ی پیغه مهری، سه بارمت به بوونی زهوی به کولیره دووباره کرده وه. پیغه مبه ریش - دروودی خوای له سهر بی- ته ماشایه کی واتا به خشی نیه ی کردو ته واو پیکه نی، ههتا خری پاشینه کانی وه دهرکه وتن، چونکه قسه ی جووله که که گوته ی ته ورات بوو، پکی فهرمایشته که ی پیغه مبهه بوو، پاشان جووله که که گوتی: باپیّت بلکیم و عهرزت بکه م که پیخوره که شیان چییه؟!، کابرای جووه گوتی: پیخوره که یان بالامو نوونه، هاوړپیان فهرموویان: بالام چییه و نوون چییه؟

کابرای جووه گوتی : بالام گاجووته و نونیش ماسی و نههنگه، له پارچه گوشته زیادهکهی جگهری نهم دوانه، که خوشتین پارچه یانه، حهفتا هزار بهههشتی لی دهخون). (تاجی کوردی/ ۱۰ ل/ ۳۶۰ ز/ ۱۸ ز/ ۳- باسی حهشر لهسر زهوییهکی نوئی دهکری) + (تاج/ ۱۰ ل/ ۴۷۱ ز/ ۱۴۷ ز/ ۱- باسی یهکه م خوراک و یهکه م خواردنه وهی خه لکی بهههشت) + (تاجی کوردی/ ۶ ل/ ۱۱ ز/ ۳ ز/ ۷- تهفسیری سووردهتی بهقه ره).

۲۰۲۷- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقِيٍّ قَالَ سَهْلٌ أَوْ غَيْرُهُ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لِأَحَدٍ. (الحديث ۶۵۲۱) (۲۰۲۷):

سههلی کوری سهعد- پهزای خوای لی بی- فهرمووی: زنهوتم لهزاری پیرۆزی پیغه مهر خوی- دروودی خوای لهسر بی- دهیغه رموو: (پۆزی قیامت، مهردوم هه موو لهسر زهمینیکی سپی مهیلهو سوور، حهشر دهکری، که وهک کولیره ی باراشی پاک کراوی بیژراوهی بی سووس و که پهک وایه).

سههل- یایهکیکی تر- لهگیره رموهکانی نهم فهرموودهیه فهرمووی: (نهو زهوی یه، زهوی یهکی تری نوئی یه جیایه لهم عهردهی ئیستای خویمان، که ئیستا لهسهری دهزین له بهر نهوه نیشانهی خاوه نییتی و په یوهندی و دیاریکردنی جیگه و ریگه ی پیوه نییه، بهههر چوارلادا ههتا چاو برکا، دهشتیکی سافی بی بهرزی و نزمی و بی نیشانه و شوینه واره). (تاج/ ۱۰ ل/ ۳۶۰ ز/ ۱۸ ز/ ۲- ش- حهشر لهسر زهوییهکی نوئی دهکری).

۲۰۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى ثَلَاثِ طَرَائِقَ رَاغِبِينَ رَاهِبِينَ وَاثْنَانِ عَلَى بَعِيرٍ وَثَلَاثَةَ عَلَى بَعِيرٍ

وَأَرْبَعَةً عَلَى بَعِيرٍ وَعَشْرَةً عَلَى بَعِيرٍ وَتُحْشَرُ بِقِيَّتِهِمُ النَّارُ ثَبِتُ مَعَهُمْ حَيْثُ بَاقُوا وَثَقِيلُ مَعَهُمْ حَيْثُ قَالُوا وَتُصْبِحُ مَعَهُمْ حَيْثُ أَصْبَحُوا وَتُمْسِي مَعَهُمْ حَيْثُ أَمْسَوْا. (الحديث ٦٥٢٢) (٢٠٢٨):

ئەبو ھورەیرە -پەزای خوای لی بی- ھەرمووی: ھەزەرت -دروودی خوای لەسەر بی- ھەرمووی: (توژی لەپیش بەرپابوونی ھیامەتدا، ھەشری لەجیھاندا دەبی، لەم ھەشرەدا مەردوم بەسێ کۆمەل کۆدەکرێنەو، دەستە یەكەم: پێشەنگەکانن، ئارەزوومەندی دیداری خودان و لەرپابووردوویان بیزارن، چونکە ئەوەندە تامەزرۆی دیداری خودان، لەھەموو شتێکی تر بیزارن.

دەستە ی دووەم: ئەوانەن کە دوو کەس ، یا سێ کەس، یا چوار کەس، یا پێنج کەس، یا شەش کەس، یا ھەوت کەس، یا ھەشت کەس، یا نۆکەس، یا دەکەس، بەسەرەو بەنۆرە بەرودوا سواری یەك و شتر دەبن، یاخود دوو کەس دوو کەس، یا سێ کەس سێ کەس، پێکەو لەپاشکۆی یەكتری یەو سواری یەك و شتر دەبن و... تاد. وەھەرچی لەمانە مایەو ئەو دەستە ی سییەمن و، ئایەخی ھەرسێ دەستەکەن، ئەمانە پیادەن بەپێ دەپۆن، ئاگر وەك شوان دەیاندا تە بەرو وەك رات بەرەو سارای مەحشەرییان دەخوێ، ئیتر چەند پۆژ بەرپۆھەن ئاگرە کەش لەگەڵیان، لەھەركوێ شەو بکەنەو ئاگرە کەش بەدیاریانەو شەو دەکاتەو، لەھەر کوێ نیومروان وچان بگرن، ئاگرە کەش لەویدا لەگەڵیان وچان دەگری، لەھەر کوێ بەیان بکەنەو ھەروەھا، وەلەھەر کوێ ئیوارەیان لی بی ھەروەھا -ش. (تاج/ ١٠ ز/ ١١٧ ل/ ٣٥٨ ز/ ٤).

٢٠٢٩ - عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تُحْشَرُونَ حُفَاةَ غُرَاةٍ غُرًّا. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجَالُ وَ

النِّسَاءُ يَنْظُرُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ؟ فَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْأَمْرُ أَشَدُّ مِنْ أَنْ يَهْمَهُمْ ذَلِكَ. (الحديث ٦٥٢٧) (٢٠٢٩):

عائیشه - رمزای خودای لی بی - فہرمووی: پیغہمبہر- دروودی لہسہر - فہرمووی: (نیوہ ئہی بہرہی ئادہمیزادا لہرؤزی قیامہتا بہرووت و قووتی و بہپیخاوسی و بہسوننہت نہکراوی، حہشر دہکرین و کؤدہکرینہوہ بو لیپرسینہوہ.

عائیشہ فہرمووی: منیش گوتہ: ئہی پیغہمبہری خودا! پیواوان

و ژنان پیکہوہ دہبن، خو ئہوہ تہماشای شہرمگای یہکتری دہکەن! نایا وایہ یانا؟ فہرمووی: (لہبہر دیزواری ہہلویست و سہختی ئہو دہمہ، کی دہیپہرژیتہ سہر شتی وا، کی وەك خودا لہقورئانا دہفہرموی: (لکل امری منہم یومئن شان یغنیہ ۳۷/۸۰ - واتہ: لہو رؤژمدا بارودؤخ و ہہلویست و اشلوق و سہخت و سہخلەت دہبی، کەس نایپہرژیتہ سہر کەس، ہہرکەسی ئالوہ بہدەردی خوئیہوہ نایپہرژیتہ سہر شتی وا، مشووری کاری خوئی دہخوات و بەس!) . (تاجی کوردی/ ۷ ل/ ۲۳۷ ز/ ۶۳ - تہفسیری سوورہتی عہبہسہ ۳/ ز) + (ریاض/ ۱ ل/ ۳۸ ز/ ۵۰ ز/ ۴۱/۱۶ - ترسان لہقاری خودا - ش).

۲۰۳۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَغْرَقُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَذْهَبَ عَرْقُهُمْ فِي الْأَرْضِ سَبْعِينَ ذِرَاعًا وَيُلْجِمُهُمْ حَتَّى يُلْغَ آذَانُهُمْ. (الحديث) (٢٠٣٠):

ئەبو ھورەیرە - پەزای خوای لی بی- فہرمووی: حەزەمت - دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (لہرؤزی ژیانہوہدا ئہو خەلکە دہکەونہ سہخلەتیہکی

(٢٠٢٩) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: فناء الدنيا، وبيان الحشر يوم القيامة،

رقم/ ٢٨٥٩.

(٢٠٣٠) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب/ في صفة يوم القيامة، رقم/ ٢٨٦٣.

واوه نارەق دەکەن، ئارەقێکی زۆر زۆر، تەنانەت حەفتا بال ئارەقیان بەناخی زەویدا دەچیته خوارەوه، وەکی تریش پەنگاوی ئارەقی لەشیان وانهوق دەکاتەوه، هەتا دەگاتە لاغاویمان، گەلی جار دەگاتە بناگۆی یان! . (ریاج ١/ ل ٣١٤ ژ ٤٠٣/٨ ش).

٢٠٣١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدَّمَاءِ. (الحديث) (٢٠٣١):

دیسان فەرمووی: پێغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بێ- فەرمووی: (لەرۆژی قیامەتا، یەكەم شت كە ئادەمیزاد لەسەری دادگایی مەحکەمە دەکری، مەسەلەو پرسی خوین رشتن و پیاکوشتنە. لەگێرپانەوێهەکی تاج دا دەفەرمووی: (یەكەم شت كەبەندە لەسەری بەرپرسی (موحاسبە) دەکری، مەسەلە ی خوین رشتنی ناهەق و كوشتنە). (تاجی كوردی/ ٣ ل ٢٠٠/ ٨١ ز ٢/ ش/ ت/ ن) + (ریاض/ ٤ ل ١٣٣٤ ز ٣٧٠/ ٣٨/ ١٨٤٥).

٢٠٣٢- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا صَارَ أَهْلُ الْجَنَّةِ إِلَى الْجَنَّةِ وَصَارَ أَهْلُ النَّارِ إِلَى النَّارِ أَتَى بِالْمَوْتِ حَتَّى يُجْعَلَ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ ثُمَّ يُدْبَحُ ثُمَّ يُنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ لَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ لَا مَوْتَ فَيَرْدَادُ أَهْلَ الْجَنَّةِ فَرَحًا إِلَى فَرَحِهِمْ وَيَرْدَادُ أَهْلَ النَّارِ حُزْنًا إِلَى حُزْنِهِمْ. (الحديث) (٢٠٣٢):

ئێبنو عومەر -رەزای خوادایان ئی بێ- - رەزای خودا لەخۆی و بابی - فەرمووی: خۆشەویست - دروودی خودای لەسەر - فەرمووی: (کاتێ بەهەشتیەکان لەبەهەشتا جیگیر دەبن و تیادا دا دەمەزرێن، و مەهروهەا دۆزەخیهکانیش لەدۆزەخ دا مۆل ئەدرێن، ئەوجا جاترچییهك جار هەل دەداو

(٢٠٣١) أخرجه مسلم في القسامة، باب/ المجازاة بالدماء في الآخرة ... رقم/ ١٦٧٨.

(٢٠٣٢) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: النار يدخلها الجبارون، ٢٨٥٠.

به‌دهنگی به‌رز بانگ ده‌کا؛ نه‌ی دانیش‌توانی به‌هه‌شتا گوئ بگرن، نه‌وانیش گوئ قولاخ ده‌کهن و دهنوارن، دیسان بانگی دۆزه‌خیه‌کان ده‌کاو ده‌ئی: نه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خ! گوئ بگرن، نه‌وانیش گوئ قولاخ دمبن و دهنوارن! نه‌وجا مردن دینن، له‌شیوه‌ی به‌رانیک‌ی ته‌ودا، له‌سه‌ر شووره‌که‌ی نینوانی به‌هه‌شتا و دۆزه‌خ که‌پیی ده‌گوترئ نه‌عرف، پرایده‌گرن، جارچییه‌که به‌هه‌ردوولا ده‌ئی: نه‌مه دهناسن؟ ده‌ئین: به‌ئی نه‌مه مردنه، هه‌موویان به‌باشی جاویان لییه‌تی، جایه حیای کوپی زه‌که‌ریا به‌رانه‌که پال ده‌خاو سه‌ری دمبپئ، نه‌نجا جارکیش بانگه‌واز هه‌ل ده‌دا: نه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شتا خوشی له‌ئیه‌وه، موژده‌تان لی بی، ئیتر مردن نه‌ما، هه‌تا هه‌تایه له‌به‌هه‌شتا به‌خوشی ده‌ژین! وه نه‌ی خه‌لکی دۆزه‌خ! هۆربه‌بانی چاوتان، دهرگای ئومیدتان به‌ئیجگاری لی داخرا، ئیتر مردنیش نه‌ما، هه‌تا هه‌تایه نه‌مه شوینتانه! جابه هه‌شتیه‌کان به‌م بۆنه خوشه‌وه نه‌ومنده‌ی تر که‌یفخوش و شادمان دمبنو، دۆزه‌خیه‌کانیش به‌هوی نه‌م رووداوه دل نه‌زینه‌وه نه‌ومنده‌ی تر خه‌مبارو خه‌فه‌تبار دمبن. (تاج/٧ ل/١٩ ز/٢ ژ/٢ ش/ت-ته‌فسیری سوورمه‌تی مه‌ریه‌م).

٢٠٣٣- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَقُولُونَ لَبَّيْكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ فَيَقُولُ هَلْ رَضِيتُمْ فَيَقُولُونَ وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبُّ وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نَعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فَيَقُولُ أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُونَ يَا رَبُّ وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُ أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا. (الحديث ٦٥٤٩ - طرفه في: ٧٥١٨) (٢٠٣٣):

نه‌بو سه‌عیدی خودری -رمزای خوای لی بی- ووی: خوشه‌ویست -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ووی: خودای پاک و پیروزو مه‌زن، به‌به‌هه‌شتیه‌کان

(٢٠٣٣) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب: إحلال الرضوان على أهل الجنة، رقم:

دەفەر موی: ئەی خەلکی بەهەشت! ئەی بەهەشتینە! ئەوانیش بەیەك دەنگ دەلێن: بۆھرموو ئەی پەروردگارمان! ھەمیشە نێمە بەندە ی کە مەر بەستەین و ئامادەین بۆ جێ بە جێ کردنی فەرمانەکان، سەرچاوەی گشت خێرو خۆشی و بەھرمیی، والە ھەردوو دەستی توانایی تۆدا، خودای گەورە دەفەر موی: ئایا بەش و بارە ی باشی خۆتان لەبەھەشتا رازین و پێی خوشنودن؟ دەلێن: ئەی بۆ رازی نابین، لەم بەش و بارە باشە، کە تۆ داو تە بە نێمە دەبێ باشتەر ھەبێ؟ کۆی تر بەش و بارە ی وا زۆر باشی پێ دراو؟ خودا دەفەر موی: ئەدی دەلێن چی ئەگەر لەو مەیش باشتەر تان پێ خەلات بکەم؟ دەلێن: جاشتی واھە یە دەبێ چی شتێ ھەبێ کە لەو بەشتەر بێ؟! دەفەر موی: (خۆشنودی و رمزامەندیی خۆمتان دەدەمێ و لێزە مە ی لێراز بپوونی خۆم دا دیمبارێنم بە سەرتاندا و لەناو بەھەشتی ریزوانی خۆما جێتان دیکە مەو و ئیتر بەھۆی ئەو وە ھەتا ھەتایە و ھەرگیزا و ھەرگیزو قەت قەت و بپرای بپرای لەم رۆ بەدواو لێتان ناپرنجێم). (ریاض ٤/ ل ١٤٠٦ ز/ ٣٧٢ ز/ ١٨٩٤/ ١٥ ش - ب+م - ئیمامی بوخاری و ئیمامی موسلیم - رمزاو رەحمەتی خودایان ئی -).

٢٠٣٤ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا بَيْنَ مَنْكِبَيْ الْكَافِرِ فِي النَّارِ مَسِيرَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ لِلرَّاكِبِ الْمُسْرِعِ. (الحديث ٦٥٥١) (٢٠٣٤).

ئەبو ھوریرە - رمزای خوای ئی - دەفەر موی: خۆشەویست - دروودی خوای لەسەر بێ - دەر فەر موی: (لەشی دۆزەخیەکان ئەو دندەزل و گەورمە ی، تەنانەت بەینی ھەردوو سەر شانێ ناموسوڵمان، لەدۆزەخ دا، سێ رۆژە رێگە یە، بەرپۆشتنی سواری خێراو تیژ رەو). (تاجی کوردی ١٠ ل ٤٩٨ ز/ ١ ز/ ١٥٢).

(٢٠٣٤) أخرجه مسلم في الجنة، وصفة نعيمها، باب: النار يدخلها الجبارون و الجنة يدخلها

روونكر دىنەۋە:

لەفەرمايشى دانەرى تاجول ئوۋوول و شىخى عەسقىلانى و مامۇستاي
 عەينى و زاناپان دەرەكەۋى كە: (كۆمەللى فەرموودەى بەھىز ھەيە، كەمى
 لەناو خۇيانا جۆرە جىاۋازى يەكيان ھەيە، قسە لەچۇنىتتى و گەورەو بچوۋكى
 ئەندام و لەشى بىباۋەرەن دىكەن لەناو دۆزەخا، ۋەك ھەندى فەرموودە باسى
 ئەۋە دەكا كەھەندى لەناموسولمانەكان زۆر زەبەلاح و فەلەتەنن، تەننەت
 كاكىلەيەكيان بەقەد كىۋى ئوۋو دىبى، يالەنەرەمەى كۆى ناموسولمانەۋە،
 ھەتا سەرشاخ، ماۋەى ھەۋت سەد سائە رېگەيە، يانەستوۋرى پىستەكەى سى
 پۆۋە رېگەيە، يان ئەستوۋر پىستەكەى چل و دوۋبالە، كابرايەكى زەبەلاح، يا
 جى قىنگى ناموسولمان لەناو ئاگرى دۆزەخ دا، بەقەد نىۋانى رەبەزەو مەدىنە
 دىبى، يابە قەد نىۋانى مەككەو مەدىنە دىبى، يازمانى ناموسولمان، فرسەخى،
 دوو فرسەخ رادەخى، خەللى بەسەرەيدا دەرۋىن و بەپى دەيشىلن، ۋەھەندى
 فەرموودەى تر باسى ئەۋە دىكەن، كەجەستەى دەعيە زل و خۇبەزلزانەكان
 زۆر بچكۆلەن، ۋەك دەفەرەمۇ، خۇبەزلزانەكان، كاتى ھەشەر دەرۋىن، لەپۇزى
 قىامەتدا، بەقەد مىروۋچەيەك دىبى، لەسەر شەكل و شىۋەى پىاۋ دىبى.
 ۋەگەللى فەرموودەى تىرى لەم بابەتەنە ھەيە، كەباسى چۇنىتتى و چەندىتتى
 ئەندام و لەش و قەبارەى ناموسولمانان لە دۆزەخادەكەن، لەگەل ھەندى
 جىاۋازى لەھەندى لايەنەۋە، لەناو ئەم فەرموودانەدا، ئەمەيش قەيدى نىيە
 چۈنكە:

۱. لەپەلەى يەكەما، مەبەست لەم دەرۋىنەنە، ئەۋەيە كە موسولمان لەھالى
 شىرى بىباۋەرەن ھالى بىبى، كەلەدۆزەخا چەندە سزايان سەختە،
 ۋەشەپتان و دەستەى شەپتان تەفرەى نەدەن و لەقارو بىباكى خوداى
 گەورە بىرسى، ۋەھەمىشە ئەۋ پۆۋە رەشە و ئىش و ئازارو سزاي دۆزەخى
 لەبەر چاۋبى.

٢. سزای دۆزه خیه کان له دۆزه خ دا هه موو وه کوو یه ک نین، به لکوو جیاوازییه کی زۆر هه یه له نیوانی چه ندی و چۆنی ی سزای دۆزه خیه کاند، سزای فیرعه ون و نه مروودو شه ددادو نه بو جه هل، گه ل قورسو سه ختره، له سزای ناموسو لمانیکی ره شوکی، که نه داوای خوایه تی کردبی، نه زو لئو زۆری له که سی کردبی، ته نیا له سه ر بیباوم په که ی سزا بدری.
٣. گه ل جار جووری سزاو چۆنی تی له شو جه سته یان، ناماژمیه بۆ تاوانه کانی جیهانیان، وه ک حه شرکردنی دمه یه زلان، له سه ر شیوه ی پیاوی به قه د میرووله یی بی!
٤. بۆیه جه سته و نه ندامه کانی بی باوم پران گه و ره ده کرین، هه تا به پی ی نه وه سزاو نازار زیاتر به چیژن.
٥. ئەم جوۆره جیاوازی یانه هه موو ته ئویل کراون، له بهر نه وه هیج کی شه پیی دروست ناکهن، بۆ نمونه ده لێن: هه ندی بیباوم به پی ی تاوانه که ی، نه ستوری چه ره مه که ی سی پۆژه پێگه یه، وه مه ندی کی تر، نه ستووری پیسته که ی چلو دوو باله، به پی ی تاوانه که ی، وه مه ندی تر پینچ پۆژه پێگه یه له بهر هه مان هۆ...تاد.
٦. که سی به چاوی ژیری، سه ره منجی حا لی ژیا نی زۆرینه ی دروستکراوان بدا، له م جیهانی په که مه دا، که به تان و پۆی مه ی نه ت و خه م و خه فه ت و ئیش و نازارو کاره ساتی دلته زین چنراوه و ته نراوه، بۆی دمرده که وئ که لایه نی تاریکی ژیان، نموونه یه که له ژیا نی ناو دۆزه خ، نه و هه مکه ئیش و نازارو ترس باره و دمر باره و هه زار هه زار باره دمه نه وه، تابلۆیه کن له تابلۆکانی ژیا نی دۆزه خ، یه ک چه رکه نییه له م ژینه دا، که ئیش و نازارو خه م و خه فه ت و مه ی نه ت، وه ک قیسه پ نه بارئ، وابه بهر چاومه که پۆژانه به ملیۆنه ها پۆح ده کی شری، له شو بی سه ره ده کری، گوڕ په له بهر دایک هه لده کری، گیانه به رانی بی تاوان دمه بن به ژیر هه ره سی بوومه له ره زه و

رووخانی دارو پەردمووهوه، لافاوی مەرگ، بەهەزارویەك ناووهوه، گیانی نازداران دروینە دەگا، پۆژانە بەهەزاران لاوو پیرو کچو کوپو ژن و پیاو دمبن بەداوی شیر پەنجە و دمردی کوشندە تروهوه، هەر موپتەلایە، بەسەل، بەدمەسەل لەژێر باری نیش و ئازاری گولی و گەپری و دمردی بی دمەرمانا دمەتلیتەوه، ئەم هەموو ئازەلە لەقەسابخانەکانا سەردەپڕین، ئەم هەموو مەل و مۆرو ئاسک و بزە و مەرپە، بەردەوام، گورگو شیر و پلنگ و هەلۆو دال، پەلپەلیان دەمەن و چاو و دل و جەرگیان لەت لەت دەمەن! تەنانەت دمەریاکان بەو زلی و پانی و پۆرییە خیان، سوور بوون بەخوینی ماسی سە هەلدراو و نەهەنگی شەقوپەفکراو، بەهاران ئەم هەمەکیانە بەرە خنجیلانە لەدایک دمبن، بەهەزارو یەك شیوه رازاونەتەوه، کەچی لەپایزا نا بەبی تاوان، وەیشوومەو گەردەلوولی سەرماو سوڵە، لەبەهەشتی ژین وە دمەریان دمەنی!.

دهی ئەم کۆمیدی یە سەرمەدی، ئەم شانۆی مەرگەساتە ئەم بەردەوامبوونی ئەم هەموو نیش و ئازار و ئەشکەنجەییە، بەلگەییە لەسەر بی باکی ی خودا، هەروەک نمونەییە کە لەژیانی ناو دۆزەخی ئەو جیهان. خواپەنامان بدا. (بڕ/تاج/ ١٠ ل/ ٤٩٧ ز/ ١٥٢ ژ/ ١ + ٢ + ٣ + ٤ + ٥ ز/ ١٥٥ ژ/ ١ + ٢ + ٣).
 ٢٠٣٥ - عَنْ أَسْبُنْ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بَعْدَ مَا مَسَّهُمْ مِنْهَا سَفْعٌ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فَيَسْمِيهِمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَهَنَّمِيِّينَ. (الحديث) (٢٠٣٥):

ئەنەسی کۆری مالیک - رمزای خودای ئی بی - فەرمووی: خۆشەویست - دروودی لەسەر بی - فەرمووی: (کۆمەلای دۆزەخی لەدۆزەخ دمەردەچن، کەلەوهو بەر ئاگری دۆزەخ مۆری پیاو و ناو و داخی کردوون و کردوونی

(٢٠٣٥) أخرجه مسلم من حديث أبي سعيد، وزاد فيه: فيدعون الله فيذهب عنهم هذا الاسم

به سووته مهرؤ، جائه مانه که ده چنه ناو به ههشت، به ههشتیه کان پئیان ده لئین له ناو به ههشتا؛ کۆنه دۆزه خی یه کان! جاله خوا دوا ده کهن ئهم ناو میان له کۆل ده کاته وه).

۲۰۳۶- عن الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَخْطُبُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ أَهْلَ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَرَجُلٌ تَوَضَّعَ فِي أَحْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ. (الحديث ۶۵۶۲) (۲۰۳۶):

نوعمانی کوپی به شیر - رهزای خوای لی بی- فهرمووی: له خو شه ویستم بیست ده یفه رموو: (له پۆزی قیامهتا، ئهو که سهی که له هه مووان سزای سوو کتره، کابرایه که دوو پشکو ناگر ده خه نه سه ره دوو بهری پی ی، می شکی پئیان دیته کو، وه که مه نه ل و حه و جو شی سه ره ناگر). (تاج/ ۱۰ ز/ ۱۵۵ ل/ ۵۰۷ ز/ ۳+۲+۱).

تیبینی: لهو دوو لیسته دا، که له سه ره تای بهرگی دوو ده مو بهرگی چواره مه وه، بو ژیا ننامه ی ها وه لانی پیغه مه رو هه ندی له پیاوانی رشته کان نوو سراون، له زۆرینه ی ژماره کانا ئاماژه بو ژماره ی ته جریده که وه فه تچ کراوه ئاوا: (۲۸/۳۰ - ئه بو زمری غیفاری = ژماره/ ۲۸ ته جرید = ژماره/ ۳۰ فه تحو لباری). له هه ندی ژماره ییش دا، ئاماژه بو ژماره ی ته جریده که به ته نیا کراوه، یا بو ژماره ی فه تحه که به ته نیا کراوه، که واته: ئه گه ره ته رجه مه ی حا لی که سایه تی یه که له ژماره ی ته جریده که دا نه بوو، ته ماشای ژماره ی فه تچ فهرمو وده که بکری.

۲۰۳۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَدْخُلُ أَحَدٌ الْجَنَّةَ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ لَوْ أَسَاءَ لِيَزْدَادَ شُكْرًا وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ إِلَّا أَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ لَوْ أَحْسَنَ لِيَكُونَ عَلَيْهِ حَسْرَةٌ. (الحديث ۶۵۶۹) (۲۰۳۷):

ئەبو ھوریرە - ڕەزای خۆای ئی بئ- ھەرمووی: پێغەمەر - دروودی خۆای لەسەر بئ- دەفەرموئ: (ھەموو کەسێ لەبەھەشتا، بە چاوی خۆی جێگەی خۆی لەناو دۆزەخا دەبینی، پێی دەلێن: ئەم شوینی تۆ بوو، ئەگەر خراپەکار بوویتایە، ھەتا زیاترو باشتر سوپاسی خودا بکا، لەسەر ئەو بەھەرەو نازو نیعمەتە ی کە واتیادا، ھەروھا گشت دۆزەخییەکانیش، کەدەچنە ناو دۆزەخ ھەرکەسەیان لەناو بەھەشتا جێگەی خۆی نیشان ئەدری، پێی دەلێن: ئەم شوینە خۆشە جێگەی تۆ بوو، ئەگەر پێگەی راستت بگرتایەو لەجیھانا ئیمانت بەینایەو کاری باشت بکردایە، ھەتا پتر داخو خەم و خەفەت بخواتو ناھی سەرد ھەلکێشی). (تاج/ ۱۰/ ز/ ۱۵۷/ ل/ ۵۱۰/ ز/ ۳).

۲۰۳۸- عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ وَمَاؤُهُ أَيْضٌ مِنَ الْوَرَقِ وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ وَكَيْزَالُهُ كَنْجُومِ السَّمَاءِ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا. (الحدیث ۶۵۷۹) (۲۰۳۸):

عەبدوللای کورێ عەمر - ڕەزای خوادایان ئی بئ- ھەرمووی: پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بئ- دەفەرموئ: (ئەندازە ی گەورە یی ھەوزی کەو پەری من رێ ی مانگە رێ یەگە، ئاوە کە ی لەچرێ شیر ترە، بۆنی لەبۆنی میسک خۆشترە. گۆزە ئەو شەربەکانی دەوری، کە ئاویان ئی دەخۆنەو، لە ئەستێرە ی ناسمان زۆرتەر، ئەو ی ناوی کەوسەریان پێ بخواتەو، ھەرگیز تینووی نابێ). (تاجی کوردی/ ۱۰/ ز/ ۱۲۷/ ل/ ۲۸۳/ ز/ ۷+۶+۵+۳+۲+۱+۴).

(۲۰۳۷) لم يوافقہ مسلم علی تخريج أبي هريرة (لا يدخل الجنة أري مقعده..) (فتح/ ۱۳)

المترجم-

ص/ ۳۱۰ خاتمة كتاب الرقاق).

(۲۰۳۸) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا صلى اللهم عليه وسلم و صفاته،

۲۰۳۹- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَمَّاكُمْ حَوْضٌ كَمَا بَيْنَ جَرَبَاءَ وَأَذْرُحَ. (الحديث ۶۵۷۷) (۲۰۳۹):

ثیبنو عومەر -پرہزی خوادایان لی بی- فہرمووی: پیغہمبہر -دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (حہوزئی لہدمرگای بہہہشتا والہ ہشتیانہود، لہجہرباود ہہتا نہزروح دمبی). (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۸۲ ز/ ۱۲۷/ ۱/ ش).

۲۰۴۰- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَدَرْتُ حَوْضِي كَمَا بَيْنَ أَيْلَةَ وَصَنْعَاءَ مِنَ الْيَمَنِ وَإِنَّ فِيهِ مِنَ الْبَارِيقِ كَعَدَدِ نُجُومِ السَّمَاءِ. (الحديث ۶۵۸۰) (۲۰۴۰):

نہنس کوری مالیک -پرہزی خوای لی بی- فہرمووی: خوٰشہویست -دروودی خوای لہسہر بی- فہرمووی: (نہندازہی حہوزہکھی من لہہہندی شوینیا، لہنہیلہود کھوا لہشام، ہہتا صہنعاو دمبی کھوا لہیہمہن (ئیستہ پیٹہختی کواماری یہمہنہ) وہک ژمارہی نہستیہری ئاسمانیش پیالہو جامو مہسینہو سوراحی وا لہسہر). (تاج/ ۱۰ ل/ ۲۸۳ ز/ ۱۲۷/ ۳/ ش).

۲۰۴۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ بَيْنَا أَنَا قَائِمٌ إِذَا زُمْرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَيْنِي وَبَيْنِهِمْ فَقَالَ هَلُمَّ فَقُلْتُ أَيْنَ قَالَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ قُلْتُ وَمَا سَأَلْتُهُمْ قَالَ إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بِغَدِكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى ثُمَّ إِذَا زُمْرَةٌ حَتَّى إِذَا عَرَفْتُهُمْ خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَيْنِي وَبَيْنِهِمْ فَقَالَ هَلُمَّ قُلْتُ أَيْنَ قَالَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهِ قُلْتُ مَا سَأَلْتُهُمْ قَالَ إِنَّهُمْ ارْتَدُّوا بِغَدِكَ عَلَى أَذْبَارِهِمُ الْقَهْقَرَى فَلَا أَرَاهُ يَخْلُصُ مِنْهُمْ إِلَّا مِثْلُ هَمَلٍ النَّعَمِ. (الحديث ۶۵۸۷) (۲۰۴۱):

(۲۰۳۹) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا و صفاته، رقم/۲۲۹۹.

(۲۰۴۰) أخرجه مسلم في الفضائل، باب: إثبات حوض نبينا و صفاته، رقم/۲۳۰۳.

(۲۰۴۱) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة فيمن يدفع عن الحوض (فتح/ ۱۳)

ئەبو ھورەیرە - پەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بئ- فەرمووی: (جاری لەخەوما، لەسەر ھەوزی کەوپەرەم پراوەستا بووم، بۆ پێشوازی لەھاتوانی ئۆمەتەم، کە دین بۆ دینی من و نوشتین لەناوی ھەوزی کەوپەرەم، ئەوەندەم زانی کۆمەڵی خەڵک ھاتن، کەھاتنە پێشەوہ ناسیمنەوہ، کەچی فریشتەیی لەشیوہی پیاویکا، کەوتە نیوانی من و نیوانی ئەوانەوہو، نەپھیشت پتر بێنە بەرەوہ، ئەوجا فەرمووی بەو کۆمەڵە: دەی وەرن، منیش بەفریشتەکەم گوت: دمیانیئیری بۆ کوئی؟ فەرمووی: بەخودا دمیانیئیرم بۆ دۆزەخ. گوتەم: بۆ چییان کردووە، کەوا دمیانیئیری بۆ ئەو شوینە؟ فەرمووی: ئەمانە لەپاش تۆ پاشەو پاش لەدین وەرگەرا بوون و پاشگەز بوو بوونەوہو لەتۆ ھەل گەرابوونەوہ، ھەروا لەدوا ئەمانە کۆمەڵی تریش دین، ئەوانیش ھەروا، خۆشەویست فەرمووی: (جا وابزانم زۆر کەم لەم کۆمەڵانە قوتاریان دەبی، وەک چۆن وشتی بەرەلا کرابی و پشت گوی خرابی، کەم وا دەبی ئەو وشتەرە زەگاری ببی و سەری تیا نەچی و لەناو نەچی). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٨١ ز/ ١٢٦ ز/ ٤).

٢٠٤٢- عن حارثة بن وهب رضي الله عنه قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم و ذكر الحوض فقال: كما بين المدينة و صنعاء. (الحدیث ٦٥٩١) (٢٠٤٢):

حاریثە کۆری وەھب - پەزای خۆای ئی بئ- فەرمووی: جاری پێغەمبەر - دروودی خۆای لەسەر بئ- باسی ھەوزی کەوپەرەم بۆمان دەکرد، گویم لێی بوو دمیافەرموو: (ھەوزەکەم لەمەدینەوہ ھەتا صەنعای یەمەن دەبی!). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٨٢ ز/ ١٢٧ ز/ ٢-ش).

روونکردنه وه:

باسی چهوزی که وئهر، له تاج داوا له بهرگی/ ٥ ل/ ٢٨٧ ههتا ل/ ٣٨٣، نه صله
 عهرمبی یه که، که بریتی یه له ته وای زنجیره ی/ ٢٢٧، ٢٢٦، ٢٢٥، که نه م سئ
 زنجیرمیه له باره ی نه م چهوزموه، بهر یز: ٥ + ٧ + ٣ = ١٥ پازده فهرموودمیان
 له خو گرتووه، نه م پازده فهرموودمیه، نه گهر بهر یز له یه که وه ههتا پازده
 ژماره یان بۆ دابنری، ژماره/ ٢+٣+٦+٧+٨ نه م پینجه یان موته فقهووه له یهین،
 واته شیخی بوخاری و شیخی موسلیم ریوایه تیان کردوون، بوخاری
 له صه حیجی بوخاریداو موسلیم له صه حیجی موسلیم دا، که نه م دوو کتیبه
 پیروژه له پاش هورنان دروستترین پهراوی سوننه تن. ژماره/ ٤+٩+١٤ نه م سئ
 یهشیان بوخاری گیراونه ته وه. ژماره/ ١٠+١١ نه م دوووشیان موسلیم ریوایه تی
 کردوون. مامۆستای عه سقه لانی - په حمه تی خودای لئبی - دمه فرموی؛
 (هورگوبی و قازی عه یاج دمه فرموون، به پی ی دمه فرموون، به پی ی
 فهرمووده ی ساخ، چهوزه که ی پیغه مهر، که مه شهووره به چهوزی که وپهر
 چه سپاوه، پیویسته له سهر هه موو موکه لله فئ بیزانی و باومری پی هه بی، پتر
 له سیی سه حابه باسی نه م چهوزمیان له پیغه مبه رموه گیراومه ته وه).

پایانی = خاتمه

مامۆستای که ووه و سه روهر شیخی عه سقه لانی - په حمه تی خودای لئبی -
 له پایانی نه م نامه ی (رفاق) دا دمه فرموی؛ (نه م نامه یه سه دو نه وودوسی
 فهرمووده ی واتیادا، سپیو سئ پگه (طریق) یان بی رشتن، واته؛
 موعه لله قن، نه وانی تریان په یومست (موصول) ن، دوو باره کانیا ن سه دو سیو
 چوار فهرموودن، پوخته که یان (١٣٩ - ١٣٤ = ٥٩) په نجاو نو فهرموودن،
 موسلیمیش فهرمووده کانی نه م پوخته یه ی وهک بوخاری گیراومه ته وه، بیجگه
 له مانه یان که حه فده فهرموودن؛

۱. فەرمووده‌که‌ی ئیبنو عومەر - ڕەزای خوا دایان ئی بـ: (کن فی الدنیا کأَنَّک غریب) = ژ/ ۱۹۹۸ تەجرید = ۶۴۱۶ فەتحولباری.
۲. فەرمووده‌که‌ی ئیبنو مەسعود لەبارەى خەتکێشانە‌که‌ی پێغه‌مبەر مە‌وه. = ژ/ ۱۹۹۹ تەجرید = ۶۴۱۷ فەتحولباری.
۳. هەروا فەرمووده‌که‌ی ئەنەس لەبارەى خەتکێشانە‌وه = ژمارە: ۲۰۰۰ تەجرید = ژمارە ۶۴۱۸ فەتحولباری.
۴. فەرمووده‌که‌ی ئوبەیی کۆری کەعب، سەبارەت بە‌هاتنی سوورمەتی (أهکم التکائر) = ژ/ ۶۴۲۰ فەتحولباری، لە‌تە‌جریدە‌که‌ دانیه.
۵. فەرمووده‌که‌ی ئیبنو مە‌سعود: ایکم مال وارثه‌ أحب إلیه = ژ/ ۲۰۰۷ تەجرید = ژ/ ۶۴۴۲ فەتحولباری.
۶. فەرمووده‌که‌ی ئەبو هوریره (أعن الله إلى امری...) ژ: ۲۰۰۱ تەجرید = ۶۴۱۹ فەتحولباری.
۷. فەرمووده‌که‌ی: (الجنة أقرب إلى أحدکم من شراك غلّة...) = ژمارە: ۲۰۱۷ تەجرید = ۶۴۸۸ فەتحولباری.
۸. فەرمووده‌ی: (مال‌عبدی المؤمن إذا قبضت ضیفه) = ژمارە: ۲۰۰۴ تەجرید = ژ: ۶۴۲۴ فەتحولباری.
۹. فەرمووده‌ی: (لو کان لأبن ادم واد من ذهب = ژمارە: ۶۴۳۸ فەتحولباری - حە‌دیپە‌که‌ی ابن الزبیر
۱۰. فەرمووده‌ی سە‌هلی کۆری سە‌عد: (من یضمن) = ۲۰۱۳ تەجرید = ژ: ۶۴۷۴ فەتحولباری.
۱۱. فەرمووده‌ی ئەنەس: (إنکم لتعلمون اعمالا = ۶۴۹۲ فەت‌ح).
۱۲. فەرمووده‌ی ئەبو هوریره: (من عادی لی ولیا) = ۲۰۲۳ تەجرید = ژ: ۶۵۰۲ فەتحولباری.

۱۳. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (بعثت أنا والساعة كهاتين) = ژ: ۶۵۰۵
فہتحولباری.

۱۴. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (لي بعث النار) = ژمارہ: ۶۵۳۰ فہتحولباری.

۱۵. فہرموودہی عیمرانی کوپی حوصہین: (فيدخلون الجنة يسمون الجهنميين)
= ۶۵۶۶ فہتحولباری.

۱۶. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (لايدخل أحد الجنة إلا أرى مقعدة) = ۲۰۳۷
تہجرید =

۱۷. فہرموودہی نہبو ہوریرہ: (فيمن يدفع عن الحوض) = ژ: ۲۰۴۱ تہجرید =
۶۵۸۷ فہتحولباری.

ہہروا دمفہرموی: حہفدہ بیستراو - اثر - یشی واتیا، کہہی سہحابہکانو
زانایانی دوا نہوانہ.

۸۵- نامہ ی چارہ نوس - کتاب القدر

۲۰۴۳- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْعَرَفُ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ قَالَ نَعَمْ قَالَ فَلِمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ قَالَ كُلُّ يَعْمَلُ لِمَا خُلِقَ لَهُ أَوْ لِمَا يُسَرُّ لَهُ. (الحديث ۶۵۹۶ طرفه في: ۷۵۵۱) (۲۰۴۳):

عیمرانی کوپی حوصہین - پرمزای خوائی لی بی- فہرمووی: پیایوی عہرزی
 حہزہمتی کرد: قوربان! ئہی پیغہمبہری خودا! ئایا لہ جیہانا بہہشتی
 لہدوزہخی جیا دہکریتہوہ، و ہہرکہسہیان دہناسرین یانا؟ فہرمووی: (بہلج)
 پیایوہکہ فہرمووی: (کہوتہ: کارو کردہوہ سوودی جیہ، مادہم ہہرکہسی
 لہئیستاوہ جیگہی لہبہہشتا یا لہدوزہخا دیاری کرابی؟ فہرمووی:)
 ہہرکہسی بوجی دروست کرابی، پیگہی ئہوہ دہگری و کاری دہکا بیگہیہنیتہ
 ئہوئی). (تاج/۱۰ ز: ۶ ل/۲۱ ز: ۴).

روونکردنہوہ:

کہسی چوارہم لہرشتہ -سند- ی ئہم فہرموودہیہدا کہمامؤستای
 مامؤستای مامؤستاکی بوخاریہ، مہشہورہ بہ یہزیدی رشک. شیخی عہینی
 لہعومدہدا دمفہرموئی: (ناوی یہزیدی کوپی سینانی قہسسامہ، بؤیہ پیی
 دہگوتری قہسسام چونکہ خانووی لہمہککہ دابہش دہکرد، ہہروا دمفہرموئی:
 رشک واتہ رشکی وردہ بہچکہی ئہسپی، کہبہکوردی خوشمان ہہپی
 دہگوتری: رشک. ہہروا عہینی -پرحمہتی خودای لئی- دمفہرموئی: دہلین:
 (ئہم یہزیدی رشکہ ریشکی دریژی گہورہی وای ہہبوو، دووپشکی دہجیتہ
 ناوی، سی رۆژ لہناوہیدا دہمینیتہوہ یہزید پیی نازانی). ہہروا دمفہرموئی:

ئەم يەزیدە لەبوخاریە ئەم فەرموودەى هەیه لیژمدا لەگەڵ گەرمفەكەى كەژمارە: (٧٥٥١) ٥. هەزار هەزار رحمةى خودای ئى بى - ئامین.

٢٠٤٤- عَنْ حَدِیْقَةَ قَالَ قَامَ فِینَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا فَمَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَهُ حَفِظُهُ مَنْ حَفِظَهُ وَكَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابُهُ هَؤُلَاءِ وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ. (الحديث ٦٦٠٤) (٢٠٤٤):

حوزەهێفە - پەزای خۆای ئى بى- فەرمووی: جارى خۆشه‌ویست- دروودی خۆای لەسەر بى- و تارىكى گەرنكى دوورو درېژى دا، هېچ نەما كەرووی دا بى، ياهەتا پۆژى قىامەت رووبدا، كەباسى نەكا بۆمان، ئىتر ئەوى لەيادی مابى ئەوا لەيادی ماوه (و گەنجینه‌ی رازو نەهێنى يەكان بوو بەمالى) ئەوييشى لەيادی چووبێتەوه ئەوا لەيادی چۆتەوه (و ئەنجى ناو گەنجینه‌ی يەى بەفېرۆ داناو) مەن بەش بەحالى خۆم جارى وادەبى شتى لەو بابەتانه‌ روودەدا، كەپېغەمەر لەو وتارەدا باسى كردبوون، وەمەن ئەو شتەم لەياد نەما بوو، بەلام كەروو دەدات وشتەكە دەبينم، ئەوجا يادەم دەكەوێتەوه لەدلى خۆما دەلیم: ئای ئەمە ئەوهمە كەپېغەمەر- دروودی خۆای لەسەر بى- لەو وتارەدا باسى كرد بۆمان، ريك وەك چۆن گەلى جار وارى دەكەوى مەرووف پياوى دەناسى، بەلام لەپاش ماومى ئەو پياوى لەبیر دەچى، هەتا كاتى دېتەوه بەر چاوى دەبينى، ديسانەوه دەيناسیتەوه وەمەزانى كەئەمە پياوەكەى پيشووه ئاوا (تاج/ ١٠ ز ٨٨ ل ٢١٦ ز ١/ - خەبەردان لەهێتەنە گەل...)

(٢٠٤٤) أخرجه مسلم في الفتن و أشراف الساعة، باب: أخبار النبي صلى الله عليه وسلم فيما

۲۰۴۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ النَّذْرَ لَا يَقْرُبُ مِنْ ابْنِ آدَمَ شَيْئًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ قَدْرَهُ لَهُ وَلَكِنْ النَّذْرُ يُوَافِقُ الْقَدْرَ فَيُخْرِجُ بِذَلِكَ مِنَ الْبَخِيلِ. (الحديث ۶۶۹۴) (۲۰۴۵):

نهبو هوريره - رمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغهمبر - دروودی خوای لهسر بی- فهرمووی: (خوای گهوره دمفهرمووی: نهو شتهی که خودا نهینووسیبی له چاره‌ی ناده‌میزاد، بهشت نه‌زرکردن بو‌ی نابی، به‌لام واده‌بی نه‌زرمکه له‌گه‌ل چاره نووسه‌که یه‌ک ده‌گری و شته‌که روودمداتو نادمیزاد وادمزانی که نه‌وه له‌بهر نه‌زرمکه‌ی نهو رووی داوه، جا به‌هو‌ی نه‌مه‌وه و له‌سر نه‌م بنیاته، شتی له پی‌او‌ی پیسکه و چرووک پی دمده‌هینم، چونکه نه‌گهر وانه‌بی نهو کابرا رژدو چرووکه خیرو نه‌زرناکا). (تاج/ ۳ / ل / ۳۳۴ ز / ۱۰۲ / ۱۳۰ - باسی نه‌ز).

پروونکردنه‌وه:

ماموستای عه‌سقه‌لانی له‌ته‌ره‌فی نه‌م فهرمووده‌یه‌دا که ژماره / (۶۶۹۴) ه، که‌وا له ل / ۴۳۳ ج / ۱۳ و ل / ۴۳۸ دا دمفهرمووی: (هذا من الأحاديث القدسية ولكن سقط منه التصريح بنبته إلى الله) واته: نه‌مه فهرمووده‌ی قودسی یه‌و فهرمایشتی خوای گه‌ورمه‌یه، به‌لام دانه‌پال خودای لی په‌ریوه.

۲۰۴۶- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا اسْتَخْلَفَ خَلِيفَةً إِلَّا لَهُ بَطَانَتَانِ بَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْخَيْرِ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَبَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالشَّرِّ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ وَالْمَغْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهُ. (الحديث ۶۶۱۱- طرفه فی: ۷۱۹۸) (۲۰۴۶):

(۲۰۴۵) أخرجه مسلم في النذر، باب: النهي عن النذر و انه لا يرد شيئا، رقم/ ۱۶۴۰.

(۲۰۴۶) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث: ما استخلف من خليفة. فتح/ ۱۳ ص/ ۳۵۸.

ئەبو سەئیدی خۇدري - ڕەزاي خۆاي ئى بى- ڤەرمووى : پىڤەمبەر -
 دروودى خۆاي لەسەر بى- ڤەرمووى: (خودا ھەر پىڤەمەريكى ڕەوانە کردبى،
 وە ھەر کەس يکى کرد بى بە جىنشين، ياخود بە خاومەن دەسەلاتى سەر ولات،
 مسۆگەر کە دوو تاقمە دەستو پيوندى بوو: تاقمە پەکیان ڕيگەي چاکەي
 بى نيشان دەداو، ھانى دەدا لەسەر گرتنى ڕيگەي چاکەو، کردنى کارى باش،
 تاقمە کەي تریشيان بە پىچە وە ھەو: ڤى خراپەي بى نيشان دەداو، گالى دەدا
 لەسەر گرتنى ڕيگەي خراپەو کردنى بى ڤەرمانى خودا. پاك و پاکیزمیش
 تەنيا ئەو کەسە پە کە خوداي گەورە بىباريژى و بەسۆزو مېھربانى خۆي
 لە خراپە دوورى بگري و بىخاتە سەر شەقامە ڕيگەي ياسانامە خوا دەناکەس
 بە ئازايى خۆي نىيە کە پاك و پاکیزمیە و لە گوناھ و تاوان بە دوورە). (تاجى
 کوردى/ ۳ ل/ ۲۹۳ ز/ ۱۰۸ ۱/۷- باسى دئسۆزى بۆ ڤەرمان ڤەوا).

پوونکردنەو:

۱. پەيوەندى ئەم ڤەرموودمىە بە باتە کەو کە چارەنووسە لەدوايە کە پەدايە،
 کە دەڤەر موئ: کەس بە ئازايى خۆي نىيە کە پار يژراوە لە تاوان، چونکە
 شتى و چارەنووسين خودايى پە، ديارە ئەم بابەتەش باسى چارەنووسە.
۲. وەرگەرپاوە کە دەقى تەرفى ئەم ڤەرموودمىە، کە ژمارە کەي
 لە ڤەتحو لباريدا: (۷۱۹۸) ە، والە بەرگى/ ۱۳ ل/ ۸۹ طبعۃ قديمە.
۳. عەسقە لانی دەڤەر موئ: (لە گيرپانەوئى ئەوزاعى و معاويەي کورپى سلام دا:
 (من وال) ە، ئەم گيرپانەوئى گشتى ترە) بۆيە منيش لە تەر جەمە کە دا،
 وشەي: (خاومەن دەسەلاتى سەر ولات) م ئ پتر کرد، مەبەستم
 لەروونکردنەوئى ئەم بەرگە پە ئەو پە، کە بە ھەرمەندى بەريژ دئنيابى،
 لە خالو لەوشە بەوشەي وەرگەرپاوە کوردى پە کە، خواپار بى دوور دەبى
 لە ھەواو ھەمەسکاری.

۴. لهراستیدا ئەم دوو تاقمەیه، مەرج نییە کە دوو تاقمە ی دیاریکراوی تایبەتمەند بن و شەوو پۆژ ھاودەم ھاوئشینێ کاربەدەستان بن، جیگە ی داخە لەم پۆژگاردی ئێمەدا، بەتایبەتی لەنیشتمانی ئێمەدا، پراگەیانندی بەهەموو لقو بەشەکانیەو، هەروا ھونەر و ھونەرمەندا، بەهەموو جۆرەکانیەو، وەك مۆسقاو مۆسقارو گۆرانێ و گۆرانێ بێژو شانۆ و شانۆ نوسان، جیگە ی داخە ئەمانە ھەموو لەم پۆژگاردی ئێمەدا، لەکوردستانی ئازیزدا، بگانە ی سووئ، ھەرخەریکی پەخشی گەندەلی رەوشتین، بوون بەبلوێری شەیتان!!

۲۰۴۷ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ كَثِيرًا مِّمَّا كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْلِفُ لَا وَمُقَلَّبِ الْقُلُوبِ. (الحديث ۶۶۱۷ طرفاه في: ۶۶۲۸، ۷۳۹۱) (۲۰۴۷):

عەبدوللای کۆپی عومەر -پەزای خوای ئی بێ- فەرمووی زۆر جاران پیغەمبەر -دروودی خوای لەسەر بێ- ئاوا سۆندی دەخوارد: (لا ومقلب القلوب - نائەو شتە ناکەم، یاخود نا ئەو شتە وانییە بەهەلسوورپنەری دلان!)

پایانی - خاتمه

عہد سقہ لانی - پر حمہ متی خودای لئی - دمفہ رموی: نامہ ی چارمنوس - کتاب القدر - بیست و نو فہرموودہ ی بہر زہودہ گراوی وا تیادا، سی لہمانہ بیپرستہ (معلق) ن، نہوانی تریان پہیوہست (موصول) ن. بیست و دوویان دووبارہن، پوختہ کہیان حہوت فہرموودہ یہ: (۲۹-۲۲ = ۷). لہم حہوت فہرموودہ پوختہ یہ موسلیم پینجیانی گپراوہتہود، نہم دوانہ یانی نہ گپراوہتہود:

۱- ژمارہ: ۲۰۴۶ تہ جرید = ۶۶۱۱ فہتحو لباری = فہرموودہ ی نہبو سہعید (ماستخلف من خلیفہ).

۲- ژمارہ: ۲۰۴۷ تہ جرید = ۶۶۱۷ فہتحو لباری = فہرموودہ ی ئیبنو عومہر: (لا ومقلب القلوب).

لہم پوختہ یہ کہ حہوت فہرموودہ ن، لہتہ جریدہ کہ دا: (۲۰۴۷-۲۰۴۲ = ۵) پینج فہرموودہ یان ہاتوون، سیانیان متفق علیہن کہ ژمارہ: ۲۰۴۳ و ۲۰۴۴ و ۲۰۴۵ ن، دوانیشیان لہنہ فردای بوخارین کہ ژمارہ: (۲۰۴۶، ۲۰۴۷) ن.

ہہروا عہد سقہ لانی دمفہ رموی: (ہہروا لہم نامہ یہ دا پینج بیستراو- نہپہری صہحابہ و تابعینیش واتیادا. ولہ اعلم).

۸۶- نامه‌ی سویندو نه زرکردن

کتاب الایمان والنذور

(بو باسی نه زر بپ. بهرگی/۳ ل/۳۳۳ ز/۱۳۰ ههتا لاپه‌ره: کو‌تایی زنجیره/

(۱۳۵۰۳۴۸).

۲۰۴۸- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سُمْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سُمْرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِن أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكُنْتَ إِلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا وَإِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَكَفَّرْ عَنْ يَمِينِكَ وَالتَّ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ. (الحديث ۶۶۲۲ أطرافه في: ۶۷۲۲، ۷۱۴۶، ۷۱۴۷) (۲۰۴۸):

ئه‌وره‌حمانی کوری سه‌مووره -پر‌زای خ‌وای ئی بی- فه‌رمووی: پی‌غه‌مه‌ر - دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی- فه‌رمووی پی‌م: ئه‌ی ئه‌وره‌حمان! داوای فه‌رمان‌پروایی (ئه‌ماره‌ت = ئه‌میری) مه‌که، چونکه ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر داواکردنی خ‌وت، فه‌رمان‌پروایی و به‌رپرسی وهریگریت لی‌ت ده‌بی به‌بار، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌بی ئه‌وه که خ‌وت هه‌وئی بو بده‌ی بکریی به‌فه‌رمان‌پروا، یا به‌سه‌ر کاری سه‌رکاری، ئه‌وا خودا زالت ده‌کا به‌سه‌ریا، ئه‌ی ئه‌و پر‌حمان! ئه‌گه‌ر سویندت خ‌وارد له‌سه‌ر شتی، وه‌له‌پاشا ته‌ماشات کرد که له‌وشته باشتر هه‌یه، ئه‌وه بریتی - واته: که‌فاره‌تی- سوینده‌که‌ت بده‌و، ئه‌وه بکه که به‌باشتری ده‌زانی). (تاج/۳ ل/۲۷۰ ز/ ۱/ش/د/ت/ن).

(۲۰۴۸) أخرجه مسلم في الایمان باب/ ندب من حلف يميناً فرأى غيرها خيراً منها أن يأتي

الذي هو خير و في الإمارة باب: النهي عن طلب... رقم/۱۶۵۲.

روونکردنهوه:

۱. به پئی ی ئەم فەرموودهیی، هەرکاتێ که سێ سویندی خوارد له سهر شتی، که بیکا، یانهیکا، نهوه نابێ سویندهکهی بخت، دمی سویندهکهی بباته سهر، به لām نهگهر سویندی له سهر کردنی شتی خوارد که بیکات، دوایی وابهباشی زانی که نهیکا، باکه فارتهی سویندهکهی بداو شته که نهکا، وههروهها به پێچهوانه وه نهگهر سویندی له سهر نه کردنی شتی خوارد.

۲. عهبدو رهحمانی کوپی سه موره -رَمزای خَوای ئی بئ- بهس ئەم فەرموودهی ههیه له بوخاریدا، که له م سێ شوینهی تر دا دووباره بۆتهوه:

۱- ژماره ی/ ۶۷۲۲ له که فارتهی نه پماندا.

ب- ژماره / ۷۱۴۶ له نه حکام دا. ج- ژماره / ۷۱۴۷ له نه حکام دا. له موسلیمیش دا فەرموودهی ههیه.

عهبدولرهحمان له مسلمی فهتحه، واته: رۆژی نازاد کردنی مهککه موسوئمان بووه، له فتوحاتی عیراقدا ناماده بووه، له سهر دهستی نهودا سحستان نازاد کراوه، له سهردهمی جینشینی ی عوپماندا، ههروا کابل له سهر دهستی نهودا غهزا کراوه و نازاد کراوه، له خزمهت پێغه مهر خۆی دا نامادهی غهزای تهبووک بووه، خۆی فەرموده ی له پێغه مهر و له موعاژی کوپی جبهه له و مرگپراوه تهوه، ئەم زاتانهیش فەرموودمیان له وهوه گیراوه تهوه: ئیبنو عهباس و سه عیدی کوپی مسیب و محمدی کوپی سیرین و حهسهنی به حری و کهسانی تریش. مائی په نجاو په کی کوچی له به حره مردووه، رمزای خودای ئی بئ.

۲۰۴۹- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال:

نحن الآخرون السابقون يوم القيامة. (الحديث ۶۶۲۴ أطرافه ۲۳۸، ۸۷۶، ۸۹۶،

۲۹۵۶، ۳۴۸۶، ۶۸۸۷، ۷۰۳۶، ۷۴۹۵) وقال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و الله لأن يلج أحدكم يمينه في أهله آثم له عند الله من أن يعطى كفارته التي افترض الله عليه. (الحديث ۶۶۲۵ طرفه في: ۲۶۲۶) (۲۰۴۹):

فهرموودهی: ۶۶۲۴ لهم ژماره یه دا رابورد: ۴۶۵ ته جرید = ۸۷۶ فه تحولباری + ۴۷۵ ته جرید = ۸۹۶ فه تحولباری = بهرگی ۱/ ل ۴۴۰ + بهرگی ۱/ ل ۴۵۱.

فهرموودهی ژماره ۶۶۲۵ پیش واته: خو شه ویست - دروودی خوی له سهر بی - دمه فرموی: به خودا نه گهر که سیکتان له سهر شتی سویند له که سوکاری بخواو له پاشا وورکی لی بگری و لیی په شیمان نه بیته وه، وه ل حال په شیمان بو نه وه له وشته باشر بی، نه وه پیلیدا گرته گوناھی زور تر دهگا له لای خودا، هه تا نه وه که سوینده که ی بشکینی و نه وه که هفارته بدا که خودا دایناوه بو سویند له کاتی شکاندنیدا. (تاج/ ۳ ل ۳۲۹ ز ۱۲۶ ز ۱/ ب م).

۲۰۵۰ - عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ هِشَامٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ فَإِنَّهُ الْآنَ وَاللَّهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْآنَ يَا عُمَرُ. (الحديث) (۲۰۵۰):

عه بدوللای کوری هیشام - رمزای خودای لی بی - فهرمووی: جاری له خزمهت پیغه مبهردا بووین، دروودی خودای لی بی، دهستی عومهری کوری خهتابی گرت، عومهر عهرزی کرد: هوربان! نهی پیغه مبهری خودا! به خودا توّم له هه مووشتی تر خوشتر دهوی، بهس نییه، سویندم بهو کهسه که گیانی

(۲۰۴۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب: النهي عن الإصرار على اليمين، رقم/ ۱۶۵۵.

(۲۰۵۰) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عبدالله بن هشام: كنا مع النبي صلى الله عليه وسلم

وسلم راجع رقم: ۱۱ ج ۴ ص ۱۹۲ تجريد. الترجمة الكردية. المترجم

منی به دهمسه، ده بی منت له خودی خوشت خوشت بوئ نهوسا به سه بو
گه یشتن به پله و پایه ی ههره بهرز له لایه نه وه! (بروانه ژماره/ ۱۰۸۰
ته جرید = ۲۵۰۱ = بهرگی/ ۳ ل/ ۱۷۱ هه تا ۱۷۳. ژيانامه ی عه بدوللای کوری
هیشامی واتیادا).

۲۰۵۱- عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ وَهُوَ يَقُولُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ هُمُ الْآخِسَرُونَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ هُمُ الْآخِسَرُونَ وَرَبُّ
الْكَعْبَةِ. قُلْتُ: مَا شَأْنِي أَيْرَى فِي شَيْءٍ، مَا شَأْنِي؟ فَجَلَسْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَقُولُ: فَمَا
اسْتَطَعْتَ أَنْ اسْكُتَ وَتَغْشَانِي مَا شَاءَ اللَّهُ، فَقُلْتُ: مَنْ هُمُ بَأْيِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا
رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الْآكْثَرُونَ أَمْوَالًا إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا. (الحدیث
۶۶۳۸ طرفه فی: ۱۴۶۰) (۲۰۵۱):

ئهو زهر - پرمزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغه مهری خودا، دروودی له سه
بی، له سیبهری کابهدا بوو، چووم بو خزمه تی، کاتی گه یشتمه لای له و کاته دا
ذمیغه رموو: (سویندم به خودای کابه، که یهزدانی پاکه، زیانه ومه ندی ههره
گه وره خو یانن، سویندم به خودای کابه، که یهزدانی پاکه زیانکردووی ههره
گه وره خو یانن!) منیش له بهر خۆمه وه به خۆمم گوت: ئه وه چیمه، ده بی
شتیکی وا له مندا هه بی، کهشایه نی ئه وه بم بېم به که سیکی ههره
زهرمه ند؟

که له خزمه تیدا دانیستم، ههروای دهغه رموو، له بهر ئه وه نه متوانی که بی
دهنگ بم، هه نی خه یالی ناخو شیش هات به دلما له وه ی که مه یلی خودای
له سه ر بوو، وه که ئه وه ئه بی گونا هیکی وام کرد بی، جاعه رزی حه زرمتم کرد:
ئهی پیغه مهری خودا! به باوک و دایکه مه وه به قوربان ت بم ئه م نه گبه تانه کی،
که ههره زیانه و مه ندانن؟ فهرمووی: (ئهوانه ی که مالو سامانیان زۆر زۆره،

مهگەر کهسێ لهوانه خودا مالی باشی زۆری پێ دابی، ئه‌ویش درێغی لێ نه‌کا، به‌هر چوار لادا داغانی بکا، به‌راست و به‌چه‌پا، له‌پێگه‌ی خودادا بیدا به‌م و به‌وو بیبه‌ خشیته‌وه و بۆکاری خێر درێغی نه‌کا. (تاج/ ٩ ز: ٩٤؛ ل/ ٢٩٠ ژ/ ١٣) + (تاجی کوردی/ ١٠ ز/ ١٩ ل/ ٧٢).

٢٠٥٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَمُوتُ لِأَحَدٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ثَلَاثَةٌ مِنْ الْوَلَدِ قَتَمَسَهُ النَّارُ إِلَّا تَحِلَّ الْقَسَمُ. (الحديث ٦٦٥٦ طرفه في: ١٢٥١) (٢٠٥٢).

له‌ئهبو هوریره‌وه -په‌زای خوای ئی بی- پێغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌فه‌رموی: (هه‌ر موسوڵمانێ سێ منالی به‌مرن، ره‌سیده نه‌بووبن، مه‌گه‌ر بۆ ئاه‌ی سوین به‌جێته‌ دۆزه‌خ). (ریاض/ ٣ ل/ ٩ ژ/ ٩٥٣-٦ چاپی/ ٢ کوردی).

پروونکردنه‌وه:

پێشه‌وا نه‌وه‌وی -په‌حمه‌تی خودای ئی بی- ده‌فه‌رموی: مه‌به‌ست له‌ئاه‌ی سوین (تحله‌ القسم) له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا، ئه‌و سوینه‌یه‌ که‌له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌دایا ده‌فه‌همرێته‌وه، که‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾. (سورة مريم ٧١/١٩) واته‌: که‌س نییه‌ له‌ئێوه‌ که‌به‌ناو دۆزه‌خا نه‌پواو نه‌جێته‌ ناوی: ئه‌م چوونه‌ ناو دۆزه‌خه‌ هه‌موانی (عمومی) یه‌، به‌پاریکی خودا نووسه‌و په‌تبوونه‌وه‌ی بۆ نییه‌. پوخته‌یی له‌ژباانه‌ی ئیمامی نه‌وه‌وی -په‌رگۆری پیرۆزی له‌ره‌حمه‌ت و نووری خودا بی- ناوو نه‌سه‌بی: (الأمام الخافض، الأوحّد، القدوة، شیخ الإسلام، علم الأولیاء، محی الدین ابو زکریا یحی بن شرف، الأمام الربانی، الشافعی الثانی).

لەمانگی موحه ررەمی سال ۶۳ کۆچی، لەگوندی نەوا، لەباوک و دایکیکی زۆر باش، لەدایک بوو، گوندی نەوا سەر بەشاری حۆرانە لەسوریا. لەتەمەنی دەسائیدا دەستی کردوو بەلەبەرکردنی قورئان و خویندنی پەراوەکانی شەرع (فقە) لەو دەمەدا شیخی خواناس؛ شیخ یاسینی مەپراکیشی لەوێوە پەت دەبی، دەروانی واکۆمەلێ منال زۆری ئێ دەکەن کەلەگەلیانا یاری بکات، ئەویش لەدەستیان پادەکاو، لەبەر خۆشیەووە قورئان لەبەر دەکا، لەبەر ئەوە شیخ یاسین دەچی بۆلای باوکی ئیمامی نەووەوی و ئامۆژگاری دەکا، کەناگای لێی بی و تەرخانی بکات بۆ خویندنی ئایینی، ئەویش بەگۆی ی دەکا، لەسائی (۶۴۹) دا دەچی بۆ دیمەشق و دەبی بەفەقی و لەوی لەپەرەواچیە دادەمەزری، بەنانی فەقییەتی لەقوتابخانەکە ی رەواچیە دەزی و کەلەتەنیشت مەسجیدول ئەمەویدیەو دەبی. ئەوجا لە خزمەتی باوکیدا دەچی بۆ حەج، زۆرینە ی کات لەپێگە نەخۆش دەبی، چل و پێنج شەو لەمەدینە لەخزمەت پێغەمەردا دەمینیتەو، ئەمە سائی (۶۵۱) کۆچی دەبی، لەپاش حەجەکە دەگەریتەووە بۆ دیمەشق. خۆی دەفەرموی؛ لەم ماومێدا، پۆزانە دوازدە وانەم لە خزمەت مامۆستاکانم دا دەخویند، ئەو پەراوێزو حاشیانە ی کە پێویست بوون بۆ روونکردنەو و واتای دەربرین و جێگە قورسەکان خۆم دەمنووسینەو و کتیبەکانم خۆش دەکرد، خودای گەورە پیت و فەری خستە کاتەکەم، ویستم کە خەریکی پزیشکی بم، خۆم خەریک کرد بەکتیبی (القانون فی الطب) ەو، کە دانراوی ئیبنوسینایە، بەلام دڵم تاریک بوو، چەند رۆژی نەمدەتوانی خەریکی هیچ ببم، تەنانەت بەزمییم بەخۆما هاتەو، تا قانۆنەکەم فرۆشت و لەو بیرو بیردۆزیە پەشیمان بوومەو، ئیتەر خودا دلی رووناک کردمەو و ئەو حالەتەم نەما). لەتەمەنی سی و چوار سائیدا، واتە؛ لەسائی (۶۶۵) ک دا دەبی بە سەرۆکی مەشیخە ی دارول حەدیث، و متاکاتی مردنی لەو پایەدا دەمین. پێشەوانەو و هەتا خەیاڵ بر بکات خاومنی

زوهو و مرعو ته قوا بوو، به و اتای وشه بؤ خودا لیبرا بوو. شیخ موحیه دین دمفه رموی: (گله ییم لا کرد، که بؤچی واکوزمرانت له خؤت گران کردووه، له خواردن و جل و بهرگو گوزمرانا خؤت جه رېمابه داوه، ته نانه ت ناچیتته حه مامیش، د مترسم که تووشی نه خووشی ببیت و له کارو نیش بکات!!).

که چی فهرمووی: (فیسار که س نه وه نده بهرپوژوو بوو، و نه وه نده خوا بهرستی کردووه، هه تا پیستی شین هه لگه رابوو!). میوه و خه یاری نه ده خوارد، ده فیه رموو: نه بادا جه ستم شیدار بکاو خه و م ئی بخت).

نه مهیش کورته یه کی پوختی ژیاننیتی: (هه تا بلتیت زاهیدو دنیا نه ویست، له عیبادت و ژیکرو نه ورادا کولا بوو، شه و نوپژیک زوری ده گرت، شه و پوژ خه ریکی کتیب دانان و وانه گوتنه وه بوو، به هه ناسه له خوا بی ئاگا نه بوو، مانگایه کی باشی هه بوو، هه مووی دمکرد به خیر، سال دوازه مانگه بهرپوژوو بوو، پینج پوژ نه بی، پوژی یه که می جه ژنی رهمه زان و چوار پوژه که می جه ژنی قوربان. نه مهیش خواردن و خواردنه وهی بوو: ئیواره پوژوو دهشکان و ژهمی نانی ئیواره ده خوارد. له پیش مه لا بانگانیشا، له جیاتی پارشیو جامی ئاوی ده خوارد ده وه).

نه مهیش مال و حالو دارایی و سامانی بوو: (ژنی نه هیئاوه، منالی نه بوو، له گۆشه ی مزگه و تا ده ژیا، گۆزمیه کی هه بوو بؤ ئاو خواردنه وه، هه سیرئ له سه ری دهنوست، مه و جئ له کاتی خه ودا دهیدا به خوی دا، میژمریک کی خام، جبه یه کی خام، دیشدا شه یه کی خام، جووتی سؤل و ئاوبینه و دست بشو!!).

وه قاتی: له سالی (۶۷۱) ک. دا گه راپه وه بؤ نه و، له پیشا هه موو نه و کتیبانه ی له نه وه قافی خواستبوو گه راندنیه وه بؤی، چوو بؤ سه ردانی گۆرستانی مامؤستاکانی و بؤیان پاراپه وه و له سه ریان گریا، سه ردانی دؤسته کانی خووشی کردو خوا حافیزی ئی کردن، و سه ردانی باوکیشی کرد، نه و جا دین به ی توله قدیس و خه لیلی کرد له هه له ستین، نه و جا گه راپه وه بؤ

گوندی نه‌وا، له‌وئ نه‌خووش كه‌وت و مه‌رگ بوو به‌ميوانى له‌بيست و چوارى مانگى ره‌جه‌بى (٦٧٦)ك. واته: چلو پي‌نج سال و چه‌ند مانگى ژياوه. ره‌زاو ره‌حمه‌تى خوداى ئى بى.

٢٠٥٣- وعنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا وَسَّوَسَتْ أَوْ حَدَّثَتْ بِهِ أَنْفُسَهَا مَا لَمْ تَعْمَلْ بِهِ أَوْ تَكْلَمْ * (الحديث ٦٦٦٤ سبق طرفه في: ١٠٨٦ تجريد = فتح الباري: ٢٥٢٨ = بقرطى/٣/ل/١٧٨) (٢٠٥٣):

واتاكه‌ى به‌ته‌واوى له‌وئ رابورد.

٢٠٥٤- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعهُ وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلَا يَعْصِيهِ. (الحديث ٦٦٩٦ طرفه في: ٦٧٠٠) (٢٠٥٤):

عائشه -ره‌زاى خوداى ئى بى- له‌خوشه‌ويسته‌وه ده‌فه‌رموئ: (كه‌سى نه‌زرى كرد كه‌فه‌رمانبه‌رى خودا بكا، نه‌وه بانه‌ زره‌كه‌ى به‌جئ بي‌نى، به‌لام نه‌گه‌ر كه‌سى نه‌زرى كرد كه‌گوناهى بكا، كه‌دياره‌ كردنى گونا‌ه بئ فه‌رمانى خودايه، نه‌وه با نه‌وه نه‌زره‌ جئ به‌جئ نه‌كا). (تاجى كوردى به‌رگى/٣/ ل/٣٥٣ ز/٣٠- باسى نه‌زر- ب/د/ت/ن).

٢٠٥٥- عَنْ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ اسْتَفْتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نَذَرٍ كَانَ عَلَى أُمِّهِ فُتُوْقِتٍ قَبْلَ أَنْ يَقْضِيَهُ فَأَقْبَاهُ أَنْ يَقْضِيَهُ عَنْهَا. (الحديث ٦٦٩٨ طرفه في: ٢٧٦١، ٦٩٥٩) (٢٠٥٥):

(٢٠٥٣) أخرجه مسلم في الإيمان: تجاوز الله عن حديث النفس... رقم: ١٢٧.

(٢٠٥٤) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عائشة: من نذر أن يطيع الله فليطعه. خاتمة

المترجم

كتاب كفارات الإيمان ج/١٣ ص/٤٨٤.

(٢٠٥٥) أخرجه مسلم في النذر، باب: الأمر بقضاء النذر، رقم/١٦٣٨.

ئىبنو عەبباس -رمزى خوداى گەورە لەخۆى و بابى- فەرمووى: سەعدى كورپى عوبادە -رمزى خوداى ئى- لەپىغەمەرى پەرسى: دايكەم نەزرىكى لەسەر بوو، لەپىش ئەوودا كەجى بەجى ى بكا مرد، ئايا دەبى ئىستا من خۆم بىگىرپمەو بەوى؟ فەرمووى: (بەلى دەبى ئىستا تۆ بۆى بگىرپمەو). (تاجى كوردى/ ۲/ ل ۳۳۷/ ز ۱۳۱/ ژ ۳+۲+۱).

پوونكرندنەو:

كەسى ھەرخىرئ نەزرىكا، وەك گرتنى پۆزوى سوننەتو ئازاد كردن و پارەو مال بەخشینەو، لەپاش مردنى خۆى بۆى قەزا دەكریتەو.

۲۰۵۶- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ بَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ إِذَا هُوَ بِرَجُلٍ قَائِمٍ فَسَأَلَ عَنْهُ فَقَالُوا أَبُو إِسْرَائِيلَ لَدَرَا أَنْ يَقُومَ وَلَا يَقْعُدَ وَلَا يَسْتَظِلَّ وَلَا يَتَكَلَّمَ وَيَصُومُ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرَّةً فَلْيَتَكَلَّمْ وَلْيَسْتَظِلَّ وَلْيَقْعُدْ وَلْيَتِمَّ صَوْمَهُ. (الحدیث ۶۷۰۴) (۲۰۵۶):

ئىبنو عەبباس -رمزى خوداى لەخۆى و لەبابى- فەرمووى: جارى پىغەمەر - دروودى خۆى لەسەر بى- ووتارى ئەدا، پياوێكى بىنى لەبەر ھەتاوگە پەق راپوستابوو، پەرسى: بۆجى ئەو پياو و پەق راپوستاوە؟. عەرزىان كرد: ئەو ھەبو ئىسرائىل، ئاھ (نەزى) ى كردووە، كەبەپىوھ لەبەر خۆر پەق راپوستى و دانەنىشى و نەجىتە بەر سىبەر و قسە نەكاو لەھەمان كاتدا بەپۆز ووش بىن فەرمووى- دروودى لەسەر بى-: (فەرمانى بى بکەو لەزمانى منەو پى بلى: كە قسە بكاو بچىتە بن سىبەر دا دابنىشى، بەلام بارپۆزووھەكەى تەواو بكا). (تاجى كوردى/ ۳/ ل ۳۳۸/ ز ۱۳۲/ ژ ۱/ ش/ د/ ت/ ن- نەزركردنى شتى كەلەدەستى نەپى دانامەزى).

(۲۰۵۶) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث قصة ابي اسرائيل (خاتمة كتاب كفارات الايمان:

**۸۷- نامه‌ی که فاره‌ت و بریتیی سوینده‌کان
کتاب کفارات الایمان**

بسم الله الرحمن الرحيم

۸۷- نامه‌ی که فاره‌تو بریتیی سوینده‌کان

کتاب کفارات الايمان

۲۰۵۷- عَنْ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ كَانَ الصَّاعُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُدًّا وَثُلُثًا بِمُدِّكُمْ الْيَوْمَ. (الحديث ۶۷۱۲ طرفاه فی: ۱۸۵۹، ۷۳۳۰):

سائیبی کوپی یه‌زید -رهزای خوای لی بی- فهرمووی: به‌سه‌رینی ی پیغهمه‌ر خوئی -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- (مه‌ن) واته: صاع- موددیک و سی یه‌کی مودیک بوو، به‌مووددی نه‌م‌پ‌و‌که‌ی نیوه). (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۳۴۶ ز/ ۱۳۵- دیاریکردنی نه‌ندازه‌ی که‌فاره‌تی سویند).

۲۰۵۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَكْيَالِهِمْ وَصَاعِهِمْ وَمُدِّهِمْ. (الحديث ۶۷۱۴ طرفاه فی: ۲۱۳۰، ۷۳۳۱) (۲۰۵۸):

نه‌نه‌سی کوپی مالیک -رهزای خوای لی بی- فهرمووی: پیغهمه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- فهرمووی: (خودایه) بیت و فه‌رو به‌ره‌که‌ت بخه‌ره عه‌یاره و مه‌ن و موددی خه‌لکی شاری مه‌دینه‌وه).

پایانی = خاتمه

ماموستای گهرمو مهزمن شیخی عهسقه لانی - غه ریقی رحمه تی خودا بی- دمفه رموی: (نامه ی نهیمان و نه زرو که فارمت و پاشکوی ئه م نامه یه، سه دو بیست و حهوت فهرمووده ی به رزه وه کراوی واتیادا، بیپرشته کانی (هه ئسپراوه کانی = معلقه کانی) بیست و شش فهرموودن، دووباره کانیان سه دو بازده فهرموودن، پوخته گه یان: دوازده فهرموودن. پیشه وا موسلیمیش وه ک پیشه وا بوخاری - پرماو رحمه تی خودایان لی بی- ئه م پوخته یه ی هه موو گپراوته وه، بیجگه له م شه شه یان:

(۶) فهرمووده ی عانیسه له باوکیه وه: (ژماره: ۶۶۲۱ فه تج).

(۷) فهرمووده ی عانیسه: (من نذر أن یطیع الله فلیطعه) ۲۰۵۴ ته جرید =

۶۶۹۶ فه تحولباری.

(۸) فهرمووده ی ئیبنو عه باس، سه بارمت به داستانه که ی ئه بو ئیسرائیل =

ژماره/ ۲۰۵۶ ته جرید = ۶۷۰۴ فه تحولباری

(۹) فهرمووده ی ئیبنو عه باس: (أعوذ بعزتک).

(۱۰) فهرمووده ی عه بدوللای کوری عومه ر: (فی الیمین الغموس).

بسم اللہ الرحمن الرحیم

۸۸- نامہ فی فرائیز (میرات دابہ شکردن)

کتاب الفرائض

نامہ فی فرائیزو باسی میرات و کہلہ پوور دابہ شکردن، لہ تاجی کوردیدا، وا
لہ بہرگی ۳/ل ۳/ز ۱/ہتا زنجیرہ ۱۰/لاپہرہ ۲۴/ہ + پروانہ: ریاض صالحین ۱/
ل ۱۸۷/ ژمارہ ۲۰۲/۴/ہتا لاپہرہ ۱۹۲/ہ + فیکھی ٹاسان، بہرگی دووہم،
لاپہرہ ۵۶۳/ زنجیرہ ۲۴۱/ ہتا لاپہرہ ۶۰۴/ زنجیرہ ۲۵۲/.

۲۰۵۹- عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
ألقوا الفرائض بأهلها، فما بقي فهو لأولى رجل ذكر. (الحديث ۶۷۳۲ أطرفه في:
۶۷۳۵، ۶۷۳۷، ۶۷۴۶) (۲۰۵۹):

ٹیبنوعہباس - پرمزای خوالہ خوئی و بابی بی- فہرمووی: پیغہمہر - دروودی
خوای لہسہر بی- دہفہرمووی: ہہموو خاومن بہشی لہکہسو کاری مردوو،
بہشی دیاریکراوی خوئی پی بدن، بہپی دہقی فورٹانہکہ، نہنجا ہہرچی
لہوان مایہوہ، نہوہ بوخزمتین کہسہ بہمہرجی کہنیرینہ بیٹ. (تاجی
کوردی ۳/ل ۱۱/ ز ۴/ ژ ۲/ - ش/د/ت).

روونکردنه وه:

وهك پياوئ دهرئ كچيک و ژنيك و ماميک و ناموزايه كي دهبي، به بيی
دهقي قورنان له کاتي وادا، کچ نيودي مائي باوکه کهي بۆههيه، ژنه کهي ههشت
يه كي بۆههيه، واته: لهههشت بهش چواري بۆ کچه که، يهك بهشي بۆ ژنه که،
کۆي بهشي ئەم دوانه يه کسانه به: $4 + 1 = 5$. كه واته: $8 - 5 = 3$ بهش دهميني
ئەم سئ بهشه دهرئ به مامه ي مردوو ه که، چونکه ئەو نزیکترین خزمي
نييرينه يه تي، ناموزا که شي بي بهش دهبي، چونکه ئەو به پله يه دوور تره
له مردوو ه که.

۲۰۶ - عن أبي موسى رضي الله عنه أنه سئل عن ابنة و ابنة ابن و أخت،
فقال: للإبنة النصف و للأخت النصف، وأت ابن مسعود فسيتابعني، فسئل ابن
مسعود، و أخبر بقول أبي موسى فقال: لقد ضللت إذا، وما أنا من المهتدين أقضي
فيها بما قضى النبي صلى الله عليه وسلم: للإبنة النصف و لابنة الابن السدس
تكملة الثلثين، وما بقي فللأخت، فأخبر أبو موسى بقول ابن مسعود، فقال: لا
تسألوني مادام هذا الخبر فيكم. (الحديث ۶۷۳۶ طرفه في: ۶۷۴۲) (۲۰۶):

هوزهيلی کوپی شه ره حیل - په حمه تی خودای لی بی - فه رمووی:
پرسیار کرا له نه بومووسای نه شعهری - په زای خوای لی بی - مردووی هه
کچیک و کچیک کی کوپ و خوشکیکی ههیه، که له پوور دهکیان چۆن لی دابهش
ده کړی؟ فه رمووی: نیو دی له بۆ کچه که یه تی و نهو نیو ده که ی تریشی بۆ
خوشکه که یه تی، کچی کوپ ده که ی هیچی ناکه و ی. بشچۆ بۆلای ئیبنو مه سعود،

(۲۰۶) انفراد البخاري بتخریج حديث ابن مسعود في توريث بنت الابن. (كتاب الفرائض -

بُوَ دُنْيَايَ تَهَوَاوْ لَهْوِيشْ بېرسه، دهبینی نهویش ههروهك من دهلی و لهه
پرسیاردا پهیرهوی من دهكا. جا پرسیاركرا له ئیبنو مهسعوود، وه قسهكهی
ئهبو موساشیان گیرایه وه بوی، نهویش فهرمووی؛ نهگهر وابی. دهبی من
ریگهی شهرعم ههلهگردبی و لهه لایه نه وه سهرم لئشیوا بی، چونكه نهه
وهلامه ههلهیه، به پیچه وانهی سوننهتو ریبازی پیغه مهروهیه، شتی وایش
وهك نهه ئایته وایه كه دمهفرموی: ﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾
له بهرئه وه من لهه پرسیاردا، وهك پیغه مهه خوی بریار نه دهه و حوكم
دهكهه: بُوَ كچه كه نیوه ههیه، بُوَ كچی كوره كهش شهش یهك ههیه، كه
به ههر دوولا دهكه نه دووس یهکی ته ووا، كه دوو سی یهك بهشی دیاریكراوی
دوو كچ و زیاتره، وه ههرچیش له وان مایه وه بُوَ خوشكه كهیه، جا چوینه وه
بۆلای ئه بو موسا و قسهكهی ئیبنو مهسعوود مان بُوَ گیرایه وه، فهرمووی:
ئیه كه نهه زانا گه ورهیه تان واله ناوا، له من مه پرسن، لهو بېرسن،
پرسیاره كه تان وهلام ده داته وه. (تاجی كوردی/ ۳ ل/ ۷ ز/ ۳ ز/ ۳ - باسی به شه
كه له پووری منال).

۲۰۶۱ - عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن النبي صَلَّى الله عليه وسلم
قال: ابن أخت القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۲) (۲۰۶۱):

خۆشهویست - دروودی خوای له سهه بی - دمهفرموی: خوشكه زای پیاو
یهکیكه له كه سوکاره كهی. (تاجی كوردی/ ۳ ل/ ۲۲ ز/ ۹ ز/ ۲ - باسی دانی
كه له پوور به خالوان (ذقویلنه رحام).

۲۰۶۲- عن أنس بن مالك رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عن النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قال: مولى القوم من أنفسهم. (الحديث ۶۷۶۱) (۲۰۶۲):

ئەنەسى كۆپى مالىك -رەزاي خىواي ئى بى- خۇشەويست دروودى خىواي لەسەر بى- دەفەر موى: ئازاد كراوى ھەموو كەسى بەيەكك لەخۇيان دادەنرى و ميرات و كەلەپوورەكەى لەپاش مردنى بۆ ئەوانە، ئەگەر ميراتبەرى خرمى نەبوو. (تاج/ ۳/ ل/ ۱۹/ ز/ ۸/ ژ/ ۲).

۲۰۶۳- عن سعد رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قال: سمعت النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يقول: من ادعى إلي غير أبيه، وهو يعلم أنه غير أبيه، فالجنة عليه حرام. (الحديث ۶۷۶۶ سبق طرفه في: رقم: ۱۵۹۳ تجريد = ۴۳۲۶ فتح الباري = بهرگی/ ۴/ ل/ ۳۳۹. انظر رقم/ ۱۳۹۵ تجريد فذكر ذلك لأبي بكرة فقال: وأنا سمعته أذناي و وعاه قلبي من رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الحديث ۶۷۶۷ تقدم طرفه في: ۱۵۹۳ تجريد = ۴۳۲۷ فتح الباري = بهرگی/ ۴/ ل/ ۳۳۹). (انظر رقم/ ۱۳۹۵ تجريد = ۳۵۰۸ فتح الباري = بهرگی/ ۴/ ل/ ۸۳) (۲۰۶۳):

روونکردنەو:

ئەم ھەرموودەيە پيويستی بە روونکردنەو ھەيەکی تايبەتە، پياوی ھەبوو ناوی زیادى كۆپى باوکی بوو، يەکی بوو لە سەرکردەکانى ئىمامى عەلى، داىک براى ئەبو بەکرە بوو، داىکی کەنیزەک بوو، ئەبوسوفيان لەسەر دەمی ئىمامى

(۲۰۶۲) أشار في التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول إلى تخريج البخاري لهذا الحديث فقط

الـمترجمـ

و انفراد به من دون مسلم.

(۲۰۶۳) أخرجه مسلم في الإيمان باب: بيان حال إيمان من رغب عن أبيه ... رقم/ ۶۳.

٢٠٦٤- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
لا ترغبوا عن آبائكم، فمن رغب عن أبيه فهو كفر. (الحديث ٦٧٦٨) (٢٠٦٤):
(بر: ژماره/ ١٣٩٥ و ١٣٩٦ له بهرگی/ ٤/ ل/ ٣٣٩).

پایانی - خاتمه

ماموستای عهسقه لانی - رماز او رهمه تی خودای لکبی - دمفه رموی: نامه ی
فهرائیش چلو سئ فهرمووده ی به رزه و هکراوی واتیادا، ته نیا فهرمووده که ی
ته میمی داری بیپرشته یه، که دمفه رموی: (من أسلم علی یدیه رجل) ئه وانی تر
هه موو په یوده ست (موصول)ن، دوو باره که یان سیی و هه وت فهرمووده ن، پالفته
(بوخته) که یان: (۴۳ - ۳۷ = ۶) شهن فهرمووده ن. ئیمامی موسلیم ته نیا ئه م
دوانه یانی گیراوه ته وه:

۱. فهرمووده ی ئه بو هورهیره: (فی الجنین غرة) = رقم/ ۶۷۴۰ فه تچ.
۲. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (ألقوا الفرائض بأهلها) = ۲۰۵۹ ته جرید =
۶۷۳۲ فه تحولباری. به لام ئه م فهرموودانه ی تری له ئه فرادی ئیمامی بوخارین
- رهمه تی خودای لکبی -.
- ا. فهرمووده ی موعاز، سه باره ت به به شه میراتی خوشک و کچ = ۶۷۳۴ +
طرفه فی ۶۷۴۱ فتح الباری. له ته جریده که دا نییه.
- ب. فهرمووده ی ئیبنوعه باس سه باره ت به میراتگرتنی کچی کوپ = ۲۰۶۰
ته جرید = ۶۷۳۶ فه تحولباری.
- ج. فهرمووده ی ئیبنوعه باس: (إن أهل الإسلام لا یسیون) = ۶۷۵۳
فه تحولباری. له ته جریده که دا نییه.
- د. ته علیقه که ی ته میمی داری: (هو أولى الناس بمحیاه و مماته) = به ته علیقی
وا له پیش ژماره/ ۶۷۵۷ فه تحولباری).

ههروا دمه رموی: بیست و چوار بیستراو (اثری صه حابه و کهسانی تری
دوا نهوانیشی واتیادا.

نه مانهیش ژماره ی نهو فه رموودانهن، که له سه راسه ری نه م (به پراوه =
ته جریده) دا، په یوه ندی به زانستی که له پوره وه هه یه:

۱. ژماره / ۱۴۳ ته جرید = ۱۹۴ فه تحولباری = ب/ ۱ / ل/ ۱۶۴.
۲. ژماره / ۶۲۲ ته جرید = ۱۲۹۵ فه تحولباری = بهرگی / ۲ / ل/ ۴۷.
۳. ژماره / ۹۳۳ ته جرید = ۲۰۴۸ فه تحولباری = بهرگی / ۳ / ل/ ۵ هتا ل/ ۷.
۴. ژماره / ۱۰۰۹ ته جرید = ۲۲۸۹ فه تحولباری = بهرگی / ۳ / ل/ ۹۰.
۵. ژماره / ۱۰۴۹ ته جرید = ۲۳۹۹ فه تحولباری = بهرگی / ۳ / ل/ ۱۴۳.
۶. ژماره / ۱۰۴۱ ته جرید = ۲۷۶۴ فه تحولباری = بهرگی / ۳ / ل/ ۲۷۲.
۷. ژماره / ۱۱۴۳ ته جرید = ۲۷۷۶ = بهرگی / ۳ / ل/ ۲۷۴.
۸. ژماره / ۱۱۴۵ ته جرید = ۲۷۸۰ فه تح = بهرگی / ۳ / ل/ ۲۷۵.
۹. ژماره / ۱۲۵۸ ته جرید = ۳۰۹۴ فه تحولباری. ب/ ۳ / ل/ ۳۷۹.
۱۰. ژماره / ۱۳۹۵ ته جرید = ۳۵۰۸ فه تحولباری = بهرگی / ۴ / ل/ ۸۳.
۱۱. ژماره / ۱۵۳۹ ته جرید = ۴۰۳۴ فه تحولباری = بهرگی / ۴ / ل/ ۲۷۳.
۱۲. ژماره / ۱۶۵۰ ته جرید = ۴۵۷۷ فه تحولباری = بهرگی / ۴ / ل/ ۴۳۱.
۱۳. ژماره / ۱۹۲۸ ته جرید = ۶۰۱۴ = بهرگی / ۵ / ل/ ...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۸۹- نامہی تۆلہی تاوان،

کہ ناسراون بہ جہ ددہ شہرعیہ کان = کتاب الحدود

ئہم باسہ لہ تاجول نوصولدا، دہکە ویئتہ بہرگی سییہم لاپہرہ/۱۹۹
 زنجیرہ/۸۱ ھەتا زنجیرہ/۱۰۱ ل/۲۶۶ + فیقیہی ناسان، بہرگی سییہم، لاپہرہ/۸۰۵
 زنجیرہ/۳۸ ھەتا/لاپہرہ/۸۳۹ زنجیرہ/۳۳۴ + تہجریدی بوخاری، بہرگی/۵
 ل/.....نامہی خواردنہ وەکان، ژمارہ/۱۸۴۰، ۱۸۴۱، ۱۸۴۲، ۱۸۴۳، ....تاد.

۲۰۶۵- عن أبي هريرة رضي الله عنه أتى النبي صلى الله عليه وسلم برجل
 شرب، قال: (اضربوه) قال ابو هريرة: فمنا الضارب بيده، و الضارب بنعله و
 الضارب بثوبه، فلما انصرف قال بعض القوم: أخزأك الله، قال: لا تقولوا هكذا، لا
 تعينوا عليه الشيطان. (الحديث ۶۷۷۷، طرفه في: ۶۷۸۱) (۲۰۶۵):

ئەبو ھورەیرە -مەزای خۆای ئی بئ- ھەرمووی: کابرایەکیان ھینا بۆلای
 پێغەمەر -دروودی خۆای لەسەر بئ- ئارمقی خواردبوو، پێغەمەر -دروودی
 خۆای لەسەر بئ- ھەرمووی: ئادەی لئی دەن. ئیتر ئیمەش دەسمان کرد
 بەلیدانی، ھەمان بوو بە دەستی لئی دەدا، چەن شە قازلییەکی لئەدەدا، ھەمان
 بوو بە جەلەکە ی لئی دەدا جەلەکە ی لوول دەکردو پیاودا دەمائی، کاتێ کابراکە

(۲۰۶۵) لم یوافقه مسلم على تخريج حديث أبي هريرة: (أتى النبي صلى الله عليه وسلم برجل قد شرب الخمر). (خاتمة كتاب الحدود - فتح/ ۱۴ ص/ ۱۶۳ طبعة جديدة).

رؤیشت، هه ندى كهس گوتيان: خواروو زهردو شه رمه سارت كا، بو ئيش دهيكهيت!

پيغه مهريش - دروودى خواى له سه رب- فه رمووى: نا، وا مه ئين، مه بن به كومه كى شه يتان له سه ربى! (تاجى كوردى/ ۲/ ل/ ۲۵۲ ز/ ۹۶ - باسى: هه ددى: باده نووش: ئاره قنوش. / ۲+ ۱+ ۳+ ۴- ب/ د = بوخارى و نه بو داوود).

۲۰۶۶- عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال: ما كنت لأقيم حداً على أحدٍ فيموت، فأجد في نفسي، إلا صاحب الخمر، فإنه لو مات وديته، وذلك أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لم يسته. (الحديث ۶۷۷۸) (۲۰۶۶):

ئيمامى عهلى - رهزاي خواى لى بى- دهفه رموى: دارى هه ده له هه كهس بدهم، له وه كه سانه كى كه دارى هه ديان لى ده ربى، وه كه بوختيانكه ر و داوئنييس، نه گه ر به و دارى هه ددهى منه بشمري ده ربه ستى نيم و خه م و خه فه تى پى ناخوم، چونكه نه و جو ره هه ددانه پيغه مه ر خوئى ديارى كر دوون و دايناون، به لام نه گه ر گريمان دارى هه ددى مه ينوشى له كهس بدهم و به و دارى هه ددهى منه بمرى، نه وه په ستم ده كا، وه خوئنى نه و كا بر ايه ش ده دم كه له كاتى وادا بمرى، له ژيردارى هه ددى مه ينوشيدا.

۲۰۶۷- عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه: أن رجلاً على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم كان اسمه عبدالله، وكان يلقبُ حماراً وكان يضحك رسول الله صلى الله عليه وسلم، وكان النبي صلى الله عليه وسلم قد جلدَهُ في الشَّرابِ، فأتى به يوماً فأمر به فجلد، فقال رجلٌ من القوم: اللهم العنه، ما أكثر ما يؤتى به؟! فقال النبي صلى الله عليه وسلم: لا تلعنوه، فوالله ما علمتُ إلا أنه يحبُّ الله ورسوله. (الحديث ۶۷۸۰) (۲۰۶۷):

(۲۰۶۶) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد الخمر رقم/ ۱۷۰۷.

(۲۰۶۷) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث عمر في قصة الشارب الملقب حماراً (خاتمة كتاب

الحدود فتح الباري/ ۱۴/ ص/ ۱۶۳.

عومهری کوری خهتاب - پرزای خوای ئی بی- فهرمووی: بهسه رینی
 پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- پیاوی هه بوو ناوی عه بدوللا بوو،
 نازناوی حیمار بوو (واته: کهر) جاروبار به قسهی خوش، یا به نوکته یی،
 پیغه مهری دهینایه پیکه نین، گه ئی جار پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی-
 لهسهر مه یخواردنه وه داراگاری دهکرد، واته: جه لدهی مهینوشی ئی دمه دا، رۆژی
 به و حاله وه هی نابوو یان، پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی- فهرمانی فهرموو
 جه لدمیان ئی دا، هه ندی کهس گوتیان: له عنه تی خودای ئی بی، چهنده
 به زۆری دهیهینن لهسهر ئه م خووه پیسه! پیغه مهر - دروودی خوای لهسهر بی-
 فهرمووی: نه فرین (له عنه ت) ی ئی مه کهن، ده سا به خودا من ناگام ئی ته تی
 که خودا و پیغه مهری خودای خوش دهوی، نه وه یش واتای وایه که باومهری
 به خودا و پیغه مهر هه یه، دهی له عنه تی باومهریش دروست نییه.

روونکردنه وه:

جاروبار و که مه که مه، قسهی خوش و قسهی نهسته ق و نوکته ی خوش
 گیرانه وه شتیکی په سهنده، خه تیبه دمه فهرمووی: چونکه ئیمامی عه لی،
 سه بارمت به م بابه ته دمه فهرمووی: (روحوا القلوب و ابتغوها طرف الحکمة):
 وچانی دل بدهن و به قسهی خوش و نهسته ق باوه شیانی بکه ن و فینکی
 بکه نه وه. ئیمامی زوهری به هاوه له گانی دمه فهرموو: نه گهر شیعرتان هه یه
 ئاده ی بیهینن، قسهی خوش بگیری نه وه چونکه گوئی که رخ ده بی. (بروانه:
 ته دریبی راوی ئیمامی سیووتی - بهرگی/ ۲ ل/ ۵۸۱).

هه ندی جار ئه م کابرا سو عبه ته چی هیزۆلکه یی رۆن، یا دوو به ره یی
 هه نگوینی به دیاری دهینا بو پیغه مهر، به قهرز وهری دهگرت له خاومنه که ی،

كاتى خاۋەنەكەى دەھات بۇ پارەى ھىزۇلكە رۇنەكە، يا بۇ پارەى دووبەرە
ھەنگوینەكە، دەيىرد بۇلاى پىغەمەرۈ پىى دەگوت: ئەى پىغەمەرۈ خودا!
پارەى شتەكەى پىدە!! پىغەمەرۈ زەردەخەنەىكى دەكردو لەپاشا پارەى
دىارىيەكەى دەدا بەخاۋەنەكەى!!

ئەم بەھرانە لەم فەرموودانە وەردەگىرىن:

۱. قەسەى نەستەق و قەسەى خۇش و نوكتە و شتى وا، باش و رەواو
دروستىن، وە دروستە گوئىان ئى بگىرى، وە كەسى بىانگىرپىتەو، يا كارپكى
نوكتە و قۇشمە بكا دروستە، بەمەرچى گالتەو سوعبەت و قەسە نەستەقەكە
ھەق بى، ناھەق نەبى.

۲. خاۋەنى گوناھى گەورە بەموسولمان دائەنرى، چونكە رىگە نەدراو
كەلەنەتى ئى بگىرى، وە فەرمانكراو كەدوعاى خىرى بۇ بگىرى، بەلام
گوناھەكەى لەسەر ئەنوسرى.

۳. گوناھبارو تاوانبار، ئەگەر چاكەيان ھەبوو، يا رەفتارىكى جوانيان
تيابوو، دروستە باسى ئەوچاكە و ئەورەفتارە جوانەيان بگىرى.

۴. ئەم جۆرەكەسانە، كەخاۋەنى گوناھە گەورەكانىن، دروستە مامەلەو
گفتوگوو مەرچەبايان لەگەل بگىرى، تەنانەت ديارپىشان ئى وەربگىرى و
تاموشۇ دراوسىتى يان بگىرى، ئەوئەندە ھەيە بەھىچ جۆرى نابى ھان بىرىن
و تەشجىع بگىرىن لەسەر كەردنى گوناھ، بەلكوو بە پىچەوانەو دەمبى ئامۇزگارى
خىر، بەپىى حال بگىرىن.

۵. دروستە زىن و زىنخاۋى لەگەلئان، وە تەلاقى موسولمان بەكەردى
گوناھى گەورە ناكەوئى.

۶. به کردنی گوناھی گه وره چاکه ی مروؤف ناسرپته وه، ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ، وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾.

۷. هه تا له سه رده می پیغه مه ردا، نه م جوړه که سانه ی تیا د ابو وه.

۸. به راستی له م روژگار دی نیمه دا خاومنی گوناھی گه وره زور بوون، وه موسولمانان دهستیان ناروا به سهریانا، له کاتی وادا، و اباشه موداراتیان له گهل بکری و چاوپوښی له هه ندی کاریان بکری و، موسولمان به خوپرای کی شه و بهره بوخوی دروست نه کا.

۶۸-۲۰- عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لعن الله السارق يسرق البيضة فتقطع يده، ويسرق الحبل فتقطع يده. (الحديث ۶۷۸۳) (۲۰۶۸):

نه بو هورمیره - پمزی خوای لی بی- فه رمووی: خوشه ویست - دروودی خوای له سه ربی- فه رمووی: نه فرین و له عنه تی خودا له دز، که نه وه نده نه فسی سووکه، له سه رب دزینی هیلکه یی، یا به هو ی دزینی گوریسیکه وه دهستی دمیرن به پتی شهرعی خوا. (تاجی کوردی ۳/ ل ۲۳۳ ز ۱/ ز ۹۰ ش/ د/ ت/ ن باسی دزی..).

۶۹-۲۰- عن عائشة رضي الله عنها عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: تقطع اليد في ربع دينار فصاعداً. (الحديث ۶۷۸۹ طرفاه في: ۶۷۹۰، ۶۷۹۱) (۲۰۶۹):

(۲۰۶۸) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها، رقم/ ۱۶۸۷.

(۲۰۶۹) أخرجه مسلم في الحدود، باب: حد السرقة و نصابها، رقم/ ۱۶۸۴.

عائیشہ - پرمزای خوای لی بی۔ دمفہرموی خوشه ویست - دروودی خوای لهسهر بی۔ دمفہرموی: دهستی دز به پیی شهرع، کاتی دمپرئی که بایی چاره کی دیناری زیر بدزی، یا بایی زیاتر بدزی. (تاجی کوردی/ ۲ ل/ ۲۳۴ ز/ ۹۰ - باسی سزای دزی - ش/ د/ ت/ ن).

۲۰۷۰ - و عنها رضي الله عنها أن يد السارق لم تقطع في عهد النبي صلى الله عليه وسلم إلا في ثمن مجن، حشفة أو ترس. (الحديث ۶۷۹۲ طرفاه في: ۶۷۹۳، ۶۷۹۴) (۲۰۷۰):

ديسان عائیشہ - پرمزای خوای لی بی۔ فہرمووی: بهسهرینی پیغہمہر - دروودی خوای لهسهر بی۔ دهستی دز نہ دمپررا، لهکه متر له به های مه تالی، نیر فہ لئانی بی، که به چهرم جوتبه فی کرابی، یا فہ لئانی بی که ته خته و بهرگی چهرمی تی گیرایی.

۲۰۷۱ - عن عبد الله بن عمر رضي الله عنهما أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قطع في مجن ثمنه ثلاثة دراهم. (الحديث ۶۷۹۵ أطرافه في: ۶۷۹۶، ۶۷۹۷) (۲۰۷۱):

ثیینو عومہر - پرمزای خوادایان لی بی۔ فہرمووی: پیغہمہر - دروودی خوای لهسهر بی۔ دهستی دزیکی بری، لهسهر دزینی فہ لئانی که بایی سی درہم بوو! (تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۳۴ ز/ ۹۰ - ش/ د/ د).

(۲۰۷۰) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها رقم/ ۱۶۸۵.

(۲۰۷۱) أخرجه مسلم في الحدود، باب/ حد السرقة و نصابها رقم/ ۱۶۸۶.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۰- نامہی موخاریبین

کتاب المحاربين من أهل الكفر والردة

موخاریبین: واتہ ئهوانه‌ی که دژایه‌تی ده‌که‌ن له‌گه‌ل خوداو پی‌غه‌مه‌ردا، له‌بی‌باوم‌ران و پاشکه‌زبان.

۲۰۷۲- عن أبي بردة الأنصاري رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَا يَجْلِدُ فَوْقَ عَشْرِ جُلْدَاتٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ. (الحديث ۶۸۴۸ طرفاه فی: ۶۸۴۹، ۶۸۵۰) (۲۰۷۲):

ئهبو بورده‌ی ئه‌نصارى-په‌زای خوای ئی بی- فه‌رمووی: جاران خوشه‌ویست-دروودی خوای له‌سه‌ر بی- ده‌یفه‌رموو: مه‌گه‌ر بو حه‌ددى شهرعى، ئه‌گینا له‌سه‌ر هیج سه‌رپی‌چی‌یه‌کی تر، له‌ده‌ردار (جه‌لده) زیاتر له‌که‌س نادری. (تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۵۴ ز/ ۹۷ ژ/ ۱- باسی: ته‌مى کردن (ته‌عزیز = سووک کردن).

روونکردنه‌وه:

ئهبو بورده‌ی ئه‌نصارى ناوی هانی کورپی نیاره، خائی به‌پائی کورپی عازیبه، ئاماده‌ی جه‌نگی به‌درو نه‌به‌رده‌کانی پاش به‌در بووه، هه‌روا ئاماده‌ی په‌یمانى عه‌قه‌به‌ی دووهم بووه. فه‌رمووده‌ی له‌بوخاری و موسلیم داهه‌یه،

له بوخاریدا هه رنهم فهرموودمیه ی هه یه، که دوو تهرمفی هه یه، ژماره: ۶۸۴۹ و ۶۸۵۰.

شه یخان: بوخاری و موسلیم - په حمه تی خودایان لئ بئ - له سه حیحیندا، له جابیری کوپی عه بدوللاوه ریوایه تیان لئیه وه کردووه، بوخاری له عه بدولر په حمانی کوپی جابیریشه وه تهرمفی ژماره/ ۶۸۴۹ ی نهم فهرموودمیه ی ئیره ی لئوه ریوایه ت کردووه، نه بو بورده بئ وه چه بووه، منال و مناله زای له پاش به جئ نه ماوه.

نهم زاتانه گیرانه وه یان لئ نه نجام داوه: به رانی کوپی عازیبو که عبی کوپی عومه یرو نه صری کوپی یه سار، پشتگیری عه لی بوو له هه موو نه به رده کانیدا، ده لئین: له ده ورو بهری سالی چلو یه ک، یادوو، یا پینج مردووه - په زای و په حمه تی خوی لئ بئ -.

۲۰۷۳ - عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: سمعت أبا القاسم صلى الله عليه وسلم يقول: من قذف مملوكه، وهو بريء مما قال، جلد يوم القيامة، إلا أن يكون كما قال. (الحديث ۶۸۵۸) (۲۰۷۳).

نه بو هورمه یه - په زای خوی لئ بئ - فهرمووی: به گوپی خوم ژنه وتم له زاری پیرۆزی پیغه مهر - دروودی خوی له سهر بئ - ده یفه رموو: که سی بوختان بکا بؤ به نده ی خوی، کۆیله که ی ژن بئ یا پیاو، به لام به نده که ی بئ تاوان بئ و پاک بئ، نه وه له روژی قیامه تدا، نه و خاومن کۆیله یه داده نری به بوختیانکار، له روژی قیامه تدا له سهر نه و بوختانه داری هه ددی لئ ده دری. به لام نه گهر وه ک ده لئ، کۆیله که وای، نه وه داری هه ددی لئ ندری. (تاج/ ۳ ل/ ۲۵۰ ز/ ۹۵ - باسی هه ددی بوختیان و جمین و جادوو بازی).

پایانی = خاتمہ

عسقلانی - رحمتی خودای لی - دھرموی: نامہی خودوودو
 موخاریبین، سہدو سی فہرموودہی بہرزی واتیادا، حہفتاؤ نۆیان پھیوہستن،
 واتہ موصولن، لہ نیامی بوخارییہوہ ہتا سہر پیغہمہر - دروودی خوی
 لہسہر بی - رشتہکھیان بی بچرانہ. ئہوانی تریان بی رشتہو موتاہعائن،
 دووبارہکانیان شہست و دووہ، پوختہکھیان: (۷۹ - ۶۲ = ۱۷) حہفدہ
 فہرموودہن، نیامی موسلیمیش ئہم پوختہیہی گیراوتہوہ بیجگہ لہم
 ہہشت فہرموودہیہیان:

۱. فہرموودہی ئہبو ہورہیرہ: (أتی التبیٰ برجل قد شرب الخمر) =
 ژمارہ/۲۰۶۵ تہجرید = ۶۷۷۷ فہتحولباری.

۲. فہرموودہی سائیبی کوری پہزید: (کنا نۆتی بالشارب علی عہد رَسولُ
 اللہ) = ۶۷۷۹ فہتحولباری.

۳. فہرموودہی عومہر: باسی کابرای نازناوی کہربوو = ژمارہ/۲۰۶۷
 تہجرید = ۶۷۸۰ فہتحولباری.

۴. فہرموودہی ئیبنوہعباس: (لا یزنی الزانی حین یزنی وھو مؤمن) ژمارہ/
 ۶۷۸۲ فہتحولباری.

۵. فہرموودہی عہلی: (فی رجم المرأة وجلدها = ۶۸۱۲ فہتحولباری).

۶. فہرموودہی عہلی: (أما عَلِمْتَ أَنَّ القلم رفع عن الجنون = پیش
 ژمارہ/۶۸۱۵ فہتحولباری).

۷. فہرموودہی ئہنہس: (یا رَسُوْلُ اللّٰہِ اَصْبَتْ حَدًا فَاَقَمَہ عَلٰی) =

ژمارہ/۶۸۲۳ فہتحوٰلباری.

۸. فہرموودہی ئیبنوٰعہبباس لہبارہی چیرۆکەگەہی ماعیزەوہ = ۶۸۲۴.

ھەروا دەفھەرموئ: فہرموودە درێژەگەہی عومەریش سەبارت بەداسستانی

سەقیفە کە سەرەتاگەہی سەبارت بەچیرۆکی رەجەم متفق علیہ یە. ھەروا

دەفھەرموئ: بیست بیستراو (اثر)یشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۱- نامه‌ی خوین و خوینبایی

کتاب الدیات

باسی خوین و و خوینبایی له تاجول ئوصول دا، تهرجه مه کوردییه که‌ی ده‌که‌وێته: به‌رگی/ ۳/ ل/ ۲۱۳/ ز/ ۸۳ هه‌تا زنجیره: ۸۹ لاپه‌ره/ ۲۳۲. له‌فیهی ئاسانا واله‌به‌رگی/ ۳/ ل/ ۷۸۲/ ز/ ۳۰۶ هه‌تا زنجیره/ ۳۱۷ ل/ ۸۰۳.

۲۰۷۴- عن ابن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ فِي فِسْحَةٍ مِنْ دِينِهِ مَا لَمْ يَصِبْ دَمًا حَرَامًا. (الحديث ۶۸۶۲ طرفه في: ۶۸۶۳) (۲۰۷۴).

ئیبینو عومهر -په‌زای خوادایان لی بی- دمفه‌رموئ: پیغه‌مه‌ر -دروودی خوای له‌سه‌ر بی- دمفه‌رموئ: موسوئمان هه‌تا خوین پشته‌نی نارپه‌وا نه‌بی به‌تووشیه‌وه، هیشتا ئایینی به‌به‌ریه‌وه ده‌میئ.

گیرانه‌وه‌یه‌کی تری ئه‌م فه‌رمووده‌یه له تاجا ئاوایه:

موسوئمان هه‌تا خوینی نارپه‌وا به‌قه‌ستی نه‌پێژئ، هیشتا کوئی سووکه‌و خوش په‌وته‌و هه‌رباشه، به‌لام هه‌رکاتئ خوینی نارپه‌وا بوو به تووشیه‌وه، ئیتر له‌پێ ده‌که‌وئ و ده‌وه‌ستی! (تاجی کوردی/ ۳/ ل/ ۲۰۱/ ز/ ۸۱/ ژ/ ۳- هه‌رمشه‌کردن له‌مروؤف کوشتن).

۲۰۷۵- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
للمقداد: إِذَا كَانَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ يَخْفِي إِيمَانَهُ مَعَ قَوْمٍ كُفَّارٍ، فَأُظْهِرَ إِيمَانَهُ فَقُتِلَتْهُ؟ فَكَذَلِكَ
كَنتُ أَنْتَ تَخْفِي إِيمَانَكَ بِمَكَّةَ مِنْ قَبْلُ. (الحديث ۶۸۶۶) (۲۰۷۵):

ثیبنو عہ عباس -رمزای خودا له خوئی و بابی- فہرمووی: پیغمہر -دروودی
خوای له سہر بی- بہ میقدادی کوپی ئہ سوہدی فہرموو: ئہ گہر پیاوئیکی
موسولمان، له ناو هوژیکی ناموسولماندا بی، باومرہکی بشاریتہوہ، ہہتا نا
موسولمانہکان پی نہزانو و نازاری نہدن، بہ لام کاتی باومری خوئی ئاشکرا
بکا تو بجی بیکوژی؟ دەی تویش پیک ئاوا بوویت کاتی له مہککە بوویت
لہ پیش کوچ کردندا.

روونکردنہوہ:

بۆ تیگہیشتنی تہواو لہم فہرموودہیہ سہرنجی ژمارہ: ۱۵۳۵ تہجرید =
۴۰۱۹ فہتج بدہ = بہرگی/ ۴ ل ل/ ۲۶۹.

۲۰۷۵م- عن عبد الله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عن النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ حَمَلَ عَلَيْنَا السِّلَاحَ فَلَيْسَ مِنَّا. (الحديث ۶۸۷۴ طرفه في:
۷۰۷) (۲۰۷۵):

عبداللہ کو پری عومہر - پرزای خوای لی بی- فہرمووی: پیغہ مہر -
دروودی خوای لہ سہر بی- فہرمووی: کہسی چہ کمان لی ہہ لبگری لہ نیمہ
نییہ. (تاجی کوردی/ ۸ ل/ ۱۳۳ ز/ ۵۵ باسی: پیمان شکاندن و بی پیمانی).

۲۰۷۶- عن عبد الله رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ:
النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالثِّبُ الزَّانِي، وَالمَفَارِقُ لِدِينِهِ التَّارِكُ لِلْجَمَاعَةِ. (الحديث
۶۸۷۸) (۲۰۷۶):

عبداللہ کو پری مہ سعوود - پرزای خوادای لی بی- دم فہرمووی:
خوشہ ویست - دروودی خوای لہ سہر بی- دم فہرمووی: ہہر موسولمانی شایہ تمان
بہین و بی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ: بہ دل باومرم
ہہیہ و بہ زمان دہ نیم و شایہ تی دہ دم کہ ہہر خودا خودایہ و بہس، خودای تر
نییہ، موحہ مہدی کو پری عبداللہیش پیغہ مہری رہوانہ کراوی خودایہ).
ہہر کہسی نہم شایہ تیہ بدا، نیتر خوینی نہ و کہسہ حہرامہ و بہ ہیج شیوہین
خوینی بہ کہس رہوانابی، مہ گہر لہیہ کی لہم سی کاتانہ دا: بیوہی داوینپیس،
چ زن بی، چ پیوا، یا کہسی بہ نارہوا کہسی بہ نارمزو و بکوژی، یالہ نایینی خوئی
و مرگہ رابی و لہ کومہ لہی موسولمانان تہرا بووبی! (فیقہی ناسان/ ۳ ل/ ۸۱۰
ز/ ۳۱۹ باسی تولہی شہروالپسی).

٢٠٧٧- عن ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أْبْعُضِ النَّاسَ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةً، مَلْحِدٌ فِي الْحَرَمِ، وَ مُبْتَغٍ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَ مُطْلَبٌ دَمٍ أَمْرِيٍّ بِغَيْرِ حَقٍّ لِيَهْرِيْقَ دَمَهُ. (الحديث ٦٨٨٢) (٢٠٧٧):

ئيبنو عه بباس -رہزای خودا لہ خوئی و بابی- فہرمووی: خوۓ و یست - دروودی خوای لہ سہر بی- فہرمووی: خودا لہ ہموو تاوانباری زیاتر، رقی لہم سی تاوانباریہ: یہکہم زمندیقی ناوبہست و حہرہمی مہککہ، دووہم: کہسی لہئیسلا مہتیدا، منہیی رہوشت و یاسای سہرہمی نہزانی بکا، سییہم: کہسی منہی خوینی کہسی بکا، تا بہنارہوا خوینی برپیژی. (تاج/ ٣ ل/ ٢٠٥ ز/ ٨١ ز/ ٩ - باسی ہہرہشہ کردن لہکوشتنی نارہوا).

٢٠٧٨- عن أبي هريرة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ يَقُولُ: لَوْ أَطْلَعَ فِي بَيْتِكَ أَحَدٌ، وَلَمْ تَأْذِنْ لَهُ، حَذَفْتَهُ بِحَصَاةٍ، فَفَقَاتَ عَيْنَهُ مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جَنَاحٍ. (الحديث ٦٨٨٨ طرفه في: ٢٩٠٢) (٢٠٧٨):

ئہبو ہورہیرہ -رہزای خوای لی بی- فہرمووی: ژنہوتم لہ خوۓ و یست - دروودی خوای لہ سہر بی- دہیفہرمووی: ئہگہر کہسی، بہبی ریگہ پییدانی خوٓت، تہماشای ناومالی تو بکا، تو بہ پہلہپیتکہ چہویکی تی بگری و چاوی فہلپووت بکہی، گوناہت ناگا. (تاجی کوردی/ ٣ ل/ ٢٢٧ ز/ ٨٧ ز/ ٣ - باسی ئہوانہی کہ خوینیان بہفیرؤ دائہنری).

(٢٠٧٧) و الحديث من أفرادہ (العيني = عمدة القاري/ ٢٤ ص/ ٤٤). -الترجم-

(٢٠٧٨) أخرجه مسلم في الآداب، باب تحريم النظر في بيت غيره رقم/ ٢١٥٨.

۲۰۷۹- عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:
هذه و هذه سواء يعني المختصر و الإبهام. (الحديث ۶۸۹۵) (۲۰۷۹):

ئيبنو عه عباس - په زای خودا له خوځی و بابی - فه رمووی: خوځه ویست -
دروودی خوای له سهر بی - دمفه رموی: نه مه و نه مه یه کسانو و خوینیان و دهک
یه که. واته: په نجه توووته و په نجه که له خوینیان چون یه که. (تاجی کوردی ۳/
ل ۲۲۱/ ز ۸۵/ ژ ۱ - باسی خوینی نه ندامه کانی له ش - ب/د/ت/ن).

پایانی = خاتمہ

شیخی عہ سقہ لانی - پرہمہ تی خودای لی بی۔ دمفہ رموی: نامہ ی خوین و قصاص، پہنجاو چوار فہرموودہ ی بہرزی واتیادا، حہوتیان بیپرشتہ و متابعاتن، نہوانی تریان پہیوہ ستن لہئیمامی بوخارییہ وہ ہتا سہر پیغہ مہر، پرشتہ کہیان تہواوہ و پچرانی تیادا نییہ۔ دووبارہ کانیان چل فہرموودہن، ہہموویان موسلیمیش گپراویہ تیہوہ، بیجگہ لہمانہ یان:

۱. فہرموودہ ی ئیبنو عومہر: (إن من ورطات الأمور) = ژمارہ/۶۸۶۳ فہتحو لباری.

۲. ژمارہ/۲۰۷۷ تہجرید = ۶۸۸۲ فہتج = فہرموودہ ی ئیبنو عہبباس (أبغض الناس إلى الله ثلاثة: ملحد في الحرم).

۳. ژمارہ/۶۹۰۰ فہتحو لباری = فہرموودہ ی نہنہس: (لو أطلع عليك).

۴. فہرموودہ ی ئیبنو عہبباس: (ہذہ و ہذہ سوا) = ۲۰۷۹ تہجرید = ۶۸۹۵.

۵. فہرموودہ مورسہ لہکہ ی نہبو قلابہ: (ما قتل أحد قط إلا في إحدى ثلاث) = ژمارہ: ۶۸۹۹ فہتحو لباری = فہرموودہ مورسہ لہکہ ی تری: (دخل عليه نفر من الانصار).

ہہروا شیخی عہ سقہ لانی - پرہمہ تی خودای لی بی۔ دمفہ رموی: بیست و ہشت بیستراو (اثر) یشی واتیادا، ہندیکیان پہیوہ ستن و ہندیکیان بیپرشتہن.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۲- نامه‌ی داوای په‌شیمان بوونه‌وه له‌پاشکه‌زو

له‌سهرکه‌ش و شه‌رکردن له‌که‌لیان

کتاب استنابة المرتدين والمعاندين وقتالهم

بۆ تیگه‌یشتنی ته‌واو له‌م باسه بنواړه: فیه‌قی ناسان - به‌رگی سییه‌م،
زنجیره/۳۳۹ هه‌تا ۳۴۴ = لاپه‌ره/۸۴۷ هه‌تا ۸۶۱.

۲۰۸۰- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: قال رجل يا رسول الله ائؤاخذ
بما عملنا في الجاهليّة؟ قال: من أحسن في الإسلام لم يؤاخذ بما عمل في
الجاهليّة ومن أساء في الإسلام أخذ بالأوّل والآخِر. (الحديث ۶۹۲۱) (۲۰۸۰):

ئیب‌نو مه‌سعود - رم‌زای خ‌وای ئی بئ - فه‌رم‌ووی: پیاوئ له‌پێغه‌مبه‌ری
پرسی: ه‌وربان! ئایا له‌سه‌ر نه‌و کرده‌وه خ‌راپانه‌ی که‌له سه‌رده‌می نه‌قامی
پیش هاتنی ئیسلاما کردوومانن سزاو نه‌شکه‌نجه دمه‌ریین له‌دوا پوژدا؟
فه‌رم‌ووی: هه‌رکه‌سئ له‌پاش موسوئمانبوون ره‌فتارو کرداری جوان بئ، له‌سه‌ر
کارو کرده‌وی سه‌رده‌می کافری پیش ئیسلامبوونی، سزا ناده‌ری و موحاسه‌به
ناکری له‌سه‌ری، به‌لام هه‌رکه‌سئ له‌سه‌رده‌می ئیسلامه‌تی دا کردارو ره‌فتاری
ناشیرین بئ، توئله‌ی به‌رو د‌وای ئی ده‌سیئری.

پایانی = خاتمة

مامؤستای عهسقه لانی، -رحمه تی خودای لی بی- دمه رموی: نامه ی
 إستابه ی مورتهددین، بیست و یه ک فهرمووده ی بهرزوه کراوی واتیادا،
 یه کیکیان بیپرشته یه، نهوانی تریان هه موو په یوهستن، واته: موصولن.
 حه قدهیان دووبارهن، پوخته که یان (۲۱- ۱۷ = ۴) چوار فهرمووده یه. نیمامی
 موسلیم ئه م پوخته یه ی هه موو گپراوتمه وه، حهوت بیسترای هاوولان و دوی
 هاوولانیسی واتیادا، هه موویان په یوهستن.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۲- نامه ی خهوپه رزین * کتاب التعبیر

نامه ی خهون و خهوبینین و دهستورهکانی خهوبینین والهتاجی کوردیدا
 بهرگی ۸/ ل ۳/ ز ۱/ ههتا ل ۳۶/ ز ۱۰/.

۲۰۸۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ مِنَ الرَّجُلِ الصَّالِحِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُوقِ. (الحديث ۶۹۸۳ طرفه فی: ۶۹۹۴) (۲۰۸۱).

نه نهسی کوپی مالیک -رهزای خوای لی بی- دمه رموی: پیغه مه ر-دودی
 خوای له سه ر- دمه رموی: خهونی باشی پیای باش، به شیکه له چل و شهش
 بهش له پیغه مه رایه تی. (تاجی کوردی ۸/ ل ۳/ ز ۱/ ژ ۱/ + ل ۶/ ز ۲/ ز ۲/).

٢٠٨٢- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يُحِبُّهَا فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ عَلَيْهَا وَلْيُحَدِّثْ بِهَا وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ مِمَّا يَكْرَهُ فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَلْيَسْتَعِذْ مِنْ شَرِّهَا وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ فَإِنَّهَا لَا تَصُرُّهُ. (الحديث ٦٩٨٥) (٢٠٨٢):

ئەبو سەعیدی خودری -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: بەگوێی خوێم لەزاری پیرۆزی خوێه و یستم بیست دەیفەرموو: (ئەگەر کەسیکتان خەونیکی بینی و خەونەکە ی پێ خوێش بوو، ئەو لەخوداوەیه، باحەمدو سوپاسی خودای لەسەر بکاو بیگیڕیتەووە بۆ زاناو دوست، بەلام ئەگەر خەویکی وای دی کە بە دئی نەبوو، ئەو لەشەیتانەووەیه، باپەنابگری بەخودا لەشەری شەیتان و لەشەری ئەو خەونە، وەبای نەکا بۆکەس، ئیتر زیانی پێ ناگەیهنئ!). (تاجی کوردی/ ٨/ ل ٤/ ز ١/ ژ ٣).

٢٠٨٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَمْ يَبْقَ مِنَ التُّبَّةِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ قَالُوا: وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ. (الحديث ٦٩٩٠) (٢٠٨٣):

ئەبو ھوریرە -رەزای خوای ئی بئ- فەرمووی: بیستم لەپێغەمەر- دروودی لەسەر- دەیفەرموو: (لەپێغەمەرایەتی تەنیا موژدە بەخشەکان ماون). ھاوێلان -رەزای خودایان ئی بئ- فەرموویان: قوربان! موژدەدەرەکان چین؟ فەرمووی: (خەونی باشە). (بڕ: تاجی کوردی/ ٨/ ل ٣/ ز ١/ ژ ٢).

(٢٠٨٢) لم يوافقته مسلم على تخريج حديث أبي سعيد: (إذا رأى أحدكم الرؤيا يحبها). خاتمة

٢٠٨٤- و عنه رضي الله عنه قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرَانِي فِي الْيَقَظَةِ وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي. (الحديث ٦٩٩٣) (٢٠٨٤):

ديسان نهبو هوريرد- رهزای خودای لی بی- فهرمووی: ژ نهوتم له پیغه مهر - دروودی له سهر- دهیغه رموو: (هه رکه سی به خه و من ببینی، نه وه به چاوی سه ریش له حاللی هو شیاریدا من ده بینی، شهیتان قهت ناجیته شه کلی منه وه). (تاج/ ٨/ ل ٢٣/ ز ٧/ ژ ٢).

٢٠٨٥- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ رَأَى فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَكَوَّنُنِي. (الحديث ٦٩٩٧) (٢٠٨٥):

نهبو سه عیدی خودری- رهزای خوای لی بی- فهرمووی: ژ نهوتم له پیغه مهر - درودی خوای له سهر- دهیغه رموو: هه رکه سی له خه ونیدا من ببینی، نه وه خه ویکی راست و دروستی دیوه، چونکه شهیتان خوی بو ناگری به من و، ناتوانی به هیج شیوه یی و له هیج حالیکا بجیته شکل و شیوه ی منه وه). (تاجی کوردی/ ٨- ٢٣: ٧: ٣- ش- باسی دیتنی پیغه مهر به خه ون.

(٢٠٨٤) أخرجه مسلم في الرؤيا، باب: قول النبي صلى الله عليه وسلم من رآني في المنام فقد رآني، رقم/ ٢٢٦٦.

(٢٠٨٥) قال الشيخ منصور علي ناصف مؤلف (التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول صلى اللهم عليه وسلم: (رواه الشيخان). راجع التاج الجامع للأصول في احاديث الرسول. الأصل العربي مجلد/ ٤/ ص/ ٢١٦. راجع صحيح مسلم بشرح النووي ج/ ٥/ ص/ ٢٦. - المترجم.

پروونکردنه وه:

بینینی پیغه مهـر - درودی خوای له سهـر - به خه و، به دوو شیوه ده بی، به هیزه که یان نه وه یه: که له سهـر شیوهی کاتی ژبانی پیغه مهـر - درودی خوای له سهـر - بیبینی، نیتـر شیوهی کاتی لاوی بی، یا کاتی هه رته پیاو هتی بی، یا شیوهی کاتی پیری بی، یا هی کاتی ناخرو ئوخری ژبانی بی، ده بی ته نانه ت ئیبنو سیرین که گه وهرترین خه و نرانی ناوداری موسولمانانه، کاتی که سی بۆ یه دگپراپه وه که پیغه مهـری دیوه، پپی ده گوت: ئاده ی باسی شیوه و شه کلیم بۆ بکه چۆن بوو؟ نه گهر کابرا بیگوتبا یه شیوهی ئاوا و ئاوابوو، و منه وهی نه و ده یگوت جیابوا یه له شیوه و سیفه تی پیغه مهـر له کاتی ژبانیدا، ئیبنو سیرین ده یگوت پپی: نه ت دیوه). پیاویکی ش به ئیبنو عه باسی فه رموو: له خه و نا به خزمه تی پیغه مهـر - دروودی له سهـر - گه یشتم، پپی فه رموو: په نگ و روا له ت و شیوهی چۆن بوو؟ پیاوه که پپی گوت: من هه سه نی کوپی عه لیم دیوه، پیغه مهـر له خه و ما له وی ده کرد). فه رموو: راست ده که یه ت دیوته. جاله م پروانگه یه وه و بۆ دئلیا بوون له راستی و دروستی خه و نی و، با شترین شت نه وه یه که مرۆی موسولمان شاره زایی ته واوی له سیفه ت و چۆنی تی ی شه کلۆ شیوهی پیغه مهـر هه بی، هی کاتی ژبانی، وه به پپی ی سوننه ت و ژیننامه ی راست و دروستی پیغه مهـر، شیوهی شیرینی بناسی. به هه ر حال بینینی پیغه مهـر له خه و ندا، له سهـر هه ر شیوه یی بی، خالی نییه له سوود و به هره، به لام به مه رجی که نه و شیوه یه شایانی شانی پیغه مهـر بیته.

۲۰۸۶ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُ عَلَى أُمِّ حَرَامٍ بِنْتِ مِلْحَانَ فَيُطْعِمُهُ وَكَانَتْ أُمُّ حَرَامٍ تَحْتَ عِبَادَةِ بْنِ الصَّامِتِ فَدَخَلَ عَلَيْهَا يَوْمًا فَأَطْعَمَتْهُ وَجَعَلَتْ تَقْلِي رَأْسَهُ فَنَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ قَالَتْ: فَقُلْتُ: مَا يُضْحِكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي غَرَضُوا عَلَيَّ غُرَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَرَكِبُونَ بَجَجَ هَذَا الْبَحْرِ مُلُوكًا

عَلَى الْأَسِيرَةِ أَوْ مِثْلَ الْمُلُوكِ عَلَى الْأَسِيرَةِ قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ، فَدَعَا لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ فَنَامَ ثُمَّ اسْتَيْقَظَ وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقُلْتُ: مَا يَضْحَكُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي عَرَضُوا عَلَيَّ غَزَاةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ. كَمَا قَالَ فِي الْأَوَّلَى، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ قَالَ: أَنتِ مِنَ الْأَوَّلِينَ. فَرَكِبْتُ أُمَّ حَرَامٍ بِنْتُ مِلْحَانَ الْبَحْرَ فِي زَمَنِ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سَفْيَانَ، فَصُرِعْتُ عَنْ دَابَّتِهَا حِينَ خَرَجْتُ مِنَ الْبَحْرِ فَهَلَكْتُ. (الحديث ۷۰۰۲) (۲۰۸۶):

ئەنەسى كۆرى مالىك - رەزى خەلىلى بى - فەرموۋى: (گەلى جارى پېغەمەر - درودى خەلىلى لەسەر - دەچوو بۆ دىنى ئوم حەرام، كەپوورى ھەقى من بوو، خوشكى دايكم بوو، وەپوورى شىرى پېغەمەرىش بوو، مەحرەمى بوو، نامەحرەم نەبوو، ئوم حەرام ناۋى رومەيىسە كچى مەلحان بوو، خەزەنى عوبادەى كۆرى صامىت بوو، پۇژى پېغەمەر - درودى خەلىلى لەسەر - ھات بۆ دىنى ئوم حەرام، نانى بۆ دانا، دوايى ھەنى سەرى پېغەمەرى دۆزى، پېغەمەر خەلىلى دەكەۋى سەرخەۋى نىومرۇ ھەۋى دەشكىنى، كاتى خەبەرى دەبىتەۋە پى دەكەنى. ئوم حەرام فەرموۋى: عەرزىم كەرد: ئەى پېغەمەرى خەلىلى! باۋك دايكم بەقوربانىت بىن، ئەۋە بۆچى پى دەكەنى؟ فەرموۋى: (لەخەۋما كۆمەلانى لەگەلى ئىسلامى خۆمەم بىنى، دەبىن بەخەباتكارو غەزا كار لەپىگەى خەۋادا، سۈرى پىشتى ئەم دەريايانە دەبىن، شۈيىن و جىگەيان لەناۋ پاپۇرو كەشتى يەكاندا، ئەۋەندە باش و خۆش و فەرح و ئاۋەدانە دەلىتى پاشان لەسەر تەخت و ھەنەفەى شاھانە دانىشتوون) ئوم حەرام فەرموۋى: عەرزىم كەرد: ئەى پېغەمەرى خەلىلى! داۋا لەخەۋما بەكە كەمەن يەكەى لەم چىنەى ئۆمەتت بىم. فەرموۋى: (تۆ لەۋانىت و لەجىنى غەزا

کاران و شهیدانی ناو دمریایت!) نهجا دیسان پیغه مه‌ر -درودی خوای له‌سه‌ر-
سه‌ری نایه‌وه‌و جارئ تر خه‌وته‌وه، که‌هه‌ئسایه‌وه دیسان پیده‌که‌نی، کاتئ له‌م
باریه‌وه پرسیارم ئی ی کرده‌وه، هه‌مان وه‌لامی پیشووی دامه‌وه، که‌کۆمه‌لانی
تریش له‌ئۆمه‌تی له‌بارو دۆخیکی شاهانه‌دا ده‌چن بۆ خه‌باتگێڕان و غه‌زاکردن
له‌رێگه‌ی خودای گه‌وره‌ داو، ئه‌ویش له‌خۆشی ئه‌وه پیده‌که‌نی و موعجیبه
پێیان). ئوم حه‌رام فه‌رمووی: منیش عه‌رزیم کرده‌وه: ئه‌ی پیغه‌مه‌ری خودا!
نزام بۆ بکه‌ که‌ خودا بمکات به‌یه‌گن له‌و ده‌سته‌یه‌ فه‌رمووی (تۆ له‌ده‌سته‌ی
پیشینی!).

له‌پاشا له‌کاتی موعاوپییه‌ی کورپی سوفیاند، که‌نوینه‌ری ئیمامی عوسمان
بوو له‌سه‌ر ولاتی شام، عوباده‌ی می‌ردی، له‌ده‌ریاوه ئوم حه‌رامی له‌گه‌ل خۆی
برد بۆ غه‌زای قوبروس، کاتئ هاته‌وه‌و گه‌راییه‌وه‌و گه‌یشته‌ وشکانی، هی‌سته‌ر
ماچه‌یه‌کیان بۆ یبرد، کاتئ سواری هی‌سته‌ر که‌بوو، گلاندی و که‌وته‌ خواره‌وه‌و
مرد. به‌پێی دووعاکه‌ی پیغه‌مه‌ر، که‌بۆی کرد، شه‌هید بوو). (تاجی
کوردی/ ٨/ ل/ ٥٣ ژ/ ١٧/ ش/ د/ ت/ ن).

٢٠٨٧- عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكْذُ لَمْ تَكْذُ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ مِنْ تَكْذِبٍ وَرُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ
مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ الثُّبُوءِ. وَمَا كَانَ مِنَ الثُّبُوءِ فَإِنَّهُ لَا يَكْذِبُ. (الحديث
٧٠١٧) (٢٠٨٧):

ئه‌بو هوریره -په‌زای خودای ئی بی- فه‌رمووی: پیغه‌مه‌ر -درودی خوای
له‌سه‌ر- فه‌رمووی: (کاتئ شه‌وو پۆژ به‌رابه‌ر بوون، وه‌ک ناوه‌راستی وه‌رزى
پایزو ناوه‌راستی وه‌رزى به‌هار، له‌و کاته‌دا زۆر نزیکه‌ که‌خه‌ونی موسوئمان
هه‌له‌ی نه‌بی و راست دهرچێ. ئه‌و که‌سه‌یشتان خه‌ونی زۆر راست و دروسته‌

که خوی زور راستگوئی، و دهخونی موسولمان، پیاوبی یازن، به شیکه له چلو
شش بهش له پیغه مه رایه تی). (شتیکیش که له بابته پیغه مه رایه تی بی،
قهت به درو دمرناچی). (تاجی کوردی/ ۸ ل/ ۴ ز/ ۱ ز/ ۴ - باسی: به شه کانی
خه ون).

۲۰۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: رَأَيْتُ كَأَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ ثَائِرَةَ الرَّأْسِ خَرَجَتْ مِنَ الْمَدِينَةِ حَتَّى قَامَتْ بِمَهْيَعَةٍ
وَهِيَ الْجُحْفَةُ فَأَوَّلْتُ أَنَّ وَبَاءَ الْمَدِينَةِ نُقِلَ إِلَيْهَا. (الحديث ۷۰۳۸ طرفاه فی:
۷۰۳۹، ۷۰۴۰) (۲۰۸۸):

ئیبنو عومەر رمزای خودا له خوی و بابی فه رمووی: پیغه مه ر درودی
له سهر فه رمووی: (له خه و ما دیتم و ده کوو بلئی ژنیکی رهشی سهر ئالوسکاوی
له مه دینه دمر بچی و بچی بو مه هیهعه و ابو) واته: بو جوحفه، هه زرمته
دروودی له سهر- فه رمووی: (جامن وام لیکدایه وه واپه رژینم کرد که په تاو
ناسازییه که ی مه دینه ده گو یز ریته وه بو مه هیهعه). (تاج/ ۸ ل/ ۱۷ ز/ ۵ -
ب/ ت- باسی: نه و خه ونانه ی که پیغه مه ر خوی دیونی).

۲۰۸۹- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
مَنْ تَحَلَّمَ بِحُلْمٍ لَمْ يَرَهُ كُفٌّ أَنْ يَقْعِدَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَلَنْ يَفْعَلَ وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى
حَدِيثِ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ أَوْ يَفْرُونَ مِنْهُ صَبَّ فِي أُذُنِهِ النَّارُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ
صَوَّرَ صُورَةً عَذَّبَ وَكُفِّ أَنْ يَنْفَخَ فِيهَا وَلَيْسَ بِنَافِخٍ. (الحديث ۷۰۴۲) (۲۰۸۹):

ئیبنو عه باس- رمزای خودا له خوی و له بابی- ده فه رمووی: پیغه مه ر- درودی
خوای له سهر- ده فه رمووی: (هه رکه سی له خوی هه، خه ونی به درو هه له بهستی،

(۲۰۸۸) قال الشيخ منصور ناصف علي: رواه البخاري.

المترجم-

(۲۰۸۹) لم يوافقهم مسلم على حديث عكرمة عن ابن عباس وهو يشتمل على ثلاثة احاديث

(من تحلم، ومن استمع، ومن صور) (خاتمة كتاب التعبير فتح/ ۱۴ ص/ ۴۹۰) - المترجم-

لەرپۇزى قىيامەتدا جەختى ئى دەكرى كە دوو دەنكە جۇى ئاگرىن پىكەوہ گرى
 بدا، ئەویش ھەرگىز ئەودى بۇ ئاكرى، واتەى واىە، كەبەردەوام ھەر لەو سزاو
 ئەشكەنجەپەدا دەبى. ھەر كەسەپىش گوى لە قسەى ھۆزى بگرى، كەئەوان ئەو
 گوىگرتنەى ئەوئان پى ئاخوئى بى، يائەوان خوئانى ئى دوور بخەنەوہ ھەتا
 گوىى لەقسەئان نەبى كەچى ئەویش ھەر بچىتە پىشەوہو گوى ئان ئى بگرى،
 ئەوہ لەرپۇزى قىيامەت، لەتۆلەى ئەو تاوانەدا، قور قوشمى سوورە وەكراوى
 تواوہ دەكرىتە ناو ھەردوو كونە گوىچكەپەوہ، ھەر كەسەپىش وئەئى بكىشى،
 ئەوہ ئازارو سزا دەدرى و بەزور داواى ئى دەكرى كەدەبى گيان بكا بەبەرىدا،
 ديارە كەئەوہمىشى بۇ ئاكرى). (تاجى كوردى ٨/ل ٩/ز ٣/ز ١/ب/د/ت-
 باسى: لەخەون گىرەنەوہدا درؤ دروست نىيە).

٢٠٩٠- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 قَالَ: إِنَّ مِنْ أَفْرَى الْفَرَى أَنْ يُرَى عَيْنُهُ مَا لَمْ تَرَ. (الحديث ٧٠٤٣) (٢٠٩٠):

ئىبنو عومەر -رمزى خودا لەخوى و بابى- ھەرمووى: پىغەمەر -دروودى
 لەسەر- دەفەرموى: (ھەلاتىكى ھەرە زلە: كەسى بلى: لەخەوما ئەوہم دىوہ،
 وەلەپراستىشدا ھىچى نەدەبى). (تاجى كوردى ٨/ل ١٠/ز ٣/ز ٢/ب/د/ت- باسى:
 لەخەون گىرەنەوہدا درؤ دروست نىيە).

٢٠٩١- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ كَانَ يُحَدِّثُ أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ ظُلَّةً تَنْطَفُ السَّمَنَ
 وَالْعَسَلَ فَأَرَى النَّاسَ يَتَكَفَّفُونَ مِنْهَا فَأَلْمُسْتُكَثِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ وَإِذَا سَبَبَ وَاصِلٌ مِنَ
 الْأَرْضِ إِلَى السَّمَاءِ فَأَرَاكَ أَخَذْتَ بِهِ فَعَلَوْتَ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ
 رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَأَلْقَطَعَ ثُمَّ وَصَلَ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ يَا رَسُولَ

(٢٠٩٠) لم يوافقہ مسلم على تخريج حديث ابن عمر: (من أفرى الفرى ان يرى...) (خاتمة

اللَّهُ بِأَبِي أَلْتِ وَاللَّهُ لَتَدْعَنِي فَأَعْبَرَهَا فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اعْبَرَهَا. قَالَ: أَمَّا الظُّلَّةُ فَلِإِسْلَامٍ وَأَمَّا الَّذِي يَنْطَفُ مِنَ الْعَسَلِ وَالسَّمَنِ فَالْقُرْآنُ حَلَاوَتُهُ تَنْطَفُ فَلِمُسْتَكْبَرٍ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِيلُ وَأَمَّا السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَالْحَقُّ الَّذِي أَلْتِ عَلَيْهِ تَأْخُذُ بِهِ فَيُعْلِيكَ اللَّهُ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ مِنْ بَعْدِكَ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُهُ رَجُلٌ آخَرُ فَيَنْقَطِعُ بِهِ ثُمَّ يُوصَلُّ لَهُ فَيَعْلُو بِهِ فَأَخْبِرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبِي أَلْتِ أَصَبْتُ أَمْ أَخْطَأْتُ؟ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَصَبْتُ بَعْضًا وَأَخْطَأْتُ بَعْضًا. قَالَ: فَوَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي بِالَّذِي أَخْطَأْتُ قَالَ لَا تُقْسِمُ. (الحديث ٧٠٤٦) (٢٠٩١):

ئيبنو عه بياس -رهزای خودا له خوئی و له بابی- فهرمووی: پیاوی هاته خزمه تی پیغه مهه -دروودی له سهه- گوتی: نهی پیغه مهه ری خودا! نه مشه و له خهوما په له یه که هه ورم دیت، رۆن و ههنگوینی لی دهچۆرایه وه، دیشم که نه و خه لکه به هه ردوو له پ لییان دهگرت هه، هه بوو زۆرو هه بوو که می گرتبۆوه! وه دیشم که مه ندی له ئاسمانه وه شوپۆته وه وه گه یشتۆته سه رهزه وی، وه تۆم دی، نه و که مه ندمت گرتبوو سه رکه وتیت، له پاش تۆ پیاویکی تر گرتی و نه ویش سه رکه وت، له پاش نه و پیاویکی تریش هه روا، له پاش نه و پیاویکی تریش گرتی، به لām که مه نده که له دهستی دا پسا! هه تا به ستیانه وه به یه که وه بوئی و نه ویش سه رکه وت. نه بوبه کریش - په زای خوای لی بی- فهرمووی: نهی پیغه مهه ری خودا! باوکم به قوربان ت بی، به خودا دمی لییم گه پیت من نه و خه وه لیک دده مه وه، فهرمووی: (باشه خه وپه رزینی بکه). نه بو به کریش فهرمووی: په له هه وره که که پرو ساباتی ئیسلامه نه و رۆن و ههنگوینه ویش که ده چۆرایه وه، نه وه شیرینی و نه رم ناسکی ی قورنانه وه ویش که خه لک به هه ردوو ده ست لییان دهگرت هه وه نه ویه که هه ندی که س زۆر له قورنانه

و مردم گرن و هه ندی کەس کەم، ئەو کەمە ندمش کە لە ناسمانەوه گەیشنبووە
 سەرزەوی ئەو هەق و راست و دروستیە یە کەتۆی لە سەریت، پێگە ی هەق و
 راستی ئیسلامە، هەر لە سەری دەرۆیت و هەر خودا پلە و پایەت، جار لە گەڵ
 جاردا، بۆند تەرت دەکا. لە پاش تۆش پیاوی پێگە ی راستی تۆ دەگری و پێی
 بۆند دەبێتەوه، پیاویکی تریش دوا ی ئەو هەرودەها، لە پاشا پیاویکی تریش ئەو
 کەمە ندم دەگری و لە سەری دەرۆا، بەلام لە دەستیدا دەبچرێ و بۆی
 دەبەستەوه بە یە کەوه، جا ئەویش پێی بەرز دەبێتەوه، جا ئە ی پێغەمەری
 خودا! باوکم بە قوربانێ بێ، پێم بفرمۆ ئایا پێکاومە یابەهە ئەدا چووم؟
 فەرمووی: (هەندیکێت پێکاوه هەندیکێت هە ئە کردووه) جا گوئی: دەسا
 بەخودا ئە ی پێغەمەری خودا! دەبی پێم بفرمۆویت کە کامەیم بەهە ئە
 خەو پەرژین کردووه، فەرمووی: (سوێن مەخۆ پێت نائیم. (تاجی کوردی/ ٨
 ل/ ٢٠ ز/ ٦ ژ- ٤ش/ د/ ت- باسی: ئەو خەوانە ی کە پێغەمەر درودی خوی
 لە سەر- خۆی خەوپەرژینی کردوون).

پایانی = خاتمة

یە کەم: مامۆستای عەسقەلانی-رمزاو رحمەتی خودای ئی بێ-
 دمه فرموی: نامە ی خەو پەرژین (تەعبیر) نەو دەو نو فەرموودە ی بەرزەوه
 بووی لە خۆ گرتووه، هەشتاو دوویان پەییوەست (موصول)ن، ئەوانی تریان
 بپەرشتەو مۆتابە عاتن، حەفتاو پێنجیان دووبارەن، پوختە کەیان (٩٩ - ٧٥ -
 ٢٤) بیست و چوار فەرموودەن، موسلیمیش ئەم پوختە یە ی گێراو مەوه بیجگە
 لە مانەیان:

١. ژمارە/ ٢٠٨٢ تەجرید = ٦٩٨٥ فەتخ - فەرمودە ی ئەبو سەعید: (إذا

رای احدکم الرؤیا یجها..).

٢. فەرموودهی ژماره/٦٩٨٦ فەتحولباری = فەرموودهی ئەبو فەتاده:
(الرؤيا الصالحة جزء من ستة واربعين).

٣. ژماره/٢٠٨٩ تەجرید = ٧٠٤٢ فەتحولباری = فەرموودهی ئیبنو عەباس:
(من تحلم، ومن استمع، ومن صور).

٤. فەرموودهی ئیبنو عومەر: (من أفرى القرى ان يرى..) = ٢٠٩٠ تەجرید
= ٧٠٤٣ فەتحولباری. هەر وا دمەرموئ: دەبیستراو (اثر)ی صەحابو
تابعینیشی واتیادا. خوا بۆ خۆی لەهەموو شتێ باشتەر دەرانی.

دووهم: خەون و خەو بینین دیاردمیهکی راست و دروسته، وهلق و پۆپی
زۆری لێ دەبیتهوه، خەوی پێغه‌مەران هەقه، وهك خەونه‌كه‌ی حەزرەتی
ئێبراهیم كه‌له‌خه‌ویدا حەزرەتی ئیسماعیلی كردبوو به‌قوربانی، وهك
خەونه‌كه‌ی حەزرەتی یوسف، وهك خەونه‌كه‌ی عەزیزی میسر، كه‌گاكان
یه‌كتری یان خوارد، وهك خەونه‌كانی پێغه‌مەر كه‌ له‌قورئان و سوننه‌تدا باس
كراون. له‌سوننه‌تیش دا كۆمه‌ڵێ خەونی پێغه‌مەران و پیاو چاكان تۆمار
كراوه، له‌بەر ئەوه هەر كه‌سێ باومرێ به‌خه‌ون نه‌بێ، باومرێ
به‌قورئان و سوننه‌تی راست و دروستی پێغه‌مەر نییه له‌بەر ئەوه داده‌نرێ
به‌ناموسوڵمان. لێره‌دا بۆ سوودی گشتی كۆمه‌ڵێ زانیاری به‌سوود و راست و
دروست له‌بابه‌ت خەونه‌وه دهنووسین، له‌ خوا داوا ده‌كه‌م كه‌بێكا به‌نووری
چاوی ئەو كه‌سانه كه‌پابه‌ند دهن به‌م پێنمایانه‌وه. ئامین:

١. باشت‌ترین خەون خەونی موسوڵمانی باشه، كه‌م وادمبێ كه‌خه‌ونی
موسوڵمانی باش، راست دەر نه‌چێ، جیاوازی له‌نیوانی ژن و پیاودا له‌م لایه‌نه‌وه
نییه.

٢. چارو بار خەوی پیاو خراپ و ناموسوڵمانیش راست دەر نه‌چێ، وهك
دوو هاوڕێكه‌ی یوسف له‌بەندیخانه‌كه‌دا.

۳. باشتین کات بۆ خەونی راست و دروست کاتی بەرەبەیانە.

۴. مامۆستای عەسقەلانی دەفەر مۆی: (ذیکری پیاو لەم فەرموودانەدا بۆ تەغلیبە، مەفھومی نییە، چونکە ژنی باشیش لەم لایەنەووە پێک وەک پیاوی باشە، خەونەگەیی وەک خەونی ئەو راست و دروستە).

۵. واباشە ئەگەر کەسێ حەزبکا خەونی باش ببینی، خۆی بۆ ئامادەبکا، وەک حەلāl خواردن و خۆپاراستن لەحەرەم و بێ شەری و بەردەوام بوون لەسەر دەسنوێژو لەپێش خەوتن دا زیکرو یادیکی زۆری خودا بکا، قورئان بخوینێ، سەلاواتی زۆر لەدیداری خۆشەویست بکا. ئەگەر مەبەستیکی تایبەتی بوو، بەلەپێش خەوتن دا دوورکات نوێژی استخارەش بکات.

۶. کەسێ لەخەو نەهێژێن نەزانێ دروست نییە، کەدەم لەشتی وابدا، ئەووە وەک ئەووە وایە گالتە بەپێغەمەراییەتی بکا. چونکە خەون و بەشیکیە لەپێغەمەراییەتی.

۷. خەوون ھەییە پێک دەقاو دەق دەر دەچێ، وەک ئەووە لەخەودا کەسێ دەبینێ دەچێ بۆ حەج، وە ئەو کەسە لەو سالاھەدا دەچێ بۆ حەج، یا لەخەودا دۆستیکی دێ بۆ دینی، وەلەکاتی دیاریکراودا دۆستەگەیی دیت بۆ سەردانی. وەمەن بەش بەحالی خۆم لەم جۆرە خەونەم دیووە. جاری ئەکەرکوک بووین، سوودی زۆرم لەتەفسیری خاڵو تەفسیری نامی وەردەگرت، شەوئ لەخەوما بایەکی سەخت ھەلێ کرد، کۆمەلێ دار خورمای گەورە ھەبوون، بایەکە دەپھێنان و دەپێردن، جاری واھەبوو نووچی تەواوی پێ دمدان و ھەل دەسانەووە، بەرە بەرە بایەکەیی خست، دارخورماکان وەک جارانیاں راستەووە بوون، ناو بەناو خورما لەدارە خورماکان دەوھری، منیش لەگەڵ کەسانی تردا خورمام دەچینیەووە دەمانخوارد، لەم کاتەدا شەمائی ھەلێ کرد یەکی لەدارخورماکانی لەرپەگو ریشە ھەلگەند، کاریکی سەیر بوو بە لامانەووە بەو بایەختە ھەل نەگەندرا، کەچی بەوشەمالە سووکەلێیە ھەلگەنرا!!! وەک

بئیی هەر له خهونه کهدا ههستم کرد که نه مه خهونه، وه هەر له خهونه کهم دا
 ئهم خهونه مه ئاوا خه و نه پرژین کرد:

(که خورما نموونه ی پیاو چاکی موسوئمانه، من خۆم له بهری زانستی
 جه نابی شیخ محمدی خاڵو شیخ عبدالکریمی بیارهم زۆر چهشتوو،
 به تایبهتی له بابتهتی تهفسیردا، دیاربوو، ئهو خورما و مریوه بهری زانسته
 پیرۆزه کهی ئهوان بوو، ئه لّاهو ئه علهم: یه کێ لهم دوو زاته و وفات دهکهن).
 جا بۆ سبهینی کاتی نوێژی عهسر له مزگهوت باسی ئهم خهونه مو وفاتی
 یه کێ لهم دوو زاته دهکرد بۆ نوێژ کهر هکان، لهم کاته دا حاجی قادر ناوی
 هه بوو، شوڤیر بوو، پیاویکی زۆر چاک بوو، خه لکی سلیمانی بوو، هات بۆ
 نوێژ گوتی: مامۆستا شیخ موحه ممه دی خاڵ ئه مرۆ له سلیمانی، ئه مری
 خودای کرد!!).

له دوا چه جی ئه مسائیش، حاجیه ک که باومری ته و اوم پئی ههیه،
 فهرمووی: (له مه دینه، له پاش ته و او کردنی مه راسیمی چه ج، مامۆستا مه لا
 عه بدولکه ریمی مودم ریسم دی، له چوار دمری یانیکا، به بهرگی ئیحرامه وه
 راوه ستابووم، سهروشانى رووت بوو، پئی پهتی بوو، بهرگی ئیحرامه کهی
 سهوز بوو، سهرو پیشی ماش و برنج بوو، حاجیه کان بهرودوا
 له هه موولایه که وه دههاتن، ته و قه و به خیرهاتن و خوا حافیزی ئی دهکردن،
 که له دوو پیاوه کهی که له گه ئی دابوون پرسیارم کرد: ئه مه چییه، گوتیان:
 (ئهم سال مامۆستا مه لا عه بدولکه ریم، له لایه نی پیغه مه ره وه، کراوه به نوینه ر،
 بۆ ئیستقبال و ته و دیعی حاجیانی ئه مسال). والله علی صدق ما نقول شهید.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۴- نامہی نازاودہ و فہرتہ نہ کان

کتاب الفتن

نامہی فہرتہ نہ و نازاودہ کان لہ تاجول نوصول دا وا لہ بہرگی دمہم دا،
لا پھرہ/۲۰۵ زنجیرہ/۸۷ ہتا لا پھرہ/۲۷۲ زنجیرہ/۱۰۴.
۲۰۹۲- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
مِنْ كَرَةِ مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا فَلْيَصْبِرْ فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ السُّلْطَانِ شَبْرًا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً.
(الحديث ۷۰۵۳ طرفاه فی: ۷۰۵۴، ۷۱۴۳) (۲۰۹۲):

ثیبنو عہباس -رمزای خودا لہ خوئی و باوکی- دمفہرموی: پیغہ مہر -
دروودی لہ سہر- دمفہرموی: (نہ گہر کہ سی شتیکی دی لہ فہرمانرہ واکہی،
ومنہو شتہی بہ دل نہ بوو، پی ی ناخوش بوو، نہوہ بانہوہ نہکا بہ مہہانہ بو
ہہ لکردنی بہیداخ یاختیتی و لہ فہرماندہر جوونی و، نہوہ نہکا بہ بیانوی
تیکدانی کؤمہ لہی موسولمانان، بہ لکوو باددان بہ خویدا بگری، چونکہ نہوہی
یہک بست لہ کؤمہ لہی موسولمانان جیا ببیتہوہ، ومبمرئ نہوہ بہ نہزانی
دمہری، وہک مردنی سہردہمی نہزانی پئش ئیسلام) (تاجی کوردی/۳ ل/۲۷۹
ز/۵-۱۰۵- ش- باسی: بہ گوی کردنی فہرمانرہوا پیویستہو..).

۲۰۹۲م- و عنه في رواية أخرى قَالَ: مَنْ رَأَى مِنْ أَمِيرِهِ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَصْبِرْ
عَلَيْهِ فَإِنَّهُ مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شَبْرًا فَمَاتَ إِلَّا مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً. (الحديث
۷۰۵۱) (۲۰۹۲):

(۲۰۹۲) أخرجه مسلم في الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن

واته که می له زماره که می پیشه و میدا به ته و او می راپورد.

۲۰۹۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَعَانَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَايَعَنَا فَقَالَ فِيمَا أَخَذَ عَلَيْنَا: أَنْ بَايَعَنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَأَنْ لَا نُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلَهُ قَالَ إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ * . (الحديثان ۷۰۵۵، ۷۰۵۶) (۲۰۹۳):

عوباده می کوپی صامیت - رده می خود می لی بی - فه رمو می: پیغه مهر - دروودی له سهر - له شه می په میانی عهقه به دا، داوی لی کردین، که په میانی پی بدین، نیمه هیش په میانمان پی دا، پیغه مهر - دروودی له سهر - له کاتی په میانی پیدانه که ماندا، فه رمو می: (په میان و به نیم پی بدن له سهر نه وه: که هه میسه گوپی رایه ل و فه رمان به ری خود او پیغه مهری خود این، له خوشی و ناخوشیدا، له کاتی ناسو وود می و ته نگانه دا، ته نانه ته گهر فه رمان په واکانی شمان خو مانه خو مانه مان له گه ل بکه ن و نازی نه م و نه و بدن به سهر نیمه دا، نیمه نه وه نه که این به مه هانه و له فه رمانیان دمر نه چین) وه له سهر نه و میسه په میانمان له گه لیدا به ست: (که گهر و گچهل و ته شقه له به وکه سانه نه که این که بوون به سهر و کار و کار به دست و به رپر س و فه رمان په وای موسو لمانان، مه گهر له کاتی کا که به ته وای شو ولی لی هه ل بکیشن و له پی دور چین و کار بگاته نه وه کوفری کی به تی و بی با ودر پیه کی ناشکرایان به چای خو تان لی ببینن، که بی به به لگه یه کی روشن و به هانه یه کی رده و بو تان له لای خودا، نه و جا هه فتان هیه به زمبری شیرو تیر، بایان پی بدنه وه بو سهر شه قومه ریگه می نیسلام). (تاجی کوردی ۱/ ل ۴۷/ ۸/ ژ ۱/۲+۳ - باسی په میان به ست و به یعت و مرگرتن).

(۲۰۹۲) لاحظ ماجاء في رقم ۲۰۹۲ السابق عليه. المترجم

(۲۰۹۳) أخرجه مسلم في الإمارة، وجوب طاعة الأمراء في غير معصية ... رقم/ ۱۷۰۹.

٢٠٩٤- عن ابن مسعود رضي الله عنه قال: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُذَرِكُهُمُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءُ. (الحديث ٧٠٦٧) (٢٠٩٤):

ئيبنو مسعود -رمزای خودای لی بی- فهرمووی: ژنه وتم له پیغه مهه- دروودی له سهه- دهیغه رموو: (قیامت کاتج هه ل دهستی، ته نیا کومه لانی خه لکی به دکار به سهه زیندوون و له ناو ولاتا دهژین).

٢٠٩٥- عَنِ الزُّبَيْرِ بْنِ عَدِيٍّ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: أَتَيْنَا أَلَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَشَكَرْنَا إِلَيْهِ مَا نَلَقَى مِنَ الْحَجَّاجِ، فَقَالَ: اضْبِرُوا، فَإِنَّهُ لَا يَأْتِي عَلَيْكُمْ زَمَانٌ إِلَّا الَّذِي بَعْدَهُ شَرٌّ مِنْهُ، حَتَّى تَلْقَوْا رَبَّكُمْ سَمِعْتُهُ مِنْ نَبِيِّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٧٠٦٨) (٢٠٩٥):

زوبهیری کوپی عه دی -رحه تی خودای گه وره ی لی بی- فهرمووی: چووین بو خزمه تی نه نه سی کوپی مالیک- رمزای خودای لی بی- له خزمه تیدا سکا لمان له دهستی زولم و زوری حه جاج کرد. فهرمووی: (ددان بگرن به خوتانا، به نارام بن، چونکه پوژ به پوژ دنیا خراپتر ده بی، له راستیدا زه مانه پوژ به پوژ خراپتر ده بی، ومه م بارودوخی به ردهوامی خراپوونی دنیا یه هه روا ده بی هه تا له قیامه تا ده چنه وه به ردیوانی خودا) وه نه مه م له پیغه مهه که تان بیستوه. (تاجی کوردی/ ١٠ ل/ ٢٢٥ ز/ ٨٩ ز/ ٣).

(٢٠٩٤) أخرجه مسلم في الفتن و أشراف الساعة، باب: هرب الساعة رقم/٢٩٤٩.

(٢٠٩٥) لم يوافقه مسلم على تخريج حديث أنس/ أشرار الناس من تتركهم الساعة وهم

٢٠٩٦- عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا يُشِيرُ أَحَدُكُمْ عَلَى أَخِيهِ بِالسَّلَاحِ فَإِنَّهُ لَا يَذَرِي أَحَدَكُمْ لَعَلَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ فِي يَدِهِ فَيَقَعُ فِي خُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ. (الحديث ٧٠٧٢) (٢٠٩٦).

ئەبو ھورەیرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: خۆشەویست -دروودی لەسەر- دەفھەرمووی: (ئەو موسوڵمانینە! نەبەراست و نەبەدرۆ، کەستان پرووی چەك مەكەنە براى ئایینی خۆتان، چونکە دوور نییە و پێی تێ دەچێ کەشەیتان ھەلەبەھەکی پێ بکاو لە دەستی دەرچێ و براکەى بپێکێ و بەھۆی ئەوھو، پمھەندى ناو ئاگردانى دۆزەخ ببێ). (ریاض/٤ ل/١٦٥ ز/٢٥٧ ژ/١/١٧٨٣-٢٤٨-ش- باسی: پێگە نەدراو کەچەك و شتی وا ئاراستەى موسوڵمان بکری، نیتەر بەراست بێ یابەسوعبەت..).

٢٠٩٧- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: سَتَكُونُ فِتْنٌ، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْمَاشِي وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي مَنْ تَشَرَّفَ لَهَا تَشَتَّرَفَهُ فَمَنْ وَجَدَ فِيهَا مَلْجَأً أَوْ مَعَاذًا فَلْيُعِذْ بِهِ. (الحديث ٧٠٨٢) (٢٠٩٧).

دیسان ئەبو ھورەیرە -رمزای خودای ئی بی- ھەرمووی: پێغەمەر -دروودی لەسەر- ھەرمووی: (ئاشووب و ئازاوو ھەرتەنە گەلی دەفھەومین، ھەتا لییان دووربێ و دووریان ئی بگری کەمە، ئەوێ بچێ بەپیریانەو دین بەپیریەو بەرۆکی پێ دەگرن! دانیشتوو تیایان لەراووستا و تیایان باشترە، راووستا و تیایان لەرۆیشتوو باشترە، رۆیشتوو تیایان لەراکردو باشترە. واتە: ھەتا

(٢٠٩٦) أخرجه مسلم في البر و الصلة و الآداب، باب/النهي عن الإشارة بالسلاح الى مسلم،

رقم/٢٦١٧.

(٢٠٩٧) أخرجه مسلم في الفتن و اشراط الساعة، باب: نزول الفتن كمواقع القطر،

رقم/٢٨٨٦.

که متر به شداری لهو ئازاوانه دا بکهی باشره. دهی ههرکه سی لهو دهمه دا په ناو پاساریکی دهست کهوت، باپه نای بۆ بهرئو خۆی لهوئ قایم بکاو خۆی قوتار بکا). (تاج/ ١٠ ل/ ٢٠٨ ز/ ٨٧ ژ/ ٦ - ش/ د/ ت- باسی ترساندن له ئازاوانه کان).

٢٠٩٨- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْحَجَّاجِ فَقَالَ يَا ابْنَ الْأَكْوَعِ ارْتَدَذْتَ عَلَى عَقَبَيْكَ تَعَرَّبْتَ؟ قَالَ: لَا، وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَذِنَ لِي فِي الْبَذْرِ. (الحديث ٧٠٨٨) (٢٠٩٨):

سه له مهی کورێ نه کووه -رمزای خودای ئی بی- پویشته بۆ لای حه حاج، پهی گوت: نهی کورێ نه کووه! له ئیسلام و کۆچ کردن بۆ مه دینه پاش گهز بوو یته وه وه نه وه تا بوو یته وه به نه عراب و له ناو به دو مه کانا له سارا نیشته جی بووی! سه له مه فه رمووی: (نا من نه له ئیسلام پاش گهز بوو مه ته وه وه نه له کۆچ کردن په شیمان بوو مه ته وه، به لام من کاتی خۆی پیغه مه ر- دروودی له سه ر- ریگهی نه وهی پی داوم که له دهشت نیشته جی بم).

٢٠٩٩- عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِقَوْمٍ عَذَابًا، أَصَابَ الْعَذَابُ مَنْ كَانَ فِيهِمْ، ثُمَّ بُعِثُوا عَلَى نِيَّاتِهِمْ. (الحديث ٧١٠٨) (٢٠٩٩):

ئیبو عومه ر- رمزای خودا له خۆی و بابی- فه رمووی: پیغه مه ر- دروودی له سه ر- فه رمووی: (کاتی خودا سزا دهنی ئی بۆ هۆزی، سزا که ته پ و وشک و پاک و پیسیان ده گریته وه، به لام له پاشا له پوژی قیامه تا ههرکه سه یان له سه ر نیازی خۆی زیندوو ده گریته وه، چاکیان به چاک پاداشتی ده دریته وه وه

(٢٠٩٨) أخرجه مسلم في الإمامة، باب: تحريم رجوع المهاجر الى إستيطان وطنه، رقم/ ٨٦٢.

(٢٠٩٩) أخرجه مسلم في الجنة و صفة نعيمها، باب/ الأمر بحسن الظن بالله تعالى

خرابییان به خراب). (تاجی کوردی/ ۲/ ل ۲۷۵/ ز ۱۳۷/ ژ ۱/ - ش/ د/ ت/ ن- باسی لهشکری شالو دینن بۆ سه رکابه، وهله پری پۆده چن به ناخی زه ویدا).

۲۱۰۰- عَنْ حَدِثَةِ بْنِ الْيَمَانِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ إِمَّا كَانَ التَّفَاقُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَّا الْيَوْمَ فَإِمَّا هُوَ الْكُفْرُ بَعْدَ الْإِيمَانِ. (الحديث ۷۱۱۴) (۲۱۰۰):

حوزه یفه ی کوری یه مان-رمزای خودای لی بی- دهفه رموی: (دوو پرووی و ناپاکی و به دهم موسوئمانبی و به دل ناموسوئمان نه وه تایبهت بوو به سه رده می پیغه مه رده، به لام ئیستا مروف یان موسوئمانی ساغه، یان ناموسوئمانه و موسوئمان بووه و بووه به کافر).

۲۱۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَخْرُجَ نَارٌ مِنْ أَرْضِ الْحِجَازِ تُضِيءُ أَغْتَاكُ الْإِبِلِ بِبُصْرَى. (الحديث ۷۱۱۸) (۲۱۰۱):

ئه بو هورمیره-رمزای خودای لی بی- فه رموی: پیغه مه ر- دروودی له سه ر- فه رموی: (قیامهت هه ئناسه هه تا ناگری له خاکی حیجاز دهرده چی، گهردنی و شتر له شاری بوسرا رووناك دهکاته وه. بوسرا شاری حورانه، واله شام سی پۆزه پری له دیمه شقه وه دووره). (تاجی کوردی/ ۱۰/ ل ۲۷۶/ ز ۱۰۵/ ژ ۴/ ش/ ت باسی نیشانه ی داهاتنی قیامهت).

۲۱۰۲- وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَخْسِرَ عَنْ كَثَرٍ مِنْ ذَهَبٍ فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا. (الحديث ۷۱۱۹) (۲۱۰۲):

(۲۱۰۰) لم يوافقه مسلم على إخراجها، راجع خاتمة هذا الكتاب، رقم/ ۵. -الترجم-

(۲۱۰۱) أخرجه مسلم في الفتن و أشرط الساعة، باب: لا تقوم الساعة حتى تخرج

دیسان فہرمووی: پیغہ مہر - دروودی لہسہر - فہرمووی: (ہا کا گہنجی
لہزیر لہبن رووباری فوراتہ وہ دمرکہوت، ہہرکہسہ پیادا گہیشٹو لہو
سہردمہدا بوو، باھیچی لی نہباو ہیچی لی ہہل نہگری). (تاجی کوردی ۱۰/
ل/۲۷۸ ز/۱۰۵ ژ/۷ - ش/د/ت).

۲۱۰۳ - و عنه رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: لَا
تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَفْتِلَ فِتْنَانِ عَظِيمَتَانِ يَكُونُ بَيْنَهُمَا مَقْتَلَةٌ عَظِيمَةٌ دَعَوْتُهُمَا وَاحِدَةٌ
وَحَتَّى يُنْبِئَ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ قَرِيبٌ مِنْ ثَلَاثِينَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ وَحَتَّى
يُقْبِضَ الْعِلْمُ وَتَكْثُرَ الزَّلَازِلُ وَيَتَقَارَبَ الزَّمَانُ وَتُظْهَرَ الْفِتْنُ وَيَكْثُرَ الْهَرْجُ وَهُوَ الْقَتْلُ
وَحَتَّى يَكْثُرَ لَيْكُمُ الْمَالُ فَيَفِيضَ حَتَّى يُهَمَّ رَبُّ الْمَالِ مَنْ يَقْبَلُ صَدَقَتَهُ وَحَتَّى يَغْرِضَهُ
عَلَيْهِ فَيَقُولَ الَّذِي يَغْرِضُهُ عَلَيْهِ: لَا أَرَبَ لِي بِهِ وَحَتَّى يَتَطَاوَلَ النَّاسُ فِي الْبُتْيَانِ وَحَتَّى
يَمُرَّ الرَّجُلُ بِقَبْرِ الرَّجُلِ فَيَقُولَ يَا لَيْتَنِي مَكَانَهُ وَحَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا
طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ يَعْنِي آمَنُوا أَجْمَعُونَ فَذَلِكَ حِينَ (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ
آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا) وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ كَشَرَ الرَّجُلَانِ
ثَوْبَهُمَا بَيْنَهُمَا فَلَا يَتَبَايَعَانِي وَلَا يَطْرِيَانِي وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَقَدْ انْصَرَفَ الرَّجُلُ بِلَبَنِ
لِقَلْبَتِهِ فَلَا يَطْعُمُهُ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ وَهُوَ يُلِيطُ حَوْضَهُ فَلَا يَسْقِي فِيهِ وَلَتَقُومَنَّ السَّاعَةُ
وَقَدْ رَفَعَ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ فَلَا يَطْعُمُهَا. (الحديث ۷۱۲۱) (۲۱۰۳):

دیسان نہبوهویرہ - رمزای خودای لی بی - فہرمووی: حہزرت - دروودی
سلاوو بیتو فہرو میہرمبانی خودای گہورہی لہسہر بیو، سہرومالو و رُوح
ہہست و نہست گشتی، بہقوربانی گہردی سہر گوڑی پیروزی بی - فہرمووی:

(۲۱۰۲) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: لاتقوم الساعة حتى يحسر الفرات....

رقم/۲۸۹۴.

(۲۱۰۳) أخرجه مسلم في الفتن و اشرط الساعة، باب: إذا توجه المسلمان بسيفيهما و

باب/لاتقوم الساعة حتى يمر الرجل...رقم/۵۷.

قیامت له پړو له ناکاو روودهدا، هه یه دوو پیاو کهل و پهل و تۆپه کووتالیان بلاوکردۆته وه له بهینی خۆیانا، هه تا سه وداى بکهن، به لام فریای نه وه ناکه ون که سه ودايه که ی بپرنه وه، یان دیسان بیپچنه وه کوتو پر قیامت هه ل دهستی، هه یه پیاو شیرى وشتره که ی دده دوشى و دهیاته وه به لام فریای نه وه ناکه وئ که بیخواته وه له و ماومیه دا قیامت هه ل دهستی، هه یه نه ستیله که ی قور دده او بهری نه ستیله که ی دهگرئ هه تا پر بی له ئاو، وه ل فریای نه وه ناکه وئ که ئازهلئ ئى ئاوبدا، هه یه تیکه که ی دمبا بۆده می، به لام فریانا که وئ که بیخواو قووتی بدا، قیامت له و وه خته دا له پر هه ل دهستی (۱).

(تاجی کوردی/ ۱۰/ ل ۲۸۱/ ز ۱۰۴/ ژ ۱۲ - ش/ د/ ت - باسی: نیشانه گانی داهاتنی قیامت).

پایانی = خاتمة

یه که م: ماموستای گه ورده مه زن نیمای عسقه لانی - رحمة تی خودای
 لی بی- لی ردها لهم پایانه دا، وهك دستووری خوئی، دمفه رموی: نامه ی ئاژاوه و
 فره تهنه كان سه دو یهك فره مووده ی بهرزه وه گراوی هه تا سه ر پیغه مه ر
 واتیا دا، هه شتاو هه وتیان موصول و په یوه ستن، نه وانی تریان- که چواره
 فره مووده ن بپرشته و هه ئسپیرا و موتابه عاتن- هه شتایان دووباره ن،
 پوخته که یان (۸۰-۱۰۱-۲۱) بیست و یهك فره مووده ن، پی شه و موسلیمیش وهك
 پی شه و به خاری نه م پوخته یه ی له صه حیجی موسلیم دا، بهرشته و دهقی
 خوئی، له موسنه دی نه م زاتانه ی نیمای بوخاری ته خریجی فره مووده کانی
 نه وانی کردووه له صه حیجی به خاریدا، نه ویش نه م پوخته یه ی دهره ی ناوه
 له موسنه دی نه و زاتانه، له صه حیجی موسلیم دا - رماز و رحمة تی خوا
 له هه ردوکیان بی-، بیجگه له م جهن د فره مووده یه یان:

۱. ژماره/ ۲۰۹۴ ته جرید = ۷۰۶۷ فره تحولباری = فره مووده ی ئیبنو مه سعود:
 (شرار الناس من تدركهم الساعة وهم أحياء...) (لاحظ ماجاء في الهامش
 من تخريج مسلم لة برقم: ۲۹۴۹. - المترجم.
۲. ژماره/ ۲۰۹۵ ته جرید = ۷۰۶۸ فره تحولباری = فره مووده ی نه نه س: (لایاتی زمان
 إلا والذي بعده شر منه).
۳. الحدیث ۷۱۰۲ و ۷۱۰۳ و ۷۱۰۴ فره تحولباری = حدیث عمار و ابن مسعود (فی
 قصة الجمل).
۴. ژماره/ ۷۱۱۲ فره تحولباری = حدیث ابي برزة في الإنكار على من يقاتل
 للدنيا).
۵. ژماره/ ۲۱۰۰ ته جرید = ۷۱۱۴ فره تحولباری = فره مووده ی حوزة یفه، له باره ی
 نیفاقه وه.

۶. ژماره/ ۷۱۱۳ ھەتھولباری = ھەرموودەى حوزمىفە لەبارەى منافىقىەوہ.

۷. ژمارە: ۷۱۳۴ ھەتھولباری = ھەرموودەى ئەنەس: (فِي الْمَدِينَةِ لَا يَدْخُلُهَا الذَّجَالُ وَلَا الطَّاغُوتُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

پازدە بیستراو- اثر- ی ھاوہلأن و دوا ئەوانیشی واتیادا. خوا خۆی زۆر باش دمرانی.

دوو۵۵م: یارمبى خودایە سەرمان ئى نەشیوینی، وەرپىگەى راستمان نیشان بەدەى، وەبەھۆى نەفامى و سەرلێشیواویى ھەندى لایەنەوہ، گەلى کوردی ستەمدیدە تووشى ئاشووب و ھەرتەنەو ئاژاودى نوێ نەکەى وە نەبین بەو ھۆزانە، کەخوا لەبارمیانەوہ دەرھەرموئ: ﴿وَالْقُوا فِتْنَةً لِّلْكَافِرِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾.

جیگەى داخە، کەئیمەى گەلى کورد، بەتایبەتى لەعیراھى بەعث دا، لەسێبەرى عوروبەو عونصورییەتدا، ھالمان لەکۆیلە زۆر خراپتر بوو، ژێر دەرستەو ژێر چەپۆکە بووین، ھەتا کاسەى زۆروستەم پێر بوو، وەخواى گەورە بەمیرھەمانى خۆى دەررووى رەھمەتى ئى کردینەوہ، وئازادى و سەرپەستى پێر بەخشین، وەبووین بەخاومنى نامووس و ھەوارەو کيان و ولاتى خۆمان، وەخودا دوژمنەکەمانى کرد بەپەندى بسات، سەد ھەزار خوزگەى بەجاری جارانى ئیمە، کەچى ھیشتا بەتەواوى پێر بەسینگی خۆمان ھەواى ئازادیمان ھەل نەمژى بوو، بەدەنکە جۆئى زەرپن، لەباتى ئەوہى کەبەپى ی یاسای دەرستوورى خودایى: ﴿لَنْ شُكِرْتُمْ لَّا زِيدْنَكُمْ﴾ سوپاسى خودا بکەین و ھەول بەدەین کەئەم نەعمەتى سەرپەستى و ئازادى یە، ئەمجارمەش وەك لەمەوپیئش لەکەیس نەدەین، وەخۆمان لەناوچەکەدا لەبەر چاوى دۆست و دوژمن شیرین بکەین، وەبیسەلینین ئیمە گەلێکى باومێ دارى خاوم نامووس و حیثیەت و رەھتارى بەرزین، دەرترین گەلین لەبى دینى و بى رەوشتى کەچى لەجیاتى

ئەو، ئیستا راگەیانندی کوردستانی ئازاد، شەوو پۆز، ئالای دژەدینی و زەندیقی ھەلکردوو، ھەر خەریکی پەخشی بێ پەوشتی و گۆرانی خەلاعی و بلاوکردنەوی بەر بەرەلایی نیرومی، تەنانەت زۆریان بۆ قوتابی و خوێندکارەکان ھێناو، کەفیرگەکان بکەن بەجیگە عیشقبازی و زانکۆ بکەن بەگانکۆ، وەبۆ ئەم مەبەستە گلاوی خۆیان، کۆمەڵێ کۆلکە میرزا و نیمچە ئەفەندی و خوێنەوارانی دەرباری خۆیان کردوو بە (پەرە فیسۆر و مەلا چلکاو خۆرا).

وە لەسەر شاشە و کەنالەکانی راگەیاندن، وەک میکی ماوس و بووکەلە دارینە، بەردەوام قوتیان دەکەنەو و فوویان تی دەکەن و سەر و مێ پەفو بێ پیزی بەبێرو باوەری پیرۆزی ئایینی و رەوشتی گەلی کورد دەکەن و بەزۆری زۆرداری دەیانەوی ئەو خەلگەیش وەک ئەوان زەندیق و بەرەلاو بێ پەوشت و بێ نامووس و حیزو سەفیل و تەرۆ و ھیبی بن، کورت و پوخت مەبەستی سەرەکی یان ئەو مەبەستە کە ئەو خەلگەش وەک خۆیان بەرەلاو لەزەتپەرست بێ و ھەموو لەکین و چون یەکین بێ، نەبادا خەلک پێزدار ئەوان بێ پێز، وەک قورئان بەدەق دەفەرموێ: ﴿وَدَا لَوْ تَكْفُرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُوا سَوَاءً﴾ بەلێ کەنالەکانی راگەیاندنیان کردوو بەبەلویری شەیتان لەباتی ئەو کە ئەم راگەیاندنە بەھێزانە رەحمەتی خودا بلاو بکەنەو و پەشتازی شیرین پەخش بکەنەو و ناوی جوان بۆ کورد و کوردستان دروست بکەن و بیانوی چەوسینەرەوێکانی کورد و کوردستان بپرن، کەگواپە کورد بێ دین و ھۆزێکی خێلەکی و شەپانی و دوور لەنەریت و باو و کەلتووری جوانی ناوچەکەن، لەباتی ئەو کە دەرزی مەردایەتی و ئازایەتی و دلیری لەلاو و گەنجەکانمان بدم، بەگور و کچیانەو، ھەتا کاتی کوردستان پێویستی بەخوێنی گەشی ئالی ئەوان بوو، بەرخێ نیڕ بن بۆ سەر بپرن و بیچەسپین: شیر کە لەلانە دەرچوو، چ نیڕ چ مێ! لەجیاتێ ئەو کە راگەیانندی ھەریم بێ بەمەشخەل

لەناوچەكەداو بېي بەمىنبەرئىكى جوان بۇ پەخشى خووى جوان و عادەتى
 شىرىن و ژيانى پىر لەشەرم و شىكۆو سەربەرزى دىن و دنيا، خەللى فېرى
 نىشتمان پەرورمى بىكا، فېرى خەبات و تىكۆشان و نەبەرد بىكا، وەك ھەموو
 راگەياندىكى مسۇلى جىھانى پېشكەوتوو، بەتايىبەتى لەناوچەكەى خۇماندا،
 كەچى لەجىياتى ئەو، راگەياندى كوردى بوو بەنوینەرى ھۆلىۋدو لەپەخشى
 بەر بەرەلایى دا، شان لەشانى كەنالە جنسى يەكان دەدا، كارگەپشتۇتە ئەو،
 بەپېچەوانەى راگەياندى ھەموو جىھان، راگەياندى چەواشەى كوردى، چلەى
 مردوو لەسەر گۆرەكەى بەئامادەبوونى كەسوكارەكەى ناو دەنى ئاھەنگو
 وەك خۇيان دەلېن: (ئاھەنگى چلەى پېشمەرگەى دېرىن لەسەر گۆرەكەى
 بەچەند گۆرانىيەك لەلایەن فلانە گۆرانى جىيەو رازايەو!!) من لەم جىگە
 پېرۆزەدا، بەنورى فىراسەى ئىمانى، لەسەر زمانى ئەو جەماوەرە ستەمدىدە
 بى ئاوو نان و بى كارەباو نەوت و غازو بەنزىن و بى خانەو لانەو رەشو رووتە،
 ەرزى ئەم راگەياندىنە چەواشەى دەكەم: (... بەلئ دەتوانن يەك دووساللى
 تىرىش بەم جۆرە بەنگو تىلىكە، خەللىكى زۆر سېو چەواشە بىكەن، وەسوودو
 بەھرە لەرقو غەزەبى گەلى كورد لەسەدام و رژیەكەى وەربىگرن و نان و پىازى
 پېو بخۆن و ئەم دىاردەمىە بەرھەم بەيىن و بۇ چەند سالىكى تىرىش بۇ خۇيان
 بخۆن و بدزن و گىرفان پىرکەن، تەنانەت مەلای (وَعَاظَ السَّلَاطِينَ) یش فەتواى
 ئەومىان بۇ بدەن و ژنى دووہم و سىيەم و جوارەمىان لى مارە بېرن و تەلاقنامە
 بۇ ژنە دېرىنەكانىان بنووسن، وەپىك وەك رژیە داپلۆسنەرەكان، كۆمەلئ
 كاسەلىس و چىكاو خۆر لەخۇيان كۆبەكەنەو، خەللىكى زۆرىش، لەبەر
 دىلسافى و خۇشباومى و ساويلكەى خۇيان باوەرپان پى بىكەن وەك گەنەى
 گونى گا بلىكىن پېتانەو، بەلام خەيالىان خاوە، ھاكا قارى خودا و رقو
 توورمى مەت، دەق وەك زىل و خاشاك، خۇيان و بى رەوشى و گەندەلئ و
 زەندىقى كەيانىان توور دايە ناو زىلدانى مېژووہو!!

نیمه رووی دهممان لهجه ماومری گه لی کوردستانه، دمنه نهو له ریډمر
چوانه، وشتره که ی هۆزی شه موود، به خۆی و به چکه که یه وه له شاشه ی
که ناله که یان دمربچئ باومری پی ناکه نو بگره سه ریشی دهرن، نه مانه لهو
جوړه له خوا دووره به درموستانه، نه گهر به شوپن و له قه برو قیامه تا حسابو
کتابو دۆزه خو سزابه چاوی خو یان ببینن، نه گهر بگه رینه وه بو دنیا له بی
دینی تی هه ل ده چنه وه! وه ک خو ورئان به ده ق دمفه رموی؛ (ولو ردوا لهادوا لما
نهورا عنه).

بسم الله الرحمن الرحيم

٩٥- نامه ی بریاره کان و خاوه ن بریاره کان

کتاب الأحکام

٢١٠٤- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَإِنْ اسْتَعْمِلَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ كَأَنَّ رَأْسَهُ زَبِيَّةٌ.
(الحديث ٧١٤٢) (٢١٠٤):

به ته واوی رابورد له ژماره /٣٩٠ ته جریډ - ٦٩٣ فتح الباری - به رگی یه که م
لاپه ره: ٣٨٠.

٢١٠٥ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
إِنَّكُمْ سَتَخْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَسَتَكُونُ لِدَامَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَنِعْمَ الْمُرْضِعَةُ وَبُنْتُ
الْفَاطِمَةِ. (الحديث ٧١٤٨) (٢١٠٥):

ئەبو ھوریرە -رمزای خودای ئی بئ- ھەرمووی: خوۆشەویست -دروودی خودای ئی بئ- دەفھەرمووی: (ئێو وادیارە زۆر سووروومجیزن لەسەر ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی، وەلحال ئەم کارە لەپۆزی قیامەتا، بەشیمانی لەدوایە، لەراستیدا ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی، دایەنی چاکە، بەلام لەشیر برینەوھەکی گە ئی ناخۆشە) تاجی کوردی/ ۳ ل/ ۲۷۱ ز/ ۱۰۳ -۳/ باسی ھەویستنی ھەرمانرەوایی و کار بەدەستی).

۲۱۰۶- عن مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَا مِنْ عَبْدٍ اسْتَرْعَاهُ اللَّهُ رَعِيَةً فَلَمْ يَحْطَهَا بِنَصِيحَةٍ إِلَّا لَمْ يَجِدْ رَاحَةَ الْجَنَّةِ. (الحديث ۷۱۵۰) (۲۱۰۶):

مەعقیلی کۆری یەسار -رمزای خودای ئی بئ- ھەرمووی: بەگۆی خۆم لەزاری پیرۆزی پێغەمەر ژ نەوت دەیفەرموو: (ھەر بەندەیی خودا بیکا بەسەر گەورە کۆمەڵی و بەباشی و بەدئسۆزی سەرھوکاری کاروباریان نەکا، بێگومان کەئەو بەندەییە بۆنی بەھەشت ناکات). (تاجی کورد/ ۳ ل/ ۲۸۵ ز/ ۱۰۶ -۲/ باسی ئەرکی سەر شانی ھەرمانرەوا).

۲۱۰۷- و عنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا مِنْ وَالٍ يَلِي رَعِيَةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لَهُمْ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ. (الحديث ۷۱۵۱) (۲۱۰۷):

مەعقیلی کۆری یەسار نەخۆش بوو، عوبەیدوللای کۆری زیاد - کە ھەرمانرەوای بەسەر بوو- چوو بۆ لای، بۆ سەر خۆشی کردنی، مەعقیل پێی

(۲۱۰۵) لم يوافقهم مسلم على تخريج هذا الحديث (فتح/ ۱۵ ص ۱۶۷). -المترجم-

(۲۱۰۶) أخرجه مسلم في الإيمان باب/ استحقاق الوالي الغاش ... وفي الإمارة باب/ فضيلة الإمام

العاقل... رقم/ ۱۴۲.

(۲۱۰۷) طريق آخر في الحديث السابق (عيني - ۲۴ عمدة القاري/ ۲۴ ص/ ۲۲۸). -المترجم-

گوت: گوئی بگره فەرموودمییه کی پیغهمه رت بۆ بگپر مه وه، که خۆم لێم بیستوو، دهیغه رموو: (هه رکار به دهستی ببی به گه وره دهستی له موسولمانان و کزی و ناپاکی یان ئی بکاو، له سه ر نه و حاله دهوام بکا تاده مری، نه وه بیگومان که خودا به هه شتی ئی قه دهغه دهکا). (تاج/ ٣ ل/ ٢٨٥ ز/ ١٠٦ ز/ ٢ - باسی: نه رکی سه ر شانی فەرمان په روا - ش).

مه عقیلی کوپی یه سار - ره زای خودای ئی بی- له پیش ره زای خوده بیبییه دا موسولمان بوو، ئاماده ی په یمانی خو شنوودی - بیعة الرضوان) بوو، فەرمووده ی له سه حیحه ی و سونه ی نه ره عه دا هیه، له به صره نیشته جی بوو، نه م زاتانه و کهسانی تریش فەرمووده یان له وه وه گپرا وه ته: عه مری کوپی مه یمونی نه زدی و نه بو عو ثمانی نه دی و هه سه ی به صری، دوو فەرمووده ی له بو خاریدا هیه. له ناخرو ئو خری جین شینی مو عاوییه دا مه رگ بوو به میوانی- ره زاو ره حمه تی خوایان ئی بی-.

٢١٠٨- عَنْ جَنْدَبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: مَنْ سَمِعَ اللَّهَ بِه يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَالَ: وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهِ عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. فَقَالُوا: أَوْصْنَا. فَقَالَ: إِنْ أُولَ مَا يَنْتُنُ مِنَ الْإِنْسَانِ بَطْنُهُ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَأْكُلَ إِلَّا طَيِّبًا فليُفْعَلْ، وَمَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ لَا يَجَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ بَمَلٍّ كَفَرٍ مِنْ دَمٍ أَهْرَاقَهُ فليُفْعَلْ. (الحديث ٧١٥٢ سبق طرفه في رقم ٢٠٢٢ تجريد = ٦٤٩٩ فتح الباري = به رگی/ ٥ ل/ ٢٧٩) (٢١٠٨):

لێره دا نه م پتری یه ی هیه: (وه هه رکه سی به بی پتو یست کار له موسولمانان و به نه دهکانی خودا گران بکا، له ره زای قیامه تا له تۆله ی نه وه دا خودا کارناسانی بۆ نا کاو به لکوو کارگرانی بۆ ده کاو کاری ئی گران دهکا).

هاوړئ پان عه‌رزی هه‌زرت یاعه‌رزی جوندوبیان- کرد: ناموژگاری
خیرمان بښه‌رموو: فهرمووی: (یه‌که‌م شت که‌له‌مروږ له‌پاش مردن،
له‌نهنده‌امه‌کانی ده‌گه‌نئ ورگیه‌تی، که‌واته هه‌تا ده‌توانن شتی هه‌لائی پاک
بخون، نه‌که‌ن که‌به‌هوئی رشتنی خوینی ناهه‌قه‌وه، باپ‌به‌لوپ‌چیکیش بی،
په‌رده له‌نیوانی خوتان و به‌هه‌شتا دروست بکه‌ن، واته: رشتنی خوین به‌نا‌هه‌ق
، که‌م بی یا زور دمی به‌هوئی نانومید بوون له‌به‌هه‌شت).

۲۱۰۹- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَقْضِينَ حَكْمَ بَيْنِ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضَبَانُ. (الحديث ۷۱۵۸) (۲۱۰۹):

نه‌بو به‌که‌ره- رمزای خودای لی بی- فهرمووی: خو‌شه‌ویست- دروودی
له‌سه‌ر- فهرمووی: (دادوهر له‌کاتی توو‌ره‌یی دا دادپرسی و مه‌که‌مه‌ی که‌س
نه‌کا). (تاج/ ۳/ ل/ ۳۰۴/ ز/ ۱۱۳/ ژ/ ۱- ش/ د/ ت/ ن- باسی ده‌ستوورو یاسای
دادوهری).

۲۱۱۰- عَنْ سَهْلِ بْنِ أَبِي حَتْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَ
مُحِيصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا خَرَجَا إِلَى خَيْرٍ مِنْ جَهْدٍ أَصَابَهُمْ فَأَخْبَرَ مُحِيصَةُ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ
قَدْ قُتِلَ وَطَرَحَ فِي فِقِيرٍ أَوْ عَيْنٍ فَأَتَى يَهُودَ وَقَالَ أَنْتُمْ وَاللَّهِ قَتَلْتُمُوهُ قَالُوا وَاللَّهِ مَا
قَتَلْنَاهُ فَأَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فَذَكَرَ لَهُمْ ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيْصَةُ وَهُوَ أَكْبَرُ
مِنْهُ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ فَذَهَبَ مُحِيصَةُ لِيَتَكَلَّمَ وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْرٍ فَقَالَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمُحِيصَةَ كَبُرَ يُرِيدُ السَّنَّ فَتَكَلَّمَ حُوَيْصَةُ ثُمَّ
تَكَلَّمَ مُحِيصَةُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِمَّا أَنْ يَدُودَا صَاحِبَكُم وَإِمَّا أَنْ
يُؤَذُّوَا بِحَرْبٍ. (الحديث ۷۱۹۲) (۲۱۱۰):

(۲۱۰۹) اخرجه مسلم في الأفضية، باب: كراهة قضاء القاضي وهو غضبان، رقم/ ۱۷۱۷.

(۲۱۱۰) اخرجه مسلم في القسامة و المحاربين و القصاص...باب/القسامة، رقم/ ۱۶۶۹.

سه‌لی کوپی نه‌بو جه‌ئمه -ره‌زای خودای لی بی- فه‌رمووی: عه‌بدوللای کوپی سه‌هل و موچه‌پیه‌سی کوپی مه‌سه‌وود -ره‌زای خودایان لی بی- ده‌چن بو خه‌یبه‌ر، له‌به‌رده‌ست کورتی، بو که‌سه‌ابه‌ت...تاد. (رابورد له‌ژماره: ۱۲۸۲ ته‌جرید= ۳۱۷۳ فه‌تحو‌لباری= به‌رگی ۴۱۲-۳/ل)

۲۱۱۱- عن عبادة بن الصامت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قال: بايعنا رسول الله صلى الله عليه وسلم على السمع و الطاعة (...). (الحديث ۷۱۹۹ و ۷۲۰۰ سبق طرف الحديث الأول في رقم: ۱۸ تجريد= ۱۸ فتح الباری= به‌رگی ۱/ل ۳۷ و سبق طرف الحديث الثاني في رقم: ۲۰۹۳ تجريد= رقم/۷۰۵۶ فتح الباری = به‌رگی/ ۵ ل- (۲۱۱۱):

۲۱۱۲- عن عبد الله بن عمر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قال: كنا إذا بايعنا رسول الله صلى الله عليه وسلم على السمع و الطاعة، يقول لنا: فيما استطعتم. (الحديث ۷۲۰۲):

عه‌بدوللای کوپی عومه‌ر- ره‌زای خودایان لی بی- فه‌رمووی: جاران کاتی پهمانمان له‌گه‌ل پیغه‌مه‌ردا ده‌به‌ست، ده‌یفه‌رموو: (ئه‌ومنده‌ی که له‌تواناتانا هه‌یه). (تاج/ ۳ ل/ ۲۷۳ ز/ ۱۰۴ ژ/ ۲- ش/د/ت/ن-باسی: پهمان به‌ستن به‌یعه‌ت) و پهمان بردنه‌ سه‌ر).

۲۱۱۳- وعنه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قال: قِيلَ لِعمر "ألا تَسْتَخْلِفُ؟ قَالَ: إِنْ أَسْتَخْلِفْتُ فَقَدْ اسْتَخْلَفَ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي يَعْنِي أَبَا بَكْرٍ وَإِنْ أُنْزِلْتُكُمْ فَقَدْ تَرَكَ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ۷۲۱۸) (۲۱۱۳):

دیسان ئیبنوعومه‌ر -ره‌زای خودا له‌خوی و باوکی- فه‌رمووی: (کاتی عومه‌ر -ره‌زای خودای لی بی- پی‌کرا، عه‌رزایان کرد که‌بوچی جینشین بو پاش

(۲۱۱۱) أخرجه مسلم في الإمارة، باب/ وجوب طاعة الأمراء في غير معصية رقم/ ۱۷۰۹.

(۲۱۱۲) أخرجه مسلم في الإمارة، باب/ الاستخلاف و تركه رقم/ ۸۲۱.

خۆت دیاری ناکه پیت؟ فهرمووی: (خۆنه گهر جی نشین بۆ پاش مردنی خۆم دیاری بکه، ئهوه جیگه ی خۆیه تی چونکه ئه بو به کر که له من باشر بوو، جینشین بۆ خۆی دانا، وه سی تی کرد که من مردم عومهری کوپی خهتاب له جیگه ی من بپی ت به خه لیفه ی موسو لمانان، وه خۆشی وابوو، خۆ نه گهر جینشینیش دیاری نه که م، ئه وه پیغه مه ر- دروودی له سه ر- که له من باشره، جینشینیش دیاری نه کرد بۆ پاش مه رگی خۆی).

٢١١٤- عن جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ يَكُونُ اثْنَا عَشَرَ أَمِيرًا فَقَالَ كَلِمَةً لَمْ أَسْمَعْهَا فَقَالَ أَبِي إِنَّهُ قَالَ كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ. (الحديثان ٧٢٢٢/٧٢٢٣) (٢١١٤):

جابیری کوپی سه مووره -رمزای خودای لی بی- فهرمووی: له زاری پیروزی خۆشه و بیستم بیست دمیغه رموو: (ههتا دوانزه جینشین، ئایینی نیسلام هه رزالو سه رکه وتوو دمیغو له شه و قو بره ودا دمیغو) نه نجا قسه یه کی فهرموو، باش تی نه گه بیستم، چونکه به باشی نه م بیست، به باوکه م گوت: نه وه فه رمووی چی؟ فهرمووی: فهرمووی: (هه موویان له هۆزی قورمیش ده بن) (تاجی کوردی/ ٣ ل/ ٢٦٨ ز/ ١٠٢ ز/ ٤ - ش/ ت - باسی: کی ره و اتیرین که سه به فه رمان په وایی).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۶- نامه‌ی نأواتخواستنو خۆزگه خواستن

کتاب التمني

۲۱۱۵- عن أنس رضي الله عنه قال: لَوْلَا أَنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ) لَتَمَنَّيْتُ. (الحديث ۷۲۳۳ سبق طرفه في: ۱۸۶۶ تجريد = ۵۶۷۱ فتح الباري بهرگی/ ۵ ل/ ۱۵۹):

لێره‌دا ئیمامی نه‌نه‌س- ره‌زای خودای ئی بی- ده‌فه‌رموئ: له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌به‌گوێچکه‌ی خۆم له‌زاری پیرۆزی پێغه‌مه‌رم ژ نه‌وتوووه‌ که‌ ده‌یفه‌رموو: (مه‌رگ به‌خۆزگه‌ مه‌خوازن) ده‌نا مه‌رگم به‌ئأوات ده‌خواست).

۲۱۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يَتَمَنَّى أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ إِلَّا مُحْسِنًا فَلَعَلَّهُ يَزْدَادُ وَإِمَّا مُسِيئًا فَلَعَلَّهُ يَسْتَعْتَبُ. (الحديث ۷۲۳۵):

سبق طرفه في/ ۳۷ تجريد = ۳۹ فتح الباري = بهرگی/ ۱ ل/ ۵۶ واتاکه‌ی به‌ته‌واوی له‌پێشه‌وه‌ له‌ژماره‌: ۱۸۶۸ ته‌جريد = ۵۶۷۳ فه‌تحو‌لباری = بهرگی/ ۵ ل/ ۱۶۰ رابورد.

پایانی = خاتمة

مامؤستا عهسقه لانی دمفه رموی: (نامه ی نه حکام و ته مه ننی و نه خبری
 ئاحاد، سه دو شهست و سی و هه رمووده ی به رزمه کراویان بو پیغه مه ر- دروودی
 له سه ر- واتیادا- سی و هه وتیان بیړشته ن، یاله حوکه می معلق دان، نه وانی
 تریان په یوه ستن، سه دو چل و نو یان دووبارهن، پوخته که یان (۱۶۳-۱۴۹=۱۴)
 چوار دمفه رمووده ن، موسلیمیش نه م پوخته یه ی گیراوه ته وه نه مانه یان نه بی:

۱. ژماره: ۲۱۰۴ ته جرید = ۷۱۴۲ هه تح = (انکم سترصون).

۲. حدیث ابی ایوب فی البطانة.

۳. حدیث ابی هريرة فی البطانة.

۴. حدیث ابن عمر فی بیعة عبدالملك.

۵. حدیث عمر فی بیعة ابی بکر الثانية.

۶. حدیث ابی بکر فی قصة وفده بزاحة.

کتابی ته مه ننی (۲۷) هه رموودمیه هه موویان دووبارهن هه روا خه به ری

واحد (۲۲) هه رموودهن هه موو دووبارهن په نجاو هه شت نه په ریشی واتیادا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۹۷- نامہ دی دستکرتن بہ کہ مہندی نامہ دی خود او کہ مہندی ریبازو رہ فتاری پیغہ مہر- دروودی لہ سہر-

کتاب الإعتصام بالكتاب والسنة

۲۱۱۷ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبِي قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ يَا أَبَى قَالَ مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى. (الحديث ۷۲۸۰) (۲۱۱۷):

نہبو ہوریرہ -رمزای خودای لی بی- فہرمووی : پیغہ مہر -دروودی لہ سہر- فہرمووی: (کہ لی نیسلامی من ہہ موودہ چنہ بہ ہہشت مہ گہر نہوانہی کہمل نہدہن). عہرزیان کرد: قوربان! نہوانہ کامانہن کہمل نادہن؟ فہرمووی: (ہہرکہ سہی بہ گویای من بکاو فہرمانی من جی بہ جی بکا، لہبارہی کاروباری جوڑاو جوڑی نایینیہوہ، دہچیٹہ بہہشت، ودہہرکہ سہی لہمن یاخی بیو فہرمانی نایینی نیسلامی پیروژ جی بہ جی نہکا، نہوہ واتای وایہ مل بہ نیسلام نادا لہبہر نہوہ ناچیٹہ بہہشت).

۲۱۱۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ جَاءَتْ مَلَائِكَةٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ نَائِمٌ فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا إِنَّ لَصَاحِبِكُمْ هَذَا مَثَلًا فَاضْرِبُوا لَهُ مَثَلًا فَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا مَثَلُهُ كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى دَارًا وَجَعَلَ فِيهَا مَأْدُبَةً وَبَعَثَ دَاعِيًا فَمَنْ أَجَابَ الدَّاعِيَ دَخَلَ الدَّارَ وَآكَلَ مِنَ الْمَأْدُبَةِ وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّاعِيَ لَمْ يَدْخُلِ الدَّارَ وَلَمْ يَأْكُلْ مِنَ الْمَأْدُبَةِ فَقَالُوا أَوَلَوْهَا لَهُ يَفْقَهُهَا فَقَالَ

بَعْضُهُمْ إِلَهُ نَائِمٌ وَقَالَ بَعْضُهُمْ إِنَّ الْعَيْنَ نَائِمَةٌ وَالْقَلْبَ يَقْظَانُ فَقَالُوا فَالِدَّارُ الْجَنَّةُ وَالِدَّاعِي مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَنْ أَطَاعَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ عَصَى مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَّقَ بَيْنَ النَّاسِ. (الحديث ٧٢٨١) (٢١١٨):

جابرى كورى عهبدوللا-رمزاي خودايان لى بى-فهرموى: جارى پيغمه مەرى خوښه ويست-دروودو سه لاواتو سه لامى خوداي گه ورەى له سەر بى و باوك و دايك و مال و منال و ههست و نهست هه مووى به قوربانى بيت-دهخه وى، فريشته دينه ديارى، هه نديكيان ده لىن: نه مه نووستوو، هه نديكى تريشيان ده لىن: به چاو نووستوو به لام به دل وريايه، چونكه پيغمه مهران دليان نانوى. جاگوتيان: نه م برادره رى ئيوه مه سەل و ويته يه كى هه يه، نهو مه سەل و ويته يه كى خوڻى بو ڤوون بكه نه وه. هه نديكيان گوتيانه وه: ناخر خه وتوو، هه نديكى تريشيان گوتيانه وه: به چاو نووستوو، به لام به دل ووريايه. ئينجا فهرموويان: مه سەل و ويته يه نه م پياوه وهك پياوى وايه، كهوا خانوويى دروست بكاو شايبى يه كى بو بكاو بانگكەر بنيرى كه خه لك خو لك بكا بو سه رشايى، ئيتز نه وهى به ده هنگى بانگكاره كه وه بجيت ده چيته ناو خانوو كه وه له نانى شايبه كه ده خوات، نه وه شى نه چى به ده هنگى بانگكهر كه وه نه ده چيته ناو خانوو كه وه نه له نانى شايبه كه هيش ده خوا. نه نجا فريشته كان فهرموويان: ئادهى نه م مه سەل و سه رگوروشته ي بو ليك بده نه وه باباش تى بگات، جاديسان هه نديكيان فهرموويان: ناخر خه وتوو، وه هه نديكى تريشيان فهرموويان: چاو خه وتوو نه دل خه به رداره! ئينجا فهرموويان: خانوو كه به هه شته، بانگكهر كه ش موحه مه ده-دروودى خوداي لى بى- ئيتز نه وهى فه رمانى موحه مه د له گوئ بگري له راستيدا فه رمانى خودا له گوئ ده گري، ومنه وهى له موحه مه د ياخى بى له فه رمانى خودا دهرده چى،

ئەو بەپراستی لەخودا یاخی دەبێ و لەفەرمانی خودا دەر دەچێ. وەموو حەمەد-
 دروودی خودای ئی بێ- پاك وپیسى ئەو خەلگە لەیهك جوئ دەكاتەو. چونكە
 ئەوێ پەپرەوێ ئەو، ئەو پەپرەوێ فەرمانی خودایە، وە ئەوێ لەدزی
 ئەو، ئەو لەحیزبو پارتی شەیتانە). (تاج/ ۱/ ل/ ۵۴ ز/ ۹ ز/ ۸- باسی
 ڕەفتارکردن بەقورئان و بەسوننەتی پێغەمەر- دروودی خودای ئی بێ-).

۲۱۱۹- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنْ يَرِحَ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ حَتَّى يَقُولَ: هَذَا خَلَقَ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ. (الحديث ۷۲۹۶) (۲۱۱۹):

ئەنەسێ کورێ مالیک- ڕەزای خودای ئی بێ- فەرموودە: خۆشەویست-
 دروودی لەسەر- فەرمووی: (ئەو خەلگە ھەر بەرەبەرە پرسیار لەدوا پرسیار
 لەم شت و لەوشت دەکەن) تا بەرەبەرە سەردەگیشی بۆ ئەو دەلێن: باشە ئەو
 خودا ئەم خەلگ و جیھان و بوونەومرە هەموو دروست کردوو و هەمووشتی
 ئەو دروستکاریەتی، ئەو کێ خودای دروست کردوو؟ (تاج/ ۱/ ل/ ۲۸ ز/ ۳+۵-
 ش-).

۲۱۲۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْزِعُ الْعِلْمَ بَعْدَ أَنْ أَعْطَا كُمُوهُ انْتِزَاعًا وَلَكِنْ يَنْتَزِعُهُ مِنْهُمْ
 مَعَ قَبْضِ الْعُلَمَاءِ بِعِلْمِهِمْ فَيَنْقِي نَاسَ جُهَالٍ يُسْتَفْتُونَ فَيُفْتُونَ بِرَأْيِهِمْ فَيُضِلُّونَ
 وَيُضِلُّونَ. (الحديث ۷۳۰۷- سبق في رقم ۸۵/ تجريد = ۱۰۰ فتح الباري =
 بەرگی/ ۱/ ل/ ۱۰۷) لەوئ بەتەواوی رابورد (۲۱۲۰):

(۲۱۱۹) أخرجه مسلم في الإيمان، باب/ بيان الوسوسة في الإيمان و مايقوله من
 وجدها.... رقم/ ۱۳۶.

(۲۱۲۰) أخرجه مسلم في العلم، باب/ رفع العلم و قبضة رقم/ ۲۶۷۳.

۲۱۲۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَخْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شَبِيرًا بِشَبِيرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ كَفَّارِسَ وَالرُّومِ فَقَالَ وَمَنِ النَّاسُ إِلَّا أَوْلَئِكَ. (الحديث ۷۳۲۰- سبق طرفه من رقم/ ۱۳۷۸ تجريد = ۳۴۵۶ فتح الباری = بهرگی/ ۴ ل- ۶۳):

جیاوازی نیرہ نہ وہدیہ: دمفہرمووی: قیامت ہہ ناسی ہہ تا... تاد.
و دمفہرمووی: (مہ بہست فارس و روومہ..)

۲۱۲۲- عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ فَكَانَ فِيمَا أُنْزِلَ آيَةُ الرَّجْمِ. (الحديث ۷۳۲۳- سبق في رقم/ ۱۳۷۳ تجريد = ۳۴۴۵ فتح الباری = بهرگی/ ۴ ل/ ۶۰) (۲۱۲۲):

عومہر - رمزای خودای لی بی- فہرمووی: خودای گہورہ حہ زہرتی
موحہ مہدی رہوانہ کردوہ لہ گہل دینیکی حق و راست و دروستا، و ہقورٹان
کہنامہی خودایہ ناردوویہ تی بو، یہ کی لہ نایہ تہ کانی قورٹان، نایہ تی
رہ جمی زانی موحصہ ن بوو، کہدوایی لہ تیلاوہتا نہ سخ بووہ، بہ لام
حوکہ مہ کی ہہ رماوہ) نایہ تہ کیش ناوابوو: (الشَّيْخُ وَ الشَّيْخَةُ إِذَا زِنَا
فار جوہما).

۲۱۲۳- عَنْ عُمَرُو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ. (الحديث ۷۳۵۲) (۲۱۲۳):

عہمری کوپی عاص - رمزای خوای لی بی- فہرمووی: خو شہ ویست- دروودی
لہ سہر- فہرمووی: (دادپرس - حاکم) نہ گہر تی کو شہ و باش وورد بییتہ وہ بو

(۲۱۲۲) أخرجه مسلم من الحدود، باب: رجم الثيب في الزنا، رقم/ ۱۶۹۱.

(۲۱۲۳) أخرجه مسلم في الأفضية، باب/ بيان اجر الحاكم إذا اجتهد فأصاب او أخطأ،

گه‌یشتن به‌هه‌ق له‌مه‌سه‌له‌که‌داو ئه‌نجا بریاره‌که دمرکا، ئه‌وه له‌م حاله‌دا،
ئه‌گهر بریاره‌که‌ی راست بوو ئه‌وه دووپاشی بو هه‌یه، به‌لام ئه‌گهر له‌م کاته‌دا
بریاره‌که‌ی هه‌له‌بوو ئه‌وه یه‌ک پاداشی بو هه‌یه، چونکه ئه‌و به‌ئه‌رکی
سه‌رشانی خو‌ی هه‌له‌ساوه درێغی نه‌کردوه). (تاجی کوردی/ ٣/ ل/ ٣١٢ ز/ ١٨
١/ - باسی تیکۆشین (اجتهاد) - ش/ د/ ت/ ن).

روونکردنه‌وه:

داوهر، یا‌حاکم، کاتی مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه، که‌له‌مه‌سه‌له‌که‌دا تیکۆشی و
اجتهاد بکا، که‌شایانی ئه‌وه‌بی و بتوانی اجتهاد بکا، دما نه‌زان و نه‌ته‌وانا
ئه‌گهر اجتهاد بکه‌ن وانیه، هه‌روا ئه‌گهر ده‌قیکی روون هه‌بوو، پێویست به
اجتهاد نا‌کا.

٢١٢٤ - عن محمد بن المکدر رحمہ اللہ تعالیٰ قال: رأیتُ جابرَ بن عیداللہ رضی
اللہ عنہما یحلفُ باللہ أنَّ ابنَ الصیادِ الدَّجَّالُ، قلتُ: تحلفُ باللہ؟ قال: إني سمعتُ
عمرَ رضی اللہ عنہ عنہ یحلفُ علی ذلك عند النبیِّ صلی فلم ینکره النبی صلی اللہ
علیه وسلم. (الحديث ٧٣٥٥) (٢١٢٤).

موحه‌مه‌دی کوپی مونکه‌ دیر- رحمه‌تی خودای گه‌وره‌ی لی بی-
فه‌رمووی: به‌چاوی خۆم جابیری کوپی عه‌بدو‌ل‌لام بی‌نی سویندی ده‌خوارد که
ئیب‌نو سه‌ییاد جه‌اله، منیش عه‌رزیم کرد: چۆن سویندی وا ده‌خو‌یت؟
فه‌رمووی: (به‌گو‌یی خۆم گو‌یم له‌عومه‌ری کوپی خه‌گاب بوو له‌خزمه‌ت
پێغه‌مه‌ر خو‌یدا، سویندی له‌سه‌ر ئه‌وه خوارد که‌ئیب‌نو سه‌ییاد جه‌اله،
که‌چی پێغه‌مه‌ر- دروودی له‌سه‌ر- انکاری ئه‌وه‌ی نه‌کرد، شتی وایش
به‌ته‌ق‌یردائه‌نری). (ب‌روانه: تاجی کوردی/ ١٠/ ل/ ٢٤٧ ز/ ٩٦ - سه‌رگوزه‌شته‌ی
ئیب‌نو سه‌ییاد).

پایانی = خاتمة

گه وره و سه رومرمان نیمامی عه سقه لانی، له فه تحولباری شه رحی
 صه حیجی بوخاریدا، له خاتمه ی نه م باسانه دا له بهرگی/ ۱۵ ص/ ۲۸۹. طبعه
 جدیده ده فهرمووی؛ نامه ی اعتصام سه دو بیست و جهوت فهرمووده ی
 بهرزوه کراوی واتیادا، بیست و شهشیان تعلیقن، نهوانی تر موصولن. سه دو
 دهیان دووبارهن، پوخته که یان: (۱۲۷ - ۱۱۰ = ۱۷) جه فده فهرمووده ن. هه موویان
 موسلیمیش گپراونیه ته وه نه مانه یان نه بی؛

۱- ژماره/ ۲۱۱۷ ته جرید = ۷۲۸۰ فته ح = (..إلامن أبی).

۲- حدیث عمر: (نهینا عن التکلف).

۳- ژماره/ ۲۱۲۱ ته جرید = ۷۳۰ = فی مأخذ القرون.

۴- حدیث عائشة فی الرفق.

۵- حدیث عائشة لا ذکی به.

۶- حدیث عثمان فی الخطبة.

۷- حدیث أبی سلمة المرسل فی الاجتهاد.

۸- حدیث المشاورة فی الخروج إلى الأحد.

شازده نه سه ریشی واتیادا.

بسم الله الرحمن الرحيم

۹۸- نامه‌ی یه‌کتا به‌رستى

كتاب التوحيد

۲۱۲۵- عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ رَجُلًا عَلَى سَرِيَّةٍ وَكَانَ يَقْرَأُ لِأَصْحَابِهِ ..... (الحديث ۷۳۷۵) (راجع: رقم/ ۱۷۲۸ تجريد = ۵۰۱۳ فتح البارى = بهرگى/ ۵ ل/ .... (۲۱۲۵):

۲۱۲۶- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَحَدٌ أَصْبَرَ عَلَى أَدَى يَسْمَعُهُ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى إِنْهُمْ يَجْعَلُونَ لَهُ نِدَاءً وَيَجْعَلُونَ لَهُ وَلَدًا وَهُوَ مَعَ ذَلِكَ يَرْزُقُهُمْ وَيُعَافِيهِمْ وَيُعْطِيهِمْ * . (الحديث ۷۳۷۸ - سبق طرفه بالكامل في رقم / ۹۴۷ تجريد = ۶۰۹۹ فتح البارى = بهرگى/ ۵ ل/ (۲۱۲۶):

۲۱۲۷- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أُنَبِّتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي أَلْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ. (الحديث ۷۳۸۴ - طرفه في: رقم/ ۱۶۹۷ تجريد = ۴۸۴۸ فتح البارى = بهرگى/ ۴ ل/ ۴۲۹) (۲۱۲۷):

(۲۱۲۵) أخرجه مسلم في الصلاة و فقرها، باب/ فضل قراءة قل هو الله... رقم/ ۸۱۳.

(۲۱۲۶) أخرجه مسلم في صفات المنافقين، باب/ لا أحدا أصبَرَ على أذى رقم/ ۲۸۰۴.

(۲۱۲۷) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة... رقم/ ۲۷۱۷.

ئیبینو عه باس -رمزای خوا له خوئی و بابی- فهرمووی: خو شه ویست -
دروودی له سهر- فهرمووی: (په نا دهگرم به عزیزمت و گه ورمیی تو خودایه، تو
نه مری و نامری، به لام جنوکه و مروف دهمرن).

۲۱۲۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ وَهُوَ يَكْتُبُ عَلَى نَفْسِهِ وَهُوَ مَوْضُوعٌ عِنْدَهُ عَلَى الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي. (الحديث ۷۴۰۴ - سبق طرفه في رقم/ ۱۲۸۹ تجريد = ۳۱۹۴ فتح الباري) = بهرگی/ ۳ ل/ ۴۲۱ (۲۱۲۸):

۲۱۲۹- وَ عَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُ وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ شِبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ اقْتَرَبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً). (الحديث ۷۴۰۵ طرفه في ۷۵۰۵، ۷۵۳۷) (۲۱۲۹):

ئهبو هورمهیره -رمزای خوای له سهر بی- دیسان فهرمووی: خو شه ویست -
دروودی خوای لی بی- فهرمووی: خودای گه وره و سهر ورم دهفه رموی: بهندهی
من گومانی چۆن بی بهمن، من وا دهم له گه لی. له ودهمه دا که نه و ناوی من
دمباو یادی من دهکا، خو م وام له گه لیدا، جا نه گهر نه و به ته نیا هه رخوی یادو
زیکری من بکا، نه و منیش هه رخو م به نه ینی یادی نه و ده که م، نه گهر نه و
له ناو دهسته یه کا یادو زیکری من بکا، نه و منیش به نا شکر له ناو دهسته یه کی
باشتر دا یادو باسی نه و به چاکه ده که م، نه گهر بهنده بستی له من نزیک
ببیته وه، من بالی له و نزیک دهمه وه، نه گهر نه و بالی له من نزیک بیته وه من

(۲۱۲۸) أخرجه مسلم في التوبة، باب/ في سعة رحمة الله رقم/ ۲۷۵۱.

(۲۱۲۹) أخرجه مسلم في الذكر و الدعاء و التوبة، باب: الحث على ذكر الله تعالى.. و باب

دوو بالّ لهو نزيك دهممه وه، كاتئ نهو بهرؤيشتنى ناسايى بئ بؤلاى من، من بهلؤقه دهچم بهپيرييه وه، واته: تابهنده، نيّربئ، يامئ، بهتاعهت خؤى له من نزيك بكاته وه من بهر دهممه تى خؤم زياتر لهو نزيك دهكه ومه وه. (تاجى كوردى/ ۹/ ل ۱۳۶ ز/ ۵۸ ژ/ ۱ - باسى گهرمويى يادى خوا).

۲۱۳۰ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَقُولُ اللَّهُ إِذَا أَرَادَ عَبْدِي أَنْ يَعْمَلَ سَيِّئَةً فَلَا تَكْتُبُهَا عَلَيْهِ حَتَّى يَعْمَلَهَا فَإِنْ عَمِلَهَا فَامْكُتُبْهَا بِمِثْلِهَا وَإِنْ تَرَكَهَا مِنْ أَجْلِي فَامْكُتُبْهَا لَهُ حَسَنَةً وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْمَلَ حَسَنَةً فَلَمْ يَعْمَلْهَا فَامْكُتُبْهَا لَهُ حَسَنَةً فَإِنْ عَمِلَهَا فَامْكُتُبْهَا لَهُ بِعَشْرِ امْثَالِهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ. (الحديث ۷۵۰۱) (۲۱۳۰):

له رياض الصالحين دا نه م فهرمووديه ناوايه:

(فهرمووى: لهفهرمووديهكى هودسيذا، كه پيغه مهر - دروودى خواى ئى بئ- دهگيرپيته وه له خوداى گهر وه پيرؤزه وه، هه زمرت فهرمووى: خوداى گهر وه هه موو چاكه يه كه وه موو خراپه يه كه له له و حول مه حفظ نووسيوه، و بهم شيويه روونى كردؤته وه بؤ هه موو كه سئ: نه گهر كه سئ ويستى چاكه يئ بكاو بؤى نه كرا، نه وه خودا له لاى خؤى چاكه يه كه ته واوى بؤ دهنوسئ، وه نه گهر كه سئ ويستى چاكه يئ بكاو له هه مان كاتا كردى، نه وه خوداى سه ردارو سه رومر له لاى خؤى له ده چاكه وه هه تا جهوت سه د چاكه، هه تا نه و مندهى كه خودا خؤى هه ز دهكا، چاكه ي بؤ دهنوسئ، وه نه گهر كه سئ ويستى خراپه يئ بكا، به لام نه يكرد، نه وه خودا له لاى خؤى چاكه يه كه ته واوى بؤ دهنوسئ، وه نه گهر كه سئ ويستى خراپه يئ بكا وه كردى، نه وه خودا به يه كه خراپه دهينووسئ له سه رى). (ش-تاج). (رياض/ ۱/ ل ۱۶ ژ/ ۱۱/ ز/ باسى نياز و نياز پاكى).

۲۱۳۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَخْكِي عَنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ أَذْذَبَ عَبْدٌ ذُئْبًا فَقَالَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُلِّي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْذَبَ عَبْدِي ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذُّلَّ وَيَأْخُذُ بِالذُّلِّ ثُمَّ عَادَ فَأَذْذَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُلِّي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَبْدِي أَذْذَبَ ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذُّلَّ وَيَأْخُذُ بِالذُّلِّ ثُمَّ عَادَ فَأَذْذَبَ فَقَالَ أَيُّ رَبِّ اغْفِرْ لِي ذُلِّي فَقَالَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَذْذَبَ عَبْدِي ذُئْبًا فَعَلِمَ أَنَّ لَهُ رَبًّا يَغْفِرُ الذُّلَّ وَيَأْخُذُ بِالذُّلِّ اغْمَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكَ قَالَ عَبْدُ الْأَعْلَى لَا أَذْذِي أَقَالَ فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ اغْمَلْ مَا شِئْتَ قَالَ أَبُو أَحْمَدَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ زُلْجَوِيَّةَ الْفَرَشِيُّ الْقُشَيْرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْأَعْلَى بْنُ حَمَّادٍ التُّرْسِيُّ بِهَذَا الْإِسْنَادِ حَدَّثَنِي عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنِي أَبُو الْوَلِيدِ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ قَالَ كَانَ بِالْمَدِينَةِ قَاصٌّ يُقَالُ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي عَمْرَةَ قَالَ فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ عَبْدًا أَذْذَبَ ذُئْبًا بِمَعْنَى حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ وَذَكَرَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ أَذْذَبَ ذُئْبًا وَفِي الثَّالِثَةِ قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي فَلْيَعْمَلْ مَا شَاءَ. (الحديث ۷۵۰۷) (۲۱۳۱):

نہم فہرموودہیہش لہ ریاض الصالحین دا ناواہیہ:

نہبو ہورمیرہ رمزای خوای لہ سہر بی۔ فہرمووی: پیغہ مہری
خوشہ ویست و نازدار - دروودو سلاو و صہلاوات و رحمت و بہرہ کاتی خودای
گہورہ و سہرومری لہ سہر بی و سہرو مال و منال و حال و ہست و نہست گشتی
بہ قوربانی توڑی بہر بی دینیکہ رانی گوری پیروزی بی۔ لہ فہرموودہیہ کی
خودسید، لہ بہر مردگاری گہورہ و سہرومری خویہ و دہ گپرتہ و دہ، کہ خودای
گہورہ و سہرومر دہ فہرموی: بہندمی گوناہی دہکا، لہ پاشا بہ شیمان دہ بیہ و دہ
و دہ لی: خودایہ! بہ شیمان، لیم خوش بہ، خودای پیروزو گہورہش

دەفەر مۆی: ئەم بەندەییە من، وەك ئەم گوناھەیی کردوو، هەق دەیشزانئ، کە خودایەکی وای هەیه دمتوانئ: هەم لەگوناھ خۆش بئ و هەم لەسەر گوناھ تۆلە بستینئ، دیسان ئەو بەندەییە تئ هەل دەچیتەو و گوناھێکی تر دەکاتەو دەلیتەو: خودایە! پەشیمانم لەگوناھم خۆش بە. دیسان خودای پیرۆزو گەورمیش دەفەر مۆیتەو: ئەم بەندەییە من، وەك ئەم گوناھەیی کردوو، دەیشزانئ کە خودایەکی وای هەیه، میهرمان و لیبوردەیه، دمتوانئ هەم لەگوناھ خۆش بئ و هەم لەسەر گوناھ تۆلە لەگوناھکار بستینئ، دەی ئیتر هەرچی ئارمزوو دەکا با بیک، مادام ئەمە حالیەتی: گوناھ دەکات و تەووبەیی بەراستی لئ دەکا، والئی خۆش بووم -ش. (ریاض/ ٢ ل/ ١١ ز/ ٢١/١٠) - باسی هیوا و ئومید بەمیهر و رحمتی خودای گەورە زنجیرە (٥١).

٢١٣٢- عن أنس بن مالك رضي الله عنه قال سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ شَفَعْتُ فَقُلْتُ يَا رَبِّ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ خَرَدَلَةٌ فَيَدْخُلُونَ ثُمَّ أَقُولُ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَذْيٌ شَيْءٍ فَقَالَ أَنَسٌ كَأَنِّي أَنْظِرُ إِلَى أَصَابِعِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. (الحديث ٧٥٠٩ طرفه في: رقم/ ٤١ تجريد = ٤٤ فتح الباري = بەرگی یەكەم لاپەرە/ ٦٣) (٢١٣٢):

لێرەدا خۆشەویست -دروودی خۆای لئ بئ- دەفەر مۆی: کاتی روژی قیامت هات، خودای گەورەو سەرور، گوشتوگوێیەکی تایبەتی لەگەڵ پیغمەران و کەسانی تریش دەکا، وە من رێگەم پئ دەدرئ، تکاو شەفاعەت دەکەم، وە تکام بۆ گوناھبارانیشت گێرا دەبئ، منیش عەززی پەرورەدگاری خۆم دەکەم: ئەی خودایە! ئەوەی تۆسقالئ خێرو چاکەو باومر بە تۆی لەدلیا بئ داخلئ بەهەشتی بفرموو، جا ئەو جۆرە کەسانە هەموو دەرۆنە ناو بەهەشت و لەدۆزەخ و سزا رزگاریان دەبئ، دیسان عەززی پەرورەدگاری گەورەو سەرور و

به لوتف و کهرم و به خششی خۆم ده که مه وه: نه وهی که مترین با و پرو ئیمانی به تۆ هه بووه ببهره به رسی بهری رهحه تهی خۆت و داخلی به هه شتی به هرموو، وه له ناگری دۆزهخ به که ره می خۆت رزگاری بکهو به به هه شتی شاد به هرموو، وه له ناگری دۆزهخ به که ره می خۆت رزگاری به هرموو، وه خودایش وادهکا. نه نهس -رمزای خوای له سه ر بئ- ده یفه رموو: ئیستاش هه روا له بهر چاوم که چۆن چۆنی پیغه مه ر -دروودی خودای که ورمو سه روهری له سه ربئ- بۆ روونکردنه وهی نموونه ی که مترین با و پرو ئیمان، به نووکی په نجه کانی خۆی ئاماژه ی بۆ نه وده کرد.

۲۱۳۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَاجَ النَّاسُ بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ ... (الحديث ۷۵۱۰ - سبق طرفه في رقم/ ۴۱ تجريد = ۴۴ فتح الباري = بهرگی ۱/ ل/ ۶۳) (۲۱۳۳)؛

ئه م فه رمووده پیرۆزمیه له م جیگه یه دا به تیرو ته سه لی لهحه زه تهی ئه بو هورهیره وه -رمزای خوای له سه ر بئ- رابورد. ژماره/ ۱۶۷۰ ته جریدی بوخاری که ناسراوه به (مختصر صحیح البخاری) بهرگی چواره م، لاپه ره/ ۴۵۳ + تاج/ ۱۰ ز/ ۱۳۰ ل/ ۴۰۴ ژ/ ۸ + ژماره/ ۷۱۱ ته جرید = بهرگی ۲/ ل/ ۱۳۴.

۲۱۳۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ. (الحديث ۷۵۶۳ طرفه في: ۶۴۰۶) = آخر حديث من أحاديث صحيح البخاري رضي الله عنه (۲۱۳۴)؛

ئەبو ھورەیرە -رمزای خوای ئی بئ- ھەرمووی: خۆشەویست دروودی
خوای لەسەر بئ- ھەرمووی: ئەم دوو ووشەییە: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ
اللَّهِ الْعَظِيمِ = خودا بەپاک و پیرۆز دەزانم و سوپاس و ستایشی بئ پایانی
دەکەم، دیسان خودای خۆم، یەزدانی مەزن، بەپاک و پیرۆز دەزانم و لەمەدا
ھیچ گومان و سوو یەکم نییە). ئەم دوو ووشە پیرۆزەییە سووک و خۆش و
ئاسانن لەسەر زمان، ھۆرس و گرانن لەناو شایان لەکاتی کێشان، خۆشەویستن
لەلای خودای میھربان ش = موسلیم و بوخاری، رمزاو رەحمەتی خودای
گەورەو سەرورەیان ئی بئ. ئامین. (ریاض صالحین/ ۳ ل/ ۲۷۸ ز/ ۱/ ۱۴۰۸ -
۴۶۲).

لێردەدا لەکۆتایی ئەم نامە پیرۆزەدا لە پەشنووسی یەکەمی ئەم تەجریدی
بوخاریەدا، بەدەق ئەمەم نووسیوە، وایستا بەبئ ئەوەی پیتیکی ئی کەم
بکەمەو وەك خۆی دەینووسم، خۆزگەم بەرێژ چاپکاریش وەك خۆی
بەھەمان ئاملا و ئنشا نەفتی دەکرد:

"پیشەوای داناو مەزن و گەورە -دانەری ئەم نامە پیرۆزە- سەرورەو
مامۆستامان: ئەبولعەبباس، زەینوددین: ئەحمەدی کوری ئەحمەدی کوری
عبد اللطيفي شەرجی زوبەیدی -خوای لێی خۆش بئ- ئەفەرموی: لەم
تەجریدە ئی بوومەو و لە پۆزی چوارشەممە ریکەوتی بیست و چواری مانگی
شەعبانی پیرۆز سائی (۸۸۸ کۆچی) والحمد لله وَحَدُّهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.

بەندەش لەسایەى خوداوە ئەم نامە پیرۆزە مەزنەم کرد بەکوردی، وە
مەرم گێڕایە سەر زمانە شیرینەکەى گەلى کوردی خواپەرستی ئیسلام دۆست،
وە ئی بوومەو و لێی لەشەوی چوار شەممە ریکەوتی ۱۴ مانگی پەمەزانی سائی
۱۳۹۳ کۆچی بەرامبەر ۱۰-۱۰-۱۹۷۳ زایینی لەھۆدەکەى خۆما لە خەستەخانەى
سەربازی کەرکوک لەکاژێر نۆی تەواو.

سا خواجه! بیکهیت به چرای ههردوو جیهانی خوّم و باوکم و دایکم و
هه‌موو کەس و کارێکم (و دوورو نزیک، ئەووی به‌خۆی چێشت پێم دەگات،
له زیندوو و مردووم، له ئوصولو فروع و حواشیم) و هه‌موو موسوڵمانێک
که‌سوودی ئی و مرده‌گرێ (وهه‌ره‌که‌سی بۆ پەزای خوا خزمه‌تی ئەم کتێبه‌ ده‌کا،
په‌خشی ده‌کا، ومقفی ده‌کا، چاپی ده‌کا) به‌تایبه‌تی باوکی سه‌رو مرو خواناسم
حاجی فارس برایماوه‌یی که‌زۆرنییه‌ رووه‌و دیوانی خوای میهرمبان سه‌ری
نایه‌وه‌.

نوری فارس

٩٧٣/١٠/١٠

مستشفى كركوك العسكري

ئێستاش که‌سه‌عات هه‌شتی به‌یانی رۆژی ٢٠٠٦/٥/١٠ ز = ١٢ ره‌بعی
دووه‌می ساڵی ١٤٢٧ کۆچی، له‌پاش سوپاس و ستایشی بێ پایانی خوا له‌سه‌ر ئەم
جهاد و کۆششه‌ بێ وچانه‌ ده‌ئێم؛
غَفَرَ اللَّهُ لِي وَلِإِلَدَيَّ وَلِإِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ. وَ آخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ.

به‌ ئومیدی دوعای خێرتان..

خواجه به‌ لوتف و که‌ره‌مو و په‌حمه‌تی خۆت توفیقم بده‌یت که‌؛ مختصر

صحیح مسلم — لِلْمُنِيرِ — یش ته‌رجه‌مه‌ بکه‌م به‌زمانی شیرینی کوردی. آمین.

دوعا گۆتان

نوری فارس همه‌مه‌ خان چه‌سه‌ن

٢٠٠٦/٥/١٠ زایینی

سلێمانی- کوردستان — مامۆستایان — مالی خو‌مان

فہرہ سی باسہ کان

لا پەرہ	سہریاس	زنجیرہ
۳	نامہ ی ژنہیتان	۷۰-
۴	رمبہ نی و خوځه ساندن زور ناباشه	
۶	هينانی کچ په سەندە	
۷	ماره برینی بجووک له گهوره دروسته	
۸	باسی هاوتایی و هاولفی- که فائته	
۱۴	باسی شوومی و به دقدوومی ژن	
۱۴	باسی شیرو مه مکخواردن	
۱۸	دروست نییه ژن به سهر پووری، یابه سهر میمکی خوئی شوو بکات	
۲۲	باسی ژن به ژن	
۲۲	باسی سیغه کردن، واته: موعه	
۲۴	ژن پیشکش کردن به پیاوی باش	
۲۶	وهلی = ههقدار	
۲۸	ههقدار- وهلی- چ باوک بی، چ که سی تر بی، کچ یابیوه ژن نادات به شوو، مه گهر به ئارمزووی خوئی.	
۳۰	پیاوی کچی خوئی که پرزاهندی له سهر نه بی بدا به شوو، به شوودانه که ی پووچو بی بایه خه.	
۳۱	خوازیبینی له سهر خوازیبینی نادرسته	
۳۲	ئهو مهرجانه ی له هاوسهر گرتن دا نا دروستن	
۳۳	ژنان ژن ده بهن به بووکی بۆ میرده که ی دووعای پیت و فمریان بۆ ده کهن.	
۳۴	نزای کاتی دروستبوون له گه ل هه لال و هاوسهر دا	
۳۵	شایی و مهر سهر برین له شایی دا	
۳۶	نامۆژگاری خیر دمرباره ی ژنان	
۳۷	داستانی نوم زرع	

۴۳	بەيىق قەرزمانى مىرد نايىق ھاموشۇي ژنى مىرددار بىرى.	
۴۵	سەرپىچى ژن ھۆي ئەۋەپكە كەزۈرىنەي خەلگى دۆزەخ	
۴۵	قورە كىردن لەنئوانى چەند ژنىكا لەكاتى سەھەردا	
۴۷	نۆرە شەۋى ژنان - القسم بين الزوجات	
۴۷	لافو گەزافو خۇ ھەلگىشانى ھەۋى بەسەر ھەۋىي خۇيدا	
۴۸	مەردايەتى و بەتەنگەۋە بوونى ناموس زۆر پەسەندە	
۵۱	بىكەۋە بوونى دوو بە دوۋىي ھەردوۋ پەگەزى ناخۇيى	
۵۲	گىرپانەۋەۋە باسى جوانى و شىۋەي ژنى ناخۇيى بۇ مىرد	
۵۴	دلىپسى نىۋانى ھاسەرەن ھەۋىيى روۋخانى خىزانە	
۵۷	نامەي تەلاق (ژن بەرەلەردن)	۷۱-
۵۸	بەكارھىنانى ووشەي تەلاق و لىداتاشراۋەكانى مەرجە بۇ كەۋتىنى تەلاق يانا؟	
۶۱	تەلاقى سى بە سى دروستە يا نا دروستە	
۶۲	شتى خەلەلە خۇجەرامكىردن بەۋە جەرام نايىق	
۶۵	باسى (خولج) رىكەۋتىنى ژنو مىرد لەسەر جىابوۋنەۋە بەرامبەر بەمال.	
۶۶	كەنىز خۇي سەرىشكە لەپاش ئازادبوۋنى، كەمبىنئىتەۋە لەلاي مىردى كۆپلەي	
۶۷	ئامازە بىرپار و ھوكمى پىدادەمەزرى	
۶۸	ھوكمى تەعرىض بۇ خاشاكردن لەمنالى خۇي جىيە	
۶۹	مارەبى ژنى شەرىمەفرىن لەگەل كراۋ	
۶۹	كل بۇ ژنى پەشپۇش	
۷۵	نامەي ژىۋار و نەفەقە * كتاب النفقات	۷۲-
۷۷	نامەي خواردەمەنىيەكان * كتاب الأَطْعِمَة	۷۳-
۱۰۰	نامەي ھەۋتم * كتاب العقيقة	۷۴-
۱۱۶	نامەي سەرىپراۋەكان و نەچىر	۷۵-
۱۱۶	ناۋى خودا ھىنان لەنەچىر	

۱۳۵	نامەى قوربانى - كىتاب الاضاحى	۷۶-
۱۳۹	نامەى خواردنەوہكان * كىتاب الاشرىة	۷۷-
۱۴۲	باسى نادروستى مەى	
۱۴۳	خۇشاۋ دروستە نا دروست نىيە	
۱۴۴	رەيدان بەبەكارەيتانى ھەندى دىفرو ھاپ و حاجەت	
۱۴۴	خۇشاۋ دەبى لەمەك جۇرە ميوە بىت	
۱۴۶	خواردنەوہى شىرو سەرداپۇشىنى خۇراك	
۱۴۷	ئاوخواردنەوہ بەپۇە دروستە	
۱۴۸	دەم و ھەنگلى كوندە مەشكە ھەلپىچ كىردن	
۱۴۸	خواردنەوہ لەدەمى كوندە مەشكە	
۱۴۸	ھەناسەدان لەكاتى شت خواردنەوہدا	
۱۵۳	نامەى نە خۇشەكان	۷۸-
۱۶۳	نامەى پزىشكى	۷۹-
۱۸۴	نامەى جىلو بەرگ	۸۰-
۱۹۰	جىلو بەرگى زەغفەراناۋى	
۱۹۲	باسى سۇل (نەعل)	
۱۹۳	ئەنگوستىلە سوننەتە	
۱۹۴	زىن و پىاۋ لەجىلو بەرگ و شتىۋا دا ھەرامە لاسكايى يەكتىر بەكەنەوہ.	
۱۹۵	ھىزو موو بۇيەم رەنگىردن و ھەندى بابەتى تر لەم بابەتە	
۲۰۰	نامەى وىلە جۋانەكان * كىتاب الادب	۸۱-
۲۰۰	رەھمەت و چاكى و دىسۆزى بۇ باۋك و دايك و كەسوكار و سىلەى رەھم.	
۲۰۸	مافى دراۋسىۋو پاسبىرى باش دەربارەى	
۲۰۹	زۇرى رىگەى خىرو فرمى جۇرى چاكە	
۲۱۲	خووشىرنى و رەھتارى جۋان و زامانپاكى	

۲۱۴	غەپبەت و دووزمانى	
۲۱۵	بەخىلى و كىنە كىشان	
۲۱۶	غەپبەتتى پەوا و پۇشىنى نەنگى موسولمان	
۲۱۷	باسى قىسەداپرىن و قىسەنەكردن لەگەل پەكترى	
۲۱۸	زەمى درۆو پەسنى راستى	
۲۱۹	خۇگرتن لەبەربارى ئازارى مەردوم دا	
۲۲۰	تووپرەبوون	
۲۲۱	شەرم و شكۆ	
۲۲۱	سوعبەت و گائتە كەمە كەمە دروستە	
۲۲۲	موسولمان دەبى زىنگ و وريابى	
۲۲۳	چەند بابەتتىكى ئەدەب	
۲۲۴	خۇشەويستان پىكەوۋە حەشر دەكرىن	
۲۲۴	ئالاي بەد ئەمەكى و بى پەيمانى	
۲۲۴	ھەندى گوتەى ناپەسەند	
۲۲۷	پژمىن و باويشك	
۲۳۲	نامەى رىخوازى	۸۲-
۲۳۲	باسى سلاو كردن	
۲۳۴	رىخوازى سوننەتە	
۲۳۴	داوۋىن پىسى ئەندامەكان بىجگە لەدامەن	
۲۳۵	سلاو لەمنداآن	
۲۳۵	دەستورو چۇنىەتتى رىخوازى و دانىشتنى ناوكۆرى دانىشتن	
۲۳۷	كوژانەوۋى ناگر لەكاتى خەوتنا	
۲۳۹	نامەى نزاو دووۋعا	
۲۴۲	باسى تەوبە و پەشىمانى	
۲۴۳	دەست دانان لەژىر كوئى راستا	
۲۴۴	نوشتن لەسەر لاي راست	
۲۴۴	نزاكردن كاتى لەخەو خەبەرى بۆۋە	

۲۴۷	جه خت کردن له نزاذا	
۲۵۹	نامه‌ی دلنه رمکاره کان	۸۳-
۲۹۹	نامه‌ی چاره نوس - کتاب القدر	۸۵-
۳۰۵	نامه‌ی سویندو نه زرکردن	۸۶-
۳۱۵	نامه‌ی که فارهت و بریتسی سوینده کان	۸۷-
۳۱۸	نامه‌ی فه رائیز (میرات دابه شکردن)	۸۸-
۳۲۵	نامه‌ی تۆله‌ی تاوان، که ناسراون به جه دده شهرعی به کان - کتاب الحدود.	۸۹-
۳۳۱	نامه‌ی مو حاریبین	۹۰-
۳۳۵	نامه‌ی خوین و خوینبایی	۹۱-
۳۴۱	نامه‌ی داوای په شیمان بوونه وه له پاشکه زو له سه رکه ش و شه رکردن له که ثیان	۹۲-
۳۴۲	نامه‌ی خه و به رزین * کتاب التعبير	۹۳-
۳۵۵	نامه‌ی خه و به رزین	۹۴-
۳۶۸	نامه‌ی نازاوه و فره ته نه کان	۹۵-
۳۷۴	نامه‌ی ناوانخواستن و خوزکه خواستن	۹۶-
۳۷۶	نامه‌ی ده سترتن به که مه ندی نامه‌ی خوداو که مه ندی ریبازو ره فتاری پیغه مهر- دروودی له سه ر-	۹۷-
۳۸۲	نامه‌ی یه کتا په رستی	۹۸-